# Holy Bible

## *Aionian* Edition®

## Open En Levende Bok

## Norwegian Living New Testament

AionianBible.org
Verdens første Bibel reversoversettelse
100% gratis å kopiere og trykke
også kjent som " Den Lilla Bibelen "

*Holy Bible Aionian Edition ®*
Open En Levende Bok
Norwegian Living New Testament

Creative Commons Attribution ShareAlike 4.0 International, 2018-2025
Source text: eBible.org
Source version: 5/16/2025
Source copyright: Creative Commons Attribution ShareAlike 4.0, International
Biblica, Inc., 1978, 1988, 2005
Original work available for free at www.biblica.com and open.bible

Formatted by Speedata Publisher 5.1.9 (Pro) on 6/3/2025
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously
https://AionianBible.org

Published by Nainoia Inc, https://Nainoia-Inc.signedon.net
All profits are given to https://CoolCup.org

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

*Celebrate Jesus Christ's victory of grace!*

# Forord

Norsk Bokmål at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aïdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aïdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

# History

Norsk Bokmål at AionianBible.org/History

06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
10/20/24 - Gospel Primer handout format.
11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
05/04/25 - 393 translations now available in 175 languages.
05/27/25 - 462 translations now available in 229 languages.

# Innhold

## NYE TESTAMENTET

Matteus .....11
Markus ..... 37
Lukas ..... 53
Johannes ..... 80
Apostlenes-gjerninge ..... 101
Romerne ..... 128
1 Korintierne ..... 141
2 Korintierne ..... 154
Galaterne ..... 162
Efeserne ..... 167
Filippenserne ..... 172
Kolossenserne ..... 175
1 Tessalonikerne ..... 178
2 Tessalonikerne ..... 181
1 Timoteus ..... 183
2 Timoteus ..... 187
Titus ..... 190
Filemon ..... 192
Hebreerne ..... 193
Jakobs ..... 202
1 Peters ..... 205
2 Peters ..... 209
1 Johannes .....211
2 Johannes ..... 214
3 Johannes ..... 215
Judas ..... 216
Apenbaring ..... 217

## TILLEGG

Guide til Leseren
Ordliste
Kart
Skjebne
Illustrasjoner, Doré

# NYE TESTAMENTET

*Han ba med disse ordene:"Far i himmelen, forlat disse menneskene, for de vet ikke hva de gjør." Soldatene kastet terning om klærne hans og delte dem mellom seg.*
Lukas 23:34

# Matteus

**1** Dette er forfedrene til Jesus Kristus, den lovede kongen,
som var etterkommer til kong David og Abraham: **2**
Abraham, Isak og Jakob var far til Juda og brødrene hans.
Videre fulgte: **3** Juda og Peres, som var tvillingbror til Serah,
og moren het Tamar. Så kom: Hesron, **4** Aram Amminadab,
Naksjon, **5** Salmon, Boas, og moren het Rahab. Etterpå
finner vi: Obed, og moren het Rut, Isai, som ble far til **6**
kong David. Salomo, som var sønn til Batseba, enken etter
Uria. Videre: **7** Rehabeam, Abia, Asaf, **8** Josafat, Joram,
Ussia, **9** Jotam, Akas, Hiskia, **10** Manasse, Amos, **11** Josia,
som var far til Jojakin og hans brødre, som ble født ved
den tiden da folket ble ført bort til fangenskap i Babylon, og
Jojakin. **12** Etter å ha blitt ført bort til Babylon, fulgte: Sealtiel,
Serubabel, **13** Abiud, Eljakim, Asor, **14** Sadok, Akim, Eliud,
**15** Eleasar, Mattan, Jakob, **16** og Josef. Josef var mannen til
Maria og hun var mor til Jesus Kristus. **17** Disse personene
utgjør 14 slektledd fra Abraham og fram til kong David, 14
slektledd fra kong David og fram til tiden da jødene ble ført
bort til Babylon og 14 slektledd fra epoken i Babylon og
fram til Jesus Kristus. **18** Da Jesus Kristus ble født, gikk det
slik til: Hans mor Maria var trolovet og skulle gifte seg med
Josef. Men allerede før de var gift, ble hun med barn ved
Guds Hellige Ånd. **19** Josef, hennes kommende mann, så da
ingen annen utvei enn å skille seg fra henne i stillhet. Han
ville leve etter Guds bud, men ønsket ikke å skjemme ut
Maria offentlig. **20** Mens han fortsatt grublet på hvordan han
skulle løse problemet, viste en Herrens engel seg for ham
i en drøm. Engelen sa:"Josef, du som er etterkommer av
kong David, du skal ikke nøle med å gifte deg med Maria,
for det barnet hun bærer, er blitt til ved Guds Hellige Ånd.
**21** Hun skal få en sønn, og du skal kalle ham Jesus, for
han skal frelse folket sitt fra syndene deres." **22** På denne
måten ble det som Gud hadde forutsagt ved profeten Jesaja,
til virkelighet: **23** "Lytt! Den unge jenta skal bli med barn
og føde en sønn, og de skal kalle ham Immanuel, som
betyr'Gud er med oss'." **24** Da Josef våknet, gjorde han som
engelen hadde gitt beskjed om, og han giftet seg med Maria.
**25** De hadde imidlertid ikke noe seksuelt samliv før sønnen
var født. Josef ga ham navnet Jesus.

**2** Jesus ble født i byen Betlehem i Judea mens kong
Herodes regjerte. Etter fødselen kom noen astrologer fra
Østen til Jerusalem og spurte: **2** "Hvor er jødenes konge
som nylig er født? Vi har sett stjernen hans gå opp i vårt
eget land og har kommet for å hylle ham." **3** Kong Herodes
ble fullstendig vettskremt av spørsmålene deres, og hele
Jerusalem begynte å summe av rykter. **4** Han kalte derfor
sammen folkets øversteprester og de skriftlærde til et møte
og spurte dem ut om hvor Messias, den lovede kongen,
skulle bli født. **5** "I Betlehem i Judea", svarte de,"for Gud har
sagt ved profeten Mika: **6** 'Du Betlehem i Judas land, du er
slett ikke noen ubetydelig by, for en høvding skal komme
fra deg, en som blir gjeter for mitt folk Israel.'" **7** Da kalte
Herodes i hemmelighet astrologene til seg på nytt. Ved dette
møtet lyktes det ham å få nøyaktig greie på tidspunktet da
de første gangen hadde sett stjernen. Han sa til dem: **8**
"Reis til Betlehem og let etter barnet. Når dere har funnet
det, må dere komme tilbake og fortelle det til meg. Også jeg
vil reise dit og hylle barnet." **9** Etter samtalen med kongen
ga astrologene seg av sted. Den stjernen de hadde sett gå
opp i sitt eget land, viste seg da på nytt for dem. Den gikk
foran dem og stanset over det stedet i Betlehem der barnet
var. **10** Astrologene ble glade da de fikk se stjernen. **11** De
gikk inn i huset og fant barnet og moren Maria. Der falt de
på kne og hyllet ham. Så tok de fram skrinene sine og ga
barnet gaver. Det var gull, røkelse og myrra. **12** Men da de
skulle vende tilbake til sitt eget land, reiste de ikke gjennom
Jerusalem for å gi rapport til kong Herodes. Gud hadde
i mellomtiden advart dem i en drøm, og derfor tok de en
annen vei hjem. **13** Da astrologene hadde reist sin vei, viste
en Herrens engel seg i en drøm også for Josef. Engelen
sa:"Stå opp og dra som flyktning til Egypt med barnet og
moren. Bli der til jeg sier i fra, for kong Herodes vil lete etter
barnet og forsøke å drepe det." **14** Mens det fortsatt var
natt, ga Josef seg av sted til Egypt, sammen med Maria og
barnet. **15** De bodde der til kong Herodes var død. Gjennom
dette ble det som Gud hadde forutsagt hos profeten Hosea,
til virkelighet:"Jeg har ført sønnen min ut av Egypt." **16**
Herodes ble rasende da han forsto at astrologene hadde lurt
ham. Han sendte soldater til Betlehem med befaling om å
drepe alle guttebarn som var to år eller yngre. Ordren gjaldt
både i byen og landsbygden i nærheten. Dette hadde sin
grunn i at astrologene hadde sagt at stjernen første gangen
viste seg for dem to år tidligere. **17** Gjennom Herodes sin
grusomme handling ble det til virkelighet som Gud hadde
forutsagt ved profeten Jeremia: **18** "Ett rop ble hørt i Rama,
gråt og høylytt klage. Rakel gråter over barna sine og lar
seg ikke trøste, for de finnes ikke mer." **19** Da Herodes
var død, viste en Herrens engel seg på nytt i en drøm for
Josef i Egypt, og sa til ham: **20** "Gjør deg klar, ta med deg
barnet og moren og reis tilbake til Israels land, for de som
forsøkte å drepe barnet, er døde." **21** Josef vendte da straks

tilbake til sitt eget land med Maria og barnet. 22 Men på
veien hjem ble han redd, etter som han fikk vite at sønnen til
Herodes, som het Arkelaus, nå hadde blitt konge i Judea. I
en annen drøm ble han oppfordret til å reise til Galilea. 23
Familien bosatte seg i byen Nasaret. Gjennom dette ble
det til virkelighet som Gud hadde forutsagt om Jesus ved
profetene:"Han skal bli kalt en nasareer."

**3** Litt seinere begynte døperen Johannes å undervise ute
i den jødiske ødemarken. Budskapet hans var: 2 "Vend
dere bort fra synden og let etter Gud. Han har kommet for å
frelse menneskene og gjøre dem til sitt eget folk!" 3 Det
var ham Gud talte om ved profeten Jesaja, da han sa:"En
stemme roper i ødemarken:'Rydd vei for Herren! Gjør stiene
rette for ham!'" 4 Johannes hadde klær som var vevd av ull
fra kameler. Rundt midjen hadde han et lærbelte. Maten han
spiste, var gresshopper og honning fra ville bier. 5 Folk fra
Jerusalem, fra alle deler av Judea og fra hele Jordandalen,
kom ut i ødemarken for å høre ham tale. 6 Etter at folket
hadde bekjent syndene sine, døpte han dem i elven Jordan.
7 Da Johannes så at mange fariseere og sadukeere kom for
å bli døpt, talte han strengt til dem og sa:"Dere ormeyngel,
tror dere at dere kan flykte bort fra Guds kommende dom?
8 Nei, først må dere bevise at dere har vendt dere bort
fra synden ved å gjøre det som er rett. 9 Innbill dere ikke
at dere kan slippe unna. Tenk ikke:'Vi er trygge, for vi er
jøder, og Abraham er vår stamfar.' Jeg forsikrer dere at det
ikke hjelper. Gud kan forvandle disse steinene til jøder! 10
Dommen henger over dere, øksen har allerede begynt å
hogge i trestammen. Hvert tre som ikke bærer god frukt,
skal bli hogget ned og kastet på ilden! 11 Den som erkjenner
syndene sine og vender om til Gud, skal jeg døpe med vann.
Men det skal komme en som er større enn meg. Han er så
mektig at jeg ikke en gang er verdig til å ta sandalene av
føttene hans. Han skal døpe dere med Guds Hellige Ånd og
ild. 12 Det er han som skal dømme verden. Han står klar til å
skille de onde fra dem som følger Guds vilje, på samme
måten som bonden skiller agnene fra hveten. Etter at han
har renset opp på treskeplassen, skal han samle hveten i
laden, men agnene skal han brenne opp i en ild som aldri
slokner." 13 Jesus dro nå fra Galilea og kom til elven Jordan
for å bli døpt av Johannes. 14 Men Johannes ville ikke døpe
ham. Han sa:"Det kan ikke være riktig. Egentlig er det jeg
som burde bli døpt av deg." 15 Men Jesus svarte:"Gjør det i
alle fall, for vi må gjøre alt slik Gud vil ha det." Da døpte
Johannes ham. 16 Da Jesus hadde blitt døpt, steg han
straks opp av vannet. Himmelen åpnet seg og han så Guds
Ånd komme ned som en due og stanset over ham. 17 En
stemme fra himmelen sa:"Dette er min elskede Sønn, han er
min glede."

**4** Jesus ble av Guds Ånd ført ut i ødemarken for at djevelen
skulle friste ham. 2 I 40 dager og 40 netter spiste han
ingenting, og han ble til slutt sulten. 3 Da kom djevelen til
ham og sa:"Lag brød av disse steinene, dersom du virkelig
er Guds sønn!" 4 Men Jesus sa til ham:"Nei! Det står i
Skriften:'Menneskene lever ikke av brød alene, men av alle
de ordene som er fra Gud.'" 5 Litt etter tok djevelen ham
med til Guds by, Jerusalem, og stilte ham øverst oppe på
tempelmuren. 6 Han sa:"Hopp ned, dersom du virkelig er
Guds sønn! Det står i Skriften:'Gud skal befale sine engler
om å beskytte deg. De skal bære deg på hendene sine, så
du ikke skader deg mot noen stein.'" 7 Men Jesus svarte
ham:"Det står også i Skriften:'Du skal ikke sette Herren,
din Gud, på prøve.'" 8 Etter dette tok djevelen ham med
seg opp til toppen av et høyt fjell og viste ham all verdens
land og herlighet. 9 "Alt dette skal jeg gi deg", sa han,"om
du bare faller ned og tilber meg." 10 "Forsvinn, Satan",
svarte Jesus."Det står i Skriften:'Det er Herren, din Gud, du
skal tilbe, og bare han skal du tjene.'" 11 Da lot djevelen
ham være, og engler kom for å tjene Jesus. 12 Da Jesus
fikk høre at Johannes hadde blitt kastet i fengsel, dro han
fra Judea og vendte tilbake til Galilea. Han slo seg ikke
ned i hjembyen sin Nasaret, men flyttet til Kapernaum ved
Genesaretsjøen, nær området der de to stammene Sebulon
og Naftali bodde. 14 Gjennom dette ble det til virkelighet
som Gud hadde forutsagt hos profeten Jesaja: 15 "Sebulons
land og Naftalis land ute ved sjøen, området bortenfor elven
Jordan, øvre Galilea med deres mange forskjellige folk, 16
disse folkene som bodde i mørke fikk se et stort lys. De levde
i dødens land, men et strålende lys gikk opp over dem." 17
Fra og med nå av begynte Jesus å tale til folket og sa:"Forlat
syndens vei og vend om til Gud, for han har kommet for å
frelse menneskene og gjøre dem til sitt eget folk!" 18 En dag
da han gikk langs Genesaretsjøen, fikk han se to brødre:
Simon, som ble kalt Peter, og Andreas. De holdt på å kaste
not i sjøen, for de var fiskere. 19 Jesus ropte til dem:"Kom
og bli disiplene mine, så skal jeg vise dere hvordan dere
fisker mennesker i stedet!" 20 Straks lot de fiskeutstyret ligge
og fulgte ham. 21 Mens han gikk videre, fikk han se to andre
brødre, Jakob og Johannes, sitte i en båt sammen med
faren sin, Sebedeus, og gjøre i stand fiskeutstyret. Han ropte
på dem også. 22 Straks forlot de båten og faren og fulgte
ham. 23 Jesus gikk omkring i hele Galilea og underviste

i synagogene. Hvor han enn kom, fortalte han det glade
budskapet om at Gud vil frelse menneskene og gjøre dem til
sitt eget folk. Han helbredet alle slags sykdommer og plager
hos folket. 24 Ryktet om miraklene hans spredde seg langt
utenfor Galileas grenser. Snart kom det syke mennesker
også fra Syria for å bli helbredet. Uansett hvilken sykdom
eller lidelse de var rammet av om de var besatt av onde
ånder led av krampeanfall eller var lamme, så helbredet
han alle. 25 Store folkemasser fulgte etter Jesus. Det kom
folk fra Galilea, Dekapolis, Jerusalem og hele Judea, og fra
andre siden av Jordan.

5 En dag da Jesus så alle folkene som samlet seg, gikk
han opp på et fjell sammen med disiplene. 2 Der satte
han seg og begynte å undervise dem. Han sa: 3 ”Lykkelige
er de som innser at de trenger Gud, for de skal få være
Guds eget folk. 4 Lykkelige er de som sørger, for de skal bli
trøstet. 5 Lykkelige er de ydmyke, for hele verden tilhører
dem. 6 Lykkelige er de som sulter og tørster etter å gjøre
Guds vilje, for de skal bli mettet. 7 Lykkelige er de som viser
medfølelse, for de skal få medfølelse fra Gud. 8 Lykkelige er
de som av hele sitt hjerte leter etter Gud, for de skal få se
ham. 9 Lykkelige er de som aktivt strever etter fred, for de
skal bli kalt Guds barn. 10 Lykkelige er de som blir forfulgt
fordi de gjør Guds vilje, for de skal være Guds eget folk. 11
Ja, dere er lykkelige når de håner og forfølger dere og lyver
om dere fordi dere er disiplene mine. 12 Juble og vær glade,
for Gud skal lønne dere. Husk på at profetene som før i
tiden bar fram Guds budskap, også ble forfulgt. 13 Dere er
det saltet som bevarer verden fra forråtnelse. Men hva nytte
er det i saltet dersom det har mistet kraften sin? Kan det på
nytt bli salt igjen? Nei, det duger ikke til noe annet enn å bli
kastet ut og trampet ned av menneskene. 14 Dere er det
lyset som lyser opp verden. Dere ligner en by som ligger
høyt oppe på et fjell. En by på fjellet er synlig for alle. 15 Når
noen tenner en lampe, vil de ikke dekke over den. Tvert imot
så setter de den på et høyt sted slik at den lyser for alle i
huset. 16 På samme måten skal lyset fra dere skinne for
menneskene, slik at de klart og tydelig kan se det gode dere
gjør og hylle Far deres i himmelen. 17 Tro ikke at jeg har
kommet for å oppheve det Gud har sagt i Moseloven og
profetene. Nei, jeg har kommet for å oppfylle det og gjøre
det til virkelighet. 18 Jeg forsikrer dere at hvert ord i loven
skal gjelde så lenge himmelen og jorden består og fram til
alt det Gud har forutsagt, har skjedd. 19 Den som bryter
det minste lille budet i loven, og lærer andre å gjøre det
samme, han skal være minst blant de som får være Guds
eget folk. Men den som holder loven og lærer andre å gjøre
det samme, han skal være stor blant Guds eget folk. 20 Men
jeg advarer dere, om dere ikke lykkes i å følge Guds vilje
bedre en det de skriftlærde og fariseerne gjør, da kommer
dere slett ikke til å få tilhøre Guds eget folk. 21 Dere har hørt
at det står i Moseloven:’Du skal ikke drepe, og den som
dreper noen, skal bli dømt.’ 22 Men jeg sier: Det rekker med
at du blir sint på noen, da skal du bli dømt. Kaller du en
person for idiot, skal du bli stilt for domstolen, og forbanner
du noen, venter ilden i helvete på deg. (Geenna g1067) 23
Derfor, om du står for alteret i templet for å bære fram et
offer til Gud og plutselig kommer til å tenke på at noen har
noe imot deg, 24 skal du legge ned offeret ditt foran alteret
og gå for å gjøre opp med denne personen. Kom etterpå og
bær fram offeret ditt til Gud. 25 Dersom noen anklager deg
for noe, vær da rask til å inngå forlik med motparten din
allerede før dere har nådd fram til domstolen. Ellers overgir
han deg kanskje til dommeren, som så igjen lar vakten ta
hånd om deg og setter deg i fengsel. 26 Og jeg forsikrer deg
at du må bli der til du har betalt til siste øre. 27 Dere har hørt
at det står i Moseloven:’Du skal ikke være utro i ekteskapet.’
28 Men jeg sier: Den som ser på en kvinne med begjær i
blikket har allerede vært utro med henne i sitt hjerte. 29 Om
ditt høyre øye får deg til å synde, riv det da ut og kast det
fra deg. Det er bedre at en del av kroppen din er ødelagt
enn at hele deg blir kastet i helvete. (Geenna g1067) 30 Om
hånden din får deg til å synde, hugg den da av og kast den
bort, ja, selv om det skulle ramme din høyre hånd! Det er
bedre at en del av kroppen din er ødelagt enn at hele deg
kommer i helvete. (Geenna g1067) 31 Det står i Moseloven:’Om
noen vil skille seg fra kona si, da kan han gjøre det ved å gi
henne en attest som bevis på skilsmissen.’ 32 Jeg sier: Den
som skiller seg fra kona si, uten at hun har vært utro, han
blir årsak til at hun virkelig kan være utro. Den som gifter
seg med en fraskilt kvinne, gjør at hun er utro. 33 Dere har
også hørt at det står i Moseloven:’Du skal ikke bryte en ed
som du har sverget, men du skal holde alt som du har lovet
innfor Gud.’ 34 Men jeg sier: Du skal slett ikke sverge noen
eder! Om du sier:’Jeg sverger ved himmelen,’ har du sverget
for Gud, for himmelen er Guds trone. 35 Om du sier:’Jeg
sverger ved jorden’, har du sverget for Gud, for jorden er
skammelen under føttene hans. Og om du sier:’Jeg sverger
ved Jerusalem’, har du sverget for Gud, for Jerusalem er
Guds by. 36 Si heller ikke:’Det setter jeg hodet i pant på!’
for du kan ikke gjøre et eneste hårstrå verken hvitt eller
svart. 37 Si bare:’Ja, det vil jeg’ eller’Nei, det vil jeg ikke’.
Det rekker. Tanken om å legge mer autoritet i dine ord ved å

sverge kommer fra den onde. 38 Dere har hørt at det står
i Moseloven:'Dersom et øye blir skadet, må den skyldige
betale med sitt eget øye. Og dersom en tann blir skadet,
skal han betale med sin egen tann.' 39 Men jeg sier: Møt
ikke vold med vold. Slår noen deg på det ene kinnet, vend
da også det annet til ham. 40 Blir du stilt for domstolen og de
tar fra deg skjorta di, gi dem da yterplagget også. 41 Befaler
noen deg å bære hans reisegods en mil, bær den da to. 42
Gi til den som ber deg og vend ikke ryggen til den som vil
låne av deg. 43 Dere har hørt at det står i Moseloven:'Du
skal elske dine medmennesker og hate dine fiender.' 44
Men jeg sier: Elsk fiendene deres! Be for dem som forfølger
dere! 45 Da viser dere virkelig at dere er barn til deres Far i
himmelen. Han lar solen skinne og regnet falle både på onde
og gode, både på de som følger hans vilje, og de som ikke
gjør det. 46 Hva er det som er så ekstra med at dere elsker
dem som elsker dere? Det gjør jo tollerne også. 47 Dersom
dere hilser vennlig på vennene deres, men ikke på noen
andre, hva er det som er så ekstra med det? Det gjør jo også
de som ikke kjenner Gud. 48 Derfor skal dere være like gode
som deres Far i himmelen, han som er fullkommen god."

6 Jesus fortsatte:"Når dere gjør det som er godt, se da til
at dere ikke gjør det bare for at menneskene skal legge
merke til dere. Ellers har dere ingen lønn i vente fra vår Far i
himmelen. 2 Når dere gir en gave til en som er i nød, rop det
da ikke ut til andre. Gjør ikke som de falske menneskene
som bare later som de er lydige mot Gud. De utbasunerer
sine gode gjerninger i synagogene og på gatene for å få ros
og ære! Jeg forsikrer dere at de allerede har fått sin lønn. 3
Nei, om du hjelper noen, da gjør det med diskresjon. Din
venstre hånd skal ikke vite hva den høyre gjør. Da kommer
din Far i himmelen, som ser alt, til å lønne deg. 5 Når dere
ber, da skal dere ikke stå og vise dere fram for andre. Vær
ikke som falske mennesker som bare later som om dem er
lydige mot Gud. De elsker å be offentlig på gatehjørnene og
i synagogenededup der alle kan se dem. Jeg forsikrer dere
at de allerede har fått sin lønn. 6 Nei, når du ber, da gå i
stedet inn i ditt rom og lukk døren bak deg. La bønnen din
være en hemmelighet mellom deg og din Far i himmelen.
Han vet alt og kommer til å lønne deg. 7 Rams ikke opp den
samme bønnen gang på gang, slik de gjør som ikke kjenner
Gud. De tror at bønnen har større sjanse på å bli besvart når
de bruker mange ord. 8 Vær ikke som dem, for deres Far i
himmelen vet akkurat hva dere trenger allerede før dere har
bedt ham om det! 9 Be i stedet på denne måten: Fader vår,
du som er i himmelen! La ditt navn holdes hellig. 10 La ditt
rike komme. La din ville skje på jorden som i himmelen.
11 Gi oss i dag vårt daglige brød. 12 Forlat oss vår skyld,
som vi og forlater våre skyldnere. 13 Led oss ikke inn i
fristelse, men frels oss fra det onde. For riket er ditt, og
makten og æren i evighet. Amen. 14 Ja, om dere tilgir dem
som har gjort galt mot dere, da skal deres Far i himmelen
også tilgi dere. 15 Men om dere nekter å tilgi andre, da
kommer han ikke til å tilgi dere for det dere har gjort. 16 Når
dere faster, vis dere da ikke fram for andre. Vær ikke som
falske mennesker som bare later som om de er lydige mot
Gud. De ser dystre og ustelte ut bare for at folk skal legge
merke til at de faster. Jeg forsikrer dere at de allerede har
fått sin lønn. 17 Nei, når du faster, skal du vaske deg og
stelle håret ditt akkurat som til vanlig. 18 La fasten være en
hemmelighet mellom deg og din Far i himmelen. Han vet alt
og kommer til å lønne deg. 19 Samle dere ikke rikdom her
på jorden, der den mister sin verdi og lett kan bli stjålet. 20
Samle dere heller skatter i himmelen, der de beholder sin
verdi og er sikre for tyver. 21 For når skatten din finnes i
himmelen, da kommer også hjertet ditt og tankene dine til å
være der. 22 Øyet er kroppens lyskilde. Om øye ditt er friskt,
da slipper det lyset inn. 23 Om øye ditt er blindt, stenger det
lyset ute, og da blir det mørkt i hele ditt indre. Om det lyset
du tror å ha i deg er blitt mørke, da er mørket i deg virkelig
blitt nattsvart! 24 Ingen kan tjene to herrer samtidig. Enten
kommer han til å hate den første og elske den andre, eller å
elske den første og hate den andre. Dere må altså velge.
Dere kan ikke tjene Gud og elske pengene samtidig. 25
Derfor sier jeg: Bekymre dere ikke for hvordan dere skal
orke livet. Hvordan dere skal få mat og drikke eller klær å
ha på dere. Visst nok finnes det viktigere saker i livet enn
mat og drikke og klær? 26 Se på fuglene! De bekymrer seg
ikke for hva de skal spise. De sår ikke og høster ikke og
samler ikke i forråd, men deres Far i himmelen gir dem nok
mat likevel. Er ikke dere mye mer verd for ham enn det
fuglene er? 27 Hva tjener det til å bekymre seg? Kan det
forlenge livet deres med en eneste time? Naturligvis ikke!
28 Og hvorfor er dere bekymret for klærne? Se på liljene
på marken. De arbeider ikke og syr ingen klær. 29 Likevel
forsikrer jeg dere at selv ikke kong Salomo i all sin prakt var
så vakkert kledd som dem. 30 Om Gud gir så vidunderlige
klær til gresset, som står den ene dagen, men i morgen blir
kastet på ilden, skulle han ikke da ordne med klær til dere?
Stoler dere fortsatt så lite på Gud? 31 Bekymre dere altså
ikke for hva dere skal spise og drikke, eller for hva dere skal
ha på dere. Gjør ikke som folk som ikke kjenner Gud. De
jager etter alt dette og bekymrer seg hele tiden. Deres Far i

himmelen vet allerede hva dere trenger. 33 Han kommer til å
gi dere alt dette, dersom dere først og fremst strever etter å
gjøre hans vilje, og dermed at han får bestemme over dere.
34 Bekymre dere altså ikke for dagen i morgen, men løs
problemene den dagen de virkelig dukker opp. En avmålt tid
for bekymringer rekker vel mer enn nok?"

7 Jesus fortsatte:"Dere skal ikke dømme andre, for da blir
dere ikke selv dømt. 2 Gud kommer til å behandle dere på
samme måte som dere behandler andre. Den målestokken
dere bruker når dere dømmer andre, den kommer Gud til
å bruke når han dømmer dere. 3 Hvorfor henger du deg
opp i bagatellmessige svakheter hos dine medmennesker,
når du ikke erkjenner dine egne feil som er mye større? 4
Hvorfor sier du til andre:'Kom hit så skal jeg åpne øynene på
deg slik at du ser feilene dine,' mens du samtidig er blind
for egne feil? 5 Du falske menneske som bare later som
om du er lydig mot Gud! Først må du rette dine egne feil!
Etterpå kan du se klart nok til å hjelpe dine medmennesker
med sine. 6 Gi ikke Guds budskap til folk som ikke vil lyde
ham. Det er som å kaste perler for grisene. De kommer til å
trampe på budskapet og etterpå vende seg om og angripe
dere. 7 Be, så skal dere få. Let, så skal dere finne. Bank
på, så skal døren bli åpnet for dere. 8 For alle som ber, de
får. Alle som leter, de finner. Og for alle som banker på,
skal døren bli åpnet. 9 Dere som er foreldre, dere gir vel
ikke barnet deres en stein når det ber om brød, eller en
orm når det ber om en fisk? Naturligvis ikke! 11 Om nå
dere som er onde og hardhjertet har forstand til å gi gode
gaver til barna deres, skulle da ikke deres Far i himmelen
gi gode gaver til dem som ber ham om det? 12 Dere skal
være på samme måten mot andre, som dere vil at de skal
være mot dere. Dette er den leveregelen Gud har fortalt om i
Moseloven og profetene. 13 Den som vil bli frelst, må gå inn
gjennom den trange porten. Veien til evig straff er bred, og
porten inn dit er vid, og mange er det som velger denne lette
veien. 14 Men porten til livet er trang, og veien dit inn er
smal. Derfor er det få som finner den. 15 Ta dere i vare for
den sorten mennesker som sprer falske budskap om Gud.
De kommer til dere forkledd som uskyldige sauer, men er i
virkeligheten glupske ulver som vil slite dere i filler. 16 Dere
kan kjenne dem igjen på handlingene deres, på samme
måten som dere kjenner igjen trærne og buskene på den
sorten frukt de bærer. Ingen plukker jo druer på tornebusker
eller fiken på tistler. 17 Et godt tre bærer god frukt, og et
dårlig tre bærer dårlig frukt. 18 Et godt tre kan ikke bære
dårlig frukt, og et dårlig tre kan ikke bære god frukt. 19 Hvert
tre som ikke bærer god frukt, blir hogget ned og brent opp.
20 På samme måten som et tre blir kjent igjen på frukten,
kan dere altså kjenne igjen menneskene på handlingene
deres. 21 Ikke alle som snakker godt om meg, er disiplene
mine. Mange kaller meg'Herre', men vil likevel ikke få tilhøre
Guds eget folk. Det avgjørende spørsmålet er om de er
lydige mot min Far i himmelen eller ikke. 22 På den dagen
da dommen faller, skal mange si til meg:'Herre, Herre! Vi
har jo båret fram budskapet fra Gud i navnet ditt, drevet ut
onde ånder og gjorde mirakler i navnet ditt.' 23 Da skal jeg si
dem sannheten:'Jeg kjenner dere ikke. Forsvinn herfra! Det
dere har gjort, det har dere gjort i den onde sin tjeneste.' 24
Den som hører undervisningen min og handler etter den,
er klok. Han ligner på en som bygger huset sitt på fjell. 25
Selv om det blir skybrudd og oversvømmelse, og stormen
blåser med voldsom kraft mot huset, så raser det likevel ikke
sammen fordi det er bygget på fast grunn. 26 Men den som
hører undervisningen min og ikke handler etter den, er en
dåre. Han ligner en som bygger huset sitt på løs sand. 27
Når regnet kommer og det blir oversvømmelse, og stormen
blåser mot huset, da faller det sammen med et stort brak."
28 Da Jesus hadde avsluttet denne talen, var folket forundret
over undervisningen hans. 29 Han underviste med innsikt og
autoritet, og ikke som deres de skriftlærde.

8 Da Jesus gikk ned fra fjellet, fulgte mange etter ham. 2
Plutselig nærmet en spedalsk seg og falt ned for ham og
ba:"Herre, om du vil, så kan du gjøre meg frisk." 3 Jesus
rakte straks ut hånden og rørte ved mannen og sa:"Det vil
jeg. Du er frisk!" I samme øyeblikk var mannen helbredet fra
spedalskheten sin. 4 Jesus sa til han:"Fortell ikke dette til
noen, men gå til presten for at han kan undersøke deg. Ta
også med deg det offer som Moses har bestemt, slik at alle
kan forstå at Gud har helbredet deg." 5 Da Jesus hadde
gått inn i Kapernaum, kom en romersk offiser bort til ham
og ba om hjelp."Herre, tjeneren min ligger lam hjemme og
har fryktelige plager", forklarte han. 7 "Skal jeg bli med og
helbrede ham?" spurte Jesus. 8 Men offiseren sa:"Herre,
jeg er ikke verd at du går inn i huset mitt. Si bare et ord,
så blir tjeneren min frisk. 9 Jeg vet det, for jeg har selv
overordnede offiserer som gir meg befaling, og jeg har andre
soldater som står under meg. Dersom jeg sier til en av
dem:'Gå', så går han, og til en annen:'Kom', så kommer
han, og dersom jeg sier til tjenerne mine:'Gjør dette eller
hint', så gjør de det." 10 Jesus ble svært forbauset og vendte
seg mot dem som fulgte han og sa:"Jeg forsikrer dere at jeg
har ikke sett en så sterk tro hos noen blant Israels folk. 11

Jeg sier dere at mange, lik denne romerske offiseren, skal
komme fra jordens tallrike land og bli innbudt sammen med
Abraham, Isak og Jakob til festen i Guds nye verden. 12
Men mange israelitter, som burde ha vært med blant dem
som får være Guds eget folk, skal bli kastet ut i mørket.
Der skal de gråte av angst og fortvilelse." 13 Jesus sa til
den romerske offiseren:"Gå hjem. Det skal bli slik som du
trodde!" Og i samme øyeblikket ble tjeneren frisk. 14 Noe
seinere kom Jesus hjem til Peter og fikk se at svigermoren
hans lå til sengs med høy feber. 15 Han rørte ved hånden
hennes, og straks forsvant feberen. Hun sto opp og begynte
å lage mat til dem. 16 Samme kvelden førte innbyggerne
mange besatte mennesker til Jesus. Han drev ut de onde
åndene ved bare å snakke til dem og helbredet alle som var
syke. 17 Gjennom disse miraklene ble det som Gud hadde
forutsagt ved profeten Jesaja, til virkelighet:"Han la våre
plager på seg selv og tok bort våre sykdommer." 18 Det
samlet seg mer og mer folk, og Jesus ba disiplene om å
gjøre seg klar til å reise over sjøen til den andre siden. 19 En
av de skriftlærde kom bort til ham og sa:"Mester, jeg vil også
følge deg, samme hvor du enn går!" 20 Jesus svarte:"Du
må tenke på at revene har hi og fuglene har reir, men jeg,
Menneskesønnen, har ingen steder der jeg kan hvile ut." 21
En annen av disiplene sa:"Herre, jeg vil gjerne følge deg,
men la meg først gå hjem og begrave far min." 22 Da svarte
Jesus ham:"Følg du meg og la de som er åndelig døde
begrave sine døde." 23 Senere steg Jesus ombord i en båt
og seilte over sjøen sammen med disiplene. 24 Plutselig
blåste det opp en fryktelig storm med høye bølger som slo
inn over båten. Men Jesus sov. 25 Disiplene gikk fram og
vekket ham og begynte å rope:"Herre, hjelp oss! Vi synker!"
26 Men Jesus svarte:"Hvorfor er dere redde? Har dere så
vanskelig for å tro?" Litt etter reiste han seg opp og snakket
med autoritet til vinden og sjøen, og alt ble rolig. 27 Disiplene
ble helt forundret."Hvem er han", sa de til hverandre,"etter
som til og med vinden og sjøen er lydige mot ham?" 28 Da
Jesus hadde kommet over på den andre siden av sjøen, til
området der gadarenerne bodde, kom to menn imot ham
som var besatt av onde ånder. De søkte ly blant gravene og
var så voldsomme i sin atferd at ingen kunne ta seg fram
den veien. 29 De ropte til Jesus:"Gå bort fra oss i fred, du
Guds sønn! Har du kommet for å pine oss før tiden?" 30 Der
dette skjedde, gikk en stor flokk griser og rotet i jorden etter
røtter. 31 Åndene tigget og ba:"Dersom du driver oss ut, da
send oss i det minste inn i griseflokken." 32 Jesus sa:"Som
dere vil, kom dere av sted!" Straks dro de onde åndene fra
mennene og for inn i grisene, og hele flokken rutsjet utfor
fjellskrenten og druknet i sjøen. 33 Røkterne som passet på
grisene flyktet. Da de kom til den nærmeste byen, fortalte de
alt sammen, også det som hadde skjedd med de besatte. 34
Alle i byen gikk ut for å treffe Jesus, og da de kom fram til
ham ba de at han måtte forlate området deres.

**9** Senere steg Jesus ombord i en båt og seilte over til
Kapernaum, byen der han bodde. 2 Vel framme kom
noen til ham med en lam som lå på en båre. Da Jesus så
hvor stor tro de hadde, sa han til den lamme:"Vær ikke lei
deg, sønnen min. Jeg har tilgitt syndene dine!" 3 Noen av
de skriftlærde mumlet da for seg selv:"Han spotter og gjør
seg selv til Gud!" 4 Men Jesus visste hva de tenkte og
spurte dem:"Hvorfor tenker dere onde tanker? 5 Er det ikke
like umulig for et menneske å si til den lamme:'Reis deg
opp og gå' som å si:'Jeg tilgir deg syndene dine'?" 6 Så
vendte han seg til den lamme og sa:"For å bevise at jeg,
Menneskesønnen, har makt til å tilgi synder her på jorden,
sier jeg til deg:'Reis deg opp, ta båren din og gå hjem!'"
7 Og mannen reiste seg og gikk hjem. 8 Da folket så det
som skjedde, ble de helt forskrekket. De hyllet Gud for at
han hadde gitt en slik makt til mennesker. 9 Da Jesus gikk
videre, fikk han se en toller som het Matteus, sitte utenfor
tollboden sin."Kom og bli min disippel", sa Jesus til ham.
Matteus reiste seg og fulgte Jesus. 10 Senere da Jesus og
disiplene spiste sammen i hjemmet til Matteus, var også
mange av tollerens gamle kolleger blant gjestene, og en del
andre ukjente folk. 11 Fariseerne var opprørt."Hvordan kan
mesteren deres synke så dypt at han spiser sammen med
tollere og syndere?" spurte de disiplene. Jesus hørte det og
sa: 12 "Det er ikke de friske som trenger lege, men de syke.
13 Gå bort og forsøk å forstå det Gud mener når han sier:'Jeg
vil heller at dere viser hverandre kjærlighet, enn at dere ofrer
til meg.' Min oppgave her på jorden er å føre syndere tilbake
til Gud, ikke å ta hånd om dem som allerede følger hans
vilje." 14 En dag kom disiplene til døperen Johannes og
spurte Jesus:"Hvorfor faster ikke disiplene dine, slik vi og
fariseerne gjør?" 15 Jesus svarte:"Bryllupsgjestene kan vel
ikke sørge og gå sultne uten mat mens brudgommen ennå
er hos dem? Men en dag skal han bli tatt fra dem, og da
kommer de til å faste. 16 Det finnes en tid og plass for alt.
Ingen lapper for eksempel et gammelt klesplagg med et
stykke nytt tøy som aldri har blitt vasket, for da krymper
det nye tøyet og river i stykker plagget, slik at hullet blir
enda større. 17 Ingen øser heller ny vin i gamle skinnsekker,
for når vinen gjærer, blir sekkene sprengt og ødelagt, og
vinen renner ut. Nei, ny vin blir lagret i nye sekker, for da blir

både vinen og sekkene bevart." 18 Mens Jesus sa dette,
kom en mann som var leder for synagogen og falt ned for
han."Datteren min er nettopp død", sa han."Kom og legg
hendene på henne, så får hun livet tilbake." 19 Da reiste
Jesus seg og fulgte med mannen, sammen med disiplene.
Men mens de var på vei til hjemmet hans, kom 20 en kvinne,
som i tolv års tid hadde lidd av fryktelige blødninger. Hun
nærmet seg Jesus bakfra og rørte ved dusken på kappen
hans. 21 Hun tenkte:"Om jeg bare får røre ved klærne hans
kommer jeg til å bli frisk." 22 Da vendte Jesus seg rundt og
fikk se henne:"Min datter", sa han,"vær ikke urolig! Din tro
har hjulpet deg." Og fra dette øyeblikket av var kvinnen frisk.
23 Da Jesus kom fram til huset der lederen for synagogen
bodde og hørte sørgemusikken og fikk se alle menneskene
som gråt høyt og jamret seg, 24 sa han:"Gå ut herfra. Jenta
er ikke død. Hun sover bare." Da begynte de å hånle mot
han. 25 Men da folket hadde blitt jaget ut av huset, gikk
Jesus inn i rommet der jenta lå, og tok henne i hånden.
Straks reiste hun seg opp og var helt frisk. 26 Ryktet om
det fantastiske som hadde skjedd, spredde seg som en
løpeild i hele området. 27 Da Jesus dro fra hjemmet til jenta
fulgte to blinde menn etter han og ropte:"Jesus, du som skal
arve kong Davids trone, ha medfølelse med oss!" 28 De
gikk etter ham helt inn i huset der han bodde. Og Jesus
spurte dem:"Tror dere at jeg kan helbrede dere?""Ja, Herre",
svarte de."Det gjør vi." 29 Da rørte han ved øynene deres og
sa:"Etter som dere tror, skal det også bli slik." 30 Plutselig
kunne de se! Jesus advarte dem strengt mot å fortelle dette
til noen. 31 Til tross for det han sa, var snart ryktet om han
ute over hele distriktet. 32 Da de to mennene var på vei
bort, kom noen til Jesus med en besatt som ikke kunne
snakke. 33 Jesus drev ut den onde ånden, og straks kunne
mannen snakke. Folket ble helt forundret og sa:"Aldri før har
noe slikt skjedd i Israel!" 34 Da fariseerne hørte dette, sa
de:"Han driver ut de onde åndene med hjelp av Satan, som
er høvding for de onde åndene!" 35 Jesus gikk omkring til
alle småplassene og byene og underviste i synagogene.
Hvor han enn kom, fortalte han det glade budskapet om at
Gud vil frelse menneskene og gjøre dem til sitt eget folk.
Han helbredet alle slags sykdommer og plager. 36 Da han la
merke til alt folket, fikk han medfølelse med dem, De hadde
store problemer og visste ikke hvor de kunne få hjelp. De var
som sauer uten gjeter. 37 "Høsten er stor, men arbeiderne er
få", sa han til disiplene. 38 "Be derfor den som har ansvaret
for innhøstingen, at han sender ut flere arbeidere på feltet."

**10** Jesus kalte nå til seg sine tolv nærmeste disipler og
ga dem makt til å drive ut onde ånder og helbrede alle
slags sykdommer og plager. 2 Her er navnene på de tolv
disiplene: Simon, som ble kalt Peter, hans bror Andreas, og
sønnene til Sebedeus som var Jakob og Johannes, 3 Filip,
Bartolomeus, Tomas, tolleren Matteus, og sønnen til Alfeus
som het Jakob, Taddeus, 4 Simon,"den ivrige" og Judas
Iskariot, han som seinere forrådt Jesus. 5 Disse tolv sendte
Jesus ut, og han ga befaling til dem og sa:"Gå ikke til andre
folk eller til noen av samaritanene sine byer, 6 men bare til
Israels folk som er Guds tapte sauer. 7 Gå og forkynn, for
Gud har kommet for å frelse menneskene og gjøre dem til
sitt eget folk. 8 Helbred syke, vekk opp døde, gjør spedalske
friske og driv ut onde ånder. Gjør alt uten betaling, for dere
har selv fått disse evnene av meg helt gratis. 9 Ta ingen
penger med dere. 10 Pakk ingen veske for reisen. Ta ikke
med ekstra klær eller sko og heller ikke noen vandringsstav.
Dere kommer til å få alt det dere trenger, for arbeideren er
verd maten sin. 11 Hver gang dere kommer til et sted eller
en by, let da opp noen som tar imot dere og som vil lytte til
budskap dere har å fortelle. Stans i huset hans til dere vil
fortsette reisen til neste by. 12 Ønsk familien fred fra Gud når
dere stiger inn i huset. 13 Dersom de er verd å få del i freden
hans, vil han gi rikelig av den. Men om de ikke er verd til å
få del i freden hans, vil dere beholde den selv. 14 Tar de
ikke imot dere i en by eller i et hjem, gå da bare derfra. Rist
støvet fra byen av føttene deres og vær ikke mer bekymret
for disse menneskene. 15 Jeg forsikrer dere at det skal bli
lettere på dommens dag for byene Sodoma og Gomorra enn
for de stedene som ikke hilser dere velkommen." 16 Jesus
fortsatte:"Jeg sender dere som sauer inn blant ulver. Vær
derfor listige som slanger og troskyldige som duer. 17 Pass
dere for menneskene! Dere kommer til å bli arrestert og
trukket for domstolene og bli pisket i synagogene. 18 Dere
skal for min skyld stå anklaget for konger og makthavere og
få anledning til å fortelle dem om det dere har hørt og sett.
Ja, dere skal fortelle om meg til fremmede folk. 19 Når dere
blir stilt for domstolen, skal dere ikke behøve å bekymre
dere for det dere skal si, for dere skal få de rette ordene
i det øyeblikk dere trenger det mest. 20 Det er ikke dere
som skal snakke, men deres Far i himmelen skal la sin Ånd
snakke gjennom dere. 21 Brødre skal forråde hverandre og
drepe hverandre, og foreldre skal forråde sine egne barn.
Barn skal gjøre opprør mot foreldrene sine og ta livet av
dem. 22 Alle skal hate dere fordi dere tilhører meg. Men
den som holder ut til slutten, skal bli frelst. 23 Når dere blir
forfulgt i en by, skal dere rømme til en annen. Jeg forsikrer

dere at jeg, Menneskesønnen, kommer tilbake før dere
har rukket over alle byene i Israel! 24 Disippelen står ikke
over sin mester, og en tjener står ikke over sin herre. 25
Disippelen må akseptere at det går med ham som det gikk
med mesteren hans, og tjeneren må akseptere at det går
med ham som det gikk med herren hans. Om nå jeg, herren
i huset, har blitt kalt Satan, da kommer de naturligvis til
å si det samme om dere, dere som er medlemmer i min
husholdning! 26 Men vær ikke redd for de som truer dere,
for en dag skal sannheten komme fram. Da skal det som er
skjult bli kjent for alle. 27 Det jeg sier til dere i mørket, skal
dere rope ut i dagslys. Og det jeg hvisker dere i ørene, skal
dere rope ut fra taket på husene! 28 Vær ikke redde for de
som vil drepe dere, men ikke har makt til å gjøre noe mer.
Det finnes bare en som har en slik makt at dere trenger å
være redd for ham, og det er Gud. Han kan både drepe og
siden straffe i helvete. (Geenna g1067) 29 Ikke en eneste spurv,
uansett hvor lite den enn er verd, faller død til jorden uten at
deres Far i himmelen vet om det. 30 På hodene deres er til
og med hårstråene tellet. 31 Vær altså ikke redde! Dere er
mer verd for Gud enn alle verdens spurver til sammen. 32
Dersom noen åpent bekjenner at han tilhører meg, da skal
jeg bekjenne ham for min Far i himmelen at han tilhører meg.
33 Men den som åpent fornekter meg, han skal jeg fornekte
for min Far i himmelen. 34 Tro ikke at jeg har kommet for å
skape fred på jorden! Nei, snarere tvert imot. 35 Jeg kommer
til å bli årsak til konflikter, slik at en sønn står imot faren
sin, en datter står imot moren sin, og en svigerdatter står
imot svigermoren sin. 36 De verste fiendene for mange blir
til å finne i deres egne hjem! 37 Men dersom dere elsker
foreldrene deres høyere enn meg, er dere ikke verdige å
tilhøre meg. Dersom dere elsker barna deres høyere enn
meg, da er dere ikke verdige å tilhøre meg. 38 Den som
ikke tar korset opp og følger mitt eksempel med å være
beredt til å dø, han kan ikke tilhøre meg. 39 Ja, den som
klamrer seg fast til livet, vil til slutt miste det, men den som
mister livet sitt for min skyld, vil redde det. 40 Den som tar
imot dere, tar imot meg, og den som tar imot meg, tar imot
Gud, etter som Gud har sendt meg. 41 Om dere tar imot en
profet fordi han bringer Guds budskap, da kommer dere til å
få samme lønnen som profeten. Og om dere tar imot en
person som lever etter Guds vilje, fordi han lever for Gud,
da skal dere få samme belønning som disse gudfryktige
menneskene. 42 Ja, jeg forsikrer dere at den som gir, om så
bare et glass friskt vann til den minste av disiplene mine,
fordi denne personen tilhører meg, han skal få lønn for det."

**11** Da Jesus hadde gitt sine tolv disipler disse forskriftene,
gikk han videre for å undervise og spre budskapet sitt
til byene i Galilea. 2 Døperen Johannes, som nettopp hadde
blitt satt i fengsel, fikk høre om alle miraklene som Jesus
Kristus gjorde. Derfor sendte han av sted noen av disiplene
sine for å spørre ham: 3 "Er du virkelig den som Gud har
lovet å sende oss, eller skal vi vente på en annen?" 4 Jesus
svarte dem:"Gå tilbake til Johannes og fortell ham om det
dere har hørt og sett: 5 At blinde begynner å se, lamme
går, spedalske blir friske, døve hører, døde får liv igjen,
og de fattige får høre det glade budskapet. 6 Si også til
ham:'Lykkelig er den som ikke tviler på meg.'" 7 Da disiplene
til Johannes hadde gått, begynte Jesus å tale til folket om
Johannes. Han sa:"Når dere gikk ut til han i ødemarken, hva
var det dere ville se? Ville dere se en svak person, lik et
gresstrå som svaier hit og dit i vinden? 8 Selvfølgelig ikke!
Ville dere se en person kledd i vakre klær? Nei, for da hadde
det vært bedre om dere hadde gått til et kongelig palass. 9
Ville dere kanskje se en profet som bar fram Guds budskap?
Ja, jeg sier dere at Johannes er mer enn en profet. 10 Han
er den som Gud forteller om i Skriften når han sier:'Lytt!
Jeg sender min budbærer foran deg, og han skal forberede
veien for deg.' 11 Jeg forsikrer dere at døperen Johannes
har betydd mer enn noe annet menneske som har stått fram
offentlig. Likevel kommer den minste blant dem som får
være Guds eget folk, til å bety mer enn det Johannes gjorde
her på jorden. 12 Helt fra den dagen da døperen Johannes
begynte å tale til folket og fram til i dag, har Gud med kraft
begynt å regjere blant menneskene, selv om det også finnes
de som vil få det til å skje med vold. 13 At Gud skulle regjere
på jorden, var blitt forutsagt av ham i Moseloven og ved
profetene før Johannes begynte oppgaven sin. 14 Enten
dere tror det eller ikke, så er likevel Johannes den som Gud
snakket om da han sa at Elia skulle komme. 15 Lytt nøye og
forsøk å forstå! 16 Hva skal jeg si om denne slekten som
ikke vil tro? De er som barn som leker på torget og roper til
de andre barna: 17 'Vi spilte bryllupsmelodier for dere, men
dere ville ikke danse. Vi spilte sørgemusikk for dere, men
dere ville ikke gråte.' 18 Akkurat slik reagerer de når det
gjelder døperen Johannes og meg. Johannes drikker ikke
vin og går ofte uten mat, og da sier de:'Han er besatt av en
ond Ånd.' 19 Men jeg, Menneskesønnen, spiser og drikker,
og da beskylder de meg for å fråtse i mat, drikke og leve
herrens glade dager sammen med de verste syndere! Men
til slutt kommer endelig Gud i sin visdom til å få rett, når
de ser resultatet av visdommen hans." 20 Jesus begynte å
anklage de som bodde i byene der han hadde gjort de fleste

miraklene sine, etter som de ikke hadde vendt om til Gud.
Han sa: 21 ”Hvor fryktelig kommer det ikke til å bli for dere
som bor i Korasin og Betsaida! For om de miraklene jeg
gjorde hos dere, hadde blitt gjort i Tyrus og Sidon, da hadde
innbyggerne der angret syndene sine og vendt om til Gud
for lenge siden. 22 Jeg forsikrer dere at på dommens dag
skal både Tyrus og Sidon få en mildere straff enn dere! 23
Og dere, innbyggerne i Kapernaum, tror dere at dere skal
bli opphøyet til himmelen? Nei, ned til helvete skal dere bli
styrtet. For om de fantastiske miraklene som jeg gjorde hos
dere, hadde blitt utført i Sodoma, da hadde byen eksistert
like til denne dagen. **(Hadēs g86)** 24 Jeg kan forsikre dere
at Sodoma skal slippe lettere unna på dommens dag enn
dere!” 25 Jesus ba denne bønnen:”Jeg takker deg Far, du
som er Herre over himmelen og jorden, for at du skjuler
sannheten for de som tror seg å være lærde og kloke, men
viser sannheten for dem som er ydmyke som et barn. 26 Ja,
Far, slik har du bestemt det.” 27 Jesus fortsatte:”Min Far i
himmelen har overlatt alt til meg. Ingen kjenner Sønnen,
uten Far i himmelen, og ingen kjenner Far i himmelen, uten
Sønnen og de som Sønnen vil vise han for. 28 Kom til meg
alle dere som er trette og kjemper med problemer og tunge
byrder, så skal jeg gi dere hvile. 29 Gå inn på mine vilkår
og la meg få undervise dere! Jeg er mild og ydmyk. Hos
meg finner dere ro for sjelene deres. Jeg legger ingen tunge
byrder på dere.”

**12** På en hviledag gikk Jesus og disiplene langs noen
kornåkrer. Disiplene var sultne og begynte å plukke aks
for å spise. 2 Noen fariseere fikk se det og protesterte:”Se
hva de gjør! Det er jo forbudt å høste på hviledagen i følge
Moseloven.” 3 Jesus sa til dem:”Har dere aldri lest om det
kong David gjorde da han og mennene som fulgte han,
ble sultne? 4 Han gikk inn i Guds hus, og både han og
de som var med ham spiste av de spesielle brødene som
bare prestene har lov til å spise. De brøt også loven. 5 Har
dere heller ikke lest i loven at prestene som gjør tjeneste i
templet, får arbeide på hviledagen? 6 Jeg kan forsikre dere
at her finnes en som er større enn templet! 7 Dersom dere
forsto det som menes med ordene:’Jeg vil heller at dere
viser hverandre kjærlighet, enn at dere ofrer til meg’, da
ville dere ikke dømme dem som er uskyldige. 8 For jeg,
Menneskesønnen, har rett til å avgjøre hva som er tillatt
på hviledagen.” 9 Litt etter gikk Jesus videre og kom inn i
synagogen deres. 10 Der fikk han se en mann som hadde
en handikappet hånd. Fariseerne spurte ham da:”Tillater
Moseloven at noen kan bli helbredet på hviledagen?” De
håpet naturligvis at han skulle svare”ja”, for da kunne de
få noe å anklage ham for. 11 Han svarte:”Om noen av
dere har en sau og den faller i en grøft på hviledagen,
griper han ikke da inn og drar opp sauen samme dagen?
Selvfølgelig gjør han det! 12 Tenk på hvor mye mer verd et
menneske er, enn en sau! Det er altså tillatt å gjøre godt på
hviledagen.” 13 Så sa han til mannen:”Rekk fram hånden
din.” Da mannen gjorde det, ble hånden frisk, og like sterk
som den andre! 14 Fariseerne gikk ut og begynte å legge
opp planer om hvordan de kunne få Jesus arrestert og drept.
15 Da Jesus fikk greie på dette, dro han bort fra stedet der.
Mange mennesker fulgte etter ham, og han helbredet alle de
som var syke blant dem. 16 For ikke å vekke mistanker om
hvem han var, forbød han dem strengt å fortelle om det som
skjedde. 17 Gjennom dette ble det som Gud hadde sagt
ved profeten Jesaja, til virkelighet: 18 ”Dette er min utvalgte
tjener! Han er min elskede, mitt hjertes glede. Jeg skal fylle
ham med min Ånd, og han skal bevise for folket hva som er
rettferdighet. 19 Han griper ikke til vold eller skriker, stemmen
hans skal ikke bli hørt på gatene! 20 Han slår ikke ned de
svake eller slukker ut det håp som er i ferd med å svinne
bort. En dag skal han la rettferdigheten seire. 21 Han skal
være verdens håp.” 22 De førte til han en besatt som var
både blind og stum. Jesus helbredet ham, slik at han kunne
se og snakke. 23 Folk ble helt forundret og sa:”Kanskje
Jesus likevel er den som skal arve kong Davids trone?” 24
Da fariseerne fikk høre om miraklet, sa de:”Han driver sikkert
ut de onde åndene med hjelp av Satan, som er høvding
for de onde åndene.” 25 Jesus, som forsto hva fariseerne
tenkte, sa til dem:”Et rike som kommer i strid med seg selv,
går under, og en by eller en familie som er i innbyrdes
konflikt med hverandre, vil snart opphøre å eksistere. 26
Dersom Satan nå driver ut sine egne onde ånder, da strider
han jo mot seg selv. Hvordan skal han da kunne fortsette å
styre riket sitt? 27 Dersom jeg driver ut de onde åndene ved
hjelp av Satan, hvilken kraft er det da deres egne tilhengere
bruker når de driver dem ut? Kanskje dere selv kan svare
på anklagene deres! 28 Dersom det er med Guds Ånd jeg
driver ut de onde åndene, har jo Gud kommet for å regjere
blant dere. 29 På denne måten er det: Satan er som en sterk
mann. Om noen vil gå inn i huset til den sterke mannen
og rane ham for det han eier, da må de først binde ham.
Etterpå kan de gå inn og rane hjemmet hans. 30 Den som
ikke er med meg, er imot meg, og den som ikke hjelper meg
i mitt arbeid, han motarbeider meg. 31 Jeg advarer dere: All
synd og spott kan bli tilgitt, men spott mot Guds Hellige Ånd
blir ikke tilgitt. Det er en utilgivelig synd. 32 Den som sier

noe mot meg, Menneskesønnen, kan få tilgivelse, men den
som sier noe mot Guds Hellige Ånd, kommer aldri til å bli
tilgitt, det være seg i denne verden eller i den kommende.
(aiōn g165) 33 Et tre blir kjent igjen på frukten sin. Enten er
treet godt og bærer god frukt, eller så er det dårlig og bærer
dårlig frukt. 34 Ormeyngel! Hvordan kan dere som er onde,
si noe godt? Munnen uttrykker jo det hjertet er fullt av. 35
Ordene fra et godt menneske viser den godhet som bor
i hjertet, mens ordene fra et ondt menneske avslører det
onde hjertet. 36 Jeg sier dere at på dommens dag skal dere
få stå til rette for hvert unyttig ord dere har snakket. 37 De
ordene dere nå bruker, skal avgjøre skjebnen for dere da.
Enten kommer dere til å bli frikjent ved dem, eller så blir
dere dømt ved dem." 38 En dag kom noen av de skriftlærde
sammen med fariseerne, og ba om å få se et tegn som skulle
bevise at Jesus virkelig var Messias, den lovede kongen.
39 Jesus svarte:"Denne onde og gudløse slekten krever et
tegn, det eneste tegnet de skal få se, er det som skjedde
med profeten Jona. 40 På samme måten som Jona var i den
store fisken i tre døgn, kommer jeg, Menneskesønnen, til å
være i jordens indre i tre døgn. 41 Innbyggerne i Ninive skal
på dommens dag stå opp fra de døde sammen med dere og
dømme dere. De ga opp sin onde livsstil og vendte seg om
til Gud da de hørte Jona holde fram Guds budskap. Og her
finnes en som er større enn Jona, men dere nekter å tro på
ham. 42 Også dronningen fra Syden skal på dommens dag
stige fram som vitne mot denne slekten og dømme den. Hun
kom jo helt fra et fjernt land for å høre på visdommen til
Salomo. Og her finnes en som er større enn Salomo, men
dere nekter å tro på ham. 43 Denne onde slekten kommer til
å bli rammet av samme skjebnen som mange besatte gjør:
Når en ond Ånd blir drevet ut av et menneske, flakker den
urolig omkring i ørkenen og leter etter et nytt offer. Om den
ikke finner noe, sier den:'Jeg vender tilbake til det menneske
der jeg kom fra.' Og når den gjør det, finner den hjertet tomt,
rent og pyntet. Da leter den etter sju ånder til, enda verre
enn seg selv. Sammen tar de kontrollen over mennesket, og
det får det langt verre enn det hadde før." 46 Mens Jesus
fortsatt talte til folket, kom moren og brødre hans dit og ville
snakke med ham, men de stanset utenfor huset. Noen sa til
han:"Moren din og brødrene dine står utenfor og vil treffe
deg." 48 Men han svarte:"Moren min og brødrene mine!
Hvem er det?" 49 Så pekte han på disiplene og sa:"Dette er
moren min og brødrene mine. 50 Hver og en som lyder min
Far i himmelen, er broren, og søsteren og moren min!"

**13** Samme dagen gikk Jesus hjemmefra og satte seg
nede ved sjøen for å undervise. 2 Snart hadde det
samlet seg så mye folk omkring ham, at han var nødt til å
stige om bord i en båt og sitte i den for å tale, mens folket
sto på stranden. Han underviste dem ved å fortelle mange
bilder, som for eksempel dette:"En bonde gikk ut på åkeren
sin for å så. 4 Mens han sådde, falt noe av såkornet på
veien langs åkeren, og fuglene kom og plukket det i seg. 5
Noe korn falt der jorden var steinete og jordlaget tynt. Her
vokste plantene raskt opp, 6 men i den hete solen visnet de
og døde, etter som røttene satt så grunt i bakken. 7 Noe
korn falt blant tistlene, og mens tistlene vokste opp, kvalte
de kornplantene. 8 Mestedelen av kornet falt i fruktbar jord
og ga 30, 60 og til og med 100 ganger så mye avling som
bonden hadde sådd. 9 Lytt nøye og forsøk å forstå!" 10
Disiplene kom seinere til Jesus og spurte:"Hvorfor forteller
du slike bilder som dette for folket?" 11 Da forklarte han og
sa:"Dere har fått gaven til å forstå undervisningen min om
hvordan Gud vil frelse menneskene og gjøre dem til sitt eget
folk, men andre har ikke fått den gaven. 12 De som forstår
det jeg sier, skal med tiden forstå enda mer. Men de som
ikke forstår noe særlig av det, de skal til slutt miste også
den lille innsikten de hadde. 13 Det er derfor jeg forteller
disse bildene, slik at menneskene skal høre og se, men
likevel ikke forstå. 14 Gjennom dette blir det til virkelighet
som Gud har forutsagt hos profeten Jesaja:'Dere skal høre
det jeg sier, men likevel ikke forstå. Dere skal se det jeg
gjør, men likevel ikke fatte! 15 Ja, dette folkets hjerter er så
hardt og likegyldig at de ikke kan forstå. Deres hørsel er
sløvet, slik at de ikke kan høre, og de har lukket øynene
sine, slik at de ikke kan se. Derfor kan de ikke vende om
til meg og bli helbredet!' 16 Men dere kan være lykkelige,
for øynene deres kan se og ørene deres kan høre. 17 Jeg
forsikrer dere at mange profeter, og andre som fulgte Guds
vilje, har lengtet etter å få se og høre det som dere nå får
være med om, men de fikk aldri muligheten til det. 18 Her er
forklaringen om bonden som sådde såkornet i åkeren: 19
Den harde veien langs åkeren, der noe av såkornet falt,
ligner hjertet til en person som hører budskapet om at Gud
vil frelse menneskene og gjøre de til sitt eget folk, men ikke
tar det på alvor. Straks er den onde på plass og plukker bort
såkornet fra hjertet. 20 Det tynne jordlaget er likt hjertet til en
person som hører budskapet og tar imot det med ekte glede,
21 men som ikke har dybde i seg, slik at røttene kan utvikle
seg. Etter en tid kommer vanskeligheter eller forfølgelser
på grunn av troen, da avtar entusiasmen og han forlater
troen. 22 Jorden som var dekket med frø fra tistler, kan bli

sammenlignet med en person som hører budskapet, men
lar hverdagens bekymringer og begjæret etter å tjene mest
mulig penger kvele det han fikk høre. Budskapet får ikke
påvirke livet hans. (aiōn g165) 23 Den fruktbare jorden derimot,
ligner hjertet til en person som hører til budskapet og forstår
det og lar det påvirke hele livet sitt. Han gir en avling som er
30, 60 eller til og med 100 ganger så stor som den mengde
såkorn som falt i hjertet hans." 24 Dette er et annet bilde
som Jesus fortalte:"Der Gud bestemmer, blir det som når en
bonde sådde rent såkorn i åkeren sin. 25 En natt da alle lå
og sov, kom fienden hans og sådde ugress blant hveten.
Etterpå snek han usett bort. 26 Da såkornet begynte å spire
og sette i aks, vokste også ugresset opp. 27 Tjenerne til
bonden gikk til ham og sa:'Herre, åkeren der du sådde det
rene såkornet, er full av ugress! Hvor kommer det fra?' 28
'Det må være en fiende som har vært der', svarte herren
deres. Tjeneren spurte da:'Skal vi rykke opp ugresset?' 29
'Nei', sa han,'da kommer dere til å skade hveten samtidig. 30
La begge deler vokse sammen til det blir tid for å høste. Når
tiden er inne, skal jeg si til høstfolkene: Skill bort ugresset
og bunt det sammen, slik at det kan bli brent opp. Etterpå
kan dere samle inn hveten i mitt forrådskammer.'" 31 Jesus
fortalte også dette bildet for dem:"Der Gud bestemmer, blir
det som når en gartner sår et sennepsfrø i hagen. Det er det
minste av alle frøene, 32 men når det har vokst opp, er det
størst blant krydderplantene. Det blir til et tre der fuglene
kan komme og bygge reir i grenene." 33 Han fortalte også
et annen bilde:"Der Gud bestemmer, blir det som når en
kvinne blander gjær i deigen mens hun baker. Hun tar bare
en liten smule gjær og blander den inn i en stor mengde mel
og elter alt sammen. Over tid virker gjæren i hele deigen."
34 Alt dette fortalte Jesus til folket ved å bruke bilder. Ja,
han talte bare til dem gjennom bilder. 35 Ved dette ble det
virkelig som Gud hadde forutsagt ved sin profet:"Jeg skal
tale i bilder, jeg skal fortelle hemmeligheter som er gjemt fra
verdens skapelse av." 36 Litt etter dro Jesus fra folket og
gikk til huset der han bodde. Der ba disiplene om at han
måtte forklare bildet om ugresset og hveten for dem. 37 "Det
skal jeg gjøre", sa han."Jeg, Menneskesønnen, er den som
sår det rene såkornet. 38 Åkeren er verden, og såkornet
representerer de menneskene som tilhører Gud og er hans
eget folk. Ugresset er de som tilhører den onde. 39 Fienden,
som sådde ugresset blant hveten, er djevelen. Høsttiden er
verdens ende, og høstfolkene er englene. (aiōn g165) 40 Som
når ugresset blir skilt fra hveten og brent opp, slik skal det
være ved tidenes slutt. (aiōn g165) 41 Jeg, Menneskesønnen,
skal sende ut englene mine, og de skal rense Guds verden.
De skal ta bort alle dem som lokker menneskene til synd
og gjør det som er ondt. 42 De onde skal bli kastet i den
brennende ovnen. Der skal de gråte av angst og fortvilelse.
43 De som følger Faderens vilje, skal lyse som solen i den
nye verden der deres Far i himmelen regjerer. Lytt nøye
og forsøk å forstå!" 44 Jesus fortalte enda flere bilder. Han
sa:"Der Gud bestemmer, blir det som når en mann oppdager
en skatt i en åker. I sin iver graver han ned skatten igjen
og går og selger alt han eier for å kunne kjøpe åkeren, for
at skatten kan bli hans. 45 Der Gud bestemmer, blir det
også som når en kjøpmann er på jakt etter kostbare perler.
46 Når han oppdager en ekstra verdifull perle, går han av
sted og selger alt han eier for å kunne kjøpe den. 47 Der
Gud bestemmer, blir det også som når noen kaster not ut i
sjøen for å fange fisk av forskjellige slag, både spiselige og
uspiselige. 48 Når noten er full drar de den opp på stranden
og setter seg ned og sorterer fisken. De spiselige fiskene
samler de i en korg, men de andre kaster de fra seg. 49
Slik skal det bli ved tidenes slutt. Englene skal komme og
skille de onde menneskene fra de som følger Guds vilje.
(aiōn g165) 50 Etterpå blir de onde kastet i den brennende
ovnen. Der skal de gråte av angst og fortvilelse. 51 Har dere
forstått alle disse bildene?""Ja", sa de,"det har vi." 52 Da sa
han:"Det betyr at hver person som kjenner til Skriften, og nå
hører til det folk som Gud regjerer over, i fortsettelsen kan
fortelle om både den nye og den gamle måten å tjene Gud
på." 53 Da Jesus hadde fortalt alle disse bildene, dro fra
han stedet. 54 Han kom litt etter til hjembyen sin Nasaret.
Der underviste han i synagogen. Han overrasket alle med
sin visdom og miraklene sine. 55 "Hvordan er dette mulig?"
undret folket."Dette er jo bare sønnen til snekkeren. Vi
kjenner moren hans, Maria, og brødrene hans Jakob, Josef,
Simon og Judas. 56 Alle søstrene hans bor jo her. Hvor har
han fått alt dette fra?" 57 Og de irriterte seg over ham. Da sa
Jesus til dem:"En profet som bringer Guds budskap, blir
anerkjent over alt, bortsett fra i sin egen hjemby og i sin
egen familie." 58 Siden de ikke trodde på ham gjorde han
bare noen få mirakler der.

**14** Etter en tid fikk kong Herodes høre alt det folk fortalte
om Jesus. 2 Han sa da til tjenerne sine:"Det må være
døperen Johannes som har stått opp fra de døde. Det er
derfor han kan gjøre slike mirakler." 3 Herodes hadde nemlig
under press fra kona si, Herodias, arrestert Johannes og
latt ham binde og kaste i fengsel. Herodias hadde først
vært gift med Filip, som var bror til kongen. 4 Johannes
hadde sagt rett ut til Herodes:"Det er ikke tillatt for deg å

leve sammen med henne." 5 Helst hadde Herodes ønsket å
drepe Johannes, men han var redd for folket, som mente
at Johannes var en profet som bar fram Guds budskap. 6
Men da Herodes feiret sin fødselsdag, danset datteren til
Herodias for gjestene. Og Herodes ble helt fortryllet over
dansen hennes. 7 Han sverget på at han ville gi henne hva
hun enn ba om. 8 Moren fikk henne til å si:"Jeg vil ha hodet
til døperen Johannes på et fat." 9 Kongen ble svært sjokkert,
men på grunn av det løfte han hadde gitt, og etter som han
ikke ville ta tilbake det han hadde sagt i påhør av gjestene,
ga han befaling om at hun skulle få kravet oppfylt. 10 Derfor
ble Johannes halshugget i fengslet. 11 De la hodet hans på
et fat og ga det til jenta, som i sin tur bar det til moren sin. 12
Etterpå kom disiplene til Johannes og hentet kroppen og
begravde den. Senere gikk de til Jesus og fortalte det som
hadde skjedd. 13 Da Jesus fikk høre det som hadde skjedd,
drog han med båt til en avsides plass for å være for seg
selv. Folket i byene fikk imidlertid greie på det og fulgte etter
til fots langs sjøen. 14 Da Jesus steg ut av båten og fikk
se alt folket som hadde samlet seg, følte han sympati med
dem, og han helbredet de som var syke. 15 På kvelden kom
disiplene bort til ham og sa:"Det er allerede seint, og det
finnes ikke noe å spise her i ødemarken. Send folket av sted
for at de kan gå til byene i nærheten og kjøpe mat." 16 Men
Jesus svarte:"Det trenger de ikke. Dere kan selv gi dem
mat!" 17 "Skal vi?", utbrøt de."Vi har jo bare fem brød og to
fisker!" 18 "Gi det dere har til meg", sa han. 19 Så ba han
folket å slå seg ned i gresset. Han tok de fem brødene og de
to fiskene, så opp mot himmelen og takket Gud. Han brøt
brødene i biter og ga dem til disiplene, som delte ut til folket.
20 Alle spiste og ble mette, og da de samlet sammen det
som var igjen, ble det tolv fulle kurver. 21 Det var omkring 5
000 menn som hadde spist, i tillegg til kvinner og barn. 22
Straks etter dette ba Jesus disiplene om å sette seg i båten
og reise i forveien over til andre siden av sjøen. Selv stanset
han igjen for å se at folket kom seg på hjemvei. 23 Da han
hadde gjort det, gikk han opp på fjellet for å be. Der var han
alene til det ble kveld. 24 I mens hadde disiplene kommet i
vanskeligheter langt ute på sjøen. Det blåste opp, og de
hadde store problemer med å ta seg over til den andre siden
etter som det var motvind. 25 Straks før det begynte å lysne,
kom Jesus gående til dem på vannet. 26 Da disiplene fikk
se ham gå på sjøen, ble de livredde. De trodde det var et
spøkelse, og skrek av redsel. 27 Men Jesus snakket straks
til dem og sa:"Ro dere ned, det er jeg. Vær ikke redde." 28
Da ropte Peter:"Herre, om det virkelig er deg, da kan du
vel si at jeg får komme til deg på vannet." 29 "Javisst", sa
Jesus."Kom!" Peter klatret over båtripen og begynte gå på
vannet mot Jesus. 30 Da han stirret mot de høye bølgene,
ble han lammet av redsel og begynte å synke."Redd meg,
Herre!" skrek han. 31 Og straks rakte Jesus ut hånden og
grep tak i ham."Er troen din så liten?" sa Jesus."Hvorfor
tvilte du?" 32 Etterpå steg de i båten, og i samme øyeblikk
la vinden seg. 33 De som var i båten, falt ned for Jesus
og sa:"Du må være Guds sønn!" 34 Da Jesus og disiplene
hadde reist over sjøen, gikk de i land ved Gennesaret. 35
Der ble Jesus straks kjent igjen av folket på stedet. De
sendte bud til hele distriktet for å spre nyheten om hans
ankomst. Snart kom folk dit med alle sine syke. 36 De ba om
at de i det minste måtte få røre ved dusken på kappen hans.
Og alle som gjorde det, ble friske!

**15** Senere kom noen fariseere og noen av de skriftlærde fra
Jerusalem for å diskutere med Jesus. 2 "Hvorfor bryter
disiplene dine de gamle jødiske reglene?" spurte de."De
vasker ikke hendene før de spiser." 3 Han svarte:"Hvorfor
bryter dere selv Guds bud ved å følge egne regler? 4 Gud
sier for eksempel:'Vis respekt for foreldrene dine', og:'Den
som forbanner foreldrene sine, skal bli dømt til døden.' 5
Men dere påstår at dere slett ikke behøver å respektere
foreldrene eller ta hånd om dem når de blir gamle. Dersom
dere bare gir pengene som en gave til templet i stedet,
påstår dere at alt er i sin skjønneste orden. På den måten
gjør dere Guds klare befaling ugyldig ved å følge egne
regler. 7 Dere er falske mennesker som bare later som om
dere er lydige mot Gud! Profeten Jesaja hadde rett da han
bar fram Guds budskap om dere og sa: 8 'Dette folket ærer
meg med ordene sine, men de nekter å være lydige mot
meg. 9 Deres tilbedelse er verdiløs, for de budene de lærer,
er menneskene sine egne regler og ikke Guds bud.'" 10 Så
kalte Jesus til seg folket og sa:"Lytt til det jeg sier og forsøk
å forstå: 11 Dere blir ikke uverdige for Gud på grunn av det
dere spiser og stapper i munnen! Det er det dere sier, det
som kommer ut av munnen, som gjør dere uverdige!" 12
Da gikk disiplene bort til ham og sa:"Vet du at du irriterte
fariseerne med det du sa?" 13 Jesus svarte:"Hver plante
som ikke er plantet av min Far i himmelen, skal bli rykket
opp med roten, 14 Ikke bry dere om fariseerne. De er blinde
ledere som veileder andre blinde. Når en blind leder en blind,
faller begge i samme grøften." 15 Peter ba at Jesus måtte
forklare hva han mente med at ingen blir uverdige for Gud
på grunn av det de spiser. 16 "Forstår heller ikke dere det
jeg mener?" spurte Jesus. 17 "Innser dere ikke at det dere
spiser, bare passerer gjennom magen og kommer ut igjen?
18 Ordene dere sier kommer derimot fra hjertet. Derfor er

det dette som gjør menneskene uverdige for Gud. 19 Fra
hjertet kommer onde tanker, mord, utroskap i ekteskapet,
seksuell løssluppenhet, tyveri, løgn og sladder. 20 Det er
slikt som gjør menneskene uverdige. Ingen blir uverdig
for Gud ved å spise uten først å ha vasket hendene." 21
Jesus dro fra Galilea og til distriktet rundt byene Tyrus og
Sidon. 22 En kanaaneisk kvinne fra området der kom til ham
og ropte:"Herre, du som skal arve kong Davids trone, ha
medfølelse med meg. Min datter er besatt av en ond Ånd,
og den plager henne støtt og stadig." 23 Jesus svarte henne
ikke med et ord. Disiplene kom derfor og sa til ham:"Send
henne bort, hun forfølger oss jo med ropene sine." 24 Han sa
til kvinnen:"Jeg har fått i oppgave å hjelpe Israels folk, Guds
tapte sauer." 25 Kvinnen kom nærmere og falt på kne og ba
ham på nytt:"Herre, hjelp meg!" 26 Jesus svarte:"Det er ikke
rett å ta brødet fra barna og kaste det til hundene." 27 "Det
er sant, Herre", sa hun,"men til og med hundene har rett til å
spise de smulene som faller fra bordet til herrene deres." 28
"Kvinne", sa Jesus til henne,"troen din er sterk. Du skal få
det du ber om." Og i samme øyeblikk ble datteren hennes
helbredet. 29 Jesus vendte nå tilbake til Genesaretsjøen og
gikk opp på en fjellskråning i nærheten og satte seg der. 30
Snart hadde det samlet seg en stor folkemasse omkring
ham. De hadde med seg handikappede, utviklingshemmede,
blinde, stumme og mange andre. De la dem foran Jesus,
og han helbredet dem. 31 Folk var helt forundret, for de
stumme begynte å snakke, utviklingshemmede ble friske,
handikappede gikk, og blinde kunne se! Alle hyllet Israels
Gud. 32 Senere kalte Jesus på disiplene og sa:"Jeg har stor
medfølelse med folket. De har nå vært her i tre dager og
har ikke noe å spise. Jeg vil ikke sende dem sultne bort,
for da vil kanskje noen svime av langs veien på grunn av
utmattelse." 33 Disiplene svarte:"Hvor skal vi få nok mat
til alle her i ødemarken?" 34 Jesus spurte dem:"Hvor mye
mat har dere?""Sju brød og noen små fisker", svarte de. 35
Jesus ba folket å slå seg ned på marken. 36 Han tok de sju
brødene og fiskene og takket Gud. Så brøt han dem i biter
og ga til disiplene, som i sin tur delte dem ut til folket. 37 Alle
spiste og ble mette. Da de samlet sammen restene som var
til overs, ble det sju fulle kurver. 38 Det var 4 000 menn som
hadde spist. I tillegg kom kvinner og barn. 39 Etterpå ba
Jesus folket om å gå hjem. Selv steg han ombord i en båt
og seilte over sjøen til Magadan.

**16** Fariseerne og saddukeerne kom til Jesus, og forlangte
at han skulle gi dem et tegn fra Gud som bevis på
hvem han var. 2 Men han svarte:"Dere er flinke til å tyde de
tegnene dere ser på himmelen: Om himmelen er rød når
kvelden kommer, da vet dere at det blir fint vær på morgenen.
Om himmelen er rød og skyet på morgenen, da vet dere at
det snart blir uvær. Nå vil dere altså at himmelens Gud skal
vise dere et tegn, likevel forstår dere ikke de tingene som
skjer midt foran øynene på dere. 4 Denne onde og gudløse
slekten vil se tegn fra Gud. Det eneste tegnet de kommer til
å få se, er det som skjedde med Jona." Så dro Jesus fra
dem og gikk derfra. 5 Da de var på vei over til den andre
siden av sjøen, oppdaget disiplene at de hadde glemt å ta
med seg brød. 6 Jesus sa da til dem:"Ta dere i vare for den
gjæren som fariseerne og saddukeerne sprer." 7 "Hva mener
han?" spurte disiplene hverandre. De trodde at han sa dette
fordi de hadde glemt å ta med seg brød. 8 Da Jesus hørte
de diskutere dette, sa han til dem:"Så svak tro dere har!
Hvorfor er dere så urolige for at dere ikke har noe brød? 9
Forstår dere fortsatt ingenting? Husker dere ikke den gangen
jeg mettet mer enn 5 000 personer med fem brød, og hvor
mange kurver dere da fikk til overs? 10 Husker dere ikke
den andre gangen da jeg mettet mer enn 4 000 personer
med sju brød, og hvor mange kurver dere da fikk til overs?
11 Hvordan kan dere tro at jeg snakket om brød? Jeg sier på
nytt til dere: Ta dere i være for den gjæren som fariseerne og
saddukeerne sprer om seg." 12 Da forsto de endelig at han
med"gjær" mente den falske undervisningen til fariseerne og
saddukeerne, og at det var den han advarte dem mot. 13 Da
Jesus kom til området rundt Cæsarea Filippi, spurte han
disiplene:"Hvem sier folk at jeg, Menneskesønnen, er?" 14
De svarte:"Noen sier døperen Johannes, noen sier Elia og
andre Jeremia eller en av de andre profetene som før i tiden
bar fram Guds budskap." 15 Da spurte han dem:"Hvem tror
dere at jeg er?" 16 Simon Peter svarte:"Du er Messias, den
lovede kongen, Sønn til den Gud som er og blir." 17 "Du
kan virkelig kjenne deg lykkelig, Simon, sønn av Jonas", sa
Jesus,"for min Far i himmelen har selv vist deg dette. Ingen
kan på egen hånd få innsikt i den saken. 18 Du er Peter,
en klippe, og på denne klippe vil jeg bygge min menighet.
Helvetes krefter skal ikke kunne beseire den. **(Hadēs g86)** 19
Jeg skal gi deg nøklene inn til Guds nye verden. Du skal få
i oppdrag å fortelle menneskene at Gud har erklært dem
skyldige, men du skal også fortelle dem at de har blitt fri
fra sin skyld." 20 Han forbød disiplene å si til andre at han
var Messias, den lovede kongen. 21 Etter dette begynte
Jesus å snakke åpent ut med disiplene om at han skulle gå
til Jerusalem, og alt som skulle skje der. Han forklarte at
folkets ledere, øverste prestene og de skriftlærde, ville gjøre
det slik at han måtte lide mye og til slutt bli drept, men at

han på den tredje dagen skulle stå opp fra de døde igjen. 22
Peter tok ham da til siden, protesterte og sa:"Gud kommer til
å ta hånd om deg, Herre! Dette skal aldri skje med deg!" 23
Men Jesus vendte seg mot Peter og sa:"Gå bort fra meg,
Satan! Du forsøker å få meg til å synde, for det du tenker, er
mennesketanker og kommer ikke fra Gud." 24 Jesus sa til
disiplene:"Om noen vil bli disiplene mine, da kan han ikke
lenger tenke på seg selv, men han må følge mitt eksempel
og være beredt til å dø. 25 Ja, den som klamrer seg fast til
livet, vil til slutt miste det, men den som mister livet sitt for
min skyld, vil finne det. 26 Hvilken gevinst får et menneske
om det blir gitt hele verden i hendene, men samtidig mister
det evige livet? Alle pengene i hele verden kan ikke hjelpe et
menneske til å få livet tilbake. 27 Jeg, Menneskesønnen,
skal komme i min Fars herlighet med mine engler og dømme
hvert enkelt menneske for det de har gjort. 28 Men tro meg:
Noen av dere som nå står her, skal ikke dø før de har sett
meg, Menneskesønnen, komme med kongelig makt."

**17** Seks dager seinere tok Jesus med seg Peter, Jakob
og broren hans Johannes, til toppen av et høyt fjell.
Der kunne de være for seg selv. 2 Utseende hans forandret
seg mens de så på, ansiktet lyste som solen, og klærne
ble blendende hvite. 3 De fikk se Moses og Elia stå og
snakke med Jesus. 4 Da sa Peter til Jesus:"Herre, dette er
et fantastisk sted å være på. Om du vil, kan jeg bygge tre
hytter, en til deg, en til Moses og en til Elia." 5 Akkurat i
det han sa dette, ble de omsluttet av en lysende sky, og en
stemme fra skyen sa:"Dette er min elskede Sønn, han er min
glede. Lytt til ham!" 6 Da disiplene hørte stemmen, ble de
fryktelig redde og kastet seg med ansiktet ned mot jorden.
7 Men Jesus gikk bort og rørte ved dem."Reis dere opp",
sa han,"og vær ikke redde!" 8 Da de så opp, var det ingen
andre der enn Jesus. 9 På vei ned fra fjellet sa Jesus strengt
til dem:"Ikke fortell til noen om det dere har sett, før jeg,
Menneskesønnen, har stått opp fra de døde." 10 Da spurte
disiplene han:"Hvorfor påstår de skriftlærde at Elia må vende
tilbake før Messias, den lovede kongen, kommer?" 11 Jesus
svarte:"De skriftlærde har rett. Elia må først komme og sette
alt i rette skikk. 12 Faktum er at han allerede har kommet,
men ingen kjente ham igjen, og de behandlet ham dårlig.
På samme måten skal de også la meg, Menneskesønnen,
få lide." 13 Da forsto disiplene at han snakket om døperen
Johannes. 14 Da de hadde kommet ned fra fjellet og møtte
folket igjen, kom det fram en mann og falt på kne for Jesus
og sa: 15 "Herre, ha medfølelse med sønnen min! Han får
grusomme krampeanfall og lider mye. Han faller ofte i ilden
eller i vannet. 16 Jeg tok ham med til disiplene dine, men de
kunne ikke helbrede ham." 17 "Dere er håpløse mennesker
som ikke vil tro!" utbrøt Jesus."Hvor lenge skal jeg være hos
dere? Hvor lenge skal jeg holde ut med dere? Ta gutten hit
til meg." 18 Jesus snakket strengt til den onde ånden, og
den forlot gutten. Fra det øyeblikket var han frisk. 19 Da
Jesus og disiplene var alene igjen, spurte de Jesus:"Hvorfor
kunne ikke vi drive ut den onde ånden?" 20 "Fordi dere har
så liten tro", svarte Jesus."Jeg forsikrer dere, om troen deres
bare var så stor som et sennepsfrø, ville dere kunne si til
dette fjellet:'Flytt deg dit bort', og det ville gjøre det. Ikke
noe ville være umulig for dere." 22 Da de igjen var samlet i
Galilea, sa Jesus til dem:"Jeg, Menneskesønnen, skal bli
forrådt og utlevert til menneskene, 23 og de kommer til å
drepe meg. Men på den tredje dagen skal jeg stå opp fra de
døde igjen." Da ble disiplene fulle av sorg og sterkt bedrøvet.
24 Da de hadde vendt tilbake til Kapernaum, kom noen
funksjonærer som krevde inn tempelskatten, bort til Peter og
spurte:"Betaler ikke mesteren deres tempelskatt?" 25 Peter
svarte:"Jo, visst gjør han det." Så gikk han inn i huset for å
snakke med Jesus om dette. Men før han fikk en sjanse til
å si noe, spurte Jesus ham:"Hva tror du, Simon? Krever
kongene på jorden toll og skatt av sitt eget folk eller av de
fremmed folkene som de har erobret?" 26 "Av fremmed
folk naturligvis", svarte Peter."Da slipper altså den som er
medborger å betale skatt", sa Jesus. 27 "Men vi skal ikke gi
dem noe å anklage oss for. Gå derfor ned til stranden og
kast ut en fiskekrok og åpne munnen på den første fisken du
får. Da kommer du til å finne en sølvmynt som rekker til skatt
for oss begge to. Ta den og betal til funksjonærene."

**18** Litt seinere kom disiplene bort til Jesus og spurte hvem
som er den største blant dem som får være Guds eget
folk. 2 Da ropte Jesus på et lite barn og stilte det midt blant
dem 3 og sa:"Jeg forsikrer dere, om dere ikke forandrer
dere og blir som små barn, da kommer dere slett ikke til å få
tilhøre Guds eget folk. 4 Den som gjør seg liten og ydmyk
som dette barnet, han er den største blant dem som får
være Guds eget folk. 5 Og den av dere som tar imot et slikt
barn fordi det tilhører meg, han tar imot meg. 6 Dersom
noen leder vill en av disse små som tror på meg, og får
han til å synde, da ville det være bedre for den personen
å få en stor stein surret til halsen sin og bli kastet i havet.
7 Ulykken skal ramme verden på grunn av all ondskapen
deres! Menneskene kommer alltid til å bli fristet av synd,
men ulykken skal ramme det menneske som frister andre. 8
Om hånden eller foten din får deg til å synde, da hugg den

av og kast den fra deg. Det er bedre å få et evig liv sammen
med Gud og heller savne den ene hånden eller foten, enn å
bli kastet i helvetes ild med både hender og føtter i behold.
**(aiōnios g166)** **9** Og om øye ditt får deg til å synde, da riv det
ut og kast det fra deg. Det er bedre å få et evig liv sammen
med Gud og heller savne et øye, enn å bli kastet i helvetes
ild med begge øynene i behold. **(Geenna g1067)** **10** Pass på at
dere ikke forakter en eneste av disse små, for jeg sier dere
at englene deres alltid har adgang til min Far i himmelen.
**12** La meg bruke et bilde: Om en mann har 100 sauer og
plutselig oppdager at en av dem har gått seg vill, hva tror
dere han da gjør? Overlater han ikke de 99 andre til seg selv
i fjellet, og gir seg av sted for å lete etter den ene som har
forsvunnet? **13** Jo, og når han endelig har funnet den, kan
jeg fortelle dere at han gleder seg mer over den ene sauen,
enn over de 99 andre som aldri var på villstrå. **14** På samme
måten vil ikke deres Far i himmelen at en eneste av disse
små skal gå tapt." **15** Jesus fortsatte:"Dersom en troende har
handlet galt mot deg, da gå personlig til ham for å diskutere
det onde han har gjort. Lytter han på deg og bekjenner at
han har handlet galt, da har du vunnet tilbake din troende
bror. **16** Dersom han ikke hører på deg, kan du hente en
eller to personer som sammen med deg kan være vitner
til det som blir sagt. Det blir krevd to eller tre vitner for at
en sak skal bli avgjort rettferdig. **17** Nekter han fortsatt å
høre på deg, skal du ta saken opp i menigheten. Og om
menigheten da gir deg rett, men han ikke vil akseptere det,
da skal du behandle ham som en toller eller som en annen
gudløs person. **18** Jeg sier dere at dere skal få i oppdrag å
fortelle mennesker at Gud har erklært dem skyldige, men
også gjøre kjent at de er satt fri fra skyld. **19** Jeg sier dere at
alt det som to av dere her på jorden blir enige å be om, det
skal dere få av min Far i himmelen. **20** For der to eller tre av
mine er samlet, der er jeg midt iblant dem." **21** Da kom Peter
bort til ham og spurte:"Herre, hvor mange ganger må jeg tilgi
et menneske som handler galt mot meg? Rekker det med sju
ganger?" **22** "Nei", svarte Jesus."Du skal tilgi 70 ganger sju
ganger!" Og så tilføyde han: **23** "Der Gud bestemmer, blir det
som i denne fortellingen: En konge ville skaffe seg oversikt
over regnskapene til tjenerne sine. **24** Da han begynte
granskningen, viste det seg at en av dem var skyldig flere
milliarder. **25** Etter som tjeneren ikke kunne betale pengene
tilbake, ga kongen befaling om at han skulle bli solgt, han
selv, kona hans, barna og alt han eide, alt for at gjelden
kunne bli betalt på den måten. **26** Tjeneren kastet seg fortvilt
ned for føttene til kongen og ba:'Gi meg bare litt tid, så
skal jeg betale alt sammen.' **27** Da fikk kongen medfølelse,
løslot ham og avskrev gjelden hans. **28** Men da tjeneren
gikk fra forsoningsmøtet, møtte han en annen tjener som
skyldte ham en sum penger som tilsvarte tre månedslønner.
Han tok kvelertak på ham og forlangte pengene tilbake. **29**
Arbeidskameraten hans falt da ned for han og sa:'Gi meg
bare litt tid, så skal jeg betale.' **30** Mannen ville ikke vente,
men gikk bort og ordnet det slik at tjeneren ble satt i fengsel
til hele gjelden var betalt. **31** Da de andre tjenerne fikk greie
på dette, ble de opprørte og sinte. De gikk til kongen og
fortalte det som hadde skjedd. **32** Kongen kalte da til seg
mannen som han hadde ettergitt alt, og sa:'Din kalde og
kyniske usling! Her avskrev jeg den store gjelden din bare
fordi du ba meg om det. **33** Burde ikke du også i din tur hatt
like stor medfølelse med din arbeidskamerat, som jeg hadde
med deg?' **34** Så lot den sinte kongen fangevokterne sine ta
hånd om mannen til han betalte alt han var skyldig. **35** På
samme måten skal min Far i himmelen gjøre med dere, om
dere ikke av et helt hjerte tilgir medmenneskene deres."

**19** Da Jesus hadde avsluttet denne talen, dro fra han
Galilea og begynte gå sørover på østsiden av elven
Jordan mot Judea. **2** Store folkemasser fulgte ham, og han
helbredet de syke. **3** Noen fariseere kom for å diskutere
med Jesus og forsøkte å få ham til å si noe som de kunne
bruke mot han, og spurte:"Anser du at en mann har rett til å
skille seg fra kona si av hvilken som helst årsak?" **4** "Leser
dere ikke Skriften?" svarte Jesus."I den står det jo at Gud fra
begynnelsen av skapte menneskene til mann og kvinne, og
**5** at mannen skal forlate foreldrene sine og holde seg til kona
si, slik at de to blir ett. **6** De er altså ikke lenger to, men skal
være ett. Og det som Gud har forent, skal ikke menneskene
skille." **7** Da spurte de:"Hvorfor bestemte da Moses at en
mann kan skille seg ved å skrive ut en attest som bevis på
skilsmissen, og at han etterpå kan sende kvinnen fra seg?"
**8** Jesus svarte:"Moses kjente til menneskets harde og onde
hjerte. Det var derfor han tillot å skille seg. Gud hadde ikke
tenkt seg det slik fra begynnelsen av. **9** Jeg sier dere at den
mannen som skiller seg fra kona si uten at hun har vært utro,
og han seinere gifter seg med en annen, han er utro." **10** Da
sa disiplene:"Om det er på denne måten, da er det bedre å
ikke gifte seg i det hele tatt." **11** Men Jesus svarte:"Alle kan
ikke ta til seg undervisningen min om ekteskapet, men bare
de som får hjelp av Gud. **12** Når det gjelder det å ikke gifte
seg, er det slik at noen blir født uten mulighet til seksuell
aktivitet, andre har blitt kastrert av mennesker, og det finnes
også noen som frivillig lever i avholdenhet og avstår fra å
gifte seg for bedre å kunne tjene Gud. Den som kan ta til seg

undervisningen min, skal gjøre det." 13 De kom med små
barn til Jesus for at han skulle legge hendene på dem og be.
Men disiplene jaget dem bort. 14 Da sa Jesus:"Send dem
ikke bort! La barna komme til meg, for alle som vil tilhøre
Guds eget folk må bli som de." 15 Så la han hendene på
barna og ba for dem. Etterpå gikk han derfra. 16 En ung
mann kom og spurte Jesus:"Mester, hva godt skal jeg gjøre
for å få evig liv?" (aiōnios g166) 17 "Hvorfor spør du meg om
det som er godt?" svarte Jesus."Det finnes bare en som
virkelig er god, og det er Gud. Evig liv kan du få dersom
du holder budene hans." 18 "Hvilke av budene?" spurte
mannen. Jesus svarte:"'Du skal ikke drepe. Du skal ikke
være utro i ekteskapet. Du skal ikke stjele. Du skal ikke lyve
eller vitne falskt. 19 Vis respekt for foreldrene dine. Du skal
elske dine medmennesker som deg selv!'" 20 "Alle disse
budene holder jeg allerede", svarte den unge mannen."Hva
mer må jeg gjøre?" 21 Jesus sa til ham:"Om du virkelig vil bli
fullkommen, da må du gå og selge alt du eier og gi pengene
til de fattige, da skal du få en skatt i himmelen. Kom etterpå
og følg meg." 22 Men da den unge mannen hørte dette, gikk
han skuffet bort, for han var svært rik. 23 Da sa Jesus til
disiplene:"En ting er sikkert: Det er nesten umulig for en rik
person å få tilhøre Guds eget folk. 24 Ja, jeg sier dere at
det er lettere for en kamel å komme gjennom et nåløye,
enn for en rik å underordne seg Gud, slik at han får tilhøre
Guds eget folk." 25 Denne påstanden gjorde disiplene helt
forskrekket, og de sa:"Hvem i all verden kan da bli frelst?"
26 Jesus så på dem og sa:"Ingen, menneskelig sett, men
for Gud er alle ting mulig." 27 Da sa Peter til ham:"Vi har
forlatt alt for å følge deg. Kommer vi til å få noe igjen for
det?" 28 "Ja", svarte Jesus."Jeg forsikrer dere at når jeg,
Menneskesønnen, setter meg på min kongelige trone for
å regjere i Guds nye verden, da skal også dere som har
fulgt meg, få sitte på tolv troner og styre over Israels tolv
stammer. 29 Hver og en som forlater hus eller søsken eller
foreldre eller barn eller hjemstedet for å følge meg, han skal
få mangedobbelt igjen og få evig liv som arv. (aiōnios g166) 30
Mange som i dag har lav status, skal bli blant de fremste i
Guds nye verden, mens andre, som i dag er betydningsfulle,
må holde seg i bakgrunnen."

**20** Jesus fortsatte:"Der Gud regjerer, blir det som i denne
fortellingen: En jordeier gikk tidlig på morgenen ut for
å leie arbeidere til vingården sin. 2 Som betaling ble han
enig med dem om en normal daglønn, og arbeiderne gikk til
vingården. 3 Klokken ni gikk jordeieren igjen ut og fikk se
noen andre menn stå på torget uten å ha noe å gjøre. 4
Også dem sendte han av sted til vingården og lovet at han
ved dagens slutt skulle betale det som var rimelig. 5 Midt på
dagen, og ved tretiden på ettermiddagen, gjorde han det
samme. 6 Klokken fem, en time før arbeidsdagen var slutt,
var han der igjen. Også da sto noen menn ledige på torget.
Han spurte dem:'Hvorfor har dere ikke arbeidet i hele dag?'
7 'Fordi ingen har leid oss', svarte de.'Da kan dere gå av
sted og arbeide sammen med de andre i vingården min', sa
han til dem. 8 Da kvelden kom, ba jordeieren formannen
sin om å kalle på arbeiderne for å gi dem lønnen. Han fikk
befaling om å begynne med de som hadde kommet sist. 9
De mennene som begynte å arbeide klokka fem, kom da
fram, og hver og en fikk en hel daglønn. 10 Da de som var
leid først kom for å få sin lønn, trodde de naturlig nok at de
skulle få mye mer. Men de fikk det samme beløpet. 11 Da
begynte de å protestere:'Disse dagdrivere har bare holdt på
en time og likevel betaler du dem like mye som oss, til tross
for at vi har arbeidet hele dagen i den intense varmen.' 13
'Min venn', svarte han,'jeg har ikke handlet galt mot deg.
Kom vi ikke overens om en normal daglønn? 14 Ta den og
gå. Jeg tenker å gi alle lik lønn. 15 Har jeg ikke rett til å gjøre
det jeg vil med mine egne penger? Eller blir du misunnelig for
at jeg er sjenerøs?' 16 Slik skal de som i dag har lav status
være blant de fremste i Guds nye verden, mens andre, de
som i dag er betydningsfulle, må holde seg i bakgrunnen."
17 Da Jesus var på vei til Jerusalem, samlet han sine tolv
disipler rundt seg og sa til dem mens de gikk: 18 "Vi er nå på
vei til Jerusalem. Der kommer jeg, Menneskesønnen, til å bli
forrådt og utlevert til øverste prestene og de skriftlærde. De
skal dømme meg til døden 19 og overgi meg til de romerske
myndighetene. Romerne kommer i sin tur til å håne og piske
meg og henrette meg ved å spikre meg fast til et kors, men
på den tredje dagen skal jeg stå opp fra de døde igjen."
20 Litt seinere kom moren til Jakob og Johannes, sønnene
til Sebedeus, bort til Jesus sammen med sine to sønner
og falt på kne for å be om noe. 21 "Hva vil du?" undret
han. Hun svarte:"Jeg vil at du skal la mine sønner få sitte
på hedersplassene nærmest deg når du skal regjere som
konge, en på høyre side og en på venstre." 22 Men Jesus
sa:"Dere vet ikke hva dere ber om!" Og så vendte han
seg mot Jakob og Johannes og spurte:"Kan dere holde ut
de fryktelige lidelsene som jeg må holde ut?""Ja", svarte
de."Det kan vi!" 23 Da sa Jesus til dem:"Dere kommer nok
til å få lide akkurat som jeg, men jeg har ingen rett til å
bestemme hvem som skal sitte på min høyre og på min
venstre side. De plassene er reservert for dem som min Far
i himmelen velger ut." 24 Da de ti andre disiplene hørte det

Jakob og Johannes ba om, ble de opprørt. 25 Men Jesus
samlet dem og sa:"I denne verden opptrer kongene som
tyranner, og herskerne har all makt over dem som står under
dem. 26 Slik skal det ikke være blant dere. Den av dere
som vil være leder, må være de andre sin tjener. 27 Den
som vil være den første blant dere, må være de andre sin
slave. 28 Følg mitt eksempel. Jeg, Menneskesønnen, har
ikke kommet for å bli betjent, men for selv å tjene andre. Jeg
har kommet for å gi livet mitt og kjøpe menneskene fri fra
slaveriet deres under synden." 29 På vei mot Jerusalem
gikk Jesus og disiplene gjennom byen Jeriko. Da de dro fra
byen, fulgte mye folk med. 30 Akkurat da satt to blinde menn
ved kanten av veien. Da de fikk høre at Jesus kom gående,
begynte de å rope:"Herre, du som skal arve kong Davids
trone, ha medfølelse med oss!" 31 Folket forsøkte å få dem
til å holde stille, men de ropte bare enda høyere:"Herre, du
som skal arve kong Davids trone, ha medfølelse med oss!"
32 Da Jesus hørte dette, stanset han, kalte dem til seg og
spurte:"Hva vil dere jeg skal gjøre for dere?" 33 "Herre", sa
de,"at vi kan få se!" 34 Da fikk Jesus medfølelse for dem, og
rørte ved øynene deres. Straks kunne de se! Etterpå fulgte
de med ham.

**21** Jesus og disiplene nærmet seg Jerusalem og var
kommet utenfor byen Betfage ved Oljeberget. Han
sendte to av disiplene i forveien 2 og sa:"Gå inn i byen
dere kommer til. Der skal dere få øye på et esel som står
bundet med et føll ved siden av seg. Løs dem og ta dem
med hit. 3 Dersom noen spør hva dere holder på med,
skal dere bare si:'Herren har bruk for dem'. Da vil straks
den som spør, gi dere lov til å ta dyrene med." 4 Gjennom
dette ble det som Gud har forutsagt i profeten Sakarja, til
virkelighet: 5 "Si til innbyggerne i Jerusalem:'Se, kongen
deres kommer til dere, ydmyk og ridende på et esel, ja, på
en eselfole!'" 6 De to disiplene gjorde som Jesus hadde
anvist dem. 7 De tok eselet og føllet med til ham, la kappene
sine på eslene, og Jesus satte seg på det ene og red av
sted mot byen. 8 Mange i folkemassen bredde kappene
sine ut som en matte foran ham. Andre skar kvister fra
trærne og strødde på veien. 9 Alt folket, både de som
gikk foran Jesus, og de som fulgte etter, ropte:"Vi hyller
degdu som skal arve kong Davids trone! Vi ærer deg du
som er sendt av Herren! Alle i himmelen hyller deg!" 10 I
hele Jerusalem ble det stort oppstyr da han red inn, og
folket spurte:"Hvem er han?" 11 Folkemassen svarte:"Det
er profeten Jesus fra Nasaret i Galilea." 12 Senere gikk
Jesus inn på tempelplassen og drev ut kjøpmennene og
kundene deres. Han veltet bordene til dem som vekslet
penger og rev ned hyllene til dem som solgte duer. 13 Han
sa til dem:"Gud har sagt i Skriften:'Mitt hus skal være et
sted der menneskene kan be.' Men dere har latt det bli'et
oppholdssted for tyver og kjeltringer'." 14 Nå kom det mange
blinde og lamme bort til ham på tempelplassen, og han
helbredet dem. 15 Da øversteprestene og de skriftlærde
så alle de merkelige miraklene, og til og med hørte at små
barn ropte til Jesus:"Vi hyller deg, du som skal arve kong
Davids trone", ble de opprørt og spurte ham:"Hører du ikke
hva barna roper?" 16 "Jo", svarte Jesus."Men leser dere
ikke Skriften? Der står det:'Til og med de små barna synger
lovsanger til deg!'" 17 Da dro han fra dem og gikk ut av
byen mot Betania, der han stanset over for natten. 18 Neste
morgen var Jesus på vei tilbake til Jerusalem, og han ble
sulten. 19 Han fikk øye på et fikentre ved veien og gikk bort
for å se om det var det fiken på det. Men det var bare løv
uten frukt. Da sa han til treet:"Du skal aldri mer bære frukt!"
Straks visnet fikentreet. (aiōn g165) 20 Disiplene ble sjokkert
og spurte:"Hvordan kan det ha seg at fikentreet visnet så
brått?" 21 Da sa Jesus til dem:"Jeg forsikrer, om dere virkelig
tror og ikke tviler, da kan dere også gjøre som jeg med dette
fikentreet, ja, mer enn som så. Dere kan til og med si til
dette fjellet:'Opp med deg og kast deg selv i havet', og det
kommer til å gjøre det. 22 Dere kan få hva som helst dere
ber om i bønnene deres dersom dere bare tror." 23 Da Jesus
hadde kommet til tempelplassen og holdt på å undervise
der, kom øversteprestene og lederne i folket fram til ham. De
forlangte å få vite med hvilken rett han foretok seg alt det
han gjorde, og hvem som hadde gitt ham oppdraget. 24
"Det skal jeg straks si dere", sa Jesus,"dersom dere først
svarer på et annet spørsmål. 25 Da døperen Johannes
døpte, var det på Guds befaling eller ikke?" De begynte
straks å diskutere med hverandre og sa:"Om vi sier at det
var på Guds befaling, da kommer han til å spørre oss hvorfor
vi ikke trodde på ham. 26 Men om vi påstår at Gud ikke
hadde sendt Johannes, da kommer vi til å få problemer med
folket. Alle sier at Johannes var en profet som bar fram Guds
budskap." 27 Til slutt svarte de unnvikende:"Vi vet ikke." Da
sa Jesus til dem:"I så tilfelle sier heller ikke jeg hvem som
har gitt meg i oppdrag å gjøre det jeg gjør." 28 "Hva sier
dere om dette?" fortsatte Jesus."En mann hadde to sønner.
En dag sa han til den ene:'I dag kan du gå ut og arbeide
i vingården.' 29 'Det vil jeg ikke', svarte sønnen. Etter en
stund forandret han mening og gikk likevel. 30 Litt etter sa
faren til den andre:'Gå ut, du også', og han svarte:'Ja, visst,
far, det skal jeg gjøre.' Men han gikk aldri. 31 Hvilken av

disse to var lydige mot faren sin?" De svarte:"Den første
naturligvis." Da forklarte Jesus hva han mente med det han
sa:"Jeg forsikrer dere at tollere og prostituerte skal få tilhøre
Guds eget folk, men ikke dere. 32 Døperen Johannes kom
og viste dere hvordan dere skal leve etter Guds vilje, men
dere trodde ikke på ham. Tollerne og de prostituerte derimot
gjorde som han sa. Men til tross for at dere så dette, angret
dere ikke og begynte å tro på budskapet hans." 33 "Jeg skal
fortelle et annet bilde for dere", sa Jesus."En jordeier plantet
en vingård. Han bygget en mur rundt den og gravde en
fordypning i bakken der de kunne presse saften av druene.
Han bygget også et vakttårn. Så forpaktet han bort vingården
til noen dyrket druer mens han selv reiste langt bort. 34 Da
det ble tid til å høste avlingen, sendte han noen tjenere til de
som produserte vinen for å hente den delen av avlingen
som var hans. 35 Men de overfalt tjenerne. De mishandlet
en, drepte en annen og steinet en tredje. 36 Da sendte
jordeieren andre tjenere, men det samme skjedde med dem.
37 Til slutt sendte eieren sin egen sønn. Han tenkte:'Sønnen
min vil de vel i det minste ha respekt for.' 38 Men da de
som leide vingården fikk se sønnen, sa de til hverandre:'Her
kommer han som skal arve hele vingården. Kom så dreper
vi ham og legger selv beslag på den!' 39 De fanget sønnen,
slepte han ut av vingården og drepte ham." 40 "Hva tror
dere eieren gjør med disse svindlerne når han kommer
tilbake?" spurte Jesus. 41 Øversteprestene og lederne i
folket svarte:"Han kommer helt sikkert til å drepe dem, og
etterpå forpakter han bort vingården til andre som holder
avtalen og gir ham sin del av avlingen som betaling når
høsttiden kommer." 42 Da sa Jesus til dem:"Har dere aldri
lest det som står i Skriften:'Den steinen som ikke var brukbar
for bygningsmennene, har blitt selve hjørnesteinen. Herren
har valgt den ut, og den er perfekt i våre øyne!' 43 Det jeg
mener å si med dette er at de privilegier dere har som Guds
folk, skal bli tatt fra dere og gitt til alle som følger Guds vilje.
44 Den som snubler mot denne steinen, blir skadet, men
den som steinen faller på, blir fullstendig pulverisert." 45
Da øversteprestene og fariseerne hørte det Jesus fortalte,
forsto dem at det var de selv han snakket om. 46 Derfor ville
de straks arrestere ham, men de var redde for folket, som
mente at Jesus var en profet som bar fram Guds budskap.

**22** Jesus fortalte et nytt bilde for dem. Han sa: 2 "Der
Gud regjerer, blir det som i denne fortellingen: En
konge forberedte en stor bryllupsfest for sønnen sin. 3 Han
innbød mange gjester, og da forberedelsene var ferdige
sendte han tjenere ut for å si til dem som var innbudt at
tidspunktet var inne for å komme. Men alle takket nei. 4
Da sendte han andre tjenere for å si til dem:'Alt er klart,
oksene og kalvene er slaktet. Skynd dere å komme!' 5 Men
gjestene som han hadde bedt, var ikke interessert. Hver og
en fortsatte med sitt, den ene med sin bondegård, den andre
med sine forretninger. 6 Noen grep til og med kongens
tjenere, mishandlet og drepte dem. 7 Da ble kongen sint
og sendte ut sin armé, henrettet morderne og brente ned
byene deres. 8 Så sa han til tjenerne sine:'Bryllupsfesten
er ferdig, men de gjestene som jeg innbød, er ikke verd å
få del i festen. 9 Gå derfor ut på gatehjørnene og be alle
dere ser, til bryllupet.' 10 Tjenerne gjorde som han sa og
tok med seg alle de kunne finne, både onde og gode, og
festsalen ble fylt med gjester. 11 Da kongen kom innfor å
hilse på gjestene, la han merke til en mann som ikke hadde
på seg klær som passet for anledningen. 12 'Min venn',
spurte han,'hvordan kan du være her uten å ha på deg klær
som passer for bryllupet?' Men mannen kunne ikke svare.
13 Da sa kongen til tjenerne sine:'Bind hendene og føttene
hans og kast ut i mørket utenfor. Der skal de gråte av angst
og fortvilelse.'" 14 Jesus avsluttet med disse ordene:"Mange
er innbudt av Gud, men få takker ja og vil tilhøre ham." 15
Fariseerne gikk sin vei for å pønske ut en måte å få Jesus til
å si noe som de kunne arrestere ham for. 16 Til slutt sendte
de noen av mennene sine sammen med kong Herodes
sine tilhengere, og lot dem si til Jesus:"Mester, vi vet at du
alltid er ærlig. Du sier rett ut det som er Guds vilje og lar
deg ikke påvirke av noen. 17 Si oss nå om det er rett eller
galt å betale skatt til den romerske keiseren. Hva mener
du?" 18 Jesus visste hva de var ute etter."Dere er falske
mennesker som bare later som om dere er lydige mot Gud!"
ropte han."Hvorfor forsøker dere å lure meg? 19 Vis meg en
mynt, samme typen som dere betaler skatt med." De ga
ham en romersk mynt, 20 og han spurte dem:"Hvem sitt
bilde er dette, og hvem sin signatur står under bildet?" 21
"Keiserens", svarte de."Da så", sa han,"gi keiseren det som
er hans. Men det som tilhører Gud, det skal dere gi til Gud."
22 Dette svaret overrasket dem i den grad at de gikk sin
vei og lot ham være i fred. 23 Samme dagen kom noen
av saddukeerne til Jesus. De påstår at de døde ikke kan
stå opp igjen, og derfor spurte de ham: 24 "Mester, Moses
har sagt:'Dersom en mann dør barnløs, da skal hans bror
gifte seg med enken og passe på at den døde får en sønn
som kan arve ham.' 25 Nå hadde vi faktisk en familie blant
oss med sju brødre. Den eldste av brødrene giftet seg og
døde barnløs. Derfor giftet bror nummer to seg med enken.
26 Men han døde også barnløs. Da giftet bror nummer tre

seg med henne. Slik fortsatte det til hun hadde vært gift
med de alle sju. 27 Så døde også kvinnen til slutt. 28 Hvem
blir hun kona til når de døde står opp igjen? Alle sju har jo
vært gift med henne!" 29 Jesus svarte:"Dere tar helt feil,
etter som dere verken forstår Skriften eller kjenner Guds
kraft. 30 Når de døde står opp igjen, skal det ikke finnes
noen som gifter seg. Alle kommer til å være som englene i
himmelen. 31 Men når det gjelder de dødes oppstandelse,
har dere aldri lest det Gud har sagt til dere i Skriften: 32 'Jeg
er Abrahams, Isaks og Jakobs Gud'. Gud er ikke en gud for
døde, men for de levende." 33 Da folket hørte dette, ble de
helt forundret over undervisningen hans. 34 Da fariseerne
fikk høre at Jesus hadde stoppet munnen på saddukeerne,
samlet de seg. 35 En av dem, en skriftlærd, forsøkte å
teste Jesus ved å stille spørsmål: 36 "Mester, hvilket er det
viktigste av budene i Moseloven?" 37 Jesus svarte:"'Du
skal elske Herren, din Gud, av hele ditt hjerte, av hele din
sjel og av hele din forstand.' 38 Dette er det første budet
og også det viktigste. 39 Det nest viktigste ligner på det
første:'Du skal elske dine medmennesker som deg selv.' 40
Disse to budene sammenfatter alt det som Gud har sagt i
Moseloven og ved profetene." 41 Mens fariseerne var samlet
rundt Jesus, passet han på å stille dem et spørsmål: 42
"Hva mener dere om Messias, den lovede kongen? Hvem
er han etterkommer av?" De svarte:"Han er etterkommer
av kong David." 43 "Hvorfor kaller da David ham'Herre',
når han snakker under innflytelse av Guds Ånd?" spurte
Jesus."David sa jo: 44 'Gud sa til min Herre: Kom og sett
deg på min høyre side for å regjere, til jeg har lagt dine
fiender under føttene dine.' 45 Mener dere virkelig at David
skulle kalle en av sine etterkommere for Herre?" 46 Men de
kunne ikke svare, og fra den dagen av våget ingen å stille
flere spørsmål til Jesus.

**23** Senere talte Jesus til folket og disiplene og sa: 2 "Disse
skriftlærde og fariseere ser det som oppgaven sin å
forklare alle budene i Moseloven. 3 Derfor skal dere lyde
og følge det de sier, men ta dere i vare så dere ikke følger
deres praktiske liv, for de snakker gjerne, men praktiserer
slett ikke sine egne ord. 4 De stiller umulige krav mot dere,
men gjør ikke noe for å hjelpe dere til å oppfylle dem. 5
Alt de gjør, gjør de for å vise seg fram. De går omkring
med ekstra brede bønneremmer på armene og setter lange
minnedusker på kappene sine for å vise at de er lydige
mot Gud. 6 De elsker å sitte på hedersplassene ved bordet
under festmåltidene, og i gudstjenestene tar de plassene på
fremste rekken. 7 De vil gjerne bli hilst med respekt på torget
og bli kalt'mester' av folket. 8 Men la aldri noen opphøye
dere og kalle dere'mester', for bare en er deres læremester.
Dere er alle søsken og står på samme nivået. 9 Kall heller
ikke noen her på jorden for'Far', for bare en er deres Far,
og det er Gud i himmelen. 10 La ingen kalle dere'lærer',
for bare en er deres lærer, og det er Messias, den lovede
kongen. 11 Den som vil bli betydningsfull blant dere, må bli
tjener for de andre. 12 Den som opphøyer seg selv, skal bli
ydmyket, men den som ydmyker seg selv, skal bli opphøyet."
13 Jesus fortsatte:"Ulykken skal ramme dere skriftlærde og
fariseere, dere som er falske mennesker og bare later som
om dere er lydige mot Gud. Dere hindrer andre fra å gjøre
Guds vilje, slik at de ikke får tilhøre Guds eget folk. Selv
kommer dere aldri til å bli regnet med blant dem. 15 Ja,
ulykken skal ramme dere, dere som bare later som om dere
er lydige mot Gud! Dere kan reise over hav og land for å
få noen til å tro på Gud, men etterpå gjør dere den arme
stakkaren til et helvetes barn, dobbelt verre enn dere selv.
(Geenna g1067) 16 Ulykken skal ramme dere, dere som er
blinde ledere! Dere påstår at om noen sverger'ved Guds
tempel', ja, så betyr det ingenting, for den eden har dere lov
til å bryte. Men om noen sverger'ved gullet i templet' da er
det forpliktende! 17 Blinde dårer! Hva er det viktigste, gullet,
eller templet som tilhører Gud og derfor gjør gullet hellig? 18
Dere sier også at om noen sverger'ved alteret' da betyr det
ingenting, men om noen sverger'ved gavene på alteret' da
er det forpliktende! 19 Blinde dårer! Hva er størst, gaven på
alteret, eller alteret som tilhører Gud og derfor gjør gaven
hellig? 20 Når dere sverger'ved alteret', sverger dere både
ved alteret og ved alt som er på det. 21 Når dere sverger'ved
templet', sverger dere både ved templet og ved den Gud
som bor i det. 22 Når dere sverger'ved himmelen', sverger
dere ved Guds trone og ved Gud selv. 23 Ja, ulykken skal
ramme dere, dere skriftlærde og fariseere, som bare later
som om dere er lydige mot Gud. Dere gir Gud en tiendedel
av den minste urt blant krydderplantene, som mynte, dill
og karve, men dere bryr dere ikke om det som er langt
viktigere: Rettferdighet, barmhjertighet og troskap. Visst skal
dere gi Gud en tiendedel av alt, men ikke glem det som
er det aller viktigste. 24 Dere blinde ledere! Dere siler bort
myggen, men svelger kamelene. 25 Ulykken skal ramme
dere, dere skriftlærde og fariseere, som bare later som om
dere er lydige mot Gud! På utsiden er dere like sterilt rene
som de beger og fat dere vasker så grundig før dere drikker
og spiser av dem. Men innvendig stinker livet av griskhet og
begjær. 26 Blinde fariseere! Se først til at dere får det rett
med Gud på innsiden, for da vil også utsiden bli ren og fin.

27 Uykken skal ramme dere, dere skriftlærde og fariseere!
Dere viser fram en fin fasade, men dere er som hvitmalte
graver. De er vakre på utsiden, men innvendig er de fylt med
skjelettene fra døde kropper, smuss og råttenskap. 28 Dere
gjør alt for at menneskene skal tro at dere følger Guds vilje,
men i virkeligheten er dere fulle av falskhet og synd. 29 Ja,
ulykken skal ramme dere, dere skriftlærde og fariseere, som
bare later som om dere er lydige mot Gud! Dere bygger
monumenter over profetene som bar fram Guds budskap,
og dere smykker gravene til dem som fulgte Guds vilje. 30
Og dere sier:'Dersom vi hadde levd på forfedrenes tid, da
ville vi aldri ha drept noen profeter.' 31 Men når dere sier
dette, medgir dere at dere er etterkommere til dem som
myrdet profetene. 32 Så fortsett bare med å gå i fotsporene
til forfedrene deres, og gjør ferdig det de startet på! 33
Slanger, ormeyngel! Hvordan skal dere kunne unngå å bli
dømt til helvede? (Geenna g1067) 34 Jeg sender dere profeter
som bærer fram Guds budskap, og visemenn og lærere
som forklarer Skriften for dere. En av dem kommer dere til
å drepe og spikre fast til et kors. Andre kommer dere til å
piske til blods i synagogene deres og forfølge fra by til by. 35
På grunn av dette skal dere få stå til rette for alle mordene
på dem som fulgte Guds vilje, helt fra Abel til Sakarja, som
var sønn til Barakia, han dere myrdet mellom templet og
alteret. 36 Ja, jeg forsikrer dere at alle disse dommene skal
ramme denne slekten som ikke vil tro. 37 Å, dere Jerusalems
innbyggere, dere som dreper profetene og steiner andre
som Gud sender til dere med budskapet sitt. Hvor ofte har
jeg ikke ønsket å samle dere, som når en høne samler
kyllingene sine under vingene, men dere lot meg ikke gjøre
det. 38 Nå får dere selv ta hånd om deres tempel som blir
lagt øde. 39 Ja, jeg sier dere, nå får dere ikke se meg igjen
før dere roper:'Vi ærer deg, du som er sendt av Herren.'"

**24** Da Jesus gikk ut fra templet og var på vei bort, kom
disiplene til ham og lurte på om han ikke syntes de
storslåtte tempelbygningene var praktfulle. 2 Han svarte:"Tro
meg, alt dette som dere nå ser, kommer til å bli jevnet med
jorden. Stein skal ikke bli tilbake på stein." 3 Litt seinere
satt Jesus på skråningen av Oljeberget og var alene med
disiplene. De kom bort til ham og spurte:"Når skal dette skje?
Hva blir tegnet som viser at du kommer, og at tidenes slutt
nærmer seg?" (aiōn g165) 4 Jesus sa til dem:"Vær på vakt så
ingen lurer dere. 5 Mange skal komme i navnet mitt og påstå
at de er Messias, den lovede kongen, og de skal lede mange
vill. 6 Dere kommer til å få høre om krig og trussel om krig,
men la dere ikke skremme. Det må bli krig, men det betyr
ikke at slutten er kommet. 7 Folk og land skal reise seg mot
hverandre, og det blir sultekatastrofer og jordskjelv på det
ene stedet etter det andre. 8 Men dette er bare begynnelsen
på de veene som skal komme. 9 Myndighetene kommer
til å torturere og drepe dere, og alle folk skal hate dere
for at dere tilhører meg. 10 Mange av dere kommer til å
fornekte troen og forråde og hate hverandre. 11 Andre vil
lære falske budskap om Gud og forsøke å føre mange vill.
12 Mens ondskapen og lovløsheten øker over alt, kommer
kjærligheten til å bli kald hos de fleste. 13 Men den som
holder ut til slutten, skal bli frelst. 14 Det glade budskapet om
at Gud vil frelse menneskene og gjøre dem til sitt eget folk,
skal bli spredd i hele verden, slik at alle folk får høre det.
Så skal slutten komme. 15 En dag skal det skje som Gud
har sagt ved profeten Daniel. Dere skal få se et motbydelig
avgudsbilde stå på det stedet som tilhører Gud. Den som
leser dette, skal nøye legge merke til hvert ord. 16 Da må
de som er i Judea, rømme opp i fjellene. 17 De som er
oppe på taket må ikke gå inn i huset for å pakke. 18 De
som er ute på åkeren må ikke løpe hjem for å hente klær.
19 Stakkars de kvinnene som er gravide når denne tiden
kommer, og stakkars de mødrene som ammer barna sine! 20
Be at dere ikke må rømme om vinteren eller på hviledagen.
21 Denne katastrofen skal bli så vanskelig at verden aldri
før har opplevd noe tilsvarende, og heller ikke kommer til
å oppleve det igjen. 22 Ja, dersom ikke denne tiden ble
forkortet, vil ikke et eneste menneske overleve. Men nå vil
tiden bli forkortet, etter som Gud vil skåne dem som takker
ja til innbydelsen hans om å tilhøre ham. 23 Om noen da
sier til dere:'Nå har Messias, den lovede kongen, kommet.
Her er han', eller:'Der er han', så ikke tro på de! 24 Mange
skal komme og påstå at de kan frelse verden, og mange
skal holde fram falske budskap om Gud, og de skal gjøre
store mirakler og tegn for om mulig å bedra også dem som
tilhører Gud. 25 Men husk på at jeg har advart dere! 26 Får
dere altså høre et rykte om at Messias, den lovede kongen,
har kommet igjen og er ute i ørkenen, da bry dere ikke om å
gå for å se etter. Og sier noen at han har skjult seg et eller
annet sted, ikke tro på det! 27 For akkurat som når lynet
flammer over himmelen fra øst til vest, slik skal det være når
jeg, Menneskesønnen, kommer igjen. 28 Det skal være like
tydelig som når gribbene sirkler og samler seg rundt den
døde kroppen til byttet. 29 Så fort denne trengselstiden er
slutt, kommer solen til å bli formørket og månen skal slutte å
lyse. Stjernene skal bli slynget ut av sine baner, og kreftene i
universet skal bli rokket. 30 Da skal mitt, Menneskesønnen,
sitt tegn vise seg på himmelen, og alle folk på jorden skal

jamre seg og klage. De skal få se meg, Menneskesønnen,
komme på himmelens skyer med makt og stor herlighet.
31 Til lyden av gjallende trompeter skal jeg sende ut mine
engler til alle verdenshjørner, slik at de når hele jorden. De
skal samle alle dem som har takket ja til Guds innbydelse
om å tilhøre han." 32 Jesus fortsatte å gjøre seg forstått ved
å bruke et nytt bilde. Han sa:"Lær av fikentreet. Når sevjen
stiger i grenene og løvet begynner å springe ut, da vet dere
at sommeren snart er her. 33 På samme måten kan dere
vite at jeg ganske snart kommer igjen, når dere ser alt dette
begynner å skje. 34 Jeg forsikrer dere at denne slekten skal
ikke gå under før alt dette skjer. 35 Himmelen og jorden skal
forsvinne, men mine ord skal bli til evig tid. 36 Ingen vet
hvilken dag eller time slutten kommer, ikke en gang englene,
eller Guds sønn. Bare Far i himmelen alene vet det. 37 Når
jeg, Menneskesønnen, kommer igjen, skal verden være like
sorgløs som på den tiden da Noah levde. 38 Dagene før
den store oversvømmelsen slo til, spiste, drakk og giftet
folket seg. Alt var akkurat som vanlig, helt til den dagen
da Noah gikk inn i arken. 39 Ingen ante noe som helst før
den voldsomme oversvømmelsen druknet alle sammen. Ja,
slik kommer det også til å være når jeg, Menneskesønnen,
kommer tilbake. 40 Da skal to menn arbeide sammen på
åkeren: Den ene bli tatt med, den andre bli latt tilbake. 41 To
kvinner skal male korn på den samme handkvernen: Den
ene blir tatt med, den andre bli latt tilbake. 42 Hold dere altså
våkne og beredt, for dere vet ikke hvilken dag Herren deres
kommer! 43 La meg bruke et eksempel: Dersom huseieren
visste hvilket klokkeslett på natten tyven tenkte å komme, da
ville han selvfølgelig holde seg våken og hindre ham fra å
bryte seg inn. 44 Vær beredt også dere, for jeg kommer
igjen når dere minst av alt venter det. 45 Tenk dere også et
bilde av en klok og pålitelig tjener som av herren sin har fått
i oppgave å passe på at de andre tjenerne får mat når de
skal ha det. 46 Lykkelig er denne tjeneren dersom herren
hans kommer hjem og får se at han gjør akkurat det han
skal. 47 Jeg lover dere at en slik trofast tjener vil få ansvaret
for alt herren hans eier. 48 Men dersom det er en upålitelig
tjener som sier til seg selv:'Herren min kommer ikke på en
stund ennå,' og så 49 begynner han å mishandle de andre
tjenerne, lever livets glade dager og drikker seg full sammen
med andre. 50 Da skal herren hans helt plutselig komme en
dag han slett ikke venter det. 51 Herren hans skal drepe
ham og gi ham samme skjebne som dem som bare later
som om de er lydige mot Gud. Der skal de gråte av angst og
fortvilelse."

**25** Jesus fortsatte:"Når Gud kommer for å regjere over
alle folk, skal det bli som i denne fortellingen: Ti unge
jenter som var brudepiker ved et bryllup, tok sine oljelamper
og gikk ut for å møte brudgommen. 2 Fem av dem var kloke
og tok med seg krukker med ekstra olje til lampene sine.
De andre fem var uforstandige og glemte å ta med olje. 5
Da brudgommen drøyde med å komme, ble de trette og la
seg ned for å sove. 6 Men ved midnatt ble de vekket av et
rop:'Brudgommen kommer! Kom ut og hils ham velkommen!'
7 Alle jentene skyndte seg straks opp og gjorde i stand
lampene sine. 8 Men de fem som ikke hadde ekstra olje,
tigget og ba om at de med ekstraforsyning måtte dele med
dem fordi lampene deres hadde sloknet. 9 Da svarte de
andre:'Vi har ikke så mye olje at det rekker både til dere og
oss. Gå av sted til dem som selger olje og kjøp det dere
trenger!' 10 Men mens de var borte og kjøpte olje, kom
brudgommen. De som var beredt, fikk da følge med ham inn
til bryllupsfesten, og porten ble stengt. 11 Etter en stund kom
også de fem andre tilbake og stilte seg utenfor porten og
ropte:'Herre, Herre, du må åpne for oss!' 12 Men da ropte
han tilbake:'Gå deres vei! Jeg kjenner dere ikke!' 13 Hold
dere derfor våkne og var beredt, for dere vet ikke hvilken
dag eller time jeg kommer tilbake. 14 Når jeg kommer igjen,
blir det nemlig som i denne fortellingen om en mann som
reiste til utlandet: Mannen samlet tjenerne sine og ga dem i
oppdrag å forvalte formuen hans mens han var borte. 15
Til den ene ga han fem sekker med mynter av gull, til den
andre to sekker og til den tredje en sekk, alt etter som de
var dyktige. Etterpå reiste han. 16 Tjeneren som hadde fått
fem sekker med mynter, begynte straks å kjøpe og selge og
tjente snart fem sekker til. 17 Han som hadde fått to sekker
med mynter, gjorde det samme og tjente to sekker til. 18
Men den som bare hadde fått en sekk med mynter gikk og
gravde et hull i jorden og gjemte pengene til herren sin for at
de skulle ligge trygt forvart uten noen risiko. 19 Etter en lang
tid kom herren deres tilbake fra reisen og kalte inn tjenerne.
Han ba dem avlegge regnskap for det de hadde gjort med
pengene. 20 Den tjeneren som hadde fått fem sekker med
mynter av gull, kom og ga ham ti sekker tilbake og sa:'Herre,
du ga meg fem sekker med mynter. Her har jeg tjent fem til.'
21 'Bra!', sa herren hans.'Du er en god og pålitelig tjener. Du
har trofast forvaltet den summen du fikk. Derfor skal du få
ansvaret for mye mer. Kom inn og del gleden med meg!' 22
Så kom den tjeneren fram som hadde fått to sekker med
mynter av gull, og han rapporterte:'Herre, du ga meg to
sekker med mynter til å forvalte, og jeg har tjent to til.' 23
'Bra!', sa herren hans.'Du er en god og pålitelig tjener. Du

har trofast forvaltet den summen du fikk. Derfor skal du få
ansvaret for mye mer. Kom inn og del gleden med meg!' 24
Til sist kom den tjeneren fram som bare hadde fått en sekk
med mynter, og han sa:'Herre, jeg vet at du er en streng
mann. Du høster der du ikke har sådd og samler der du
ikke har plantet. 25 Derfor våget jeg ikke å gi meg inn i
noen forretninger. Jeg gravde bare ned pengene i jorden for
ikke å ta noen risiko. Her får du dem tilbake!' 26 Herren
svaret ham:'Du er en lat og udugelig tjener! Når du visste at
jeg tenkte å kreve mer tilbake enn du hadde fått, 27 burte
du jo i det minste ha satt pengene mine inn i banken. Da
hadde jeg fått renter på dem. 28 Ta fra ham pengene og gi
dem til tjeneren som har ti sekker med mynter. 29 For den
som bruker rett det han har fått, han skal få mer, og han
skal leve i overflod. Men den som ansvarsløst bruker det
han har fått, skal bli tatt ifra til og med det lille han har. 30
Kast den udugelige tjeneren ut i mørke utenfor. Der skal
han gråte av angst og fortvilelse.'" 31 Jesus fortsatte:"Når
jeg, Menneskesønnen, kommer i kongelig makt sammen
med alle mine engler, da skal jeg sette meg på tronen for å
regjere. 32 Alle folk skal samle seg om meg, og jeg skal dele
dem i to grupper, slik en gjeter gjør når han skiller sauene
fra geitene. 33 Sauene skal jeg plassere på min høyre side
og geitene på min venstre. 34 Da skal jeg, kongen, si til dem
som står på min høyre side:'Kom alle dere som min Far i
himmelen har frelst for evigheten. Gå inn i den nye verden
som helt fra jordens skapelse av har blitt gjort i stand til dere.
35 Jeg var sulten, og dere ga meg mat. Jeg var tørst, og dere
ga meg vann. Jeg var en fremmed, og dere åpnet hjemmet
deres for meg. 36 Jeg var naken, og dere ga meg klær. Jeg
var syk, og dere tok hånd om meg. Jeg var i fengsel, og
dere besøkte meg.' 37 Da kommer de som har fulgt Guds
vilje til å stille spørsmålet:'Herre, når så vi deg sulten og ga
deg mat, eller tørst og ga deg noe å drikke? 38 Når så vi deg
som fremmed og var deg til hjelp, eller naken og ga deg
klær? 39 Når så vi deg syk eller i fengsel og besøkte deg?'
40 Kongen skal svare dem:'Jeg forsikrer dere at når dere
gjorde dette mot en av mine minste brødre og søstrer, da
gjorde dere det mot meg!' 41 Etter dette skal kongen vende
seg mot dem som står på hans venstre side og si:'Gå bort
fra meg alle dere som er dømt til å bli straffet. Gå bort til den
evige ilden som har blitt gjort i stand til djevelen og englene
hans. (aiōnios g166) 42 Jeg var sulten, men dere ga meg ingen
mat. Jeg var tørst, men dere ga meg ikke noe å drikke. 43
Jeg var fremmed, men dere nektet å gi meg husrom. Jeg
var naken, men dere ga meg ingen klær. Jeg var syk og i
fengsel, men dere besøkte meg ikke.' 44 Da kommer også
de til å stille spørsmålet:'Herre, har vi noen ganger sett deg
sulten eller tørst, eller at du var en fremmed, eller at du var
naken eller syk eller i fengsel uten at vi var deg til hjelp?' 45
Og kongen skal svare dem:'Jeg forsikrer dere at når dere
nektet å hjelpe noen av mine minste, da nektet dere også å
hjelpe meg.' 46 Disse skal gå bort til evig straff, men de som
fulgte Guds vilje, skal leve evig." (aiōnios g166)

**26** Da Jesus hadde avsluttet denne talen, sa han til
disiplene: 2 "Som dere vet, begynner påskehøytiden
om to dager. Da skal jeg, Menneskesønnen, bli utlevert og
spikret fast til et kors." 3 I mens samlet øversteprestene
og folkets ledere seg i palasset til øverstepresten Kaifas 4
for å diskutere hvordan de i hemmelighet kunne arrestere
Jesus og drepe han. 5 "Men", sa de til hverandre,"ikke
under selve påskehøytiden, for da kan det lede til oppløp
og demonstrasjoner." 6 Jesus var en dag i Betania for å
hilse på Simon, som før hadde vært spedalsk. 7 Mens de
satt sammen og spiste, kom en kvinne bort til Jesus med
en flaske kostbar olje, som hun helte over hodet hans. 8
Disiplene ble opprørt og sa:"Hvilket sløseri med pengene!
Oljen er jo verd en formue. Hun kunne heller ha solgt den og
gitt pengene til de fattige!" 10 Jesus merket hva de snakket
om og sa:"Hvorfor kritiserer dere henne? Hun har gjort en
god gjerning mot meg. 11 De fattige kommer dere alltid til å
ha iblant dere, men meg kommer dere ikke til å ha hos dere
særlig lenge til. 12 Ved å helle denne oljen over meg har hun
forberedt begravelsen min. 13 Faktum er at over alt i verden
der budskapet om meg blir gjort kjent, vil de også fortelle
om dette som hun gjorde. På den måten vil alltid historien
huske henne." 14 Etter denne hendelsen gikk Judas Iskariot,
en av Jesus sine tolv disipler, til øversteprestene 15 og
spurte:"Hvor mye vil dere betale meg dersom jeg overgir
Jesus til dere?" Øversteprestene ga ham da 30 sølvmynter.
16 Fra da av søkte Judas etter en passende anledning til
å forråde Jesus. 17 På den første dagen i påskehøytiden
kom disiplene og spurte Jesus:"Hvor vil du at vi skal ordne
med påskemåltidet?" 18 Jesus svarte:"Gå inn i Jerusalem
og let opp en spesiell mann og si til ham:'Vår Mester sier:
Den tiden Gud har bestemt for meg, har nå kommet. Nå vil
jeg spise påskemåltidet i ditt hus sammen med disiplene
mine.'" 19 Disiplene hans gjorde da som han hadde sagt,
og ordnet med påskemåltidet der. 20 Da kvelden kom, slo
Jesus og disiplene hans seg ned ved bordet. 21 Mens de
spiste, sa han:"Jeg skal si som sannheten er: En av dere
kommer til å forråde meg." 22 Da ble de svært bedrøvet, og
en etter en spurte de:"Det er vel ikke jeg, Herre?" 23 Han

svarte:"Den som dypper sitt brød i fatet sammen med meg,
han er det. 24 For jeg, Menneskesønnen, må dø, akkurat
som Gud har forutsagt i Skriften. Men ulykken skal ramme
det menneske som forråder meg. Det hadde vært bedre
for den personen om han aldri var blitt født." 25 Da spurte
Judas, han som skulle forråde ham:"Mester, det er vel ikke
meg du mener?" Jesus svarte:"Du har selv sagt det." 26
Mens de spiste, tok Jesus et brød, takket Gud for det, brøt
det i biter, ga det til disiplene og sa:"Ta dette og spis, for
dette er kroppen min." 27 Etterpå tok han et beger vin, takket
Gud, ga begeret til dem og sa:"Drikk av dette alle sammen,
28 for dette er blodet mitt, som bekrefter den nye pakten
mellom Gud og mennesker. Mitt blod skal bli ofret slik at
mange kan få tilgivelse for syndene sine. 29 Jeg forsikrer
dere at fra og med nå av skal jeg ikke drikke vin igjen, før
den dagen min Far i himmelen regjerer, og jeg drikker den
nye vinen i hans kommende verden." 30 Da de til slutt hadde
sunget lovsangen sammen, gikk de ut til Oljeberget. 31 Der
sa Jesus til dem:"I natt kommer dere alle til å forlate meg, for
Gud sier i Skriften:'Jeg skal drepe gjeteren, og sauene i
flokken skal bli spredd.' 32 Men når jeg har stått opp fra de
døde, skal jeg gå foran dere til Galilea og treffe dere der."
33 Peter innvendte og sa:"Selv om alle andre forlater deg,
så skal aldri jeg gjøre det." 34 Men Jesus sa til ham:"Jeg
forsikrer deg, allerede før hanen rekker å gale i morgen
tidlig, skal du tre ganger ha fornektet at du kjenner meg."
35 Da sa Peter:"Om jeg så må dø med deg, skal jeg aldri
fornekte deg!" Og alle de andre disiplene sa det samme. 36
Deretter gikk Jesus med disiplene til et sted som ble kalt
Getsemane. Der sa han til dem:"Sett dere her mens jeg
går et stykke bort og ber." 37 Han tok bare med seg Peter
og Sebedeus sine to sønner, som het Jakob og Johannes.
Jesus ble nå grepet av fortvilelse og dødsangst. 38 Han sa
til dem:"Jeg er nær ved å bryte sammen av fortvilelse. Bli
her og våk sammen med meg." 39 Så gikk han litt lengre
bort, kastet seg ned på jorden og ba:"Far i himmelen, om det
er mulig, så la meg slippe de lidelsene som venter. Men la
det bli som du vil, ikke som jeg vil." 40 Etter en tid gikk han
tilbake til sine tre disipler og fant dem sovende. Da sa han til
Peter:"Klarte dere ikke å holde dere våkne en eneste time for
min skyld? 41 Våk og be, så ikke fristelsene skal vinne seier
over dere. Dere vil så gjerne, men menneskelig begrensning
gjør det vanskelig for dere." 42 Så gikk han fra dem og ba
samme bønnen for andre gangen:"Far i himmelen, dersom
det er mulig, så la meg slippe lidelsene som venter, men la
din vilje skje, ikke min." 43 Da han kom tilbake til disiplene,
så han at de igjen hadde sovnet. Det var umulig for dem å
holde øynene åpne. 44 Han lot de derfor være, gikk bort
og ba for tredje gangen med de samme ordene. 45 Så
gikk han tilbake til disiplene og sa:"Ja, dere sover og hviler
dere fortsatt. Men nå har tidspunktet kommet som Gud har
bestemt at jeg, Menneskesønnen, skal bli utlevert til onde
mennesker. 46 Reis dere opp, nå går vi herfra! Her kommer
han som skal forråde meg." 47 Mens Jesus snakket, kom
Judas, en av Jesu disipler, sammen med en stor flokk menn
som var bevæpnet med sverd og køller. De var sendt ut av
øverstepresten og folkets ledere. 48 Forræderen hadde
kommet overens med dem om et tegn og sagt:"Den mannen
som jeg hilser med et kyss, han er det, han skal dere fange."
49 Judas gikk rett bort til Jesus og sa:"God kveld, Mester!"
og ga ham et velkomstkyss. 50 Jesus svarte:"Min venn, gjør
det du har kommet for å gjøre." Og straks stormet de andre
fram og grep Jesus og holdt ham fast. 51 En av de mennene
som var med Jesus, trakk da sverdet sitt og hogg øret av
tjeneren til øverstepresten. 52 Men Jesus sa til ham:"Stikk
sverdet tilbake i sliren. De som bruker vold, kommer selv til
å falle som offer for vold. 53 Innser du ikke at jeg kunne be
min Far i himmelen om å sende mer enn tolv armeer med
engler for å beskytte oss, og han ville straks gjøre det? 54
Men hvordan skulle det som Gud har forutsagt i Skriften da
kunne bli virkelighet? Han har jo sagt at alt dette må skje."
55 Så vendte Jesus seg til flokken og sa:"Er jeg en så farlig
forbryter at dere er tvunget til å bevæpne dere med sverd
og køller for å fange meg? Hvorfor arresterte dere meg
ikke på tempelplassen? Hver dag satt jeg der og underviste
uten at dere grep meg. 56 Men alt dette har skjedd for at
det som Gud har forutsagt i skriftene til profetene, skal bli
virkelighet." I samme øyeblikket løp alle disiplene fra ham og
flyktet. 57 De som hadde arrestert Jesus, førte ham nå til
øverstepresten Kaifas sitt palass. Der hadde de skriftlærde
og folkets ledere samlet seg. Peter fulgte etter på avstand
og klarte å ta seg helt inn på gårdsplassen. Han slo seg ned
sammen med tjenerne for å se hva som skjedde med Jesus.
59 Inne i huset forsøkte øverstepresten og hele Det jødiske
rådet å finne falske vitneforklaringer som kunne felle Jesus
og holde som bevis for å få ham dømt til døden. 60 Til tross
for at det var det mange som var villige til å vitne falskt,
kunne de ikke finne noe å anklage ham for. Til slutt presterte
to menn å fortelle:"Vi har hørt denne mannen si:'Jeg kan rive
ned Guds tempel og bygge det opp igjen på tre dager.'" 62
Da reiste øverstepresten seg og sa til Jesus:"Vil du ikke
svare? Har du sagt dette eller ikke?" 63 Men Jesus tidde. Da
sa øverstepresten:"Innfor den levende Gud krever jeg at du
snakker ut med oss om du er Messias, den lovede kongen,

Guds sønn." 64 Jesus svarte:"Det er du selv som kaller meg
dette. Men jeg forsikrer dere at etter dette skal dere få se
meg, Menneskesønnen, sitte på Guds høyre side og regjere,
og dere skal få se meg komme på himmelens skyer." 65
Da slet øverstepresten i stykker klærne sine og ropte:"Han
har spottet Gud! Vi trenger ingen flere vitner. Dere har selv
hørt ham spotte. 66 Hvilken dom skal han få?" De ropte
tilbake:"Han må dø!" 67 De begynte å spytte Jesus i ansiktet
og slo ham med knyttede never. Noen ga ham også ørefiker
og sa: 68 "Du som er Messias, den lovede kongen, vis nå
at du er en profet. Avslør med Guds hjelp hvem av oss
som slo deg." 69 Mens alt dette pågikk, satt Peter ute på
gårdsplassen. En tjenestejente kom da bort til han og sa:"Du
var vel også sammen med denne Jesus fra Galilea!" 70
Peter protesterte for alle og sa:"Jeg vet ikke en gang hva du
prater om." 71 Så gikk han ut i porten. Der fikk en annen
tjenestejente øye på han."Denne mannen var sammen med
Jesus fra Nasaret", sa hun til dem som sto rundt dem. 72
Peter nektet igjen, ja, han til og med bannet og sa:"Jeg
kjenner ikke denne mannen." 73 Etter en stund kom noen
bort til ham og sa:"Vi vet at du er en av disiplene. Det kan vi
høre på dialekten din, du må jo komme fra Galilea." 74 Peter
bannet igjen og forsikret dyrt og hellig:"Jeg kjenner ikke
denne mannen." I samme øyeblikk gol hanen. 75 Plutselig
kom Peter til å huske på det Jesus hadde sagt:"Før hanen
galer har du fornektet meg tre ganger." Og han gikk ut og
gråt i bitter fortvilelse.

**27** Tidlig neste morgen samlet alle øverstepresten og
folkets ledere seg igjen. De bestemte at de ville forsøke
å få Jesus henrettet. 2 De bandt Jesus, førte han bort og
overlot ham til Pilatus, som var romersk landshøvding. 3
Da Judas, han som hadde forrådt Jesus, så at de hadde
dømt ham til døden, angret han på det han hadde gjort.
Han gikk tilbake til øverstepresten og folkets ledere med
de 30 sølvmyntene og sa: 4 "Jeg har syndet, for jeg har
forrådt et uskyldig menneske.""Jaha, og hva har det med
oss å gjøre?" svarte de."Det er vel ditt problem." 5 Da kastet
Judas pengene på gulvet i templet og gikk bort og hengte
seg. 6 Men øverstepresten samlet sammen pengene og
sa:"Vi kan ikke legge dem i offerkisten, etter som Moseloven
forbyr oss å ta imot penger som er betalt for et mord." 7
Etter en lang diskusjon bestemte de seg i stedet for å kjøpe
åkeren til en pottemaker, som etter dette er blitt brukt som
gravplass for fremmede som dør under opphold i Jerusalem.
8 Det er derfor denne åkeren fortsatt blir kalt"Blodåkeren".
9 Og gjennom dette ble det til virkelighet som Gud hadde
forutsagt ved profeten Jeremia:"De tok de 30 sølvmyntene,
den prisen som han ble verdsatt til av Israels folk, 10 og
kjøpte åkeren av en pottemaker, slik som Herren ga meg
befaling om." 11 Jesus ble nå stilt fram for Pilatus, den
romerske landshøvdingen. Og Pilatus spurte ham:"Er du
jødenes konge?" Jesus svarte:"Det er du selv som kaller meg
dette." 12 Men da øverstepresten og folkets ledere begynte
å anklage ham, sto Jesus helt taus. 13 "Hører du ikke det de
anklager deg for?" undret Pilatus. 14 Men til stor forbauselse
for landshøvdingen svarte ikke Jesus på et eneste spørsmål.
15 Ved påskehøytiden brukte alltid landshøvdingen å frigi en
fange, hvem som helst som jødene ville ha fri. 16 Nettopp
nå satt det en virkelig beryktet forbryter i fengslet. Han het
Barabbas. 17 Da folket samlet seg utenfor huset til Pilatus
denne morgenen, spurte han dem:"Hvem skal jeg slippe fri,
Barabbas, eller Jesus som blir kalt Messias, den lovede
kongen?" 18 Pilatus visste nemlig inderlig vel at de religiøse
lederne bare hadde overlatt Jesus til ham fordi de var
misunnelige på ham. 19 Mens Pilatus satt på dommersetet,
fikk han en beskjed fra kona si, som advarte ham:"La denne
uskyldige mannen være i fred, for jeg har hatt noen fryktelige
mareritt i natt for hans skyld." 20 Men øverstepresten og
folkets ledere hadde overtalt folket til å kreve at Barabbas
skulle bli satt fri og at Jesus skulle bli drept. 21 Da Pilatus for
andre gangen spurte:"Hvem av disse to skal jeg slippe fri?"
ropte folket:"Barabbas!" 22 "Hva skal jeg da gjøre med Jesus
som blir kalt Messias?" undret Pilatus."Få han spikret fast på
et kors!" skrek de. 23 "Men hva ondt har han gjort?" spurte
Pilatus. Da ropte de enda høyere:"Få ham spikret fast på et
kors!" 24 Da Pilatus til slutt innså at ingenting hjalp, og at
folket når som helst kunne sette i gang et oppløp, ba han
om et fat med vann. Så vasket han hendene sine i påsyn
av folkemassen og sa:"Jeg er uskyldig i denne mannens
død. Ansvaret er deres!" 25 Folket skrek tilbake:"Vi og våre
barn tar på oss ansvaret!" 26 Da ga Pilatus etter og løslot
Barabbas, men Jesus lot han piske og overlot ham etterpå til
soldatene sine for at de skulle føre ham bort og spikre ham
fast på korset. 27 De romerske soldatene førte først Jesus
til huset der landshøvdingen holdt til. Hele vaktstyrken ble
kalt sammen. 28 De tok klærne av Jesus, satte på ham en
rød soldatkappe. 29 Så laget de en krone av torner som de
presset fast rundt hodet hans, og stakk en stav, som skulle
forestille et kongespir, i høyre hånden hans og falt på kne og
hånte han."Leve jødenes konge!" ropte de. 30 De spyttet på
ham og tok staven og slo ham i hodet. 31 Da de til slutt
hadde blitt lei av å håne ham, tok de kappen av ham og
kledde ham i hans egne klær og førte ham bort for å spikre

ham fast på korset. 32 På veien til stedet der henrettelsen
skulle skje, støtte soldatene på en mann fra Kyréne, som
het Simon. Han tvang de til å bære korset til Jesus. 33 Da
de kom ut til stedet som ble kalt for Golgata, som betyr
Hodeskallen, 34 ga soldatene vin som var blandet med galle
til Jesus. Men da han merket hva det var ville han ikke drikke
det. 35 Da de hadde spikret Jesus fast på korset, delte de
klærne hans mellom seg ved loddtrekning. 36 Etterpå satte
de seg ned for å holde vakt over ham. 37 Over hodet til
Jesus hadde de satt opp en plakat for å vise hva han ble
anklaget for, og teksten lød:"Dette er Jesus, jødenes konge".
38 Sammen med Jesus ble også to forbrytere spikret faste
på hvert sitt kors, en på hver side av han. 39 De som gikk
forbi stedet der henrettelsen skjedde, hånte Jesus, ristet
på hodet og sa: 40 "Var det ikke du som skulle rive ned
templet og bygge det opp igjen på tre dager? Dersom du er
Guds sønn, da hjelp deg selv og stig ned fra korset!" 41
Øversteprestene, de skriftlærde og folkets ledere moret seg
på hans bekostning. 42 "Han var god til å hjelpe andre", sa
de,"men seg selv kan han ikke hjelpe! Skulle han liksom
være Israels konge? Ja, dersom han stiger ned fra korset, da
skal vi tro på ham! 43 Han stoler på Gud. Nå får Gud frelse
ham og bevise at han elsker ham. Han har jo sagt at han er
Guds sønn." 44 På samme måten ble han hånet av de to
forbryterne som hadde blitt spikret fast på hvert sitt kors
sammen med ham. 45 Da klokka var tolv, ble det plutselig
mørkt over hele landet, og mørket varte helt fram til klokka
tre. 46 Da klokka var omkring tre, ropte Jesus med kraftig
stemme:"Eli, Eli, lema sabaktani?", det betyr:"Min Gud, min
Gud, hvorfor har du forlatt meg?" 47 Noen av dem som sto
der misforsto ham og trodde at han ropte på Elia. 48 En av
dem sprang raskt fram og fylte en svamp med sur vin, satte
den på en pinne og holdt den opp så han kunne drikke. 49
Men de andre sa:"La ham være, så får vi se om Elia kommer
og redder han." 50 Men Jesus ropte på nytt med kraftig
stemme og sluttet å puste. 51 Samtidig revnet forhenget
som hang foran Det aller helligste rommet i templet, i to
deler fra toppen og helt ned. Jorden ristet, og fjellgrunnen slo
sprekker slik at 52 gravene åpnet seg, og mange døde menn
og kvinner som tilhørte Gud, ble levende igjen. 53 De dro fra
sine graver, og da Jesus hadde stått opp fra de døde, gikk
de inn i Guds by, Jerusalem, og viste seg for mange. 54
Den romerske offiseren og soldatene som holdt vakt, ble
fryktelig redde da de så jordskjelvet og alt som skjedde.
De ropte:"Denne mannen var virkelig Guds sønn." 55 Noen
kvinner sto et lite stykke borte fra stedet der henrettelsen
fant sted, og så alt som skjedde. Det var de kvinnene som
hadde fulgt Jesus fra Galilea for å hjelpe ham. 56 Blant dem
var Maria Magdalena og Maria som var mor til Jakob og
Josef, og moren til Sebedeus sine sønner, som het Jakob
og Johannes. 57 På kvelden kom Josef, en rik mann fra
Arimatea, som også hadde blitt en disippel av Jesus. 58 Han
gikk til Pilatus og ba om å få ta hånd om kroppen til Jesus.
Pilatus ga befaling om at den skulle bli overlatt til ham. 59
Josef tok kroppen, svøpte den i rent lintøy 60 og la den i en
grav, som han nylig hadde fått hogget ut i fjellet til seg selv.
Så rullet han en stor stein foran inngangen til graven og dro
fra stedet. 61 Både Maria Magdalena, og den andre Maria,
ble værende igjen og satt i nærheten av graven. 62 Neste
dag, som var hviledagen, kom øversteprestene og fariseerne
til Pilatus 63 og sa:"Vi har kommet i tanker om at denne
løgneren en gang sa at han skulle bli levende igjen etter tre
dager. 64 Gi derfor befaling om at graven blir bevoktet i tre
dager, slik at disiplene ikke kommer og stjeler kroppen og
etterpå sier til alle at han har stått opp fra de døde. For da vil
vi få et enda større problem å hanskes med." 65 Pilatus
svarte:"Jeg skal gi dere vakter. Så kan dere bevokte graven
så godt dere kan." 66 De gikk av sted og forseglet graven og
plasserte vakter for å beskytte den fra inngrep utenfra.

**28** Tidlig på søndagsmorgenen, dagen etter hviledagen,
gikk Maria Magdalena og den andre Maria ut i
morgendemringen for å passe på graven. 2 Da ble det
plutselig et voldsom jordskjelv, for en Herrens engel steg
ned fra himmelen og rullet bort steinen og satte seg på den.
3 Ansiktet hans lyste som lynet, og klærne hans var hvite
som snø. 4 Da vaktene fikk se ham, ble de så vettskremte at
de falt til jorden og lå som døde. 5 Men engelen snakket til
kvinnene og sa:"Vær ikke redde! Jeg vet at dere leter etter
Jesus, han som ble henrettet på et kors. 6 Men han er ikke
her. Han har blitt levende igjen, akkurat som han sa. Kom og
se der kroppen hans lå. 7 Skynd dere å fortelle til disiplene
at han har stått opp fra de døde, og at han går i forveien
for dem til Galilea for å treffe dem der. Dette er budskapet
mitt." 8 Kvinnene dro straks fra graven. De var forskremte,
men samtidig glade og sprang for å fortelle disiplene det
engelen hadde sagt. 9 Da kom plutselig Jesus mot dem
og hilste på dem. De gikk fram til ham og grep om føttene
hans og tilba ham. 10 Jesus sa til dem:"Vær ikke redde! Gå
og si til brødrene mine at de skal gi seg på vei til Galilea.
Der skal de få se meg." 11 Mens kvinnene var på vei fra
graven, sprang noen av de vaktene som hadde stått der,
til øversteprestene og fortalte det som hadde skjedd. 12
Øversteprestene diskuterte da saken med folkets ledere og

ga vaktene en stor sum penger **13** og sa:"Si at disiplene
til Jesus kom midt på natten og stjal kroppen mens dere
sov. **14** Dersom landshøvdingen får høre om det, skal vi
ordne opp med ham. Dere trenger ikke å bekymre dere." **15**
Soldatene tok derfor pengene og gjorde som det ble sagt til
dem. Snart spredde dette ryktet seg blant jødene, som tror
på det den dag i dag. **16** De elleve disiplene gikk nå til det
fjellet i Galilea der Jesus hadde sagt at de skulle treffe ham
igjen. **17** Da de fikk øye på ham, tilba de ham, men noen
tvilte fortsatt. **18** Da gikk Jesus bort til dem og sa:"Jeg har
fått all makt i himmelen og på jorden. **19** Gå derfor ut til alle
folk og gjør dem til mine disipler. Døp dem til fellesskap med
Far i himmelen, Sønnen og Guds Hellige Ånd. **20** Lær dem å
leve på den måten jeg har underviste dere om. Og husk på
at jeg alltid er med dere, helt til tidenes slutt." **(aiōn g165)**

# Markus

**1** Her begynner det glade budskapet om Jesus Kristus, den
lovede kongen, Guds sønn. **2** Gud hadde forutsagt ved
profeten Jesaja da han skrev:"Lytt! Jeg sender min budbærer
foran deg, han skal rydde veien for deg. **3** En stemme roper i
ødemarken:'Rydd vei for Herren! Gjør stiene rette for ham!'"
**4** Og nå viste denne budbæreren seg. Det var døperen
Johannes. Han levde i ødemarken og underviste folk om at
de kunne få syndene sine tilgitt dersom de vendte seg bort
fra det onde, søkte Gud og lot seg døpe. **5** Mennesker fra
hele Judea og Jerusalem gikk ut i ødemarken for å høre
hva han hadde å si. Da de hadde bekjent syndene sine,
døpte han dem i elven Jordan. **6** Johannes hadde klær som
var laget av hår fra kamelene, og rundt midjen bar han et
lærbelte. Maten han spiste, var gresshopper og honning fra
ville bier. **7** Han talte til folket og sa:"Snart kommer en mann
som er større enn meg. Han er så mektig at jeg ikke en
gang er verdig til å bøye meg ned og løste opp remmene på
sandalene hans. **8** Jeg døper dere med vann, men han skal
døpe dere med Guds Hellige Ånd!" **9** Mens Johannes holdt
på å døpe, dro Jesus fra hjembyen sin, Nasaret i Galilea.
Han kom til elven Jordan og ble døpt av Johannes. **10** Da
Jesus steg opp av vannet, fikk han se himmelen åpne seg
og Guds Ånd dale ned over ham som en due. **11** En stemme
fra himmelen sa:"Du er min elskede Sønn, du er min glede."
**12** Straks etter dette førte Guds Ånd Jesus ut i ødemarken.
Der oppholdt han seg i 40 dager og ble fristet av Satan.
Han levde blant de ville dyrene, og englene tjente ham.
**14** Da kong Herodes litt seinere satte Johannes i fengsel,
gikk Jesus tilbake til Galilea for å spre det glade budskapet
fra Gud. **15** Han sa:"Tiden er kommet da Gud vil frelse
menneskene og gjøre dem til sitt eget folk. Vend dere bort
fra synden, vend om til Gud og tro på det glade budskapet!"
**16** En dag da Jesus gikk langs Genesaretsjøen, fikk han se
Simon og broren hans Andreas stå og kaste not i sjøen. De
var fiskere. **17** Jesus ropte:"Kom og bli disiplene mine, så
skal jeg lære dere å fiske mennesker!" **18** De gikk straks fra
fiskeutstyret sitt og fulgte ham. **19** Da han gikk litt lenger
langs stranden, fikk han se sønnene til Sebedeus, Jakob og
Johannes. De satt i en båt og gjorde i stand garna sine.
**20** Han kalte også på dem, og de forlot faren Sebedeus
og mannskapet hans for å bli med Jesus. **21** Jesus og
disiplene kom til byen Kapernaum. Da det ble hviledag, gikk
de til synagogen der Jesus underviste folket. **22** Alle var
overrasket over undervisningen hans, for han lærte med
autoritet, og ikke som de skriftlærde. **23** I synagogen var det
denne dagen en mann som var besatt av en ond Ånd. Han
begynte å skrike mot Jesus: **24** "Hva har du med oss å gjøre,
Jesus fra Nasaret? Har du kommet for å ta knekken på oss?
Jeg vet hvem du er, du Guds Hellige tjener!" **25** Men Jesus
snakket strengt til den onde ånden og sa:"Ti! Far ut av ham!"
**26** Da begynte ånden å rykke og slite i mannen og for ut av
ham med et voldsomt skrik. **27** Folket som var i synagogen,
ble helt forskrekket, begynte å diskutere med hverandre og
stilte spørsmål:"Hva er dette for en ny lære? Hvilken makt!
Til og med de onde åndene lyder det han sier!" **28** Ryktet om
ham gikk som en løpeild over hele Galilea. **29** Da Jesus og
disiplene hadde forlatt synagogen, gikk de hjem til Simon
og Andreas, sammen med Jakob og Johannes. **30** Der lå
svigermoren til Simon syk med høy feber. Dette fortalte de
straks til Jesus. **31** Han gikk da bort til henne, tok henne i
hånden og reiste henne opp. Feberen forlot henne, og hun
sto opp og laget mat til gjestene. **32** På kvelden, etter at
solen hadde gått ned, kom de til ham med alle som var syke
og besatte. **33** Hver eneste innbygger i Kapernaum hadde
samlet seg utenfor døren. **34** Jesus helbredet mange syke
som led av ulike slags sykdommer, og han drev ut mange
onde ånder. Men han forbød åndene å si noe etter som de
visste hvem han var. **35** Neste morgen, lenge før det lysnet,
gikk Jesus bort til en skjermet plass for å kunne be i ro og
fred. **36** Simon og de andre skyndte seg ut for å finne ham.
**37** Da de hadde funnet ham sa de:"Alle spør etter deg." **38**
Men han svarte:"Vi må gå til de andre byene her i nærheten,
slik at jeg kan spre budskapet mitt også der. Det er derfor
jeg er kommet hit." **39** I tiden som fulgte, gikk de over hele
Galilea og talte budskapet i synagogene og drev ut mange
onde ånder. **40** En gang kom en spedalsk mann og falt ned
på kne for ham og ba:"Om du vil, da kan du gjøre meg frisk."
**41** Jesus ble grepet av medfølelse, rakte ut hånden, rørte
ved ham og sa:"Det vil jeg. Du er frisk!" **42** Straks forsvant
spedalskheten, og mannen var frisk. **43** Jesus sendte ham
av sted og sa strengt til ham: **44** "Ikke fortell dette til noen,
men gå til presten og la han undersøke deg. Ta med deg
det offeret som Moses har bestemt at de som blir friske fra
spedalskhet, skal gi. Da vil alle forstå at Gud har helbredet
deg." **45** Men mannen gikk straks av sted og fortalte til alle
han møtte, at han hadde blitt frisk. Jesus kunne ikke vise
seg åpent lenger i noen by, men måtte holde seg diskré ute i
ødemarken. Likevel fant folk ham, og kom til ham fra alle
kanter.

**2** Noen dager seinere kom Jesus på nytt til Kapernaum.
Nyheten om at ham var kommet, spredde seg raskt i

byen. 2 Snart var huset der han bodde, så fullt av folk at
de sto langt ute på gaten og tråkket på hverandre. Han
talte til dem om budskapet fra Gud. 3 Da kom fire menn
bærende på en lam mann som lå på en liggematte. 4 De
klarte ikke å trenge seg inn på grunn av folkemassen, og
kunne derfor heller ikke komme fram til Jesus. De laget hull
i taket over der han satt. Gjennom åpningen firte de ned
liggematten med den lamme mannen. 5 Da Jesus så hvor
stor tro de hadde, sa han til den lamme:"Min sønn, jeg har
tilgitt syndene dine!" 6 Men noen av de skriftlærde som satt
der, mumlet for seg selv: 7 "Hvordan kan han snakke på
denne blasfemiske måten og spotte Gud? Det er jo bare Gud
som kan tilgi synder." 8 Jesus forsto i sin Ånd hva de tenkte,
og sa til dem:"Hvorfor tenker dere at dette er å spotte? 9 Er
det ikke like umulig for et menneske å si til den lamme:'Reis
deg opp, ta liggematten og gå' som å si:'Jeg tilgir deg
syndene dine'?" 10 Så vendte han seg mot den lamme og
sa:"For å bevise at jeg, Menneskesønnen, har makt til å tilgi
synder her på jorden, så sier jeg til deg:'Reis deg opp, ta
liggematten og gå!'" 12 Da reiste mannen seg, rullet straks
sammen liggematten og gikk ut, rett foran øynene på de
sjokkerte tilskuerne som hyllet Gud og ropte:"Aldri før har vi
sett noe slikt!" 13 Så fortsatte Jesus langs Genesaretsjøen.
Store folkemasser kom til ham, og han underviste dem.
14 Mens han dro fram, fikk han se Levi, som var sønn til
Alfeus, sitte ved tollboden."Kom og bli min disippel", sa
Jesus til ham. Levi reiste seg og fulgte Jesus. 15 Senere da
Jesus og disiplene spiste sammen i huset til Levi, hadde
mange av Levis gamle kolleger i tolletaten blandet seg
med gjestene. Også noen andre ukjente folk var på plass i
selskapet. Mange av disse hadde begynt å følge Jesus. 16
Da de skriftlærde og fariseerne så Jesus i dette selskapet,
sa de til disiplene:"Er han virkelig falt så dypt at han spiser
sammen med tollere og syndere?" 17 Jesus hørte det som
ble hvisket, og sa:"Det er ikke de friske som trenger lege,
men de syke. Min oppgave her på jorden er å føre syndere
tilbake til Gud, ikke å ta hånd om de som allerede gjør Guds
vilje." 18 Disiplene til døperen Johannes og fariseerne fastet
regelmessig. En dag kom noen og spurte Jesus hvorfor
ikke disiplene hans fastet, siden dette var vanlig både hos
Johannes og fariseerne. 19 Jesus svarte:"Bryllupsgjestene
kan da vel ikke faste og gå sultne mens brudgommen ennå
er hos dem? Nei, så lenge brudgommen er sammen med
dem, kan de ikke faste. 20 Men den dagen han blir tatt
fra dem, da kommer de til å faste. 21 Alt har sin rette tid!
Ingen lapper for eksempel et gammelt klesplagg med et
stykke nytt tøy som aldri har blitt vasket. Da vil det nye
tøyet krympe og rive i stykker plagget, slik at hullet blir enda
større. 22 Heller ikke slår noen ny vin i gamle vinsekker, for
når vinen gjærer, vil sekkene bli sprengt og alt blir ødelagt,
både vinen og sekkene. Nei, ny vin slår de i nye skinnsekker
som tåler trykket." 23 En gang da det var hviledag, gikk
Jesus og disiplene langs en kornåker. Mens de gikk, nappet
disiplene en håndfull aks for å spise. 24 Noen av fariseerne
sa da til Jesus:"Hvorfor gjør de dette? Det er jo forbudt etter
Moseloven å høste på hviledagen." 25 Men Jesus svarte
dem:"Har dere aldri lest hva kong David og mennene hans
gjorde den gangen da Abjatar var øversteprest, og de ble
sultne og ikke hadde noe å spise? David gikk inn i Guds hus
og spiste av det spesielle brødet som bare prestene hadde
lov til å spise. Han lot også mennene sine spise det. Dette
var jo også et slags brudd mot loven." 27 Så sa Jesus til
fariseerne:"Husk på at hviledagen ble skapt for menneskene
sin skyld, og ikke menneskene for hviledagen sin skyld. 28
Derfor har jeg, Menneskesønnen, rett til å avgjøre hva som
er tillatt på hviledagen."

**3** En annen gang gikk Jesus inn i en synagoge. Der satt
det en mann som hadde en handikappet hånd. 2 Etter
som det var hviledag, holdt fariseerne skarpt øye med
Jesus. Skulle han våge å helbrede hånden til mannen på
hviledagen? I så tilfelle ville de få noe å anklage ham for. 3
Jesus sa til mannen med den handikappede hånden:"Reis
deg og kom fram til meg." 4 Så spurte han fariseerne:"Hva
er tillatt å gjøre på hviledagen i følge Moseloven? Skal vi
gjøre godt eller skal vi gjøre ondt? Skal vi redde liv eller skal
vi ta liv?" Men ingen ville svare ham. 5 Da så han på dem
med sinne i blikket, dypt bedrøvet over den likegyldigheten
de hadde for menneskelig nød. Til mannen sa han:"Rekk
fram hånden din." Da mannen gjorde det, ble hånden frisk
og normal igjen! 6 Men fariseerne dro fra synagogen og
begynte straks å legge planer sammen med tilhengerne
til kong Herodes, om å få Jesus arrestert og drept. 7
Jesus og disiplene trakk seg nå tilbake til stranden ved
Genesaretsjøen. Mye folk fra Galilea, Judea, Jerusalem og
Idumea, og fra den andre siden av Jordan og helt borte fra
Tyrus og Sidon, fulgte ham. Ryktet om alle miraklene hans
hadde spredd seg vidt og bredt omkring, og folket strømmet
nå til for å se hva som foregikk. 9 Jesus ba disiplene om å
få tak i en båt og legge den klar i tilfelle folkemassen kom til
å presse ham ut i vannet. 10 Mange hadde blitt helbredet
denne dagen, og de syke presset på fra alle kanter for å røre
ved ham. 11 Da mannen som var besatt av onde ånder, fikk
øye på han falt han ned ved føttene hans og ropte:"Du er

Guds sønn!" 12 Men Jesus forbød åndene å avsløre hvem
han var. 13 Senere gikk Jesus opp på et fjell og tok med seg
noen av dem han hadde valgt ut. Da de var samlet rundt
ham, 14 valgte han tolv av dem for å følge ham, og for å bli
sendt ut med budskapet til folket. 15 Han ga dem makt til å
drive ut onde ånder. 16 De tolv han hadde valgt, var: Simon,
som han ga navnet Peter, 17 Sebedeus sine sønner som
het Jakob og Johannes, og som han kalte"tordensønnene",
18 Andreas, Filip, Bartolomeus, Matteus, Tomas og Jakob,
sønnen til Alfeus, Taddeus og Simon"seloten" 19 og Judas
Iskariot, han som seinere forrådte Jesus. 20 Da Jesus kom
tilbake til huset der han bodde, begynte folk å samle seg på
nytt. Snart var huset så fullt at verken Jesus eller disiplene
fikk tid til å spise. 21 Da familien hans fikk høre dette, gikk
de dit for å ta hånd om ham."Han er gått fra vettet!" sa de.
22 Men de skriftlærde som hadde kommet fra Jerusalem,
sa:"Han er besatt av Satan, høvdingen over de onde ånder.
Det er derfor de onde åndene er lydige mot ham." 23 Jesus
kalte da til seg disse mennene og forklarte saken ved å
illustrere med et bilde. Han sa:"Hvordan kan Satan drive ut
sine egne onde ånder? 24 Et rike som kommer i strid med
seg selv, går jo under. 25 Og en familie der medlemmene
strider mot hverandre, opphører snart å eksistere som en
enhet. 26 Dersom Satan strider mot seg selv, da kan han
ikke fortsette å styre riket sitt. Da er det snart ute med han.
27 Nei, nå skal dere høre hvordan det er: Satan er som en
sterk mann. Vil noen gå inn i huset til den sterke mannen
og rane ham for det han eier, da må de først binde ham.
Etterpå kan de gå inn i huset og rane verdiene hans. 28
En ting vil jeg at dere skal ha klart for dere: Menneskene
kan få tilgivelse for alle slags synder, til og med hån og
spott mot Gud, uansett hvor grovt de enn spotter. 29 Men
den som håner og spotter Guds Hellige Ånd, kan aldri få
tilgivelse. Det er en utilgivelig synd." **(aiōn g165, aiōnios g166)** 30
Dette sa han fordi de påsto at han gjorde miraklene sine
ved Satans kraft og ikke i kraften fra Guds Ånd. 31 Nå kom
moren til Jesus og brødrene hans til det overfylte huset der
han underviste. Etter som de selv ikke kunne komme inn,
sendte de bud til ham og ba ham å komme ut. De som satt
rundt Jesus, sa til han:"Moren din og brødrene dine står
utenfor og vil treffe deg." 33 Men han svarte:"Moren min og
brødrene mine! Hvem er det?" 34 Han så på dem som satt
rundt seg og sa:"Dette er moren min og søsknene mine. 35
Hver og en som gjør Guds vilje, er min bror og min søster
og moren min."

**4** Noe seinere begynte Jesus på nytt å undervise nede
ved sjøen. Folkemassen som samlet seg rundt ham var
så stor at han ble tvunget til å stige om bord i en båt og
sitte i den ute på vannet mens han talte til folket som sto på
stranden. 2 Han underviste dem ved å fortelle mange bilder,
som for eksempel dette. Han sa: 3 "Lytt! En bonde gikk ut på
åkeren sin for å så. 4 Da han sådde, falt noe av såkornet på
veien langs åkeren, og fuglene kom og spiste det opp. 5 Noe
korn falt der jorden var steinete og jordlaget tynt. Plantene
vokste raskt opp, 6 men i den steikende solen visnet de og
tørket bort, etter som røttene var grunne. 7 Andre korn falt
blant tistlene. Da tistlene vokste opp, kvalte de kornplantene
slik at de ikke ga noen avling. 8 Mest korn falt i den fruktbare
jorden og vokste opp og ga rik avling. Noe ga 30, 60 og
til og med 100 ganger så mye som den mengden såkorn
som hadde blitt sådd." 9 Jesus sa:"Lytt nøye og forsøk å
forstå!" 10 Da Jesus seinere var alene med disiplene og
de andre som fulgte ham, spurte de:"Hva betyr dette som
du fortalte?" 11 Han svarte:"Dere har fått gaven til å forstå
undervisningen min om hvordan Gud vil frelse menneskene
og gjøre dem til sitt eget folk. De som ikke tilhører Guds eget
folk, oppfatter dette bare som bilder, 12 for at'de skal se hva
jeg gjør, men likevel ikke fatte, og høre hva jeg sier, men
likevel ikke forstå, og derfor kan de ikke vende om til Gud og
få syndene sine tilgitt.' 13 Dersom dere nå ikke forstår dette
bildet om såkornet, hvordan skal dere da kunne skjønne de
andre bildene mine? 14 Det bonden sår, er budskapet fra
Gud. 15 Den harde veien, der noe av såkornet falt, ligner
hjertet til det menneske som hører budskapet, men som
snaut nok har hørt det til ende før Satan kommer og forsøker
å få den som lyttet, til å glemme alt sammen. 16 Den grunne
og steinete jorden er lik hjertet til det menneske som hører
budskapet og tar imot det med ekte glede, 17 men som ikke
har særlig dybde i seg slik at røttene kan utvikle seg. Etter
en tid, når vanskelighetene eller forfølgelsene dukker opp
på grunn av troen, da avtar entusiasmen, og den som tok
imot, forlater troen. 18 Jorden som var dekket av tistler, kan
sammenlignes med det menneske som hører budskapet, 19
men lar de daglige bekymringene, lengselen etter å tjene
mange penger og begjæret etter andre ting, få komme inn i
hjertet og kvele budskapet, slik at det til slutt ikke påvirker
livet i det hele tatt. **(aiōn g165)** 20 Den fruktbare jorden ligner
hjertet til et menneske som hører budskapet, tar det til seg
og lar det påvirke hele livet. Disse som hører og tar imot, gir
en avling som er 30, 60 eller til og med 100 ganger så stor
mengde korn som ble sådd i hjertets gode jord." 21 Videre sa
Jesus:"Ingen tar fram en lampe og hvelver en eske over den

eller setter den under en stol. Tvert imot! En lampe setter
alle høyt og fritt, slik at den kan gi lys og være til nytte. 22 På
samme måten skal alt som nå er skjult, en dag bli ført fram i
lyset og være synlig for alle. 23 Lytt nøye og forsøk å forstå!
24 Pass på at de ordene dere får høre, leder til handling. For
jo mer dere omsetter ordene til praksis, desto mer kommer
dere til å forstå hva jeg snakker om. 25 Ja, den som forstår
undervisningen min, skal med tiden forstå mer og mer. Men
den som forstår lite, skal til slutt miste også den minimale
innsikten han hadde." 26 Jesus fortalte også et annet bilde.
Han sa:"Der Gud regjerer, blir det som når en bonde strør ut
såkornet sitt på åkeren. 27 Mannen sover og våkner, og alt
etter som dagene går, begynner såkornet å gro og spire
uten hans hjelp. 28 Det er jorden som får såkornet til å gro.
Først trenger spirene seg fram, så blir aksene formet, og til
slutt er hveten moden. 29 Da kommer bonden med sin sigd
og høster hveten, etter som tiden til å høste er kommet." 30
Jesus sa:"Hvordan kommer det til å bli der Gud regjerer?
Hvilket bilde skal jeg bruke? 31 Jo, der Gud regjerer, blir det
som når noen sår et sennepsfrø. Til tross for at sennepsfrøet
er det minste av alle frø, vokser det opp og blir større enn
alle andre krydderurter, og får så store greiner at fuglene
kan bygge reir og finne ly mellom bladene." 33 Jesus brukte
titt og ofte slike bilder som dette for at folket skulle forstå, i
den grad de nå var i stand til å forstå. 34 Ja, han talte faktisk
aldri uten å fortelle noen bilder, men når han seinere ble
alene med disiplene forklarte han bildene for dem. 35 Da det
ble kveld, sa Jesus til disiplene:"Kom, nå drar vi over til den
andre siden av sjøen." 36 De trakk seg unna folket og reiste
over sjøen i den båten der Jesus allerede satt. Flere andre
båter fulgte også med. 37 Da de hadde kommet et stykke
ut, blåste det opp en voldsom storm. Høye bølger slo inn i
båten slik at den nesten ble fylt med vann. 38 Mens dette
skjedde, lå Jesus og sov akter i båten med hodet på en
pute. Disiplene vekket ham og ropte fortvilt:"Mester, merker
du ikke at vi holder på å synke?" 39 Da reiste han seg opp
og snakket strengt til vinden og sjøen og sa:"Ti! Bli stille!"
Straks la sjøen seg, og det ble blikk stille. 40 Så spurte han
disiplene:"Hvorfor er dere redde? Har dere fortsatt vanskelig
for å tro?" 41 Forskrekket sa de til hverandre:"Hvem er han?
Til og med vinden og sjøen er lydige mot ham."

**5** De kom over til den andre siden av sjøen, til området
rundt Gerasenerlandet. 2 Da Jesus steg ut av båten, løp
en mann mot ham. Han holdt til blant de døde i gravhulene
og var besatt av en ond Ånd. 3 Mannen var så vill at det
ikke var mulig å binde ham på noen måte. 4 Flere ganger
hadde det blitt forsøkt å binde ham på hender og føtter. Hver
gang hadde han slitt lenker og fotjern i stykker. Ingen var
sterke nok til å rå med ham. 5 Dag og natt holdt han til
blant gravene eller virret omkring oppe i fjellene og skrek
og kuttet seg selv med skarpe steiner. 6 Mannen hadde
allerede fått øye på Jesus da han var langt borte og kom nå
stormende til og falt ned for ham. 7 "Gå bort fra meg Jesus,
du den høyeste Guds sønn! For Guds skyld, du må ikke
pine meg!" skrek han av all kraft. 8 Grunnen til utropet var at
Jesus like før hadde sagt:"Far ut av mannen, du onde Ånd."
9 Jesus spurte ham:"Hva heter du?" Mannen svarte:"Jeg
heter legion, for vi er mange." 10 Gang på gang ba de onde
åndene at Jesus ikke måtte jage dem bort fra området. 11
Samtidig som dette skjedde, gikk en stor flokk griser og rotet
i jorda etter røtter på fjellskrenten nær sjøen. 12 De onde
åndene tigget og ba:"Send oss av sted til grisene, så kan vi
fare inn i dem", 13 Det lot Jesus dem få lov til. Da for de
onde åndene ut av mannen og inn i grisene. Hele flokken på
omkring 2 000 griser, styrtet utfor den bratte skråningen og
druknet i sjøen. 14 Røkterne som passet på grisene, sprang
til den nærmeste byen og stedene rundt den og fortalte alt
sammen. Folket gikk av sted for å finne ut hva som hadde
skjedd. 15 Da de kom fram til Jesus, fikk de se mannen
som hadde hatt de onde åndene i seg sitte der, påkledd og
fullt normal. Skrekkslagne hørte de på mens øyenvitnene
fortalte om hvordan den besatte mannen hadde blitt satt fri,
og hva som hadde skjedd med grisene. 17 Da ba folket om
at Jesus måtte forlate området deres. 18 Mens Jesus steg i
båten, spurte mannen som hadde vært besatt, om at han
kunne få å bli med. 19 Men Jesus ville ikke ta ham med."Gå
heller hjem til din familie og dine venner", sa han,"og fortell
for alle hvilket stort mirakel Herren har gjort med deg. La
dem få vite hvordan han hadde medfølelse med deg og kom
deg til hjelp." 20 Da gikk mannen av sted og fortalte i hele
Dekapolis om miraklet som Jesus hadde gjort med ham.
Alle ble helt forundret da de hørte fortellingen hans. 21 Da
Jesus hadde dratt tilbake til andre siden av sjøen, samlet
mye folk seg rundt ham. Mens han var der på stranden, 22
kom lederen for synagogen til ham. Han het Jairus. Så fort
han fikk øye på Jesus, kastet han seg fortvilt ned for føttene
hans 23 og sa:"Den lille jenta mi holder på å dø. Jeg ber
deg, kom og legg hendene på henne, slik at hun blir frisk
igjen." 24 Straks ble Jesus med ham, og mye folk fulgte med
og presset på fra alle kanter. 25 I folkemassen var en kvinne
som i tolv års tid hadde lidd av blødninger. 26 Hun hadde
store plager og var blitt behandlet av mange leger. Til tross
for at hun hadde brukt opp alt hun eide på legebesøk og

medisiner for å bli frisk, hadde hun ikke blitt bedre. Heller
til det verre. 27 Nå hadde hun hørt om alle de merkelige
miraklene som Jesus gjorde. Derfor presset hun seg fram i
folkemassen bak Jesus og rørte ved kappen hans. 28 For
hun tenkte at dersom hun bare fikk røre ved klærne hans, så
ville hun bli frisk. 29 Og så snart hun rørte ved ham, stanset
blødningene, og hun kjente at hun var fri fra lidelsen sin. 30
Jesus merket i det samme at det gikk ut en kraft fra ham.
Han vendte seg rundt og spurte:"Hvem rørte ved klærne
mine?" 31 Disiplene sa til ham:"Folk trenger deg jo fra alle
kanter, selvfølgelig må noen ha rørt ved deg!" 32 Men Jesus
så seg omkring for å få greie på hvem som hadde gjort det.
33 Kvinnen ble forskrekket, etter som hun visste hva som
hadde skjedd med henne. Hun kom skjelvende fram og falt
ned for Jesus og fortalte hvordan alt hadde gått til. 34 Da
sa Jesus til henne:"Min datter, troen din har hjulpet deg.
Gå i fred. Du er satt fri fra lidelsen din." 35 Mens Jesus
fortsatt snakket med kvinnen, kom noen med beskjed fra
hjemmet til Jairus og meldte til faren:"Jenten din er død. Det
har ingen hensikt at du bryr Mesteren lenger." 36 Men Jesus
tok ikke notis av ordene deres, men sa til Jairus:"Ikke vær
redd! Fortsett bare å tro." 37 Lenger framme lot han bare
Peter, Jakob og Johannes følge med helt fram. 38 Da de
kom fram til Jairus sitt hjem, så Jesus at huset var fullt av
mennesker som høylytt gråt og klaget. 39 Han gikk inn til
dem og sa:"Hvorfor gråter dere og er så opprørte? Jenten er
ikke død, hun sover bare!" 40 Da begynte de å hånle mot
ham, men ha jaget alle sammen ut og tok med seg faren og
moren til jenta, sammen med de tre disiplene, og gikk inn i
rommet der jenta lå. 41 Så tok han jenta i hånden og sa til
henne:"Talita kumi!" Ordene betyr: Lille jente, jeg sier deg:
Reis deg opp! 42 Jenten, som var tolv år gammel, reiste seg
straks opp og begynte å gå omkring. Foreldrene gned seg i
øynene av forskrekkelse. 43 Jesus forbød dem å fortelle til
noen om det som hadde skjedd. Etterpå ba han at de måtte
gi jenta noe å spise.

**6** Etter dette utrolige miraklet dro Jesus fra stedet og kom
til hjembyen sin Nasaret, sammen med disiplene. 2 Da
det ble hviledag, gikk han til synagogen for å undervise,
og mange ble overrasket over visdommen hans, og de
miraklene han gjorde med folk som han la hendene på."Hvor
har han alt dette fra?" sa de. 3 "Han er jo bare en vanlig
snekker, Maria sin sønn, bror til Jakob, Joses, Judas og
Simon, og søstrene hans bor også midt iblant oss." Mange
ble irriterte og sinte på ham. 4 Da sa Jesus:"En profet som
bringer Guds budskap, blir anerkjent over alt, bortsett fra i
sin egen hjemby, blant sine slektninger og i sin egen familie."
5 Etter som folket i Nasaret ikke trodde på ham, kunne han
ikke gjøre noen mirakler der. Han helbredet bare noen få
syke ved å legge hendene på dem. 6 Han var forskrekket
over at folket ikke ville tro på ham. Noe seinere dro Jesus
rundt i byene i distriktet og underviste. 7 Han kalte til seg
sine tolv disipler og sendte dem ut to og to og ga dem makt
til å drive ut onde ånder. 8 Han sa til dem at de ikke skulle ta
med seg noe annet på veien enn sin vandringsstav. De fikk
ikke ta med mat, ingen veske, ingen penger, og ikke ekstra
sko eller klær. 10 "Når dere blir tilbudt å overnatte hos noen,
stans da hos dem til dere skal fortsette til neste by", sa han.
11 "Dersom folket på et sted ikke vil ta imot dere eller høre
på dere, gå da bare videre og ikke vær mer bekymret for
dem. Rist støvet fra dette stedet av føttene som et tegn på
at innbyggerne selv må ta ansvaret for det de har gjort." 12
Disiplene gikk nå av sted. Over alt der de kom, oppfordret
de folket til å forlate syndens vei og vende om til Gud. 13 De
drev ut mange onde ånder og salvet mange syke med olje
og helbredet dem. 14 Snart fikk også kong Herodes høre
snakk om Jesus, etter som ryktet om ham spredde seg over
alt. Folk sa:"Det er døperen Johannes som har stått opp
fra de døde. Det er derfor han kan gjøre slike mirakler." 15
Men noen sa:"Jesus er Elia." Andre sa:"Han er virkelig en
profet som bringer Guds budskap, akkurat som profetene
før i tiden." 16 "Nei", sa Herodes,"det er Johannes, han
som jeg lot halshugge. Han har stått opp fra de døde." 17
Herodes hadde nemlig arrestert Johannes og latt ham binde
og kaste i fengsel. Grunn til dette var kona til Herodes som
het Herodias. Hun hadde først vært gift med Filip, som var
bror til kongen. Til tross for dette hadde likevel Herodes giftet
seg med henne. 18 Johannes hadde sagt rett ut til ham:"Det
er ikke tillatt for deg å leve sammen med kona til din bror."
19 Derfor hatet Herodias ham og ville drepe Johannes, men
Herodes var imot dette. 20 Innerst inne hadde han respekt for
Johannes og ville beskytte ham, for han visste at Johannes
var en god mann som levde etter Guds vilje. Hvert gang han
hørte Johannes, kjente han seg usikker og visste ikke riktig
hva han skulle tro. Han lyttet gjerne til det Johannes hadde å
si. 21 Til slutt fikk i alle fall Herodias sin sjanse. Herodes
feiret sin fødselsdag og stilte opp med en fest for hoffolket,
offiserene og de fremste mennene i Galilea. 22 Og mens
festen pågikk, kom datteren til Herodias inn og danset. Kong
Herodes og gjestene hans ble svært begeistret, og kongen
sa til jenta:"Be meg om hva du vil, og jeg skal gi deg det." 23
Og så sverget han i påhør av gjestene og gjentok:"Ja, hva
du så enn ber om, det skal du få, om det så er halvdelen av

mitt rike." 24 Hun gikk da ut og spurte moren sin hva hun
skulle be om. Moren svarte:"Be om døperen Johannes sitt
hode!" 25 Jenten skyndte seg tilbake til kongen og sa:"Jeg
vil ha hodet til døperen Johannes på et fat, nå straks!" 26
Kongen ble svært lei deg, men på grunn av løftet sitt, og
etter som han ikke ville ta tilbake det han hadde sagt i påhør
av gjestene, lot han henne få det som hun ville. 27 Han
ga derfor befaling til en av livvaktene sine om å gå for å
hente døperen Johannes sitt hode. Mannen gikk av sted til
fengslet og halshogg Johannes 28 og kom tilbake med hodet
hans på et fat. Han ga det til jenta, som i sin tur bar det
til moren sin. 29 Da disiplene til Johannes hørte det som
hadde skjedd, kom de og hentet kroppen hans og begravde
Johannes. 30 De tolv disiplene som Jesus hadde sendt ut,
kom nå tilbake fra reisene sine. De rapporterte om alt det de
hadde gjort og undervist folket om. 31 Etter som det var
så mye folk rundt dem at de ikke fikk tid til å spise, foreslo
Jesus:"Kom så trekker vi oss bort til et øde sted der dere
kan hvile dere litt." 32 Og de dro sin vei med båt til et øde
sted. 33 Mange så at de reiste sin vei og skyndte seg til fots
rundt sjøen. Der møtte de Jesus igjen da han steg i land
på andre siden. 34 Jesus steg ut av båten og fikk se alle
menneskene som hadde samlet seg. Han fikk medfølelse
med dem, for de var som sauer uten gjeter. Derfor tok han
seg tid og underviste dem lenge og vel om det de så sårt
trengte å vite. 35 Fram mot kvelden kom disiplene til ham
og sa:"Det er allerede seint, og det finnes ikke noe å spise
her i ødemarken. Send folket av sted, slik at de kan gå
til byene og gårdene i nærheten og kjøpe mat." 37 Men
Jesus sa:"Dere kan selv gi dem mat!""Hvordan da?" spurte
disiplene."Det ville jo koste en formue å kjøpe mat til alle
sammen." 38 "Hvor mye mat har dere?" spurte han."Gå og
se etter." De kom tilbake og rapporterte at det var fem brød
og to fisker. 39 Jesus ba dem da å si til folket at de skulle
sette seg ned i grupper på 50 eller 100 personer der det var
grønt gress på bakken. 41 Han tok de fem brødene og de to
fiskene, så opp mot himmelen og takket Gud for maten.
Etterpå brøt han brødene i biter og ga hver av disiplene litt
brød og fisk, som de igjen skulle gi videre til folket. 42 Alle
spiste og ble mette. 43 Til slutt samlet de opp tolv kurver fulle
med brød og fisk. 44 Det var 5 000 menn som hadde spist,
og i tillegg kom kvinnene og barna. 45 Straks etter dette ba
Jesus disiplene om å sette seg i båten og dra i forveien til
Betsaida på den andre siden av sjøen. Selv stanset han igjen
for å se at folket begynte på hjemveien. 46 Da han hadde
fått folket av sted, gikk han opp på et fjell for å be. 47 Utpå
kvelden var disiplene fortsatt langt ute på sjøen i båten sin.
Jesus, som nå var alene på land, 48 så hvordan de slet med
årene etter som de hadde fått motvind. Like før det begynte
å lysne kom Jesus gående mot disiplene på vannet. 49 Men
da de så ham gå på vannet, skrek de av redsel. De trodde
det var et spøkelse. 50 Alle så Jesus og ble livredde. Jesus
snakket straks til dem og sa:"Ro dere ned, det er meg. Vær
ikke redde." 51 Så steg han opp i båten til dem, og i samme
øyeblikk la vinden seg. Disiplene var helt forundret. 52 De
hadde ennå ikke fattet hvem Jesus var og hadde vanskelig
for å tro til tross for det store miraklet kvelden før, da hele
folket hadde fått brød å spise. 53 Da Jesus og disiplene
hadde dratt over sjøen, kom de til Gennesaret og gikk i land.
54 Så snart de steg ut av båten, kjente folket Jesus igjen. 55
De sprang rundt i hele området for å spre nyheten om at han
var der. Folk begynte å bære syke mennesker som lå på
liggematter til stedene der de hørte at Jesus befant seg. 56
Ja, over alt der han kom, på småsteder, byer og gårder, bar
de ut i fri luft dem som var syke og ba om at de syke i det
minste kunne få røre ved dusken ytterst på kappen hans. Og
alle som gjorde det, ble friske!

**7** En dag kom noen fariseere og skriftlærde fra Jerusalem
for å stille spørsmål til Jesus. 2 De la merke til at flere
av disiplene spiste brød uten først å ha vasket hendene. 3
Jødene, og særlig fariseerne, følger spesielle regler som de
har arvet fra forfedrene. De spiser aldri uten først å ha vasket
hendene. 4 Når de kommer hjem fra markedsplassen, må
de alltid vaske seg før de rører noe mat. Det finnes også
mange andre tradisjoner som de er nøye med å følge, som
for eksempel å skylle krus, kar og kobberkjeler. 5 Fariseerne
og de skriftlærde spurte derfor Jesus:"Hvorfor holder ikke
disiplene dine seg til våre gamle jødiske regler? De spiser jo
uten først å ha vasket hendene." 6 Jesus svarte:"Dere er
falske mennesker som bare later som om dere er lydige
mot Gud! Profeten Jesaja hadde rett da han bar fram Guds
budskap om dere og sa:'Dette folket ærer meg med ordene
sine, men de nekter å være lydige mot meg. 7 Deres
tilbedelse er verdiløs, for det de lærer, er menneskelige
regler og ikke Guds bud.' 8 Ja, dere bryr dere ikke om Guds
bud og erstatter dem med egne menneskelige regler. Syns
dere det er en god måte å følge Guds bud på? 10 Moses ga
dere for eksempel disse budene fra Gud:'Vis respekt for
foreldrene dine', og:'Den som forbanner foreldrene sine, skal
bli dømt til døden.' 11 Dere påstår at dere slett ikke trenger å
respektere foreldrene deres, eller ta hånd om dem når de blir
gamle, dersom dere bare i stedet gir pengene som foreldrene
skulle hatt, som en gave til templet. 13 Da gjør dere Guds

konkrete befaling ugyldig ved å følge egne tradisjoner. Dette
er bare ett av eksemplene. Det finnes mange, mange flere."
14 Jesus kalte folket til seg og sa:"Hør alle sammen og forsøk
å forstå det jeg sier. 15 Dere blir ikke uverdige innfor Gud
på grunn av det dere spiser og stapper i munnen. Det er
ordene deres, tankene og handlingene, det som springer
ut fra dere, som gjør at dere blir uverdige." 17 Da Jesus
hadde forlatt folkemassen og var kommet hjem igjen, spurte
disiplene hva han mente med det han nettopp hadde sagt.
18 "Forstår heller ikke dere det?" spurte han."Innser dere
ikke at det dere spiser, aldri kan gjøre dere uverdige innfor
Gud? 19 Maten har ikke noe med forholdet til Gud å gjøre,
den passerer bare gjennom magen og kommer ut igjen." På
denne måten forklarte Jesus at all mat er godkjent av Gud
og tillatt å spise. 20 Og han la til:"Det som gjør et menneske
uverdig innfor Gud, er det som springer ut fra menneskets
indre, fra hjertet. 21 Fra hjertet kommer onde tanker, seksuell
løssluppenhet, tyveri, mord, utroskap i ekteskapet, egoisme,
22 ondskap, bedrageri, et vilt og umoralsk liv, misunnelse,
sladder, hovmod og all annen uforstand. 23 Alt dette kommer
innefra, og det er det som gjør et menneske uverdig innfor
Gud." 24 Jesus dro nå fra Galilea og gikk til distriktet ved
byen Tyrus. Der fant han et hus å innlosjere seg i. Han
forsøkte å holde hemmelig at han var kommet, men det var
umulig. 25 En mor med en datter som var besatt av en ond
Ånd, fikk høre om ham og oppsøkte ham straks. Kvinnen
kastet seg ned for føttene til Jesus. 26 Hun ba om at han
måtte sette jenta fri fra den onde ånden. Denne kvinnen
var ikke jøde, men kom fra distriktet bortenfor. 27 Jesus sa
derfor til henne:"Først må jeg hjelpe mine egne barn som er
jødene. Det er ikke rett å ta brødet fra barna og kaste det
til hundene." 28 Hun svarte:"Det er sant, Herre, men til og
med hundene som ligger under bordet, får spise de smulene
som barna lar ligge igjen." 29 "Svaret ditt viser hvor sterk tro
du har", sa han."Gå hjem, for den onde ånden har forlatt
datteren din!" 30 Da hun kom hjem, lå jenta rolig i sengen,
og den onde ånden var borte. 31 Fra Tyrus gikk Jesus
videre til byen Sidon, og derfra tilbake til Genesaretsjøen
om Dekapolis. 32 Der kom noen til han med en døv mann,
som også hadde vanskelig for å snakke. De ba at Jesus
måtte legge hendene på ham og helbrede ham. 33 Jesus
førte ham da litt unna folkemassen, satte fingrene i ørene
hans, tok spytt og rørte ved tungen hans. 34 Jesus så opp
mot himmelen, sukket dypt og sa:"Effata!" som betyr: Lukk
deg opp! 35 Straks kunne mannen høre helt perfekt, og han
snakket klart og tydelig. 36 Jesus forbød folket å fortelle om
det som hadde skjedd. Men jo mer han nektet, desto mer
spredde de nyheten vidt og bredt. 37 De syntes det var så
helt utrolig, og de sa:"Alt han gjør, er helt fantastisk! Han får
til og med de døve til høre og de stumme til å snakke."

**8** På nytt var mye folk samlet, og de hadde ikke noe å
spise. Jesus ba da disiplene komme bort til seg og sa:
2 "Jeg føler sterkt med folket. De har vært hos meg i tre
dager og har ikke noe å spise. 3 Dersom jeg sender dem
hjem uten at de har fått mat, kan de besvime av utmattelse
langs veien. Noen av dem bor jo langt herfra." 4 Disiplene
svarte:"Hvor skal vi få tak i nok mat til alle disse menneskene
her i ødemarken?" 5 Jesus spurte:"Hvor mange brød har
dere?""Sju", svarte de. 6 Da ba Jesus folket å slå seg ned
på bakken. Han tok de sju brødene, takket Gud for maten og
brøt dem i biter. Bitene ga han til disiplene, som i sin tur
delte dem ut til folket. 7 I tillegg hadde de noen små fisker.
Jesus takket Gud også for dem og ba disiplene å dele ut. 8
Alle spiste og ble mette. Da de til slutt samlet sammen det
som var til overs, ble det sju fulle kurver. 9 Det var omkring 4
000 personer til stede. Etterpå sendte Jesus folket hjem. 10
Han steg ombord i en båt og dro til distriktet ved Dalmanuta
sammen med disiplene. 11 Da fariseerne fikk vite at Jesus
var der, kom de for å diskutere med ham. De forlangte at han
skulle gi dem et tegn fra Gud som bevis på hvem han var. 12
Jesus ble dypt skuffet da han hørte dette og sukket:"Hvorfor
må denne slekten se tegn for å kunne tro? Nei, jeg forsikrer
dere at Gud skal ikke la dere få se noe tegn." 13 Så dro han
fra dem og steg i båten igjen og dro over til den andre siden
av sjøen. 14 Disiplene oppdaget nå at de hadde glemt å
skaffe seg mat før de dro. Et eneste brød var alt de hadde
med seg i båten. 15 Jesus begynte å advare dem og sa:"Ta
dere nøye i vare både for fariseerne og kong Herodes sin
deig som ligger og gjærer." 16 "Hva mener han?" spurte
disiplene hverandre. De trodde han sa dette fordi de hadde
glemt å ta med seg brød. 17 Da Jesus hørte dem diskutere
dette, sa han:"Hvorfor er dere så urolige for at dere ikke har
brød med dere? Forstår dere fortsatt ingenting? Er dere så
trege til å fatte? 18 Dere har øyne å se med og ser likevel
ingenting, og øre å høre med og hører likevel ingenting. Har
dere glemt 19 at jeg mettet mer enn 5 000 personer med
bare fem brød? Hvor mange fulle kurver med rester plukket
dere opp den gangen?""Tolv", sa de. 20 "Da jeg mettet mer
enn 4 000 personer med sju brød, hvor mange kurver fikk
dere da til overs?""Sju", svarte de. 21 Jesus sa:"Forstår
dere fortsatt ingenting?" 22 Da de kom over til Betsaida,
førte de en blind mann til Jesus og ba at han måtte røre
ved mannen og helbrede han. 23 Jesus tok da den blinde

mannen ved hånden og førte ham ut av byen. Der spyttet
han på øynene hans og la hendene sine på ham."Kan du se
noe?" spurte Jesus. 24 Mannen så seg omkring."Ja", sa
han,"jeg ser folk. Men de ser ut som trær som går omkring!"
25 Da la Jesus hendene sine på mannens øyne en gang
til. Og nå ble mannen helt helbredet og kunne se igjen, og
han så alle ting klart som dagen. 26 Senere sendte Jesus
mannen hjem med denne henstillingen:"Gå ikke inn i byen
på veien hjem." 27 Jesus og disiplene dro fra Galilea og
gikk nordover til byene rundt Cæsarea Filippi. Mens de gikk
langs veien, spurte han:"Hvem sier folk at jeg er?" 28 "Noen
sier at du er døperen Johannes", svarte disiplene,"noen sier
at du er Elia, og andre at du er en annen av profetene som
før i tiden bar fram Guds budskap." 29 Da spurte han:"Hvem
tror dere at jeg er?" Peter svarte:"Du er Messias, den lovede
kongen." 30 Men Jesus forbød dem strengt å snakke med
noen om dette. 31 Etter dette begynte Jesus å undervise
disiplene om at han, Menneskesønnen, måtte lide mye. Han
forklarte at folkets ledere, øversteprestene og de skriftlærde
ville ta avstand fra ham og stå bak at han ble drept, men at
han etter tre dager skulle stå opp igjen fra de døde. 32 Dette
sa han helt åpent. Peter dro han da til sides og begynte å
protestere. 33 Jesus vendte seg om og så bort mot disiplene
og sa strengt til Peter:"Gå bort fra meg, Satan! Det du nå
tenker, er mennesketanker og kommer ikke fra Gud." 34 Så
kalte han disiplene til seg og ba folket å komme. Og han
sa til dem:"Om noen vil bli disiplene mine, da kan han ikke
lenger tenke på seg selv, men må følge mitt eksempel og
være beredt til å dø. 35 Ja, den som klamrer seg fast til livet,
skal til sist miste det, men den som mister livet sitt for min
skyld for å spre budskapet om meg, han skal berge det.
36 Hva vinner et menneske om hele verden blir gitt ham,
dersom han samtidig mister det evige livet? 37 Ingen penger
i hele verden kan hjelpe et menneske til å få livet tilbake.
38 Den som innfor vår tids gudløse og syndige mennesker
skammer seg over meg og budskapet mitt, han skal jeg,
Menneskesønnen, skamme meg over når jeg vender tilbake
til min Fars herlighet sammen med englene hans."

**9** Jesus sa:"Tro meg: Noen av dere som står her, kommer
ikke til å dø før de har sett Gud komme med kongelig
makt." 2 Seks dager seinere tok Jesus med seg Peter, Jakob
og Johannes til toppen av et høyt fjell, der de kunne være
for seg selv. Der forandret utseendet hans seg mens de
så på. 3 Klærne hans ble blendende hvite, ja, hvitere enn
noe rensemiddel i verden kan gjøre med klær. 4 De fikk se
Elia og Moses stå og snakke med Jesus. 5 Da sa Peter til
Jesus:"Mester, dette er et fantastisk sted å være på! La oss
bygge tre hytter, en til deg, en til Moses og en til Elia!" 6 Han
visste ikke hva han skulle si, for han var helt forvirret, akkurat
som de andre disiplene. 7 Det kom en sky som senket seg
over dem, og en stemme fra skyen sa:"Dette er min elskede
Sønn. Lytt til ham!" 8 Men da disiplene så seg omkring, var
plutselig Moses og Elia borte, og de var alene tilbake med
Jesus. 9 Da de gikk ned fra fjellet, ga Jesus dem streng
beskjed om å ikke fortelle til noen det de hadde sett, før han,
Menneskesønnen, hadde stått opp fra de døde. 10 Derfor
holdt de dette for seg selv, men snakket ofte med hverandre
om hva Jesus mente da han sa:"Stå opp fra de døde". 11
Disiplene spurte Jesus:"Hvorfor påstår de skriftlærde at Elia
må vende tilbake før Messias, den lovede kongen, kommer?"
12 Jesus svarte:"De skriftlærde har rett. Elia må først komme
og sette alt i rett skikk. Likevel har Gud forutsagt i Skriften at
jeg, Menneskesønnen, må lide og bli hånet av alle. Hvordan
kan dette ha seg? 13 Jeg sier dere at Elia allerede har
kommet, og menneskene behandlet han dårlig, akkurat slik
det står om ham i Skriften." 14 Da de hadde kommet ned
fra fjellet, fikk de se en stor folkemasse som hadde samlet
seg rundt de andre disiplene. Noen skriftlærde holdt på å
diskutere. 15 Da folket fikk se Jesus komme gående, ble
de gledelig overrasket og sprang fram til ham for å hilse.
16 Han spurte:"Hva er det dere diskuterer?" 17 En mann i
folkemassen sa:"Mester, jeg har tatt sønnen min hit for at
du skulle helbrede ham. Han er besatt av en ond Ånd som
gjør ham stum. 18 Hver gang ånden går til angrep, slår den
gutten til jorden og får ham til å fråde om munnen og skjære
tenner, og han blir helt stiv. Jeg ba disiplene dine om å drive
ut denne onde ånden, men de klarte det ikke." 19 "Dere
skeptiske mennesker som ikke vil tro!" utbrøt Jesus."Hvor
lenge må jeg være hos dere? Hvor lenge må jeg tåle dere?
Kom hit med gutten til meg." 20 De kom fram med gutten
og da han fikk se Jesus, begynte ånden å rykke og slite i
ham. Han falt til jorden og kastet seg fram og tilbake med
fråde rundt munnen. 21 "Hvor lenge har han hatt det på
denne måten?" spurte Jesus faren. Han svarte:"Helt siden
han var liten. 22 Og den onde ånden får han ofte til å falle i
ilden eller i vannet for at han skal dø. Ha medfølelse med
oss og hjelp oss, om du kan!" 23 "Om jeg kan?" svarte
Jesus."Alt er mulig for den som tror." 24 "Jeg tror", utbrøt
faren."Hjelp min vantro!" 25 Jesus så nå at folk kom løpende
fra alle kanter. Derfor snakket han strengt til den onde ånden
og sa:"Du stumme og døve Ånd, jeg befaler deg å fare
ut av gutten og kom aldri mer tilbake!" 26 Ånden skrek
ukontrollert og begynte å rykke og slite i gutten, men for til

slutt ut av ham. Gutten lå helt livløs på jorden, og mange
begynte mumle:"Han er død." 27 Jesus tok ham i hånden og
hjalp ham opp. Da reiste han seg. 28 Senere kom Jesus til
huset der han bodde, og ble alene med disiplene. De spurte
ham:"Hvorfor kunne ikke vi drive ut den onde ånden?" 29
Jesus svarte:"Denne slags Ånder kan bare bli drevet ut ved
bønn." 30 Så dro Jesus og disiplene fra området og gikk
gjennom Galilea. Han forsøkte å unngå all oppmerksomhet,
31 etter som han fortsatt hadde mye å undervise disiplene
om. Han forklarte:"Jeg, Menneskesønnen, skal bli forrådt og
utlevert til menneskene, og de kommer til å drepe meg, men
etter tre dager skal jeg stå opp fra de døde igjen." 32 De
forsto ikke hva han mente med dette. Ingen våget heller å
spørre ham. 33 De kom nå til Kapernaum, og da de hadde
gått inn i huset der de skulle bo, spurte han:"Hva snakket
dere om på veien?" 34 De skammet seg for å svare, for
de hadde diskutert hvem av dem som var den største. 35
Da satte han seg ned og ba disiplene om å komme til seg,
og han sa:"Den som vil være størst, må gjøre seg minst,
bli ydmyk og være tjener for alle." 36 Han tok et lite barn
og stilte det midt iblant dem, la armen om barnet og sa:
37 "Den som tar imot et slikt barn fordi det tilhører meg,
han tar imot meg. Og den som tar imot meg, han tar imot
Gud, etter som Gud har sendt meg." 38 Johannes, en av
disiplene, sa til Jesus:"Mester, vi så en mann som drev ut
onde ånder i navnet ditt, men etter som han ikke tilhørte
vår gruppe, så forsøkte vi å stoppe ham." 39 Da sa Jesus
til Johannes:"La han holde på. Ingen som gjør mirakler i
navnet mitt, kan sånn helt plutselig begynne å snakke dårlig
om meg etterpå. 40 Den som ikke er mot oss, han er for
oss. 41 Ja, jeg forsikrer dere, om noen bare gir dere et glass
vann å drikke fordi dere tilhører meg, Kristus, da skal han få
sin lønn for det." 42 Jesus fortsatte:"Om noen leder vill en
av disse små som tror på meg, og får han til å synde, da
var det bedre for den personen å bli kastet i havet med en
stor stein surret til halsen. 43 Om hånden din får deg til å
synde, da hogg den av. Det er bedre å få et evig liv sammen
med Gud og heller savne den ene hånden, enn å ha begge
hendene i behold og havne i helvete, der ilden aldri slokner.
(Geenna g1067) 45 Og om foten din får deg til å synde, da hogg
den av. Det er bedre å få et evig liv sammen med Gud og
heller savne den ene foten, enn å ha begge føttene i behold
og bli kastet i helvete. (Geenna g1067) 47 Om ditt øye får deg til
å synde, da riv det ut. Det er bedre å komme til Guds nye
verden og være enøyd, enn å ha begge øynene i behold og
bli kastet i helvete, (Geenna g1067) 48 der ormene ikke dør, og
ilden aldri slukner. 49 Alle som følger meg, må bli renset
gjennom lidelsens ild. 50 Den som er villig til å følge meg
hva det enn måtte koste, han blir det saltet som bevarer
verden fra forråtnelse. Hvilken nytte har vi av saltet dersom
det har mistet sin kraft? Kan noen få det til å bli salt igjen?
Nei! Se derfor til at dere ikke mister saltets virkekraft, og lev i
fred med hverandre."

**10** Jesus dro fra Galilea, gikk sørover mot Judea og kom
inn i området øst for Jordan. Store folkemasser samlet
seg rundt ham på nytt. Som vanlig underviste han alle som
ville høre. 2 Noen fariseere kom for å diskutere med Jesus
og forsøkte å få ham til å si noe som de kunne sette ham
fast for. De spurte:"Mener du at en mann har rett til å skille
seg fra kona si?" 3 Jesus svarte:"Hvilke regler ga Moses
dere om skilsmisse?" 4 De svarte:"Han bestemte at det
eneste en mann trenger å gjøre, er å skrive ut en attest som
bevis på skilsmissen. Da kan han sende kvinnen fra seg."
5 "Hvorfor ga Moses denne regelen?" fortsatte Jesus."Jo,
fordi han kjente deres harde og onde hjerter. 6 Det var ikke
slik Gud hadde tenkt det fra begynnelsen av. Gud skapte
menneskene til mann og kvinne. 7 Derfor skal mannen
forlate foreldrene sine og holde seg til kona si. 8 De to skal
være ett. De er altså ikke lenger to, livet deres er ett. 9
Det Gud har forent, skal ikke menneskene skille." 10 Noe
seinere da de kom inn i huset der de bodde, ville disiplene
vite mer om dette. 11 Han sa:"Den mannen som skiller seg
fra kona si og gifter seg med en annen, han er utro. 12 Og
dersom en fraskilt kvinne gifter seg på nytt med en annen,
da er hun utro." 13 Noen foreldre kom til Jesus med små
barn for at han skulle røre ved dem og be for dem. Men
disiplene jaget barna bort. 14 Jesus så det som skjedde
og ble sint:"Send dem ikke fra oss", sa han til disiplene."La
barna komme til meg, for alle som vil tilhøre Guds eget folk,
må bli som disse barna. 15 Ja, jeg forsikrer dere at den som
ikke blir som et lite barn, kommer slett ikke til å få tilhøre
Guds eget folk." 16 Så tok han barna i favnen, la hendene
på dem og ba sin Far i himmelen om å gi dem alt godt. 17
Da han skulle gå videre, kom en mann løpende og falt på
kne for ham og sa:"Gode Mester, hva skal jeg gjøre for å få
evig liv?" (aiōnios g166) 18 "Hvorfor kaller du meg god?" spurte
Jesus."Det finnes bare en som er god, og det er Gud. 19
Hans bud kan du allerede:'Du skal ikke drepe. Du skal ikke
være utro i ekteskapet. Du skal ikke stjele. Du skal ikke lyve
eller vitne falskt. Du skal ikke bedra noen for det som er
hans. Vis respekt for foreldrene dine.'" 20 "Mester", svarte
mannen,"alle disse budene har jeg holdt helt siden jeg var
ung." 21 Jesus ble fylt av kjærlighet til mannen, så på ham

og sa:"Det er bare en ting til du må gjøre. Alt det du eier må
du gå og selge og gi pengene til de fattige. Da skal du få en
skatt i himmelen. Kom så og følg meg." 22 Da mannen hørte
dette mørknet ansiktet hans i bitter skuffelse, og han gikk
bedrøvet bort, for han var svært rik. 23 Jesus så seg rundt,
henvendte seg til disiplene og sa:"Hvor vanskelig er det ikke
for den som har mye penger, å få tilhøre Guds eget folk!" 24
Jesus så at disiplene ble forskrekket over det han sa, og
fortsatte:"Ja, hvor vanskelig er det ikke å få tilhøre Guds eget
folk. 25 Det er faktisk lettere for en kamel å komme gjennom
et nåløye enn for en rik å underordne seg Gud, slik at han får
tilhøre Guds eget folk." 26 Denne påstanden gjorde disiplene
enda mer ute av seg, og de sa til hverandre:"Hvem i all
verden kan da bli frelst?" 27 Jesus så på dem og sa:"Ingen,
menneskelig sett. Men for Gud er alle ting mulig. Han kan
frelse hvem som helst." 28 Da sa Peter til ham:"Vi har forlatt
alt for å følge deg." 29 "Ja", svarte Jesus,"og jeg forsikrer
dere at hver og en som forlater hus, søsken, foreldre, barn
eller gårder for å følge meg på grunn av troen på det glade
budskapet, 30 han skal få mangedobbelt igjen. Han skal
få hus, søsken, mødre, barn og gårder allerede her i tiden
mens forfølgelsene står på. Og i tillegg skal han få evig liv i
den kommende verden. (aiōn g165, aiōnios g166) 31 Mange som
i dag har lav status, skal være blant de fremste i Guds nye
verden, mens andre, som her var betydningsfulle, der må
holde seg i bakgrunnen." 32 De var nå på vei til Jerusalem,
og Jesus gikk fremst i flokken. Disiplene og alle de øvrige
som gikk i følge med ham, var oppskaket og fylt av angst.
Jesus samlet sine tolv disipler og begynte enda en gang å
forklare alt som skulle skje med ham. 33 "Vi er på vei til
Jerusalem", sa han."Der kommer jeg, Menneskesønnen, til å
bli forrådt og utlevert til øverstеprestene og de skriftlærde.
De kommer til å dømme meg til døden og overgi meg til
de romerske myndighetene. 34 Romerne vil håne meg og
spytte på meg, piske meg og til sist drepe meg. Men etter
tre dager skal jeg stå opp fra de døde igjen." 35 Da gikk
Jakob og Johannes, som var sønnene til Sebedeus, fram til
ham og sa:"Mester, vi vil be deg om en ting." 36 "Hva da?"
spurte han. 37 De sa:"La oss få sitte på hedersplassene
nærmest deg når du begynner å regjere som konge, en på
høyre siden og den andre på venstre." 38 Men Jesus sa til
dem:"Dere vet ikke hva dere ber om! Klarer dere virkelig å
gå gjennom det jeg må gå gjennom? Kan dere holde ut de
fryktelige lidelsene som jeg må holde ut?" 39 "Ja", svarte
de."Det kan vi!" Da sa Jesus:"Dere kommer nok til å gå
gjennom de samme tingene som jeg, og lide akkurat som
jeg, 40 men jeg har ingen rett til å bestemme hvem som skal
sitte på min høyre og på min venstre side. De plassene er
reservert for dem som min Far i himmelen velger ut." 41 Da
de ti andre disiplene hørte det Jakob og Johannes hadde
bedt om, ble de opprørt. 42 Men Jesus samlet alle og sa:"I
denne verden opptrer kongene som tyranner, og herskerne
har all makt over folket som står under dem. 43 Slik må
det ikke være blant dere. Den av dere som vil være leder,
han må være de andre sin tjener. 44 Den som vil være den
første, han må være slave for alle. 45 Følg mitt eksempel.
Jeg, Menneskesønnen, har ikke kommet for å bli betjent,
men for å tjene andre. Jeg har kommet for å gi livet mitt og
kjøpe menneskene fri fra deres slaveri under synden." 46
På veien mot Jerusalem kom Jesus og disiplene til byen
Jeriko. Da de igjen var på vei ut fra byen sammen med en
stor folkemasse, satt en blind tigger ved kanten av veien.
Han het Bartimeus og var sønn til Timaios. 47 Da Bartimeus
fikk høre at det var Jesus fra Nasaret som kom, begynte
han rope:"Jesus, du som skal arve kong Davids trone, ha
medfølelse med meg!" 48 Folk forsøkte å få ham til å holde
munn, men han ropte bare enda høyere:"Du som skal arve
kong Davids trone, ha medfølelse med meg!" 49 Da Jesus
hørte dette, stanset han og sa:"Be ham komme hit!" De ropte
da på den blinde mannen og sa:"Ro deg ned. Reis deg og
kom, Jesus vil møte deg." 50 Bartimeus kastet kappen av
seg, spratt opp og kom fram til Jesus. 51 "Hva vil du at jeg
skal gjøre for deg?" spurte Jesus."Mester", sa Bartimeus,"jeg
vil så inderlig gjerne se igjen!" 52 Da sa Jesus til ham:"Gå!
Din tro har helbredet deg." Og straks kunne mannen se!
Etterpå fulgte han Jesus på veien.

**11** Da de nærmet seg Jerusalem og kom til byene Betfage
og Betania, som ligger ved Oljeberget, sendte Jesus to
av disiplene i forveien og 2 sa:"Gå inn i byen som ligger
rett foran dere. Der skal dere straks finne et ungt esel som
står bundet, et dyr som ingen har ridd på ennå. Ta eselet
og kom hit med det. 3 Dersom noen spør hva dere holder
på med, så skal dere bare si:'Herren har bruk for det, men
han sender snart eselet tilbake.'" 4 De to disiplene la i vei
og fant det unge eselet som sto bundet ved porten til et
hus i bygaten. Mens de holdt på å løse det, 5 sa noen som
sto der:"Hva holder dere på med? Vil dere ta eselet?" 6
Disiplene svarte som Jesus hadde sagt, og da fikk de ta det.
7 De førte eselet til Jesus. Disiplene la kappene sine på det
og Jesus satte seg opp og red av sted mot byen. 8 Mange
mennesker bredte kappene sine ut som en løper foran ham,
andre strødde grønne kvister fra trærne på veien. 9 Både
de som gikk foran Jesus, og de som kom etter, ropte:"Vi

hyller deg! Vi ærer deg som er sendt av Herren! 10 Vi ærer
deg som skal regjere som vår stamfar David gjorde! Alle i
himmelen hyller deg!" 11 Jesus red inn i Jerusalem og gikk
opp til tempelplassen. Der gikk han rundt og så nøye på
alt. Etter som det alt var seint på ettermiddagen, gikk han
snart tilbake til Betania sammen med disiplene. 12 Neste
morgen, da de var på vei fra Betania, ble Jesus sulten. 13
Han fikk se at det litt lenger framme sto et fikentre med
grønt løv og gikk dit for å se om han kunne plukke fiken.
Men det var bare blader, etter som det var alt for tidlig på
året til å være frukttid. 14 Da sa Jesus til treet:"Aldri mer
skal noen spise frukt fra deg!" Disiplene hørte det han sa.
(aiōn g165) 15 Da de kom fram til Jerusalem, gikk Jesus inn
på tempelplassen og drev ut kjøpmennene og kundene
deres. Han veltet bordene til dem som vekslet penger og
raserte benkene til dem som solgte duer. 16 Han stoppet
dem som forsøkte å bære handelsvarer over tempelplassen.
17 Jesus underviste og sa:"Har ikke Gud sagt i Skriften:'Mitt
hus skal være et sted der alle folk kan be?' Men dere har
latt det bli'et oppholdssted for tyver og kjeltringer'." 18 Da
øversteprestene og de skriftlærde fikk høre det han hadde
gjort, begynte de å legge planer for hvordan de kunne bli kvitt
ham. Men de var redde for ham, etter som hele folket var
mektig imponert over undervisningen hans. 19 På kvelden
dro Jesus og disiplene fra byen. 20 Da de neste morgen gikk
forbi fikentreet igjen, så disiplene at det hadde visnet fra
roten av. 21 Peter kom plutselig til å huske på det Jesus
hadde sagt til treet dagen før, og han utbrøt:"Mester, har du
sett på maken? Fikentreet som du forbannet, har visnet!" 22
Da sa Jesus til disiplene:"Dere må stole fullt og helt på Gud.
23 Jeg forsikrer dere, om dere virkelig tror av et helt hjerte
og ikke tviler, da kan dere si til dette fjellet:'Løft deg opp
og kast deg i havet', og det kommer til å bli slik. 24 Ja, jeg
forsikrer dere, om dere bare tror, da kan dere be om hva
som helst, og dere skal få det! 25 Men når dere ber til Gud,
da skal dere først tilgi dem som dere er sinte på. Når dere
gjør det, skal dere selv få tilgivelse for syndene av vår Far i
himmelen." 27 De kom nå tilbake til Jerusalem. Mens Jesus
gikk omkring på tempelplassen, kom øversteprestene, de
skriftlærde og folkets ledere bort til ham. 28 De forlangte å få
vite hvilken rett han hadde til å gjøre alt det han gjorde, og
hvem som hadde gitt ham dette oppdraget. 29 "Det skal jeg
snart fortelle dere", sa Jesus,"dersom bare dere først svarer
meg på et annen spørsmål: 30 Da døperen Johannes døpte,
var det på Guds befaling eller ikke? Svar meg på det!" 31 De
begynte straks å diskutere med hverandre og sa:"Om vi sier
at det var på Guds befaling, da kommer han til å spørre
hvorfor vi ikke trodde på han. 32 Kanskje vi kunne forsøke å
argumentere for at Gud ikke hadde sendt ham?" Nei, det
våger vi ikke, for da kan folket bli brysomme. Alle var jo
overbeviste om at Johannes hadde vært en profet som bar
fram Guds budskap. 33 Derfor svarte de til slutt:"Vi vet ikke."
Da sa Jesus:"I så tilfelle sier heller ikke jeg hvem som har
gitt meg i oppdrag å gjøre det jeg gjør."

**12** Litt etter begynte Jesus å tale til folket ved å bruke
bilder. Han sa:"En mann plantet en vingård. Han bygget
en mur rundt den og gravde en grop i bakken der han
kunne presse druene. Han bygget også et vakttårn. Senere
forpaktet han vingården bort til noen som dyrket vin mens
han selv reiste ut av landet. 2 Da det ble tid for å høste
avlingen, sendte mannen en av tjenerne sine til de som
dyrket vinen for å hente den delen av årets høst som var
hans. 3 Men forpakterne gikk løs på tjeneren, mishandlet
ham og sendte ham tomhendt tilbake. 4 Eieren sendte da en
annen av tjenerne sine, men det samme skjedde på nytt. De
slo ham i hodet og forulempet ham. 5 Neste tjener som han
sendte drepte de. Ja, alle utsendingene som eieren sendte,
mishandlet de eller slo i hjel. 6 Til slutt var det bare en eneste
igjen å sende. Det var eierens egen elskede sønn. Som den
siste muligheten sendte han sønnen sin, for han tenkte:'Han
vil de vel i alle fall ha respekt for.' 7 Men forpakterne sa til
hverandre:'Her kommer han som skal arve hele vingården.
Kom så dreper vi ham og tar vingården selv!' 8 Så gikk de
løs på sønnen, drepte ham og kastet kroppen hans utenfor
vingården." 9 "Hva tror dere eieren gjør når han får greie på
det som har skjedd?" spurte Jesus."Jo, han møter selv opp
og dreper de onde forpakterne og gir etterpå vingården til
andre. 10 Har dere ikke lest følgende sted i Skriften:'Den
steinen som ikke var brukbar for bygningsmennene, har
blitt gjort til selve hjørnesteinen. 11 Herren har valgt den ut,
og den er praktfull å se på!'" 12 De religiøse lederne ville
arrestere Jesus straks, etter som de forsto at det var dem
han siktet til i sin fortelling, men de var redde for folket.
Derfor dro de seg unna og forsvant. 13 De religiøse lederne
sendte nå noen fariseere og tilhengere av kong Herodes
for å lure Jesus til å si noe som de kunne sette ham fast
for. 14 De kom og sa:"Mester, vi vet at du alltid er ærlig.
Du spør ikke etter hva folk mener og tenker, men sier oss
rett ut det som er Guds vilje. Si oss nå om det er rett eller
galt å betale skatt til den romerske keiseren. Skal vi gjøre
det eller skal vi ikke?" 15 Jesus forsto at de bare lot som
om de ville lyde Gud, og sa:"Hvorfor forsøker dere å lure
meg? Kom hit med en romersk mynt så jeg får se på den."

16 De ga ham en mynt, og han spurte:"Hvem sitt bilde er
dette, og hvem sin signatur står under bildet?""Keiseren sitt",
svarte de. 17 "Da så", sa han,"gi keiseren det som er hans.
Men det som tilhører Gud, det må dere gi til Gud." De ble
helt forundret over svaret hans. 18 Noen sadukeere kom til
Jesus. Sadukeerne påstår at de døde ikke kan stå opp igjen,
og derfor spurte de: 19 "Mester, i Moseloven står det at om
en mann dør og etterlater seg kona si som enke og har
ingen barn, da skal hans bror gifte seg med enken og passe
på at den døde får en sønn som kan føre arven videre. 20
Nå var det en familie med sju brødre. Den eldste giftet seg,
men døde uten å etterlate seg noe barn. 21 Derfor giftet bror
nummer to seg med enken, men snart døde også han uten
å etterlate seg noe barn. Med den tredje gikk det på samme
måten, og slik fortsatte det helt til hun hadde vært gift med
alle sju uten å få barn. Til sist døde også kvinnen. 23 Når de
står opp fra de døde, hvem sin kone blir hun da? Alle sju
har jo vært gift med henne!" 24 Jesus svarte:"Dere forstår
verken Skriften eller Guds kraft. Det er derfor dere tar så
skammelig feil. 25 Når de døde står opp igjen, kommer de
ikke til å gifte seg, men de blir som englene i himmelen.
26 Men når det gjelder de dødes oppstandelse, har dere
aldri lest i Mosebøkene om den brennende tornebusken
der Gud sier til Moses:'Jeg er Abrahams, Isaks og Jakobs
Gud.' 27 Gud er ikke en gud for døde, men for de levende.
Dere tar fullstendig feil." 28 En av de skriftlærde som sto og
lyttet til diskusjonen, var mektig imponert over svaret Jesus
hadde gitt, og spurte derfor:"Hvilket er det viktigste av alle
budene?" 29 Jesus svarte:"Det viktigste budet er:'Lytt, Israel!
Herren vår Gud, Herren er en. 30 Du skal elske Herren, din
Gud, av hele ditt hjerte, av hele din sjel, av hele din forstand
og av hele din kraft.' 31 Det nest viktigste budet er:'Du skal
elske dine medmennesker som deg selv!' Ikke noe bud er
viktigere enn disse to." 32 Den skriftlærde svarte:"Mester,
du har rett. Det er sant at det bare finnes en Gud og ingen
annen. 33 Og jeg vet at vi skal elske Gud av hele vårt
hjerte, av hele vår forstand og av hele vår kraft, og at vi skal
elske våre medmennesker like høyt som oss selv. Dette
er viktigere enn å ofre brennoffer på alteret i templet, og
viktigere enn andre slags offer som Moseloven krever." 34
Da Jesus hørte hvor klokt mannen svarte, sa han:"Du er
ganske nære på å bli frelst og få tilhøre Guds eget folk."
Etter dette våget ingen å komme med flere spørsmål. 35 Da
Jesus seinere underviste folket på tempelplassen, spurte
han:"Hvorfor påstår de skriftlærde at Messias, den lovede
kongen, er en etterkommer av kong David? 36 David har jo
selv sagt under inspirasjon av Guds Hellige Ånd:'Gud sa til
min Herre: Kom og sett deg på min høyre side for å regjere,
til jeg har lagt dine fiender under føttene dine.' 37 Mener
dere virkelig at David skulle kalle en av sine etterkommere
for Herre?" Måten Jesus argumentere på, tiltalte folket, og
de lyttet gjerne til ham. 38 Han fortsatte sin undervisning, og
sa:"Ta dere i være for de skriftlærde som elsker å gå omkring
i side kapper og gjerne vil bli hilst med respekt på torget. 39
Ved gudstjenestene tar de plassene på fremste benk, og de
elsker å sitte på hedersplassene under festene. 40 Men i sin
griskhet unnslår de seg ikke for å bedra hjelpeløse enker
for eiendelene deres, mens de later som om de leve etter
Guds vilje ved å be lange bønner når andre hører på. Derfor
kommer Gud til å straffe dem desto hardere." 41 Jesus gikk
og satte seg rett mot offerkisten i templet. Han fulgte med
når folk kom og la sine penger i den. Mange som var rike
la store beløp. 42 Men så kom det en fattig enke og la to
koppermynter som nesten ikke var verd noen ting. 43 Da
kalte Jesus til seg disiplene og sa:"Tro meg, denne fattige
enken la mer i offerkisten enn alle de andre. 44 De ga bare
en liten del av sin overflod, men hun som er så fattig, la alt
det hun eide, i offerkisten, alt hun hadde å leve av."

**13** Da Jesus noe seinere dro fra templet, sa en av
disiplene:"Mester, se disse fantastiske bygningene! Se,
hvilke enorme steiner de er bygget av!" 2 Jesus svarte:"Alle
disse bygningene som dere nå ser i sin prakt, kommer til å bli
jevnet med jorden, ikke en stein skal bli tilbake på stein." 3
Senere satt han på skråningen opp mot Oljeberget og så rett
mot templet. Peter, Jakob, Johannes og Andreas var alene
sammen med ham, og de spurte:"Når skal dette du snakket
om skje? Fortell oss mer om det. Hva blir tegnet som viser
at den tiden er kommet som Gud har bestemt for alt det du
snakker om?" 5 Da sa Jesus:"Vær på vakt så ingen lurer
dere. 6 Mange skal komme i mitt navn og påstå at de er
Messias, den lovede kongen, og de skal lede mange vill. 7
Når dere får høre om krig eller trussel om krig, la dere ikke
da skremme. Det må bli krig, men det betyr ikke at slutten er
kommet. 8 Folk og land vil reise seg mot hverandre. Det
blir jordskjelv på det ene stedet etter det andre, og det blir
sultekatastrofer. Dette er bare begynnelsen på de veene
som skal komme. 9 Vær på vakt! De vil arrestere dere
og trekke dere for domstolene, og dere vil bli mishandlet i
synagogene. For min skyld vil dere bli anklaget for konger
og makthavere og få anledning til å fortelle om det dere
har hørt og sett. 10 Det glade budskapet om meg må bli
spredd til alle folk før tiden er slutt. 11 Når dere blir trukket for
domstolene, skal dere ikke være bekymret for hva dere skal

si. Si bare det som er naturlig for dere, for dere skal få de
rette ordene når tiden er inne, og dere må forklare dere. Det
er ikke dere som snakker, men Guds Hellige Ånd. 12 Søsken
vil forråde hverandre og bli årsak til drap. Foreldre vil forråde
sine egne barn. Barn vil gjøre opprør mot foreldrene sine
og ta livet av dem. 13 Alle vil hate dere fordi dere tilhører
meg. Men den som holder ut til slutten, skal bli frelst. 14 Når
dere ser'det motbydelige avgudsbildet' stå i templet, den
som leser dette skal nøye legge merke til hvert ord, da må
de som er i Judea, rømme opp i fjellene. 15 Den som er
oppe på taket, må ikke gå inn i huset for å pakke. 16 Den
som er ute på åkeren, må ikke løpe hjem for å hente klærne
sine. 17 Stakkars de kvinnene som er gravide når denne
tiden kommer, og stakkars de mødrene som ammer barna
sine! 18 Be om at dere ikke trenger rømme om vinteren. 19
Denne prøvelsens tid vil bli så hard at ikke noe tilsvarende
har skjedd fra den dagen da Gud skapte verden og til nå.
Det vil heller ikke komme noe lignende seinere. 20 Ja, om
Herren ikke hadde grepet inn og forkortet denne tiden, da
ville ikke et eneste menneske ha overlevd. Men nå har Gud
forkortet tiden, etter som han vil skåne dem som takker
ja til innbydelsen om å tilhøre ham. 21 Dersom noen da
sier til dere:'Nå er Messias, den lovede kongen, kommet.
Her er han', eller:'Der er han', da må dere ikke tro ham!
22 Mange vil komme og påstå at de kan frelse verden, og
mange vil holde fram falske budskap om Gud, og de vil gjøre
merkelige mirakler og tegn for om mulig å bedra dem som
tilhører Gud. 23 Vær på vakt! Husk på at jeg har advart dere
i forveien! 24 Når denne lidelsens tid er over, kommer solen
til å bli formørket og månen vil slutte å lyse. 25 Stjernene
skal bli slynget ut av sine baner, og universets krefter blir
rokket. 26 Da skal de få se meg, Menneskesønnen, komme i
skyene med stor makt og herlighet. 27 Jeg skal sende ut
mine engler til alle verdenshjørner, nært og fjernt over hele
jorden, og samle inn hver og en som har takket ja til Guds
innbydelse om å tilhøre ham." 28 Jesus fortsatte med å
undervise ved å fortelle et bilde. Han sa:"Lær av fikentreet.
Når sevjen stiger i grenene og løvet begynner å springe
ut, da vet dere at sommeren snart er her. 29 På samme
måten kan dere vite at jeg ganske snart vil komme igjen
når dere ser alt dette skje. 30 Jeg forsikrer dere, denne
slekten skal ikke gå under før alt dette skjer. 31 Himmel
og jord skal forsvinne, men mine ord skal aldri i evighet bli
borte. 32 Ingen vet hvilken dag eller time slutten kommer,
ikke en gang englene eller Guds sønn. Bare Far i himmelen
vet det. 33 Vær derfor beredt og hold dere våkne, etter
som dere ikke kjenner tiden som Gud har bestemt. 34 Når
jeg kommer tilbake, blir det som når en mann har reist til
utlandet. Før han reiser overlater han ansvaret for huset til
tjenerne sine. Hver og en får oppgavene sine, og portvakten
har fått befaling om å holde seg våken og være beredt. 35
Vær altså beredt og hold dere våkne, for dere vet ikke når
husets herre kommer tilbake! Kanskje blir det på kvelden,
eller ved midnatt, eller like før morgendemringen, eller tidlig
på morgenen. 36 La han ikke komme helt uforberedt over
dere og finne dere sovende. 37 Det jeg sier til dere gjelder
for alle mennesker: Vær beredt på at jeg kommer igjen!"

**14** Nå var det bare to dager igjen til påskehøytiden skulle
begynne. Øversteprestene og de skriftlærde søkte
fortsatt etter en anledning til i all hemmelighet å arrestere
Jesus og drepe ham. 2 "Men", sa de til hverandre,"ikke
under selv påskehøytiden, for da kan det føre til opprør." 3
Da Jesus var i Betania, stakk han innom Simon, en mann
som før hadde vært spedalsk. Mens de spiste sammen,
kom en kvinne fram med en flaske aromatisk, kostbar olje.
Kvinnen brøt toppen av flasken og hellet hele innholdet over
hodet på Jesus. 4 Dette irriterte noen av gjestene."Har du
sett en slik sløsing med oljen", sa de til hverandre. 5 "Denne
oljen var jo verdt nesten en årslønn. Tenk om hun heller
hadde solgt den og gitt pengene til de fattige!" De begynte å
skjelle henne ut. 6 Jesus sa:"La henne være i fred! Hvorfor
kritiserer dere henne på denne måten? Hun har gjort en god
gjerning mot meg. 7 De fattige vil dere alltid ha iblant dere,
og dere kan hjelpe dem så ofte og mye dere bare vil, men
meg kommer dere ikke til å ha særlig lenge til hos dere. 8
Denne kvinnen har gjort alt det hun kunne, og har som en
forberedelse salvet meg med olje til begravelsen min. 9
Faktum er at over alt i verden der budskapet om meg blir
spredd, vil også historien om det hun gjorde mot meg, bli
husket." 10 Etter denne begivenheten gikk Judas Iskariot,
en av de tolv disiplene, til øversteprestene for å forråde
Jesus. 11 Øversteprestene ble svært glade og lovet ham
penger for angiveriet. Judas begynte straks å lete etter en
passende anledning til å forråde Jesus. 12 På den første
dagen i påskehøytiden, den dagen da påskelammet ble
slaktet, spurte disiplene Jesus:"Hvor vil du at vi skal gå for å
ordne med påskemåltidet for deg?" 13 Jesus sendte da to
disipler av sted og forklarte:"Gå inn i Jerusalem. Der vil dere
møte en mann som bærer en vannkrukke på hodet. Følg
etter ham. 14 Si til eieren av huset der mannen går inn:'Vår
Mester spør etter rommet der han kan spise påskemåltidet
sammen med disiplene sine?' 15 Huseieren vil da ta dere
med en trapp opp til et stort rom der det allerede er dekket

på bordet. Gjør i stand måltidet vårt der." 16 De to disiplene
gikk av sted til byen og fant alt slik Jesus hadde sagt, og de
ordnet med påskemåltidet. 17 På kvelden kom Jesus med
sine tolv disipler til stedet. 18 Mens de spiste, sa han:"Jeg
skal si dere som sant er: En av dere kommer til å forråde
meg. En av dere som nå spiser ved samme bordet som
meg, vil gjøre det." 19 Da ble de bedrøvet, og en etter en
spurte de Jesus:"Det er vel ikke meg?" 20 Han svarte:"Det
er en av dere tolv, han som dypper brødet i fatet sammen
med meg. 21 For jeg, Menneskesønnen, må dø, akkurat slik
som Gud har forutsagt i Skriften, men ulykken vil ramme det
mennesket som forråder meg! Det hadde vært bedre for den
personen om han aldri var født!" 22 Mens de spiste, tok
Jesus et brød, takket Gud for maten, brøt det i biter, ga til
hver og en og sa:"Ta dette, for dette er kroppen min." 23
Etterpå tok han et beger vin, takket Gud og ga det til hver
og en. Alle drakk av vinen. 24 Han sa:"Dette er blodet mitt
som bekrefter den nye pakten mellom Gud og menneskene,
blodet som blir ofret for alle. 25 Jeg forsikrer dere at fra nå
av skal jeg ikke drikke jordisk vin igjen før den dagen Gud
regjerer, og jeg drikker den nye vinen i hans kommende
verden." 26 Da de til slutt hadde sunget lovsangen sammen,
gikk de ut til Oljeberget. 27 Der sa Jesus:"Dere kommer
alle til å forlate meg, for Gud sier i Skriften:'Jeg skal drepe
gjeteren, og sauene vil bli spredd.' 28 Men når jeg har stått
opp fra de døde, skal jeg gå i forveien for dere til Galilea
og treffe dere der." 29 Da sa Peter:"Selv om alle de andre
forlater deg, så skal ikke jeg gjøre det!" 30 Jesus sa til
ham:"Jeg forsikrer deg, allerede før hanen rekker å gale
to ganger i morgen tidlig, vil du tre ganger ha nektet for at
du kjenner meg." 31 Peter ga seg ikke, men forsikret på
nytt:"Om jeg så må dø med deg, vil jeg aldri fornekte deg!"
Det samme sa alle de andre. 32 De kom nå til det stedet
som ble kalt Getsemane. Der sa Jesus til disiplene:"Sett
dere her mens jeg går bort og ber". 33 Han tok bare med
seg Peter, Jakob og Johannes. Jesus ble grepet av frykt og
angst. 34 Han sa til de tre:"Jeg er nær ved å bryte sammen
av fortvilelse. Bli her og våk sammen med meg." 35 Så
gikk han litt lenger bort og falt ned på jorden. Han ba til sin
Far i himmelen om å få slippe den fryktelige stunden som
ventet ham, om det var mulig. 36 "Far, Far i himmelen", sa
han,"alt er mulig for deg. La meg slippe denne lidelsen som
venter. La det likevel bli som du vil, ikke som jeg vil." 37 Etter
en tid kom han tilbake til de tre disiplene sine og fant dem
sovende."Simon", sa han til Peter,"sover du? Klarte du ikke
å holde deg våken en eneste time? 38 Våk og be så ikke
fristelsen vinner seier over dere. Dere vil så gjerne, men
menneskelig begrensning gjør det vanskelig for dere." 39 Så
gikk han på nytt bort og ba med de samme ordene. 40 Da
han kom tilbake til de tre disiplene, så han at de igjen hadde
sovnet. Det var umulig for dem å holde øynene åpne, og de
visste ikke hva de skulle svare ham. 41 Da han for tredje
gangen kom tilbake, sa han:"Ja, dere sover og hviler fortsatt.
Men nå er det nok! Nå har tidspunktet kommet som Gud har
bestemt at jeg, Menneskesønnen, skal bli utlevert til onde
mennesker. 42 Reis dere, stå opp, nå går vi herfra! Han som
skal forråde meg kommer." 43 Mens Jesus ennå snakket,
kom Judas som var en av hans tolv disipler, sammen med
en gjeng mennesker som var bevæpnet med sverd og køller.
De var sendt ut av øversteprestene, de skriftlærde og folkets
ledere. 44 Forræderen hadde blitt enig med dem om et
avtalt tegn og sagt:"Den mannen som jeg hilser med et
kyss, han er det. Ham skal dere fange og føre bort under
vakthold." 45 Så snart Judas hadde kommet dit, gikk han
bort til Jesus."Mester", sa han, og ga ham et velkomstkyss.
46 Da grep folkene Jesus og holdt ham fast. 47 Men en av
disiplene dro sverdet sitt og hogg øret av øverstepresten sin
tjener. 48 Jesus spurte dem:"Er jeg en så farlig forbryter
at dere var nødt til å bevæpne dere med sverd og køller
for å fange meg? 49 Hvorfor arresterte dere meg ikke på
tempelplassen? Hver dag har jeg vært sammen med dere og
undervist uten at dere har grepet meg. Alt dette har skjedd
for at det som Gud hadde forutsagt om meg i Skriften, skulle
bli virkelighet." 50 I dette øyeblikket ga alle disiplene opp
og flyktet fra Jesus. 51 En ung mann, som bare hadde et
linklede rundt seg, fulgte etter Jesus. De forsøkte da å fange
ham, 52 men han gjorde seg fri fra linkledet og flyktet naken
bort. 53 De førte Jesus til øverstepresten sitt hus. Innen kort
tid var alle øversteprestene, folkets ledere og de skriftlærde
samlet. 54 Peter fulgte etter på avstand og klarte å ta seg
helt inn på gårdsplassen. Der slo han seg ned blant tjenerne
og varmet seg ved bålet som var tent opp. 55 Inne i huset
forsøkte øversteprestene og hele Det jødiske rådet å finne
vitneforklaringer som kunne felle Jesus og være nok til å få
ham dømt til døden. Men de fant ingen. 56 Mange vitnet
falskt, men vitnene snakket hele tiden mot hverandre. 57 Til
sist kom noen fram med denne falske påstanden: 58 "Vi har
hørt ham si:'Jeg skal rive ned templet som er bygget av
mennesker, og på tre dager skal jeg bygge opp et annet uten
menneskelig hjelp!'" 59 Heller ikke på dette punktet stemte
vitnemålene deres over ens. 60 Øverstepresten sto nå opp
foran rådet og sa til Jesus:"Hvorfor svarer du ikke? Har du
sagt dette eller ikke?" 61 Men Jesus tidde og svarte ham
ikke med ett eneste ord. Da stilte øverstepresten enda et

spørsmål:"Er du Messias, den lovede kongen, Guds sønn?"
62 "Ja, det er jeg", svarte Jesus,"og dere skal få se meg,
Menneskesønnen, sitte ved Guds høyre hånd og regjere, og
dere skal få se meg komme på himmelens skyer." 63 Da
slet øverstepresten i stykker klærne sine og ropte:"Det er
ikke bruk for flere vitner. Dere har selv hørt at han spotter
Gud. Hvilken dom skal han få?" Da stemte alle for at han
skulle bli dømt til døden. 65 Senere begynte noen å spytte
på ham, og de satte bind for øyne hans og slo ham i ansiktet
med knyttnevene."Vis at du er en profet som kan avsløre
hemmeligheter ved Guds hjelp", ironiserte de. Og vaktene ga
ham ørefiker. 66 I mens ventet Peter nede på gårdsplassen.
En av tjenestejentene til øverstepresten kom og fikk øye på
Peter som satt og varmet seg ved bålet. Hun satte øynene i
ham og sa:"Du var vel også sammen med han der Jesus
fra Nasaret?" 68 Men Peter protesterte og sa:"Jeg vet ikke
en gang hva du prater om!" Litt etter gikk Peter ut i den
ytre gården. Akkurat i det øyeblikket gol hanen. 69 Etter
en stund fikk den samme tjenestejenta øye på Peter og sa
på nytt til dem som sto rundt:"Han er også en av dem!"
70 Men Peter nektet også denne gangen. Litt seinere sa
de som sto der til Peter:"Jo, visst, du er en av dem. Du
kommer også fra Galilea." 71 Peter bannet og lovet dyrt og
hellig:"Jeg kjenner ikke denne mannen som dere prater om!"
72 I samme øyeblikk gol hanen for andre gangen. Plutselig
kom Peter til å huske på det Jesus hadde sagt til ham:"Før
hanen galer to ganger, skal du ha fornektet meg tre ganger."
Og han begynte å gråte.

**15** Tidlig neste morgen samlet øversteprestene, folkets
ledere og de skriftlærde, hele Det jødiske rådet seg
for å drøfte saken videre om Jesus. De bandt Jesus, førte
ham bort og overlot ham til Pilatus, som var den romerske
landshøvdingen på den tiden. 2 Pilatus spurte Jesus:"Er
du jødenes konge?" Han svarte:"Det er du selv som kaller
meg dette." 3 Øversteprestene anklaget Jesus for en rekke
forskjellige forbrytelser, og Pilatus spurte ham:"Hvorfor sier
du ingenting? Du hører jo alt det de anklager deg for!" 5
Til Pilatus sin store forbauselse svarte ikke Jesus med ett
eneste ord. 6 Ved påskehøytiden brukte alltid Pilatus å frigi
en fange etter ønske fra folket, samme hvem jødene ville
ha fri. 7 Nettopp nå satt det en mann fengslet som het
Barabbas. Han hadde sammen med noen andre blitt dømt
for drap under et politisk opprør. 8 Folket begynte å samle
seg rundt Pilatus for å be ham gjøre som han alltid pleide. 9
"Er det jødenes konge dere vil at jeg skal slippe fri?" spurte
Pilatus. 10 Han visste mer enn godt at øversteprestene bare
hadde overlatt Jesus til ham fordi de var misunnelige på
ham. 11 Øversteprestene hisset nå opp folket og fikk dem til
å kreve at Barabbas skulle bli satt fri i stedet for Jesus. 12
Pilatus spurte på nytt:"Hva skal jeg da gjøre med denne
mannen som dere kaller jødenes konge?" 13 "La ham bli
spikret fast på et kors!" ropte de tilbake. 14 "Men hva ondt
har han gjort?" spurte Pilatus. Da skrek de enda høyere:"La
ham bli spikret fast på et kors!" 15 Til slutt ga Pilatus etter
og løslot Barabbas, etter som han ville gjøre folket til lags.
Dette innebar at Jesus ble overlatt til å bli pisket og etterpå
utlevert til soldatene for at de skulle føre ham bort og spikre
ham til korset. 16 De romerske soldatene førte først Jesus
inn på gårdsplassen utenfor huset til landshøvdingen. Der
var hele vaktstyrken blitt kalt sammen. 17 De kledde på han
en rød kappe og laget en krone av torner som de presset
ned rundt hodet hans. 18 Så slo de Jesus i hodet med en
stav, spytte på han, falt på kne og lot som om de hyllet
han."Leve jødenes konge", ropte de. 20 Til slutt når de hadde
blitt lei av å håne han, tok de av han den røde kappen og
kledde han i hans egne klær og førte Jesus bort for å spikre
han fast på korset. 21 På veien til stedet der henrettelsen
skulle skje, støtte soldatene på Simon fra Kyréne, han var
far til Aleksander og Rufus. Tilfeldigvis var han på vei fra
landsbygda inn til Jerusalem, og de tvang ham til å bære
korset for Jesus. 22 Soldatene førte Jesus til det stedet
som ble kalt Golgata og som betyr Hodeskallen. 23 Der ga
de ham vin blandet med myrra, men han nektet å drikke
det. 24 Etter hvert spikret de Jesus fast på korset og delte
klærne hans mellom seg ved å kaste lodd om plaggene.
25 Klokken var omkring ni på morgenen da de spikret ham
til korset. 26 Over ham hadde de satt opp en plakat med
teksten:"Jødenes konge", for å vise hva han var anklaget
for. 27 Samtidig med Jesus ble også to forbrytere spikret
fast, hver på sitt kors. En på hver side av Jesus. 29 De
som gikk forbi stedet der henrettelsen hadde skjedd, hånte
Jesus, ristet på hodet og sa:"Var det ikke du som kunne
rive ned templet og bygge det opp igjen på tre dager? 30
Hjelp deg selv nå og stig ned fra korset." 31 Til og med
øversteprestene og de skriftlærde gjorde seg lystige på hans
bekostning og fleipte til hverandre."Han var jo så veldig
god til å hjelpe andre", sa de,"men seg selv han kan ikke
hjelpe! 32 Skulle han liksom være Messias, Israels lovede
konge? Ja, om han nå stiger ned fra korset, da skal vi nok
tro ham!" Også de som hadde blitt spikret fast på sine kors
sammen med Jesus, hånte ham. 33 Da klokka var tolv, ble
det plutselig mørkt over hele landet. Mørket varte helt fram
til klokka tre. 34 Da klokka var rundt tre ropte Jesus med
kraftig stemme:"Eloi, Eloi, lama sabaktani?" som betyr:"Min

Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg?" **35** Noen av de
som sto i nærheten, misforsto det han sa og trodde at han
ropte på Elia. **36** En av dem sprang bort og fylte en svamp
med sur vin og satte den på en stang og holdt den opp så
han kunne få drikke."La oss se om Elia kommer og tar ham
ned", sa han. **37** Men Jesus ropte høyt og sluttet å puste. **38**
I samme øyeblikk revnet forhenget som henger foran Det
aller helligste rommet i templet i to deler, fra toppen og helt
ned. **39** Da den romerske offiseren som sto nær korset, så
på hvilken måte Jesus døde, ropte han:"Denne mannen var
virkelig Guds sønn!" **40** Noen kvinner sto litt lenger unna
fra stedet der henrettelsen skjedde og så alt som forgikk.
Blant dem var Maria Magdalena, Maria, hun som var mor til
Jakob den yngre og Joses og Salome. **41** De hadde fulgt
Jesus og hjulpet han mens ham var i Galilea. Nå sto de
der sammen med mange andre kvinner som var kommet i
følge med Jesus opp til Jerusalem. **42** Alt dette skjedde på
fredagen, forberedelsesdagen, altså dagen før hviledagen.
Da kvelden nærmet seg, **43** var Josef fra Arimatea modig
nok så han gikk til Pilatus for å be om å få ta hånd om
kroppen til Jesus. Josef var et respektert medlem av Det
jødiske rådet, en mann som med iver ventet på at Gud skulle
begynne å regjere blant menneskene. **44** Pilatus hadde
vanskelig for å tro at Jesus allerede var død. Derfor kalte
han til seg den romerske offiseren for å spørre ham om det
var tilfelle. **45** Da offiseren bekreftet at Jesus virkelig var
død, fikk Josef tillatelse til å ta hånd om kroppen hans. **46**
Josef gikk straks av sted og kjøpte lintøy. Etterpå tok han
Jesus ned fra korset, svøpte han i tøyet og la ham i en grav
som var hogget ut i fjellet. Etter dette rullet han den store
steinen på plass foran inngangen til graven. **47** Både Maria
Magdalena og Maria, Joses mor, så hvor han la Jesus.

**16** På lørdagskvelden, etter at hviledagen var over, kjøpte
Maria Magdalena, Salome og Maria som var Jakob sin
mor, aromatiske oljer for å gå og salve kroppen til Jesus. **2**
Tidlig søndags morgen, like før solen sto opp, gikk de ut til
graven. **3** Underveis spurte de seg:"Hvem skal rulle bort
steinen fra inngangen for oss?" **4** Men da de kom fram, så
de at steinen, som var svært tung, allerede var rullet bort. **5**
De gikk inn i den åpne graven, og på høyre siden satt en
ung mann kledd i en lang hvit drakt. Kvinnene ble svært
forskrekket. **6** Den unge mannen sa:"Vær ikke redde. Dere
leter etter Jesus fra Nasaret, han som ble henrettet på et
kors. Han har stått opp og er blitt levende igjen. Han er
ikke her. Se, dette er stedet der kroppen hans ble lagt. **7**
Gå nå og si til disiplene, og spesielt til Peter, at Jesus skal
gå i forveien for dem til Galilea. Der skal de få se ham,
akkurat som han sa før han døde." **8** Kvinnene sprang
skjelvende bort fra graven. De var så sjokkerte at de ikke
våget å fortelle til noen om det de hadde vært vitne til. Etter
dette fortalte de helt kort om alt det de hadde fått befaling
om til Peter og de andre som var med ham. Senere sendte
Jesus disiplene ut fra øst til vest med budskapet. Dette er
det Hellige og udødelige budskapet om frelse og evig liv. Ja,
dette er sant! **9 (note: The most reliable and earliest manuscripts do
not include Mark 16:9-20.)** Det var tidlig søndag morgen, dagen
etter hviledagen, da Jesus sto opp fra de døde. Den første
personen han viste seg for, var Maria Magdalena. Hun var
den kvinnen som han hadde satt fri fra sju onde ånder. **10**
Maria gikk og fortalte det til dem som hadde fulgt Jesus og
som nå sørget og gråt. **11** Da de fikk høre at han levde og
hadde vist seg for henne, trodde de ikke på det. **12** Senere
viste Jesus seg for to av disiplene mens de var på veien
fra Jerusalem og ut på landsbygden. Først kjente de ham
ikke igjen, etter som utseendet hans var forandret. **13** Da
de litt etter forsto hvem han var, skyndte de seg av sted
og fortalte det til de andre. Ingen trodde på dem! **14** Litt
seinere viste han seg for sine elleve disipler mens de spiste
sammen. Han spurte hvorfor de hadde så vanskelig for å
tro, og hvorfor de så hardnakket nektet å stole på dem som
hadde sett ham etter at han hadde stått opp fra de døde? **15**
Han sa:"Gå ut i hele verden og spre budskapet om meg
til alle menneskene. **16** Den som tror og blir døpt, skal bli
frelst, men den som nekter å tro, skal bli dømt. **17** Og jeg
skal gi kraft til dem som tror, slik at de kan gjøre mirakler og
tegn. De skal drive ut onde ånder i navnet mitt, og de skal få
evne til å snakke nye språk. **18** De skal uten risiko kunne
hanskes med slanger, de skal ikke bli skadet selv om de
drikker noe giftig og de skal legge hendene på de syke og
gjøre dem friske." **19** Da Herren Jesus hadde sagt dette, ble
han tatt opp til himmelen og satte seg ved Guds høyre hånd
for å regjere. **20** Disiplene gikk ut over alt og forkynte for
menneskene, og Herren var med og bekreftet budskapet
gjennom de miraklene som fulgte med virksomheten.

# Lukas

**1** Kjære Teofilus! Mange har allerede skrevet om Jesus og
hans liv og alt som har skjedd iblant oss. Deres fortellinger
bygger på det vi har hørt fra øyenvitnene som var med fra
begynnelsen av, og som siden spredde budskapet om Jesus.
**3** Nå vil også jeg skrive ned alt i sin sammenheng for deg.
Jeg har gått nøye gjennom alle fakta helt fra begynnelsen
av. **4** Det har jeg gjort for at du skal forstå at du kan stole på
alle opplysningene du har fått. Her er fortellingen min: **5** Da
Herodes var konge i Judea, var det en prest der som het
Sakarja. Han tilhørte Abia sin avdeling blant prestene. Kona
hans Elisabet var en slektning av Aron, han som var stamfar
til alle prester blant Israels folk. **6** Sakarja og Elisabet var
begge nøye med å være lydige mot Herren Gud og følge
alle hans bud og forskrifter. **7** Dessverre hadde de ingen
barn, for Elisabet kunne ikke få barn. Begge hadde nå blitt
gamle. **8** En dag da det arbeidslaget som Sakarja var en
del av, tjente som prester i templet, kastet de som vanlig
lodd om hvem som skulle få gå inn og tenne røkelse for
Herren Gud. Loddet falt på Sakarja. **10** Mens ofringen pågikk
sto folket utenfor på tempelplassen og ba. **11** Plutselig,
mens Sakarja var opptatt med oppgaven, fikk han se en
engel fra Herren stå til høyre for alteret. Han ble fryktelig
redd. **13** Men engelen sa:"Vær ikke redd, Sakarja! Jeg har
kommet for å fortelle deg at Herren vil svare på bønnene
dine. Du og din kone Elisabet skal få en sønn. Du skal kalle
ham Johannes. **14** Hans fødsel vil gjøre dere svært glade
og lykkelige. Mange andre skal også glede seg over hans
fødsel. **15** Han skal bli en av Herrens store tjenere. Vin eller
sterke drikker skal han aldri smake, og han skal bli fylt med
Guds Hellige Ånd før han er født. **16** Han skal få mange
blant Israels folk til å vende om til Herren, deres Gud. **17**
Han vil bli en mann av samme kraftfulle natur og Ånd som
Elia var, og han skal bli en forløper til Messias, den lovede
kongen, og forberede folket på ankomsten hans. Han skal
lære fedrene å elske barna sine, og hjelpe de opprørske til å
gjøre som Herren vil." **18** Sakarja sa til engelen:"Hvordan kan
jeg være sikker på at dette virkelig kommer til å skje? Jeg er
jo en gammel mann, og Elisabet kan ikke lenger få barn." **19**
Da sa engelen:"Jeg er Gabriel, og jeg står foran Guds trone.
Det er han som har sendt meg til deg med denne glade
nyheten. **20** Men etter som du ikke trodde på meg, skal du
bli stum og ikke kunne snakke før barnet er født. For det jeg
har sagt, skal bli virkelighet på den tiden Gud har bestemt."
**21** Utenfor sto folket og ventet på at Sakarja skulle komme
ut, og de begynte å lure på hvorfor han drøyde så lenge. **22**
Da han endelig kom ut, kunne han ikke snakke, men de
forsto av faktene han laget, at han måtte ha sett et syn der
inne. **23** Da Sakarja hadde avsluttet sin tjeneste i templet
dro han hjem igjen. **24** Like etterpå ble kona hans, Elisabet,
gravid og holdt seg borte fra folk i fem måneder. **25** "Tenk så
god Herren er", jublet hun."Han har latt meg bli gravid, slik at
jeg slipper å gå skamfull over å ikke ha fått noe barn." **26** Da
Elisabet var gravid i sin sjette måned, sendte Gud engelen
Gabriel til en ung jente i byen Nasaret i Galilea. **27** Navnet
hennes var Maria, og hun var trolovet med en mann som
het Josef, som tilhørte etterkommerne av kong David. **28**
Engelen Gabriel viste seg nå for henne og sa:"Jeg hilser deg,
Maria! Herren fryder seg over deg, og han er med deg!" **29**
Maria ble virkelig forskrekket og undret seg på hva engelen
kunne mene. **30** Men engelen sa:"Vær ikke redd, Maria! Gud
har noe godt i vente for deg. **31** Du skal bli gravid og føde en
sønn, og du skal kalle ham Jesus. **32** Han skal være stor og
bli kalt Guds sønn. Herren Gud skal gjøre ham til konge, for
han skal arve sin stamfar Davids trone. **33** Han skal regjere
over Israels folk for evig, og hans kongsmakt skal aldri ta
slutt." **(aiōn g165)** **34** Da spurte Maria engelen:"Men hvordan
skal jeg kunne bli gravid? Jeg har jo ikke vært sammen
med noen mann." **35** Engelen svarte:"Guds Hellige Ånd skal
komme over deg, og Guds kraft skal omslutte deg. Derfor
skal det barnet som du føder være hellig og bli kalt Guds
sønn. **36** Din slektning Elisabet venter også barn, og det til
tross for sin høye alder. Hun, som de sa var steril, er nå i sin
sjette måned! **37** Ingen ting er umulig for Gud!" **38** Maria
sa:"Jeg vil være lydig mot Herren Gud og tjene ham. La
det bli som du har sagt." Etter dette forsvant engelen. **39**
Noen dager seinere skyndte Maria seg av sted til Elisabet.
Hun dro opp til den byen som lå i fjellene Judea der Sakarja
bodde, og gikk inn i huset og hilste. **41** Da Elisabet hørte
Maria sin hilsen, sparket barnet i magen hennes, og hun ble
fylt av Guds Hellige Ånd. **42** Høyt ropte hun til Maria:"Gud
har gitt deg det mest vidunderlige en kvinne kan få, og all
velsignelse har han gitt til barnet ditt. **43** Vilken ære det er at
moren til min Herre kommer på besøk. **44** I samme øyeblikk
som du hilste på meg, og jeg hørte stemmen din, sparket
barnet av glede i magen min. **45** Du kan være lykkelig som
stolte på Herren Gud, for han skal innfri løftet sitt til deg." **46**
Maria svarte:"Jeg vil hylle Herren av hele hjertet mitt! **47** Jeg
jubler over Gud, han som frelste meg! **48** Han har vendt sin
oppmerksomhet mot meg, og lar en svak kvinne få tjene
ham. Fra denne stund skal menneskene i alle tider fortelle
om min lykke. **49** Han, den hellige og mektige, har gjort
fantastiske ting for meg. **50** Han viser evig medfølelse med

alle dem som tilber ham. 51 Hans makt er stor, han er full av
kraft! De stolte og selvsikre bøyer han. 52 Herskere styrter
han ned fra tronen deres, men de ydmyke opphøyer han. 53
Han metter de sultne med sine gaver, men de rike driver han
bort med tomme hender. 54 Han hjelper folket sitt Israel!
Han glemmer ikke det løfte han ga til forfedrene våre, 55
for han lovet vår stamfar Abraham og etterkommerne hans
alltid å være god mot dem." (aiōn g165) 56 Maria ble værende
hos Elisabet omkring tre måneder og vendte da tilbake til
hjemmet sitt. 57 Ventetiden for Elisabet var nå slutt, og tiden
for å føde var kommet. Hun fikk en gutt. 58 Nyheten om
hvordan Herren Gud hadde vært god mot henne spredde
seg raskt blant naboer og slektninger, og alle gledet seg
på hennes vegne. 59 Da gutten var åtte dager gammel,
samlet alle slektningene og vennene seg for å være med i
seremonien da de omskar gutten. Alle trodde at han skulle
få navnet Sakarja etter faren sin. 60 Men Elisabet sa:"Nei,
han skal hete Johannes." 61 "Hvorfor det?" spurte de."Det
finnes jo ingen annen i slekten din som heter det." 62 De
vendte seg mot faren og forsøkte ved hjelp av tegn og fakter
å spørre ham hva han mente om navnet. 63 Da ba ham
om noe å skrive på, og til alles forbauselse skrev han:"Han
skal hete Johannes." 64 I samme øyeblikk kunne Sakarja
snakke igjen, og han begynte å hylle og tilbe Gud. 65 Alle
som bodde i nærheten, ble helt forskrekket, og nyheten om
hva som hadde skjedd, spredde seg i fjellbygdene i Judea.
66 De som hørte om det som hadde skjedd husket det godt
og spurte seg etter som tiden gikk:"Hva kommer det til å bli
av dette barnet når han vokser opp? Herren Gud er med
ham på en spesiell måte." 67 Og Sakarja, som var far til
barnet, ble fylt av Guds Hellige Ånd og bar fram et budskap
fra Gud med disse ordene: 68 "La oss hylle Herren, Israels
Gud, for han kommer til folket sitt og setter det fri. 69 Han
sender oss en mektig frelser fra sin tjener kong Davids slekt,
70 nøyaktig som han for lenge siden lovet ved profetene
sine, (aiōn g165) 71 en som kan frelse oss fra våre fiender, ja,
frelse oss fra alle som hater oss. 72 Gud har vært god mot
forfedrene våre, og han holder sitt Hellige løfte til Abraham:
74 At vi skal bli satt fri fra våre fiender og få tjene Gud uten
frykt, 75 og at vi skal få tilhøre Gud og være skyldfri innfor
ham for evig. 76 Og du, min lille sønn, du skal bli kalt en
Guds profet, for du skal holde fram Guds budskap fra Herren
og rydde vei for ham. 77 Du skal vise hans folk at frelsen
er kommet, og at de kan få tilgivelse for syndene sine. 78
På grunn av Guds kjærlighet og omsorg for oss, skal et lys
komme ned til oss fra det høye og skinne for alle som lever i
mørke og dødens frykt. Dette lys skal lede oss på fredens
vei." 80 Johannes vokste opp og ble åndelig sterk. Han holdt
til ute i ødemarken til den dagen da han skulle begynne å
forkynne for folket i Israel.

**2** På denne tiden hadde den romerske keiseren ved navn
Augustus gitt befaling om at alle innbyggerne i Romerriket
skulle registreres i manntallet for å betale skatt. 2 Det var den
første skatteregistreringen, og den ble gjort da Kvirinius var
landshøvding i Syria. 3 Hver og en måtte reise til hjembyen
sin for å registrere seg der. 4 Etter som Josef tilhørte slekten
til kong David, måtte han reise fra byen Nasaret i Galilea til
Betlehem i Judea, som var kong Davids by. 5 Han tok med
seg Maria, som han var trolovet med, og som nå ventet
barn. 6 Mens de var i Betlehem, kom tiden da hun skulle
føde, 7 og hun fødte sitt første barn, en gutt. Hun svøpte
han i myke remser av tøy og la ham i krybben som var
beregnet på dyrene, for det var det ikke plass for dem
inne i vertshuset. 8 Samme natten var noen gjetere ute
og voktet sauene sine på beitemarkene utenfor byen. 9
Da sto det plutselig en engel fra Herren Gud foran dem,
og Herrens herlighet lyste omkring dem. De ble fryktelig
redde, 10 men engelen beroliget alle og sa:"Vær ikke redde!
Jeg kommer til dere med en stor glede som gjelder hele
folket, og som skal gjøre alle glade! 11 I natt er han som
skal frelse dere, blitt født i Betlehem. Han er Messias, den
lovede kongen, Herren. 12 Dere skal kjenne ham igjen på
det at han er svøpt i remser av tøy og ligger i en krybbe."
13 Plutselig var engelen omgitt av et mektig kor av engler
fra himmelen som hyllet Herren Gud og sang: 14 "Ære til
Gud i himmelen, og fred på jorden til dem som gjør Gud
glad." 15 Da englene hadde dratt tilbake til himmelen, sa
gjeterne til hverandre:"Kom! Vi må gå til Betlehem og se
det fantastiske som har skjedd, og som Herren har latt oss
få vite om!" 16 Så sprang de inn til byen, og fant Maria og
Josef og det nyfødte barnet som lå i krybben. 17 Da de
hadde sett barnet, fortalte de til alle det engelen hadde sagt
om den nyfødte. 18 Alle som hørte dette, undret seg over
fortellingen til gjeterne. 19 Maria la hvert ord på sitt minne og
tenkte ofte på det. 20 Gjeterne dro tilbake til beitemarkene
og hyllet og æret Gud for alt det de hadde fått se og høre.
Fra begynnelse til slutt var det nøyaktig som engelen hadde
fortalt. 21 Åtte dager seinere, da gutten skulle bli omskåret,
fikk han navnet Jesus. Det var dette navnet engelen hadde
gitt ham før moren var blitt gravid. 22 Da tiden kom for at
foreldrene i tråd med Moseloven, skulle foreta det vanlige
renselsesoffer, tok de Jesus med til templet i Jerusalem for
å bære ham fram for Herren Gud. 23 Herren har jo sagt i

sin lov at dersom kvinnens første barn er en gutt, da skal
han tilhøre Herren. 24 Samtidig bar foreldrene fram offeret,
som i tråd med loven skulle være et par turtelduer eller to
unge duer. 25 På denne tiden bodde det en mann som het
Simeon, i Jerusalem, en god mann som levde etter Guds
vilje og var fylt av Guds Hellige Ånd. Med iver ventet han på
at Israels redningsmann skulle komme. 26 Guds Hellige Ånd
hadde gjort det klart for ham at han ikke skulle dø før han
hadde sett Messias, den kongen som Herren Gud hadde
lovet å sende. 27 Akkurat denne dagen hadde Guds Ånd
minnet Simeon om å gå til templet. Da Maria og Josef kom
for å bære fram Jesus for Herren Gud på den måten som
loven forlangte, 28 var Simeon allerede på plass. Han tok
barnet i armene sine, takket Gud og sa: 29 ”Herre, nå kan
jeg dø i fred, slik som du har lovet! 30 For nå har jeg med
egne øyne sett ham som du har bestemt til frelse for verden.
32 Han er det lys som skal gjøre deg synlig for alle folk og gi
ære til folket ditt Israel.” 33 Josef og Maria var grepet av det
han sa om Jesus. 34 Simeon ba Gud om å gi familien alt
godt og sa til Maria:”Mange i Israel kommer til å støte bort
dette barnet, og det vil bli deres ulykke. Men for mange skal
han bli til stor glede. Han skal være et tegn som folket strides
om. 35 Ja, også du skal få lide, du skal kjenne det som om
noen har stukket deg i hjertet. Men alt dette vil avsløre det
som virkelig skjuler seg i det indre hos menneskene.” 36
En gammel kvinne, som het Hanna og som Gud hadde gitt
evner til å holde fram budskap fra ham, var også i templet.
Hun var datter til Fanuel fra Asjers stamme. Hun hadde vært
gift i sju år da hun var ung, men hennes mann døde, og nå
var hun 84 år. Hun dro aldri fra templet, men var der dag og
natt og tjente Gud ved bønn og faste. 38 Nettopp da Simeon
snakket med Maria og Josef, kom Hanna dit og begynte
å takke og hylle Gud. Hun fortalte om Jesus for alle som
ventet på at Jerusalem skulle bli satt fri. 39 Da foreldrene
hadde gjort alt det som Herren Gud krever i loven, vendte de
tilbake til hjembyen sin Nasaret i Galilea. 40 Der vokste den
lille gutten opp og ble sterk. Han var uvanlig klok for sin
alder, og Gud var med ham. 41 Foreldrene til Jesus brukte
hvert år å reise til Jerusalem for å delta i påskehøytiden.
42 Da Jesus var tolv år, dro de dit som vanlig. 43 Etter at
festen var over og de skulle reise hjem, stoppet Jesus alene
i Jerusalem, uten at foreldrene visste om det. 44 Foreldrerne
gikk en hel dag uten å savne ham, for de trodde at han var
sammen med sine venner i reiseføIget. Fram mot kvelden
begynte de å spørre etter ham blant slektninger og venner.
45 Da de ikke kunne finne ham noe sted, vendte de tilbake til
Jerusalem for å lete etter ham der. 46 Etter å ha lett i tre
dager, fant de ham til slutt i templet der han satt mitt blant de
religiøse lærerne og diskuterte vanskelige spørsmål. Alle
som hørte måten han ordla seg på, undret seg over hans
intelligens og kloke svar. 48 Foreldrene hans visste ikke
hva de skulle tro, og Maria sa:”Men Jesus, hvordan kunne
du gjøre dette mot oss? Din far og jeg har vært så redde,
og vi har lett etter deg over alt!” 49 ”Hvorfor har dere lett
etter meg?” svarte han.”Visste dere ikke at jeg måtte være i
min Fars hus, i templet?” 50 Men de forsto ikke hva han
mente. 51 Senere fulgte han med hjem til Nasaret og var
lydig mot foreldrene. Moren hans tenkte ofte på det som
hadde skjedd. 52 Jesus ble eldre og klokere for hver dag og
var elsket av både Gud og mennesker.

**3** Tiden var kommet til det femtende regjeringsåret for
den romerske keiseren Tiberius. Pontius Pilatus var
landshøvding i Judea, Herodes var landsfyrste over Galilea,
hans bror Filip var landsfyrste i Iturea og Trakonitis, og
Lysanias hersket over Abilene. 2 Annas og Kaifas var
øversteprester. På denne tiden kom det et budskap fra Gud
til Johannes, sønnen til Sakarja, som levde ute i ødemarken.
3 Johannes dro til distriktet nær elven Jordan. Over alt
underviste han folket om at de kunne få syndene sine tilgitt
dersom de tok avstand fra synden, vendte seg om til Gud og
lot seg døpe. 4 Dette hadde Gud forutsagt i det profeten
Jesaja skrev i sin bok:”En stemme roper i ødemarkent:’Rydd
vei for Herren! Gjør stiene rette for ham! 5 Fyll dalene, senk
alle fjell og høyder! Rett ut svingene og jevn ut de grunne
og steinete veiene! 6 Da skal alle mennesker få se Guds
frelse.’” 7 Mennesker i stort antall kom nå til Johannes for å
bli døpt. Han talte strengt til dem og sa:”Ormeyngel! Tror
dere at dere kan unnslippe Guds kommende dom? 8 Nei,
først må dere bevise at dere virkelig har vendt dere bort fra
synden ved å gjøre det som er rett og riktig. Innbill dere ikke
at dere kan slippe bort ved å tenke:’Vi er trygge, for vi er
jøder, og Abraham er vår stamfar.’ Jeg forsikrer dere at det
ikke hjelper. Gud kan forvandle disse steinene her til jøder!
9 Dommen henger over hodet på dere, øksen har allerede
begynt å hugge i trestammen. Hvert tre som ikke bærer god
frukt skal bli hogget ned og kastet på ilden!” 10 Da spurte
folket:”Hva vil du at vi skal gjøre?” 11 Han svarte:”Den som
har to skjorter, skal gi bort den ene til den som ingen har. Og
den av dere som har mat, skal gi til dem som er sultne.” 12
Til og med tollere kom for å bli døpt, og de spurte:”Hvordan
kan vi vise at vi har sluttet å synde?” 13 ”Gjennom det å
være ærlige”, svarte han.”Krev ikke mer i skatt enn det som
de romerske myndighetene har gitt befaling om.” 14 ”Og

vi da, hva skal vi gjøre?" spurte noen soldater. Johannes
svarte:"Tving ikke til dere penger ved å bruke trusler og
vold, men vær fornøyd med den lønnen dere har." 15 Hele
folket ventet på at Messias, den lovede kongen, snart skulle
komme. Nå spurte de seg om det kunne være Johannes
som var oppfyllelsen på det gamle løftet? 16 Men Johannes
svarte alle:"Jeg døper dere med vann, men snart kommer
en som er større enn meg. Han er så mektig at jeg ikke en
gang er verdig til å løse opp remmene på sandalene hans.
Han skal døpe dere med Guds Hellige Ånd og ild. 17 Det
er han som skal dømme verden. Han står ferdig til å skille
de onde fra dem som følger Guds vilje, på samme måten
som bonden når han skiller agnene fra hveten. Etter at han
har renset opp på plassen der de tresker kornet, skal han
samle hveten i laden, men agnene skal han brenne opp i
en ild som aldri slokner." 18 På mange forskjellige måter
formante Johannes folket gjennom budskapet han bar fram.
19 Johannes rettet også sterk kritikk mot Herodes, herskeren
i Galilea. Særlig for hans forhold til Herodias, som var kona
til broren hans, og for alt det andre onde han gjorde. 20
Derfor fikk Herodes seinere satt Johannes i fengsel. På
denne måten fikk han lagt enda en ny ond gjerning til den
lange listen av misgjerninger han fra før av hadde pådratt
seg. 21 Mye folk kom nå til Johannes for å bli døpt. Jesus
kom også og lot seg døpe. Da Jesus etter dåpen sto der
og ba, åpnet himmelen seg. 22 Synlig senket Guds Hellige
Ånd seg ned over ham i form av en due, og en stemme fra
himmelen sa:"Du er min elskede Sønn, du er min glede." 23
Jesus var rundt 30 år da han begynte å undervise folket og
gjøre mirakler. Han ble ansett for å være sønnen til Josef.
Far til Josef, og forfedrenes hans lenger tilbake hadde denne
rekkefølgen: Eli, 24 Mattat, Levi, Melki, Jannai, Josef, 25
Mattatia, Amos, Nahum, Esli, Naggai, 26 Ma`at, Mattatia,
Sjimi, Josek, Joda, 27 Johanan, Resa, Serubabel, Sealtiel,
Neri, 28 Melki, Addi, Kosam, Elmadam, Er, 29 Josva, Elieser,
Jorim, Mattat, Levi, 30 Simeon, Juda, Josef, Jonam, Eljakim,
31 Melea, Manna, Mattata, Natan, David, 32 Isai, Obed, Boas,
Salmon, Naksjon, 33 Amminadab, Admin, Arni, Hesron,
Peres, Juda, 34 Jakob, Isak, Abraham, Tarah, Nakor, 35
Serug, Re`u, Peleg, Eber, Salah, 36 Kenan, Arpaksad, Sem,
Noah, Lamek, 37 Metusalah, Enok, Jered, Mahalael, Kenan,
38 Enosj, Set. Set var sønn til Adam som ble skapt av Gud.

**4** Da Jesus kom tilbake fra elven Jordan, var han fylt av
Guds Hellige Ånd. Ånden førte ham ut i ødemarken. 2
Der ble han fristet av djevelen i 40 dager. I hele denne tiden
spiste han ingenting, og ble til slutt sulten. 3 Da sa djevelen
til ham:"Skap brød av disse steinene, dersom du nå er Guds
sønn!" 4 Jesus svarte:"Nei! Det står i Skriften:'Menneskene
lever ikke av brødalene.'" 5 Da førte djevelen ham opp på
et høyt fjell og lot han i et øyeblikk skue ut over alle land
i verden. 6 Han sa:"Jeg skal gi deg makten i verden og
overdra all herligheten som finnes i den til deg. Alt dette er
mitt, og jeg kan gi det til hvem jeg vil. 7 Dersom du bare
faller ned og tilber meg, skal det bli ditt." 8 Jesus svarte:"Det
står i Skriften:'Det er Herren, din Gud, du skal tilbe, og
bare ham du skal tjene.'" 9 Da tok djevelen ham med til
Jerusalem og stilte han øverst oppe på tempelmuren og
sa:"Hopp ned, dersom du virkelig er Guds sønn! 10 Det står
i Skriften:'Gud skal befale sine engler å beskytte deg. 11 De
skal bære deg på hendene, slik at du ikke skader deg mot
noen stein.'" 12 Jesus svarte:"Det står også i Skriften:'Du
skal ikke sette Herren, din Gud, på prøve.'" 13 Da djevelen
hadde fristet ham på alle måter, holdt han seg borte fra ham
for en tid. 14 Etter dette vendte Jesus tilbake til Galilea, fylt
av Guds Ånd og kraft, og snart snakket folk om ham over
alt. 15 Han underviste i synagogene, og alle hyllet ham. 16
Da han kom til Nasaret, byen der han hadde vokst opp,
gikk han som vanlig til synagogen på hviledagen. Han reiste
seg for å lese fra Skriften. 17 De rakte ham profeten Jesaja
sin bok. Han åpnet den og fant det stedet der det står: 18
"Herrens Ånd er over meg, for han har valgt meg ut for
å bringe et gledens budskap til de fattige. Han har sendt
meg å proklamere frihet for dem som er fanget, for å gi
de blinde synet sitt, for å sette fri de diskriminerte 19 og
rope ut en frelsens tid fra Herren." 20 Så rullet han sammen
skriftrullen og leverte den til tjeneren og satte seg ned for å
undervise. Alle i synagogen hadde øynene sine vendt mot
ham og ventet med spenning på hva han ville si. 21 Da
forklarte han:"I dag er dette stedet i Skriften blitt virkelighet,
rett for øynene på dere." 22 Alle som lyttet, snakket vel om
ham og undret seg over de vidunderlige ordene han bar
fram."Hvordan kan dette ha seg?" sa de til hverandre."Han
er jo bare sønnen til Josef." 23 Da sa han:"Dere vil sikkert
minne meg på ordspråket:'Lege, leg deg selv!' og sier til
meg:'Gjør de samme miraklene her i hjembyen din som vi
har hørt at du gjorde i Kapernaum.'" 24 Han fortsatte:"Jeg
vet godt at ingen profet som bærer fram Guds budskap, blir
akseptert i sin egen hjemby. 25 Tenk på profeten Elia. Jeg
forsikrer dere at det var mange jødiske enker som trengte
hjelp på hans tid, for det hadde ikke regnet på tre og et halvt
år, og det var en fryktelig sultekatastrofe i landet. 26 Men
Elia ble ikke sendt til noen av dem, men fikk hjelpe en enke i
Sarepta nær Sidon. 27 Tenk også på profeten Elisja, som
helbredet syreren Na`aman, til tross for at det var mange

jødiske spedalske som trengte hjelp." 28 Folket i synagogen
ble rasende da de hørte dette. 29 De stormet opp og drev
Jesus ut av byen, helt til kanten av det fjellet som byen var
bygget på. De ville dytte ham utfor stupet. 30 Men han gikk
tvers gjennom folkemassen og dro bort. 31 Noe seinere
kom Jesus til Kapernaum i Galilea. Der underviste han
folket i synagogen på hviledagen. 32 De var forbløffet over
undervisningen hans, for han talte med makt og myndighet.
33 I synagogen var det denne dagen en mann som var besatt
av en ond Ånd. Han begynte å rope: 34 "Hva har du med oss
å gjøre, Jesus fra Nasaret? Har du kommet for å ta knekken
på oss? Jeg vet hvem du er, du Guds Hellige tjener!" 35
Men Jesus sa strengt til den onde ånden:"Ti stille! Far ut av
ham!" den onde ånden kastet mannen i gulvet foran øyne
på alle og for så ut av ham uten å skade ham. 36 Folket
i synagogen ble forskrekket og begynte å diskutere seg i
mellom:"Hva er det med ordene til denne mannen? For en
makt og myndighet de har! Han befaler de onde åndene å
forlate sine offer, og straks farer de ut." 37 Og ryktet om
ham spredde seg som en løpeild i hele distriktet. 38 Så dro
Jesus fra synagogen og gikk hjem til Simon. Svigermoren til
Simon lå syk i høy feber, og alle ba at Jesus måtte helbrede
henne. 39 Da gikk han fram, bøyde seg ned over henne
og ga befaling om at feberen skulle forlate henne. Straks
ble hun fri feberen. Hun sto opp og begynte å lage mat
til gjestene. 40 På kvelden, da solen holdt på å gå ned,
kom alle i byen med sine syke til Jesus. Han la hendene på
hver og en og helbredet de ulike sykdommene. 41 Mange
ble også satt fri fra onde ånder, og da åndene for ut, ropte
de:"Du er Guds sønn!" Men han snakket strengt og forbød at
de skulle si hvem han var, etter som de visste at han var
Messias, den lovede kongen. 42 Tidlig neste morgen gikk
Jesus videre, bort til et øde sted. Folket begynte å lete etter
ham over alt. Da de til slutt fant ham, gjorde de alt de kunne,
for å overtale ham til å stanse lenger i Kapernaum. 43 Men
han sa:"Jeg må også gå til de andre byene for å spre det
glade budskapet om at Gud vil frelse menneskene og gjøre
alle til sitt eget folk. Det er derfor jeg har blitt sendt ut." 44
Han fortsatte med å tale til folket i synagogene i Judea.

**5** En dag da Jesus sto ved Genesaretsjøen, presset folket
på for å høre Guds budskap. 2 Han fikk da se to tomme
båter som noen fiskere hadde forlatt ved stranden mens
de skyllet garna sine. 3 Han steg om bord i en av båtene
og ba Simon, han som eide den, å ro litt ut fra land. Mens
han satt i båten, talte han til folket på land. 4 Da han hadde
sluttet å tale, sa han til Simon:"Ro ut på dypt vann og kast ut
noten, slik at dere får den fisken dere trenger!" 5 "Herre", sa
Simon,"vi har arbeidet hardt i hele natt og har likevel ikke
fått noe. Men etter som det er du som sier dette, skal vi
forsøke på nytt." 6 Da de gjorde det, fikk de så mye fisk at
noten holdt på å revne! 7 Da vinket de på hjelp fra sine
kamerater for å få dem ut med den andre båten, og snart var
begge båtene så fulle med fisk at de holdt på å synke. 8
Da Simon til slutt fattet hva som hadde skjedd, falt han på
kne for Jesus og sa:"Herre, gå fra meg! Jeg er en synder.
Jeg kan ikke være i din nærhet." 9 Både han og de andre i
båten hadde blitt helt forskrekket da de så hvor mye fisk
de hadde fått. 10 Kompanjongene hans, som het Jakob og
Johannes og var sønnene til Sebedeus, var like forskrekket.
Jesus sa til Simon:"Vær ikke redd! Fra nå av skal du fange
mennesker i stedet!" 11 Da de hadde rodd båtene i land,
gikk de fra alt for å følge Jesus. 12 En annen gang, da
Jesus besøkte en by, møtte han en mann som var alvorlig
angrepet av spedalskhet. Da mannen fikk se Jesus kastet
han seg til jorden foran han og ba:"Herre, om du vil, da
kan du gjøre meg frisk." 13 Jesus rakte ut hånden og rørte
ved ham og sa:"Det vil jeg. Du er frisk!" Straks forsvant
spedalskheten. 14 Jesus forbød mannen å fortelle til noen
det som hadde skjedd. Han sa:"Gå i stedet til presten og la
ham undersøke deg. Ta også med det offeret som Moses
har bestemt at spedalske skal gi når de er blitt friske. Da
kommer alle til å forstå at Gud har helbredet deg." 15 Ryktet
om Jesus spredde seg bare raskere og raskere. Et stort
antall mennesker kom for å høre på ham og bli helbredet
fra sykdommene sine. 16 Derfor trakk han seg ofte bort
til øde steder for å be. 17 En dag Jesus underviste, satt
noen av fariseerne og de skriftlærde blant dem som lyttet.
De hadde kommet fra byene i hele Galilea og Judea, og
også fra Jerusalem. Guds kraft var over Jesus slik at han
kunne helbrede. 18 Da kom noen menn bærende på en
båre der det lå en lam mann. De forsøkte å brøyte seg vei
i folkemassen for å komme bort til Jesus, men de klarte
ikke å ta seg fram. Derfor gikk de opp på taket og tok bort
noen takstein og firte båren med den lamme mannen ned,
rett foran Jesus. 20 Da Jesus så hvor stor tro de hadde,
sa han til den lamme:"Min sønn, jeg har tilgitt syndene
dine." 21 "Hva er dette for en fyr som spotter Gud på dette
viset?" tenkte fariseerne og de skriftlærde."Det er jo bare
Gud som kan tilgi synder." 22 Jesus forsto hva de tenkte og
sa:"Hvorfor tenker dere at dette er å spotte Gud? 23 Er det
ikke like umulig for et menneske å si til den lamme:'Reis deg
opp og gå' som det er å si'Jeg tilgir deg syndene dine?'"
24 Så vendte han seg til den lamme og sa:"For å bevise

at jeg, Menneskesønnen, har makt til å tilgi synder her på
jorden, sier jeg deg:'Reis deg opp, ta båren din og gå hjem!'"
25 Og straks reiste seg mannen opp, rett foran øynene på
folket som var mer enn forbløffet. Mannen tok båren sin og
gikk hjem, mens han hele tiden hyllet Gud. Alle som så det,
ble helt forskrekket. Så begynte de å hylle Gud og gjentok
gang på gang:"Det vi har sett i dag, er helt utrolig, ja, virkelig
helt utrolig!" 27 Da Jesus seinere dro fra byen, fikk han se
en toller som het Levi sitte utenfor tollboden."Kom og bli
min disippel", sa Jesus til ham. 28 Uten å nøle reiste Levi
seg, dro fra alt og fulgte Jesus. 29 Levi ordnet seinere til
en fest for Jesus i huset sitt. Da de spiste sammen, deltok
mange av kollegene til Levi som jobbet i tolletaten blant
gjestene. Det var også mange andre gjester. 30 Fariseerne,
og spesielt de skriftlærde blant dem, ble svært sinte og sa til
disiplene:"Hvordan kan dere synke så dypt at dere spiser
sammen med tollere og syndere?" 31 Jesus svarte:"Det
er ikke de friske som trenger lege, men de som er syke.
32 Min oppgave her på jorden er å føre syndere tilbake til
Gud, ikke å ta hånd om dem som allerede følger hans vilje."
33 De religiøse lederne anklaget også Jesus for en annen
sak. De sa:"Disiplene til døperen Johannes faster og ber
regelmessig, og det gjør også disiplene til fariseerne. Men
dine, de spiser og drikker og nyter livet i fulle drag!" 34 Da
svarte Jesus:"Dere vil vel ikke pålegge bryllupsgjestene å gå
fastende og sultne mens brudgommen er hos dem? 35 Men
en dag vil han bli tatt fra dem, og i tiden etter den dagen vil
de nok faste. Det finnes tid og sted for alt." 36 Jesus fortalte
to eksempler som illustrerte dette: Han sa:"Ingen river løs en
bit tøy fra et nytt plagg som enda ikke er krympet, for å sy
den på et gammelt plagg. Da blir jo først det nye plagget
ødelagt, og for øvrig vil lappen krympe og dermed rive i
stykker plagget som er gammelt. 37 Og ingen heller ny vin i
gamle skinnsekker, for når vinen gjærer, blir sekkene sprengt
og ødelagt, og vinen renner ut. 38 Nei, ny vin må fylles i nye
sekker. 39 Men ingen som har drukket av den gamle vinen,
har særlig lyst på den nye. Den gamle gylne årgangen er
best, sier de."

**6** En hviledag, da Jesus og disiplene gikk langs noen
kornåkrer, nappet disiplene av noen aks og gned mellom
hendene for å kunne spise kornet. 2 Men noen av fariseerne
sa:"Hvorfor gjør dere dette? Det er jo forbudt i Moseloven å
høste på hviledagen." 3 Da svarte Jesus:"Har dere aldri lest
hva kong David gjorde da han og mennene hans ble sultne?
4 Han gikk inn i Guds hus og spiste av det spesielle brødet
som bare prestene har lov til å spise av og delte også ut til
de andre. Dette var jo også et brudd på loven." 5 Videre
sa Jesus til fariseerne:"Jeg, Menneskesønnen, har rett til
å avgjøre hva som er tillatt på hviledagen." 6 En annen
hviledag underviste Jesus i synagogen. Der satt det en mann
som var handikappet i sin høyre hånd. 7 De skriftlærde og
fariseerne holdt skarpt oppsyn med Jesus. Ville han våge å
helbrede hånden til mannen på hviledagen? I så tilfelle ville
de få noe å anklage ham for. 8 Jesus forsto godt hva de
tenkte. Derfor sa han til mannen med den handikappede
hånden:"Reis deg og kom fram så alle kan se deg." Mannen
gjorde som Jesus sa. 9 Så vendte Jesus seg til fariseerne
og de skriftlærde og sa:"La meg få spørre dere om en ting:
Hva er tillatt å gjøre på hviledagen i følge Moseloven? Skal
vi gjøre godt eller skal vi gjøre ondt? Skal vi redde liv eller
skal vi drepe noen?" 10 Etter tur satte han øynene i en
etter en av tilskuerne, og sa til mannen:"Rekk hånden din
fram." Da mannen gjorde det, ble hånden normal igjen! 11
Motstanderne av Jesus ble rasende og begynte å prate med
hverandre om hvordan de kunne få ryddet ham av veien.
12 Noen dager seinere gikk Jesus opp på et fjell for å be.
Han ba hele natten. 13 Da det lysnet av dag, kalte han
sammen disiplene og valgte ut tolv til å bli hans nærmeste
disipler. 14 Det var: Simon, som han ga navnet Peter, Simon
sin bror Andreas, Jakob, Johannes, Filip, Bartolomeus, 15
Matteus, Tomas, sønnen til Alfeus som het Jakob, Simon,
som ble kalt"den ivrige", 16 Jakob sønnen sin Judas og
Judas Iskariot, han som seinere forrådte Jesus. 17 Da Jesus
hadde kommet ned fra fjellet sammen med sine tolv utvalgte
disipler, stanset de på en stor slette. Der hadde mange
av disiplene fra den videre kretsen samlet seg. En stor
folkemasse fra hele Judea og Jerusalem og fra kysten nær
Tyrus og Sidon 18 hadde kommet for å høre ham og for å bli
helbredet fra sykdommene sine. Jesus drev ut mange onde
ånder. 19 Alle forsøkte å røre ved ham, etter som det gikk ut
en kraft fra ham som gjorde folk friske. 20 Han vendte seg til
disiplene og sa:"Lykkelige er dere som innser at dere er
fattige, for dere skal få være Guds eget folk! 21 Lykkelige er
dere som nå sulter, for dere skal bli mettet. Lykkelige er
dere som nå gråter, for dere skal få smile og le. 22 Ja, dere
er lykkelige når de hater dere, tar avstand fra dere, håner
dere og taler dårlig om dere fordi dere er disipler av meg,
Menneskesønnen. 23 Gled dere når dette skjer! Ja, dans av
glede, for Gud skal lønne dere. Husk på at profetene som før
i tiden bar fram Guds budskap, ble like dårlig behandlet av
forfedrene. 24 Men ulykken vil ramme dere som er rike, for
dere har allerede tatt ut gledene deres. 25 Ulykken vil ramme
dere som nå er mette, dere vil måtte gå sultne. Ulykken vil

ramme dere som nå ler, for dere vil måtte sørge og gråte. 26
Ja, ulykken vil ramme dere som det nå blir snakket godt
om. Husk på at de profetene som før i tiden opptrådte med
falske budskap om Gud, ble populære og behandlet godt
av forfedrene. 27 Men til dere som vil høre på det jeg sier,
har jeg dette å fortelle: Elsk fiendene deres. Gjør godt mot
dem som hater dere. 28 Be om at Gud skal gi alt godt til
dem som forbanner dere, og be om at han skal hjelpe dem
som håner dere. 29 Slår noen deg på det ene kinnet, da
vend også det andre til! Vil noen ta ditt yterplagg, da la ham
også få skjorten. 30 Gi til alle som ber deg, og om noen
tar det som er ditt, da krev det ikke tilbake. 31 Dere skal
behandle andre slik som dere vil at de skal behandle dere.
32 Dersom dere bare elsker dem som elsker dere, er dere da
verd noe ekstra ros og ære for det? Selv onde mennesker
elsker jo dem som gir kjærlighet tilbake. 33 Dersom dere
gjør godt mot dem som gjør godt mot dere, er det noe så
ekstra med det? Det gjør jo de onde menneskene også! 34
Dersom dere låner ut penger til dem som kan betale tilbake,
er det noe som dere bør takkes så veldig ydmykt for? Selv
onde mennesker låner jo ut til sine venner om de bare får
pengene sine igjen. 35 Nei, elsk fiendene deres og gjør godt
mot dem. Lån ut pengene deres uten å bekymre dere for om
dere får de tilbake. Da vil Gud lønne dere. Dere handler da
som ekte barn av Gud, for han er selv god også mot dem
som er utakknemlige og onde. 36 Vis samme medfølelse
mot dine medmennesker som deres Far i himmelen gjør,
han som har medfølelse med alle. 37 Døm ikke andre. Da
skal dere ikke selv bli dømt. Erklær ingen skyldige. Da skal
ikke Gud erklære dere som skyldige. Vær beredt å tilgi. Da
skal dere selv få tilgivelse. 38 Dersom dere gir, kommer dere
til å få. Ja, dere kommer til å få tilbake mer enn dere ga, et
breddfullt mål, godt presset og ristet, slik at mye får plass.
For det målet dere bruker på andre, det kommer Gud til å
bruke på dere." 39 Jesus illustrerte hva han mente ved å
fortelle to bilder. Han sa:"Hvilken mening er det i at en blind
leder en annen blind? Begge kommer til å falle i samme
grøften. 40 Og en disippel står ikke over sin mester, men når
han er fullt utlært, kan han bli like dyktig som sin mester. 41
Hvorfor henger du deg opp i de små svakhetene som du
ser hos andre, når du ikke erkjenner dine egne feil som er
mye større? 42 Hvorfor sier du til andre:'Kom hit så skal
jeg åpne øynene på deg slik at du kan se feilene dine',
når du samtidig er blind for dine egne synder? Du falske
menneske som bare later som om du er lydig mot Gud! Rett
først dine egne feil! Etterpå kan du se klart og forsøke å
hjelpe dine medmennesker. 43 Et godt tre kan aldri bære
dårlig frukt, og et dårlig tre kan aldri bære god frukt. 44 Vi
kjenner treet igjen på den frukten det bærer. Ingen finner
fiken på tistler eller druer på tornebusker. 45 På samme
måten viser ordene fra et godt menneske den godhet som
finnes i hjertet, mens ordene fra et ondt menneske avslører
den ondskap som finnes i dette menneske. Munnen sier det
hjertet er fullt av. 46 Hvorfor kaller dere meg'Herre', når dere
likevel ikke er lydige mot meg? 47 Den som kommer til meg
og hører undervisningen min og handler etter den, hvem
han er lik skal jeg kort og klart fortelle dere. 48 Han ligner en
mann som vil bygge seg hus. Han graver så dypt at han kan
legge grunnmuren på fast fjell. Når elven flommer over og
vannet kaster seg mot huset, da står det fast, etter som det
er bygget på sikker grunn. 49 Men den som hører og ikke
handler, han ligner en mann som bygger huset sitt direkte på
jorden uten å grave noe fundament. Og når elven kaster seg
mot huset, faller det straks sammen med en kjempesmell."

**7** Da Jesus hadde sluttet å tale til folket, gikk han inn i
byen Kapernaum. 2 Der var det en romersk offiser som
hadde en tjener han syntes svært godt om. Nå var tjeneren
syk og lå for døden. 3 Da offiseren fikk høre snakk om
Jesus, sendte han noen av lederne blant jødene til ham for å
be ham komme og helbrede tjeneren. 4 De kom fram til
Jesus og ba med iver at han måtte følge med og hjelpe
mannen."Om noen fortjener din hjelp, så er det han", sa de.
5 "Han elsker vårt folk og har til og med bygget synagogen til
oss!" 6 Da fulgte Jesus med. Før han kom fram til huset,
sendte offiseren noen venner for å si til ham:"Herre, stans
der du er, jeg er ikke verdig til at du går inn i hjemmet mitt. 7
Derfor våget jeg heller ikke selv å komme til deg. Men si
bare et ord, så blir tjeneren min frisk. 8 Jeg vet det, for jeg
har selv overordnede offiserer som gir meg befaling. På den
andre siden har jeg soldater som i rang er under meg igjen.
Dersom jeg sier til en av dem:'Gå', så går han, og til en
annen:'Kom', så kommer han. Og om jeg sier til tjenerne
mine:'Gjør dette, eller det der', ja, så gjør de det." 9 Jesus
ble forbauset og vendte seg mot folket som fulgte med ham
og sa:"Jeg forsikrer dere at ikke en gang blant Israels folk
har jeg sett en så sterk tro." 10 Da offiseren sine venner kom
tilbake til huset, så de at tjeneren var helt frisk. 11 Da Jesus
og disiplene gikk inn i byen Nain, fulgte en stor mengde
mennesker etter. 12 De nærmet seg byporten og møtte et
gravfølge. Den døde var eneste sønnen og moren hans var
enke. Mange sørgende fra byen deltok med henne i følget.
13 Da Herren Jesus så enken, ble han fylt av medfølelse og
sa:"Gråt ikke!" 14 Så gikk han fram til båren og la hånden på

den, og de som bar den stanset."Unge mann", sa Jesus,"reis
deg opp!" 15 Da satte den døde seg opp og begynte å
snakke til dem som sto rundt båren. Jesus ga ham til hans
mor. 16 Folket ble helt forskrekket over det de hadde sett, og
de hyllet Gud og sa:"En stor profet har vist seg blant oss og
har båret fram Guds budskap", og:"Gud har kommet for å
hjelpe folket sitt". 17 Fortellingen om det Jesus hadde gjort,
spredde seg over hele Judea og nådde til og med utenfor
landets grenser. 18 Disiplene til døperen Johannes fikk snart
høre snakk om alt det som Jesus gjorde. Da de fortalte det til
Johannes, 19 sendte han to av disiplene sine til Herren Jesus
for å spørre:"Er du virkelig den som Gud har lovet å sende
oss, eller skal vi vente på en annen?" 20 Da de to disiplene
nådde fram til Jesus, holdt han akkurat på å helbrede folk
fra sine sykdommer, lidelser og fra onde ånder. Han gjorde
også at flere blinde kunne se igjen. Da utsendingene fra
Johannes stilte sine spørsmål som Johannes ville ha svar
på, sa Jesus:"Gå tilbake til Johannes og fortell det dere har
sett og hørt: At blinde begynner å se, lamme går, spedalske
blir friske, døve hører, døde får liv igjen, og de fattige får
høre det glade budskap. 23 Si også til ham:'Lykkelig er den
som ikke tviler på meg.'" 24 Da utsendingene fra Johannes
hadde gått, begynte Jesus å tale til folket om Johannes. Han
sa:"Da dere gikk ut til ham i ødemarken, hva var det dere
ville oppnå å se? Ville dere se en svak mann, lik et gresstrå
som svaier hit og dit for vinden? 25 Selvsagt ikke! Ville dere
se en mann kledd i vakre klær? Nei, menn som går omkring i
kostbare klær og lever i luksus finner vi i palassene. 26 Ville
dere kanskje se en profet som bar fram Guds budskap? Ja,
jeg sier dere at Johannes er mer enn en profet. 27 Han er
den som Gud omtaler i Skriften når han sier:'Lytt! Jeg sender
min budbærer foran deg, og han skal forberede veien for
deg.' 28 Jeg forsikrer dere at døperen Johannes har betydd
mer enn noe annet menneske. Likevel kommer den minst
betydningsfulle blant dem som får være Guds eget folk, til å
bety mer enn det Johannes gjorde her på jorden. 29 Alle
som hørte Johannes tale, var enige om at det Gud forlangte
av dem var riktig, og de lot seg døpe av Johannes. Ja, til og
med tollerne ble døpt. 30 Men fariseerne og de skriftlærde
forkastet Guds plan og nektet å la Johannes døpe dem.
31 Ja, hva skal jeg si om denne slekten som ikke vil tro?"
fortsatte Jesus."Hva skal jeg sammenligne den med? 32 De
er som barn som leker på torget og roper til hverandre:'Vi
spilte bryllupsmelodier for dere, men dere ville ikke danse.
Vi spilte sørgemusikk for dere, men dere ville ikke gråte.'
33 På samme måte reagerer dere når det gjelder døperen
Johannes og meg. Johannes drikker ikke vin og spiser ikke
brød, og da sier dere:'Han er besatt av en ond Ånd.' 34 Men
jeg, Menneskesønnen, spiser og drikker, og da beskylder
dere meg for å fråtse i mat, drikke og leve sammen med de
verste syndere! 35 Men den som er klok, innser at Gud i sin
visdom alltid har rett." 36 En av fariseerne, som het Simon,
innbød Jesus hjem til seg. Jesus takket ja til innbydelsen.
Da de hadde slått seg ned for å spise, 37 fikk en prostituert
høre at han var der. Hun gikk da dit med en flaske aromatisk
olje. 38 Da hun kom inn i huset, stilte hun seg ved føttene til
Jesus. Hun gråt til føttene var våte av tårene, så tørket hun
føttene hans med håret sitt, kysset dem og salvet dem med
olje. 39 Da verten, som var fariseer, så det som skjedde,
tenkte han med seg selv:"Dersom Jesus virkelig hadde vært
en profet, da hadde han med Guds hjelp forstått hva slags
kvinne dette er. Han ville ha avslørt at hun er en prostituert."
40 Jesus visste hva han tenkte og sa:"Simon, jeg har noe å
si til deg." Simon svarte:"Si det, Mester." 41 Jesus fortalte da
et bilde:"En mann lånte ut penger til to personer. Den ene
fikk et større beløp som utgjorde mer enn en vanlig års lønn.
Den andre lånte bare en månedslønn. 42 Ingen av dem
kunne betale tilbake, så han gikk med på å avskrive gjelden."
Jesus spurte Simon:"Hvem av de to tror du vil elske ham
mest etter dette?" 43 "Jeg antar at det var han som skyldte
ham mest", svarte Simon."Ja, det er helt riktig", sa Jesus. 44
Så vendte Jesus seg mot kvinnen og sa til Simon:"Ser du
denne kvinnen som står her? Da jeg kom inn i huset ditt,
brydde du deg ikke om å gi meg vann slik at jeg kunne vaske
støvet av føttene mine, men hun har vasket føttene mine
med tårene og tørket dem med håret sitt. 45 Du ga meg ikke
noe velkomstkyss da jeg kom, men hun har kysst føttene
mine uten å holde opp helt siden hun kom inn. 46 Du salvet
ikke hodet mitt med olje som vertskapet bruker å gjøre, men
hun har salvet føttene mine med aromatisk olje. 47 Simon,
min venn, alle syndene hennes er tilgitt. Det er derfor hun
viser så stor kjærlighet. Men den som har fått lite tilgitt, viser
lite kjærlighet." 48 Jesus til kvinnen:"Jeg tilgir deg syndene
dine." 49 Da sa mennene rundt bordet til hverandre:"Hvem
er denne mannen, som til og med tilgir synder?" 50 Jesus sa
til kvinnen:"Din tro har hjulpet deg. Gå i fred."

**8** Etter dette ga Jesus seg ut på reise til forskjellige steder
og byer i Galilea. Over alt fortalte han det glade budskapet
om at Gud vil frelse menneskene og gjøre dem til sitt eget
folk. Med på reisen hadde han sine tolv nærmeste disipler,
2 og noen kvinner som hadde blitt fri fra onde ånder og
sykdommer. Disse kvinnene var: Maria Magdalena, som
Jesus hadde satt fri fra sju onde ånder. 3 Videre var det

Johanna, som var kona til forvalteren Kusas hos kong
Herodes, Susanna, og mange andre som støttet Jesus og
disiplene med sine egne penger. 4 En dag da mye folk
hadde kommet til Jesus fra de forskjellige byene, fortalte
han dette bildet: 5 ”En bonde gikk ut på åkeren sin for å så.
Da han sådde, falt noe av såkornet på veien langs åkeren.
Folk trampet på det, og fuglene kom og spiste det opp. 6
Noe korn falt på den harde og steinete bakken. Det begynte
å gro raskt, men visnet ganske fort etter som det ikke var
nok fuktighet i jorden. 7 Noe falt blant tistlene. Etter som
tistlene vokste opp samtidig, kvalte de kornplantene. 8 Men
det meste av kornet falt i den fruktbare jorden. Det vokste
opp og ga 100 ganger så mye korn som den mengden som
hadde blitt sådd.” Jesus ropte ut til folket:”Lytt nøye og forsøk
å forstå!” 9 Disiplene spurte Jesus hva dette bilde betydde.
10 Han svarte:”Dere har fått gaven til å forstå undervisningen
min om hvordan Gud vil frelse menneskene og gjøre dem
til sitt eget folk. De andre får bare høre disse bildene, for
at’de skal se hva jeg gjør, men likevel ikke se, og høre hva
jeg sier, men likevel ikke forstå.’ 11 Dette er forklaringen på
bildet: Sæden som bonden sår, er Guds budskap. 12 Den
harde veien, der noe av såkornet falt, ligner hjertet hos et
menneske som hører budskapet, men ikke tar det på alvor.
Snart kommer djevelen og tar bort såkornet fra hjertet og
hindrer personen i å tro og bli frelst. 13 Den harde steinete
bakken ligner hjertet hos et menneske som hører budskapet
og tar imot det med ekte glede, men ikke har dyp jord i seg
slik at røttene kan utvikle seg. Denne personen vet at det
han hørte er sant, og tror en tid, men så fort han blir utsatt
for prøvelser, gir han opp troen. 14 Jorden som var dekket
av tistler, kan bli sammenlignet med en person som hører
budskapet og tror på det, men som etter en tid lar det bli kvalt
av livets bekymringer, eller av høy inntekt og stor nytelse,
slik at budskapet slett ikke påvirker livsstilen. 15 Men den
fruktbare jorden ligner et menneske som hører budskapet og
gjemmer det i et godt og ærlig hjerte. Gjennom langvarig
utholdenhet lar mennesket budskapet få påvirke hele livet.
16 Når noen tenner en lampe, gjemmer de den ikke under en
eske eller setter den under en benk. Tvert imot så setter de
lampen høyt og fritt, slik at alle som kommer inn, kan se
lyset. 17 På samme måten skal alt som nå er skjult en dag
bli ført fram i lyset og bli synlig for alle. 18 Vær derfor nøye
med hvordan dere hører og pass på at det budskap dere
får høre, utvikler seg til handling. For den som forstår det
jeg sier, skal med tiden forstå enda mer. Og den som ikke
forstår, skal til slutt miste også den lille innsikten han trodde
han hadde.” 19 Mor til Jesus og brødrene hans kom en gang
for å prate med ham, men de kunne ikke komme inn i huset
der han underviste, etter som det var fullt av folk. 20 Noen sa
da til ham:”Din mor og brødrene dine står utenfor og vil treffe
deg.” 21 Men han svarte:”Min mor og søsknene mine, det er
alle dem som hører Guds budskap og er lydige mot det.” 22
En dag sa Jesus til disiplene:”Kom, så drar vi over til andre
siden av sjøen.” De steg i båten og ga seg av sted. Under
overfarten la Jesus seg ned i båten og sovnet. Plutselig feide
voldsomme stormkast ned fra høydedragene over sjøen.
Båten begynte å bli fylt av vann, slik at de virkelig var ille
ute. 24 Da gikk disiplene fram og vekket ham og begynte
å rope:”Herre, Herre, vi synker!” Da Jesus våknet, ga han
befaling om at vinden og bølgene skulle roe seg, og det
ble blikk stille! 25 Jesus spurte disiplene:”Hvordan står det
egentlig til med troen hos dere?” Glade og forskrekket sa de
til hverandre:”Hvem er han, etter som til og med vinden og
bølgene er lydige mot ham?” 26 Da de kom over til området
rundt Gerasenerlandet, tvers over sjøen fra Galilea, la de til
land. 27 En mann fra byen der kom mot Jesus da han steg
ut av båten. Han hadde lenge vært besatt av onde ånder
og levde hjemløs og naken blant gravhulene. 28 Så snart
han fikk se Jesus, begynte han å skrike og kastet seg ned
for ham og ropte høyt:”Gå fra meg, Jesus, du som er den
høyeste Guds sønn! Jeg ber deg, du må ikke plage meg!”
29 For Jesus hadde nettopp gitt befaling om at den onde
ånden skulle fare ut av mannen. Den onde ånden hadde
hatt mannen i sin makt i lang tid. Familie og venner hadde
forsøkt å binde ham med kjettinger, satte lenker på føttene
og forsøkt å låse ham inne. Han hadde slitt seg løs fra alt og
blitt drevet ut i ødemarken av den onde ånden. 30 Jesus
spurte nå:”Hva heter du?” Mannen svarte:”Legion”, for han
var besatt av mange onde ånder. 31 Åndene ba Jesus om
ikke å sende dem ned i avgrunnen. (Abyssos g12) 32 Samtidig
som dette skjedde, gikk det en stor flokk griser og rotet
etter mat på fjellet over sjøen. De onde åndene ba Jesus
om å få fare inn i grisene, og Jesus tillot dem å gjøre det.
33 Da forlot de onde åndene mannen og for inn i grisene.
Hele griseflokken rutsjet utfor fjellskrenten og ned i sjøen og
druknet. 34 Da gjeterne som passet på grisene, så det som
skjedde, sprang de først til den nærmeste byen og til flere
byer i nærheten og fortalte alt sammen. 35 Folket dro da ut
for å finne ut hva som egentlig hadde skjedd. Da de kom der
Jesus var, fikk de se mannen som hadde vært besatt, sitte
helt rolig ved føttene til Jesus, påkledd og fullstendig normal.
Skrekkslått hørte de øyenvitnene fortelle om hvordan den
besatte mannen hadde blitt satt fri. 37 Men det som skjedde,
hadde skremt opp innbyggerne i Gerasenerlandet, og de ba

at Jesus måtte forlate deres distrikt. Derfor steg han i båten
og dro tilbake til den andre siden av sjøen igjen. 38 Mannen
som hadde vært besatt, ba om å få å følge med Jesus,
men Jesus sendte ham fra seg og sa: 39 ”Gå tilbake til din
familie og fortell hvilket mirakel Gud har gjort for deg.” Da
gikk mannen av sted og fortalte for alle i hele byen om det
store miraklet som Jesus hadde gjort for ham. 40 Da Jesus
kom tilbake, tok folket imot ham på stranden, for alle ventet
på ham. 41 En mann som het Jairus, kom fram og kastet
seg ned for Jesus. Han var forstander for synagogen på
stedet, og nå ba han Jesus om å følge med ham hjem. 42
Hans eneste barn, en jente på tolv år, holdt på å dø. Jesus
fulgte straks med Jairus, og på veien presset folket på fra
alle kanter. 43 I folkemassen var det en kvinne som hadde
lidd av blødninger i tolv år og ikke var blitt frisk, til tross for at
hun hadde brukt opp alt hun eide på legehjelp. 44 Kvinnen
nærmet seg nå Jesus bakfra og rørte ved dusken på kappen
hans. Straks stanset blødningen! 45 ”Hvem rørte ved meg?”
spurte Jesus. Da alle tidde, sa Peter:”Mester, det er jo så
mange som dytter og presser fra alle kanter.” 46 Jesus sa til
ham:”Nei, det var noen som med vilje og vitende rørte ved
meg, for jeg kjente at det gikk ut en kraft fra meg.” 47 Da
kvinnen forsto at Jesus hadde lagt merke til det hun gjorde,
kom hun skjelvende fram og falt ned for ham. Hun fortalte
hvorfor hun hadde rørt ved ham og at hun straks hadde blitt
frisk. 48 ”Min datter”, sa han til henne,”troen din har hjulpet
deg. Gå i fred.” 49 Mens Jesus fortsatt snakket med kvinnen,
kom det en utsending fra hjemmet til Jairus og meldte til
faren:”Jenta di er død. Det er ingen vits i at du bryr Mesteren
lenger.” 50 Da Jesus hørte det som hadde skjedd, sa han til
Jairus:”Vær ikke redd! Bare tro, så skal hun bli bra igjen!” 51
Da de kom fram til huset, lot ikke Jesus andre følge med inn
enn Peter, Jakob, Johannes og faren og moren til den lille
jenta. 52 Innenfor var det fullt av mennesker som gråt og
holdt klagesang over jenta. Jesus sa:”Ikke gråt! Hun er ikke
død, hun sover bare!” 53 Da begynte folket å hånle mot
Jesus, for de visste jo at hun var død. 54 Jesus tok hånden
hennes og sa høyt:”Jente, stå opp!” 55 Straks vendte livet
tilbake i henne, og hun reiste seg opp! Jesus sa at de skulle
gi henne noe å spise. 56 Hennes foreldre ble overlykkelige,
men Jesus forbød at de skulle fortelle til noen om det som
hadde skjedd.

**9** En dag kalte Jesus sammen sine tolv disipler og ga dem
makt til å drive ut alle slags onde ånder og kraft til å
helbrede sykdommer. 2 Etterpå sendte han dem ut for å
fortelle at Gud vil frelse menneskene og gjøre dem til sitt
eget folk, og for å helbrede syke. 3 Han sa:”Ta ikke med
dere noe på veien, ingen vandringsstav eller veske, ikke
mat eller penger, og ingen ekstra klær. 4 Når dere har blitt
tilbudt å overnatte hos noen, stans da til dere vil fortsette til
neste by. 5 Dersom innbyggerne i en by ikke vil ta imot dere
eller vil høre på dere, gå da bare videre og vær ikke mer
bekymret for dem. Rist støvet fra byen av føttene deres som
et tegn på at de selv får ta ansvaret for det de har gjort.” 6
Disiplene begynte å gå fra by til by og spredde det glade
budskapet og helbredet syke. 7 Da kong Herodes fikk høre
snakk om alle miraklene som Jesus gjorde, ble han urolig og
visste ikke hva han skulle tro. Noen sa at det var døperen
Johannes som hadde stått opp fra de døde. 8 Noen mente
at det var Elia som viste seg. Andre igjen sa at en eller
annen av profetene, som før i tiden bar fram Guds budskap,
hadde stått opp igjen. 9 Herodes sa:”Jeg tillot å halshugge
Johannes. Tenk om denne mannen som jeg hører så mye
om viser seg å være Johannes?” Og han forsøkte å få møte
Jesus. 10 De tolv disiplene som Jesus hadde sendt ut, kom
nå tilbake fra reisen sin og rapporterte om alt de hadde
gjort. Jesus, sammen med de andre, trakk seg bort til byen
Betsaida. 11 Folket fikk greie på hvor han gikk og fulgte
etter. På nytt tok han imot folket og talte til dem om at Gud
vil frelse menneskene og gjøre dem til sitt eget folk. Han
helbredet alle som trengte hjelp. 12 Da det begynte å bli
kveld, kom de tolv disiplene og sa:”Send folket av sted, slik
at de kan gå til byene og gårdene her i nærheten, kjøpe
seg mat og ordne et eller annet sted å sove. På dette øde
stedet finnes det ingen mulighet.” 13 Jesus svarte:”Dere kan
selv gi dem mat!””Hvordan skal det gå til?” undret de.”Alt vi
har, er fem brød og to fisker. Mener du virkelig at vi skal
gå og kjøpe mat nok så det rekker til alle disse folkene?”
14 Det var omkring 5 000 menn, og i tillegg kom kvinner
og barn.”Bare be dem om å slå seg ned i grupper på 50
personer”, svarte Jesus. 15 Disiplene gjorde som han sa og
lot alle sette seg. 16 Så tok Jesus de fem brødene og de to
fiskene, så opp mot himmelen og takket Gud for maten.
Etterpå brøt han brødene og fiskene i biter og ga til disiplene
for at de skulle gi videre til folket. 17 Alle spiste og ble mette.
Da de til slutt samlet opp det som var til overs, ble det tolv
fulle kurver. 18 En gang da Jesus hadde trukket seg tilbake
for å be, og disiplene var med han, spurte han:”Hvem sier
folket at jeg er?” 19 ”Noen sier at du er døperen Johannes”,
svarte de,”og noen at du er Elia. Andre sier at du er en
eller annen av profetene, de som før i tiden bar fram Guds
budskap og som nå har stått opp fra de døde.” 20 Da spurte
han:”Hvem tror dere at jeg er?” Peter svarte:”Du er Messias,
den kongen som Gud har lovet å sende.” 21 Jesus ga da

streng befaling om at de ikke skulle snakke med noen om
dette. 22 Han forklarte:"Jeg, Menneskesønnen, må lide mye.
Folkets ledere, øversteprestene og de skriftlærde kommer til
å ta avstand fra meg og passe på at jeg blir drept, men på
den tredje dagen skal jeg stå opp fra de døde." 23 Så sa han
til folket:"Om noen vil bli disiplene mine, kan han ikke lenger
tenke på seg selv, men han må følge mitt eksempel og alltid
være beredt til å dø. 24 Ja, den som klamrer seg fast til livet,
vil til sist miste det. Den som mister livet sitt for min skyld,
han vil redde det. 25 Hva vinner et menneske om det blir gitt
hele verden, dersom det samtidig mister det evige livet? 26
Den som skammer seg over meg og over de ordene jeg sier,
han skal jeg, Menneskesønnen, være skamfull over den
dagen jeg vender tilbake i min og min Fars herlighet sammen
med englene hans. 27 Tro meg: Noen av dere som står
her i dag, kommer ikke til å dø før dere har sett Gud i hans
kongelige makt." 28 Omkring en uke seinere tok Jesus med
seg Peter, Jakob og Johannes og gikk opp på et fjell for å
be. 29 Mens han ba, forandret ansiktet hans seg, og klærne
ble blendende hvite. 30 Så viste det seg to menn som sto og
snakket med ham. Det var Moses og Elia. 31 Også de strålte
av et himmelsk lys, og snakket om hvordan Jesus i tråd med
Guds plan ville dø i Jerusalem. 32 Peter og de to andre
hadde vært så trette at de sovnet mens Jesus ba. Nå våknet
de og fikk se Jesus stå der omstrålet av lys sammen med de
to mennene. 33 Da Moses og Elia gjorde seg klar til å forlate
Jesus, sa Peter til Jesus:"Mester, dette er et fantastisk sted
å være på! La oss bygge tre hytter, en til deg og en til Moses
og en til Elia!" Han var så forvirret at han ikke helt visste
hva han sa. 34 Mens han snakket, ble de innhyllet i en sky
som senket seg over dem. De ble helt forskrekket. 35 Så
hørte de en stemme fra skyen som sa:"Dette er min Sønn,
min utvalgte. Lytt til ham." 36 Da stemmen hadde stilnet,
sto Jesus alene igjen. Disiplene holdt det de hadde sett for
seg selv. De fortalte det ikke til noen før langt seinere. 37
Neste dag, da de kom ned fra fjellet, ble de møtt av en
stor folkemasse. 38 En mann ropte til Jesus:"Mester, hjelp
sønnen min, han er mitt eneste barn. 39 Rett som det er blir
han angrepet av en ond Ånd. Da skriker han og vrir seg i
kramper så fråden står om munnen. Når anfallet endelig
er over, har ånden nesten tatt knekken på ham. 40 Jeg ba
disiplene dine om å drive ut den onde ånden, men de klarte
det ikke!" 41 "Dere er håpløse mennesker som ikke vil tro!"
utbrøt Jesus."Hvor lenge må jeg være blant dere og holde ut
med dere? Kom hit med sønnen din." 42 Mens gutten var på
vei til Jesus, dyttet den onde ånden ham i bakken og slet og
rykket voldsomt i ham. Jesus ga befaling om at ånden skulle
forlate gutten. Han helbredet ham og ga ham til faren. 43 Alle
som var til stede ble helt overveldet over Guds ubegrensede
makt og veldige kraft. Mens folket fortsatt sto forundret og
tenkte på alt han gjorde, sa Jesus til disiplene: 44 "Lytt nøye,
og husk på det jeg nå sier: Jeg, Menneskesønnen, skal bli
forrådt og overgitt i menneskers hender." 45 Men disiplene
forsto ikke det han snakket om. Den virkelige betydningen
av det Jesus forutsa, var skjult for dem, og de våget ikke
spørre hva han mente. 46 Disiplene begynte nå å diskutere
med hverandre om hvem av dem som var den største. 47
Jesus forsto hva som rørte seg i tankene deres. Derfor tok
han et barn og stilte det ved siden av seg. 48 Han sa:"Den
som tar imot dette barnet fordi det tilhører meg, han tar
imot meg! Og den som tar imot meg, han tar imot Gud,
etter som Gud har sendt meg. Den som sier at han selv er
liten og ubetydelig, han er den største." 49 Johannes, en av
disiplene, sa:"Mester, vi så en mann som drev ut onde ånder
i ditt navn, men etter som han ikke var i følge med oss,
forsøkte vi å stoppe ham." 50 Da sa Jesus til Johannes:"La
ham holde på med sitt, for den som ikke er mot dere, han
er for dere." 51 Tiden hadde nå kommet da Gud bestemte
at Jesus skulle vende tilbake til himmelen. Jesus besluttet
derfor å begynne på veien mot Jerusalem. 52 En dag sendte
han noen disipler i forveien for å ordne med overnatting i
en samaritansk by. 53 Men etter som Jesus var på vei mot
Jerusalem, ville de ikke ha noe med ham å gjøre. 54 Da
begge disiplene, som var Jakob og Johannes, fikk greie
på det som hadde skjedd, ble de opprørte og sa:"Herre,
skal vi befale at ild må falle ned fra himmelen og brenne
opp byen?" 55 Jesus vendte seg om og irettesatte dem. 56
Så gikk de videre til en annen by. 57 Mens de gikk langs
veien, sa en mann til Jesus:"Jeg vil følge deg hvor du enn
går." 58 Jesus svarte:"Du må forstå en ting, revene har hi
og fuglene har reir, men jeg, Menneskesønnen, har ingen
stedet der jeg kan hvile ut." 59 Til en annen mann de møtte,
sa Jesus:"Kom og bli min disippel!" Men han svarte:"La meg
først få gå hjem og begrave min far." 60 Da sa Jesus:"La
de som er åndelig døde, begrave sine døde. Din oppgave
er å spre budskapet om at Gud vil frelse menneskene og
gjøre dem til sitt eget folk." 61 En annen sa:"Ja, Herre, jeg
skal komme, men la meg først få ta avskjed med dem der
hjemme." 62 Da sa Jesus til ham:"Den som gjør seg klar for
å arbeide, men etterpå lar seg lokke bort fra arbeidet av
andre, han kan ikke tjene Gud."

**10** Herren Jesus valgte seg nå ut 72 disipler. Han sendte
dem i forveien, to og to, til alle de stedene og byene

som han seinere planla å besøke. 2 Før de ga seg av sted,
sa han:"Høsten er stor, men arbeiderne er få. Be derfor om
at den som har ansvaret for å høste inn avlingen, må sende
ut flere arbeidere på feltet. 3 Gå nå, og husk at jeg sender
dere som lam inn blant ulver. 4 Ta ikke med dere noen
penger, ingen veske og ingen ekstra sko. Ta vel vare på
tiden og ikke stans underveis for å prate. 5 Når dere kommer
inn i et hus, så skal dere først ønske familien fred fra Gud. 6
Om de da fortjener å få del i Guds fred, da vil Gud gi av sin
fred. Dersom de ikke fortjener det, da får dere selv beholde
den freden dere ønsket dem. 7 Bli værende i dette hjemmet
og la dem by dere på mat. Dere skal ikke nøle når noen
viser dere gjestfrihet, for arbeideren er verd lønnen sin. Ikke
flytt fra hus til hus. 8 Når dere kommer inn i en by og folket
hilser dere velkommen, skal dere takke ja når de byr dere på
mat. 9 Helbred de syke og si til folket:'Gud har kommet for å
frelse menneskene og gjøre dem til sitt eget folk.' 10 Dersom
dere kommer til en by der de ikke vil ta imot dere, da gå ut
på gatene og si: 11 'Dere har dømt dere selv. Til og med
støvet fra gatene deres vil vi riste av føttene våre. En sak
skal dere ha klart for dere, og det er at Gud har kommet
for å gjøre menneskene til sitt eget folk.'" 12 "Jeg forsikrer
dere", fortsatte Jesus,"at til og med byen Sodoma skal slippe
billigere unna på dommens dag enn disse stedene som ikke
vil hilse dere velkommen. 13 Ja, hvor fryktelig skal det ikke
bli for dem som bor i Korasin og Betsaida! For dersom de
miraklene som jeg har gjort hos dere, hadde blitt gjort i Tyrus
og Sidon, da hadde menneskene der angret syndene sine
og vendt om til Gud for lenge siden. 14 Jeg forsikrer dere at
på dommens dag skal både Tyrus og Sidon få en mildere
straff enn dere! 15 Og dere, innbyggerne i Kapernaum, tror
dere at dere skal bli opphøyd til himmelen? Nei, ned til
helvete skal dere bli styrtet." **(Hadēs g86)** 16 Så sa han til
disiplene:"Den som hører på dere, han hører på meg, og den
som avviser dere, han avviser meg. Men den som avviser
meg, han avviser Gud, etter som Gud har sendt meg." 17 Da
de 72 disiplene seinere kom tilbake, kunne de med glede
fortelle:"Herre, til og med de onde åndene var lydige mot oss
når vi drev dem ut i ditt navn." 18 "Ja", sa han til dem,"jeg så
Satan falle ned fra himmelen som en lyn! 19 Og jeg har gitt
dere makt til å trampe på slanger og skorpioner for å knuse
dem, og makt over alle fiendens krefter. Ikke noe skal kunne
skade dere. 20 Men det viktigste er ikke at de onde åndene
er lydige mot dere, man at navnene deres er skrevet opp
i himmelen." 21 I samme øyeblikk ble Jesus fylt av glede
gjennom Guds Hellige Ånd og sa:"Jeg takker deg Far, du
som er Herre over himmelen og jorden, for at du skjuler
sannheten for dem som tror seg å være så lærde og kloke,
men viser den heller for dem som er som barn. Ja, Far i
himmelen, slik har du selv ordnet den saken." 22 Jesus
fortsatte:"Min Far i himmelen har overlatt alt til meg. Ingen
vet hvem Sønnen er, med unntak av Far i himmelen, og
ingen vet hvem Far i himmelen er, med unntak av Sønnen
og de menneskene som Sønnen vil vise ham for." 23 Så
vendte han seg spesielt mot sine tolv nærmeste disipler
og sa:"Dere kan være lykkelige som har fått se og oppleve
alt dette. 24 Jeg sier dere at mange profeter som bar fram
Guds budskap, og mange konger, har ønsket å se og høre
det som dere nå får være med om, men de fikk aldri oppleve
det." 25 En dag kom en skriftlærd for å teste Jesus ved
å stille spørsmål. Han sa:"Mester, hva skal et menneske
gjøre for å få evig liv?" **(aiōnios g166)** 26 Jesus svarte:"Hva
sier Moseloven om dette? Hva lærer budene?" 27 Mannen
svarte:"'Du skal elske Herren, din Gud, av hele ditt hjerte,
av hele din sjel, av hele din kraft og av hele din forstand',
og:'Du skal elske dine medmennesker som deg selv.'" 28
"Det er riktig!" sa Jesus."Gjør det så skal du få leve!" 29 Men
mannen, som gjerne ville vise hvor nøye han var med å
følge Guds vilje, spurte Jesus:"Hvem skal egentlig bli regnet
som mine medmennesker?" 30 Da svarte Jesus med en
fortelling. Han sa:"En jøde, som var på vei fra Jerusalem til
Jeriko, ble overfalt av ransmenn. De slet av han klærne,
mishandlet ham og dro fra ham halvdød. 31 Tilfeldigvis kom
en prest forbi. Da han så mannen ligge der, gikk han bare
videre uten å hjelpe. 32 Etter en stund kom en tempeltjener
til åstedet. Han gjorde akkurat det samme som presten. Til
tross for at han så mannen ligge der, gikk han bare videre
uten å hjelpe. 33 Da kom en samaritan. Han var også på
reise, og da han så mannen som var mishandlet, ble han fylt
av medfølelse. 34 Samaritanen gikk fram til den skadde,
slo olje og vin over sårene og forbandt skadene. Så løftet
han mannen opp på sitt esel og førte ham til en vertshus
der han våket over ham hele natten. 35 Neste dag, da han
måtte reise videre fra vertshuset, betalte han verten et beløp
som tilsvarer lønn for to dager, og sa:'Vær så snill og ta
hånd om mannen, og om regningen blir større enn dette,
skal jeg betale resten når jeg kommer tilbake.'" 36 Jesus
spurte den skriftlærde:"Hvem av disse tre mener du oppførte
seg som et sant medmenneske mot mannen som var blitt
mishandlet?" 37 "Den som viste medfølelse naturligvis",
svarte den skriftlærde. Da sa Jesus:"Nettopp! Gå av sted og
gjør det samme, du også." 38 Da Jesus og disiplene fortsatte
reisen sin mot Jerusalem, kom de til en by der de ble invitert
hjem til en kvinne som het Marta. 39 Marta hadde en søster

som het Maria, og hun slo seg straks ned på gulvet og lyttet
til det Herren Jesus hadde å si. 40 Marta var stresset og
tenkte mest på det hun skulle servere gjestene. Derfor gikk
hun fram til Jesus og sa:"Herre, er det ikke urettferdig at min
søster bare setter seg ned og hører mens jeg må gjøre alt
arbeidet selv? Si til henne at hun skal komme og hjelpe
meg." 41 Men Herren sa til henne:"Kjære Marta, du har så
mange og store bekymringer for alt mulig! 42 Men egentlig
finnes det bare en sak som virkelig er viktig, og Maria har
oppdaget hva dette gjelder. Den delen har jeg ikke tenkt å ta
fra henne."

**11** En gang stanset Jesus på et sted for å be. Da han var
ferdig, kom en av disiplene til ham og sa:"Herre, lær
oss å be, slik som døperen Johannes lærte disiplene sine å
be." 2 Da sa Jesus:"Slik kan dere formulere bønnen: Far i
himmelen! La ditt navn holdes hellig. La ditt rike komme.
La din vilje skje på jorden Som i himmelen. 3 Gi oss hver
dag vårt daglige bråd. 4 Tilgi oss våre synder, for også vi
tilgir hver den som har syndet mot oss. Og led oss ikke inn i
fristelse." 5 Så fortsatte Jesus med å undervise om bønn
ved å fortelle forskjellige bilder. Han sa:"Tenk deg at du går
til en venn midt på natten og banker på hos ham og sier:'Kan
du låne meg tre brød. En av vennene mine har nettopp
kommet på besøk, og jeg har ikke noe å by ham.' 7 Kanskje
vennen da svarer inne fra huset:'Ikke forstyrr meg! Døren er
allerede låst, og vi har gått og lagt oss. Barna kan våkne om
jeg står opp. Jeg kan ikke hjelpe deg denne gangen.' 8 Men
om du likevel fortsetter å banke, så forsikrer jeg deg at han
kommer til å stå opp og gi deg alt du trenger. Kanskje gjør
han det ikke fordi du er vennen hans, men heller fordi han
skal slippe å skjemme seg ut. 9 Det er det samme med
bønnen: Be, så skal dere få. Let, så skal dere finne. Bank
på, og døren skal bli åpnet. 10 For alle som ber, de får, og
alle som leter, de finner. Og for hver den som banker på,
skal døren bli åpnet. 11 Du som er far, du gir vil ikke barnet
ditt en orm når det ber om en fisk, eller en skorpion når
det ber om et egg? Naturligvis ikke! 13 Dersom nå dere
som er onde og hardhjertet, har forstand til å gi gode gaver
til barna deres, skulle da ikke deres Far i himmelen gi sin
Hellige Ånd til dem som ber ham om det?" 14 En annen
gang satte Jesus fri en mann fra en ond Ånd som hadde
gjort ham stum. Da den onde ånden for ut, begynte mannen
å snakke. Folk ble helt forundret. 15 Noen sa:"Han driver
ut de onde åndene ved hjelp av Satan, som er de onde
åndene sin øverste leder!" 16 Andre forlangte at han skulle
gi dem et tegn fra Gud som bevis på at hans virksomhet ble
drevet i Guds kraft. 17 Jesus forsto hva de var ute etter, og
sa derfor:"Dere vet jo at et rike der innbyggerne kommer
i innbyrdes strid med hverandre snart vil gå under og bli
lagt øde. 18 Om det nå skulle være slik som dere sier, at
Satan gir meg kraft til å drive ut de onde åndene, da kjemper
han jo mot seg selv. Hvordan skal han da kunne fortsette å
styre riktet sitt? 19 Dersom jeg driver ut de onde åndene ved
hjelp av Satan, hvilken kraft er det da deres egne tilhengere
bruker når de driver ut åndene? Kanskje de heller skal svare
på disse anklagene? 20 Dersom det er med Guds kraft jeg
driver ut de onde åndene, da har jo Gud begynt å regjere
blant dere. 21 På denne måten er det: Satan er som en sterk
mann som vokter huset sitt med våpen. Da kan ingen stjele
noe fra ham. 22 Det er først når en som er sterkere dukker
opp og beseirer ham som vokter huset og tar våpene fra
ham, at noen kan røve eiendelene hans. 23 Den som ikke er
med meg, er imot meg, og den som ikke hjelper meg i mitt
arbeid, han motarbeider meg." 24 Så forklarte Jesus:"Når en
ond Ånd blir drevet ut av et menneske, da flakker den urolig
omkring i ørkenen og leter etter et nytt offer. Finner den
ingen, sier den:'Jeg vender heller tilbake til det mennesket
jeg kom fra.' 25 Og når den gjør det, finner ånden et hjerte
som er rent og velstelt. 26 Da leter den opp sju ånder til som
er enda verre enn den selv. Sammen tar de kontrollen over
mennesket, og det får det langt verre enn det hadde før." 27
Mens han talte, ropte en kvinne i folkemassen:"Lykkelig er
den kvinnen som har født og ammet deg." 28 Han svarte:"Si
i stedet: Lykkelige er de som får høre Guds budskap og som
tar være på det." 29 Fra alle kanter presset nå folket seg på,
og Jesus talte til dem og sa:"Denne slekten er en ond slekt
som ikke vil tro. De krever tegn. Det eneste tegnet som de
skal få, er det som skjedde med Jona. 30 Det Jona fikk være
med på, beviste for innbyggerne i Ninive at Gud hadde sendt
ham. På samme måten skal det som jeg, Menneskesønnen,
må gå gjennom, bevise for denne slekten at Gud har sendt
meg. 31 Dronningen fra landet i sør skal på dommens dag
stige fram som vitne mot denne slekten og dømme den, for
hun kom fra et fjernt land for å lytte til visdommen Salomo
hadde. Men her finnes en som er større enn Salomo, og
dere nekter å tro på ham. 32 Også innbyggerne i Ninive skal
på dommens dag stå opp fra de døde sammen med dere
og dømme dere, for de ga opp sitt onde liv og vendte seg
til Gud da de hørte Jona preke Guds budskap. Men her
finnes en som er større enn Jona, og dere nekter å tro på
ham. 33 Når dere tenner en lampe, skjuler dere den ikke
i et hjørne av rommet eller dekker over den. Dere setter
den slik at alle som kommer inn, kan se lyset. 34 Ditt øye

er kroppens lampe. Dersom øye ditt er friskt, slipper det
inn lyset. Men dersom øye ditt er ødelagt, stenger det lyset
ute, slik at det blir mørkt i ditt indre. 35 Se derfor til at det
lyset som du tror du har, i virkeligheten ikke er mørke. 36
Dersom alt i deg er lys og ingen del ligger i mørke, da vil
ditt indre bade i lys som når en lampe lar stråleglansen
flomme." 37 Mens Jesus holdt på å tale til folket, passet en
av fariseerne på å be ham hjem til måltid, og Jesus fulgte
med. Da han kom inn, slo han seg ned ved bordet uten
først å vaske seg slik den jødiske skikken krever. Dette
forskrekket fariseeren. 39 Da vendte Herren Jesus seg til
ham og sa:"På utsiden er dere fariseere like blankpusset
som beger og fat som dere vasker så nøye før dere drikker
og spiser av dem. Men innvendig er dere fulle av griskhet og
ondskap. 40 Forstår dere ikke at Gud har skapt både utsiden
og innsiden? 41 Nei, ta det som er i begrene deres og på
fatene og gi det til de fattige, så vil også det indre hos dere
bli rent for Gud. 42 Ulykken vil ramme dere fariseere! Dere
gir Gud en tiendedel av den minste lille krydderplante, som
mynte og karve og av alle grønsaker, men bryr dere ikke om
å elske Gud og være rettferdige mot andre. Visst skal dere
gi Gud en tiendedel av alt, men glem ikke det som er det
aller viktigste. 43 Ulykken vil ramme dere fariseere, som
elsker å sitte på de fremste plassene under gudstjenestene
og bli hilst med respekt på torget! 44 Ulykken vil ramme
dere, for dere er som gjengrodde graver som folk tramper
på uten å legge merke til noe. Uten å vite om det kommer
mennesker i kontakt med ondskapen deres." 45 "Mester", sa
en mann i forsamlingen, en av de skriftlærde,"når du taler
på denne måten, krenker du også oss." 46 "Ja, ulykken
vil ramme dere skriftlærde også", sa Jesus,"for dere stiller
umulige krav til folket, men gjør ikke noe for å hjelpe dem
til å oppfylle det dere krever. 47 Ulykken vil ramme dere
som reiser gravmonumenter over de profetene som bar fram
Guds budskap, og som forfedrene deres myrdet! 48 Dere
identifiserer dere med forfedrene og synes de gjorde rett, og
dere ville selv ha gjort det samme. De drepte profetene,
og dere bygger gravmonumenter over dem. 49 Derfor har
Gud i sin visdom sagt:'Jeg skal sende profeter som bærer
fram budskapet mitt, og andre som er disiplene mine. Noen
vil de drepe, og andre vil de forfølge.' 50 Derfor skal også
denne slekten stå til rette for drapene på alle de profetene
som er drept siden verdens skapelse, 51 helt fra Abel til
Sakarja, han som ble myrdet mellom alteret og templet. Ja,
jeg sier dere at denne slekten som ikke vil tro, skal bli stilt til
rette for alt sammen. 52 Ulykken vil ramme dere skriftlærde,
som på grunn av undervisningen dere driver, stenger folket
ute fra sannheten om Gud. Dere har ikke selv forstått den
sannheten som kan frelse dere, og dere hindrer andre i å
lære den å kjenne." 53 Fariseerne og de skriftlærde ble
rasende, og da han gikk derfra, begynte de å overøse ham
med spissfindige spørsmål. 54 Hensikten var å få han til å si
noe som de kunne arrestere ham for.

**12** I mens hadde folk samlet seg i tusentall, slik at de
holdt på å trampe hverandre ned. Jesus vendte seg
først til disiplene og advarte dem:"Ta dere i vare for læren til
fariseerne, den som sprer om seg som gjæren i en deig. De
er falske mennesker som bare later som om de er lydige
mot Gud. 2 En dag skal sannheten komme fram. Da skal det
som er skjult, bli kjent for alle. 3 Det som er blitt planlagt i det
skjulte, skal komme fram i lyse dagen. Det som er hvisket
i ørene til noen, skal bli ropt ut fra taket på husene! 4 Til
dere som er vennene mine, sier jeg: Vær ikke redd for dem
som vil drepe dere, men som etterpå ikke kan gjøre mer
skade. 5 Jeg forsikrer dere at det finnes bare en som har en
slik makt at vi alle bør frykte ham, og det er Gud. Han har
makt både til å drepe og etterpå kan han kaste i helvete.
(Geenna g1067) 6 Men ikke en eneste spurv, hvor lite den enn
er verdt, er glemt av Gud. 7 På hver av dere er til og med
hårstråene tellet. Dere skal altså ikke bekymre dere! Dere er
mer verdt for Gud enn alle spurvene i hele verden. 8 Jeg
forsikrer dere, om noen åpent bekjenner at han tilhører meg,
Menneskesønnen, da skal jeg for Guds engler bekjenne
at han tilhører meg. 9 Men den som åpent fornekter meg,
han vil selv bli fornektet for Guds engler. 10 Det er slik
at mennesker som sier noe imot meg, Menneskesønnen,
kan få tilgivelse, men den som spotter Guds Hellige Ånd,
kommer aldri til å bli tilgitt. 11 Når de trekker dere for
domstolene i synagogene, og dere blir forhørt av makthavere
og dommerne, da skal dere ikke være bekymret for hvordan
dere skal forsvare dere eller for hva dere skal si. 12 Guds
Hellige Ånd vil i samme øyeblikk la dere få vite nøyaktig hva
dere skal si." 13 Da ropte noen i folkemassen:"Mester, si til
min bror at han skal dele arven fra vår far med meg." 14
Men Jesus svarte:"Min venn, hvem har satt meg til dommer,
slik at jeg skal avgjøre tvister mellom dere?" 15 Så sa han til
alle:"Ta dere i være for pengebegjæret! Om et menneske har
aldri så mye penger, vil det aldri kunne kjøpe seg det evige
livet." 16 For å understreke hva han mente, fortalte han et
bilde. Han sa:"En rik bonde hadde fått en kjempeavling. 17
Lagrene var så overfylte at det ikke gikk å få inn mer, og han
gikk derfor og spekulerte på hva han skulle gjøre. 18 Til slutt
sa han:'Nå vet jeg det, jeg river ned de gamle lagrene og

bygger nytt og større. Da får jeg plass både til avlingen og
alt det andre jeg eier. 19 Så kan jeg slå meg til ro og si til
meg selv: Du har samlet så mye at det rekker i mange år.
Nå kan du koble av! Spis, drikk og vær glad!' 20 Men Gud
sa til mannen:'Din dåre, allerede i natt skal du dø! Hvem
skal da få alt det du har spart deg opp?' 21 Slik går det for
den som samler seg rikdom på jorden, men er fattig i Guds
øyne." 22 Jesus vendte seg igjen til disiplene og sa:"Derfor
sier jeg dere: Bekymre dere ikke for hvordan dere skal klare
livet, hvordan dere skal få mat å spise og klær å ha på dere.
23 Det finnes viktigere saker i livet enn mat og klær. 24 Se
på ravnene! De bekymrer seg ikke for hva de skal spise.
De verken sår, høster, eller skaffer seg forrådskammer og
lagerplass, men Gud gir dem likevel mat. Er ikke dere mye
mer verd for han enn det fuglene er? 25 Hva tjener det til å
bekymre seg? Kan det forlenge livet med en eneste time?
Naturligvis ikke! 26 Dersom dere nå ikke en gang kan klare
å gjøre så lite med antall levedager, hvorfor bekymrer dere
da for alt det andre? 27 Se på liljene hvordan de vokser. De
arbeider ikke og skaper ingen klær. Likevel forsikrer jeg dere
at ikke en gang kong Salomo i all sin prakt var så vakkert
kledd som de. 28 Dersom nå Gud gir så vidunderlige klær til
gresset, som står i dag på marken og i morgen blir kastet på
bålet, skulle han ikke da ordne med klær til dere? Stoler dere
fortsatt så lite på Gud? 29 Ikke driv å gruble på hva dere
skal spise og drikke. Ikke vær bekymret for slikt. 30 Gjør ikke
som folk i verden som ikke kjenner Gud. De jager etter alt
dette og bekymrer seg hele tiden. Deres Far i himmelen
vet allerede hva dere trenger. 31 Han vil gi dere alt dette
med glede, dersom dere først og fremst ser til at han får
regjere blant dere. 32 Vær altså ikke redde for framtiden,
dere som er min lille flokk av disipler. Deres Far i himmelen
har besluttet at dere skal få være hans eget folk. 33 Selg det
dere eier og gi til de fattige. Dere samler dere da en skatt i
himmelen, i en lommebok som aldri blir slitt ut. Der er skatten
sikkert oppbevart. Ingen kan stjele den og den beholder alltid
sin verdi. 34 Dersom skatten deres finnes i himmelen, vil
også hjertet og tankene deres være der. 35 Vær alltid beredt
og klar til å tjene. 36 Vær som tjenere som venter på at
herren deres skal komme hjem fra en bryllupsfest. De holder
seg våkne og beredt slik at de raskt kan åpne døren for sin
herre når han banker på. 37 En ekstra belønning venter dem
som er beredt når herren kommer. Ja, jeg forsikrer dere
at han vil selv gjøre seg klar til å tjene, og han vil la dem
som er beredt, få slå seg ned ved bordet for å spise mens
han selv serverer dem. 38 Kanskje kommer han ikke før
ved midnatt eller til og med like før morgendemringen. Men
en ekstra belønning venter dem som er beredt. 39 La meg
ta et annet eksempel: Dersom huseieren visste når tyven
tenkte å forsøke seg på innbrudd, da ville han selvfølgelig
hindre ham i å bryte seg inn. 40 Vær også dere beredt, for
jeg, Menneskesønnen, kommer tilbake når dere minst av alt
venter det." 41 Peter spurte:"Herre, snakker du nå bare til
oss, eller gjelder dette også for alle?" 42 Jesus svarte med
et bilde og sa:"Jeg snakker til hver og en som er lik en klok
og pålitelig tjener, og som av herren sin har fått i oppgave å
passe på at de andre tjenerne får mat slik de skal ha. 43
Lykkelig er den tjeneren om herren kommer hjem og får se
at han gjør det han skal. 44 Jeg lover dere at en slik trofast
tjener vil få ansvaret for alt herren eier. 45 Men om tjeneren
sier til seg selv:'Min herre kommer sikkert ikke på en stund
ennå', og så begynner å mishandle de andre tjenerne, og
selv lever han livets glade dager og drikker seg full. 46 En
dag da han slett ikke venter det, kommer herren hans helt
plutselig. Da vil herren hans henrette ham, og la ham dele
straff med dem som nekter å være lydige mot Gud. 47 Den
tjeneren som kjenner sin herres vilje og likevel ikke følger
den eller bryr seg om det herren har gitt befaling om, han
skal få strengere straff. 48 Men den som ikke er klar over
at han handler galt, han vil få en mildere straff. Jo større
oppgave en tjener har fått, desto mer kommer det til å bli
krevd av ham, etter som ansvaret hans er større. 49 Jeg har
kommet for å tenne en ild på jorden, og jeg ønsker at min
oppgave var sluttført. 50 Men mye lidelse venter meg, og
jeg er sterkt plaget før alt er over. 51 Tror dere at jeg har
kommet for å skape fred på jorden? Nei, heller snarere strid
og splittelse! 52 Dersom fem personer bor i et hjem, vil de i
fortsettelsen komme til å leve i strid. Tre kommer til å ta
parti for meg og to imot meg, eller kanskje tvert om. 53 Far
og sønn, mor og datter, svigermor og svigerdatter vil alle
være imot hverandre." 54 Så vendte Jesus seg mot folket og
sa:"Når dere ser skyene tørne seg opp i vest, sier dere:'Nå
blir det regn.' Og slik blir det. 55 Når det blåser vind fra sør,
sier dere:'I dag blir det fryktelig varmt!' Og slik blir det. 56
Dere er falske mennesker som bare later som om dere er
lydige mot Gud! Dere har så lett for å tyde de tegnene dere
ser på himmelen og i naturen, men de tingene som utspiller
seg rett for øynene på dere, kan dere ikke forstå. 57 Hvorfor
avgjør dere ikke selv hva som er rett? 58 Om noen anklager
deg for ikke å ha betalt tilbake en gjeld, og du er på veien
med din motpart til domstolen, da forsøk å bli enig med ham
før dere er nådd fram. Ellers vil han kanskje dra deg for
dommeren, som etterpå lar sin betjent ta hånd om deg og

sette deg i fengsel. 59 Jeg forsikrer deg at du må bli der til
du har betalt alt det du er skyldig."

13 Samtidig kom noen og fortalte til Jesus at
landshøvdingen Pilatus hadde drept flere jøder fra
Galilea mens de ofret i templet i Jerusalem. 2 Jesus
spurte:"Tror dere at disse var større syndere enn andre
folk i Galilea? Var det derfor de måtte lide? 3 Nei! Men jeg
forsikrer dere at dersom dere ikke slutter å synde og vender
om til Gud, vil også dere miste livet. 4 Og hvordan var det
med de 18 ofrene som døde da tårnet i Siloa raste ned over
dem? Var de større syndere enn alle andre i Jerusalem?
5 Nei! Men jeg forsikrer dere at dersom dere ikke slutter
å synde og vender om til Gud, vil også dere miste livet."
6 Så fortalte Jesus et bilde for å illustrere det han hadde
sagt:"En mann plantet et fikentre i hagen sin. Med jevne
mellomrom kom han for å se om det var noe frukt på treet,
men han ble alltid like skuffet. 7 Til sist ba han gartneren sin
om å hugge det ned.'Jeg har ventet i tre år, og det har ennå
ikke blitt en eneste fiken på det!' sa han.'Det er bedre at
jeg planter andre trær i stedet.' 8 Men gartneren ba:'Herre,
gi det en sjanse til. La det stå dette året også, så skal jeg
stelle det og gi det skikkelig med gjødsel. 9 Kanske blir det
fiken på det neste år. Om ikke, så hugger jeg det ned.'" 10
En hviledag da Jesus underviste i synagogen, 11 var det
en kvinne der som var handikappet på grunn av en ond
Ånd. Hun hadde gått med krum rygg i 18 år og kunne ikke
rette seg opp. 12 Da Jesus fikk se henne, kalte han på
henne og sa:"Kvinne, du er fri fra din sykdom!" 13 Så la
han hendene på henne, og straks rettet hun opp ryggen og
begynte å hylle Gud. 14 Men lederen for synagogen ble sint
over at Jesus helbredet henne på hviledagen."Det finnes
seks dager i uken da alle kan arbeide", sa han til folket."Dere
kan komme og bli helbredet på hverdagene, men ikke på
hviledagen!" 15 Da svarte Jesus:"Nå er dere falske og bare
later som om dere er lydige mot Gud! Finnes det en eneste
av dere som ikke arbeider på hviledagen? Dere løser jo
oksene og eslene deres fra krybben og leier dem ut så de
får vann? 16 Men her har vi en jødisk kvinne som Satan har
holdt bundet i 18 år, og så vil dere hindre henne fra å bli løst
fra sin pine bare fordi det er hviledag!" 17 Det fikk fiendene
hans til å gå skamfull bort, men folket gledet seg over de
store miraklene som han gjorde. 18 Jesus sa:"Hvordan er
det når Gud regjerer? Hvordan skal jeg beskrive det? 19 Jo,
det er som når en mann sår et lite sennepsfrø i hagen sin.
Det vokser og blir til et tre, og fuglene bygger reir mellom
grenene. 20 Der Gud regjerer, blir det også som når en
kvinne blander gjær i deigen sin når hun baker. Hun tar bare
litt gjær og blander det inn i en stor mengde mel og elter det
sammen. Så påvirker gjæren hele den store deigen." 22 På
vei mot Jerusalem gikk Jesus innom flere bygder og byer og
underviste. 23 Noen spurte ham:"Herre, er det bare noen
få som blir frelst?" Jesus sa til folket: 24 "Den som vil bli
frelst, må gå inn gjennom den trange porten. Gjør alt dere
kan for å komme inn gjennom den. Sannheten er at mange
skal forsøke, men ikke lykkes. 25 Når husets herre har reist
seg og låst porten, er det for seint. Dersom dere da står
utenfor og banker og roper:'Herre, åpne for oss!' da skal han
svare:'Jeg kjenner dere ikke.' 26 Kanske sier dere da:'Men vi
har jo spist og drukket sammen med deg. Og du gikk rundt
på våre gater og underviste!' 27 Men han skal svare:'Har jeg
ikke allerede sagt at jeg ikke kjenner dere eller vet hvor dere
kommer fra! Forsvinn herfra, dere som er onde mennesker!'
28 Ja, dere skal gråte av angst og fortvilelse når dere blir
stengt ute fra Guds nye verden, og ser Abraham, Isak og
Jakob innenfor sammen med alle profetene som bar fram
Guds budskap. 29 Folkene fra alle jordens land skal komme
og være med på festen i Guds nye verden. 30 Da skal de
som i dag har lav status, være blant de fremste, mens andre
som i dag blir regnet å være betydningsfulle, må holde seg i
bakgrunnen." 31 Nå kom noen fariseere til ham og sa:"Røm
straks bort herfra, for Herodes har planer om å drepe deg!"
32 Jesus svarte:"Hils til den reven og si at jeg driver ut onde
ånder og helbreder syke i dag og i morgen, og at jeg på
den tredje dagen når målet mitt. 33 Ja, i dag, i morgen og i
overmorgen skal jeg fortsette min reise, for en profet som
bærer fram Guds budskap, kan ikke bli drept noe annet sted
enn i Jerusalem. 34 Åh, dere innbyggere i Jerusalem, som
dreper profetene og steiner andre som Gud sender til dere
med budskapet sitt. Hvor ofte har jeg ikke ønsket å samle
dere på samme måte som når en høne samler kyllingene
sine under vingene, men dere lot meg ikke gjøre det. 35 Nå
får dere selv ta hånd om templet deres. Ja, jeg sier at dere
vil ikke få se meg igjen før dere sier:'Vi ærer deg som er
sendt av Herren.'"

14 En hviledag var Jesus bedt hjem på mat til en fariseer
som var medlem i Det jødiske rådet. De fulgte nøye
med ham. 2 Det var nemlig en mann der som led av alvorlig
hevelse i kroppen. Plutselig stilte mannen seg foran Jesus.
3 Jesus vendte seg da til fariseerne og de skriftlærde og
spurte:"Tillater Moseloven å helbrede noen på hviledagen?"
4 Men de nektet å svare. Da rørte Jesus ved den syke
mannen og helbredet ham og lot ham gå. 5 Så sa han:"Hva

gjør dere selv på hviledagen? Dersom noen av dere har
et barn eller kanskje en okse som ramler i en brønn, drar
dere ikke da straks opp den som falt i brønnen? Ja, selv
om det skulle være på en hviledag!" 6 Dette kunne de ikke
svare noe på. 7 Da Jesus så at gjestene forsøkte å sikre
seg plassene nærmest vertskapet mens de tok plass ved
bordet, ga han dette rådet: 8 "Dersom du blir invitert til
bryllup, bør du ikke streve etter å få de fremste plassene.
Det kan jo komme noen som er mer ansett enn du, 9 og da
vil verten si:'Kan du være så snill og overlate plassen din til
denne gjesten.' Da må du sjenert lete opp en plass lengst
nede ved festbordet. 10 Gjør i stedet slik som dette. Velg
en plass lengst nede. Når da verten kommer og ser deg,
vil han kanskje si:'Min venn, det finnes en bedre plass her
framme til deg!' Da kommer du til å bli æret i alle gjestenes
påsyn. 11 For den som opphøyer seg selv, vil bli ydmyket.
Den som derimot ydmyker seg selv, vil bli opphøyd." 12 Så
vendte Jesus seg til fariseeren som hadde invitert ham, og
sa:"Når du innbyr til fest, skal du ikke bare be vennene dine
eller søsken eller slektninger eller rike naboer, for da blir
din eneste belønning at de inviterer deg tilbake. 13 Nei,
invitere i stedet dem som er fattige og handikappet, lamme
og blinde. 14 Etter som de ikke kan invitere deg tilbake, vil
Gud lønne deg for det du gjorde, den dagen han vekker
opp de døde og belønner dem som fulgte hans vilje." 15
En mann som satt ved bordet og hørte dette, sa:"Lykkelig
er den som får komme til festen i Guds nye verden." 16
Jesus svarte med en fortelling. Han sa:"En mann ordnet en
stor fest og innbød mange gjester. 17 Da tiden for festen
var inne, sendte han av sted tjenerne sine til dem som var
innbudt, for å si:'Alt er klart, velkommen til festen.' 18 Men
alle kom med unnskyldninger. En sa:'Jeg har nettopp kjøpt
en gård og må gå for å inspisere den. Tilgi at jeg ikke kan
komme!' 19 En annen sa:'Det går dessverre ikke. Jeg har
nettopp kjøpt fem par okser og vil gjerne se hva de duger
til.' 20 En tredje ba om unnskyldning og sa:'Jeg har nettopp
giftet meg. Du forstår sikkert at jeg ikke kan komme.' 21 Da
tjenerne etter en stund kom tilbake og fortalte det de hadde
sagt, ble herren hans sint og ga befaling om at han straks
skulle gå ut på alle gatene og smugene i hele byen og hente
dem som var fattige og handikappet, blinde og lamme. 22
Tjenerne kom tilbake og sa:'Herre, vi har gjort som du ga
befaling om, men fortsatt finnes det plasser igjen.' 23 Da sa
mannen til tjenerne sine:'Gå ut over alt på veiene og stiene
der dere oppfordrer alle til å komme, slik at huset mitt kan bli
fullt. 24 Jeg sier er at ingen av dem som jeg første gangen
innbød, skal få være med på festen.'" 25 Jesus var omgitt av
et stort antall mennesker, og han vendte seg mot dem og sa:
26 "Den som kommer til meg, må elske meg mer enn noen
andre, mer enn foreldre, kone eller mann, barn og søsken,
ja, til og med mer enn selve livet, ellers kan han ikke være
disippelen min. 27 Den som ikke følger mitt eksempel og
er beredt til å dø, kan ikke være disippelen min. 28 Dere
må kalkulere hva det koster. La meg forklare dette med et
bilde: Om noen av dere vil bygge et tårn, vil han ikke da
først sette seg ned og regne ut om han har nok penger til å
fullføre bygget? 29 Jo, selvfølgelig, ellers vil han kanskje ikke
komme lenger enn til grunnmuren, og da blir han ledd ut av
alle. 30 'Se på denne mannen', vil folk si med et hånflir:'Han
begynte å bygge, men pengene tok slutt før han var ferdig!'
31 Tenk også på dette bilde: En konge planla å dra ut i
krig mot en annen konge. Setter han seg ikke først ned og
overveier om hæren hans på 10 000 mann er sterk nok til å
beseire den fienden som kommer imot ham med 20 000
mann? 32 Viser det seg å være umulig, sender han i stedet
ut forhandlere for å be om fred, mens fiendens hær fortsatt
er langt unna. 33 Ingen kan altså bli disiplene mine, dersom
de ikke er beredt til å gi opp alt de eier, for min skyld. 34 Den
som er beredt til å følge meg, samme hva det enn vil koste,
han blir som saltet som bevarer verden fra forråtnelse. Men
til hvilken nytte er salt dersom det mister sin kraft? Kan da
noen få det til å bli salt igjen? 35 Nei, det duger ikke verken
til forbedring av jorden eller til å bli kastet på gjødselhaugen.
Det må fjernes helt. Lytt nøye og forsøk å forstå!"

**15** Tollere og andre syndere som var beryktet, kom ofte for
å høre på når Jesus talte. 2 Dette irriterte fariseerne og
de skriftlærde som kritiserte Jesus for at han hadde omgang
med så tvilsomme mennesker. Ja, han til og med spiste
sammen med dem. 3 Da forklarte Jesus sine motiver ved å
fortelle et bilde. Han sa: 4 "Om noen av dere har 100 sauer
og plutselig oppdager at han mangler en av dem, vil han
ikke da forlate de 99 andre i ødemarken og lete etter den
som er forsvunnet til han finner den? 5 Jo, og når han finner
den, blir han glad og bærer sauen hjem på skuldrene sine. 6
Etterpå samler han vennene og naboene sine for at de også
kan glede seg over at han har funnet igjen sauen han hadde
mistet. 7 Jeg forsikrer dere at på samme måten kommer de
til å glede seg mer i himmelen over en eneste synder som
vender om til Gud, enn over 99 som allerede følger Guds
vilje og ikke trenger å vende tilbake til Gud." 8 Jesus brukte
også et annet eksempel:"Om en kvinne har ti verdifulle
sølvmynter og mister en av dem, vil hun ikke da tenne en
lampe og feie gulvene i hele huset og lete i hver krik og

krok til hun finner den? 9 Etterpå samler hun sine venner og
naboer for at de skal glede seg med henne? 10 På samme
måten gleder Guds engler seg over hver eneste synder som
vender om til Gud." 11 Jesus fortalte videre et tredje bilde.
Han sa:"En mann hadde to sønner. 12 Den yngste sa til
faren:'Jeg vil ha min del av arven nå i stedet for å vente
til du dør.' Faren gikk med på å dele sin eiendom mellom
sønnene. 13 Noen dager seinere hadde den yngste sønnen
solgt alt han eide, og så ga han seg på vei til et fremmed
land. Der levde han et vilt og umoralsk liv og gjorde snart
slutt på alle pengene sine. 14 En alvorlig sultekatastrofe
rammet landet, og han begynte å lide nød. 15 I sin fortvilelse
ba han en bonde om å få jobb, og mannen sendte ham ut for
å holde vakt over grisene sine. 16 Til slutt var han så sulten
at han bare lengtet etter å få spise av maten til grisene,
men ingen ga ham noe. 17 Endelig innså han hvor dum han
hadde vært og sa til seg selv:'Hjemme hos far har de ansatte
mat i overflod, og her holder jeg på å sulte i hjel! 18 Jeg går
hjem til far og sier: Far, jeg har syndet både mot Gud og deg.
19 Jeg er ikke verd å bli kalt din sønn lenger, men la meg i
det minste få arbeide som en av dine tjenere.' 20 Og så gikk
han veien hjem til sin far. Mens sønnen ennå var langt borte,
så faren ham og ble fylt av kjærlighet og medfølelse. Han
sprang imot sønnen sin og kastet seg om halsen på han og
kysset ham. 21 Sønnen utbrøt:'Far, jeg har syndet både mot
Gud og deg. Jeg er ikke lenger verd til å bli kalt din sønn.' 22
Men faren sa til tjenerne:'Skynd dere! Ta fram mine fineste
klær og ha dem på ham. Sett en ring på fingeren hans og
sko på føttene! 23 Hent gjøkalven og slakt den, for nå skal vi
spise og ha en kjempefest. 24 Sønnen min var død, men er
blitt levende igjen. Han var tapt, men er kommet tilbake til
meg igjen.' Så begynte festen og gleden. 25 Imens hadde
den eldre sønnen vært ute på åkeren. Da han nå nærmet
seg huset, hørte han på lang avstand lyden av musikk og
dans. 26 Forskrekket spurte han en av tjenerne hva det var
de feiret. 27 Tjeneren svarte:'Broren din har kommet tilbake,
og faren din har slaktet gjøkalven og ordnet med en fest for
å feire at han har kommet hjem i god behold.' 28 Da ble den
eldre sønnen rasende og ville ikke gå inn i huset. Faren
gikk ut og forsøkte å overtale ham til å komme inn, 29 men
han svarte:'I alle disse årene har jeg arbeidet hardt og aldri
noen gang har jeg nektet å gjøre det du har bedt meg om.
Likevel har du ikke gitt meg et eneste kje for at jeg kunne
ha fest sammen med vennene mine. 30 Men nå kommer
denne døgenikten hjem, han som har gjort slutt på pengene
dine sammen med prostituerte, og da feirer du det med å
slakte gjøkalven!' 31 'Ro deg ned, sønnen min,' sa faren til
ham.'Du og jeg er alltid sammen, og alt jeg eier er ditt. 32
Men nå må vi være glade og feire det som har skjedd, for
broren din var død, men er blitt levende igjen. Han var tapt,
men er kommet tilbake til meg igjen.'"

**16** Jesus fortalte også et annet bilde, men denne gangen
bare for disiplene. Han sa:"En rik mann hadde en
forvalter som drev forretningene hans, men ryktet begynte
å gå om at mannen satte pengene hans over styr. 2
Arbeidsgiveren kalte derfor mannen til seg og sa:'Hva er det
jeg hører om deg! Legg fram regnskapet, for jeg tenker å
gi deg oppsigelse i jobben.' 3 Forvalteren tenkte da med
seg selv:'Hva skal jeg nå gjøre dersom jeg må slutte som
forvalter? Grave grøfter orker jeg ikke og å tigge skammer
jeg meg over. 4 Men jeg har en idé som kan gi meg
mange venner den dagen jeg må forlate jobben min.' 5 Som
tenkt som gjort! Han ba om et møte med dem som skyldte
arbeidsgiveren penger, og begynte å forhandle med en etter
en. Den første spurte han:'Hvor mye er du skyldig?"100
fat olivenolje', svarte mannen. Da sa forvalteren:'Her er
gjeldsbrevet du har skrev under på. Riv det i biter og skriv ut
et nytt på 50 fat i stedet.' 7 Så spurte han neste mann:'Og
hvor mye skylder du?"100 tønner hvete', svarte han.'Her', sa
forvalteren,'ta gjeldsbrevet ditt og skriv 80 tønner i stedet!' 8
Den rike mannen var nødt til å innrømme at den uærlige
forvalteren hans hadde vært smart. Og det er faktisk slik at
denne verdens mennesker er mer smarte mot hverandre,
enn de som tilhører Gud. (aiōn g165) 9 Ja, det rådet skal jeg
gi dere, at det å bruke pengene sine til å hjelpe andre kan
føre til at dere blir hilst velkommen til Guds evighet den
dagen pengene her har mistet sin verdi. (aiōnios g166) 10
Bare den som er ærlig i de daglige forhold, vil være ærlige
når det gjelder større bestemmelser. Fusker noen i det lille,
vil de også fuske i stort. 11 Dersom dere er upålitelige i
spørsmål om penger, hvem vil da la dere ta hånd om de
virkelige verdiene? 12 Dersom dere ikke er til å stole på
når det gjelder pengene til andre, hvem vil da betro dere
sine egne penger å forvalte? 13 Ingen kan tjene to herrer
samtidig. Enten vil han hate den første og elske den andre,
eller elske den første og hate den andre. Dere må altså
velge. Dere kan ikke tjene Gud samtidig som dere elsker
pengene." 14 Da fariseerne hørte dette, kritiserte de Jesus,
for de var svært glade i penger. 15 Jesus sa:"Dere gjør alt
for at folket skal tro at dere følger Guds vilje, men Gud vet
hvor onde dere er. Og det som gjør inntrykk på folket, er
gjerne slikt som Gud hater." 16 Jesus sa også:"Fram til den
dagen da døperen Johannes begynte å tale til folket, var

det ordene som er skrevet ned i Moseloven og profetene
som var folkets veivisere. Etter denne tiden blir nå det glade
budskapet spredd om at Gud vil frelse menneskene og gjøre
dem til sitt eget folk. Alle presser på for å få være med.
17 Men det betyr ikke at loven har sluttet å gjelde. Nei, så
lenge himmelen og jorden består, vil hvert ord i loven være
gyldig. 18 Fortsatt gjelder det at den mannen som skiller
seg fra kona si og gifter seg på nytt med en annen, han er
utro. Og den som gifter seg med en kvinne som er skilt,
gjør at hun er utro." 19 Jesus fortalte:"Det var en gang en
rik mann som var flott kledd og hver dag levde i luksus og
overflod. 20 På samme tiden lå en tigger som het Lasarus,
ved porten hans full av sår. 21 Lasarus håpet å få noen
matrester fra bordet til den rike mannen, og hundene kom og
slikket sårene hans. 22 Til slutt døde tiggeren og ble ført av
englene til Abraham, til det stedet der ingen lidelse finnes.
Den rike mannen døde også og ble begravd. 23 Da han slo
opp øynene sine, var han i helvete, der han ble uhyggelig
plaget. Langt borte fikk han se Abraham, og Lasarus som
satt ved siden av ham. **(Hadēs g86)** 24 'Far Abraham', ropte
han.'Ha medfølelse med meg! Send Lasarus hit for å dyppe
fingeren i vann for å leske tungen min. Jeg blir så fryktelig
plaget i disse flammene.' 25 Men Abraham sa til ham:'Min
sønn, husk på at du i din tid på jorden hadde alt du ønsket
deg, mens Lasarus ikke hadde noe. Nå er han her for å bli
trøstet, mens du blir plaget. 26 Dessuten finnes det en stor
avgrunn som skiller mellom oss. Ingen kan komme herfra
og ta seg over til dere. Heller ikke kan noen komme over
fra dere til oss.' 27 Da sa den rike mannen:'Far Abraham,
send ham i det minste 28 til mine fem brødre for å advare
dem mot dette stedet med så mye pine, slik at de slipper å
komme hit når de dør.' 29 Abraham sa:'De kan høre på det
Gud har sagt i Moseloven og ved profetene.' 30 Den rike
mannen svarte:'Nei, far Abraham, det bryr de seg ikke om.
Men om noen kommer til dem fra de døde, da vender de om
til Gud!' 31 Men Abraham sa:'Dersom de ikke vil høre på det
som Gud har sagt i Moseloven og profetene, vil de heller
ikke bli overbevist selv om noen står opp fra de døde.'"

**17** En dag advarte Jesus disiplene og sa:"Det vil alltid
finnes noe som frister menneskene til å synde. Men
ulykken vil ramme den som frister andre. 2 Ja, det ville være
bedre for ham å bli kastet i havet med en tung kvernstein
bundet til halsen, enn at han skal leve videre og få mulighet
til å føre noen vill av disse som med et barns tillit tror på
meg. 3 Jeg advarer dere! Dersom noen har handlet galt,
skal du vise til rette den det gjelder, og tilgi personen dersom
han angrer seg. 4 Ja, selv om noen handler galt mot deg sju
ganger samme dagen, og så sju ganger angrer seg og ber
om tilgivelse, skal du tilgi." 5 En dag sa disiplene til Herren
Jesus:"Vi skulle gjerne hatt større tro. Fortell oss hvordan vi
kan få det." 6 "Mer tro?", svarte Herren."Om troen deres
bare var så stor som et sennepsfrø, da ville dere kunne si til
morbærtreet der borte:'Rykk deg av egen kraft opp med
røttene og kast deg i havet!' Og det ville være lydig mot det
dere sier." 7 Jesus sa også:"Tenk dere at dere har en tjener
som kommer hjem etter å ha pløyd på åkeren eller passet
sauene. Da sier dere ikke til ham:'Slå deg først ned ved
bordet og spis.' 8 Nei, dere sier:'Gjør i stand kveldsmaten til
meg og varte meg opp mens jeg spiser. Etterpå kan du selv
spise og drikke.' 9 Dere ville heller ikke takke tjeneren, for
han har jo bare gjort det han fikk beskjed om. 10 Det samme
gjelder dere. Når dere har gjort alt dere har fått beskjed om,
da skal dere si:'Vi er vanlige, enkle tjenere, vi har bare gjort
plikten vår.'" 11 På sin videre reise mot Jerusalem kom Jesus
til grensen mellom Galilea og Samaria. 12 Der gikk han inn i
en by, og plutselig kom ti spedalske imot han. De stanset et
stykke borte 13 og ropte:"Herre Jesus, ha medfølelse med
oss!" 14 Da iakttok han dem og sa:"Gå til prestene og la de
undersøke dere!" Og mens de var på vei dit, ble de friske!
15 En av dem kom tilbake til Jesus da han så at han var blitt
frisk, og han ropte høyt og hyllet Gud. 16 Så kastet han
seg ned for Jesus med ansiktet mot jorden og takket ham.
Denne mannen var fra Samaria. 17 Jesus spurte da:"Var
det ikke ti i alt som ble friske? Hvor er de andre ni? 18 Er
det bare denne fremmede som har kommet tilbake for å
takke Gud?" 19 Han sa til mannen:"Reis deg opp og gå. Din
tro har hjulpet deg." 20 En dag spurte fariseerne Jesus om
når Gud ville gi dem en konge som kunne regjere. Jesus
svarte:"Gud selv regjerer allerede blant menneskene, men
ikke på en slik måte at noen kan se det med sine fysiske
øyne. 21 Ingen kan si:'Her er kongen vår', eller:'Der er
kongen vår'. Nei! Gud regjerer i dere." 22 Litt etter forklarte
han dette nærmere for disiplene og sa:"Det skal komme en
tid da dere lengter etter å få oppleve en eneste dag sammen
med meg, Menneskesønnen, i Guds nye verden, men dere
skal ikke få det. 23 Noen vil si til dere:'Han har kommet
igjen. Der er han', eller:'Her er han'. Men ikke tro på det
og ikke gå dit. 24 For når jeg, Menneskesønnen, virkelig
kommer igjen, blir det like tydelig som når lynet flerrer over
himmelen og lyser opp hele horisonten. 25 Men før dette
hender, må jeg lide mye og bli avvist av denne slekten som
ikke vil tro. 26 Når jeg, Menneskesønnen, kommer igjen,
vil verden være like sorgløs som på den tiden da Noah

levde. 27 Da spiste, drakk og giftet de seg. Alt var akkurat
som til vanlig, helt til den dagen da Noah gikk inn i arken,
og den voldsomme oversvømmelsen kom og druknet alle
sammen. 28 På samme måten var det på tiden da Lot levde.
Menneskene holdt på med sine daglige sysler. De spiste,
drakk, kjøpte, solgte, plantet og bygget. 29 Alt var normalt
helt til den morgenen da Lot dro fra Sodoma. Da regnet
det ild og svovel fra himmelen og drepte alle sammen. 30
Akkurat på samme måten blir det når jeg, Menneskesønnen,
kommer igjen. 31 Den dagen må den som er oppe på taket
og har sine eiendeler inne i huset, ikke gå innfor å pakke.
Den som er ute på åkeren, må ikke ta omveien hjem. 32
Husk på det som skjedde med kona til Lot! 33 Den som
klamrer seg fast til livet, vil miste det, men den som mister
livet for Guds skyld, skal redde det. 34 Ja, den natten skal to
personer sove i samme seng. Den ene bli tatt med, den
andre bli latt tilbake. 35 To kvinner skal male mel på samme
kvernen. Den ene blir tatt med, den andre bli latt tilbake." 37
Da spurte disiplene:"Herre, når kommer dette til å skje?"
Jesus svarte:"Det skal være like tydelig som når gribbene
kretser over den døde kroppen."

**18** En gang, da Jesus ville vise disiplene hvor viktig det
alltid er å be og ikke gi opp, fortalte han dette bildet for
dem: 2 "I en by var det en dommer, en ond mann som ikke
viste respekt verken for Gud eller mennesker. 3 I samme
byen var det også en enke som titt og ofte kom til ham
og sa:'Hjelp meg til å få det jeg skal ha av min motpart.'
4 I lang tid brydde ikke dommeren seg om henne, men til
slutt begynte hun å gå ham på nervene. Da sa han til seg
selv:'Visst nok bruker jeg ikke å vise respekt verken for
Gud eller mennesker, men denne kvinnen gjør meg helt
forstyrret. Det er best jeg ser til at hun får det hun har rett
på. Jeg er trøtt på stadige maset hennes!'" 6 Så sa Herren
Jesus:"Når til og med en så ond og urettferdig mann som
denne dommerne kan gi seg, 7 tror dere ikke da at Gud mye
mer vil gi retten til dem som tilhører ham, når de ber dag og
natt? 8 Jo, jeg forsikrer dere at han ikke vil la dem vente.
Men spørsmålet er: Kommer jeg, Menneskesønnen, til å
finne noen som tror, den dagen jeg kommer igjen?" 9 En
annen gang vendte Jesus seg til noen som skrøt av at de
alltid fulgte Guds vilje og som så ned på andre folk. Jesus
fortalte et bilde for dem, og sa: 10 "To menn gikk til templet
for å be. En av dem var fariseer, den andre var toller. 11
Fariseeren sto for seg selv og ba:'Takk Gud for at jeg ikke er
en synder som alle andre, og spesielt ikke som tolleren der
borte! Jeg bedrar ikke noen, jeg stjeler ikke fra andre, jeg er
ikke utro i ekteskapet mitt, 12 jeg faster to ganger i uken, og
jeg gir en tiendedel til Gud av alt jeg tjener.' 13 Men tolleren
sto på lang avstand og våget ikke en gang å løfte blikket
mot himmelen, men slo hendene for brystet i fortvilelse og
ropte:'Gud, tilgi meg, jeg er en synder!' 14 Jeg sier dere,"
fortsatte Jesus,"at det var han, og ikke fariseeren, som gikk
hjem skyldfri innfor Gud! For den som opphøyer seg selv,
skal bli ydmyket, men den som ydmyker seg selv, skal bli
opphøyet." 15 Noen foreldre kom bort til Jesus med sine
små barn for at han skulle røre ved dem og be for dem. Men
disiplene fikk se det og jaget dem bort. 16 Da kalte Jesus til
seg barna og sa til disiplene:"Ikke jag dem bort. La barna
komme til meg, for alle som vil tilhøre Guds eget folk, må
bli som dem. 17 Ja, jeg forsikrer dere at den som ikke blir
som et lite barn, kommer slett ikke til å få tilhøre Guds eget
folk." 18 En betydningsfull mann, medlem i jødenes råd,
spurte Jesus:"Gode mester, hva skal jeg gjøre for å få evig
liv?" (aiōnios g166) 19 "Hvorfor kaller du meg god?" spurte
Jesus."Det finnes bare en som er god, og det er Gud. 20
Og budene hans kan du allerede:'Du skal ikke være utro i
ekteskapet. Du skal ikke drepe. Du skal ikke stjele. Du skal
ikke lyve eller vitne falskt. Vis respekt for foreldrene dine.'"
21 Mannen svarte:"Alle disse budene har jeg holdt helt siden
jeg var ung." 22 Da sa Jesus til ham:"Det er bare en ting til
du må gjøre: Selge alt du eier og gi pengene til de fattige. Da
skal du få en skatt i himmelen. Kom etterpå og følg meg." 23
Da mannen hørte dette, gikk han bedrøvet bort, for han var
svært rik. 24 Jesus fulgte ham med øynene da han gikk og
sa til disiplene:"Hvor vanskelig er det ikke for den som har
mye penger, å få tilhøre Guds eget folk! 25 Det er lettere for
en kamel å komme seg gjennom et nåløye enn for en som
er rik, til å underordne seg Gud, slik at han får tilhøre Guds
eget folk." 26 De som hørte dette, utbrøt:"Hvem i all verden
kan da bli frelst?" 27 Jesus svarte:"Ingen, menneskelig sett.
Men for Gud er alle ting mulig!" 28 Da sa Peter:"Vi har forlatt
alt det vi eide, for å følge deg." 29 "Ja", svarte Jesus,"og
jeg forsikrer dere at hver og en som forlater hus, kone eller
mann, søsken, foreldre og barn for å få tilhøre Guds eget
folk, 30 han skal få mangedobbelt igjen allerede her i tiden,
og evig liv i den kommende verden." (aiōn g165, aiōnios g166) 31
Jesus samlet sine disipler omkring seg og sa:"Vi er nå på vei
til Jerusalem, og der skal alt det som Gud har latt profetene
skrive om meg, Menneskesønnen, bli til virkelighet. 32 Jeg
vil bli forrådt og utlevert til de romerske myndighetene og
kommer til å bli hånet og mishandlet. De vil spytte på meg,
33 piske meg og til slutt drepe meg. På den tredje dagen
skal jeg igjen stå opp fra de døde." 34 Men disiplene fattet

ingenting. Den reelle betydningen i det Jesus forutsa, var
skjult for dem. Derfor skjønte de ingenting. 35 På veien
mot Jerusalem nærmet Jesus seg byen Jeriko sammen
med mye folk. Det satt en blind mann ved veien og tigget.
Mannen hørte folket komme forbi og spurte nysgjerrig om
hva som sto på. 37 Da han fikk høre at det var Jesus fra
Nasaret som kom, 38 begynte han å rope:"Jesus, du som
skal arve kong Davids trone, ha medfølelse med meg!" 39
Folket som gikk foran Jesus, forsøkte å få ham til tie stille,
men han ropte bare enda høyere:"Du som skal arve kong
Davids trone, ha medfølelse med meg!" 40 Jesus hørte dette
og stanset. Han sa til folket at de skulle lede mannen fram til
ham. Og han spurte ham: 41 "Hva vil du at jeg skal gjøre for
deg?""Herre", ba mannen,"jeg vil så gjerne se igjen!" 42 Da
sa Jesus til ham:"Du skal se igjen! Din tro har helbredet
deg." 43 Og straks kunne mannen se! Så fulgte han etter
Jesus og hyllet Gud, og alle som så det, æret Gud.

**19** Jesus kom litt etter inn i Jeriko og gikk gjennom byen.
2 Der bodde det en mann som het Sakkeus. Han var
sjef for tollerne ved den romerske tollstasjonen, og en svært
rik mann. 3 Sakkeus ville gjerne få et glimt av Jesus, men
han var for kort til å se over folkemassen. 4 Derfor sprang
han i forveien og klatret opp i et morbærtre nær veien for å
kunne se Jesus bedre. 5 Da Jesus etter en stund kom fram
til treet, så han opp mot Sakkeus og ropte:"Sakkeus! Skynd
deg ned, i dag vil jeg bli bedt med hjem til deg!" 6 Da skyndte
Sakkeus seg ned og overlykkelig tok han imot Jesus. 7
Dette irriterte folket, og de mumlet forarget:"Hvorfor skal han
gå hjem til en slik ond og uærlig mann?" 8 Men Sakkeus sto
fram og forklarte for Jesus:"Herre, jeg skal gi halvdelen av
det jeg eier til de fattige. Og om jeg har presset for mye
toll av noen, skal jeg betale det tilbake med fire ganger så
mye!" 9 Jesus sa til ham:"I dag har frelsen kommet til deg og
din familie, og du har blitt et ekte barn av Abraham. 10 For
jeg, Menneskesønnen, har kommet for å lete opp og frelse
det som var fortapt." 11 De som sto rundt, lyttet nøye på
det Jesus sa. Etter som de nå var ganske nær Jerusalem,
passet han på å korrigere misforståelsen som var utbredd i
folket, om at han skulle begynne å regjere som konge så
snart han kom til Jerusalem. Han fortalte et nytt bilde for
dem: 12 "En mann av kongelig slekt ga seg av sted på en
lang reise for å bli kronet til konge og etterpå vende tilbake.
13 Før han reiste, kalte han til seg ti av tjenerne sine og
betrodde hver av dem en sum penger som de skulle forvalte.
Han sa:'Dere skal satse disse pengene på noe som gir meg
inntekter. Jeg er snart tilbake.' 14 Men landsmennene hans
hatet ham, og i protest sendte de en delegasjon etter ham
for å fortelle at de ikke ville ha han til konge. 15 Til tross for
motstanden ble han noe seinere kronet til konge og kom
tilbake til landet sitt. Da kalte han til seg de ti tjenere som
han hadde gitt pengene og ville ha greie på hvor mye de
hadde tjent på sine forretninger. 16 Den første mannen kom
og rapporterte om en enorm fortjeneste.'Herre, de pengene
jeg fikk å forvalte, har tidoblet' seg, sa han. 17 'Bra!', utbrøt
kongen.'Du er en pålitelig tjener. Du har vist at du kan ta
ansvar for lite. Derfor vil du nå få ansvaret over ti byer.'
18 Neste mann kunne også gi rapport om fortjeneste, fem
ganger så stor som den opprinnelige summen. 19 Da sa
herren hans til ham:'Du skal få ansvar over fem byer.' 20
Men en av tjenerne leverte bare tilbake den summen han
hadde fått fra begynnelsen, og forklarte:'Jeg har oppbevart
pengene uten å ta noen risiko, innpakket i et stykke tøy. 21
Jeg var redd for deg, herre, etter som du er en streng mann
som tar ut det som ikke er ditt og som høster det du ikke har
sådd.' 22 Da svarte kongen:'Dine ord avslører deg. Du er en
lat tjener! Om du visste at jeg var så streng, og at jeg tenkte
å kreve tilbake mer enn du hadde fått, 23 hvorfor satte du
ikke da pengene mine i banken, for da hadde jeg i det minste
fått rente?' 24 Så vendte han seg til de andre som sto der:'Ta
pengene fra ham og gi dem til den mannen som tidoblet
summen han fikk.' 25 'Men herre', sa de,'han har jo allerede
nok!' 26 'Det stemmer', sa kongen.'Men jeg forsikrer dere at
den som forvalter rett det han har fått, han skal få mer, mens
den ansvarsløse skal bli tatt ifra også det lille han har. 27 Og
fiendene mine, de som ikke ville ha meg til konge, de skal
dere føre bort og henrette for meg.'" 28 Da Jesus hadde
avsluttet denne fortellingen, ledet han reisefølget videre mot
Jerusalem. 29 De kom nær byene Betfage og Betania ved
Oljeberget, og han sendte av sted to av disiplene 30 og
sa:"Gå til byen som ligger rett framfor dere. Vel inne i byen
vil dere finne et ungt esel som står bundet, et dyr som ingen
har ridd på ennå. Løs eselet og lei det hit. 31 Dersom noen
spør hvorfor dere tar eselet, skal dere bare si:'Herren har
bruk for det.'" 32 De to disiplene gikk da av sted og fant
eselet stå på plassen akkurat som Jesus hadde sagt. 33 Da
de holdt på å løse det, kom eierne og spurte:"Hva gjør dere?
Hvorfor tar dere eselet?" 34 De svarte:"Herren har bruk for
det." 35 De tok eselet og førte det til Jesus. Kappene sine
la de på ryggen til eselet og hjalp Jesus opp. 36 Da han
kom ridende, bredde folket ut kappene sine som en løper
foran ham. 37 De nærmet seg det stedet der skråningen
ned fra Oljeberget begynner, satte alle i gang med å rope,
synge og hylle Gud for alle de uforklarlige miraklene Jesus

hadde gjort. 38 ”Leve kongen! Vi ærer deg som er sendt
av Herren!”, jublet de.”Gud har sluttet fred med oss! Ære
til Gud i det høye!” 39 Men noen fariseere i folkemassen
sa til ham:”Mester, si til disiplene dine at de ikke skal rope
på denne måten.” 40 Da svarte han:”Jeg forsikrer dere at
dersom disse tier, vil steinene rope i stedet!” 41 Da de kom
nærmere Jerusalem, og byens skjønnhet strålte fram rett
foran ham, brast Jesus i gråt. 42 ”Tenk om du i dag hadde
forstått hvordan du kunne få fred”, sa han.”Men nå er det for
seint, freden er utenfor rekkevidde. 43 Det skal komme en
tid da fiendene dine beleirer deg, omringer deg og angriper
deg fra alle hold. 44 De skal jevne deg med jorden, og
innbyggerne blir drept. Ja, det skal ikke bli stein tilbake på
stein, fordi du ikke tok imot den anledningen som Gud ga
deg.” 45 Inne i byen gikk Jesus opp på tempelplassen og
drev bort kjøpmennene som holdt til der. 46 Han ropte til
dem:”Gud har sagt i Skriften:'Mitt hus skal være et sted der
folket kan be.' Men dere har gjort det til'et oppholdssted for
tyver og kjeltringer'.” 47 Etter dette underviste han hver dag
på tempelplassen. Øverstеprestene, de skriftlærde og alle
folkets ledere forsøkte å finne en måte å rydde ham av veien
på. 48 De visste ikke hvordan de skulle gå fram, for han var
avholdt av hele folket, og alle ville høre på ham.

**20** En dag da Jesus underviste folket på tempelplassen
og talte til dem om det glade budskapet fra Gud, kom
øverstеprestene, de skriftlærde og folkets ledere bort til ham.
2 De forlangte å få vite hvilken rett han hadde til å gjøre alt det
han gjorde, og hvem som hadde gitt ham dette oppdraget. 3
”Det skal jeg snart si dere”, sa Jesus,”dersom bare dere først
svarer meg på et annet spørsmål. 4 Hva mener dere om
dette: Var døperen Johannes sin dåp fra Gud eller ikke?” 5
De begynte straks å diskutere med hverandre og sa:”Dersom
vi sier at det var på Guds befaling, da kommer han til å
spørre hvorfor vi ikke trodde på ham. 6 Men om vi sier at Gud
ikke hadde sendt ham, da kommer folket til å steine oss. De
er jo helt overbevist om at Johannes var en profet som bar
fram Guds budskap.” 7 Derfor svarte de til slutt:”Vi vet ikke.”
8 Da sa Jesus:”I så tilfelle sier heller ikke jeg hvem som har
gitt meg i oppdrag å gjøre det jeg gjør.” 9 Jesus vendte seg
til folket og fortalte et bilde for dem. Han sa:”En mann plantet
en vingård og forpaktet den ut til noen som dyrket druer
mens han selv reiste til utlandet og var borte i mange år. 10
Da tiden for å høste var inne, sendte han en av tjenerne
sine til forpakterne for å hente den delen av avlingen som
var hans. Men de overfalt tjeneren og sendte ham tomhendt
tilbake. 11 Eieren sendte da en annen tjener, det samme
gjentok seg med ham. Han ble mishandlet, forulempet og
ble sendt bort uten å ha fått noe. 12 Også en tredje tjener
ble sendt, men også ham skamslo de og jaget bort. 13 'Hva
skal jeg gjøre?' sa eieren.'Jo, nå vet jeg det! Jeg sender
min egen elskede sønn. Han må de vel ha respekt for.' 14
Men da forpakterne fikk se sønnen, sa de til hverandre:'Her
kommer han som skal arve hele vingården. Kom så dreper
vi ham og legger selv beslag på den!' 15 De dro sønnen
ut av vingården og drepte ham.""Hva tror dere eieren gjør
med disse forpakterne?" spurte Jesus. 16 ”Jo, han vil selv
komme dit, og da henretter han de kriminelle bøllene og gir
vingården til andre.” Da folket hørte dette, protesterte de
høylytt:”Nei! Det kommer aldri til å skje!” 17 Men Jesus møtte
blikket deres og sa:”Hva betyr det som står i Skriften:'Den
steinen som ikke var brukbar for bygningsmennene, den har
blitt til selve hjørnesteinen.' 18 Den som snubler på denne
steinen, blir skadet, og den som denne steinen faller på, blir
fullstendig knust.” 19 Øverstеprestene og de skriftlærde ville
arrestere Jesus direkte, etter som de forsto at det var dem
han siktet til i sin fortelling, men de var redde for folket. 20
Mens myndighetene holdt Jesus under oppsikt og ventet på
sin anledning, sendte de noen menn som skulle late som om
de var nøye med å følge Guds vilje, men i virkeligheten var
de ute etter å ta Jesus for noe de kunne arrestere ham for.
De ville etterpå overgi ham til de romerske myndighetene.
21 ”Mester”, sa de til ham.”Vi vet hvor ærlig du er når du
underviser. Du gir ikke etter for det andre mener og tenker,
men sier rett ut det som er Guds vilje. 22 Fortell oss nå om
det er rett eller galt å betale skatt til den romerske keiseren?”
23 Jesus gjennomskuet den listige falskheten deres og sa:
24 ”Vis meg en romersk mynt. Hvem sitt bilde er det på den,
og hvem sin signatur står under?""Keiseren", svarte de. 25
”Da så”, sa han,”gi keiseren det som er hans. Men det som
tilhører Gud, det skal dere gi til Gud.” 26 De klarte altså ikke
å sette ham fast for noe av det han sa mens folket hørte
på. Tvert imot var de så overrasket over svarene hans, at
de ble helt tause. 27 Noen saddukeere oppsøkte ham. Det
er de som påstår at de døde ikke skal stå opp igjen, og
derfor spurte de: 28 ”Mester, i Moseloven står det at om
en mann dør barnløs, da skal broren hans gifte seg med
enken og passe på at den døde får en sønn som kan gi ham
etterkommere. 29 Nå var det en familie med sju brødre. Den
eldste giftet seg og døde barnløs. 30 Da giftet bror nummer
to seg med enken, men heller ikke han fikk noen barn. 31 På
samme måten gikk det med den tredje, og så fortsatte det
til alle sju hadde vært gift med henne og var døde uten å
etterlate seg noen barn. 32 Til slutt døde også kvinnen. 33
Hva skal skje med henne når de døde står opp igjen? Hvem

sin kone blir hun da? Alle sju har jo vært gift med henne!”
34 Jesus svarte saddukeerne:”Det er bare her på jorden at
menn og kvinner gifter seg. (aiōn g165) 35 De som er verdige
til å være med i den kommende verden, etter at de har stått
opp fra de døde, kommer ikke til å gifte seg. (aiōn g165) 36 De
skal heller ikke dø, men blir som englene. De er Guds barn,
for de har stått opp fra de døde til et nytt liv. 37 At de døde
står opp beviser Moses når han forteller om hvordan Gud
viste seg for ham i den brennende tornebusken. Han kaller
Gud for Abrahams, Isaks og Jakobs Gud. 38 Gud er altså
ikke en gud for døde, men for levende. Alle mennesker er
levende for ham.” 39 ”Det var bra svart, Mester”, sa noen av
de skriftlærde som sto der. 40 Og nå våget ingen å stille
flere spørsmål til ham. 41 Jesus spurte:”Hvordan kan dere
påstå at Messias, den lovede kongen, er etterkommer av
kong David? 42 David selv skrev jo i Salmenes bok:’Gud sa
til min Herre: Kom og sitt på min høyre side for å regjere, 43
til jeg har lagt dine fiender som en skammel under føttene
dine.’ 44 Mener dere virkelig at David ville kalle en av sine
etterkommere for Herre?” 45 Mens folket lyttet, vendte Jesus
seg mot disiplene og sa: 46 ”Ta dere i vare for de skriftlærde,
som elsker å gå omkring i lange kapper og gjerne vil bli hilst
med respekt på torget. Ved gudstjenestene tar de plassene
på fremste rekke, og de elsker å sitte på hedersplassene
under festene. 47 I sin griskhet bedrar de hjelpeløse enker
og tar alt de eier, mens de later som om de lever etter Guds
vilje ved å be lange bønner når andre kan høre på. Derfor
kommer Gud til å straffe dem desto hardere.”

**21** Mens Jesus sto i templet, så han de rike som la gavene
sine i offerkisten. 2 Da kom det en fattig enke fram
og la ned to koppermynter. 3 Da sa han:”Tro meg, denne
fattige enken ga mer enn alle de andre. 4 De tok bare litt
av sin overflod og la i offerkisten. Hun derimot, som er så
fattig, la alt det hun hadde å leve av i kisten.” 5 Noen av
disiplene begynte nå å snakke om templet med alle sine
vakre steiner og kostbare gaver som folket hadde gitt. 6
Jesus sa:”Det drøyer ikke lenge før alt det dere her ser, skal
bli jevnet med jorden, stein skal ikke bli tilbake på stein.” 7
”Mester, når skal dette skje?” spurte de forskrekket.”Hva blir
tegnet som viser at det begynner å skje?” 8 Han svarte:”Vær
på vakt så ingen lurer dere! Mange vil komme i mitt navn og
påstå at de er Messias, den lovede kongen. De vil si:’Slutten
er nær.’ Ikke tro på det de sier! 9 Og når dere får høre
om krig og uroligheter, skal dere ikke bli grepet av panikk.
Det må først bli krig, det betyr ikke at slutten er kommet.
10 Folk og land vil reise seg mot hverandre. 11 Det blir
kraftige jordskjelv, epidemier og sultekatastrofer på det ene
stedet etter det andre. Fryktelige ting skal skje, og store
tegn vil vise seg på himmelen. 12 Men før alt dette skjer, vil
myndighetene ta dere til fange og forfølge dere. Dere vil bli
stilt for domstolene i synagogene og kastet i fengsel. Dere
vil bli stilt fram for makthavere og konger fordi dere tilhører
meg. 13 Dette gir dere samtidig en sjanse til å fortelle om
den troen dere har fått. 14 Planlegg derfor ikke i forveien hva
dere skal si når de anklager dere. 15 Jeg skal gi dere de
rette ordene, ja, dere skal få visdom og klarsyn, slik at ingen
av motstanderne kan svare tilbake. 16 Dere vil til og med
bli angitt av dem som står dere nærmest, av foreldrene,
søsken, slektninger og venner, og noen av dere kommer til å
bli drept. 17 Alle vil hate dere fordi dere tilhører meg. 18 Men
Gud skal beskyttet dere. Ikke et hårstrå på hodet skal gå
tapt. 19 Stå fast og hold ut, så skal dere vinne det evige livet.
20 Den dagen dere ser Jerusalem omringet av armeer, da
vet dere at ødeleggelsen av byen er nær. 21 Da må de som
er i Judea, rømme opp i fjellene. De som er i Jerusalem, må
forlate byen så fort som mulig, og ingen som er utenfor byen,
må gå inn i den. 22 Da har tiden kommet for Guds dom.
Alt det som Gud har forutsagt i Skriften vil bli virkelighet.
23 Stakkers de kvinnene som er gravide når denne tiden
kommer, og stakkars de mødrene som ammer barna sine!
Det vil bli stor nød i landet, og Guds sinne vil ramme folket.
24 Mange vil bli brutalt drept, og resten vil bli ført bort som
fanger til all verdens land. Jerusalem skal bli okkupert av
fremmede folk, som vil ha kontroll over byen til Gud gjør slutt
på deres regjeringstid. 25 Merkelige tegn vil vise seg i solen,
månen og stjernene. På jorden vil folkene bli grepet av angst
og uro når hav og flodbølger drønner. 26 Menneskene vil gå
under av redsel og skrekk for det som vil ramme verden, for
universets krefter vil bli rokket. 27 Da skal de få se meg,
Menneskesønnen, komme på skyene med makt og stor
herlighet. 28 Men når dere ser alt dette skje, da rett dere
opp og fatt mot, for da er befrielsen nær.” 29 Jesus fortsatte
å forklare det han mente ved å bruke et nytt bilde. Han
sa:”Legg merke til fikentreet, eller hvilken som helst annen
sort tre. 30 Når bladene begynner å springe ut, vet dere at
sommeren snart er her. 31 På samme måten kan dere vite
at Guds nye verden snart er her, når dere ser tegnene skje.
32 Jeg forsikrer dere at denne slekten skal ikke gå under
før alt dette skjer. 33 Himmelen og jorden skal forsvinne,
men mine ord skal gjelde for evig tid. 34 Vær på vakt, slik at
dere ikke blir sløvet av festing og rus, eller blir opptatt med
hverdagens bekymringer. I så fall kommer jeg tilbake og vil
overraske dere, og dere blir fanget som i en snare. 36 Vær
alltid beredt. Be om at dere må få kraft til å styre unna de

vanskelighetene som venter, slik at dere kan møte meg,
Menneskesønnen, uten frykt." 37 På dagene gikk Jesus til
tempelplassen for å undervise, og folkemassene samlet seg
allerede tidlig på morgenen for å høre ham. Hver kveld dro
fra han byen og gikk ut til Oljeberget og overnattet der.

**22** Nå nærmet påskehøytiden seg. 2 Øverstеprestene
og de skriftlærde søkte fortsatt etter en måte å bli kvitt
Jesus på. Men de ville drepe han i all hemmelighet, etter som
de var redde for reaksjonen fra folket. 3 Da for Satan inn i
Judas Iskariot, han som var en av Jesu tolv disipler. 4 Judas
gikk til øverstеprestene og offiserene ved tempelvakten for å
diskutere hvordan han kunne overgi Jesus til dem. 5 De
ble svært glade og tilbød ham en sum penger, 6 noe han
straks aksepterte. Fra det øyeblikket av søkte han etter en
anledning til å forråde Jesus. 7 Så kom den første dagen i
påskehøytiden, den dagen da påskelammet skulle bli slaktet.
8 Jesus sendte to av disiplene, Peter og Johannes, av sted
og sa:"Gå og gjør i stand påskemåltidet, slik at vi kan spise
det sammen." 9 "Hvor vil du at vi skal ordne det til?" spurte
de. 10 Han svarte:"Når dere kommer inn i Jerusalem, vil
dere straks støte på en mann som bærer en vannkrukke på
hodet. Følg etter ham til det huset der han går inn i. 11 Si
til mannen som eier huset:'Vår Mester undrer seg på hvor
det rommet er der han kan spise påskemåltidet sammen
med disiplene sine.' 12 Da vil mannen ta dere med opp en
trapp til et stort rom der det allerede er dekket. Gjør i stand
måltidet der." 13 De gikk av sted og fant at alt var akkurat
slik som Jesus hadde sagt, og de ordnet med påskemåltidet.
14 Da det seinere var tid for å spise påskemåltidet, slo Jesus
og hans tolv disipler seg ned ved bordet. 15 Han sa:"Jeg har
lengtet så inderlig etter å få spise dette påskemåltidet med
dere før mine lidelser begynner. 16 For jeg sier dere at nå
kommer jeg ikke til å spise det før vi skal feire den fullkomne
påsken i Guds nye verden." 17 Han tok et beger vin, og da
han hadde takket Gud for vinen, sa han:"Ta dette og del det
mellom dere. 18 Jeg forsikrer dere at fra og med nå skal jeg
ikke drikke vin igjen, før Gud regjerer i sin nye verden." 19
Etter dette tok han et brød, og da han hadde takket Gud for
det, brøt han det i biter og ga det til disiplene og sa:"Dette er
kroppen min som skal bli ofret for dere. Dette måltid skal
feires til minne om min lidelse og død." 20 Etter måltidet
tok han på samme måten begeret med vinen og sa:"Dette
beger er den nye pakten mellom Gud og menneskene, en
pakt som blir inngått ved at blodet mitt blir ofret for dere.
21 Men her ved bordet finnes en mann som kommer til å
forråde meg, og det til tross for at han spiser sammen med
meg. 22 For jeg, Menneskesønnen, må dø. Det er en del
av Guds plan. Men ulykken vil ramme det mennesket som
forråder meg!" 23 Da begynte disiplene å spørre hverandre
om hvem i all verden som kunne finne på noe slikt. 24 Etter
en stund gikk disiplene i stedet over til å diskutere hvem av
dem som var å anse som den største. 25 Da sa Jesus:"I
denne verden opptrer konger og makthavere som tyranner,
og vil på toppen av det hele bli hyllet som'folkets beskytter'!
26 Men slik må det ikke være blant dere. Den av dere som vil
være den største, skal være minst av alle. Den som vil være
leder, skal være de andre sin tjener. 27 I denne verden blir
den som spiser ved bordet, regnet som større enn den som
tjener ved bordet. Men følg mitt eksempel. Jeg er som en
tjener blant dere. 28 Men en dag skal dere som har vært
trofaste mot meg i disse fryktelige dagene, få den samme
kongelige makten av meg som jeg har fått av min Far i
himmelen. 30 Da skal dere få spise og drikke ved mitt bord
i den nye verden. Dere skal få sitte på troner og dømme
Israels tolv stammer. 31 Simon, min venn, Satan har krevd å
få teste dere for å se om troen er ekte hos dere. 32 Jeg har
bedt for deg at du ikke fullstendig skal miste troen. Når du
har angret og vendt om til meg igjen, da skal du styrke troen
hos brødrene dine." 33 Simon Peter svarte:"Herre, jeg er
beredt til både å gå i fengsel og å dø for deg." 34 Jesus
sa:"Peter, jeg sier deg, før hanen rekker å gale i morgen
tidlig, kommer du tre ganger til å fornekte at du kjenner meg."
35 Jesus spurte:"Da jeg sendte dere ut og dere verken hadde
penger, bagasje eller ekstra klær med dere, manglet dere da
noe?""Nei, ingenting", svarte de. 36 "Men nå", sa han,"skal
dere ta med dere både penger og bagasje. Dersom dere
ikke har noe sverd, da må dere selge klærne og kjøp et.
37 For jeg forsikrer dere at disse ordene i Skriften vil bli
virkelighet ved det som skjer med meg:'Han ble regnet som
en forbryter'. Ja, alt som Gud har forutsagt om meg, vil nå bli
sluttført." 38 "Herre", svarte de,"vi har to sverd.""Det rekker",
sa Jesus. 39 Jesus dro fra byen sammen med disiplene og
gikk som vanlig til Oljeberget. 40 Der sa han til dem:"Be
til Far i himmelen slik at fristelsene ikke vinner seier over
dere." 41 Selv gikk han et lite stykke lenger bort og falt på
kne og ba: 42 "Far i himmelen, om det er mulig, da la meg
slippe de lidelsene som venter, men la det bli som du vil,
ikke som jeg vil." 43 En engel fra himmelen viste seg og ga
ham ny kraft. 44 Angsten tiltok, og han ba så intensivt at
svetten hans falt tung til jorden som dråper av blod. 45 Til
slutt reiste han seg og gikk tilbake til disiplene og oppdaget
at de hadde sovnet utmattet av sorg. 46 Da sa han:"Hvordan
kan dere sove nå! Reis dere og be om at fristelsene ikke må

vinne seier over dere." 47 Mens Jesus fortsatt, snakket kom
en stor flokk menn ledet av Judas, en av de tolv nærmeste
disiplene, for å lete etter Jesus. Judas gikk fram til Jesus
for å gi ham et velkomstkyss. 48 Men Jesus sa:"Judas,
hvordan kan du forråde meg, Menneskesønnen, med et
kyss?" 49 Da de andre disiplene forsto hva som holdt på å
skje, spurte de:"Herre, skal vi forsvare oss? Vi har jo våre
sverd!" 50 Og en av dem slo til mot øverstepresten sin tjener
og hogg det høyre øret av ham. 51 Men Jesus sa:"Ikke
noe mer vold!" Så rørte han ved øret til mannen og leget
ham. 52 Jesus vendte seg til øverstepresten e, offiserene
ved tempelvakten og folkets ledere som hadde kommet
dit for å fange ham, og sa:"Er jeg en så farlig forbryter at
dere var tvunget til å bevæpne dere med sverd og køller
for å fange meg? 53 Hvorfor arresterte dere meg ikke på
tempelplassen? Dag etter dag var jeg sammen med dere
der uten at dere rørte meg. Nå er det tid for dere til å handle,
nå har mørkets makter fått fritt spillerom." 54 Da grep de
Jesus og førte ham til øverstepresten sitt hus. Peter fulgte
med på avstand. 55 Inne på gårdsplassen gjorde de opp en
ild for å varme seg og satte seg rundt den. Peter slo seg
ned midt iblant de andre. 56 En tjenestejente la merke til
ham i lysskinnet og begynte å se nærmere på ham. Til slutt
sa hun:"Denne mannen var også sammen med Jesus!" 57
Peter protesterte og sa:"Nei, jeg kjenner ikke den mannen."
58 Etter en stund fikk en annen øye på ham og sa:"Du er
jo også en av dem!""Nei, det er jeg ikke", svarte Peter. 59
Omtrent en time seinere var det en tredje som påsto:"Jeg er
sikker på at denne fyren er en av disiplene til Jesus, han er
jo fra Galilea." 60 Men Peter sa:"Hva prater du om? Jeg
forstår ikke hva du mener." Akkurat som han sa dette, gol
hanen. 61 I samme øyeblikk vendte Herren Jesus seg om
og så på Peter. Plutselig kom Peter til å huske hva Herren
hadde sagt til ham:"Før hanen galer i morgen tidlig, skal du
fornekte meg tre ganger." 62 Han gikk ut fra gårdsplassen og
gråt i dyp fortvilelse. 63 Mennene som holdt vakt over Jesus,
begynte nå å håne ham. De satte bind for øyne hans, slo
ham og sa:"Vis oss at du er en profet! Avslør ved Guds hjelp
hvem som slo deg." 65 De forulempet ham på det verste.
66 Tidlig neste morgen samlet Det jødiske rådet seg, det
vil si folkets ledere, øverstepresten e og de skriftlærde. De
hentet Jesus og stilte ham for rådet, 67 og spurte ham:"Er
du Messias, den lovede kongen? Si oss som det er!" Han
svarte:"Dersom jeg sier ja, da vil dere ikke tro meg. 68 Og
om jeg begynner å spørre dere om noe, da vil dere ikke
svare meg. 69 Men fra nå av kommer jeg, Menneskesønnen,
til å sitte på Guds høyre side og regjere sammen med ham
som har all makt." 70 Opprørt skrek alle sammen:"Påstår du
altså at du er Guds sønn?" Jesus svarte:"Det er dere selv
som kaller meg det." 71 Da skrek de igjen:"Vi trenger så
visst ingen flere vitner. Nå har vi hørt ham selv si det."

**23** Hele Det jødiske rådet brøt opp og førte Jesus til
Pilatus, som var den romerske landshøvdingen. 2 Der
begynte de straks å anklage ham og si:"Denne mannen leder
folket vårt vill. Han påstår at vi ikke skal betale skatt til den
romerske keiseren, og han gir seg ut for å være Messias,
den lovede kongen." 3 Da spurte Pilatus ham:"Er du jødenes
konge?" Jesus svarte:"Det er du selv som kaller meg dette."
4 Pilatus vendte seg da til øverstepresten e og folket og
sa:"Jeg kan ikke finne at denne mannen er skyldig i noen
forbrytelse." 5 Men de forsterket anklagen og sa:"Han egger
opp folket til opprør mot staten med den undervisningen han
driver over hele landet, fra Galilea og helt hit til Jerusalem."
6 Da Pilatus hørte dette, spurte han:"Er mannen fra Galilea?"
7 Da han fikk greie på at dette stemte, sendte han Jesus til
Herodes, kongen over Galilea, som akkurat da befant seg i
Jerusalem. 8 Herodes ble svært glad over å få treffe Jesus.
Han hadde hørt mye om ham og håpet å få se at han gjorde
et mirakel. 9 Herodes stilte spørsmål på spørsmål til Jesus,
men Jesus svarte ham ikke. 10 I mens sto øverstepresten e
og de skriftlærde der og fortsatte med sine grove anklager.
11 Til slutt begynte Herodes og soldatene hans å håne og
gjøre narr av Jesus. De satte på ham en kongelig kappe
og sendte ham tilbake til Pilatus. 12 Fra den dagen av ble
Herodes og Pilatus venner med hverandre. Før hadde de
vært fiender. 13 Nå kalte Pilatus sammen øverstepresten e,
medlemmene i Det jødiske rådet og folket. 14 Han sa:"Dere
har ført denne mannen til meg og anklaget ham for å lede
et opprør mot den romerske staten. Jeg har nøye forhørt
ham om disse tingene i deres egen nærhet og finner ham
ikke skyldig i anklagene dere fører mot ham. 15 Herodes
har kommet til det samme resultat og har derfor sendt ham
tilbake hit. Ingenting som denne mannen har gjort, gir meg
noen anledning til å dømme ham til døden. 16 Derfor vil
jeg bare la ham piske og etterpå slippe ham fri." 18 Da
begynte hele folkemassen å skrike:"Drep han, og slipp i
stedet Barabbas fri!" 19 Barabbas satt i fengsel for mord
og for å ha ledet et opprør i Jerusalem. 20 Enda en gang
forsøkte Pilatus å diskutere med dem for han ville gjerne
slippe Jesus fri. 21 Men de ropte uten stans:"Spikre ham fast
på et kors, spikre ham fast på et kors!" 22 For tredje gangen
spurte Pilatus:"Hva ondt har han gjort? Jeg har ikke funnet
noen grunn til å dømme ham til døden. Jeg kommer bare til

å piske ham og siden la ham gå." 23 Men folket skrek høyt
uten å holde opp at Jesus skulle bli spikret fast på et kors.
Til slutt fikk ropene deres overtaket, og Pilatus resignerte. 25
Han gjorde som folket forlangte og satte Barabbas fri, han
som var anklaget for opprør og mord. Men Jesus overlot
han til soldatene sine, slik at folket kunne få viljen sin med
ham. 26 På veien til stedet der henrettelsen skulle skje, grep
soldatene fatt i en mann fra Kyréne som het Simon. Han
var på vei til Jerusalem fra landsbygden, og de tvang ham
til å ta korset på seg og bære det etter Jesus. 27 En stor
folkemasse fulgte etter Jesus. Blant de andre var mange
sørgende og gråtende kvinner. 28 Jesus vendte seg til dem
og sa:"Jerusalems døtre! Gråt ikke over meg, men gråt over
dere selv og barna deres. 29 Det kommer en tid, da de skal
si:'Lykkelige er de barnløse, de kvinnene som aldri har født
barn eller diet noen.' 30 Da skal menneskene si til fjellene og
høydene:'Fall over oss og skjul oss.' 31 For om de gjør på
denne måten mot meg som er det grønne treet, hva vil ikke
da skje med dere som er det tørre treet?" 32 To forbrytere
ble også ført ut for å bli henrettet sammen med Jesus. Da
de kom til det stedet som blir kalt"Hodeskallen", ble alle tre
spikret fast på hvert sitt kors. De hengte Jesus i midten med
en forbryter på hver side. 34 Han ba med disse ordene:"Far i
himmelen, forlat disse menneskene, for de vet ikke hva de
gjør." Soldatene kastet terning om klærne hans og delte dem
mellom seg. 35 Folkemassen sto og så på, og medlemmene
i Det jødiske rådet flirte av ham og hånte ham."Han var litt av
en mester til å hjelpe andre", sa de."Nå kan han vel hjelpe
seg selv, dersom han da virkelig er Messias, den utvalgte
kongen som Gud har lovet å sende." 36 Også soldatene
hånte ham. De rakte sur vin til ham for at han kunne drikke
37 og ropte til ham:"Dersom du nå er jødenes konge, da hjelp
deg selv!" 38 Det var nemlig satt opp en plakat over Jesus
der det sto:"Dette er jødenes konge". 39 En av forbryterne
som hang ved siden av Jesus, hånte ham også og sa:"Er
det ikke du som er Messias, den lovede kongen? Bevis det
nå ved å redde både deg selv og oss!" 40 Men den andre
forbryteren irettesatte ham og sa:"Har du ikke respekt for
Gud enda du nå skal dø? Vi får det vi fortjener, vi har blitt
dømt for våre forbrytelser, men denne mannen har ikke gjort
noe galt." 42 Så sa han:"Jesus, husk på meg den dagen du
regjerer i Guds nye verden." 43 Jesus svarte:"Jeg forsikrer
deg at du allerede i dag skal være med meg i paradiset." 44
Klokken var nå rundt tolv på dagen. Da ble det plutselig
mørkt i hele landet, helt fram til klokka tre. 45 Solen ble
fullstendig formørket, og forhenget foran Det aller helligste
rommet i templet, revnet i to deler. 46 Samtidig ropte Jesus
med kraftig stemme:"Far i himmelen, i dine hender overgir
jeg min Ånd". Med disse ordene sluttet han å puste. 47 Den
romerske offiseren, som så det som skjedde, hyllet Gud
og sa:"Han må virkelig ha vært en mann som levde etter
Guds vilje." 48 Da folket, som hadde samlet for å se på
henrettelsen, så det som skjedde, slo de seg for brystet i
sorg og forferdelse og gikk hjem. 49 Men alle vennene hans,
også de kvinnene som hadde fulgt med ham fra Galilea, sto
på avstand og så alt sammen. 50 Nå var det en mann som
het Josef og var medlem i Det jødiske rådet. Han var en
god mann som levde etter Guds vilje, 51 og han hadde ikke
støttet de andre religiøse lederne sin beslutning og handling.
Han var fra byen Arimatea i Judea og ventet med iver på at
Gud skulle begynne å regjere blant menneskene. 52 Denne
Josef gikk til Pilatus og ba om å få ta hånd om kroppen til
Jesus. 53 Han tok seinere ned kroppen fra korset og svøpte
den i lintøy og la den i en ny, ubrukt grav, som var hogget
ut i fjellet. 54 Alt dette skjedde seint på fredagen, like før
hviledagen skulle begynne. 55 Kvinnene som hadde fulgt
med Jesus fra Galilea, gikk etter Josef og så hvor han la
kroppen i graven. 56 Senere gikk de hjem og gjorde i stand
en salve av urter og oljer for å kunne stelle kroppen til Jesus.
Men da solen gikk ned og det ble hviledag, holdt de seg i ro,
slik som det er bestemt i Moseloven.

**24** Tidlig på søndag morgenen, mens solen var i ferd
med å gå opp, gikk kvinnene til graven med salven
de hadde gjort i stand. 2 Der fikk de se at steinen som
hadde dekket åpningen, var blitt rullet til siden. 3 Da de
gikk inn i graven, kunne de ikke finne kroppen til Herren
Jesus. 4 Kvinnene sto helt forvirret og visste ikke hva de
skulle tro. Plutselig viste det seg to menn i skinnende hvite
klær. 5 Kvinnene ble forskrekket og bøyde seg med ansiktet
mot jorden. Mennene spurte:"Hvorfor leter dere blant de
døde etter han som er levende? 6 Han er ikke her. Han
er blitt levende igjen. Husker dere ikke det han sa til dere
da han ennå var i Galilea? 7 At han, Menneskesønnen, vil
bli utlevert til onde mennesker og bli henrettet på et kors,
men at han på den tredje dagen skulle stå opp igjen fra de
døde?" 8 Da husket de på at Jesus hadde sagt dette. 9
De skyndte seg av sted for å fortelle disiplene og alle de
andre det som hadde skjedd. 10 Kvinnene som hadde gått
til graven, var Maria Magdalena, Johanna, og Maria, som
var mor til Jakob, og flere andre. Alle fortalte den samme
fantastiske historien til de elleve som Jesus hadde valgt seg
ut til disipler. 11 Mennene syntes det hørtes ut som tomt
snakk og trodde ikke på det. 12 Peter tok seg likevel det

bryet og sprang av sted til graven for å se etter. Da han
bøyde seg ned og så inn i gravkammeret, så han ikke noe
annet enn lintøyet som lå der. Forundret over det som hadde
skjedd, gikk han fra graven. 13 Samme dagen var to av
disiplene på vei til byen Emmaus, som ligger drøyt en mil fra
Jerusalem. 14 De gikk og samtalte med hverandre om alt det
som hadde skjedd de siste dagene. 15 Plutselig, mens de
gikk der og snakket, kom Jesus selv og slo følge med dem.
16 Selv om de så ham, var det et eller annet som hindret
dem fra å kjenne ham igjen. 17 ”Hva er det dere går her og
diskuterer så ivrig?” undret han. Da stanset de brått opp
og så på ham med sorg i blikket. 18 En av mennene, han
som het Kleopas, svarte:”Du må være den eneste som har
vært i Jerusalem og ikke har hørt om det som har skjedd
der de siste dagene.” 19 ”Hva er det som har skjedd?”
fortsatte Jesus.”Dette med Jesus fra Nasaret”, sa de.”Han
var en profet som var helt fantastisk til å gjøre tydelig Guds
budskap for alle. Og han gjorde store mirakler ved Guds
kraft og var høyt elsket av både Gud og mennesker. 20
Men øversteprestene og medlemmene i Det jødiske rådet
arresterte ham og utleverte ham til romerne, som dømte
ham til døden og spikret ham fast på et kors. 21 Vi håpet så
inderlig at han skulle være den som kunne sette fri Israel! I
dag er det tredje dagen siden alt dette skjedde. 22 Nå er vi
helt i sjokk, for noen av kvinnene i vår gruppe gikk nemlig ut
til graven tidlig på morgenen i dag. 23 Da de kom tilbake
fortalte de at kroppen til Jesus ikke lenger var å finne der.
De hadde sett engler som sa at han var levende! 24 Noen
i gruppen vår løp derfor dit for å se etter, og faktum er at
kroppen var borte. Akkurat som kvinnene hadde sagt, men
Jesus så de ikke noe til.” 25 Da sa Jesus:”Tenk så lite dere
skjønner! Hvor vanskelig dere har for å tro på det som Gud
har forutsagt ved profetene sine. 26 Har han ikke gjort kjent
at Messias, den lovede kongen, måtte gå gjennom disse
lidelsene og etterpå bli æret og opphøyd?” 27 Så siterte han
avsnitt for avsnitt av det som Moses og alle profetene hadde
skrevet. Han forklarte hva Gud hadde sagt om Messias i alle
bøkene som er samlet i Skriften. 28 På dette tidspunktet var
de nesten kommet fram til byen Emmaus, og det så ut som
om Jesus hadde tenkt å gå videre. 29 De stoppet ham og
ba innstendig:”Stans over natten hos oss. Det begynner jo
allerede å bli mørkt.” Da fulgte Jesus med dem hjem. 30 Da
de hadde slått seg ned ved bordet for å spise, tok han brødet
og takket Gud for maten, brøt brødet i biter og rakte det til
de andre. 31 Plutselig ble øynene deres åpnet, og de kjente
ham igjen. Men i samme øyeblikk var han borte. 32 De sa til
hverandre:”Ja visst, kjente vi det ikke som ild som brant i
oss, da han snakket til oss på veien og forklarte Skriften for
oss?” 33 Uten å miste et sekund skyndte de seg tilbake til
Jerusalem der disiplene og de andre som fulgte Jesus, var
samlet. 34 Disse tok imot mennene med ordene:”Herren har
virkelig stått opp! Han har vist seg for Peter!” 35 Da fortalte
de to disiplene som kom fra Emmaus, om hvordan Jesus
hadde vist seg for dem på veien, og hvordan de hadde kjent
ham igjen da han brøt brødet. 36 Mens de fortsatt holdt på
å fortelle, sto Jesus plutselig midt iblant dem og sa:”Fred
være med dere alle.” 37 Men de ble fryktelig redde og trodde
at det var et spøkelse. 38 ”Hvorfor er dere redde?” spurte
Jesus.”Hvorfor tviler dere på at det er jeg? 39 Se på hendene
mine og føttene mine! Dere kan selv se at det er jeg. Kjenn
på meg! Dersom jeg var en Ånd, da ville jeg jo ikke ha noen
kropp.” 40 Mens han snakket, viste han hendene og føttene
sine. 41 Fortsatt var de tvilende og fylt av en blanding av
glede og forbauselse. Da spurte han:”Har dere noe å spise?”
42 De ga ham en bit stekt fisk. 43 Den spiste han mens
de så på. 44 Han sa til disiplene:”Kan dere ikke huske at
jeg forklarte, mens jeg ennå var hos dere, at alt som Gud
hadde forutsagt om meg i Skriften, både i Moseloven, hos
profetene og i salmene, måtte bli til virkelighet?” 45 Så hjalp
han dem til å forstå Skriften. Han sa:”Dette er det Gud som
har forutsagt:’Messias, den lovede kongen, skal lide og dø.
Men på den tredje dagen skal han igjen bli levende. 47 Og
ved at han tar på seg straffen menneskene hadde fortjent,
skal hver og en som angrer syndene sine og tror på ham, få
tilgivelse. Dette tilbudet skal bli spredd til alle folk, og har
altså sin begynnelse i Jerusalem.’ 48 Alt dette skal dere
fortelle videre til andre. 49 Jeg skal sende Guds Ånd til dere,
akkurat som min Far i himmelen har lovet. Dere skal bli her i
Jerusalem til Ånden er kommet og har fylt dere med kraft fra
Gud.” 50 Senere tok Jesus med seg disiplene ut av byen
og gikk et stykke mot Betania. Der løftet han hendene mot
himmelen og ba Gud om å gi dem alt godt. 51 Mens han ba
for alle sine, dro han fra dem og ble tatt opp til himmelen. 52
Disiplene falt på kne og tilba ham og vendte så tilbake til
Jerusalem fylt av en enorm glede. 53 De var stadig i templet
og hyllet Gud.

# Johannes

**1** Ved tidenes begynnelse var allerede Ordet. Ordet var
hos Gud, og Ordet var Gud. **2** Han var hos Gud allerede
ved tidenes begynnelse. **3** Gud lot ham skape alt som finnes
til. Det finnes ikke noe som ikke har blitt skapt av ham. **4** Alt
liv kommer fra ham, og livet hans er lyset for menneskene. **5**
Hans lys skinner i mørket, og mørket kan aldri slokke det. **6**
Gud sendte døperen Johannes **7** for å fortelle om lyset,
slik at alle kunne begynne å tro på grunn av budskapet
hans. **8** Johannes var ikke lyset. Han var bare den som
skulle gjøre lyset kjent. **9** Det sanne lyset, han som er hele
menneskehetens lys, skulle nå komme inn i verden. **10** Men
til tross for at Gud hadde betrodd ham å skape verden, så
kjente ikke verden ham igjen da han kom. **11** Ikke en gang i
hans eget land og blant hans eget folk tok de imot ham. **12**
Men alle de som tok imot ham, ga han retten til å bli Guds
barn. Ja, alle som tror på ham, får den samme retten. **13** De
blir født på nytt, men ikke gjennom noen fysisk fødsel som
et resultat av menneskelige følelser og handlinger. Nei, de
blir født av Gud selv. **14** Og Ordet ble menneske og levde
blant oss her på jorden. Vi så hans herlighet, den herlighet
som den eneste Sønnen har fått fra sin Far i himmelen.
Gjennom Sønnen har vi lært å kjenne Far i himmelen og
hans kjærlighet og tilgivelse. **15** Døperen Johannes talte om
Sønnen og ropte til folket:"Det var ham jeg talte om da jeg
sa:'Han som kommer etter meg, betyr mer enn jeg, for han
var til før jeg ble til.'" **16** Ja, han var fylt av kjærlighet og
tilgivelse, og gang på gang har vi fått oppleve hans godhet
mot oss. **17** Moses ga oss loven. Det er ved Jesus Kristus,
den lovede kongen, som vi har lært å kjenne Gud og hans
kjærlighet og tilgivelse. **18** Ingen har noen gang sett Gud,
men hans eneste Sønn, som selv er Gud og er nær Far i
himmelen, han har vist oss hvem han er. **19** De religiøse
lederne sendte prester og tempeltjenere fra Jerusalem for å
spørre døperen Johannes om han var Messias, den lovede
kongen. Johannes forklarte åpent og ærlig:"Nei, jeg er ikke
Messias." **21** "Hvem er du da?" spurte de."Er du Elia?""Nei",
svarte han."Er du profeten som skulle komme og holde fram
Guds budskap?""Nei", svarte han. **22** Da sa de:"Fortell oss
hvem du er! Noe svar må vi kunne gi til dem som har sendt
oss. Hva sier du om deg selv?" **23** Johannes svarte ved å
sitere det Gud har sagt om ham ved profeten Jesaja. Han
sa:"Jeg er en stemme som roper i ørkenen:'Gjør veien rett
for Herren!'" **24** De som var blitt sendt ut av fariseerne, **25**
spurte ham:"Hvorfor døper du folk dersom du verken er
Messias eller Elia eller den profeten som Gud skulle sende?"
**26** Johannes svarte:"Jeg døper dere med vann, men midt
iblant dere står en som dere ikke kjenner. **27** Han er den som
kommer etter meg, og han er så mektig at jeg ikke en gang
er verdig til å knytte opp remmene på sandalene hans." **28**
Dette skjedde i Betania, en by på den andre siden av elven
Jordan der Johannes døpte. **29** Neste dag fikk døperen
Johannes se Jesus komme mot seg, og han sa:"Der er
Guds lam, han som tar bort synden hos menneskene. **30**
Det var om ham jeg talte da jeg sa:'Etter meg kommer en
som betyr mer enn jeg, for han var til før jeg ble til.' **31** Jeg
visste ikke på forhånd hvem han var, men jeg er kommet
for å døpe med vann, slik at Israels folk skal se hvem han
er." **32** Johannes fortalte:"Jeg så Guds Ånd komme ned fra
himmelen som en due og bli over han. **33** Jeg visste ikke på
forhånd hvem han var, men da Gud sendte meg for å døpe
med vann, sa han til meg:'Når du ser Ånden komme ned
og bli over en person, da vet du at han er den som døper
med min Hellige Ånd.' **34** Jeg så at dette skjedde, og derfor
kan jeg vitne om at han er Guds sønn." **35** Dagen etter sto
døperen Johannes der igjen med to av disiplene. **36** Da
Jesus kom gående forbi så Johannes på han og sa:"Der er
Guds lam!" **37** De to disiplene til Johannes hørte dette og
begynte å følge etter Jesus. **38** Jesus vendte seg om og så
at de fulgte etter ham, og han spurte:"Er det noe dere vil?"
De svarte:"Rabbi, som betyr mester, hvor bor du?" **39** Jesus
sa:"Kom, bli med meg og se." De gikk med ham til det stedet
der han bodde. Klokken var rundt fire på ettermiddagen
da de fulgte med, og de ble hos ham til kvelden. **40** Den
ene av de to som hadde hørt det Johannes sa, og seinere
fulgt etter Jesus, var Andreas, Simon Peter sin bror. **41**
Det første Andreas etterpå gjorde var å lete opp sin bror
Simon. Da han fant ham, sa han:"Vi har funnet Messias, den
lovede kongen". Messias betyr den som er salvet. **42** Han
tok med seg broren til Jesus. Jesus så på Simon og sa:"Du
er Simon, sønn av Johannes. Du skal få navnet Peter, som
betyr klippen." **43** Dagen etterpå tenkte Jesus å gå til Galilea.
Da møtte han Filip og sa til han:"Kom og bli min disippel." **44**
Filip var fra Betsaida, som var Andreas og Peter sin hjemby.
**45** Filip gikk for å lete opp Natanael og sa til ham:"Vi har
funnet den mannen som Moseloven og profetene skriver
om. Han heter Jesus og er sønn til Josef fra Nasaret." **46**
"Nasaret!" utbrøt Natanael."Kan det komme noe godt fra
Nasaret?""Kom og undersøk selv", svarte Filip. **47** Da Jesus
så Natanael nærme seg, sa han:"Se der, her kommer en
ærlig og oppriktig mann, en ekte israelitt." **48** "Hvordan
kan du kjenne meg?" undret Natanael. Jesus svarte:"Jeg
så deg under fikentreet før Filip fant deg." **49** Da utbrøt

Natanael:"Mester, du er Guds sønn, Israels konge!" 50 Jesus
sa til ham:"Tror du dette bare fordi jeg sa at jeg så deg under
fikentreet? Du kommer til å få større bevis enn som så. 51
Jeg forsikrer at dere skal få se himmelen åpen og Guds
engler stige ned og stige opp over meg, Menneskesønnen."

2 To dager seinere ble det holdt et bryllup i byen Kana i
Galilea. Maria, mor til Jesus, var der. 2 Jesus og disiplene
var også innbudt. 3 Midt under bryllupsfesten tok vinen slutt.
Maria gikk da til Jesus og fortalte ham dette. 4 "La meg være
i fred, mor", svarte han."Den tiden som Gud har bestemt til å
gjøre kjent hvorfor jeg er kommet, er ennå ikke inne." 5 Mor
hans sa til tjenerne:"Gjør nøyaktig det han sier til dere." 6 I
huset var det seks store krukker hogget i stein. De ble brukt
ved de jødiske seremoniene for renselse og rommet omkring
100 liter hver. 7 Jesus sa nå til tjenerne:"Fyll krukkene med
vann", og da alle seks var helt fulle, sa han:"Slå opp litt og gi
det til verten for bryllupet." Tjenerne gjorde som han sa. 9
Verten smakte på vannet, som nå hadde blitt forandret til vin.
Etter som han ikke visste hvor det kom fra, bare tjenerne
kjente til det, kalte han på brudgommen og sa: 10 "Dette er
en utsøkt vin. Du gjør virkelig ikke som alle andre og venter
med den dårlige vinen til gjestene begynner bli påvirket. Du
har spart den beste vinen til slutt." 11 Gjennom dette miraklet
i Kana i Galilea viste Jesus for første gang offentlig sin
guddommelige makt, og disiplene ble overbevist om at han
var sendt av Gud. 12 Etter bryllupet gikk Jesus til Kapernaum
sammen med sin mor, sine brødre og disiplene. De stanset
der noen dager. 13 Da den jødiske påskehøytiden nærmet
seg, gikk Jesus til Jerusalem. 14 På tempelplassen fikk han
se kjøpmennene som solgte okser, sauer og duer, og de
som satt og vekslet penger. 15 Jesus surret seg en pisk av
tau og drev alle selgerne ut fra tempelplassen sammen med
sauene og oksene. Han raste pengestablene til vekslerne
og veltet bordene deres, 16 Så gikk han bort til mennene
som solgte duer og sa:"Ta med alt dere har dratt inn og
forsvinn herfra! Gjør ikke huset til min Far i himmelen om til
en markedsplass!" 17 Da kom disiplene til å huske at det
står i Skriften:"Omsorgen for ditt hus skal brenne som en
ild i meg." 18 De religiøse lederne sa til Jesus:"Om Gud
virkelig har gitt deg i oppdrag å gjøre dette, da må du bevise
det ved å gjøre et mirakel." 19 "Det skal jeg gjøre", svarte
Jesus."Riv ned dette templet, og jeg skal bygg det opp igjen
på tre dager." 20 "Hva!" ropte de."Det tok 46 år å bygge dette
templet, og du påstår at du kan gjenreise det på tre dager."
21 Men det templet som Jesus snakket om, var hans egen
kropp. 22 Da han seinere sto opp fra de døde, kom disiplene
til å huske på at han hadde sagt dette, og de trodde på det
som Gud hadde forutsagt i Skriften og på det budskapet de
hadde hørt fra Jesus selv. 23 Takket være de miraklene han
gjorde i Jerusalem i påskehøytiden, begynte mange å tro at
han virkelig var sendt av Gud. 24 Jesus stolte ikke på noen,
for han kjente så altfor godt til deres innerste tanker. Ingen
behøvde å fortelle ham om hvor upålitelige menneskene kan
være.

3 En kveld etter mørkets frembrudd kom en mann som
het Nikodemus for å snakke med Jesus. Han var fariseer
og medlem i Det jødiske rådet."Mester", sa han,"vi vet at
Gud har sendt deg for å undervise oss. Ingen kan gjøre
slike mirakler som du gjør dersom Gud ikke er med ham." 3
Jesus svarte:"Jeg forsikrer deg at den som ikke blir født
på nytt, får aldri oppleve hva det betyr å tilhøre Guds eget
folk." 4 "Bli født på nytt!" utbrøt Nikodemus."Hva mener
du? En voksen person kan vel ikke en gang til komme inn
i sin mors mage og bli født på nytt?" 5 Jesus svarte:"Jeg
forsikrer deg at den som ikke blir født av vann og Ånd, får
slett ikke tilhøre Guds eget folk. 6 Mennesker kan føde fram
fysisk liv, men Guds Ånd føder fram åndelig liv. 7 Ikke vær
forundret over at jeg sier at menneskene må bli født på nytt.
8 Guds Ånd er som vinden. Ingen kan si hvor den kommer
fra eller hvor den tar veien, men alle kan høre at den suser,
og vi kan se virkningen den gjør. Slik er det også når et
menneske blir født av Guds Ånd." 9 "Men hvordan er dette
mulig?" spurte Nikodemus. 10 Jesus svarte:"Du er en jødisk
lærer som blir både rost og æret og likevel forstår du ikke
dette. 11 Jeg forsikrer deg at det vi sier, er slikt vi vet og
har sett, og likevel tror dere oss ikke. 12 Men om dere ikke
tror når jeg forteller om de ting som skjer her på jorden,
hvordan skal dere da kunne tro når jeg sier noe om det som
skjer i himmelen? 13 Ingen mennesker har vært i himmelen,
bortsett fra jeg, Menneskesønnen, som har kommet derfra.
14 På samme måten som Moses hengte opp slangen som
var laget av kopper i ørkenen, slik må jeg, Menneskesønnen,
bli løftet opp, 15 for at alle som tror på meg, skal få evig
liv. (aiōnios g166) 16 Gud elsket jo menneskene så høyt at
han ga sin eneste Sønn, for at alle som tror på ham, ikke
skal gå fortapt, men ha evig liv. (aiōnios g166) 17 Det var ikke
for å dømme noen at Gud sendte sin sønn til verden, men
Sønnen kom hit for å frelse hver enkelt. 18 Alle som tror på
Sønnen, blir ikke dømt. Men de som ikke tror på ham, er
allerede dømt, etter som de ikke tror på Guds eneste Sønn.
19 Grunnen til at de blir dømt er at da lyset fra himmelen kom
ned til jorden, viste det seg at menneskene elsket mørket

høyere enn lyset fordi handlingene deres var onde. 20 Den
som gjør det som er ondt, han hater lyset. Han holder seg
borte fra lyset, slik at syndene hans ikke skal bli avslørt.
21 Den derimot som gjør det som er rett, han trekkes mot
lyset for at alle skal se at han gjør det som Gud vil." 22
Jesus reiste fra Jerusalem sammen med disiplene, men de
stanset en tid i Judea og døpte der. 23 Samtidig døpte også
Johannes. Han holdt til ved Ainon, nær Salim. Der var det
rikelig med vann. Mange mennesker kom til ham for å bli
døpt. 24 Dette var før Johannes hadde blitt satt i fengsel. 25
En dag kom det en jødisk mann til disiplene av Johannes og
begynte å diskutere om forskjellige seremonier for renselse.
26 Johannes sine disipler gikk da til han og sa:"Mester, den
mannen som var sammen med deg på den andre siden av
elven Jordan, han som du fortalte om til folket, han døper
også. Og nå går alle til ham i stedet for å komme til oss."
27 Johannes svarte:"Dersom alle går til ham, er det fordi
at Gud lar det skje. 28 Dere vet selv at jeg klart og tydelig
har sagt til dere at jeg ikke er Messias, den lovede kongen.
Jeg er sendt ut for å forberede veien for ham. Det er hele
min oppgave. 29 Folket blir dratt mot ham på samme måten
som bruden blir dratt mot sin brudgom. Brudgommens venn
blir glad av å stå og høre stemmen til brudgommen. Jeg er
brudgommens venn, og nå er gleden min fullkommen. 30
Det er som det skal være at folket hører mer og mer på
ham, og mindre og mindre på meg. 31 Han har kommet
ned fra himmelen og er derfor større enn alle andre. Jeg
er født her på jorden, og min forstand er begrenset til det
jordiske. 32 Han har kommet ned fra himmelen og forteller
om det han har sett og hørt, og likevel tror ingen på det han
sier. 33 Den som tror på det han sier, han erkjenner at Gud
taler sannhet. 34 Denne mannen, som er sendt av Gud,
bringer Guds budskap. Gud har fylt ham med sin Ånd. 35
Far i himmelen elsker Sønnen og har gitt ham makt over alle
ting. 36 Den som tror på Guds, sønn har evig liv. Den som
nekter å være lydig mot Sønnen, han mister det evige livet,
og blir fortsatt under Guds dom." **(aiōnios g166)**

**4** Fariseerne fikk nå høre at Jesus vant flere disipler enn
Johannes og døpte flere, skjønt det var ikke Jesus selv
som døpte, men disiplene. Jesus dro derfor fra Judea og
reiste tilbake til Galilea. 4 På veien dit ble han tvunget til
å reise gjennom Samaria. 5 Etter en tid kom han til byen
Sykar som ligger nær den jordteigen som Jakob ga sønnen
sin Josef. 6 Der ligger også Jakobs brønn. Etter som det var
mitt på dagen og Jesus var trøtt av den lange reisen, satte
han seg ved brønnen. 7 Da kom en samaritansk kvinne for å
hente vann. Jesus ba henne:"Gi meg litt å drikke." 8 Han var
alene akkurat da, for disiplene hadde gått inn i byen for å
kjøpe mat. 9 Kvinnen ble svært forbauset, for jødene ville
ikke ha noe med samaritanene å gjøre. Hun sa:"Du som er
jøde, hvorfor spør du en samaritansk kvinne om vann?" 10
Jesus svarte:"Dersom du visste hvilken fantastisk gave Gud
har i bakhånd for deg, og dersom du forsto hvem jeg er,
da ville du i stedet ha spurt meg, og jeg ville ha gitt deg
levende vann." 11 "Men, herre, du har jo verken tau eller
bøtte", sa hun,"og brønnen er dyp. Hvor skal du få levende
vann fra? 12 Du er vel ikke større enn vår stamfar Jakob
som ga oss denne brønnen? Kan du gi meg bedre vann enn
det som han, sønnene og husdyrene hans drakk av?" 13
Jesus svarte:"Den som drikker av dette vannet, blir snart
tørst igjen. 14 Men den som drikker av det vannet jeg gir, blir
aldri tørst igjen, for mitt vann blir en uuttømmelig kilde i ham
som sprudler fram og gir evig liv." **(aiōn g165, aiōnios g166)** 15
"Herre", sa kvinnen."Gi meg av det vannet, slik at jeg aldri
mer blir tørst og kan slippe å gå ut hit for å hente vann." 16
Jesus sa:"Gå og hent mannen din." 17 "Jeg har ingen mann",
svarte kvinnen."Du har rett", sa Jesus."Du har levd sammen
med fem menn, og den du nå lever med, er ikke din mann.
Der holdt du deg til sannheten." 19 "Herre", sa kvinnen."Du
må være en profet, etter som du med Guds hjelp kan avsløre
noe slikt. 20 Si meg hvorfor dere jøder påstår at Jerusalem
er det eneste stedet der vi kan tilbe Gud, mens vi som er
samaritaner, sier at vi skal tilbe på dette fjellet der forfedrene
våre alltid har tilbedt?" 21 Jesus forklarte:"Tro meg, det
kommer en dag da ingen lenger behøver å diskutere om
det er på dette fjellet eller i Jerusalem vi skal tilbe vår Far i
himmelen. 22 Det er ikke spørsmålet om hvor vi tilber som
er det viktigste, heller hvordan vi skal tilbe. Virkelig tilbedelse
er ekte og inspirert av Guds Ånd. 23 Det er slik Gud vil at vi
skal tilbe ham, etter som Gud er Ånd. Og det kommer en
dag, ja, den er allerede her, da menneskene skal tilbe Gud
på denne måten. 24 Men dere som er samaritaner, vet lite
om ham som dere tilber. Vi jøder derimot kjenner ham godt,
for frelsen kommer fra jødene." 25 Kvinnen sa:"Ja, jeg vet
at Messias, den lovede kongen, en gang skal komme, og
når han kommer, vil han forklare alt for oss." 26 Jesus sa til
henne:"Det er jeg, han som du snakker med." 27 I samme
øyeblikk kom disiplene tilbake. De ble mer enn overrasket
da de så at han snakket med en kvinne, men ingen spurte
ham hvorfor han snakket med henne eller hva de pratet om.
28 Kvinnen satte igjen sin vannbøtte ved brønnen og gikk
tilbake til byen og sa til alle: 29 "Kom så får dere treffe en
mann som var i stand til å si meg alt det jeg har gjort! Jeg
undrer meg på om han ikke må være Messias, den lovede

kongen." 30 Folket strømmet ut fra byen for å treffe Jesus.
31 Imens ville disiplene gi Jesus noe å spise. 32 Men han
sa:"Jeg har mat som dere ikke kjenner til." 33 Disiplene sa
da til hverandre:"Kan noen ha kommet hit og gitt ham mat?"
34 Da forklarte Jesus:"Min mat er å gjøre hans vilje som har
sendt meg og å fullføre det oppdraget han har gitt meg.
35 Dere sier at kornet ikke er modent før om fire måneder.
Men jeg sier: Se dere omkring. Åkrene har allerede lysnet i
fargen og er modne for skuronnen. 36 De høstfolkene som
fører mennesker til evig liv skal få god lønn. Tenk hvilken
glede som venter både den som sår og den som høster!
(aiōnios g166) 37 For her gjelder ordspråket: En sår og en
annen høster. 38 Jeg har sendt dere ut for å høste der dere
ikke har sådd. Andre har utført arbeidet, og dere skal få
lønn for strevet dere har hatt." 39 Mange samaritaner fra
byen Sykar hadde blitt overbeviste om at Jesus var sendt av
Gud da de hørte kvinnen si:"Han var i stand til å si meg
alt det jeg har gjort." 40 Da de kom ut til ham, ba de om
at han måtte stanse i byen, og han ble der i to dager. 41
Da de fikk høre ordene fra hans egen munn, var det enda
flere som begynte å tro på ham. 42 De sa til kvinnen:"Nå er
det ikke lenger det du fortalte oss som får oss til å tro. Nei,
nå har vi selv hørt ham og forstått at han virkelig er den
som skal frelse menneskene." 43 Etter to dager fortsatte
Jesus til Galilea. 44 Han hadde selv sagt at en profet som
bringer Guds budskap blir respektert over alt, bortsett fra
på sitt eget hjemsted. 45 Nå tok galileerne imot ham med
åpne armer, etter som de hadde vært i Jerusalem under
påskehøytiden og sett alle miraklene hans. 46 Mens han
reiste rundt i Galilea, kom han også tilbake til byen Kana,
der han en gang hadde forandret vann til vin. En mann i den
kongelige tjenesten hadde på denne tiden en sønn som lå
alvorlig syk i byen Kapernaum. 47 Da mannen fikk høre at
Jesus hadde kommet fra Judea og var i Galilea, gikk han
til Kana for å treffe Jesus. Han ba ham om å følge med til
Kapernaum for å helbrede gutten hans som lå døende. 48
Jesus spurte:"Kan dere virkelig ikke tro på meg dersom dere
ikke til stadighet får se mirakler?" 49 Men mannen ba:"Herre,
kom før gutten min dør." 50 Da sa Jesus til han:"Gå hjem
igjen. Sønnen din lever." Og mannen trodde på det Jesus sa
og gikk hjem. 51 Mens han fortsatt var på veien ble han møtt
av tjenerne sine som meldte at gutten levde og var frisk. 52
Han spurte ved hvilken tid på dagen gutten hadde begynt
bli bedre, og de svarte:"I går ettermiddag rundt klokka ett
forsvant plutselig feberen." 53 Da forsto faren at det hadde
skjedd i samme øyeblikk som Jesus hadde sagt til ham:"Din
sønn lever." Og tjenestemannen og alle i huset hans begynte
å tro på Jesus. 54 Dette var det andre miraklet Jesus gjorde,
og han gjorde det mens han var på vei fra Judea til Galilea.

5 Litt seinere gikk Jesus til Jerusalem for å delta i en av
de jødiske høytidene. 2 Inne i byen, nær Saueporten, var
det en dam som på arameisk blir kalt Betesda, og den har
fem bueganger. 3 Mange lamme og blinde og andre som var
handikappet lå i disse buegangene [og ventet på at vannet
skulle komme i bevegelse. 4 En Herrens engel steg nemlig
nå og da ned i dammen og rørte opp vannet. Den første
som steg ned i dammen etter at vannet var blitt rørt opp, ble
frisk, samme hvilken sykdom han enn led av.] 5 En av dem
som lå der, var en mann som hadde vært lam i 38 år. 6 Da
Jesus så han og fikk vite at han hadde vært syk så lenge,
spurte han mannen:"Vil du bli frisk?" 7 "Herre, det er nok
umulig", sa mannen."Jeg har ingen som kan hjelper meg
ned i dammen når vannet kommer i bevegelse. Mens jeg
ennå er på vei, rekker noen andre ut i vannet før meg." 8 Da
sa Jesus til ham:"Reis deg opp, ta liggematten din og gå!" 9
Straks ble mannen frisk, og han rullet sammen liggematten
og gikk av sted. Dette skjedde på hviledagen. 10 Derfor
protesterte de religiøse lederne. De sa til mannen som var
blitt helbredet:"Du får ikke lov til å arbeide på hviledagen. Det
er forbudt å bære liggematten din!" 11 Mannen svarte:"Han
som gjorde meg frisk sa til meg at jeg skulle ta liggematten
og gå." 12 Da spurte de:"Hvem sa til deg at du skulle bære
liggematten?" 13 Men han visste det ikke, for Jesus hadde
forsvunnet fra stedet etter som det samlet seg mye folk. 14
Senere møtte Jesus mannen i templet og sa til ham:"Nå er
du frisk. Ikke synd mer, for at det ikke skal hende deg noe
verre." 15 Mannen gikk til de religiøse lederne og fortalte at
det var Jesus som hadde gjort ham frisk. 16 Fra og med nå
begynte de religiøse lederne å forfølge Jesus. De mente han
hadde arbeidet på hviledagen ved å helbrede en syk mann.
17 Jesus sa:"Min Far i himmelen er uavbrutt i arbeid og derfor
arbeider også jeg." 18 Da ble de religiøse lederne enda mer
ivrige etter å drepe ham. Ikke bare gjorde han ugyldig Guds
befaling om å hvile på den sjuende dagen, men i tillegg
snakket han om Gud som sin far. Gjennom dette hadde han
jo gjort seg lik med Gud. 19 Jesus sa:"Jeg forsikrer dere at
Sønnen kan ikke gjøre noe av seg selv. Han gjør bare det
som han ser sin Far i himmelen gjøre. Det Far i himmelen
gjør, det gjør også Sønnen. 20 Far i himmelen elsker Sønnen
og viser ham alt det han gjør. Han skal la Sønnen gjøre enda
større mirakler, så store at alle blir forbløffet. 21 Sønnen
skal gi evig liv til hvem han vil, på samme måten som Far i
himmelen vekker opp døde og gir dem liv. 22 Far i himmelen

har overlatt retten til å dømme til Sønnen. 23 Alle skal ære
Sønnen på samme måten som de ærer Far i himmelen. Men
om dere nekter å ære Sønnen, da ærer dere heller ikke
Far i himmelen som har sendt ham. 24 Jeg forsikrer dere
at den som hører budskapet mitt og tror på ham som har
sendt meg, han har evig liv. Han kommer ikke til å bli dømt
for syndene sine, men har allerede gått over fra døden til
det evige livet. (aiōnios g166) 25 Ja, jeg forsikrer dere at det
kommer en dag, ja den er faktisk allerede her og nå, da de
døde skal høre Guds sønns stemme. De som hører den,
skal få liv. 26 Far i himmelen har liv i seg selv, og han har
også gitt Sønnen liv i seg selv. 27 Han har gitt meg rett til å
dømme alle mennesker, etter som jeg er Menneskesønnen.
28 Bli ikke forskrekket. Det kommer en dag da alle som ligger
i sine graver, skal høre min stemme. 29 De skal stå opp fra
de døde. De som har gjort det gode, skal få evig liv, og de
som har gjort det onde, skal bli dømt. 30 Jeg kan ikke gjøre
noe av meg selv. Jeg dømmer ikke før jeg har lyttet til min
Far i himmelen. Dommen min er rettferdig, etter som jeg
ikke dømmer etter min egen vilje, men etter hans vilje som
har sendt meg." 31 Jesus fortsatte:"Om jeg sier hvem jeg er,
uten at noen bekrefter det jeg sier, da beviser det ingenting.
32 Det finnes en som kan vitne om hvem jeg er, og det er
døperen Johannes, og jeg kan forsikre at det han sier om
meg, er sant. 33 Dere sendte selv folk til ham for å høre da
han fortalte sannheten om meg. 34 Jeg har ikke noe behov
for å høre det menneskene mener om meg, men jeg forteller
dette for at dere skal tro på meg og bli frelst. 35 Johannes
var et skinnende lys som lyste klart en tid, og dere kunne
glede dere i hans lys. 36 Ja, Johannes fortalte hvem jeg
er. Men det finnes et enda sterkere bevis på hvem jeg er.
Det er undervisningen min og mine mirakler. De inngår i det
oppdraget som min Far i himmelen ga meg å fullføre. De
beviser at han har sendt meg. 37 Ja, min Far i himmelen har
selv fortalt hvem jeg er, men dere har ikke hørt stemmen
hans eller sett ansiktet hans. 38 Dere har ikke tatt imot
budskapet hans, for dere tror ikke på meg, han som min
Far i himmelen har sendt. 39 Dere studerer i Skriften, etter
som dere tror at den gir dere evig liv. Men til tross for at det
nettopp er i Skriften Gud forteller hvem jeg er, (aiōnios g166)
40 så nekter dere å komme til meg for å få evig liv. 41 Jeg
strever ikke etter å bli æret av dere, for jeg vet at dere ikke
elsker Gud. 43 Jeg har blitt sendt hit av min Far i himmelen,
og dere nekter å ta imot meg. Men om noen opptrer på egen
hånd, da tar dere imot ham. 44 Det eneste dere er interessert
i, er å bli æret av hverandre. Dere bryr dere ikke om dere
blir godkjent av ham som er den eneste sanne. Gud. Synes
dere det er noe rart at dere ikke kan tro! 45 Det er ikke jeg
som en dag skal anklage dere for min Far i himmelen. Nei,
det skal Moses gjøre! Dere tror at dere skal bli reddet ved
å følge Moseloven. 46 Dersom dere virkelig trodde på det
Moses har skrevet, da ville dere også tro på meg, for det er
meg han har skrevet om. 47 Etter som dere ikke tror på det
han har skrevet, tror dere heller ikke på det jeg sier."

**6** Senere dro Jesus over til den andre siden av
Genesaretsjøen, som også blir kalt Tiberiassjøen. 2 En
stor folkemasse fulgte etter ham over alt der han gikk, for de
hadde sett at Jesus helbredet de syke. 3 Jesus gikk nå opp
på et fjell og satte seg der med disiplene. 4 Det var dagene
før påske, som er jødene sin store høytid. 5 Da Jesus så seg
omkring og merket at mange hadde fulgt etter ham, vendte
han seg til Filip og sa:"Filip, hvor kan vi kjøpe brød slik at
alle disse menneskene får noe å spise?" 6 Dette sa han for
å teste Filip. Selv var han helt klar over hva han ville gjøre.
7 Filip svarte:"Det ville koste en formue og likevel vil ikke alle
bli mette." 8 En annen av disiplene, Andreas, som var bror
til Simon Peter, sa: 9 "Det finnes en gutt her som har fem
kornbrød og to fisker, men det forslår lite til så mange." 10
Da sa Jesus:"Si til alle at de skal sette seg." Det vokste mye
gress der, og alle slo seg ned. Det var omkring 5 000 menn.
I tillegg kom kvinner og barn. 11 Jesus tok brødene, takket
Gud og delte ut til folket. Etterpå ga han alle av fiskene, så
mye de ville ha. 12 Da alle hadde spist seg mette, sa han til
disiplene:"Nå kan dere samle sammen det som er blitt til
overs, slik at ikke noe går til spille." 13 I utgangspunktet
var det fem kornbrød, men etter at de hadde samlet opp
restene som var til overs, ble det tolv fulle kurver! 14 Da det
gikk opp for folket hvilket stort mirakel som hadde skjedd,
ropte de:"Han må være profeten som Gud skulle sende til
verden med sitt budskap!" 15 Da Jesus forsto at folket tenkte
å tvinge ham til å følge med for at de kunne gjøre ham til
konge over Israel, trakk han seg unna. Han gikk høyere
opp i fjellet og søkte ensomheten der. 16 Om kvelden gikk
disiplene ned til sjøen og ventet på ham. 17 Da det ble helt
mørkt og Jesus fortsatt ikke hadde kommet tilbake, steg de
i en båt for å dra over til Kapernaum på den andre siden
av sjøen. 18 Det drøyde ikke lenge før det begynte blåse
kraftig. Bølgene gikk høyere og høyere. 19 Da de hadde
rodd omkring en halv mil, fikk de plutselig se Jesus komme
gående på vannet og nærme seg båten! De ble fryktelig
redde. 20 Jesus ropte til dem og sa:"Det er meg, vær ikke
redde." 21 Da lot de ham stige inn i båten. I samme øyeblikk
var båten framme der de skulle. 22 Neste morgen oppdaget

folket som var igjen på den andre siden av sjøen, at Jesus
ikke var der lenger. De visste at det bare hadde vært en båt
der og at Jesus ikke hadde fulgt med i den da disiplene dro
fra stedet. 23 Snart kom flere mindre båter fra byen Tiberias
og la til i nærheten av det stedet der Herren Jesus hadde
bedt bordbønnen, og alle hadde spist seg mette. 24 Etter
som folket så at verken Jesus eller disiplene var der, steg
de i båtene og seilte over sjøen til Kapernaum for å lete
etter ham. 25 Da de fant ham på den andre siden av sjøen,
spurte de:"Mester, når kom du hit?" 26 Jesus svarte:"Jeg
skal si som sant er: Dere kommer ikke til meg fordi dere så
meg gjøre et mirakel, men fordi jeg ga dere mat så dere ble
mette. 27 Strev ikke bare etter den daglige maten, men strev
heller for å få del i den maten som kan gi dere evig liv. Det
er den maten som jeg, Menneskesønnen, kan gi dere. For
Gud, Far i himmelen, har sendt meg nettopp i den hensikt."
(aiōnios g166) 28 Da spurte de:"Hva vil Gud at vi skal gjøre?"
29 Jesus svarte dem:"Gud vil at dere skal tro på ham som
Gud har sendt til jorden." 30 De svarte:"Du må vise oss et
tegn dersom du vil at vi skal tro at Gud har sendt deg. Hva
kan du gjøre for tegn? 31 Ta Moses som eksempel, han ga
forfedrene våre brød hver dag da de gikk i ørkenen. Det står
i Skriften:'Han ga dem brød fra himmelen.'" 32 Men Jesus
svarte:"Jeg forsikrer dere at det ikke var Moses som ga folket
brødet, men min Far i himmelen. Og nå tilbyr han det sanne
brødet fra himmelen til dere. 33 Det sanne brødet fra Gud
er det som har kommet ned fra himmelen og gir evig liv til
menneskene." 34 "Herre", sa de,"gi oss det brødet hver dag!"
35 Da svarte Jesus:"Jeg er det brødet som gir evig liv. Den
som kommer til meg, skal aldri mer bli sulten. Og den som
tror på meg, skal aldri mer bli tørst. 36 Men som jeg allerede
har sagt dere, så tror dere ikke på meg til tross for at dere
har sett meg. 37 Alle de mennesker som min Far i himmelen
gir meg, de kommer til meg, og jeg vil aldri vise noen bort.
38 Jeg har ikke kommet ned fra himmelen for å gjøre min
egen vilje, men for å gjøre viljen til ham som har sendt meg.
39 Hans vilje er at jeg ikke skal miste en eneste av dem
som han har gitt meg, men at jeg skal vekke dem opp til
evig liv på den dagen Gud skal dømme alle mennesker. 40
Ja, det er min Fars vilje at alle som ser Sønnen og tror på
ham, skal ha evig liv. Jeg skal vekke dem opp den dagen
Gud skal dømme alle mennesker." (aiōnios g166) 41 Folket
irriterte seg over at Jesus hadde sagt:"Jeg er det brødet som
har kommet ned fra himmelen." 42 De sa:"Dette er jo bare
Jesus, sønnen til Josef. Vi kjenner foreldrene hans. Hvordan
kan han da påstå at han har kommet ned fra himmelen?" 43
Men Jesus svarte:"Det har ingen hensikt at dere irriterer
dere over dette. 44 Ingen kan søke meg dersom ikke min
Far i himmelen, han som har sendt meg, drar ham til meg.
Men den som kommer til meg, vil jeg vekke opp til evig liv
den dagen Gud skal dømme alle mennesker. 45 Gud lot
profeten Jesaja skrive:'De skal alle bli underviste av Gud.'
Den som hører til min Far i himmelen og lærer av ham han
kommer til meg. 46 Men ingen har noen gang sett Far i
himmelen. Det er bare jeg som har sett ham, etter som jeg
har kommet fra Gud. 47 Jeg forsikrer dere at den som tror
på meg, har evig liv! (aiōnios g166) 48 Jeg er det brød som gir
liv. 49 Deres forfedre spiste brød i ørkenen, og de døde som
alle andre. 50 Det brødet som kommer ned fra himmelen,
virker slik at den som spiser av det, ikke dør. 51 Jeg er det
levende brødet som har kommet ned fra himmelen. Den
som spiser av dette brødet, kommer til å leve i evighet.
Brødet jeg skal gi dere, er kroppen min. Jeg gir den for at
menneskene skal få evig liv." (aiōn g165) 52 Folket begynte
da å diskutere med hverandre og sa:"Hvordan skal han
kunne gi oss kroppen sin å spise?" 53 Jesus sa på nytt:"Jeg
forsikrer dere, om dere ikke spiser av min, Menneskesønnen
sin, kropp og drikker av blodet mitt, da kan dere ikke få evig
liv. 54 Den som spiser av kroppen min og drikker av blodet
mitt, har evig liv, og jeg vil vekke ham opp den dagen Gud
skal dømme alle mennesker. (aiōnios g166) 55 For kroppen
min er den sanne mat, og blodet mitt er den sanne drikke.
56 Den som spiser av kroppen min og drikker av blodet mitt,
skal leve med meg og jeg med ham. 57 Min Far i himmelen
har sendt meg, og jeg lever på grunn av hans livgivende
kraft. På samme måten skal den som spiser av meg, få del i
min livgivende kraft. 58 Jeg er det brødet som har kommet
ned fra himmelen. Det er ikke likt det brødet som forfedrene
spiste, for de døde som alle andre. Men den som spiser av
meg, det sanne brødet, han skal leve i evighet." (aiōn g165) 59
Dette sa Jesus da han underviste i synagogen i Kapernaum.
60 Til og med mange av disiplene som hørte ham, sa:"Nå går
han for langt! Hvem kan holde ut med å høre at han snakker
på denne måten?" 61 Jesus visste godt at disiplene irriterte
seg på det han hadde sagt. Derfor sa han:"Får dette dere til
å miste troen på meg? 62 Hvordan skal dere da reagere
når dere får se meg, Menneskesønnen, vende tilbake til
himmelen? 63 Det er bare Guds Ånd som kan gi evig liv.
Ikke noe menneske kan få til noe slikt. Det jeg nylig sa,
ble formidlet ved Guds Ånd, derfor gir det dere liv. 64 Men
det er noen av dere som ikke tror på meg." Jesus visste
fra begynnelsen av hvem som ikke trodde og hvem den
personen var som skulle forråde ham. 65 Han fortsatte:"Det
var derfor jeg sa at ingen kan komme til meg dersom ikke

min Far i himmelen gir det som gave." 66 Da Jesus hadde
sagt dette, dro mange disipler seg unna ham og ville ikke
lenger ha med ham å gjøre. 67 Da vendte Jesus seg til sine
tolv nærmeste disipler og spurte:"Vil også dere forlate meg?"
68 Simon Peter svarte:"Herre, til hvem skulle vi gå? Bare du
har det budskap som gir evig liv, (aiōnios g166) 69 og vi tror og
vet at du er Guds hellige tjener." 70 Da sa Jesus:"Jeg har
selv valgt ut dere tolv, og likevel er en av dere en djevel." 71
Den han siktet til, var Judas, sønn til Simon Iskariot, som
seinere skulle forråde ham til tross for at han var en av de
tolv nærmeste disiplene.

7 Etter dette gikk Jesus fra by til by i Galilea. Han ville holde
seg borte fra Judea, etter som de religiøse lederne der var
ute etter å drepe ham. 2 Snart var det tid for løvhyttefesten.
3 Brødrene til Jesus oppfordret ham til å gå til Judea og
delta i høytiden. De sa:"Du burde forlate Galilea og gå til
Judea, slik at tilhengerne dine får se alle miraklene du gjør.
4 Du kommer aldri til å bli berømt dersom du gjemmer deg
i en avkrok på denne måten. Dersom du kan gjøre disse
merkelige miraklene, da bør du vise det fram for all verden."
5 For heller ikke brødrene hans trodde på ham. 6 Jesus
svarte:"Det rette tidspunktet for å reise er ikke ennå kommet
for meg, men dere kan dra når som helst. 7 Ingen har grunn
til å hate dere, men meg hater de på grunn av at jeg stadig
minner lederne om deres synd og ondskap. 8 Gå dere av
sted til Jerusalem. Det er ikke rette tiden for meg ennå å gå
til denne høytiden, gjentok han." 9 Så ble han alene tilbake i
Galilea. 10 Da brødrene hadde gitt seg av sted til høytiden i
Jerusalem, gikk Jesus etter i hemmelighet. Han unngikk å bli
gjenkjent av folk. 11 De religiøse lederne forsøkte å få tak i
ham under høytiden og spurte om noen hadde sett han. 12
Derfor snakket folket i smug om ham. Noen sa:"Han er et
godt menneske", mens andre sa:"Nei, han bedrar folket."
13 Ingen hadde mot nok til å snakke åpent om ham. Alle
var redde for de religiøse lederne. 14 Da halve høytiden
allerede var over, gikk Jesus opp til templet og begynte å
undervise. 15 De religiøse lederne ble forskrekket da de
hørte visdommen hans. De sa:"Hvordan kan han vite så
mye til tross for at han aldri har vært elev hos noen av våre
religiøse lærere?" 16 Da svarte Jesus:"Det jeg lærer bort, er
ikke mine egne tanker, men Guds, etter som det er han som
har sendt meg. 17 Dersom noen virkelig vil gjøre Guds vilje,
vil han forstå om læren min er fra Gud eller om det bare er
mine egne tanker. 18 Den som framfører sine egne tanker, vil
ha æren selv, men den som gir æren til den som har sendt
ham, er en troverdig person som taler sannhet. 19 Dere har
fått Moseloven. Hvorfor følger dere ikke da loven? Dere vil jo
drepe meg!" 20 Folket svarte:"Du er besatt av en ond Ånd!
Det er vel ingen som vil drepe deg." 21 Jesus svarte:"Jeg
gjorde noe som virkelig forskrekket dere, da jeg helbredet en
mann på hviledagen. 22 Arbeider dere ikke selv hver gang
dere lyder Moseloven i punktet om omskjærelsen? Ut fra det
avsnittet omskjærer dere guttene på hviledagen. Moses, eller
rettere sagt forfedrene deres, bestemte at omskjærelsen
skal bli gjort på den åttende dagen etter fødselen. Dette
gjelder også om den åttende dagen faller på en hviledag. 23
Dersom det nå er tillatt å omskjære noen på hviledagen,
hvorfor skal da jeg bli dømt for at jeg helbredet noen på
hviledagen? 24 Dere skal ikke dømme etter hvordan saker
og ting ser ut på overflaten, men fell en rettferdig dom ut fra
en dypere innsikt i saken." 25 Noen blant dem som bodde
i Jerusalem, sa til hverandre:"Er det ikke denne mannen
som våre ledere vil drepe? 26 Her står han helt åpent
fram og underviser, og ingen sier noe til ham. Har kanskje
medlemmene i Det jødiske rådet blitt overbevist om at han
virkelig er Messias, den lovede kongen? 27 Men hvordan
skulle han kunne være det? Vi vet jo hvor denne mannen
ble født. Når Messias kommer, da skal ingen vite hvor han
kommer fra." 28 Jesus ropte med høy røst der han sto og
underviste i templet:"Ja, dere kjenner meg og vet hvor jeg
kommer fra. Likevel var det ikke mitt eget påfunn å komme,
men jeg kommer på oppdrag av en som er troverdig, en
som dere ikke kjenner. 29 Men jeg kjenner ham, for jeg
kommer fra han, og han har sendt meg." 30 De religiøse
lederne var klare til straks å fange Jesus, men ingen rørte
ham. Tidspunktet var ennå ikke kommet som Gud hadde
bestemt at han skulle bli tatt til fange. 31 Mange blant folket
begynte å tro på ham og sa:"Han må være Messias, den
lovede kongen! Hvem ellers kan gjøre slike mirakler som
han gjør!" 32 Da fariseerne fikk vite at folket snakket om
Jesus i smug, sendte de øverstеprestene og noen menn av
tempelvakten ut for å fange ham. 33 Jesus talte til folket og
sa:"Jeg kommer bare til å bli hos dere en kort tid. Snart vil
jeg vende tilbake til ham som har sendt meg. 34 Dere skal
lete etter meg, men ikke finne meg. Der jeg er, dit kan dere
ikke komme." 35 De religiøse lederne ble forskrekket over
denne påstanden og sa til hverandre:"Hvor tenker han å ta
veien, etter som vi ikke kan finne han? Vil han rømme landet
og begynne å undervise blant jødene som bor i andre land,
eller vil han undervise andre folk? 36 Hva mener han når han
sier:'Dere skal lete etter meg, men ikke finne meg, for der
jeg er, dit kan dere ikke komme'?" 37 På den siste dagen,
som var høydepunktet under løvhyttefesten, ropte Jesus til

folket:"Dersom noen er tørst, kom da til meg og drikk! 38
Gud har lovet i Skriften, at strømmer av levende vann skal
flyte fram fra det innerste hos dem som tror på meg." 39
Med levende vann mente han Guds Ånd, som alle de som
trodde på ham, skulle få. Ånden hadde ikke kommet ennå,
etter som Jesus ikke hadde vendt tilbake til sin herlighet i
himmelen. 40 Da folket hørte ham si dette, sa noen:"Han
må være profeten som skal holde fram Guds budskap." 41
Andra sa:"Han er Messias, den lovede kongen." En tredje
gruppe sa:"Nei, det kan ikke være ham. Messias skal vel ikke
komme fra Galilea! 42 Har ikke Gud sagt i Skriften at Messias
skal tilhøre kong Davids slekt og komme fra Betlehem, byen
der David bodde?" 43 Folket hadde altså delte meninger om
ham. 44 Noen ville også arrestere ham, men ingen rørte
ham. 45 Tempelvaktene, som hadde blitt sendt ut for å fange
han, vendte nå tilbake til øverstеprestene og fariseerne som
spurte:"Hvorfor tok dere ham ikke med hit?" 46 Vaktene
svarte:"Vi har aldri hørt noe menneske tale som ham!" 47
"Har dere også blitt villedet?" hånte fariseerne. 48 "Finnes
det noen i Det jødiske rådet eller noen av fariseerne som
tror at Gud har sendt ham? 49 At folkemassen gjør det, det
er så sin sak, for de kjenner ikke loven, og er en forbannet
hop." 50 Da protesterte Nikodemus, det medlemmet i Det
jødiske rådet som tidligere om natten hadde oppsøkt Jesus.
Han sa: 51 "Er det lovlig å dømme et menneske skyldig
før det er blitt holdt rettssak?" 52 De svarte:"Er du også fra
Galilea, etter som du forsvarer ham? Les i Skriften så får du
se at ingen profet kommer fra Galilea." [ 53 Senere gikk alle
hjem, hver og en til sitt.

**8** Jesus gikk ut til Oljeberget. 2 Tidlig neste morgen var han
tilbake i templet, og snart samlet mye folk seg rundt ham.
Han satte seg ned for å undervise. 3 Mens han snakket, kom
de skriftlærde og fariseerne slepende med en kvinne som
hadde blitt tatt på fersk gjerning da hun var utro mot mannen
sin, og de stilte henne opp foran Jesus. 4 De sa:"Mester,
denne kvinnen ble avslørt mens hun var utro mot mannen
sin. 5 Moseloven sier at hun skal bli steinet. Hva sier du?" 6
Det de egentlig var ute etter, var å få ham til å si noe de
kunne anklage ham for, men Jesus bøyde seg bare ned og
skrev i sanden med fingeren. 7 Da de fortsatte med å kreve
et svar, så han til slutt opp og sa:"Dersom dere tenker å
steine henne, da vil jeg at den av dere som aldri har syndet,
skal kaste den første steinen." 8 Så bøyde han seg på nytt
ned og fortsatte å skrive i sanden. 9 Da snek de religiøse
lederne seg bort en etter en. De eldste forsvant først. Da det
hadde gått en stund, var det bare kvinnen som alene sto
igjen foran Jesus. 10 Jesus så opp og sa til henne:"Hvor tok
de som anklager deg veien? Var det ingen som dømte deg?"
11 "Nei, Herre", svarte hun. Da sa Jesus:"Jeg tenker heller
ikke å dømme deg. Gå nå, men synd ikke mer."] 12 Jesus
talte til folket og sa:"Jeg er lyset for menneskene. Den som
blir min disippel, skal slippe å leve i åndelig mørke, for i
ham finnes det lyset som leder til evig liv." 13 Fariseerne sa
da:"Nå taler du igjen om deg selv uten at noen bekrefter det
du sier. Slikt språk beviser ingenting!" 14 Jesus svarte:"Selv
om ingen bekrefter det jeg sier om meg selv, så snakker
jeg sant. For jeg vet hvor jeg kommer fra og hvor jeg går
hen. Men dere vet ikke hvor jeg kommer fra og hvor jeg går
hen. 15 Dere dømmer på menneskelig vis, men jeg dømmer
ingen. 16 Dersom jeg dømmer, da er min dom rettferdig,
etter som jeg ikke står alene. Han som har sendt meg, er
med meg. 17 I deres egen lov er det skrevet at dersom to
vitner bekrefter de samme opplysningene, står de fast som
bevis. 18 Jeg er det ene vitnet, og min Far i himmelen som
har sendt meg, er det andre." 19 "Hvor er far din?" spurte
de. Jesus svarte:"Dere vet ikke hvem jeg er, og derfor vet
dere heller ikke hvem min Far i himmelen er. Dersom dere
kjente meg, ville dere også kjenne ham." 20 Dette sa Jesus
da han underviste i templet, mens han oppholdt seg nær
plassen der tempelkisten står. Ingen grep ham etter som
tidspunktet som Gud hadde bestemt for at han skulle bli tatt
til fange, ennå ikke var kommet. 21 Jesus sa seinere til de
religiøse lederne:"Jeg går bort, og dere kommer til å lete
etter meg, men dere vil dø uten å få tilgivelse for syndene
deres. Dit jeg går, kan dere ikke komme." 22 De religiøse
lederne sa:"Vil han ta sitt eget liv etter som han sier:'Dit jeg
går, kan dere ikke komme'?" 23 Jesus sa:"Dere kommer fra
det jordiske, og jeg kommer fra det himmelske. Dere tilhører
denne verden, jeg tilhører den ikke. 24 Det var derfor jeg
sa at dere vil dø uten å få tilgivelse for syndene deres, for
dersom dere ikke tror at jeg er den jeg er, da får dere ikke
tilgivelse for syndene deres." 25 "Hvem er du da", spurte de.
Han svarte:"Jeg er den som jeg alltid har sagt at jeg er. 26
Jeg har mye å si om dere og mye å dømme dere for, men
jeg gjør det ikke. Mitt oppdrag er å fortelle alle mennesker
om det jeg har hørt av ham som har sendt meg, og han
snakker sant." 27 Fortsatt forsto de ikke at han snakket om
sin Far i himmelen. 28 Da sa Jesus:"Når dere har løftet meg
opp, Menneskesønnen, kommer dere til å forstå at jeg er
den jeg er og at jeg aldri gjør noe av meg selv, men bare
sier det som min Far i himmelen har lært meg. 29 Han som
har sendt meg, er med meg. Han har ikke latt meg bli alene,
for jeg gjør alltid det han vil." 30 Da Jesus sa dette, var det

mange som begynte å tro at han var sendt av Gud. **31** Jesus
sa til dem av folket som begynte å tro at han var kommet fra
Gud:"Dersom dere virkelig vil bli disiplene mine, må dere
leve etter det jeg har lært dere. **32** Gjør dere det, kommer
dere til å lære Gud å kjenne, og han vil sette dere fri." **33**
De sa:"Vi stammer fra Abraham og har aldri vært slaver
under noen. Hvorfor sier du da at Gud skal sette oss fri?"
**34** Jesus svarte:"Jeg forsikrer dere at dere er slaver under
synden hver eneste en. **35** En slave får ikke bli i familien for
alltid, men en som er sønn hører alltid til i familien. **(aiōn
g165)** **36** Dersom jeg, Sønnen, får sette dere fri fra slaveriet
deres, blir dere virkelig fri. **37** Jeg vet at dere stammer fra
Abraham, men likevel forsøker noen av dere å drepe meg,
etter som budskapet mitt ikke har nådd inn i hjertene deres.
**38** Jeg forteller dere det jeg selv har sett hos min Far i
himmelen, men dere følger de rådene dere har fått fra ham
som er deres far." **39** "Vi har Abraham til far", forklarte de på
nytt."Nei", sa Jesus,"for dersom dere var barn av Abraham,
da ville dere gjøre de gjerningene som Abraham gjorde. **40**
Nå forsøker dere i stedet å drepe meg, etter som jeg har
fortalt det sanne budskapet som jeg har hørt fra Gud. Det
ville aldri Abraham ha gjort. **41** Nei, dere handler på samme
viset som han som er deres virkelige far." De svarte:"Vi er
ikke født utenfor ekteskap. Vår virkelige far er Gud selv."
**42** Men Jesus sa:"Dersom Gud var far deres, da ville dere
elske meg, for jeg har kommet til dere fra Gud. Det var ikke
mitt eget påfunn å komme, men Gud har gitt meg oppdraget
mitt og har sendt meg hit. **43** Hvorfor forstår dere ikke det
jeg sier? Jo, fordi dere nekter å høre på budskapet mitt. **44**
Dere er barn til djevelen, og dere elsker å gjøre som han vil.
Han var en morder fra begynnelsen av og har aldri sagt noe
som er sant. Nei, han er tvers i gjennom falsk. Når han lyver,
avslører han det som bor i ham, for han har alltid løyet, og
han er den som er far til alle løgner. **45** Jeg sier sannheten,
og derfor nekter dere å tro på meg. **46** Finnes det noen av
dere som kan bevise at jeg har syndet? Hvorfor tror dere
ikke på meg, til tross for at jeg sier sannheten? **47** Den
som har Gud til sin far, tar imot Guds budskap. Når dere
nå nekter å ta imot budskapet mitt, da beviser det at dere
ikke har Gud til far." **48** Folket som hørte dette, ropte i sinne
til Jesus:"Du er ikke noe annet enn en samaritan som er
besatt av en ond Ånd!" **49** Jesus svarte:"Nei, jeg er ikke
besatt. Jeg ærer min Far i himmelen, men dere håner meg.
**50** Jeg er ikke ute etter å bli æret, det finnes en som vil ære
meg, og det er han som avgjør om jeg har rett eller ikke. **51**
Jeg forsikrer dere at den som lever i tråd med min lære,
skal aldri dø!" **(aiōn g165)** **52** Da sa folket:"Nå vet vi at du er
besatt av en ond Ånd. Til og med Abraham døde, og også
profetene som bar fram Guds budskap. Og enda sier du at
alle de som lever i tråd med din undervisning, skal ikke dø.
**(aiōn g165)** **53** Du mener altså at du er større enn vår stamfar
Abraham? Og større enn profetene, som også døde? Hvem
tror du egentlig at du er?" **54** Da svarte Jesus:"Dersom jeg
opphøyer og ærer meg selv, da betyr mitt skryt ingenting.
Men det er min Far i himmelen som opphøyer og ærer meg,
han som dere påstår er deres Gud. **55** Likevel kjenner dere
ham ikke, men jeg kjenner ham. Dersom jeg sa noe annet,
ville jeg være en like stor løgner som dere er. Men det er
sant at jeg kjenner ham og alltid er lydig mot ham. **56** Deres
stamfar Abraham gledet seg til å få se meg komme. Og
han fikk se meg og ble glad." **57** Folket sa:"Du er ikke en
gang 50 år, hvordan kan du da ha sett Abraham?" **58** Jesus
svarte:"Jeg forsikrer dere at jeg er og var til før Abraham
ennå var født!" **59** Da tok de opp steiner for å kaste på ham,
men Jesus forsvant derfra og dro fra templet.

**9** Mens Jesus gikk langs veien, fikk han se en mann som
var født blind. **2** Disiplene spurte:"Mester, hvorfor ble
denne mannen født blind? Kommer det av at han selv har
syndet, eller av at hans foreldre har syndet?" **3** Jesus svarte
dem:"Han er slett ikke straffet på grunn av syndene sine.
Men etter som han er født blind, kan Gud helbrede ham
og vise sin kraft, **4** Derfor må vi skynde oss å gjøre det
oppdraget vi har fått fra han som har sendt meg. Snart blir
det natt, og da kan ingen arbeide. **5** Men så lenge jeg er hos
menneskene, er jeg lyset deres." **6** Jesus spyttet på jorden
og gjorde en deig av leire som han strøk på øynene til den
blinde mannen. **7** Jesus sa til mannen:"Gå og vask deg i
Siloadammen". Siloa betyr sendt ut. Han gikk da av sted og
vasket seg. Da han kom tilbake, kunne han se. **8** Naboene
hans og andre som bare hadde sett han som tigger, spurte
hverandre:"Var det ikke han som før satt og tigget?" **9** "Jo,
det er det", sa noen, mens andre sa:"Nei, det er ikke ham.
Han er bare lik ham." Tiggeren sa:"Visst er det jeg." **10** Da
spurte de ham:"Hva har skjedd? Hvordan kan det ha seg at
du ser?" **11** Mannen svarte:"Han som heter Jesus, gjorde en
deig av leire og strøk den på øynene mine. Etterpå sa han at
jeg skulle gå til Siloadammen og vaske meg. Da jeg hadde
gjort det, kunne jeg se!" **12** De spurte ham:"Hvor er Jesus
nå?""Det vet jeg ikke," svarte mannen. **13** Da tok folket med
seg mannen som hadde vært blind, til fariseerne. **14** Etter
som det var på en hviledag Jesus hadde laget deigen og gitt
mannen synet, vakte det diskusjon. Da fariseerne spurte
hvordan det kunne ha seg at han hadde fått synet, **15** fortalte

han historien enn gang til:"Han strøk en deig av leire på
øynene mine, og da jeg vasket meg, kunne jeg se." 16 Noen
av fariseerne sa:"Denne mannen kan ikke være sendt av
Gud etter som han arbeider på hviledagen." Andre sa:"En
synder kan vel ikke gjøre slike mirakler?" Så begynte de å
diskutere med hverandre. 17 Etter en tid vendte fariseerne
seg til mannen som hadde vært blind, og spurte:"Hva sier du
selv om ham? Det var jo du som fikk synet ditt." Mannen
svarte:"Han må være en profet." 18 Mange religiøse ledere
tvilte på at mannen som var blitt helbredet, hadde vært blind
i det hele tatt. De sendte bud på foreldrene hans 19 og
spurte:"Er dette sønnen deres? Ble han født blind? Dersom
det er sant, hvordan kan det da ha seg at han nå ser?" 20
Foreldrene svarte:"Det er sønnen vår, og vi vet at han ble
født blind. 21 Men hvordan han nå kan se, det vet vi ikke,
og heller ikke vet vi hvem som har helbredet ham. Spør
ham selv. Han er gammel nok til å svare på spørsmålene
dere måtte ha." 22 Dette sa de fordi de fryktet de religiøse
lederne. De hadde allerede bestemt at den som bekjente
Jesus som Messias, den lovede kongen, skulle bli ekskludert
fra Den jødiske menigheten. 24 For andre gangen kalte
fariseerne til seg mannen som hadde vært blind, og sa til
ham:"Lov innfor Gud at du sier oss sannheten. Vi vet at
denne Jesus er en synder." 25 Han svarte:"Om han er en
synder eller ikke, det vet ikke jeg. Det eneste jeg vet er at
jeg som før var blind nå kan se." 26 De spurte ham enda en
gang:"Hva gjorde han med deg? Hvordan gikk han fram
da du fikk synet ditt?" 27 Mannen svarte:"Det har jeg jo
allerede fortalt. Hvorfor hører dere ikke etter? Vil dere også
bli disiplene hans etter som dere ønsker å høre historien en
gang til?" 28 Da forbannet de ham og sa:"Det er du som
er disippelen hans. Vi er disiplene til Moses. 29 Vi vet at
Gud har talt til Moses, men hvor i all verden denne fyren
kommer fra, det vet ikke vi." 30 "Dette er underlig", svarte
mannen."Han ga meg synet mitt, og enda vet ikke dere hvor
han kommer fra. 31 Men at Gud ikke hører på syndere, det
vet vi. Han hører på dem som tilber ham og gjør hans vilje.
32 Aldri før har vi hørt snakk om noen som har helbredet
en som var født blind. (aiōn g165) 33 Om denne mannen
ikke var sendt av Gud, da ville han ikke kunne gjøre noe
slikt." 34 "Du er en synder tvers igjennom!", ropte de."I tillegg
forsøker du å undervise oss." Så ekskluderte de mannen fra
menigheten. 35 Jesus fikk snart høre at de hadde ekskludert
mannen fra Den jødiske menigheten. Da han møtte mannen
igjen, spurte han:"Tror du på Menneskesønnen som Gud
skulle sende?" 36 Mannen svarte:"Herre, si meg hvem han
er, slik at jeg kan tro på ham." 37 Jesus sa:"Du har sett ham.
Det er han som snakker med deg." 38 Da falt mannen ned
foran Jesus og sa:"Jeg tror, Herre." 39 Jesus sa:"Jeg har
kommet til verden for å avsløre syndene hos menneskene.
De som innser at de er blinde, skal begynne å se, men de
som mener om seg selv at de kan se, de skal bli avslørt som
blinde." 40 Noen fariseere som sto der, spurte da:"Mener
du at vi skulle være blinde?" 41 Jesus svarte:"Om dere var
blinde, ville dere være uten synd. Men dere påstår nå at
dere kan se, og derfor er og blir dere skyldige."

**10** Jesus fortsatte:"Jeg forsikrer dere at den som ikke går
inn gjennom porten til saueflokken, men i stedet sniker
seg inn en annen vei, han er en tyv og forbryter. 2 Gjeteren
går inn gjennom porten. 3 Portvakten åpner porten for ham,
og sauene kjenner stemmen hans. Han vet navnet på hver
sau og roper på den enkelte og leder alle ut på beite. 4
Når han har sluppet ut sauene, går han foran, og de følger
etter fordi de kjenner stemmen hans igjen. 5 De ville aldri
følge en fremmed, men flykte bort, etter som de ikke kjenner
stemmen til den ukjente." 6 De som hørte Jesus fortelle
dette bildet, forsto ikke hva han mente. 7 Han forklarte derfor
innholdet og sa:"Jeg forsikrer dere at jeg er porten inn til
sauene. 8 Alle som har kommet foran meg, er tyver og
forbrytere, men sauene lyttet ikke til dem. 9 Jeg er porten.
Den som går inn gjennom meg, han skal bli frelst. Han skal
bli en av sauene mine og kan gå inn og ut og finne beite på
grønne gressmarker. 10 Tyven kommer bare for å stjele,
slakte og ødelegge. Men jeg har kommet for å gi liv, og liv i
overflod. 11 Jeg er den gode gjeteren. Den gode gjeteren
gir livet sitt for sauene. 12 Den som bare er innleid som
tilfeldig avløser, rømmer sin vei når han ser ulven komme.
Han forlater sauene, etter som han ikke er deres virkelige
gjeter, og sauene ikke er hans. Så angriper ulven sauene og
splitter flokken. 13 Den innleide avløseren har ingen omsorg
for sauene. 14 Jeg er den gode gjeteren, og jeg kjenner
sauene mine. De kjenner meg 15 på samme måten som
min Far i himmelen kjenner meg, og jeg kjenner ham. Jeg
gir livet mitt for sauene. 16 Jeg har også andre sauer, som
ikke hører til denne flokken. Også de skal jeg lede, og de
skal høre stemmen min. Da skal det bli en saueflokk og en
gjeter. 17 Min Far i himmelen elsker meg, derfor gir jeg livet
mitt for seinere å ta det tilbake. 18 Ingen kan ta livet mitt fra
meg, men jeg gir det frivillig. Jeg har rett til å gi livet mitt
når jeg vil, og jeg har makt til å ta det tilbake. Det er det
oppdraget jeg har fått av min Far i himmelen." 19 Da han sa
dette, begynte folket mer enn noen gang å diskutere med
hverandre. 20 Mange sa:"Han er besatt av en ond Ånd og
fullstendig sinnssyk. Hva tjener det til å høre mer på ham?"

21 Andre sa:"Nei, slik taler ikke den som er besatt av en
ond Ånd. Kan en ond Ånd virkelig helbrede dem som er
blinde?" 22 På denne tiden startet festen som blir feiret til
minne om innvielsen av templet i Jerusalem. Det var vinter.
23 Jesus spaserte rundt i den delen av templet som ble kalt
Salomos buegang. 24 De religiøse lederne omringet ham og
spurte:"Hvor lenge til vil du holde oss i spenning? Dersom
du er Messias, den lovede kongen, da si det åpent ut." 25
Jesus svarte:"Jeg har allerede snakket om dette med dere,
men dere vil ikke tro det jeg sier. De miraklene min Far i
himmelen har sendt meg for å gjøre, beviser hvem jeg er. 26
Dere tror meg ikke, etter som dere ikke hører til saueflokken
min. 27 Mine sauer kjenner stemmen min, og jeg kjenner
sauene, og de følger meg. 28 Jeg gir hver enkelt evig liv, og
de skal aldri noen gang gå fortapt. Ingen skal ta dem fra
meg. **(aiōn g165, aiōnios g166)** 29 Min Far i himmelen har gitt
dem til meg. Han har større makt enn noen andre, derfor
kan ingen ta dem fra meg. 30 Jeg og min Far i himmelen er
ett." 31 Da tok de religiøse lederne på nytt opp steiner for å
kaste på ham. 32 Jesus sa:"Dere har sett mange mirakler
som min Far i himmelen har sagt at jeg skal gjøre. For
hvilket av disse miraklene tenker dere å steine meg?" 33 De
svarte:"Det er ikke for noen mirakler vi vil steine deg, men
fordi du spotter. Du, som er et vanlig menneske, påstår at du
er Gud." 34 Da sa Jesus:"Står det ikke i deres egen lov at
Gud sa:'Jeg sier at dere er guder'? 35 Skriften, som ikke kan
bli satt ut av kraft, kaller menneskene som fikk ta imot Guds
budskap, for guder. 36 Hvorfor kaller dere det da for spott
når jeg sier:'Jeg er Guds sønn'. Er jeg ikke den som min Far
i himmelen har sendt til verden med en unik oppgave? 37
Dersom jeg ikke gjør de miraklene som min Far i himmelen
vil at jeg skal gjøre, da trenger dere ikke å tro på meg. 38
Men dersom jeg gjør miraklene, da må dere i det minste
tro på miraklene, selv om dere ikke vil tro på meg. Da vil
dere snart bli overbevist om at min Far i himmelen er i meg
og jeg i ham." 39 Igjen forsøkte de å fange ham, men han
klarte å komme seg unna. 40 Jesus gikk enda en gang av
sted til plassen på den andre siden Jordan, der døperen
Johannes først hadde døpt. Der oppholdt han seg en stund.
41 Det var mange mennesker som kom etter ham. De sa til
hverandre:"Johannes gjorde ingen mirakler, men alt han sa
om Jesus var sant." 42 Mange begynte å tro at Jesus var
sendt av Gud.

**11** En mann som het Lasarus, lå syk. Han bodde i Betania
sammen med sine søstrer Maria og Marta 2 Det var
søsteren hans Maria, som hadde salvet Herren Jesus med
aromatisk olje og tørket føttene hans med håret sitt. 3 De
to søstrene sendte nå et nødrop til Jesus og sa:"Herre,
vennen din Lasarus er syk." 4 Da Jesus hørte dette, sa
han:"Sykdommen hans vil ikke lede til døden, men den skal
tvert om vise Guds herlighet, slik at jeg, Guds sønn, blir
opphøyd og æret gjennom dette." 5 Til tross for at Jesus var
glad i Marta, Maria og Lasarus, 6 drøyde han ytterligere to
dager der han var. 7 Først da sa han til disiplene:"La oss gå
tilbake til Judea." 8 Disiplene protesterte:"Mester, for bare
noen dager siden forsøkte de religiøse lederne i Judea å
steine deg. Vil du virkelig gå dit igjen?" 9 Jesus svarte:"Det
er dagslys tolv timer om dagen. De som nytter dagen til
reisene sine, snubler ikke, for lyset skinner for alle. 10 De
derimot som gjør reisene sine i mørke, de snubler etter som
ikke lyset får slippe til." 11 Han sa:"Vår venn Lasarus sover,
men nå vil jeg gå og vekke ham." 12 Disiplene trodde at
Jesus snakket om naturlig søvn og sa:"Så bra! Dersom han
sover, blir han snart frisk." Men Jesus mente at Lasarus var
død. 14 Derfor sa Jesus rett ut:"Lasarus er død. 15 Og for
deres skyld er jeg glad at jeg ikke var der, for døden hans vil
hjelpe dere å tro på meg. Nå må vi gå til ham." 16 Tomas,
som ble kalt Tvillingen, sa da til de andre disiplene:"Kom,
la oss følge med, så kan vi dø sammen med ham." 17 Da
Jesus kom fram til Betania, fortalte de til ham at Lasarus
allerede hadde ligget fire dager i graven. 18 Betania lå bare
noen kilometer fra Jerusalem. 19 Mange menneskene hadde
kommet fra hovedstaden for å trøste Marta og Maria i sorgen
deres. 20 Da Marta nå hørte at Jesus var på vei, gikk hun
ut for å møte ham, mens Maria stanset hjemme. 21 Marta
sa til Jesus:"Herre, dersom du hadde vært her, da hadde
ikke broren min behøvd å dø. 22 Likevel vet jeg at Gud
vil gi deg hva du enn ber ham om." 23 Jesus svarte:"Din
bror skal bli levende igjen." 24 Marta sa:"Ja, jeg vet at han
skal bli levende igjen den dagen alle døde blir vekket opp
til et nytt liv og Gud skal dømme menneskene." 25 Jesus
sa til henne:"Jeg er den som vekker opp de døde og som
gir dem livet på nytt. Den som tror på meg, skal leve, selv
om han dør. 26 Han får evig liv fordi han tror på meg, og
han skal aldri noen sinne dø. Tror du dette, Marta?" **(aiōn
g165)** 27 "Ja, Herre", svarte hun."Jeg tror at du er Messias,
den lovede kongen og Guds sønn, som skulle komme til
verden." 28 Hun gikk fra Jesus og dro hjem igjen. Der tok
hun Maria til siden og hvisket til henne:"Jesus er her og vil
treffe deg." 29 Da Maria hørte det, reiste hun seg straks opp
og gikk ut for å møte ham. 30 Jesus hadde stanset utenfor
byen på den plassen der Marta hadde møtt ham. 31 Da
alle som var i huset for å trøste Maria, så at hun skyndte

seg ut, trodde de at hun ville gå til graven for å gråte der
Lasarus lå. De fulgte etter henne. 32 Da Maria kom fram til
Jesus, falt hun ned ved føttene hans og sa:"Herre, dersom
du hadde vært her, da hadde ikke broren min behøvd å dø."
33 Da Jesus så hvordan hun gråt og sørget og hvordan de
andre som fulgte med henne, også sørget og gråt, ble han
heftig opprørt og skalv mens han spurte: 34 "Hvor har dere
begravd ham?" De sa:"Kom og se." 35 Jesus begynte å
gråte. 36 De som sto rundt, sa da:"Se så høyt han elsket
ham." 37 Men noen sa:"Han kunne helbrede en blind, hvorfor
kunne han ikke også ha passet på at ikke Lasarus måtte å
dø?" 38 Enda en gang ble Jesus opprørt. Han gikk til graven,
som var en grotte med en stein foran åpningen. 39 Jesus
sa:"Rull bort steinen." Men Marta, søsteren til den døde,
protesterte:"Lukten kommer til å være fryktelig, for han har
vært død i fire dager." 40 Jesus sa til henne:"Sa jeg ikke til
deg at dersom du tror på meg, skal du få se Guds herlighet?"
41 De rullet da steinen bort. Jesus så opp mot himmelen og
sa:"Far i himmelen, takk for at du har hørt meg. 42 Selv vet
jeg at du alltid hører meg, men av hensyn til alle som står
her, sier jeg det likevel, slik at de kan tro at du har sendt
meg." 43 Han ropte med kraftig stemme:"Lasarus, kom ut!"
44 Lasarus kom ut inntullet i liksvøpet og med ansiktet dekket
av et tørkle. Jesus sa:"Ta av ham svøpet og la ham gå." 45
Mange av dem som var sammen med Maria og hadde sett
det Jesus gjorde, begynte nå å tro på ham. 46 Men noen
gikk også til fariseerne og rapporterte det Jesus hadde gjort.
47 Da kalte øversteprestene og fariseerne sammen hele
Det jødiske rådet for å diskutere situasjonen. De sa:"Hva
skal vi gjøre? Denne mannen gjør jo mange mirakler. 48
Dersom vi lar ham fortsette, begynner snart hele folket å tro
på ham. Da kommer den romerske armeen til å ødelegge
templet og utslette folket vårt." 49 En av dem, Kaifas, som
var øversteprest det året, sa da:"Nå er dere desorientert
og dumme! 50 Selvfølgelig kan vi ikke la hele folket gå til
grunne. Det er bedre for alle at ett menneske dør for at
hele folket kan bli reddet." 51 Dette sa ikke Kaifas av seg
selv. Nei, etter som han var øversteprest dette året, lot Gud
ham forutsi at Jesus skulle dø for hele det jødiske folket,
52 Ja, ikke bare for det, men også for å samle og forene
alle Guds barn som finnes spredt over hele verden. 53 Fra
den stunden av var de religiøse lederne fast bestemt på å
drepe Jesus. 54 Derfor gikk ikke Jesus lenger åpent omkring
i Judea, men trakk seg bort til utkanten av ørkenen, til byen
Efraim, der han oppholdt seg sammen med disiplene. 55
Den jødiske påskehøytiden nærmet seg. Mange tilreisende
fra alle distriktene kom til Jerusalem flere dager i forveien for
å gå gjennom seremoniene for renselse før påsken begynte.
56 De ville gjerne treffe Jesus, og mens de besøkte templet,
spurte de hverandre:"Hva tror dere? Har han ikke tenkt å
komme til påskehøytiden?" 57 Øversteprestene og fariseerne
hadde gitt befaling om at den som visste hvor Jesus holdt
hus, straks måtte melde fra om det. De ville arrestere ham.

**12** Seks dager før påskefeiringen begynte, kom Jesus
tilbake til Betania der Lasarus bodde. Lasarus var
mannen som Jesus hadde vekket opp fra de døde. 2 Det ble
ordnet med et festmåltid til ære for Jesus. Marta serverte,
og Lasarus var en av dem som spiste sammen med Jesus
ved bordet. 3 Da tok Maria en flaske aromatisk, kostbar
nardusolje og salvet føttene til Jesus og tørket med håret
sitt. Hele huset ble fylt av duften fra oljen. 4 Judas Iskariot,
den av disiplene som seinere skulle forråde Jesus, sa da: 5
"Denne oljen var jo nesten verd like mye som lønnen for
et helt år. Hvorfor solgte hun den heller ikke i stedet og
ga pengene til de fattige?" 6 Dette sa han ikke fordi han
brydde seg om de fattige, men fordi han var en tyv. Han
var kasserer for den felles pengebeholdningen Jesus og
disiplene hadde, og han brukte å underslå penger fra den. 7
Jesus svarte:"La henne være i fred! Hun sparte denne oljen
slik at den kunne bli brukt som forberedelse for begravelsen
min. 8 De fattige vil dere alltid ha iblant dere, men meg
kommer dere ikke til å ha iblant dere særlig lenge til." 9 Da
folket fikk høre at Jesus var der, kom de for å treffe ham.
Noen kom også for å se Lasarus, mannen som han hadde
vekt opp fra de døde. 10 Øversteprestene bestemte seg da
for å drepe Lasarus også, 11 etter som flere og flere jøder
tok avstand fra lederne og i stedet begynte å tro på Jesus.
12 Neste dag spredde nyheten seg over hele Jerusalem om
at Jesus var på vei inn i byen. En stor folkemasse som var
kommet for å feire påske, 13 tok palmegrener og gikk ut på
veien for å møte ham. De ropte: outing,"Vi hyller deg! Vi
ærer deg som er sendt av Herren, du som er Israels konge!"
14 Jesus fant et ungt esel og satte seg på det og red av sted
mot byen, akkurat som Gud hadde forutsagt i Skriften: 15
"Vær ikke redde, dere Jerusalems innbyggere. Se, deres
konge kommer til dere, ridende på en eselfole." 16 Disiplene
forsto ikke i dette øyeblikket rekkevidden av det Gud hadde
forutsagt om Jesus i Skriften, og at det ble virkelighet ved det
som skjedde. Da Jesus hadde vendt tilbake til sin herlighet i
himmelen, kom de til å huske hva Gud hadde forutsagt. 17
Alle som hadde vært med da Jesus vekte opp Lasarus fra
de døde, hadde fortalt folket det Jesus hadde gjort. 18 Dette
fantastiske miraklet var hovedårsaken til at så mange gikk ut

for å møte ham. 19 Fariseerne sa til hverandre:"Ingen ting
hjelper! Hvert eneste menneske løper jo etter ham!" 20 Blant
dem som hadde kommet til Jerusalem for å feire påske, var
det også noen grekere. 21 De kom til Filip, han som var
fra Betsaida i Galilea, og sa:"Min herre, vi ville så gjerne
treffe Jesus." 22 Filip gikk da og snakket om dette med
Andreas. Sammen gikk de og fortalte det til Jesus. 23 Jesus
svarte:"Den tiden er nå kommet som Gud har bestemt at jeg,
Menneskesønnen, skal vende tilbake til den herligheten som
var min i himmelen. 24 Sannheten er at jeg må dø på samme
måte som et hvetekorn som faller i jorden og dør. Dersom
hvetekornet ikke dør, blir det fortsatt bare det ene kornet. Om
det derimot dør, da gir det en stor avling. På samme måten
vil min død gi liv til mange. 25 Den som elsker livet sitt mer
enn noe annet, vil miste det, men den som er villig til å miste
livet sitt, skal redde det og få evig liv. (aiōnios g166) 26 Dersom
noen vil ha meg til Herre, da må han følge meg. Tjenerne
mine må være der jeg er. Den som har meg til Herre, skal bli
æret av min Far i himmelen. 27 I dette øyeblikket er jeg fylt
av angst. Men jeg kan ikke be:'Far i himmelen, redd meg fra
den fryktelige timen som venter meg'. Det er jo for denne
avgjørende stunden jeg er kommet. 28 Far i himmelen, pass
på at du blir opphøyd og æret!" Da hørte de en stemme fra
himmelen som sa:"Gjennom dine mirakler er jeg allerede
blitt opphøyd og æret, og jeg skal igjen bli det gjennom din
død og oppstandelse." 29 Da folket som sto rundt hørte
stemmen, trodde de at det var torden, mens andre sa at
det måtte være en engel som hadde snakket til ham. 30
Jesus sa:"Stemmen ble hørt for deres skyld, ikke for min. 31
Tiden er nå kommet da denne verden skal bli dømt, for nå
skal Satan, som er høvding i denne verden, bli overvunnet.
32 Når jeg har blitt løftet opp fra jorden, skal jeg dra alle til
meg." 33 Dette sa han for å gjøre det klart for alle hvordan
han skulle dø. 34 "Skal du dø?" protesterte folket."Vi har lært
at det står i Skriften at Messias, den lovede kongen, skal
leve i evighet. Dersom du nå er Messias, Menneskesønnen
som det står om i Skriften, hvorfor må du da bli løftet opp? Er
det en annen Menneskesønn du snakker om?" (aiōn g165) 35
Jesus svarte:"Mitt lys vil bare lyse for dere en kort tid til. Gå i
mitt lys mens dere kan, slik at ikke mørket får makt over livet
deres. Den som går i mørket, går seg vill. 36 Tro på meg
som er lyset mens dere fortsatt har sjansen til det, da vil dere
bli barn av lyset." Da Jesus hadde sagt dette, gikk han bort
og skjulte seg. 37 Til tross for alle miraklene Jesus hadde
gjort, var det mange blant folket som ikke trodde at han var
sendt av Gud. 38 Dette faktum bekreftet forutsigelsen som
Gud lot profeten Jesaja uttale om Jesus:"Herre, hvem trodde
på det vi fikk høre, og for hvem har Herren vist makten sin til
å frelse?" 39 Folket kunne helt enkelt ikke tro, for Jesaja
hadde også fortalt: 40 "Gud har forblindet øynene deres,
slik at de ikke kan se, og har gjort hjertene deres harde og
likegyldige, slik at de ikke kan forstå. Derfor kan de ikke
vende om til meg og bli helbredet." 41 Dette kunne Jesaja
si etter som Gud lot ham se den herlighet Jesus hadde i
himmelen, og det var om Jesus han skrev. 42 Likevel var det
mange, til og med i Det jødiske rådet, som trodde at Jesus
var sendt av Gud. De våget bare ikke å bekjenne det åpent,
etter som de var redde at fariseerne skulle ekskludere dem
fra Den jødiske menigheten. 43 De ville heller bli akseptert
av mennesker enn av Gud. 44 Jesus ropte til folket:"Dersom
dere tror på meg, da tror dere i virkeligheten på ham som
har sendt meg. 45 Den som ser meg, han ser også ham som
har sendt meg. 46 Jeg er kommet som et lys til verden, for at
ingen som tror på meg, skal bli i mørket. 47 Om noen hører
min lære og ikke vil å følge den, da dømmer ikke jeg ham.
Jeg er ikke kommet for å dømme menneskene, men for å
frelse. 48 Nei, den som nekter å tro på meg og ikke tar imot
budskapet mitt, han skal bli dømt av de sannhetene jeg har
undervist om når dagen kommer og Gud dømmer alle. 49
Det jeg taler, er ikke mine egne tanker, men kommer fra min
Far i himmelen. Han som har sendt meg, har bestemt det
jeg skal si til dere. 50 Jeg vet at budskapet hans gir evig liv.
Derfor forteller jeg det han vil at jeg skal si dere." (aiōnios g166)

**13** Påskehøytiden skulle snart begynne. Jesus visste at
den tiden som hans Far i himmelen hadde bestemt, nå
var kommet. Han skulle forlate jorden og vende tilbake til sin
Far i himmelen. Jesus ga derfor et siste bevis på hvor høyt
han elsket disiplene. 2 Jesus og disiplene var samlet for å
spise sammen. Djevelen hadde allerede gitt Judas, han som
var sønn til Simon Iskariot, den tanken at han skulle forråde
Jesus. 3 Jesus visste at Far i himmelen hadde gitt alt over i
hans hånd, og at han selv var kommet fra Gud og skulle
vende tilbake til Gud. 4 Jesus reiste seg fra bordet, tok av
seg kappen og bandt et håndkle om livet. 5 Han helte vann i
et fat og begynte å vaske disiplene sine føtter og tørke dem
med håndkleet som han hadde bundet om seg. 6 Da han
kom til Simon Peter, sa Simon til ham:"Herre, du skal ikke
vaske føttene mine." 7 Da svarte Jesus:"Akkurat nå forstår
du ikke det jeg gjør, men det kommer en dag du skal skjønne
meningen med det." 8 "Nei", protesterte Peter,"aldri i livet
om du skal vaske føttene mine!" Jesus sa til ham:"Dersom
jeg ikke gjør deg ren, kan du ikke tilhøre meg." (aiōn g165) 9
Da ropte Peter:"Herre, vask ikke bare føttene mine, men

også hendene og hodet." 10 Jesus sa til ham:"Den som har
badet, trenger bare få føttene vasket for å være ordentlig
ren. Dere er rene, men det gjelder ikke alle." 11 Jesus visste
nemlig hvem som skulle forråde ham. Det var derfor han
sa at ikke alle var rene. 12 Da Jesus hadde vasket føttene
deres, tok han på seg kappen igjen og tok plass ved bordet.
Han spurte dem:"Forstår dere det jeg har gjort med dere?
13 Dere kaller meg Mester og Herre, og det gjør dere rett
i, for det er nettopp det jeg er. 14 Dersom nå jeg, som er
deres Herre og Mester, har vasket føttene deres, da er også
dere skyldige i å vaske føttene til hverandre. 15 Jeg har
gitt dere et eksempel til å følge: Gjør som jeg har gjort mot
dere. 16 Jeg forsikrer dere at en tjener står ikke over sin
herre, og en utsending står ikke over han som har sendt
ham. 17 Når dere nå vet dette, da er dere lykkelige dersom
dere også praktiserer det." 18 Jesus fortsatte:"Jeg snakker
ikke om dere alle. Jeg kjenner dere som jeg har valgt ut til
mine nærmeste disipler, men det må bli til virkelighet som
Gud har forutsagt i Skriften:'Den som spiste sammen med
meg, han har vendt seg mot meg.' 19 Jeg sier det allerede
nå, for at når det skjer, skal dere kunne tro at jeg er den
jeg er. 20 Jeg forsikrer dere at den som tar imot dem som
jeg sender, han tar imot meg. Og den som tar imot meg,
han tar imot Gud, etter som Gud har sendt meg." 21 Da
Jesus hadde sagt dette, ble han opprørt i sitt innerste og
utbrøt:"Jeg skal si dere som sant er: En av dere kommer til
å forråde meg!" 22 Disiplene så på hverandre og undret
seg over hvem han mente. 23 En av disiplene, han som
Jesus elsket, satt nærmest Jesus ved bordet. 24 Simon
Peter gjorde derfor tegn til ham om å spørre Jesus hvem
han snakket om. 25 Disippelen bøyde seg da mot Jesus
og spurte:"Herre, hvem er det?" 26 Jesus svarte:"Det er
ham som får den biten brød som jeg nå dypper i fatet." Han
dyppet biten og ga det til Judas, som var sønn til Simon
Iskariot. 27 I samme øyeblikk som Judas fikk brødet, for
Satan inn i ham. Jesus sa:"Skynd deg, gjør det du skal!"
28 Ingen av de andre ved bordet forsto hvorfor Jesus sa
det på denne måten til Judas. 29 Noen trodde at han ba
ham å gå ut og kjøpe det de trengte til påskehøytiden eller
at han skulle gi noe til de fattige. Det var Judas som var
kasserer for den felles pengebeholdningen de hadde. 30 Da
Judas hadde fått brødet, reiste han seg straks og gikk ut. Og
det var natt. 31 Så snart Judas hadde gått, sa Jesus:"Jeg,
Menneskesønnen, skal nå vende tilbake til herligheten min i
himmelen, og Gud skal bli opphøyd og æret ved det som
hender meg. 32 Ja, Gud skal ganske snart la meg vende
tilbake til herligheten min. 33 Mine kjære barn, jeg skal bare
være hos dere en kort tid til. Etterpå vil dere lete etter meg
uten å finne meg, etter som jeg går til et sted der dere
ikke kan komme. Det var det samme jeg sa til de religiøse
lederne. 34 Jeg gir dere instruks om noe nytt: At dere skal
elske hverandre. Ja, elske hverandre like mye som jeg har
elsket dere. 35 Gjennom det at dere elsker hverandre skal
menneskene skjønne at dere er disiplene mine." 36 Simon
Peter spurte Jesus:"Herre, hvor går du?" Jesus svarte:"Dit
jeg går, kan du ikke følge med nå, men seinere skal du følge
meg." 37 Peter undret:"Hvorfor kan jeg ikke følge med nå?
Jeg er beredt til å dø for deg." 38 Da svarte Jesus:"Dø for
meg, sier du? Jeg forsikrer deg at før hanen rekker å gale
i morgen tidlig, har du nektet tre ganger på at du kjenner
meg!"

**14** Jesus sa:"Vær ikke urolige, men stol på Gud og stol
på meg. 2 I huset til min Far i himmelen finnes det
mange rom. Jeg går nå i forveien for å gjøre i stand et sted
til dere. Stol på at dette stemmer etter som det er jeg som
sier det til dere. Når alt er ferdig, skal jeg komme tilbake og
hente dere, slik at også dere kan være der jeg er. 4 Nå vet
dere hvor jeg går, og dere kjenner veien som fører dit." 5
Tomas sa:"Herre, vi har fortsatt ingen anelse om hvor du går.
Hvordan kan vi da kjenne veien?" 6 Jesus svarte:"Jeg er
veien til Far i himmelen, og jeg har vist hvem han virkelig er.
Jeg er den som gir liv. Ingen kan komme til Far i himmelen
uten ved meg. 7 Dersom dere har lært å kjenne meg, da
skal dere også lære å kjenne min Far i himmelen. Dere
kjenner ham allerede og har sett ham." 8 Filip sa:"Herre,
vis oss Far i himmelen, så skal vi være fornøyd." 9 Jesus
svarte:"Vet du ikke hvem jeg er, Filip, og det til tross for at
jeg har vært hos dere så lenge? Den som har sett meg, har
sett Far i himmelen. Hvorfor ber du da om å få se ham? 10
Tror du ikke at jeg er i min Far i himmelen, og at min Far i
himmelen er i meg? Når jeg snakker med dere, da er det
ikke mine egne tanker jeg kommer med. Nei, det er min
Far i himmelen som er i meg og handler gjennom meg. 11
Tro på meg når jeg sier at jeg er i min Far i himmelen, og
at min Far i himmelen er i meg. Tro det i det minste på
grunn av de miraklene dere har sett skje gjennom meg. 12
Jeg forsikrer dere at den som tror på meg, skal gjøre de
samme miraklene som jeg har gjort. Ja, til og med enda
større, for jeg går for å være hos min Far i himmelen. 13
Dere som tilhører meg, kan be om hva som helst, og jeg
skal gjøre det, slik at Far i himmelen blir opphøyd og æret
på grunn av det som Sønnen gjør for dere. 14 Ja, dersom
dere ber om noe i navnet mitt, da skal jeg gjøre det." 15
Jesus fortsatte:"Dersom dere elsker meg, da er dere lydige

mot det jeg har bedt dere om å gjøre. 16 Jeg skal be min
Far i himmelen om å sende dere en annen Hjelper, en som
for alltid skal være hos dere. (aiōn g165) 17 Dette er Guds
egen Ånd som forklarer sannheten om ham. De som ikke
tror på Gud, kan ikke ta imot ham, for de ser han ikke og
kjenner han heller ikke. Men dere kjenner ham, etter som
han er hos dere nå og kommer til å være i dere. 18 Nei,
jeg skal ikke forlate dere som foreldreløse barn, men jeg vil
komme til dere. 19 Om kort tid kan ingen her i verden se
meg lenger, men dere skal se meg, for jeg skal bli levende
igjen. Gjennom det skal dere også få liv. 20 Når jeg har
stått opp fra de døde, skal dere forstå at jeg er i min Far i
himmelen, og at dere er i meg, og jeg i dere. 21 Den som
har hørt mine befalinger og er lydige mot det jeg sier, han
elsker meg, og den som elsker meg, vil bli elsket av min Far
i himmelen, og jeg vil elske han og vise meg for ham." 22
Judas, ikke Judas Iskariot, men den andre disippelen med
samme navn, sa da til ham:"Herre, hvorfor vil du bare vise
deg for oss og ikke for alle?" 23 Jesus svarte:"Dersom noen
elsker meg, da lever han i tråd med undervisningen min, og
da vil min Far i himmelen elske ham, og min Far i himmelen
og jeg vil komme til ham og bli hos ham. 24 Den som ikke
elsker meg, lever ikke i tråd med undervisningen min. Husk
på at budskapet dere har fått høre fra meg, er ikke mine
egne tanker, men det kommer fra min Far i himmelen som
har sendt meg. 25 Jeg sier dere dette mens jeg fortsatt er
hos dere. 26 Men når min Far i himmelen har sendt dere
Hjelperen, sin Hellige Ånd, som skal være hos dere i mitt
sted, da skal Hjelperen lære dere alt og minne dere om alt
som jeg har lært dere. 27 Jeg etterlater meg en gave, og det
er fred. Dere skal få av min fred, den freden som ingen her i
verden kan gi dere. Derfor skal dere ikke være urolige og
redde. 28 Husk på at jeg sa til dere:'Jeg går bort, men jeg
skal komme tilbake til dere.' Dersom dere virkelig elsker
meg, vær da glade over at jeg kan gå til min Far i himmelen,
for min Far i himmelen er større enn jeg. 29 Dette har jeg
fortalt til dere før det skjer, slik at dere kan tro på meg når
det om ikke lenge vil skje. 30 Jeg kan ikke snakke med
dere så mye lenger, for Satan, høvdingen i denne verden,
nærmer seg. Han har ingen makt over meg, 31 men jeg skal
gjøre det som min Far i himmelen har bestemt skal skje med
meg. Det skjer for at menneskene skal forstå at jeg elsker
min Far i himmelen. Kom, nå går vi fra dette stedet."

**15** Jesus sa:"Jeg er den sanne vinstokken, og min Far
i himmelen er gartneren. 2 Han skjærer bort hver gren
på meg som ikke bærer frukt. De grenene som bærer frukt,
beskjærer han, slik at de kan bære enda mer frukt. 3 Dere er
allerede forandret gjennom det budskapet dere har fått høre
fra meg. 4 Fortsett derfor å bli i meg, så skal jeg være i dere.
En gren kan ikke bære frukt dersom den ikke har sitt feste i
vinstokken. På samme måten kan ikke livet deres bære frukt
om dere ikke blir i meg. 5 Ja, jeg er vinstokken, og dere er
grenene. Dersom noen blir i meg og jeg i ham, da bærer han
mye frukt, men uten meg kan dere ikke gjøre noe. 6 Den
som ikke bli i meg, han blir kastet bort på samme måten som
en vissen gren. Alle grenene som har visnet, blir kastet på
bålet og brent opp. 7 Dersom dere blir i meg og budskapet
mitt blir i dere, da kan dere be om hva dere vil, og dere skal
få det. 8 De som virkelig er mine disipler bærer mye frukt,
ved det blir min Far i himmelen opphøyd og æret. 9 Jeg har
elsket dere på samme måten som min Far i himmelen har
elsket meg. Bli derfor værende i min kjærlighet. 10 Dersom
dere er lydige mot det jeg har gitt befaling om, blir dere i min
kjærlighet. På samme måten blir jeg i kjærligheten til min
Far i himmelen siden jeg gjør det han har gitt meg befaling
om. 11 Dette har jeg sagt til dere for at min glede skal fylle
dere, slik at gleden deres blir fullkommen. 12 Dette er min
befaling: At dere skal elske hverandre på samme måten
som jeg har elsket dere. 13 Det største beviset noen kan
gi på sin kjærlighet, er at han ofrer livet for vennene sine.
14 Dere er vennene mine dersom dere gjør det jeg befaler
dere. 15 Jeg kaller dere ikke lenger tjenere, for en tjener får
ikke greie på det herren hans tenker å gjøre. Fra og med
nå av er dere vennene mine, for jeg har sagt dere alt som
min Far i himmelen har latt meg få vite. 16 Dere har ikke
valgt å følge meg, men det er jeg som har valgt ut dere til
en unik oppgave. Dere skal gå ut i verden og bære frukt
som blir stående for evig. Da vil Far i himmelen gi dere alt
dere ber ham om fordi dere tilhører meg. 17 Ja, dette er min
befaling til dere: At dere skal elske hverandre." 18 Jesus
fortsatte:"Når menneskene hater dere, skal dere huske på at
de har hatet meg før de begynte å hate dere. 19 Dersom
dere hadde tilhørt denne verden, ville menneskene elske
dere, etter som dere da ville vært en av dem. Nå tilhører
dere ikke denne verden, etter som jeg har innbudt dere til å
være borgere av en annen verden. Derfor hater menneskene
dere. 20 Husk på det jeg sa til dere:'En tjener står ikke over
sin herre.' Dersom de har forfulgt meg, kommer de også til å
forfølge dere. Men har de levd i tråd med undervisningen
min, kommer de også til å rette seg etter det dere sier. 21
Menneskene vil forfølge dere fordi dere tilhører meg, og fordi
de ikke kjenner Gud, han som har sendt meg. 22 Dersom
jeg aldri hadde kommet og sagt sannheten, ville alle vært

uskyldige. Nå har de ingen unnskyldning for syndene sine.
23 Den som hater meg hater også min Far i himmelen. 24
Dersom jeg ikke hadde utført større mirakler enn det som
andre har gjort iblant dere, ville alle vært uskyldige. Nå hater
de både meg og min Far i himmelen, og det til tross for at de
har sett disse miraklene. 25 Gjennom dette blir det som står
skrevet om meg i loven til virkelighet:'De har hatet meg uten
grunn.' 26 Jeg vil sende Hjelperen til dere, Guds Ånd, han
som gjør sannheten om Gud synlig. Hjelperen vil komme til
dere fra Gud, vår Far i himmelen, og når han kommer, skal
han fortelle dere om meg. 27 Også dere må fortelle andre
om meg, for dere har vært med meg fra begynnelsen.

**16** Dette har jeg sagt til dere for at dere ikke skal miste
troen på meg. 2 Dere kommer til å bli ekskludert fra
Den jødiske menigheten, ja, det skal gå så langt at de som
dreper dere, tror at de tjener Gud ved handlingene sine. 3
Denne tragiske misforståelsen beror på at de aldri har lært å
kjenne min Far i himmelen, og heller ikke meg. 4 Jeg sier
dere dette nå, for at dere den dagen det skjer, skal huske at
jeg advarte dere. Jeg har ikke sagt dette til dere tidligere
siden jeg inntil nå har vært hos dere." 5 Jesus fortsatte:"Nå
går jeg til ham som har sendt meg, og ingen av dere spør
hvor jeg går. 6 Dere er altfor bedrøvet og fulle av sorg over
det jeg har fortalt dere. 7 Sannheten er at det er best for
dere at jeg går bort, for ellers kan ikke Hjelperen, Guds Ånd,
komme til dere. Når jeg har gått bort, skal jeg sende ham til
dere. 8 Når Guds Ånd kommer, skal han vise menneskene
at de er syndere, at jeg er skyldfri innfor Gud og at Guds
dom vil ramme. 9 Syndere er de fordi de ikke tror på meg. 10
At jeg er skyldfri innfor Gud viser seg ved at Far i himmelen
opphøyer meg til å regjere med ham, slik at dere ikke kan
se meg mer. 11 Guds dom rammer hver og en som gjør
synd, det forstår vi når vi ser at Gud har dømt Satan, som
er høvding i denne verden. 12 Det er mye jeg ennå ville si
dere, men dere kan ikke forstå det nå. 13 Når Guds Ånd
kommer, skal han vise dere hele sannheten om Gud. Han vil
ikke holde fram sine egne tanker, men fortelle det han hører
av meg. Han vil la dere få kjennskap til det som kommer til å
skje i framtiden. 14 Videre vil han opphøye og ære meg,
for alt han lar dere få vite, har han fått fra meg. 15 Alt som
min Far i himmelen har, det tilhører meg. Derfor kan jeg si
at alt Guds Ånd lar dere få vite, har han fått fra meg. 16
Snart ser dere meg ikke lenger. Like plutselig skal dere få se
meg igjen." 17 Noen av disiplene spurte da hverandre:"Hva
mener han egentlig når han sier at vi snart ikke skal se ham
lenger. Og at vi like plutselig skal få se ham igjen? Hva kan
det bety når han sier at han går til sin Far i himmelen? Hvor
snart skal dette skje? Vi fatter ingenting av det han sier." 19
Jesus visste at de ville spørre ham, og sa:"Dere undrer dere
på hva jeg mente da jeg sa at dere ganske snart ikke skulle
se meg lenger? Og at dere like snart skal få se meg igjen.
20 Ja, jeg forsikrer dere at dere kommer å gråte og klage
over det som skal skje med meg, men mange skal bli glade.
Dere skal sørge, men sorgen vil bli vendt til glede når dere
ser meg igjen. 21 Det blir som når en kvinne føder sitt barn.
Mens forløsningen står på, har hun det smertefullt. Men når
hun har født sitt barn, glemmer hun smerten og gleder seg
bare over at et lite menneske er blitt født til verden. 22 Dere
har det også vanskelig nettopp nå, men jeg skal treffe dere
igjen, og da skal dere bli glade. Ingen kan ta fra dere den
gleden. 23 Den dagen trenger ingen å spørre meg om noe
som helst. Jeg forsikrer dere at fra den dagen skal Far i
himmelen gi dere alt dere ber om fordi dere tilhører meg. 24
Dere har bedt før, men aldri fordi dere tilhørte meg. Nå skal
dere be i mitt navn, og dere skal få. Gleden deres skal bli
full og hel. 25 Alt dette har jeg fortalt dere i bilder, men det
kommer en tid da jeg vil snakke åpent og klart til dere uten
bilder. Da skal dere få vite mer om min Far i himmelen. 26
Den dagen skal dere be til Far i himmelen, og han skal svare
dere fordi dere tilhører meg. Jeg trenger ikke å be for dere.
27 Min Far i himmelen elsker dere, fordi dere har elsket meg
og tror at jeg er kommet fra Gud. 28 Ja, jeg er kommet til
verden fra min Far i himmelen, og jeg skal forlate verden for
å vende tilbake til ham." 29 Da sa disiplene:"Endelig snakker
du i klare meldinger, og ikke i bilder. 30 Nå forstår vi at du
vet alt før noen har stilt et eneste spørsmål til deg. Derfor
tror vi at du er kommet fra Gud." 31 Jesus svarte:"Nå endelig
tror dere. 32 Den dagen kommer, ja, den er allerede her, da
dere vil bli spredd og vende tilbake til hvert sitt og etterlate
meg alene. Ikke en gang da vil jeg være alene, for min Far i
himmelen er hos meg. 33 Dette har jeg fortalt dere for at
dere skal ha fred på grunn av fellesskapet med meg. Her på
jorden kommer dere til å møte mange sorger og skuffelser,
men vær ikke urolige, jeg har overvunnet de onde kreftene i
verden."

**17** Da Jesus hadde sagt dette, så han opp mot himmelen
og sa:"Far i himmelen, den tiden har nå kommet som
du har bestemt. La din Sønn vende tilbake til sin herlighet,
slik at du blir opphøyd og æret. 2 Du har jo gitt ham makt
over alle mennesker, slik at han kan gi evig liv til alle dem
som du har gitt ham. (aiōnios g166) 3 Evig liv betyr å lære deg
å kjenne, den eneste sanne Gud som er virkelig, og meg,

Jesus Kristus, som du har sendt til jorden. (aiōnios g166) 4 Jeg
har opphøyet og æret deg her på jorden ved å fullføre det
oppdraget du har gitt meg. 5 La meg derfor, kjære Far i
himmelen, bli opphøyd og æret ved at jeg får tilbake den
herlighet jeg hadde hos deg før verden ble skapt. 6 Du har
gitt meg noen til disipler fra denne verden, og jeg har vist
dem hvem du er. De var dine hele tiden, men du ga dem til
meg, og de har levd i tråd med læren min. 7 Nå vet de at alt
som du har gitt til meg, er en gave fra deg. 8 Det budskapet
jeg fikk fra deg, har jeg levert videre, og de har tatt imot det
og har forstått at jeg er kommet ned til jorden fra deg. Ja, de
er helt overbevist om at du har sendt meg. 9 Jeg ber ikke for
alle verdens mennesker, men for dem som du har gitt meg,
etter som de tilhører deg. 10 Ja, alle som du har gitt meg,
tilhører deg. Dersom de tilhører deg, da tilhører de meg. Ved
disse skal min herlighet bli synlig for menneskene. 11 Jeg
forlater nå verden og kommer til deg, men de blir tilbake i
verden. Far i himmelen, du som er hellig, bevar alle disse
som du har gitt meg. La dem bli i ditt fellesskap, slik at de
kan leve i fullkommen enhet, på samme måten som du og
jeg er ett. 12 Mens jeg var hos de, bevarte jeg dem i ditt
fellesskap. Jeg vernet alle, slik at ingen av dem gikk fortapt,
bortsett fra den ene som var dømt til å gå evig fortapt, slik at
det Gud hadde forutsagt i Skriften, skulle bli virkelighet. 13
Nå vender jeg tilbake til deg. Dette sier jeg mens jeg ennå er
i verden, for at de skal kjenne min fullkomne glede. 14 Jeg
har brakt budskapet ditt videre. Menneskene i verden har
hatet dem, fordi de ikke tilhører denne verden, på samme
måten som heller ikke jeg tilhører den. 15 Jeg ber ikke at du
skal ta dem bort fra denne verden, men at du skal bevare
dem fra det onde. 16 De tilhører ikke denne verden, liksom
jeg ikke tilhører den. 17 Hjelp alle til å være lydig mot ditt
sanne budskap, slik at de kan leve fullt og helt for deg. 18
På samme måten som du sendte meg til verden, sender jeg
dem ut i verden. 19 For deres skyld overgir jeg livet mitt som
et offer til deg, slik at de også kan overgi livene sine til deg,
gjennom det å følge ditt sanne budskap. 20 Men jeg ber ikke
bare for dem, men også for alle som i framtiden begynner å
tro på meg på grunn av budskapet deres. 21 Far i himmelen,
jeg ber om at de skal leve i fullkommen enhet, på samme
måten som du og jeg er ett. La dem være i oss, på samme
måten som du er i meg og jeg er i deg, slik at menneskene
kan tro at du har sendt meg. 22 Den herligheten du ga til
meg, har jeg gitt til dem, slik at de kan leve i fullkommen
enhet på samme måte som du og jeg er ett. 23 Jeg skal
være i dem og du i meg, slik at deres enhet blir total. Da
skal verden forstå at du har sendt meg og at du elsker dem
like mye som du elsker meg. 24 Far i himmelen, jeg vil at
alle dem som du har gitt meg, skal være sammen med meg,
slik at de kan se den herligheten du ga meg, etter som du
elsket meg allerede før verden ble skapt. 25 Far i himmelen,
du som alltid handler rett, menneskene i verden kjenner deg
ikke, men jeg kjenner deg, og disiplene mine vet at du har
sendt meg. 26 Jeg har hjulpet dem til å lære deg å kjenne.
Jeg skal fortsette med å hjelpe dem, slik at de kan elske
hverandre på samme måten som du har elsket meg, og slik
at jeg kan være ett med dem."

**18** Da Jesus hadde avsluttet sin bønn, gikk han ut sammen
med disiplene til den andre siden av Kedrondalen. Der
lå det en hage som de gikk inn i. 2 Judas, han som forrådt
Jesus, kjente også til dette stedet, etter som Jesus ofte
hadde vært der med disiplene. 3 Judas tok nå med seg en
gruppe romerske soldater og en del av tempelvakten. De
var sendt ut av øverstesprestene og fariseerne og kom med
brennende fakler, lykter og våpen til hagen. 4 Jesus visste
nøyaktig hva som skulle skje med ham. Derfor gikk han fram
til dem og spurte:"Hvem leter dere etter?" De svarte:"Jesus
fra Nasaret." Da varte Jesus:"Det er jeg." Judas, han som
forrådt ham, sto der sammen med de andre. 6 Da Jesus
sa:"Det er jeg", rygget alle tilbake og falt til jorden. 7 Han
spurte på nytt:"Hvem leter dere etter?" De svarte:"Jesus
fra Nasaret." 8 Da sa Jesus:"Jeg har jo allerede sagt dere
at det er jeg. Dersom det er meg dere leter etter, så la de
andre gå." 9 Med disse ordene gikk det i oppfyllelse det
som Jesus hadde sagt:"Jeg har ikke mistet en eneste av
dem som du har gitt meg." 10 Simon Peter trakk det sverdet
han hadde tatt med seg, og hogg høyre øre av tjeneren
til øverstepresten. Navnet på tjeneren var Malkos. 11 Da
sa Jesus til Peter:"Sett sverdet tilbake i sliren. Skulle jeg
snike meg unna de lidelsene som min Far i himmelen har
bestemt at jeg må gå i gjennom?" 12 Den romerske offiseren,
soldatene og de jødiske tempelvaktene fanget nå Jesus og
bandt ham. 13 Først tok de ham med til Annas, han var
svigerfar til Kaifas, som var øverstesprest dette året. 14 Det
var Kaifas som hadde sagt til de religiøse lederne at det var
best om det ene menneske døde for at folket ellers kunne bli
reddet. 15 Simon Peter fulgte etter sammen med en av de
andre disiplene. Denne disippelen kjente øverstepresten og
fikk på grunn av det tillatelse til å komme inn på gårdsplassen
utenfor huset til øverstepresten. Samtidig førte de Jesus dit.
16 Peter sto igjen utenfor porten. Den disippelen som kjente
øverstepresten, gikk ut og snakket med en tjenestejente
som sto vakt ved porten, slik at Peter også fikk følge med

inn. 17 Jenta i porten spurte da Peter:"Er ikke du også en av
disiplene til denne mannen?" Peter svarte:"Nei, det er jeg
ikke." 18 Tjenstefolket og tempelvaktene sto rundt et bål som
de hadde tent opp siden det var kjølig. Peter stilte seg der
sammen med de andre og varmet seg. 19 Øverstepresten
stilte nå spørsmål til Jesus om disiplene hans og om hva
han lærte. 20 Jesus svarte:"Alle kjenner til undervisningen
min, for jeg har hele tiden snakket åpent i synagogene og i
templet. Der samlet alle jødene seg. Jeg har ikke sagt noe i
hemmelighet, alt har skjedd offentlig. 21 Hvorfor spør du meg
om dette? Spør heller dem som har hørt meg undervise. De
vet hva jeg har sagt!" 22 En blant tempelvaktene som sto
der, ga Jesus en ørefik og sa:"Svarer du øverstepresten på
denne måten?" 23 Men Jesus sa:"Har jeg sagt noe som
ikke var riktig, så si meg hva det var. Eller slår du for at
noen sier sannheten?" 24 Hannas sendte Jesus bundet
til øverstepresten Kaifas. 25 Peter sto fortsatt ved bålet
og varmet seg. Noen spurte ham:"Er ikke du også en av
disiplene?" Peter protesterte og sa:"Nei, det er jeg ikke."
26 Da sa en av tjenerne til øverstepresten, en slektning til
den mannen som Peter hadde hugget øret av:"Jo visst,
jeg så deg der ute i hagen sammen med Jesus?" 27 Peter
nektet enda en gang. I samme øyeblikket gol hanen. 28
Tidlig på morgenen ble Jesus ført fra øverstepresten Kaifas
til huset der den romerske landshøvdingen holdt til. De
religiøse lederne som hadde ført ham dit, gikk ikke selv inn i
huset. De ville ikke bli uverdige i Guds øyne, for da kunne
de ikke være med å spise påskemåltidet. 29 Pilatus, som
var landshøvding, gikk derfor ut til dem og spurte:"Hva er
det dere anklager denne mannen for?" 30 De svarte:"Vi
ville aldri ha kommet med ham til deg om han ikke hadde
vært en forbryter." 31 Da sa Pilatus:"Om han er en vanlig
forbryter, kan dere dømme ham etter deres egen lov." Men
de religiøse lederne sa:"Vi vil ha ham henrettet, og det har
vi ikke fullmakt til å gjøre på egen hånd." 32 Ved dette ble
det som Jesus hadde sagt til virkelighet da han avslørte på
hvilken måte han skulle dø. 33 Pilatus gikk nå inn i huset
igjen og kalte til seg Jesus og spurte:"Er du jødenes konge?"
34 Jesus svarte:"Er det du selv som vil vite det, eller har
andre fortalt dette om meg til deg?" 35 Pilatus sa:"Jeg er
vel ingen jøde! Ditt eget folk og øversteprestene har ført
deg hit. Hva har du gjort?" 36 Da svarte Jesus:"Jeg regjerer
ikke i denne verden. Dersom jeg hadde gjort det, da hadde
disiplene mine kjempet for at jeg ikke skulle bli tatt til fange
av de religiøse lederne. Men nå regjerer jeg over et annet
slags rike." 37 Pilatus spurte igjen:"Så du er altså en konge?"
Jesus svarte:"Det er du selv som kaller meg konge. Men jeg
har blitt født og har kommet hit til verden for å fortelle om
det som er sant. Alle som elsker sannheten, hører det jeg
sier." 38 Da sa Pilatus:"Hva er sannhet?" Etterpå gikk han ut
til folket igjen og sa:"Jeg finner ham ikke skyldig i noe. 39
Men det er tradisjon for at jeg hver påske setter fri en fange
til dere. Om dere vil, kan jeg derfor slippe jødenes konge
fri." 40 Men de ropte tilbake:"Nei! Ikke ham, men Barabbas!"
Barabbas var en forbryter.

**19** Da ga Pilatus befaling til at Jesus skulle bli pisket. 2
Soldatene laget en krone av tornekratt og satte den
på hodet hans og kledde på ham en høyrød kappe. 3 De
gikk fram til ham og sa:"Leve jødenes konge", og så slo
de ham i ansiktet. 4 Senere gikk Pilatus igjen ut og sa
til folket:"Nå sender jeg ham ut til dere, slik at dere skal
forstå at jeg ikke finner ham skyldig i noe." 5 Da Jesus
kom ut med tornekronen og den mørkerøde kappen på
seg, sa Pilatus:"Her er mannen!" 6 Da øversteprestene
og tempelvaktene fikk se ha, begynte de å rope:"La ham
spikres fast på et kors, spikre ham fast på et kors!" Pilatus
sa:"Dere får selv ta ham og spikre ham fast. Jeg finner han
ikke skyldig i noe." 7 Men de religiøse lederne svarte:"I følge
vår lov skal han dø, for han har gitt seg ut for å være Guds
sønn." 8 Da Pilatus hørte dette, ble han virkelig redd. 9
Han førte Jesus inn i huset på nytt og spurte ham:"Hvor
kommer du fra?" Men Jesus svarte ham ikke. 10 "Vil du
ikke svare meg?" spurte Pilatus."Vet du ikke at jeg har
makt både til å gi deg fri og til å la deg blir spikret fast
på et kors?" 11 Jesus svarte:"Du ville ikke ha noen som
helst makt over meg om du ikke hadde fått den av Gud.
Derfor har de som overlot meg til deg, gjort seg skyldige
i en større synd." 12 Da forsøkte Pilatus å finne en måte
å frigi Jesus på, men folket ropte:"Dersom du setter han
fri, er du ikke keiserens venn. Den som gjør seg til konge,
gjør egentlig opprør mot keiseren." 13 Da Pilatus hørte det
de sa, førte han Jesus ut til dem på nytt og satte seg på
dommersete på det stedet som ble kalt Steingården, og som
på arameisk heter"Gabbata". 14 Klokken var nå rundt tolv på
dagen, og det var fredag, som kalles forberedelsesdagen før
påskehøytiden. Pilatus sa til jødene:"Her har dere kongen
deres." 15 Folket skrek:"Bort med ham. La ham spikres fast
på et kors!" Da spurte Pilatus:"Skal jeg virkelig henrette
kongen deres på et kors?" Men øversteprestene svarte:"Vi
har ingen annen konge enn keiseren." 16 Da resignerte
Pilatus og overlot Jesus til soldatene for at de skulle føre
ham bort og la ham spikres fast på et kors. Soldatene tok
ham med seg. 17 Jesus ble tvunget til selv å bære korset sitt

til det stedet som ble kalt Hodeskallen, som på arameisk
heter"Golgata". 18 Der spikret de ham og to andre menn fast
på hvert sitt kors. Jesus hengte de i midten og de to andre
på hver sin side av ham. 19 Pilatus hadde fått skrevet en
plakat som ble satt opp på korset. Der sto det:"Jesus fra
Nasaret, jødenes konge". 20 Teksten var skrevet både på
arameisk, latin og gresk. Etter som stedet der Jesus ble
henrettet, lå nær byen, var det mange som leste plakaten.
21 Øverstepresten gikk da til Pilatus og forlangte:"Få endret
teksten fra dette med'Jødenes konge' til'Han har sagt: Jeg
er jødenes konge.'" 22 Men Pilatus svarte:"Det jeg skrev,
det skrev jeg! Ikke noe som helst skal bli endret." 23 Da
soldatene hadde spikret Jesus fast på korset, tok de klærne
hans og delte i fire hauger, en for hver av vaktene. Men
da de kom til kjortelen, viste det seg at den var vevd i et
sammenhengende stykke uten sømmer. 24 Derfor sa de:"Det
er dumt å skjære den i stykker. Vi kaster heller lodd om
hvem som skal få den." Gjennom dette ble det som Gud
hadde forutsagt i Skriften, til virkelighet:"De delte mine klær
mellom seg og kastet lodd om min klesdrakt." Ja, det var
nøyaktig det soldatene gjorde. 25 Nær korset der Jesus
hang, sto moren hans. Tanten hans, som var gift med Klopas
og het Maria, var også sammen med Maria Magdalena. 26
Da Jesus så moren sin stå der ved siden den disippelen
som han elsket, sa han til henne:"Mor, la ham være som
sønnen din." 27 Så sa han til disippelen:"La henne være
som moren din!" Fra den dagen av lot disippelen henne bo
hjemme hos seg. 28 Jesus visste at oppdraget hans nå var
sluttført. For at det som Gud hadde forutsagt i Skriften skulle
bli virkelighet, sa han:"Jeg er tørst." 29 Noen dyppet da en
svamp i en krukke fylt med sur vin som sto der. De festet
den på en stilk fra isopplanten og rakte den opp til munnen
hans. 30 Da Jesus hadde smakt på vinen, sa han:"Det er
fullbrakt." Så bøyde han hodet og sluttet å puste. 31 Jødene
ville ikke at de døde kroppene skulle henge på korset til
neste dag som var hviledagen. Dessuten var det en spesiell
merkedag siden det var påske. Derfor ba de Pilatus om å gi
befaling til at de skulle knuse skjelettene på dem som var
spikret fast på korsene. Da kunne kroppene bli tatt ned. 32
Soldatene kom og knuste skjelettet på de to mennene som
hadde blitt spikret opp på sine kors samtidig som Jesus.
Først den ene mannen sine bein, så den andre. 33 Men da
de kom fram til Jesus, så de at han allerede var død. Derfor
knuste de ikke noen ben i kroppen hans. 34 En av soldatene
nøyde seg i stedet med å stikke et spyd opp i siden hans. Da
rant det blod og vann ut. 35 Det finnes en som kan stå fram
som vitne om dette, etter som han så det med egne øyne.
Han vet at det han sier er sant, og han har fortalt dette for at
dere skal tro. 36 Dette skjedde for at det som Gud hadde
forutsagt i Skriften, skulle bli virkelighet:"Ikke et eneste ben i
kroppen hans skal bli knust." 37 På et annet stedet har Gud
sagt:"De skal se opp til han som de har gjennomstukket". 38
Josef fra Arimatea, en som av frykt for de religiøse lederne
hadde vært en hemmelig disippel av Jesus, ba Pilatus om å
få ta ned kroppen til Jesus. Pilatus lot ham få gjøre det,
og Josef gikk da og tok kroppen ned. 39 Nikodemus, den
mannen som først hadde kommet til Jesus om natten, var
også med. Han hadde med seg en blanding av myrra og
aloe som veide omkring 30 kilo. 40 De to mennene svøpte
kroppen til Jesus inn i tøy av lin sammen med den aromatisk
blandingen. Dette var slik som de brukte å gjøre ved jødiske
begravelser. 41 Plassen der Jesus ble spikret fast på korset,
lå nær en hage. Der var det en ny grav som aldri hadde
vært brukt. 42 Etter som hviledagen snart skulle begynne, og
graven lå så nær, la de Jesus i den.

**20** Tidlig på søndag morgenen, som er dagen etter
hviledagen, mens det ennå var mørkt, kom Maria
Magdalena til graven og oppdaget at steinen var rullet bort
fra inngangen. 2 Hun sprang da straks fra stedet og begynte
å lete etter Simon Peter og den disippelen som Jesus elsket
og sa:"De har flyttet Herren Jesus fra graven, og vi vet ikke
hvor de har lagt ham." 3 Peter og den andre disippelen
sprang av sted til graven for å se etter. Den andre disippelen
sprang fortere enn Peter og kom først fram. 5 Han bøyde
seg ned og så inn i graven. Der så han lintøyet ligge, men
han gikk ikke inn. 6 Litt etter kom Simon Peter, og han gikk
inn i graven. Han så også lintøyet som lå der. 7 I tillegg lå
også det svøpet som hadde dekket hodet på den døde. Det
var rullet sammen og lå for seg selv. 8 Da gikk også den
andre disippelen inn, han som hadde kommet først til graven.
Han så og trodde. 9 Før dette hadde de ikke skjønt det Gud
hadde forutsagt i Skriften om at Jesus måtte dø og så bli
levende igjen. 10 Etterpå gikk de to disiplene hjem. 11 Men
Maria sto og gråt utenfor graven. Hun bøyde seg framover
og så inn i graven. 12 Da fikk hun se to hvitkledde engler som
satt der kroppen til Jesus hadde ligget. En ved hodeplassen
og en ved fotenden. 13 Englene spurte henne:"Hvorfor gråter
du?" Hun svarte:"De har tatt bort Herren min. Nå vet jeg ikke
hvor de har lagt ham." 14 Da hun hadde sagt dette, så hun
seg om og fikk øye på en som sto der, men at det var Jesus
skjønte hun ikke. 15 Jesus spurte henne:"Hvorfor gråter
du? Hvem leter du etter?" Hun trodde det var gartneren og
svarte:"Dersom det er du som har båret ham bort, da si

meg hvor du har lagt ham, slik at jeg kan hente ham." 16
Jesus sa til henne:"Maria." Straks vendte hun seg mot ham
og utbrøt:"Rabbuni!" Det er arameisk og betyr mester. 17
Jesus sa:"Ikke rør meg, for jeg har ennå ikke vendt tilbake
til min Far i himmelen. Men gå til brødrene mine og si at
jeg skal vende tilbake til min Far i himmelen og deres Far i
himmelen, til min Gud og deres Gud." 18 Maria Magdalena
gikk da til disiplene og fortalte at hun hadde sett Herren
Jesus, og hun fortalte alt han hadde sagt. 19 Dette skjedde
på søndagen, som er den første dagen i uken. Samme
kvelden samlet disiplene seg bak låste dører av frykt for de
religiøse lederne. Plutselig sto Jesus midt iblant dem og
sa:"Fred være med dere alle!" 20 Så viste han hendene sine
og siden sin. Gleden gikk ut over alle grenser da disiplene
fikk se Herren Jesus. 21 Jesus sa igjen:"Fred være med
dere! På samme måten som min Far i himmelen har sendt
meg, sender jeg nå dere." 22 Så pustet han på dem og
sa:"Ta imot Guds Hellige Ånd. 23 Jeg gir dere i oppdrag å
fortelle alle mennesker at Gud har tilgitt syndene deres, men
også å fortelle med dypt alvor at det går an å stelle seg slik
at de ikke får noen tilgivelse." 24 En av disiplene, han som
het Tomas og ble kalt Tvillingen, hadde ikke vært sammen
med de andre da Jesus kom. 25 Disiplene sa til ham:"Vi har
sett Herren Jesus." Men Tomas svarte:"Dersom jeg ikke får
se skaden etter spikrene i hendene hans og får ta på sårene
med fingrene mine, og om jeg ikke får røre ved såret i siden
hans med hendene mine, da kan jeg ikke tro." 26 Neste
søndag var disiplene igjen samlet. Denne gangen var Tomas
sammen med de andre. Til tross for at dørene var låste,
sto Jesus plutselig midt iblant dem og sa:"Fred være med
dere!" 27 Han sa til Tomas:"Her er hendene mine. Ta på
sårene med fingrene dine. Se, her er siden min. Ta på såret
med hendene dine. Ikke tvil lenger, men tro!" 28 Da utbrøt
Tomas:"Min Herre og min Gud." 29 Jesus sa til ham:"Nå tror
du fordi du har sett meg. Lykkelige er dem som ikke har
sett meg, men likevel tror." 30 Disiplene fikk se Jesus gjøre
mange andre mirakler i tillegg til dem som er skrevet ned i
denne boken. 31 De som står her, er skrevet ned for at dere
skal tro at Jesus er Messias, den lovede kongen og Guds
sønn, og for at dere skal få liv i ham ved å tro på ham.

**21** Senere viste Jesus seg igjen for disiplene ved
Genesaretsjøen. Det skjedde på denne måten: 2 En
gruppe som besto av Simon Peter, Tomas, han som ble kalt
Tvillingen, Natanael fra Kana i Galilea, Jakob og Johannes,
som var sønnene til Sebedeus, og to andre disipler var
sammen ved sjøen. 3 Da sa Simon Peter til de andre:"Jeg
tar meg en tur ut og fisker". De andre svarte:"Vi blir også
med." De steg ombord i båten og dro ut på sjøen, men de
fikk ikke en eneste fisk hele natten. 4 Da det ble morgen, sto
Jesus på stranden, men de forsto ikke at det var ham. 5
Jesus ropte ut over sjøen:"Går det bra, mine venner? Har
dere fått noe fisk?""Nei", svarte de. 6 Da sa han:"Kast noten
ut på høyre side av båten, da vil dere få fisk." De fulgte rådet
hans, og nå fikk de så mye fisk at de ikke maktet å dra inn
noten! 7 Den disippelen som Jesus elsket, sa til Peter:"Det
er Herren Jesus." Da Simon Peter hørte at det var Herren,
knyttet han ytterklærne om seg, for han hadde nesten ikke
noe på seg. Han hoppet i vannet og svømte i land. 8 De
andre disiplene kom etter med båten som slepte noten med
fiskene i. De var omkring 100 meter fra stranden. 9 Da de
kom i land, så de at Jesus hadde gjort opp et bål og holdt på
å grille fisk og steke brød over glørne. 10 Jesus sa:"Hent
noen av fiskene som dere nettopp har fått." 11 Da hoppet
Simon Peter ombord i båten og hjalp de andre med å dra
noten i land. Det var 153 store fisker i noten. Til tross for
at den var så full, hadde den ikke revnet. 12 Jesus sa til
disiplene:"Kom hit og spis." Ingen av dem våget å spørre
hvem han var, men alle skjønte at det måtte være Herren.
13 Jesus gikk fram og serverte dem av brødet og fisken. 14
Dette var tredje gangen som Jesus viste seg for disiplene
etter at han hadde stått opp fra de døde. 15 Da de hadde
spist, sa Jesus til Simon Peter:"Simon, sønn av Johannes,
elsker du meg mer enn de andre gjør?""Ja, Herre", svarte
Peter,"du vet at jeg elsker deg.""Gi da mat til mine lam", sa
Jesus. 16 Jesus spurte for andre gangen:"Simon, sønn av
Johannes, elsker du meg?""Ja, Herre", sa Peter,"du vet at jeg
elsker deg.""Vær da gjeter for mine sauer", sa Jesus. 17 For
tredje gangen spurte Jesus ham:"Simon, sønn av Johannes,
elsker du meg?" Peter ble lei seg over at Jesus på nytt måtte
spørre om han elsket ham, men han svarte:"Herre, du vet alt.
Du vet at jeg elsker deg." Da sa Jesus:"Gi da mat til sauene
mine. 18 Jeg skal si deg som sant er: Da du var ung, kunne
du gjøre deg i stand og dra dit du selv ville. Men når du blir
gammel, skal du strekke ut hendene dine, og andre vil gjøre
deg i stand og føre deg dit du ikke vil." 19 Dette sa Jesus for
å vise hva slags død Peter skulle opphøye og ære Gud med.
Jesus sa til han:"Følg meg." 20 Peter vendte seg nå rundt og
fikk se at den disippelen som Jesus elsket, fulgte etter ham.
Det var han som under det siste måltidet med Jesus hadde
lent seg inn mot Jesus og spurt hvem som skulle forråde
ham. 21 Da Peter fikk se disippelen, spurte han Jesus:"Hva
kommer til å skje med ham?" 22 Men Jesus svarte:"Dersom
jeg vil at han skal leve til jeg kommer igjen, så påvirker ikke

det din situasjon. Se bare til at du følger meg.” **23** På grunn
av dette utsagnet spredde det seg et rykte blant de troende
om at denne disippelen ikke skulle dø. Men Jesus sa aldri til
Peter at disippelen ikke skulle dø. Han sa bare:”Dersom jeg
vil at han skal leve til jeg kommer igjen, så påvirker ikke det
din situasjon.” **24** Det er denne disippelen som har sett alle
tingene som skjedde, og som har skrevet det ned i denne
boken. Vi vet at det han forteller, er sant. **25** Jesus gjorde
også mye annet. Om alle de tingene som skjedde skulle bli
skrevet ned, ja, da tror jeg ikke at hele verden ville romme
det antall bøker som da måtte bli skrevet!

# Apostlenes-gjerninge

**1** Kjære Teofilus! I min første bok fortalte jeg for deg om alt
som Jesus gjorde og lærte **2** helt fram til den dagen da
han ble tatt opp til himmelen. Etter at han hadde lidd, var
død og stått opp fra de døde, viste han seg for de mennene
han hadde valgt ut som sine spesielle utsendinger. Han
beviste på mange måter for dem at han levde. I 40 dager
viste han seg for dem og fortalte om Guds plan for å frelse
menneskene og gjøre dem til sitt eget folk. Gjennom Guds
Hellige Ånd ga han en rekke råd og befalinger. **4** Ved en
anledning, da han spiste sammen med sine utsendinger,
sa han:"Ikke reis fra Jerusalem før min Far i himmelen har
sendt det han har lovet, det som jeg allerede har snakket
med dere om. **5** Døperen Johannes døpte med vann, men
om noen få dager skal dere bli døpt med Guds Hellige Ånd."
**6** En annen gang da de var samlet, spurte utsendingene
Jesus:"Herre, er det nå du vil sette fri Israel og la oss bli et
mektig land igjen?" **7** Han svarte:"Det tidspunktet bestemmer
min Far i himmelen, det er ikke noe som dere får vite. **8** Men
når Guds Hellige Ånd kommer over dere, skal dere få kraft,
og dere skal fortelle for alle om meg, både i Jerusalem, i
Judea, i Samaria og over hele jorden." **9** Straks etter ble han
løftet opp mot himmelen. Mens de sto og stirret etter ham
forsvant han i en sky. **10** De forsøkte å få et siste glimt av
ham, men plutselig sto to hvitkledde menn blant dem. **11** De
sa:"Dere menn fra Galilea, hvorfor står dere og ser opp mot
himmelen? Jesus har blitt tatt opp fra dere og har vendt
tilbake til himmelen, men en dag vil han komme tilbake på
samme måten som han for opp!" **12** Da alt dette skjedde,
oppholdt Jesu utsendinger seg på Oljeberget, som ligger en
snau kilometer fra Jerusalem. Nå vendte de tilbake dem til
byen. **13** De gikk opp på det rommet i andre etasjen der de
brukte å treffe hverandre. Det var Peter, Johannes, Jakob,
Andreas, Filip, Tomas, Bartolomeus, Matteus, Jakob, som
var sønn til Alfeus, Simon, som også ble kalt seloten, og
Judas, som var sønn til Jakob. **14** Alle disse ba titt og ofte
sammen. Flere kvinner, blant andre Maria, moren til Jesus,
brukte også å komme dit, det samme gjorde brødrene til
Jesus. **15** Noen dager seinere var omkring 120 troende
samlet. Peter reiste seg opp og sa: **16** "Kjære søsken,
for lenge siden forutsa Guds Hellige Ånd ved kong David
det som skulle skje med Judas, han som viste veien for
dem som arresterte Jesus. Nå har det som var forutsagt i
Skriften, blitt virkelighet. **17** Som dere vet var Judas en av
oss. Han var valgt ut til å være en av de nære utsendingene
for Jesus akkurat som oss. **18** Men han ble en forræder.
For de pengene han fikk for sviket, kjøpte han en åker. Det
endte med at han falt hodestups, slik at kroppen sprakk og
innvollene hans veltet ut. **19** Nyheten om måten han døde
på spredde seg raskt blant alle i Jerusalem. De kalte stedet
for Hakeldama på arameisk, noe som betyr'Blodåkeren'. **20**
David skriver i Salmenes bok:'La hjemmet hans bli øde,
ingen skal bo der mer', og:'La hans oppgave bli overtatt av
en annen.' **21** Derfor må vi nå velge en annen som kan ta
plassen i stedet for Judas. En som sammen med oss kan
fortelle at Herren Jesus har stått opp fra de døde. La oss
velge en person som har vært med oss hele den tiden mens
vi var sammen med Herren. En som har vært med helt fra
den dagen da Jesus ble døpt av døperen Johannes og fram
til dagen da han ble tatt opp til himmelen." **23** De foreslo da
to menn: Josef Barsabbas, som også ble kalt Justus, og
Mattias. **24** Hele gruppen samlet seg i bønn, og sa:"Herre,
du kjenner hjertene hos hvert menneske. Vis oss hvem av
disse to du har valgt ut. **25** La ham bli din utsending i stedet
for Judas som svek oppdraget sitt, og nå har gått til stedet
der han hører hjemme." **26** Så trakk de lodd. Loddet falt på
Mattias, som ble valgt til Jesu utsending sammen med de
andre elleve.

**2** Da dagen for pinse kom, sju uker etter at Jesus var stått
opp fra de døde, var alle de troende samlet. **2** Plutselig
hørte de et brus fra himmelen, som lyden av en veldig storm.
Det fylte hele huset der de var samlet. **3** Noe som så ut
som ild, viste seg. Det delte seg og satte seg på hver enkelt
av dem. **4** Alle ble fylt av Guds Hellige Ånd og begynte å
snakke i andre språk som Ånden ga dem. **5** Mange hengivne
jøder fra ulike land bodde i Jerusalem. **6** Da de hørte lyden,
kom de løpende for å se hva som sto på. Forskrekket fikk de
høre sine egne språk bli snakket! **7** De var helt forundret og
sa:"Hvordan kan dette ha seg? Alle disse er jo fra Galilea? **8**
Likevel hører vi dem snakke på våre egne språk. **9** Vi er
partere, medere og elamitter, vi kommer fra Mesopotamia,
Judea, Kappadokia, Pontos, provinsen Asia, **10** Frygia,
Pamfylia, Egypt og fra distriktet rundt Kyréne i Libya. Vi er
tilreisende fra Roma, både jøder og slike som har konvertert
til jødedommen. **11** Vi er kretere og arabere. Likevel hører vi
alle fortelle om Guds mektige mirakler på våre egne språk!"
**12** De sto forvirret midt oppe i det hele og visste ikke hva de
skulle tro. De spurte hverandre:"Hva kan dette bety?" **13**
Andre i folkemassen sa ironisk:"Phø, de er vel bare blitt litt
fulle!" **14** Da steg Peter fram sammen med de andre elleve
utsendingene og begynte å tale høyt og tydelig til folket.
Han sa:"Hør på meg dere som er jøder, og alle som ellers

bor i Jerusalem! 15 Noen av dere sier at disse mennene
er fulle. Det er ikke sant. Folk drikker seg vel ikke fulle
klokka ni på morgenen? 16 Nei, det dere nettopp har fått
se, er det som ble forutsagt for lenge siden. Det Gud sa
ved profeten Joel: 17 'I den siste tiden for denne verden vil
jeg la min Ånd komme over alle mennesker. Sønnene og
døtrene deres skal holde fram budskap fra meg, unge menn
skal se syner og gamle skal ha drømmer. 18 Ja, min Ånd vil
komme over alle tjenerne mine, både menn og kvinner. De
vil holde fram budskap fra meg. 19 Jeg vil la merkelige tegn
vise seg oppe på himmelen og nede på jorden: Blod og ild
og røykskyer. 20 Solen skal bli mørk og månen blodrød før
Herrens store og vidunderlige dag kommer. 21 Hver og en
som tilber Herren skal bli frelst.' 22 Lytt til det jeg sier, alle
dere israelitter! Ved å gi Jesus fra Nasaret kraft til å utføre
de mest fantastiske mirakler og tegn viste Gud at det var
han som hadde sendt ham til verden. Dette kjenner dere til.
23 På en måte gjennomførte dere selv den planen som Gud
hadde lagt, da dere med hjelp fra fremmede som lever uten
Moseloven, spikret Jesus fast på et kors og drepte ham.
24 Gud løste ham fra dødens veer og lot ham bli levende
igjen, etter som det var umulig for døden å holde ham i sitt
grep. 25 Kong David sa om Jesus:'Jeg vet at Herren alltid er
med meg. Jeg vakler ikke, for han står ved min side. 26
Derfor er hjertet mitt fylt av gled. Jeg roper ut hans pris, og
kroppen min hviler i trygghet. 27 Du vil ikke forlate meg og
la meg havne blant de døde, eller la din Hellige tjener gå
til grunne. (Hadēs g86) 28 Du viser meg veien til livet, og lar
meg få oppleve gleden av å være i din nærhet.' 29 Kjære
venner! Det var ikke om seg selv David sa dette. For dere
vet like godt som jeg at David døde og ble begravd, og
at graven hans fortsatt er iblant oss. 30 Han var en profet
som bar fram Guds budskap. David visste at Gud hadde
lovet at en av etterkommerne hans skulle være Messias,
den lovede kongen, og få sitte på hans trone. 31 David kom
med Guds forutsigelse om at Messias skulle stå opp fra de
døde da han sa:'Han vil ikke gå fra meg og la meg bli blant
de døde. Han vil ikke la din Hellige tjener gå til grunne.'
(Hadēs g86) 32 Forutsigelsen handlet altså om Jesus. Alle vi
som står her, har selv sett og kan vitne om at Gud virkelig
vakte Jesus opp fra de døde. 33 Gud har opphøyet Jesus
og satt ham på sin høyre side for at han skal regjere. Han
har akkurat som Gud vår Far hadde lovet, fått ta imot Guds
Hellige Ånd, den samme Ånd som nå har kommet over oss.
Det er dette dere ser og hører i dag. 34 David for aldri opp
til himmelen. Derfor snakket han ikke om seg selv da han
sa:'Gud sa til min Herre: Kom og sett deg på min høyre
side for å regjere 35 til jeg har lagt dine fiender som en
skammel for føttene dine!' 36 Hele Israel må klart forstå at
Gud har gjort Jesus til Herre og konge, denne Jesus som
dere henrettet på et kors." 37 Da folket hørte Peter tale på
denne måten, gikk det rett til hjertene på dem. De spurte
Peter og de andre utsendingene:"Brødre, hva skal vi gjøre?"
38 Peter svarte:"Vend om fra synden og søk Gud! La dere
alle bli døpt til fellesskap med Jesus Kristus, så skal dere få
tilgivelse for syndene. Dere skal få Guds Hellige Ånd som
gave. 39 Dette løfte fra Gud gjelder dere og etterkommerne
deres. Ja, det gjelder alle over hele jorden som takker ja
til Herren, vår Guds, innbydelse om å tilhøre ham." 40
Peter fortsatte en lang stund med å tale, og han oppfordret
alle:"Pass på at dere slipper unna den straffen som venter
dem som ikke vil tro." 41 De som trodde på det Peter sa, lot
seg kort tid etter døpe. Den dagen økte antallet troende
med omkring tre tusen personer! 42 De troende samlet seg
regelmessig for å bli undervist av Kristi utsendinger. De
hadde fellesskap med hverandre brøt brødet og ba sammen.
43 Folket hadde dyp respekt for de troende, for utsendingene
utførte mange mirakler. 44 Alle de troende var støtt og stadig
samlet og hadde alt felles. 45 De solgte det de eide og delte
med hverandre, alt etter som hver enkelt hadde behov. 46
Hver dag møtte de hverandre i templet. I hjemmene kom
de sammen for å bryte brødet og spise i fellesskap. Deres
glede og takknemlighet var grenseløs. 47 De hyllet Gud dag
og natt. Hele folket holdt av de troende. Hver dag lot Herren
Jesus gruppen vokse ved at flere og flere ble frelst.

**3** En ettermiddag gikk Peter og Johannes til templet for
å delta i den daglige bønnen som var klokka tre. 2 Da
fikk de se en mann som ble båret dit. Han hadde vært
lam fra fødselen av. Hver dag plasserte de ham ved den
tempelporten som gikk under navnet Fagerporten. Der kunne
han tigge av dem som gikk inn i templet. 3 Da Peter og
Johannes var på vei inn, ba han om penger. 4 Peter og
Johannes stanset et øyeblikk og møtte blikket hans, og
Peter sa bestemt:"Se på oss!" 5 Da så mannen opp, etter
som han trodde han skulle få noe. 6 Men Peter sa:"Vi har
ingen penger, men jeg har noe annet å gi deg! Gjennom
kraften fra Jesus Kristus fra Nasaret, befaler jeg deg å stå
opp og gå!" 7 Peter tok den lamme i høyre hånden og reiste
ham opp. Da han gjorde det, ble mannen frisk i føttene
og anklene. 8 Han reiste seg med et rykk og begynte å
gå fram og tilbake! Så fulgte han med inn i templet. Der
gikk og hoppet han om hverandre og hyllet Gud. 9 Alle
som var i templet, så ham gå omkring og hylle Gud. 10 Da
de oppdaget at det var den lamme tiggeren som brukte å

sitte ved Fagerporten, ble de helt forskrekket. 11 Tiggeren
holdt seg hele tiden nær Peter og Johannes. Alle i templet
stimlet sammen i Salomos buegang. De tråkket nesten ned
hverandre for å se mannen. 12 Peter så straks sin sjanse og
begynte å tale til folkemassen. Han sa:"Israelitter, hvorfor er
dere så forskrekket over det som har skjedd? Hvorfor stirrer
dere på oss? Tror dere at vi ved vår egen kraft og godhet
har fått denne mannen på beina? 13 Nei, det er Abrahams,
Isaks og Jakobs Gud, våre forfedres Gud, som har gjort
dette for å opphøye og ære sin tjener Jesus. Det var han
dere utleverte til landshøvdingen Pilatus og svek, og det til
tross for at Pilatus gjerne ville ha satt ham fri. 14 Dere svek
ham som var hellig og uten skyld, og forlangte i stedet at
en morder skulle bli satt fri. 15 Dere drepte ham som gir
menneskene liv, men Gud har vekket ham opp fra de døde.
Dette har vi selv sett og kan vitne om. 16 Ved tro på den
kraften som er i Jesus, har denne mannen nå blitt helbredet.
Dere vet jo alle at han før var helt lam. Troen på Jesus har
gjort ham fullstendig frisk, noe som alle kan se. 17 Kjære
venner! Jeg vet godt at både dere og lederne deres utleverte
Jesus fordi dere ikke forsto bedre. 18 Ved det som skjedde,
har Gud latt det han forutsa hos profetene, bli virkelighet: At
Messias, den kongen han lovet oss, måtte lide. 19 Derfor er
det på tide å vende om til Gud, slik at dere får tilgivelse for
syndene. 20 Da skal en fantastisk tid med hvile og lindring
komme. Gud skal sende Jesus, kongen deres, tilbake til
dere. 21 Han må bli i himmelen inntil alt som Gud fra tidenes
begynnelse har snakket om ved sine egne profeter, har blitt
virkelighet. (aiōn g165) 22 Moses sa for eksempel:'Herren er
Gud, han vil la en profet lik meg stå fram blant deres eget
folk. Lytt nøye til ham. 23 Hver og en som ikke hører på
denne profeten, skal bli utryddet av folket.' 24 Etter dette har
alle profetene, fra Samuel og framover, båret fram Guds
budskap om det som skjer i dag. 25 Dere er etterkommere
av disse profetene, og Guds løfter som ble gitt til forfedrene,
gjelder også for dere. Gud inngikk en pakt med stamfaren
deres Abraham, og sa:'Gjennom dine etterkommere skal
alle folk i verden få del i min godhet.' 26 Gud lot altså sin
Sønn komme til jorden. Han sendte ham først til dere som er
israelitter, etter som Gud ville gi dere alt godt og få dere til å
vende om fra ondskapen."

4 Mens Peter og Johannes fortsatt talte til folket, kom
prestene og offiseren ved tempelvakten og noen av
saddukeerne bort til dem. 2 De var i sterk affekt over at
de lærte folket og påsto at Jesus var blitt levende igjen, og
at menneskene kan stå opp fra de døde fordi Jesus har
stått opp. 3 De grep Peter og Johannes og satte dem i
fengsel over natten, etter som det alt hadde blitt kveld. 4
Mange som hadde lyttet til utsendingene, begynte å tro på
budskapet. Antallet troende hadde nå økt til omkring 5 000
menn. I tillegg kom kvinner og barn. 5 Dagen etter samlet de
øverste myndighetene seg i Jerusalem, sammen med folkets
ledere og de skriftlærde. 6 Øverstepresten Annas deltok
også. Det samme gjorde Kaifas, Johannes, Aleksander og
alle de øvrige fra slektene til øversteprestene. 7 De hentet
Peter og Johannes og spurte:"Ved hvilken kraft og på hvem
sitt oppdrag har dere gjort dette?" 8 Da ble Peter fylt av
Guds Hellige Ånd og svarte:"Ærede myndighet og ledere for
folket! 9 Dere vil i dag spørre oss ut om en god gjerning
mot en handikappet mann, og dere vil vite på hvilken måte
han ble helbredet. 10 Derfor vil jeg uten omsvøp forklare,
både for dere og alle i Israel, at det er i kraften fra Jesus
Kristus fra Nasaret denne mannen står fullstendig frisk for
øynene på dere. Dere spikret Jesus fast på et kors, men
Gud vakte ham opp fra de døde. 11 Det er han Skriften
forteller om når det står:'Den steinen som ikke var brukbar
for bygningsmennene, den har blitt selve hjørnesteinen.' 12
Frelsen finnes hos ham! Ja, det finnes ingen andre i hele
verden som kan frelse noen av oss." 13 Da lederne så
hvor frimodige Peter og Johannes var, og visste at de bare
var vanlig enkle folk uten høyere utdannelse, ble de helt
forskrekket. Det eneste lederne kjente til, var at de hadde
vært sammen med Jesus. 14 Etter som mannen sto frisk
ved siden av Peter og Johannes, kunne de ikke si imot. 15
Derfor ble de skysset ut av retten mens lederne begynte en
intern diskusjon med hverandre. 16 De sa:"Hva skal vi gjøre
med disse personene? Vi kan jo ikke nekte for at de har
gjort et stort mirakel. Alle i Jerusalem vet om det allerede. 17
Kanskje kan vi klare å hindre at de sprer ideene sine. Vi
truer dem og sier at dersom de en gang til taler til folket om
Jesus, da vil de virkelig ligge dårlig an." 18 De kalte så Peter
og Johannes inn igjen og ga befaling om at de aldri mer
skulle tale eller undervise om Jesus. 19 Peter og Johannes
svarte:"Tenk selv i gjennom det dere kommer med. Tror dere
at Gud vil at vi skal lyde dere mer enn ham? 20 Nei, vi kan
ikke la være å fortelle om alt det fantastiske som vi har sett
og hørt." 21 Rådet truet da enda en gang, men til slutt var
de nødt til å slippe dem. De visste ikke hvordan de kunne
straffe dem uten at det ble uroligheter. Alle hyllet Gud for
det miraklet som hadde skjedd. 22 Mannen som var blitt
helbredet, hadde vært lam i over 40 år! 23 Så snart Peter
og Johannes var frie, søkte de opp de andre troende og
fortalte det øversteprestene og folkets ledere hadde sagt.

24 Da de hørte dette, begynte alle i fellesskap å rope høyt
til Gud, og sa:"Herre, du som har skapt himmelen, jorden,
havet og alt som er til. 25 Du lot din Hellige Ånd tale ved vår
stamfar kong David, din tjener, og sa:'Hvorfor gjør folkene
opprør? Hvorfor legger de planer som ikke fører fram? 26
Jordens konger gjør seg beredt til strid, makthaverne har
sammensverget seg mot Herren og den han har gjort til
konge.' 27 Ja, det er virkelig dette som har skjedd i denne
byen. Kong Herodes og landshøvdingen Pontius Pilatus,
romerne og hele Israels folk, alle har gått sammen mot din
Hellige tjener Jesus, som du har gjort til konge. 28 De har
gjort nøyaktig det som du i din makt planla for lenge siden.
29 Herre, du hører hvordan de truer oss. Hjelp nå alle som
tror på deg, slik at de uten frykt kan fortsette å fortelle om
deg. 30 Vis din makt og helbred de syke, la mirakler og tegn
skje ved kraften fra din Hellige tjener Jesus." 31 Da de sluttet
å be, ristet huset der de var samlet. Alle ble fylt av Guds
Hellige Ånd og fortsatte å spre Guds budskap uten frykt.
32 Alle de troende elsket hverandre og var enige om alt.
Ingen gjorde krav på at det han eide, var hans eget, men
alle delte med hverandre. 33 Apostlene talte med stor kraft
om at Jesus hadde stått opp fra de døde. Gud var god mot
de troende. 34 Ingen manglet noe. Alle som eide jord eller
hus, solgte det. 35 De overlot pengene til utsendingene som
delte ut til hver og en, alt etter de behov den enkelte hadde.
36 En mann som het Josef, solgte en åker han eide, og ga
pengene til de som var utsendinger for Kristus. Han tilhørte
Levi stamme og kom fra Kypros. Apostlene kalte ham for
Barnabas, som betyr"den som oppmuntrer".

5 En annen mann, som het Ananias, solgte en eiendom
sammen med kona si Saffira. 2 Men han overlot bare
en del av salgsbeløpet til utsendingene. Sammen hadde
Saffira og Ananias blitt enige om å beholde resten av
pengene for seg selv. 3 Da sa Peter:"Ananias, hvorfor har
du sluppet Satan inn i hjertet ditt? Hvordan kunne du finne
på å påstå at dette var hele beløpet, når du visste at du
hadde stukket unna en del? Du har løyet for Guds Hellige
Ånd! 4 Jordstykket var jo ditt, og du kunne selge det eller
beholde det alt etter som du ville. Når du nå hadde solgt, var
det din sak å bestemme hvor mye du ville gi. Hvordan kunne
du gjøre noe slikt? Det var ikke for oss du løy, men for Gud."
5 Da Ananias hørte disse ordene, falt han død om på gulvet.
Alle som hørte om det som skjedde, ble lamslått av redsel. 6
Noen yngre menn kom og svøpte ham inn og bar ham ut og
begravde ham. 7 Omkring tre timer seinere kom kona til
Ananias dit, uten å vite hva som hadde skjedd med mannen.
8 Peter spurte henne:"Disse pengene som dere ga oss,
var det hele beløpet dere fikk for jordstykket?""Ja", svarte
hun,"det var det." 9 Da sa Peter:"Hvordan kunne du og
mannen din bli enige om å gjøre noe slikt, tenk å forsøke å
lyve for Guds Ånd? De skrittene du nettopp nå hører nærme
seg utenfor døren, det er skrittene til de mennene som har
begravd mannen din. Nå skal de også bære deg ut." 10 I
samme øyeblikk falt hun sammen foran Peter og døde. Da
de unge mennene kom inn og fikk se at hun var død, bar
de også henne ut og begravde henne ved siden mannen
hennes. 11 Hele menigheten, og alle andre som hørte om
dette, var rystet og sjokkert. 12 Utsendingene gjorde mange
merkelige mirakler blant folket. De troende møtte hverandre
regelmessig på det stedet i templet som ble kalt Salomos
buegang. 13 Ingen andre våget å blande seg med dem, men
folket hadde stor respekt for de troende. 14 Flere og flere
begynte å tro på Herren Jesus, både menn og kvinner. 15
Da de hørte om miraklene som utsendingene gjorde, bar
de ut syke på gatene og la dem på liggematter og bårer
for at i det minste skyggen fra Peter kunne falle på dem
når han gikk forbi. 16 Til og med fra byene og småstedene
rundt Jerusalem kom det mange. De tok med seg syke og
personer som var besatt av onde ånder, og alle ble helbredet.
17 Øverstepresten og tilhengerne hans, som var saddukeere,
ble misunnelige da de så alt utsendingene gjorde. 18 Derfor
fikk de arrestert og fengslet dem. 19 Men om natten kom en
engel fra Herren og åpnet portene til fengslet og slapp dem
ut, og han sa: 20 "Gå og still dere fram i templet og fortell alt
om det nye livet for folket." 21 Utsendingene var lydige mot
oppfordringen. Tidlig på morgenen gikk de til templet og
begynte å undervise. Imens kalte øverstepresten og hans
nærmeste menn sammen Det jødiske rådet, det vil si alle
de religiøse og politiske lederne i Israel. De sendte bud
til fengslet for å hente utsendingene. 22 Men da tjenerne
kom til fengslet, var ikke utsendingene der. Mannen vendte
tilbake til rådet og rapporterte: 23 "Portene til fengslet var
låste og vaktene sto utenfor, men da vi åpnet, var det ingen
der." 24 Da offiseren ved tempelvakten og øverstepresten
hørte dette, ble de forskrekket og undret seg over hva som
kunne ha skjedd. 25 På samme tid kom noen og fortalte
at de mennene som de hadde fengslet, nå sto i templet
og underviste folket. 26 Offiseren gikk dit sammen med
vaktene og hentet utsendingene, men uten vold, for de var
redde for å bli lynsjet av folket. 27 Da utsendingene ble
stilt fram for Det jødiske rådet, begynte øverstepresten å
forhøre dem og sa: 28 "Vi forbød dere strengt å tale eller
undervise om denne mannen. Likevel har dere fylt hele

Jerusalem med undervisningen deres. Dere anklager oss
for å ha drept ham!" 29 Peter og de andre utsendingene
svarte:"Det er viktigere å være lydig mot Gud enn å være
lydig mot mennesker. 30 Våre forfedres Gud vakte Jesus
opp fra de døde, etter at dere hadde hengt ham på et kors
og drept ham. 31 Ja, Gud har opphøyet ham og satt ham
på sin høyre side for at han skal regjere. Han har gjort
ham til en høvding som frelste oss ved å ta straffen for
våre synder på seg, slik at Israels folk kan vende om til
Gud og få tilgivelse. 32 Vi har selv sett dette skje og kan
vitne om at det er sant. Det kan også Guds Hellige Ånd
bekrefte, den Ånd han gir til alle som lyder ham." 33 Da
medlemmene i rådet hørte dette, ble de rasende og ville
drepe utsendingene. 34 Da grep en av fariseerne i rådet
inn, han het Gamaliel og var en skriftlærd som hele folket
respekterte. Han reiste seg og ba om at utsendingene skulle
bli ført ut av retten en stund. 35 Så vendte han seg til sine
kolleger og sa:"Israelitter, tenk dere nøye om før dere gjør
noe med disse mennene! 36 Bråkmakere kommer og går.
For et tid siden var det en tvilsom type ved navn Teudas,
som ga seg ut for å være noe. Han hadde rundt regnet 400
mann som sluttet seg til ham. Men da han ble drept, spredde
tilhengerne seg til alle kanter og bevegelsen døde ut. 37 På
den tiden da skatteregistreringen fant sted, dukket Judas
fra Galilea opp. Han fikk med seg mange tilhengere, men
også han ble drept, og alle som fulgte ham ble spredd. 38
Derfor foreslår jeg at dere lar disse mennene være i fred
og tillater at de går herfra. Dersom det de holder på med
bare er menneskelige påfunn, da vil det hele snart renne
ut i sanden. 39 Dersom bevegelsen derimot er fra Gud,
da kan dere likevel ikke stoppe den. Vær på vakt at dere
ikke kjemper mot selveste Gud!" 40 Medlemmene i rådet
aksepterte forslaget hans. De kalte utsendingene inn og
nøyde seg med å la dem bli pisket. Etterpå la de på nytt ned
forbud mot at de skulle undervise om Jesus, og så fikk de
gå. 41 Men utsendingene dro fra retten lykkelige over at Gud
hadde vurdert at de var verdige til å bli vanæret på grunn
av troen på Jesus. 42 Hver dag fortsatte de å undervise
både i templet og i hjemmene. Til alle spredde de det glade
budskapet om at Jesus er Messias, den lovede kongen.

**6** Antallet utsendinger økte raskt på denne tiden. Det oppsto
en del misnøye blant de troende. De gresktalende jødene
anklaget de innfødte jødene for å diskriminere enkene deres
ved den daglige utdelingen av mat. 2 Utsendingene kalte
derfor alle inn til et møte og sa:"Vår hovedoppgave er å spre
Guds budskap og ikke å skjøtte utdelingen av mat. 3 La oss
derfor, kjære søsken, velge ut sju respekterte menn, som
er fylte av Guds Ånd og som passer for denne oppgaven.
Så kan de skjøtte utdelingen av mat og andre praktiske
oppgaver. 4 Vi kan heller disponere tiden vår til bønn og
spre budskapet fra Gud." 5 Alle syntes dette var et fornuftig
forslag. De valgte ut følgende personer: Stefanus, en mann
som var fylt av tro og Guds Hellige Ånd, Filip, Prokorus,
Nikanor, Timon, Parmenas og Nikolaus fra Antiokia, en
mann som hadde konvertert til jødedommen og nå trodde
på Jesus. 6 Disse sju ble ført fram for utsendingene, som
innvieet dem til denne oppgaven ved å be og legge hendene
på dem. 7 Budskapet om Jesus spredde seg nå til flere
og flere. Antallet utsendinger i Jerusalem økte kraftig, og
en mengde prester begynte også å tro. 8 Stefanus var
fylt av Guds kjærlighet og kraft, og han gjorde merkelige
mirakler og tegn blant folket. 9 En dag begynte noen menn
fra den synagogen som ble kalt"De frigitte", å diskutere med
Stefanus. Dette var jøder fra Kyréne og Alexandria og fra
provinsene Kilikia og Asia. 10 Ingen av dem kunne hevde
seg mot Stefanus som argumenterte med en visdom som
var gitt ham av Guds Ånd. 11 De overtalte derfor noen menn
i all hemmelighet til å lyve om Stefanus og påstå at de hadde
hørt ham snakke nedsettende om Moses og Gud. 12 På
det måten klarte de å de hisse opp både folket, lederne
og de skriftlærde. De grep Stefanus og stilte ham fram for
Det jødiske rådet. 13 Der fortsatte de falske vitnene med å
si:"Denne mannen snakker hele tiden negativt om templet,
og han angriper Moseloven. 14 Vi har selv hørt ham si at
denne Jesus fra Nasaret skal ødelegge templet og bryte ned
de tradisjonene vi har fått fra Moses." 15 Mens dette pågikk,
så alle i retten skarpt på Stefanus. De merket at ansiktet
hans fikk en glans som hos en engel.

**7** Øverstepresten spurte Stefanus:"Er disse anklagene
sanne?" 2 Stefanus svarte:"Kjære brødre og ledere i
folket vårt! Hør etter det jeg vil si! Vår mektige og vidunderlige
Gud viste seg for vår stamfar Abraham, da han bodde i
Mesopotamia før han hadde flyttet til Karan. 3 Gud sa til
ham:'Gå ut fra ditt land og dine slektninger og gå til det
landet som jeg skal lede deg til.' 4 Derfor flyttet Abraham fra
landet til kaldeerne og bosatte seg i Karan. Der bodde han
til faren hans var død. Siden førte Gud ham videre til det
landet der dere nå bor. 5 Gud ga ham ingen jord, ikke et
eneste lite område, men han lovet at hele landet til slutt
skulle tilhøre Abraham og etterkommerne hans. Dette til
tross for at Abraham på den tiden ikke hadde noen barn. 6
Gud sa også til ham at etterkommerne hans skulle bo i et

fremmed land og bli slaver og være undertrykket i 400 år. 7
'Men jeg skal straffe det folket som gjør dem til slaver', sa
Gud,'og etter dette skal de forlate det fremmede landet og
tilbe meg på dette stedet.' 8 Gud ga Abraham instruksjoner
om at alle gutter i hver familie skulle bli omskåret. Det var et
tegn på at de aksepterte den pakten Gud hadde inngått med
Abraham. Da Abraham sin sønn som het Isak, var født, ble
han omskåret på den åttende dagen. Isak ble seinere far til
Jakob, og Jakob ble far til de tolv sønnene som bli regnet
som våre stamfedre. 9 Disse stamfedrene, altså sønnene til
Jakob, var misunnelige på broren sin som het Josef. De
solgte Josef som slave til Egypt, men Gud var med ham. 10
Først reddet han Josef ut av alle vanskelighetene og lot
ham bli en høyt aktet og mektig medarbeider hos farao som
var konge i Egypt. Deretter ga Gud Josef en slik visdom at
farao utnevnte ham til å styre hele Egypt og ta hånd om den
kongelige forvaltningen. 11 Etter et tid ble det sultekatastrofer
og store lidelser i Egypt og Kanaan, der forfedrene våre
bodde. Folket vårt manglet mat. 12 Da fikk Jakob høre at det
fortsatt var såkorn i Egypt. Derfor sendte han sine sønner dit
for å kjøpe såkorn, først en gang og så en gang til. 13 På
den andre reisen til Egypt avslørte Josef for dem hvem han
var, og brødrene ble presentert for farao. 14 Noe seinere
sendte Josef bud etter faren sin Jakob og hele slekten hans
for at de skulle komme til Egypt. Til sammen var de 75
personer. 15 Så kom Jakob til Egypt og ble der til han døde,
både han og sønnene hans. 16 Kroppene deres ble ført til
Sikem og ble begravd i den graven som Abraham kjøpte
av Hemors sønner. 17 Nå nærmet det seg den tiden da
Gud skulle innfri løftet sitt til Abraham. Folket vårt hadde
vokst kraftig og blitt et stort folk i Egypt. 18 Men på denne
tiden fikk Egypt en ny konge, en som ikke kjente til Josef.
19 Denne kongen var grusom mot folket vårt og forsøkte
ved list å kvitte seg med alle gjennom å tvinge forfedrene
våre til å sette ut sine nyfødte barn, slik at de skulle dø. 20
I denne tiden ble Moses født. Han var et uvanlig vakkert
barn. Foreldrene hans skjulte ham hjemme i tre måneder. 21
Til slutt ble han for stor til å gjemme bort. De ble tvunget
til å sette ham ut. Da ble han funnet av datteren til farao.
Hun adopterte gutten som sin egen sønn. 22 Moses fikk
den beste utdannelsen noen kunne få i Egypt. Han var
handlekraftig og snakket med stor myndighet. 23 Da Moses
var 40 år, begynte han å gruble over sine røtter og ville lete
opp sitt eget folk, israelittene, for å hjelpe dem. 24 Ved et
besøk han gjorde blant sine, fikk han se en egypter som
mishandlet en israelitt. Han skyndte seg og kom israelitten til
hjelp og hevnet seg ved å drepe egypteren. 25 Moses trodde
at folket skulle forstå at Gud hadde sendt ham for å sette
alle fri, men det gjorde de ikke. 26 Neste dag fikk han øye på
to israelitter som hadde røket opp i slagsmål. Han forsøkte å
mekle mellom dem og sa:'Dere er jo brødre! Hvorfor vil dere
skade hverandre?' 27 Men de som hadde startet slagsmålet,
dyttet Moses unna og spurte:'Hvem har satt deg til leder og
dommer over oss? 28 Tenker du å drepe meg som du drepte
egypteren i går?' 29 Da Moses hørte at det han hadde gjort,
var kjent, flyktet han fra Egypt og levde som fremmed i
landet Midjan. Der ble han far til to sønner. 30 Da han 40 år
seinere oppholdt seg i ørkenen, nær fjellet Sinai, viste en
engel seg for ham i en brennende tornebusk. 31 Moses ble
svært forbauset over det han så, og da han gikk nærmere
for å undersøke hva det var, ropte Herren til ham: 32 'Jeg er
dine forfedres Gud, Abrahams, Isaks og Jakobs Gud.' Da
skalv Moses av frykt og våget ikke å se opp. 33 Herren sa
til ham:'Ta av deg sandalene, for du står på hellig jord. 34
Jeg har sett lidelsene som mitt folk treller under i Egypt og
hørt ropene deres. Nå har jeg kommet for å sette dem fri,
og jeg sender deg tilbake til Egypt.' 35 Gud sendte altså
tilbake den samme mannen, som folket før hadde avvist med
ordene:'Hvem har satt deg til leder og dommer over oss?'.
Gjennom engelen som viste seg i tornebusken, ble han valgt
ut til leder og redningsmann. 36 Moses fikk ved hjelp av
mirakler og tegn lede folket ut av Egypt, gjennom Rødehavet
og ørkenen i 40 år. 37 Det var Moses som bar fram Guds
budskap til israelittene og sa:'Gud skal la en profet lik meg
stå opp for dere av deres eget folk.' 38 Det var også Moses
som fikk snakke med en engel på fjellet Sinai og formidle
engelen sitt budskap til folket da de var i ørkenen. Han fikk
ta imot Guds lov, budskapet som gir liv, og overgi det til oss.
39 Men forfedrene våre satte seg opp mot Moses og ville
vende tilbake til Egypt. 40 De sa til Aron, som var bror til
Moses:'Lag guder til oss som kan lede oss, for denne Moses
som førte oss ut av Egypt, ser ut til å ha forsvunnet.' 41 Så
laget de en avgud i form av en kalv og ofret til den, glade
over det de selv hadde skapt i menneskelig klokskap. 42
Da ga Gud opp folket og lot dem tjene solen, månen og
stjernene som sine guder! I profetene sin bok sier Gud:'Var
det meg dere ofret til i de 40 årene i ørkenen, dere Israels
folk? 43 Nei, dere drasset omkring på avgudene deres, teltet
til Molok og stjernen til Romfa, bilder som dere selv gjorde
for å kunne tilbe. Derfor skal jeg fordrive dere til et land
bortenfor Babylon.' 44 På reisen gjennom ørkenen hadde
forfedrene våre med seg vitnesbyrdets telt. Teltet var laget
nøyaktig etter det forbilde som Gud hadde vist Moses. 45
Det gikk siden i arv til forfedrene våre. Da Josva erobret

landet fra folkene som Gud drev bort, tok de med seg teltet
inn i det nye landet. Det ble siden brukt helt til kong Davids
tid. 46 Gud hadde i sin godhet valgt ut David til å tjene ham,
og David ba om å få bygge et tempel for Israels Gud, 47 Det
ble sønnen hans Salomo som fikk gjøre det. 48 Likevel bor
ikke den Høyeste i bygninger som menneskene har laget.
Gud sier jo i profeten Jesaja: 49 'Himmelen er min trone,
og jorden er min foteskammel. Kan du bygge et tempel til
meg som er bedre enn dette? sier Herren. Kan du gi meg et
sted der jeg kan bo? 50 Jeg har jo skapt både himmelen
og jorden.' 51 Dere gjenstridige skapninger, som nekter å
høre på det Gud sier. Dere er som de verste gudsfornektere!
Alltid gjør dere motstand mot Guds Hellige Ånd, akkurat
som forfedre deres gjorde. 52 Si meg navnet på en eneste
profet som bar fram Guds budskap og ikke ble forfulgt av
forfedrene deres. De drepte til og med dem som forutsa
at den Rettferdige skulle komme, han som dere nå har
forrådt og myrdet. 53 Dere var med vilje og vitende ulydige
mot Moseloven, til tross for at dere fikk den overrakt fra
englenes hender." 54 Da de religiøse lederne hørte dette,
ble de så rasende på Stefanus at de freste av sinne. 55
Stefanus, som var fylt av Guds Hellige Ånd, så opp mot
himmelen og fikk se Guds herlighet og Jesus som sto ved
Guds høyre hånd. 56 Stefanus sa:"Jeg ser himmelen åpen
og Jesus, Menneskesønnen, stå ved Guds høyre hånd!" 57
Da skrek de høyt og holdt seg for ørene. Så kastet de seg
over Stefanus. 58 De slepte ham ut av byen for å steine
ham. De som anklaget ham, vrengte av seg kappene sine
og la dem foran føttene på en ung mann som het Saulus. 59
Mens steinene haglet over Stefanus, ba han:"Herre Jesus,
ta imot min Ånd." 60 Så falt han på kne og ropte:"Herre, du
må ikke anklage dem for denne synden!" Med disse ordene
hengende i luften drepe de ham.

8 Også Saulus syntes det var rett at de drepte Stefanus.
Samme dagen brøt det ut en alvorlig forfølgelse av de
troende. Den rammet hele menigheten i Jerusalem. Alle
bortsett fra utsendingene ble spredd over hele Judea og
Samaria. 2 Noen troende menn i den dypeste sorg rakk
å begrave Stefanus. 3 Saulus var mer enn grusom i sin
forfølgelse av de troende. Han brøt seg inn i hus etter hus,
slepte ut menn og kvinner og satte dem i fengsel. 4 De
troende som hadde blitt spredd, reiste omkring og fortalte
de glade nyhetene om Jesus over alt der de kom. 5 Filip,
for eksempel, reiste til hovedstaden i Samaria og fortalte
folket der at Jesus er Kristus, den lovede kongen. 6 Mange
lyttet oppmerksomt på det han hadde å si når de så de store
miraklene han gjorde. 7 Mange onde ånder ble drevet ut og
forlot sine offer under høye skrik. Mange som hadde vært
lamme, eller handikappet på andre måter, ble helbredet. 8
Dette utløste stor glede i byen. 9 I byen var det også en
mann som het Simon. Han hadde drevet med trolldom i
mange år og hadde stort innflytelse over folket i Samaria.
Han påsto seg å være noe stort. 10 Alle, både rike og
fattige, sa om ham:"Han er en gud, det er Den store kraften
som viser seg i ham." 11 På grunn av trolldommen var alle
tilhengere av ham. 12 Men nå begynte folket i stedet å tro
på Filip og budskapet om Jesus Kristus, at Gud ville gjøre
menneskene til sitt eget folk. Mange menn og kvinner lot seg
døpe. 13 Også Simon kom til tro og ble døpt. Han fulgte
Filip over alt der han gikk, og han var forbløffet over de
tegn og mirakler som Filip gjorde. 14 Ryktet om at folket i
Samaria hadde begynt tro på budskapet om Jesus, nådde
også Jerusalem. Apostlene sendte derfor Peter og Johannes
dit. 15 Straks begynte de å be for alle som nylig var kommet
til tro, at de måtte få Guds Hellige Ånd. 16 For Guds Ånd
hadde ennå ikke kommet og fylt noen av dem, men de var
bare døpt i navnet til Herren Jesus. 17 Peter og Johannes la
nå hendene på hver enkelt, og de fikk Guds Hellige Ånd. 18
Da Simon så at de fikk Guds Ånd ved at utsendingene la
hendene på hodene deres, tilbød han utsendingene penger
og sa: 19 "La meg også få denne makten, slik at mennesker
får Guds Hellige Ånd når jeg legger hendene på dem." 20
Peter svarte:"Både du og pengene dine skal gå til grunne for
alltid, dersom du tror at du kan kjøpe Guds gave for penger!
21 Du har ikke noe med dette å gjøre, for din innstilling til
Gud er helt feil. 22 Vend om fra din ondskap og be til Herren
Jesus, så kanskje han tilgir deg dine lumske planer. 23 Jeg
ser at du fortsatt sitter fast i avgudsdyrkelse og ikke har
forlatt din onde måte å tenke på." 24 Da ropte Simon:"Be for
meg til Herren, slik at jeg ikke bli rammet av dette fryktelige!"
25 Etter at Peter og Johannes hadde spredd budskapet om
Herren Jesus i hovedstaden i Samaria, og bekreftet for folket
at de selv hadde sett og hørt alt det de fortalte, vendte de
tilbake til Jerusalem. På veien stanset de i flere av byene i
Samaria for å fortelle de glade nyhetene om Jesus også der.
26 En engel fra Herren viste seg nå for Filip og sa til ham:"Gå
sørover, langs veien i ørkenen som går mellom Jerusalem
og Gaza". 27 Filip var lydig og gikk straks av sted. På
veien kom en høy embetsmann, som arbeide ved hoffet hos
Kandake, den etiopiske dronningen. Han hadde ansvaret for
skattkamrene hos dronningen, og hadde reist til Jerusalem
for å tilbe i templet. 28 Nå var han på vei tilbake i vognen sin.
Han satt og leste høyt fra profeten Jesaja. 29 Da sa Guds

Ånd til Filip:"Gå bort til vognen og hold deg nært den!" 30
Filip skyndte seg bort, og da han hørte mannen lese det Gud
hadde forutsagt ved profeten Jesaja, spurte han:"Forstår du
det du leser?" 31 "Nei", svarte mannen."Hvordan skulle jeg
kunne det, når ingen forklarer det for meg?" Så ba han Filip
stige opp i vognen og sette seg ved siden av ham. 32 Det
stedet i Skriften han nettopp hadde lest, var dette:"Slik som
en sau blir ført bort for å slaktes, eller som et lam som står
stille når det blir klippet, på samme vis åpnet han ikke sin
munn. 33 Han ble sjikanert og dømt urettferdig. Hvem kan
fortelle om etterkommerne hans, når livet hans blir rykket
bort fra jorden?" 34 Mannen spurte Filip:"Sa profeten Jesaja
dette om seg selv eller om noen andre?" 35 Ut fra dette
skriftstedet begynte Filip å forklare de glade nyhetene om
Jesus. 36 Mens de reiste langs veien, kom de til et sted med
vann. Da sa den etiopiske mannen:"Se, her finnes vann! Kan
jeg bli døpt?" 38 Så ga han befaling om å stanse vognen.
Sammen steg de ned i vannet, og Filip døpte ham. 39 Da de
kom opp av vannet, rykket Guds Ånd plutselig Filip bort, og
mannen så ham ikke mer. Han fortsatte reisen sin glad og
lykkelig. 40 Filip hadde blitt forflyttet til byen Asjdod, og han
dro fra by til by og fortalte de glade nyhetene om Jesus på
sin vei fram til Cæsarea.

**9** Saulus var fortsatt fylt av hat og mordlyst mot alle
som var disiplene til Herren Jesus. En dag gikk han til
øverstepresten i Jerusalem. 2 Der ba han om å få med seg
dokumenter adressert til synagogene i Damaskus, for at
han kunne få fullmakt til å arrestere alle i Damaskus som
fulgte Jesusveien, både menn og kvinner. Han ville føre
dem som fanger til Jerusalem. 3 Da han reiste av sted
og nærmet seg Damaskus, ble han plutselig omsluttet av
en sterk stråleglans fra himmelen. 4 Han falt til jorden og
hørte en stemme som sa:"Saulus! Saulus! Hvorfor forfølger
du meg?" 5 Han spurte:"Hvem er du, herre?" Stemmen
svarte:"Jeg er Jesus, han som du forfølger! 6 Reis deg opp
og gå inn i byen og vent der, så vil du får vite hva du skal
gjøre." 7 Mennene som var sammen med Saulus, sto helt
tause av overraskelse. De hørte lyden av stemmen, men så
ingen. 8 Da Saulus litt etter litt reiste seg fra jorden, merket
han at han ikke kunne se. De var nødt til å leie ham inn
i Damaskus. 9 I tre dager var han helt blind, og verken
spiste eller drakk i denne perioden. 10 I Damaskus bodde
en disippel som het Ananias. Nå snakket Herren til ham i
et syn og sa:"Ananias!""Ja, Herre!" svarte han. 11 Da sa
Herren:"Gå bort til den gaten som har navnet: Den rette
gaten. Finn huset til Judas og spør etter en mann som heter
Saulus fra Tarsus. Han er i bønn til meg nettopp nå. 12 I et
syn har jeg vist ham at en mann som heter Ananias, skal
komme inn og legge hendene på ham, for at han kan få
synet sitt igjen!" 13 "Men Herre!" utbrøt Ananias."Jeg har
hørt om alt det onde denne mannen har gjort mot de troende
i Jerusalem. 14 Vi vet at han har dokumenter med seg fra
øversteprestene, som gir ham fullmakt til å arrestere alle her
i Damaskus som tilber deg!" 15 Herren Jesus sa:"Gå, og
gjør som jeg sier, for jeg har valgt ut Saulus til å være mitt
redskap. Han skal gjøre meg kjent for mange forskjellige folk
og makthavere, og også for Israels folk. 16 Og jeg vil vise
ham hvor mye han må lide for meg." 17 Da gikk Ananias
dit og fant Saulus. Han la hendene på ham og sa:"Saulus,
min bror, Herren selv, Jesus, han som viste seg for deg på
veien, har sendt meg for at du skal få ditt syn tilbake og
bli fylt av Guds Hellige Ånd." 18 I samme øyeblikk var det
som om tykke skjell falt fra øynene til Saulus, og han kunne
se igjen! Straks reiste han seg opp og lot seg døpe. 19 Da
han hadde spist, fikk han kreftene tilbake. Saulus stanset
igjen noen dager hos utsendingene i Damaskus. 20 Straks
begynte han å gå rundt i synagogene og undervise om at
Jesus virkelig er Guds sønn. 21 Alle som hørte ham ble
forskrekket og spurte:"Var det ikke han som i Jerusalem
forsøkte å drepe alle som tilber Jesus? Ryktet sa at han var
på vei hit for å arrestere de troende og føre dem som fanger
til øversteprestene?" 22 Saulus talte med stadig større kraft,
og jødene i Damaskus hadde ingen argumenter å sette imot
når han beviste at Jesus er Messias, den lovede kongen. 23
Etter en tid hadde de religiøse lederne fått nok og forsøkte å
gjøre slutt på Saulus. 24 Saulus fikk greie på planene deres.
De holdt vakt ved byens porter både dag og natt for å kunne
drepe ham. 25 En natt tok noen av de troende og firte ham
ned i en korg fra en åpning i bymuren. 26 Saulus vendte nå
tilbake til Jerusalem, men da han forsøkte å slutte seg til
disiplene der, var de reserverte mot ham. Ingen våget helt å
stole på at han virkelig hadde blitt en disippel. 27 Barnabas
tok ham med til utsendingene og fortalte for dem hvordan
Saulus på veien hadde sett Herren Jesus og hvordan han
hadde snakket til ham. Etterpå hadde Saulus med stort mot
undervist om Jesus i Damaskus. 28 Etter dette aksepterte
de Saulus, og han gikk ut og inn hos dem i Jerusalem. Han
spredde budskapet om Herren Jesus uten den minste frykt.
29 Han talte også til de gresktalende jødene og diskuterte
med dem. Det drøyde ikke lenge før de gjorde seg opp
planer om å drepe ham. 30 Da de troende fikk greie på dette,
tok de med seg Saulus til Cæsarea og sendte ham videre
til hans hjemby som var Tarsus. 31 Menighetene fikk nå
være i fred i hele Judea, Galilea og Samaria. Medlemmene

ble stadig sterkere, og alle levde i lydighet og respekt for
Herren. Gjennom Guds Hellige Ånds styrke og hjelp kom
også mange nye mennesker til tro. 32 Peter reiste nå fra
sted til sted for å besøke menighetene. På en av reisene
sine kom han også til de troende i byen Lod. 33 Der møtte
han en mann som het Æneas, som var lam og hadde vært
nødt til å ligge på en liggematte i åtte år. 34 Peter sa til
ham:"Æneas! Jesus Kristus helbreder deg. Reis deg opp
og rull liggematten din sammen!" I samme øyeblikk reiste
Æneas seg opp. 35 Alle som bodde i Lod og på Saronsletten,
så ham seinere gå frisk og sunn omkring, og de begynte
å tro på Herren Jesus! 36 I byen Joppe bodde det blant
disiplene en kvinne som het Tabita, på gresk blir navnet
Dorkas. Hun hadde gjort mye godt mot andre mennesker
og spesielt mot de fattige. 37 På denne tiden ble hun syk
og døde. Vennene hennes stelte henne for begravelsen og
la henne i et rom som var en trapp opp. 38 Da disiplene
hørte at Peter var i Lod, som lå like i nærheten, sendte de
av sted to menn for å be ham komme til Joppe så fort som
mulig. 39 Peter fulgte straks med, og da han kom dit, tok
de han med opp trappen der Tabita lå. Rommet var fylt av
gråtende enker. De viste Peter de skjortene og kappene
Tabita hadde sydd mens hun ennå levde. 40 Peter ba alle å
forlate rommet. Så falt han på kne og ba, og etter en stund
vendte han seg mot den døde og sa:"Tabita, reis deg opp!"
Da slo hun opp øynene sine, og da hun fikk se Peter, satte
hun seg opp. 41 Peter rakte henne hånden og hjalp henne
opp på føttene. Så ropte han på de troende og enkene og
lot dem komme innfor å se henne stå der lys levende. 42
Nyheten om det som hadde skjedd, spredde seg i hele byen,
og mange begynte å tro på Herren Jesus. 43 Peter stanset
derfor et tid i Joppe og bodde hos Simon, en mann som
arbeidet med å garve skinn.

**10** I Cæsarea bodde en romersk offiser som het Kornelius,
og han var kaptein for Den italiske bataljonen. 2 Han,
og alle i huset hans, tilba Israels Gud og var nøye med å
være lydige mot ham. Kornelius ga store gaver til de fattige
blant jødene og ba regelmessig til Gud. 3 En ettermiddag da
han ba, klokka var omkring tre, fikk han i et syn se en Guds
engel komme mot ham og si:"Kornelius". 4 Skrekkslagen
stirret Kornelius på engelen og spurte:"Hva vil du, herre?"
Engelen svarte:"Gud har hørt bønnene og sett gavene dine
til de fattige. 5 Send nå av sted noen menn til Joppe og
hent den mannen som heter Simon Peter. 6 Han bor i et
hus nede ved havet hos en mann som arbeider med å
garve skinn og heter Simon." 7 Så snart engelen hadde
forsvunnet, kalte Kornelius på to av tjenerne sine og en
soldat, som også trodde på Gud. 8 Han fortalte alt som
hadde skjedd og sendte dem av sted til Joppe. 9 Neste dag
ved middagstiden nærmet mennene seg Joppe. Samtidig
gikk Peter opp på takterrassen øverst på huset for å be. 10
Etter en stund ble han sulten og ba om å få noe å spise,
men mens maten ble gjort i stand, fikk han se et syn. 11
Han så himmelen åpen, og noe som lignet en stor duk ble
senket ned på jorden. Duken var festet i sine fire hjørner. 12
Den inneholdt alle slags dyr, både av den typen som flyr og
slike som lever på land. 13 En stemme sa til ham:"Reis deg
opp, slakt og spis!" 14 "Nei, aldri, Herre", svarte Peter."Jeg
har aldri spist noe som Gud har forbudt i Moseloven." 15
Igjen hørte han stemmen som sa:"Dersom Gud har gjort
noe tillatt, må ikke du behandle det som forbudt." 16 Det
samme synet ble gjentatt tre ganger, og så ble duken trukket
opp til himmelen. 17 Peter var svært forvirret. Hva kunne
synet bety? I samme øyeblikk kom mennene som Kornelius
hadde sendt av sted. De hadde spurt seg fram til huset og
sto nå utenfor porten. 18 De ropte:"Er det her Simon Peter
bor?" 19 Peter var fortsatt opptatt med å gruble over synet
da Guds Ånd sa til ham:"Tre menn har kommet hit for å
treffe deg. 20 Gå ned og ta imot dem som er kommet og
bli med dem. Vær ikke urolig, for det er jeg som har sendt
dem." 21 Da gikk Peter ned og møtte mennene og sa:"Det er
jeg som er Simon Peter. Er det noe spesielt dere vil meg?"
22 Da fortalte de:"Vi er sendt hit av den romerske offiseren
Kornelius. Han tilber Israels Gud og tar på alvor å være lydig
mot ham. Han er avholdt av alle jødene. Nå har en engel
fra Gud sagt til ham at han skulle sende bud etter deg, slik
at han kan få greie på det du har å si." 23 Peter bød dem
da inn og lot dem bli der natten over. Neste dag tok han
med seg noen troende fra Joppe og fulgte med mennene.
24 Dagen etterpå kom de fram til Cæsarea, der Kornelius
ventet på ham. Han hadde samlet alle slektningene sine
og nærmeste venner for at de skulle få treffe Peter. 25 Da
Peter steg inn i huset, falt Kornelius på kne for ham og tilba
ham. 26 Peter dro ham opp og sa:"Reis deg opp! Jeg er et
vanlig menneske akkurat som du!" 27 Så snakket de med
hverandre og gikk sammen inn i det rommet der de andre
var samlet. 28 Peter sa til alle:"Som dere vet, er det forbudt
for meg som jøde å ha omgang med noen fra et annet folk
og besøke hjemmet deres på denne måten. Men Gud har
vist meg at jeg aldri skal nedvurdere et annet menneske
og anse det som uverdig i Guds øyne. 29 Derfor fulgte jeg
med uten til å protestere da dere sendte bud etter meg. Si
meg nå hva det er dere vil." 30 Kornelius svarte:"For tre

dager siden, da jeg som vanlig ba her hjemme ved tretiden
på ettermiddagen, sto plutselig en mann kledd i skinnende
klær foran meg. 31 Han sa til meg:'Kornelius, Gud har hørt
bønnene og sett gavene dine til de fattige. 32 Send nå noen
menn av sted til Joppe og hent hit en mann som heter Simon
Peter. Han bor i et hus nede ved havet, hos en mann som
heter Simon og som arbeider med å garve skinn.' 33 Derfor
sendte jeg straks bud etter deg, og jeg er svært takknemlig
for at du ville komme. Nå er vi alle samlet her for Herren
Gud og venter med iver på å høre hva han har gitt deg i
oppdrag å si!" 34 Da svarte Peter:"Jeg ser nå helt klart at
Gud behandler alle folk likt. 35 Han er villig til å ta imot hvert
menneske som tilber ham og som lever i tråd med hans
vilje. Det er det samme hvilket folk den enkelte tilhører. 36
Dere har sikkert hørt om de glade nyhetene som har blitt
meddelt Israels folk, at de kan få fred med Gud ved Jesus
Kristus som er Herre for alle. 37 Dere kjenner til det som
skjedde etter at døperen Johannes sto fram og begynte å
tale til folket, hvordan det hele startet oppe i Galilea og så
spredde seg over hele Judea. 38 Dere kjenner til at Gud fylte
Jesus fra Nasaret med sin Hellige Ånd og ga ham kraft til
den oppgaven han fikk, og at Jesus gikk omkring og gjorde
godt og helbredet alle som var fanget i djevelens makt. Alt
var mulig for Jesus etter som Gud var med ham. 39 Vi som
ble valgt ut til å bli Jesus sine nære disipler, har selv sett alt
det han gjorde, både rundt i landet og i Jerusalem. Vi kan
vitne om at dette virkelig har skjedd. Denne mannen hengte
de på et kors og henrettet ham. 40 På den tredje dagen
vakte Gud ham opp fra de døde. Gud lot ham vise seg etter
oppstandelsen. 41 Ikke for hele folket, men bare for oss
som Gud på forhånd hadde valgt ut til å spre budskapet
om Jesus. Det var sammen med oss Jesus spiste og drakk
etter at han hadde stått opp fra de døde. 42 Han sendte oss
av sted for å fortelle folk alle steder at han er den som har
fått oppdraget fra Gud til å være dommer over alle, både
levende og døde. 43 Alle profetene som har båret fram Guds
budskap om ham, har fortalt at hver og en som tror på ham
skal få syndene sine tilgitt gjennom det han har gjort for oss."
44 Mens Peter enda talte, kom plutselig Guds Hellige Ånd og
fylte alle som lyttet til budskapet hans. 45 De troende jødene
som hadde kommet dit sammen med Peter, ble forskrekket
over at Guds Hellige Ånd hadde kommet over alle disse
menneskene. De hadde trodd at Guds Ånd bare var en gave
til jødene. 46 Men nå rådde det ikke lenger noen tvil om
saken, for de hørte alle tale fremmede språk og hylle Gud.
47 Da spurte Peter:"Er det noen her som synes det er galt at
vi døper, nå når de har fått Guds Hellige Ånd på samme
måte som vi?" 48 Så lot han medarbeiderne sine døpe
alle, etter som de hadde fått fellesskap med Jesus Kristus.
Kornelius ba at Peter måtte stanse hos dem noen dager.

**11** Snart fikk utsendingene og de andre troende i Judea
høre at også andre folk hadde tatt imot budskapet om
Jesus. 2 Da Peter kom tilbake til Jerusalem, begynte de
troende jødene å anklage ham og si: 3 "Hvorfor har du
besøkt slike som ikke er jøder? Du har til og med spist
sammen med dem." 4 Da fortalte Peter det som hadde
skjedd. Han sa: 5 "En dag, da jeg var i byen Joppe, kom
Guds Ånd over meg mens jeg ba og jeg fikk se et syn. Jeg
så noe som lignet en stor duk bli senket ned fra himmelen.
Duken var festet i sine fire hjørner og kom helt ned til meg. 6
Da jeg undersøkte den nærmere, fikk jeg se at den inneholdt
alle slags ville og tamme dyr, både slike som flyr og slike
som lever på land. 7 Jeg hørte en stemme si:'Peter, reis deg
opp, slakt og spis.' 8 Jeg svarte:'Nei, aldri, Herre. Jeg har
aldri spist noe som Gud har forbudt i Moseloven.' 9 Men
stemmen fra himmelen hørte jeg på nytt, som sa:'Dersom
Gud har gjort noe tillatt, skal ikke du behandle det som
forbudt.' 10 Dette skjedde tre ganger, og så ble alt sammen
dratt opp til himmelen igjen. 11 I samme øyeblikk kom tre
menn til huset der vi var. De hadde blitt sendt fra Cæsarea
for å hente meg. 12 Guds Ånd sa til meg at jeg skulle følge
med uten å bekymre meg for at de ikke var jøder. Disse seks
mennene fra menigheten i Joppe fulgte også med meg, og
vi kom hjem til den mannen som hadde sendt delegasjonen
til Joppe. 13 Mannen fortalte at en engel hadde vist seg for
ham hjemme i huset og sagt til ham:'Send bud til Joppe og
hent Simon Peter. 14 Han har noe å fortelle som kan frelse
både deg og de andre i huset ditt.' 15 Jeg rakk ikke mer enn
å begynne å tale, før Guds Hellige Ånd kom og fylte alle,
akkurat som den fylte oss den første tiden. 16 Da husket
jeg at Herren Jesus hadde sagt:'Johannes døpte dere med
vann, men dere skal bli døpt med Guds Hellige Ånd.' 17 Etter
som Gud ga alle disse fremmede den samme gaven som
han ga til oss jøder som tror på Herren Jesus Kristus, hva
kunne da jeg gjøre med det?" 18 Da de andre hørte dette,
var det slutt på innvendingene deres. De begynte å hylle
Gud og sa:"Tenk at Gud også har gitt andre folk sjansen til å
vende seg bort fra synden og få evig liv." 19 De troende fra
Jerusalem, som hadde blitt spredd under den forfølgelsen
som startet etter Stefanus sin død, hadde nå kommet helt til
Fønikia, Kypros og Antiokia. De hadde underveis spredd
budskapet om Jesus bare til jødene. 20 Noen av de troende,
som var fra Kypros og Kyréne, reiste til Antiokia. De fortalte

de glade nyhetene om Herren Jesus Kristus også til noen
som ikke var jøder. 21 Gud ga dem kraft, slik at et stort antall
mennesker kom til tro og begynte å følge Herren. 22 Ryktet
om dette nådde etter en tid menigheten i Jerusalem som
straks sendte Barnabas dit. 23 Da han kom fram til Antiokia
og fikk se det Gud i sin godhet hadde gjort i byen, ble han
glad og oppfordret de troende til å holde seg til Herren Jesus
av hele sitt hjerte. 24 Barnabas var en god mann, fylt av
Guds Hellige Ånd og sterk i troen. Derfor fikk han være med
å vinne enda flere for Herren. 25 Etter dette reiste Barnabas
videre til Tarsus for å lete opp Saulus. 26 Da han hadde
funnet ham, tok han Saulus med tilbake til Antiokia. Der
stanset de i menigheten et helt år og underviste et stort
antall mennesker. Det var i Antiokia at disiplene for første
gangen fikk navnet kristne. 27 På denne tiden kom noen
personer dit fra Jerusalem. Gud hadde gitt dem evner til å
holde fram budskapet fra ham. 28 En som het Agabus, ble
drevet av Guds Ånd til å reise seg opp i et møte og forutsi at
en alvorlig sultekatastrofe ville ramme hele Romerriket. Den
inntrådte i regjeringstiden til keiser Claudius. 29 Disiplene i
Antiokia besluttet derfor å sende hjelp til de troende i Judea.
Hver og en skulle gi så mye han hadde råd til. 30 De samlet
sammen gavene og overlot alt til Barnabas og Saulus, som
fikk i oppdrag å overlevere gavene til lederne i menighetene
i Jerusalem.

**12** Omtrent på samme tiden begynte kong Herodes å
arrestere og å mishandle flere av medlemmene i
menigheten. 2 Han lot Jakob, som var bror til Johannes,
bli halshugget med sverd. 3 Da han så at de religiøse
lederne var tilfreds med dette, arresterte han også Peter.
Dette skjedde samtidig som påskehøytiden ble feiret. 4 Etter
arrestasjonen satte han Peter i fengsel og lot fire vaktskift
med fire mann i hvert skift bevokte ham. Herodes hadde
tenkt at når påsken var over, skulle han føre Peter fram
for folket og la de dømme ham. 5 Mens Peter var kastet i
fengslet, ba menigheten intenst om at Gud skulle bevare
ham. 6 Natten før han skulle bli stilt for retten, lå Peter og
sov, lenket fast mellom to soldater, og utenfor celledøren
var det andre soldater som voktet fengslet. 7 Da ble cellen
plutselig fylt av lys, og en engel fra Herren sto der. Engelen
støtte Peter i siden, vekket ham og sa:"Reis deg opp, kvikt!" I
samme øyeblikk falt lenkene fra hendene til Peter. 8 Engelen
fortsatte:"Ta på deg beltet og sandalene". Mens Peter gjorde
det, sa engelen:"Bra, svøp nå kappen om deg og følg meg."
9 Peter fulgte med engelen ut av cellen, men han trodde
hele tiden at det var et syn og ikke noe som skjedde i
virkeligheten. 10 De passerte først en vaktpost og så en til,
og var til slutt framme ved jernporten som førte ut til byen.
Porten åpnet seg for dem helt av seg selv, det var bare å gå
rett ut! Da de hadde gått nedover gaten et lite stykke, var
plutselig engelen borte! 11 Da Peter hadde roet seg litt, sa
han til seg selv:"Dette må likevel være virkelighet! Herren
sendte virkelig sin engel og reddet meg fra Herodes, og fra
alt det som jødene hadde ventet skulle ramme meg." 12 Da
han var helt seg selv igjen, gikk han hjem til Maria, som var
mor til Johannes Markus. Der var hele huset fullt av troende
som ba til Gud. 13 Peter dundret på porten, og en jente som
het Rode, kom for å låse opp. 14 Da hun kjente igjen Peter
sin stemme, ble hun så glad at hun glemte å åpne. I stedet
sprang hun inn i huset igjen og fortalte til alle at Peter sto
utenfor på gaten. 15 "Du er fullstendig fra sans og samling",
ropte de. Men hun ga seg ikke, og de sa:"Det er kanskje
hans engel." 16 I mens fortsatte Peter å dundre på døren.
Da de endelig åpnet og så at det virkelig var ham, ble de
fra seg av overraskelse. 17 Han ga tegn om at de skulle
være stille og fortalte hvordan Herren hadde ført ham ut av
fengslet. Til slutt sa han:"La Jakob og de andre i menigheten
få vite hva som har skjedd", og så gikk han videre til et
annen sted. 18 Da morgenen kom, ble det stor oppstandelse
blant soldatene i fengslet. Ingen kunne fatte hva som hadde
skjedd med Peter. 19 Da Herodes sendte bud etter Peter og
ikke fikk tak i ham, satte han i verk forhør av vaktene og
dømte samtlige til døden. Etter dette dro Herodes fra Judea
og ned til Cæsarea for å bo der. 20 Innbyggerne i Tyrus og
Sidon, som var avhengige av å bli supplert med mat fra
Herodes sitt distrikt, hadde gjort Herodes sint. Forholdet
hadde lenge vært spent mellom dem. De sendte derfor en
felles delegasjon til Herodes for å be om fred. De lyktes
med å få kongens kammerherre Blastus på sin side. 21 De
fikk løfte om å treffe Herodes. På den fastsatte dagen tok
Herodes på seg den kongelige kappen, satte seg på troen
og talte til dem. 22 Folket hyllet ham og ropte:"Det er en gud
som taler og ikke noe menneske!" 23 I samme øyeblikk lot
Herren en engel gjøre Herodes syk, etter som Herodes tok
imot tilbedelse fra mennesker i stedet for å gi Gud æren.
Han ble spist opp av ormer og døde. 24 Budskapet om
Jesus spredde seg til flere og flere. Mange mennesker kom
til tro. 25 Siden Barnabas og Saulus hadde fullført oppdraget
sitt i Jerusalem vendte de tilbake til Antiokia og tok Johannes
Markus med seg.

**13** I menigheten i Antiokia var det profeter som bar fram
budskap fra Gud, og andre som underviste. Det var:

Barnabas, Simeon, som også ble kalt"den svarte", Lukius
fra Kyréne, Manaen, som var pleiebror til fyrst Herodes, og
Saulus. 2 En gang da disse mennene tilba Herren og fastet,
sa Guds Hellige Ånd:"Velg ut Barnabas og Saulus til en
spesiell oppgave som jeg har valgt dem ut for." 3 Da de
hadde fastet og bedt ytterligere en gang, la de hendene på
de to og sendte dem ut på oppdraget. 4 Etter at Barnabas
og Saulus var blitt sendt ut av Guds Hellige Ånd, reiste
de ned til Seleukia og seilte over til Kypros. 5 Den første
byen de kom til, het Salamis. Der fant de fram til de jødiske
synagogene og talte til folket om Jesus. Johannes Markus
fulgte med som medarbeider. 6 De reiste fra by til by på
hele øya og talte. Til slutt kom de til Pafos. Der møtte de en
jødisk trollmann som het Barjesus. Han påsto at han kunne
bringe budskap fra Gud. 7 Han brukte ofte å besøke den
romerske landshøvdingen Sergius Paulus, som var en svært
klok og forstandig mann. Landshøvdingen ba nå Barnabas
og Saulus hjem til seg, etter som han ville høre budskapet
om Jesus. 8 Men trollmannen, som også ble kalt Elymas,
motarbeidet dette og forsøkte å hindre landshøvdingen fra å
tro. 9 Da ble Saulus, som også ble kalt Paulus, fylt av Guds
Hellige Ånd. Han satte øynene i trollmannen og sa: 10 "Du
djevelens sønn, full av bedrageri og falskhet, en fiende til alt
som er godt, vil du aldri slutte med å forvrenge budskapet
om Herren Jesus? 11 Men nå har Herren bestemt at du skal
bli straffet. Du skal bli totalt blind en tid." I samme øyeblikk
senket det seg tåke og mørke over trollmannen. Hjelpeløs
begynte han å gå omkring og lete etter noen som kunne
holde ham i hånden og føre ham fram. 12 Da landshøvdingen
så det som skjedde, begynte han å tro. Han var helt forundret
over det han hadde fått lære om Herren Jesus. 13 Paulus og
følget hans reiste fra Pafos og seilte til Perge i provinsen
Pamfylia. Der forlot de Johannes Markus og reiste tilbake
til Jerusalem. 14 Barnabas og Paulus fortsatte til Antiokia,
en by i provinsen Pisidia. Da det ble hviledag, gikk de til
synagogen for å være med på gudstjenesten. 15 Etter den
vanlige opplesningen av Moseloven og profetene, snudde
forstanderne for synagogen seg mot Paulus og Barnabas og
sa:"Brødre, om dere har noe å bidra med som kan være oss
til hjelp, så kom fram og si det!" 16 Da reiste Paulus seg, ga
tegn til alle om å være stille og sa:"Israelitter, og alle andre
her som tilber Gud! Hør på meg! 17 Israels Gud valgte seg
ut forfedrene våre til å være hans eget folk. Han lot dem bli
et stort folk mens de bodde som fremmede i Egypt. I sin
tid førte han folket ut derfra på en mektig måte og reddet
dem fra slaveriet. 18 I 40 år hadde Gud tålmodighet mens
de gikk i ørkenen. 19 Han utryddet sju folk i Kanaan og ga
landet deres til israelittene. 20 Alt dette tok omkring 450 år.
Etter det lot han forskjellige dommere herske over folket,
fram til den tiden da profeten Samuel styrte Israel. 21 Folket
tigget om å få en konge, og Gud ga dem Saul, som var
sønn av Kis, en mann av Benjamins stamme. Han regjerte
i 40 år. 22 Men Gud avsatte ham og lot David bli konge i
stedet. Gud sa om ham:'Jeg har funnet David, Isais sønn,
en mann som følger min vilje. Han vil gjøre alt det jeg sier
til ham.' 23 Gud lovet kong David at en av etterkommerne
hans skulle bli en frelser for Israels folk. Det er dette som
nå har blitt virkelighet. Jesus er den som frelser oss. 24
Før Jesus trådte fram, forberedte døperen Johannes Israels
folk ved å oppfordre alle til å forlate synden, vende om til
Gud og la seg døpe. 25 Da oppgaven til Johannes nærmet
seg slutten, sa han:'Jeg er ikke den personen som Gud
har lovet for å frelse dere. Han kommer etter meg, og han
er så mektig at jeg ikke en gang er verdig til å knytte opp
remmene på sandalene hans.' 26 Hør etter det jeg sier, dere
som er etterkommere av Abraham, og alle andre som tilber
Gud! Denne frelse gjelder oss alle. 27 Folket i Jerusalem og
lederne deres forsto ikke hvem Jesus var. De skjønte ikke at
han var den som Gud talte om ved profetene, til tross for at
de hadde hørt profetene sitt budskap bli lest hver uke på
hviledagen. Derfor dømte de ham til døden, og gjennom det
som skjedde, ble det til virkelighet som Gud hadde forutsagt.
28 Ja, til tross for at de ikke kunne finne noen gyldig grunn til
å henrette ham, ba de Pilatus om å drepe ham. 29 Da de
hadde sluttført alt som står i Skriften når det gjelder Jesu
død, tok de ham ned fra korset og la ham i en grav. 30 Men
Gud vakte ham opp fra de døde. 31 Jesus viste seg mange
ganger i de følgende dagene for dem som hadde fulgt ham
fra Galilea til Jerusalem. Det er disse som nå forteller om
ham for Israels folk. 32 Nå har turen kommet til dere. Vi er
her for å fortelle de glade nyhetene om at Gud, nettopp i
våre dager, har innfridd løftet sitt til forfedrene ved å vekke
Jesus opp fra de døde. Det er om ham den andre salmen i
Salmenes bok forteller, når den sier:'Du er min sønn. I dag
har jeg blitt din Far.' 34 For Gud hadde lovet at Jesus skulle
stå opp fra de døde og aldri mer behøve å dø. Det forklarte
han med ordene:'Jeg skal innfri mitt Hellige og pålitelige
løfte og gi dere alt det gode jeg lovet David.' 35 Det løfte
han tenkte på, var dette:'Du skal ikke la din Hellige tjener
gå til grunne.' 36 Dette løfte handler ikke om David, for da
David hadde tjent folket i trå med Guds vilje, døde han,
ble begravd, og kroppen hans gikk til grunne. 37 Nei, det
handler om en annen, en som Gud vakte opp fra de døde,
der kroppen ikke gikk til grunne. 38 Mine venner, hør etter på

det jeg har å si! Det er ved denne mannen, Jesus, som dere
kan få tilgivelse for syndene deres. 39 Alle som tror på ham,
blir skyldfri innfor Gud, noe dere aldri kunne oppnå gjennom
det å følge Moseloven. 40 Derfor må dere passe nøye på.
Ikke la dere bli rammet av det Gud advarer dere mot ved
profetene: 41 'Pass nøye på, dere som håner sannheten.
Dere vil undre dere og bli til intet. Jeg vil gjøre noe stort i
deres tid, noe som dere ikke kommer til å tro den dagen
de forteller det for dere.'" 42 Da gudstjenesten var over og
Paulus og Barnabas dro fra synagogen, ba folket at de måtte
komme tilbake neste uke på hviledagen, slik at de kunne få
høre mer. 43 Mange jøder, og andre som tilba Israels Gud,
passet på å holde seg nær Paulus og Barnabas som talte
til dem og oppfordret:"Fortsett å leve fast forankret i Guds
godhet og tilgivelse." 44 På hviledagen en uke seinere, kom
nesten hele byen for å høre budskapet om Herren Jesus. 45
Da de religiøse lederne så alt folket, ble de misunnelse og
begynte å håne Paulus og latterliggjøre alt han sa. 46 Paulus
og Barnabas svarte uten å nøle:"Dere jøder skulle være
de første som fikk sjansen til å høre budskapet om Herren
Jesus, men etter som dere avviser tilbudet og gjør dere selv
uverdige til det evige livet, så vender vi oss nå til andre folk.
(aiōnios g166) 47 Det er også det Herren har gitt oss befaling
om, for det står i Skriften:'Jeg har gjort deg til et lys for alle
folk, for at du skal frelse alle på hele jorden.'" 48 Da de
som ikke var jøder, hørte dette, ble de svært glade og hyllet
budskapet om Herren Jesus. Alle som var utsett til evig liv,
begynte å tro. (aiōnios g166) 49 De glade nyhetene om Herren
spredde seg i hele området. 50 Men de religiøse lederne
hisset opp de høytstående kvinnene som tilba Israels Gud.
De ledende mennene i byen satte i gang en forfølgelse mot
Paulus og Barnabas og drev dem bort fra området. 51 Begge
ristet da støvet fra byens gater av føttene sine og bekymret
seg ikke mer for innbyggerne, men fortsatte til byen Ikonium.
52 Disiplene ble fylt av glede og Guds Hellige Ånd.

**14** I byen Ikonium skjedde det samme. Paulus og Barnabas
gikk til synagogen og talte til folket med slik kraft at
mange, både jøder og de som ikke var jøder, kom til tro. 2
Men de jødene som ikke ville tro, hisset opp innbyggerne i
byen som ikke var jøder ved å snakke dårlig om Paulus og
Barnabas. 3 Til tross for det stanset de en lenger tid og talte
åpent og uten frykt om Herren Jesus, etter som de stolte
på at han ville beskytte dem. Herren Jesus ga dem kraft
til å gjøre mirakler og tegn som et bevis på at budskapet
hans om kjærlighet og tilgivelse var sant. 4 Folket i byen
delte seg i to grupper: Noen holdt med de religiøse lederne,
andre holdt med utsendingene. 5 Etter en tid fikk Paulus og
Barnabas greie på at jødene sammen med sine ledere, også
de som ikke var jøder, hadde blitt enige om å mishandle og
steine Paulus og Barnabas. De flyktet derfor til byene Lystra
og Derbe i provinsen Lykaonia. Der dro de omkring i hele
området 7 og fortalte de glade nyhetene om Jesus. 8 Mens
Paulus og Barnabas var i Lystra, møtte de en mann som
hadde vært handikappet fra fødselen av, og som aldri hadde
kunne gå. 9 Mannen satt og lyttet da Paulus talte, og da
Paulus så på ha, forsto han at mannen hadde begynt å tro,
og at han kunne bli helbredet. 10 Derfor ropte Paulus til
ham:"Reis deg opp og stå på beina dine!" Straks hoppet
mannen opp og begynte å gå. 11 Da folket så det Paulus
hadde gjort, ropte de høyt på sitt eget språk:"Gudene har
blitt mennesker og kommet ned til oss!" 12 De trodde at
Barnabas var den greske guden Zevs, og at Paulus var
Hermes, etter som det var han som førte ordet. 13 Presten i
zevstemplet, som lå i utkanten av byen, kom med okser og
blomsterkranser, som han og folket ville ofre til utsendingene
foran byens port. 14 Men da det gikk opp for Barnabas
og Paulus hva som var i ferd med å skje, rev de i stykker
kappene sine og rutsjet rett inn i folkemassen og ropte:
15 "Kjære venner, hva er det dere finner på? Vi er vanlige
mennesker akkurat som dere! Vi har kommet til dere for
å fortelle de glade nyhetene at dere ikke lenger trenger å
vende dere til disse hjelpeløse gudene. I stedet kan dere nå
tilbe den Gud som lever, han som har skapt himmelen og
jorden og havet og alt som finnes i tilværelsen. 16 Fram til
nå har Gud latt folkene fortsette å be til forskjellige guder.
17 Likevel har Gud gjennom alt det gode han gjør, jevnt
og trutt gitt sine bevis på at han er til. Det er han som har
gitt dere regn og gode avlinger, slik at dere har fått mat og
kunne glede dere." 18 Ved å markere dette klarte Paulus og
Barnabas i siste sekund å hindre folket fra å ofre til dem.
19 Litt seinere kom noen jøder fra Antiokia og Ikonium og
klarte å vende folket mot Paulus og Barnabas. Folket steinet
Paulus, slik at de trodde han var død. De slepte ham ut
av byen. 20 Men da disiplene samlet seg rundt ham, reiste
han seg opp og gikk på nytt inn i byen. Neste dag gikk han
videre til byen Derbe sammen med Barnabas. 21 Også i
Derbe fortalte Paulus og Barnabas de glade nyhetene om
Jesus, og mange mennesker begynte å tro. Senere vendte
de tilbake til byene Lystra, Ikonium og Antiokia. 22 Der
styrket de disiplene. De oppmuntret dem til å holde fast
ved troen til tross for alle forfølgelsene, og sa:"Vi som er
Guds folk, får oppleve mange vanskeligheter, men en dag
skal vi være med ham i hans nye verden." 23 Paulus og

Barnabas så seg ut ledere for menigheten på hvert sted. De
fastet og ba til Herren Jesus at han skulle beskytte dem som
nylig hadde begynt å tro på ham. 24 Så reiste Paulus og
Barnabas tilbake gjennom provinsene Pisidia og Pamfylia.
25 De kom til byen Perge på reisen. Der talte de til folket
om Jesus. Etter det fortsatte de til havnebyen Attalia. 26
De tok en båt over til Antiokia i Syria. Det var i denne byen
menigheten hadde overlatt Paulus og Barnabas til Gud og
hans beskyttelse. Senere hadde de sendt de to av sted
på det oppdraget som nå var avsluttet. 27 Da de hadde
kommet, kalte de sammen hele menigheten og fortalte alt
Gud hadde satt dem i stand til å utrette, og hvordan han
også hadde gitt andre enn jødene sjansen til å tro. 28 De
stanset en ganske lang tid hos de troende i Antiokia.

**15** Mens Paulus og Barnabas var i Antiokia, kom noen
personer fra Judea. De begynte å lære de troende at
de ikke kunne bli frelst dersom de ikke fulgte den jødiske
tradisjonen med omskjærelse slik det står i Moseloven. 2 Men
Paulus og Barnabas motsa det de lærte. Det førte til mange
harde diskusjoner og mye strid. Til slutt bestemte derfor
de troende at de skulle la Paulus og Barnabas, og noen i
tillegg, reise opp til Jerusalem for å drøfte spørsmålene med
utsendingene og lederne i menigheten der. 3 De utrustet
dem for reisen og lot dem reise av sted. På veien stanset de
i Fønikia og Samaria og fortalte de troende at også mange
som ikke var jøder, hadde vendt seg til Gud. Dette gjorde de
troende svært begeistret. 4 Da de kom fram til Jerusalem,
ble de hjertelig mottatt av menigheten, utsendingene og
lederne. Paulus og Barnabas fortalte om det Gud hadde
utrettet gjennom deres forkynnelse. 5 Da reiste noen menn
seg, de hadde vært fariseere før de ble disipler, og påsto at
alle troende menn som ikke var jøder, måtte bli omskåret,
og at de måtte kreve at alle fulgte Moseloven. 6 Disiplene
og lederne i menighetene holdt et eget møte om dette
spørsmålet. 7 Etter en lang diskusjon reiste Peter seg og
sa:"Brødre, dere vet alle at Gud for lenge siden så seg ut
meg til å fortelle de glade nyhetene om Jesus for andre enn
jøder, slik at de også kunne tro. 8 Gud, som kjenner tankene
til menneskene, har vist at han tar imot alle ved å gi dem sin
Hellige Ånd på samme måte som han ga den til oss. 9 Gud
har ikke gjort noen forskjell mellom oss og dem, men har
akseptert alle fullt og helt da de vendte om og begynte å
tro. 10 Hvorfor stiller dere spørsmål om det Gud har gjort?
Hvorfor krever dere at disse disiplene skal lyde en lov som
både vi og forfedrene våre har hatt vanskelig for å holde? 11
Nei, vi tror at alle, både vi og de, blir frelst ved vår Herre
Jesu kjærlighet og tilgivelse, den som ingen har gjort seg
fortjent til." 12 Etter dette ble det slutt på diskusjonen, alle
lyttet til Barnabas og Paulus da de fortalte om alle miraklene
og tegnene som Gud hadde utrettet blant andre folk. 13 Da
de hadde snakket ferdig, reiste Jakob seg og sa:"Brødre,
hør på meg. 14 Peter har fortalt oss hvordan det skjedde
første gangen en gruppe mennesker som ikke er jøder,
takket ja til Guds innbydelse om å tilhøre ham. 15 Andre
folk vender om til Gud, noe som stemmer godt overens
med det budskap Gud bar fram ved profetene. Det står for
eksempel: 16 'Jeg vil vende tilbake og bygge opp Davids
falne hus. Jeg vil reise opp det som ligger i ruiner. 17 Da
kan alle mennesker søke Herren, ja, alle folk som jeg har
innbudt for å tilhøre meg. Det er Herren som sier dette,
som gjorde alt 18 kjent for lenge siden.' (aiōn g165) 19 Jeg
mener derfor at vi ikke skal sette en masse krav til folkene
som vender seg til Gud. 20 Det rekker med at vi skriver og
understreker at de skal la være å spise mat som er ofret til
avgudene, at de skal avholde seg fra seksuell løssluppenhet
og ikke spise kjøtt fra kvalte dyr eller noe annet som fortsatt
har blodet i seg. 21 I Moseloven blir alt undervist gjennom
alle tider, og hver uke på hviledagen leser de fra den i de
jødiske synagogene." 22 Utsendingene og lederne besluttet,
sammen med hele menigheten, at de skulle sende noen
representanter til Antiokia sammen med Paulus og Barnabas
for å fortelle resultatet av drøftingene. De personene som ble
valgt ut, var to av lederne i menigheten: Judas, som ble kalt
Barsabbas og Silas. 23 Slik lød brevet de fikk med seg:"Fra
utsendingene og lederne i menighetene i Jerusalem, til de
troende som ikke er jøder i Antiokia, Syria og Kilikia. Vi hilser
dere hjertelig! 24 Vi har fått vite at noen fra vår menighet
har skapt uro og forvirring blant dere med sin undervisning.
Disse personene var ikke sendt ut av oss. 25 Vi har derfor
enstemmig besluttet å velge to offisielle representanter
og sende dem til dere sammen med våre elskede brødre
Barnabas og Paulus. 26 Disse to har våget livene sine for
vår Herre Jesus Kristi skyld. 27 Våre representanter, Judas
og Silas, kommer til å fortelle mer om det vi har besluttet, i
dette spørsmålet. 28 Guds Hellige Ånd og vi har besluttet
ikke å kreve noe annet av dere enn at dere lar være å spise
mat som er ofret til avgudene, at dere ikke spiser kjøtt fra
kvalte dyr eller noe annet som fortsatt har blodet i seg, og
at dere avholder dere fra seksuell løssluppenhet. Dersom
dere nøye følger dette, handler dere rett. Vi ønsker dere alt
godt!" 30 De fire mennene reiste straks til Antiokia. Der kalte
de sammen alle de troende til et stort møte og overleverte
brevet. 31 Da menighetens ledere hadde lest brevet, ble
alle svært glade over denne oppmuntrende beskjeden. 32

Judas og Silas, som begge hadde fått evner av Gud til å
holde fram budskapet fra ham, talte lenge til menigheten og
oppmuntret og styrket medlemmene i troen. 33 Da de hadde
vært der en tid, reiste Judas og Silas tilbake til sin menighet.
Menigheten i Antiokia ønsket dem fred fra Gud. 35 Paulus
og Barnabas stanset i Antiokia, der de sammen med mange
andre underviste og spredde budskapet om Herren Jesus.
36 Etter en tid sa Paulus til Barnabas:"Synes ikke du også
at vi burde reise tilbake til alle de stedene der vi har talt
budskapet om Herren Jesus, for å se hvordan det går med
de troende?" 37 Barnabas var enig med ham og foreslo at
de skulle ta med seg Johannes Markus. 38 Men Paulus var
helt uenig i dette, etter som Johannes Markus hadde reist
fra dem i Pamfylia og ikke blitt med videre i arbeidet deres.
39 De ble faktisk så ueinge i dette spørsmålet at de skilte
lag. Barnabas tok med seg Johannes Markus og seilte til
Kypros. 40 Paulus derimot valgte Silas som medarbeider.
Etter at de troende hadde overlatt dem til Herren Jesus og
hans beskyttelse, 41 reiste de gjennom Syria og Kilikia for å
oppmuntre menighetene der.

**16** Paulus og Silas kom først til Derbe og så til Lystra.
Der møtte de en disippel som het Timoteus. Han var
en ung mann, sønn til en kristen jødinne som var gift med
en mann som ikke var jøde, og altså far til Timoteus. 2
De troende i Lystra og Ikonium hadde bare godt å si om
Timoteus. 3 Paulus ville derfor at han skulle bli med på
reisen deres. Av hensyn til jødene i området omskar han
Timoteus før de reiste videre, etter som alle visste at far
hans ikke var jøde. 4 De reiste fra by til by og fortalte om det
utsendingene og lederne i menighetene i Jerusalem hadde
besluttet når det gjaldt troende fra andre folk, og hvilke regler
de skulle følge. 5 Menighetene ble styrket i troen, og for
hver dag økte antallet på de troende. 6 Paulus og følget
hans reiste nå gjennom Frygia og Galatia, etter som Guds
Hellige Ånd hadde sagt at de ikke skulle spre budskapet om
Jesus i provinsen Asia denne gangen. 7 Da de etter en tid
kom fram til grensen mot Mysia, tenkte de å gå nordover
mot Bitynia, men Jesu Ånd tillot dem ikke å reise dit. 8 De
fortsatte derfor gjennom Mysia og kom til byen Troas. 9
Der fikk Paulus se et syn om natten. Han så en mann fra
Makedonia stå og rope på ham:"Kom over til Makedonia og
hjelp oss." 10 Derfor bestemte vi oss straks for å reise over
til Makedonia, etter som vi forsto at Gud ville at vi skulle
fortelle de glade nyhetene om Jesus også der. 11 Vi gikk
ombord i en båt som lå i Troas og seilte rett over til øya
Samotrake og neste dag videre til Neapolis. 12 Så fortsatte
vi til Filippi, som er en romersk koloni og en av de viktige
byene i Makedonia. Der stanset vi i flere dager. 13 Da det
ble hviledag, gikk vi ut av byen og ned til en elvebredd, der
vi trodde de brukte å samle seg for å be på hviledagen. Vi
satte oss ned og snakket med kvinnene som var kommet dit.
14 En av dem het Lydia. Hun kom fra byen Tyatira og handlet
med purpurstøy. Hun var ikke jødinne, men tilba Israels Gud.
Mens hun nå lyttet til oss, åpnet Herren Gud hjertet hennes,
slik at hun tok imot alt som Paulus sa. 15 Hun lot seg døpe
sammen med alle i huset sitt, og etterpå sa hun:"Nå når
dere ser at jeg virkelig tror på Herren Jesus, da må dere
komme og bo hos meg." Hun ga seg ikke før vi gjorde som
hun sa. 16 Da vi en dag var på vei til stedet der de brukte å
be, møtte vi en slavejente som var besatt av en ond Ånd.
Hun kunne spå mennesker og sopte inn mye penger til
eierne sine. 17 Jenten fulgte etter og ropte til Paulus og oss
andre:"Disse mennene er tjenere av den høyeste Guden
og har kommet for å vise dere veien til frelse." 18 Dette
gjentok seg hver eneste dag, helt til Paulus en dag ble så
irritert at han snudde seg om og sa til den onde ånden i
henne:"I kraften fra Jesus Kristus befaler jeg deg å fare ut av
henne." Straks forlot den onde ånden henne. 19 Da eierne
hennes så at de ikke lenger kunne tjene penger på jenta,
grep de Paulus og Silas og slepte dem for byretten som
holdt til på torget. 20 De førte Paulus og Silas fram for de
romerske dommerne og sa:"Disse jødene snur opp ned på
hele byen. 21 De lærer folket å gjøre slikt som er imot den
romerske loven." 22 Hele folkemassen begynte å angripe
Paulus og Silas. Dommerne ga befaling om at de skulle kle
av dem og slå dem med pisken. 23 De ble slått hardt og
etterpå kastet i fengsel. Fangevokteren fikk befaling om å
holde streng vakt over dem. 24 Han tok derfor ingen sjanser,
men plasserte dem i den innerste cellen. Der låste han fast
føttene deres i en solid trestokk. 25 Omkring midnatt satt
Paulus og Silas og ba og sang lovsanger til Gud, mens de
andre fangene lyttet. 26 Da kom det plutselig et jordskjelv,
som var så kraftig at fengslet ristet helt ned i grunnmuren. I
samme øyeblikk sprang alle dørene opp, og lenkene falt av
fangene. 27 Da våknet fangevokteren. Da han fikk se at
alle dørene til fengslet sto vidt åpne, trodde han at fangene
hadde rømt og dro sverdet sitt for å ta sitt eget liv. 28 Paulus
ropte til ham:"Stopp! Ikke gjør deg noe farlig! Alle sammen
er her!" 29 Da ba den vettskremte fangevokteren om lys og
løp inn og kastet seg på kne foran Paulus og Silas. 30 Så
førte han dem ut av cellen og spurte:"Hva skal jeg gjøre
for å bli frelst?" 31 De svarte:"Tro på Herren Jesus, så skal
du bli frelst, både du og din familie." 32 Paulus og Silas

fortalte budskapet om Herren Jesus for fangevokteren og
hele familien hans. 33 Fangevokteren tok straks hånd om
dem og vasket sårene deres, til tross for at det var midt på
natten. Og før natten var over, hadde hele familien latt seg
døpe! 34 Etterpå tok fangevokteren med seg Paulus og Silas
opp til hjemmet sitt og bød på mat. Både han og familien
var overlykkelige over at de hadde kommet til tro på Gud.
35 Neste morgen sendte dommerne sine medarbeidere til
fengslet for å meddele at mennene skulle slippes fri. 36
Fangevokteren fortalte dette til Paulus og sa:"Dommerne har
besluttet til å gi dere fri, så nå trenger dere ikke å sitte her
lenger. Gå i fred!" 37 Paulus svarte:"Å, nei! Så lett kommer
de ikke fra det! Uten lov og rett har de pisket oss offentlig
og satt oss i fengsel til tross for at vi er romerske borgere.
Og nå vil de at vi skal forlate fengslet i hemmelighet. Aldri!
Be dem komme hit og selv sette oss fri." 38 Medhjelperne
fortalte da dette til dommerne. Da de hørte at Paulus og
Silas var romerske borgere, ble de skremt. 39 Straks kom de
til fengslet og begynte å unnskylde seg. De førte dem ut og
bønnfalt dem om å forlate byen. 40 Paulus og Silas gikk
først til huset der Lydia bodde. Der møtte de alle de troende
og oppmuntret dem. Deretter reiste de videre.

**17** Paulus og Silas tok nå veien gjennom byene Amfipolis
og Apollonia og kom til Tessaloniki, der jødene hadde
en synagoge. 2 Paulus gikk som vanlig dit, og i tre uker på
rad talte han til folket på hviledagene. 3 Ved hjelp av Skriften
forklarte han at Messias, den lovede kongen, måtte lide
og stå opp fra de døde, og han beviste at Jesus er denne
kongen. 4 Mange av dem som lyttet ble overbeviste og
holdt seg til Paulus og Silas. Blant dem var en stor gruppe
som ikke var jøder, men tilba Israels Gud. Også et antall
betydningsfulle kvinner begynte å tro. 5 Men de religiøse
lederne ble misunnelige og samlet en flokk pøbler fra gaten
og dro i gang et oppløp som skapte uroligheter i byen. De
marsjerte fram mot huset til Jason, for å hente Paulus og
Silas og dra dem ut til folkemassen. 6 Da de ikke fant de to,
slepte de i stedet Jason, og noen andre troende ut, og tok
disse med til dommerne i byen og skrek:"Paulus og Silas har
snudd opp ned på hele verden, og nå er de her og steller i
stand bråk. 7 Jason har sluppet dem inn i huset sitt. Alle
disse er skyldige i forræderi mot keiseren, for de påstår at
det er en annen som er konge, en som heter Jesus." 8
Både dommerne og folket i byen ble bekymret over disse
anklagene. 9 Jason og de andre ble ikke sluppet fri før de
hadde betalt kausjon. 10 Samme natten passet de troende
på at Paulus og Silas ble sendt videre til byen Berøa. Og så
fort de var kommet dit, la de veien til den jødiske synagogen.
11 Folkene i Berøa var mer åpne for nye ideer enn de hadde
vært i Tessaloniki. De lyttet mer enn gjerne til budskapet, og
studerte hver dag i Skriften for å kontrollere at det Paulus og
Silas sa, virkelig stemte. 12 Resultatet ble at mange begynte
å tro. Blant dem var flere høytstående kvinner og menn
som ikke var jøder. 13 Da jødene i Tessaloniki fikk greie
på at Paulus spredde budskapet om Jesus også i Berøa,
kom de etter og skapte uro og bråk blant folket også der.
14 Derfor handlet de troende raskt og sendte Paulus ned
til kysten, men både Silas og Timoteus ble værende igjen.
15 De som førte Paulus ned til kysten, seilte seinere med
ham helt til Aten. Etter det vendte de tilbake til Berøa, og
meldte til Silas og Timoteus at Paulus ønsket at de skulle
skynde seg å følge etter ham. 16 Mens Paulus ventet på
Silas og Timoteus, så han seg omkring i Aten. Han ble dypt
rystet over alle avgudsbildene han oppdaget over alt i byen.
17 Som vanlig besøkte han synagogen og talte til jødene,
og de grekerne som tilba Israels Gud. Dessuten talte han
hver dag på torget til alle som tilfeldigvis var der. 18 Han
diskuterte også med noen av filosofene, både epikureere
og stoikere. Men da Paulus fortalte dem om Jesus og sa
at han hadde stått opp fra de døde, sa noen:"Hva er dette
for slags underlige ideer han har snappet opp? Hva mener
han?" Andre sa:"Han forsøker å prakke på oss en fremmed
religion." 19 De førte ham med seg opp til Areopagos og
sa:"Kom og fortell mer for oss om denne nye religionen. 20
Det er jo ganske merkelige ting du har å fortelle. Si oss hva
dette handler om." 21 En slik utspørring var ikke uvanlig, for
både atenerne og de utlendingene som bodde der, brukte all
sin tid til å diskutere de siste ideer og trender i tiden. 22
Paulus stilte seg altså opp foran Areopagos og sa:"Atenere,
jeg har lagt merke til at dere er sterkt religiøse. 23 Mens
jeg har spasert omkring her, har jeg sett mange altere. Ett
av dem hadde mottoet:'Til en ukjent gud'. Og det er denne
guden jeg vil fortelle dere om, han som dere har tilbedt
uten å vite hvem det er. 24 Den Gud som har skapt verden
og alt som finnes i den, han er Herre både over himmelen
og jorden. Han bor ikke i noe tempel som er bygget av
mennesker. 25 Menneskene kan ikke tilfredsstille behovene
hans, etter som han ikke har noen! Det er jo han selv som
lar oss leve og puste, og som fyller alle våre behov. 26
Han skapte alle folk og riker fra et eneste menneske og
spredde dem ut over hele jordens overflate. Han bestemte
hvor lenge rikene skulle eksistere og staket ut grensene
som skiller dem fra hverandre. 27 Hans hensikt med alt
dette var at menneskene skulle lete etter Gud og kanskje

finne veien til ham. Men han er ikke langt borte fra noen av
oss. 28 Det er jo i han vi lever og rører oss og eksisterer
slik som noen av deres egne diktere sier:'Vi kommer fra
ham.' 29 Dersom det altså er sant at vi kommer fra ham, da
kan jo ikke Gud være en gjenstand, noe som menneskene
har laget av sølv eller gull eller har hugget ut i stein. 30 I
lang tid har Gud hatt overbærenhet med den uvitenheten
menneskene er begrenset av, men nå krever han at alle skal
forlate avgudene og vende om til ham. 31 Gud har nemlig
satt fast en dag da han skal dømme verden med rettferdighet
gjennom en mann som han i forveien har bestemt for denne
oppgaven. Det har han bevist for alle mennesker ved å la
denne mannen stå opp fra de døde." 32 Da de hørte at
Paulus talte om en person som hadde stått opp fra de døde,
begynte noen å le, men andre sa:"Vi vil høre mer om dette
en annen gang." 33 Da diskusjonen var over, gikk Paulus fra
dem. 34 Noen atenere slo seg sammen med ham og begynte
å tro. Blant dem var Dionysios, en mann som var medlem av
Areopagosrådet, og en kvinne som het Damaris og noen til.

**18** Senere reiste Paulus fra Aten og kom til Korint. 2 Der
ble han kjent med en jøde som het Akvilas. Han var
født i provinsen Pontos, men hadde nylig kommet fra Italia
sammen med kona si Priskilla, etter som keiser Claudius
hadde utvist alle jødene fra Roma. 3 Paulus fant fram til
Akvilas og Priskilla og bodde og arbeidet sammen med
dem. De drev håndverk med lærvarer, akkurat som han selv
hadde erfaring fra. 4 Hver uke på hviledagen gikk Paulus til
synagogen og forsøkte å overbevise både jøder og dem
som ikke var jøder. 5 Etter at Silas og Timoteus var kommet
fra Makedonia, konsentrerte Paulus seg helt om å snakke til
jødene og vitne om at Jesus er Messias, den lovede kongen.
6 Da jødene sa imot ham og hånte ham, børstet Paulus
symbolsk støvet av kappen sin og sa:"Dere får selv ta ansvar
for handlingene deres. Jeg har gjort det jeg kunne. Fra og
med nå av tenker jeg å vende meg til andre folk." 7 Så forlot
Paulus synagogen og gikk i stedet til et hus som var eid av
en mann som het Titius Justus. Han var ikke jøde, men tilba
Israels Gud. Huset hans lå vegg i vegg med synagogen. 8
Forstanderen for synagogen het Krispus. Både han og hele
familien hans begynte å tro på Herren Jesus. Mange andre
i Korint som hørte Paulus, begynte også å tro og lot seg
døpe. 9 En natt viste Herren Jesus seg for Paulus i et syn
og sa:"Vær ikke redd! Fortsett bare med å fortelle om meg.
La dem ikke skremme deg til taushet. 10 Jeg er med deg.
Ingen kommer til å skade deg, for det er mange som tilhører
meg i denne byen." 11 Paulus stanset ett og et halvt år i
Korint og underviste om Guds budskap. 12 Da Gallio var blitt
landshøvding over provinsen Akaia, gikk jødene til angrep
på Paulus og førte ham til landshøvdingen for å bli dømt.
13 De anklaget Paulus og sa:"Han lokker menneskene til
å dyrka Gud på en måte som er i strid med Moseloven."
14 Før Paulus rakk å forsvare seg, vendte Gallio seg mot
jødene og sa:"Hør etter, dere jøder! Dersom tilfellet gjaldt
noen forbrytelser eller andre onde ting som de hadde gjort,
da skulle jeg gjerne hørt på dere. 15 Men skal dere bare
krangle om noen ord og personer i deres interne lov, da
kan dere sannelig ta hånd om dette selv. Jeg vil ikke være
dommer i slike spørsmål." 16 Så jaget han dem bort fra
domstolen. 17 Da kastet folkemassen seg over Sostenes, en
av forstanderne for synagogen, og mishandlet ham rett foran
dommersetet. Men Gallio brydde seg ikke om oppstyret. 18
Paulus stanset en tid i Korint etter at dette skjedde. Så tok
han avskjed med de troende og seilte tilbake til Syria. Med
på reisen hadde han også Priskilla og Akvilas. Paulus hadde
like før dette besøkt Kenkreæ, der han i tråd med jødisk
skikk hadde klippet håret sitt for å innfri et løfte til Gud. 19 Da
de var kommet til havn i byen Efesos, skilte Paulus lag med
Priskilla og Akvilas. Han gikk til synagogen for å diskutere
med jødene. 20 Folket i synagogen ba ham stanse noen
dager, men han svarte: 21 "Jeg kan dessverre ikke gjøre det.
Men om Gud vil, kommer jeg tilbake til dere en annen gang."
Så gikk han ombord igjen og dro fra Efesos. 22 Da båten
kom til byen Cæsarea, gikk Paulus i land og fortsatte opp
til Jerusalem for å hilse på menigheten. Senere reiste han
videre til Antiokia. 23 Da han hadde vært der en tid, vendte
han tilbake til provinsene Galatia og Frygia og besøkte alle
disiplene og oppmuntret og styrket dem. 24 I mens hadde
en jøde som het Apollos, kommet til Efesos. Han var fra
Alexandria og en svært god taler som kjente godt til Skriften.
25 Apollos hadde fått høre om Herren Jesu vei, og han talte
med stor entusiasme og underviste rett og riktig om Jesus.
Men han kjente bare til den dåpen som døperen Johannes
underviste om. 26 Da Priskilla og Akvilas en dag fikk høre
ham i synagogen der han med stort mot talte til folket, ble de
med ham hjem og forklarte nærmere hva det betyr å følge
Guds vei. 27 Etter en tid ville Apollos seile over til provinsen
Akaia, og de troende i Efesos oppmuntret ham. Han fikk
med seg et brev der de ba disiplene i Akaia om å hilse ham
velkommen. Da han kom dit, ble han til stor hjelp for de som
Gud i sin godhet hadde latt komme til tro. 28 Etter som han
var så dyktig i å tolke Skriften, kunne han med stor kraft
sette jødene til veggs i diskusjonene og bevise at Jesus
virkelig er Messias, den lovede kongen.

**19** Mens Apollos var i Korint i provinsen Akaia, kom
Paulus fram til Efesos etter reisen gjennom innlandet.
Der møtte han noen troende og spurte dem: **2** ”Fikk dere
Guds Hellige Ånd da dere kom til troen?””Nei”, svarte de,”vi
har aldri hørt snakk om Guds Hellige Ånd.” **3** ”Men på hvilken
måte er dere da døpt?” spurte han. De svarte:”Vi er døpt
med den dåpen som døperen Johannes underviste om.” **4**
Da forklarte Paulus at Johannes sin dåp var en dåp som
viste at de hadde forlatt synden og vendt om til Gud, men at
Johannes også underviste at de skulle tro på Jesus, han
som kom etter ham. **5** Da de hørte dette, lot de seg døpe
til fellesskap med Herren Jesus. **6** Da Paulus la hendene
på dem, kom Guds Hellige Ånd over alle. De begynte å
tale i fremmede språk og holde fram budskap fra Gud. **7**
Til sammen var det omkring tolv menn i gruppen. **8** I tre
måneders tid underviste Paulus regelmessig i synagogen.
Han talte åpent med stort mot, og forsøkte å overbevise alle
om at Gud ville frelse og gjøre dem til sitt eget folk. Men
noen avviste budskapet hans. De ville ikke tro, men hånte
Jesu vei i påhør av alle i synagogen. Derfor sluttet Paulus å
gå til synagogen, og han holdt de troende borte fra denne
møteplassen. De samlet seg i stedet i Tyrannus auditorium,
der Paulus underviste hver dag. **10** Dette pågikk i to års
tid, slik at alle i provinsen Asia, både jøder og de som ikke
var jøder, fikk høre budskapet om Herren Jesus. **11** Gud
ga Paulus kraft til å gjøre uvanlige mirakler. **12** Noen tok til
og med tørklær og klesplagg som hadde vært i berøring
med kroppen hans, og la på de syke. Da de gjorde det,
forsvant sykdommene, og de onde åndene forlot dem som
var besatt. **13** En gruppe jøder som var åndemanere og
reiste fra by til by og drev ut onde ånder, fikk det for seg
at de skulle uttale Herren Jesu navn over dem som var
besatt. De tenkte ut en formel som lød slik:”Jeg befaler deg
å komme ut, ved den Jesus som Paulus snakker om!” **14**
Det var sju menn, alle sønner til den jødiske øverstepresten
Skevas, som forsøkte seg på dette. **15** Men da de uttalte
formelen, svarte den onde ånden dem:”Jeg kjenner Jesus
og jeg vet hvem Paulus er, men hvem er så dere?” **16** Så
kastet den besatte mannen seg over dem og slo løs slik at
de var nødt til å rømme nakne og forslåtte ut av huset. **17**
Ryktet om det som hadde skjedd, spredde seg i hele Efesos
både til jøder og dem som ikke er jøder. Alle i byen ble
forskrekket og hyllet Herren Jesus. **18** Mange av de troende,
som før hadde praktisert trolldom, bekjente det de hadde
vært med om. De plukket fram sine svartebøker og brente
dem offentlig. Noen regnet ut at bøkene var verd omkring 50
000 daglønninger. **20** Alt som skjedde, påvirket mange så
sterkt at budskapet om Herren Jesus spredde seg vidt og
bredt omkring, og flere og flere begynte å tro. **21** Etter alt
dette bestemte Paulus seg for først å seile over havet og
deretter foreta en lang reise gjennom provinsene Makedonia
og Akaia og videre til Jerusalem.”Til sist må jeg også besøke
Roma”, sa han. **22** Men hans første oppgave var å sende
Timoteus og Erastus, to av sine medarbeidere, i forveien
til Makedonia. Imens stanset han selv en tid i provinsen
Asia. **23** På denne tiden ble det stor uro i Efesos på grunn
av budskapet om Jesu vei. **24** Den som startet bråket, var
sølvsmeden Demetrius, en mann som tjente store penger på
å produsere små kopier av templet til gudinnen Artemis i
Efesos. Han hadde for øvrig mange ansatte håndverkere.
**25** Demetrius kalte sammen sine ansatte til et møte med
andre som hadde tilsvarende produksjon. Han grep ordet
og sa:”Dere vet at det er takket være denne produksjonen
at vi er blitt rike. **26** Nå har dere alle sett og hørt hvordan
denne Paulus har fått mange til å tro at guder som er laget
av menneskelige hender, ikke er noen guder. Det er ikke
bare her i Efesos folk endrer sin innstilling, men i hele
provinsen Asia. **27** Naturligvis kommer dette til å påvirke
våre forretninger negativt. Det som bekymrer meg mest, er
at templet til den store gudinnen Artemis kan komme til å
miste sin anseelse. Ja, kanskje Artemis selv kommer til å bli
glemt, denne mektige gudinnen som blir dyrket, ikke bare i
provinsen Asia, men i hele verden.” **28** Da de hørte dette, ble
de rasende og begynte å rope:”Stor er efeserne sin Artemis!”
**29** Det drøyde ikke lenge før folk begynte å samle seg, og
snart var hele byen i opprør. De grep Gaius og Aristark, to
makedonier som var reisekamerater med Paulus, og slepte
dem til friluftsteateret i byen. **30** Paulus ville da gå inn på
teateret, men de troende hindret ham. **31** Noen medlemmer
av rådet i byen, som var Paulus sine venner, sendte også
bud at han ikke måtte risikere livet ved å gå inn. **32** Inne
på teateret ropte og skrek alle om hverandre. Alt var et
eneste stort kaos, og de fleste visste ikke en gang hvorfor de
hadde kommet dit! **33** Etter en stund sendte jødene fram en
mann som het Aleksander, for å forklare situasjonen. Noen i
folkemassen begynte å skrike gode råd til ham. Han ga tegn
til folket om å være stille og forsøkte å holde en forsvarstale.
**34** Da folket forsto at Aleksander var jøde, begynte alle å
rope igjen, og i to timer skrek de i kor:”Stor er efesernes
Artemis! Stor er efesernes Artemis!” **35** Til slutt klarte i alle
fall sorenskriveren i byen å roe folkemassen ned så pass at
han kunne tale til dem.”Innbyggere i Efesos”, sa han,”alle
vet at Artemis tempel finnes her og at Efesos er sentrum for
tilbedelsen av den store gudinnen. Dette er stedet hvor bildet

av henne falt ned til oss fra himmelen. 36 Det er aldri noen
som har stilt spørsmål ved dette, så ta det helt med ro. Gjør
ikke noe som dere kommer til angre på. 37 Disse mennene
som dere har ført hit, har verken stjålet noe fra templet
eller snakket dårlig om gudinnen. 38 Dersom Demetrius og
håndverkerne hans har noe å anklage dem for, da har vi
domstoler som tar hånd om slikt, og landshøvdinger som
kan ta opp saken. La alt gå den lovlige veien. 39 Dersom det
finnes klager i andre spørsmål, så kan de bli tatt opp i den
lovlige folkeforsamlingen. 40 Slik vi nå driver på, er det til og
med risiko for at vi blir anklaget for opprør, etter som det ikke
var noen grunn til å sette i gang disse urolighetene. Dersom
de romerske myndighetene krever en forklaring, så har vi
ingen god grunn å komme med." 41 Med disse ordene fikk
han folkemassen til å løse seg opp og gå hver til sitt.

**20** Da alt var blitt rolig i Efesos, kalte Paulus sammen
disiplene og oppmuntret dem. Så tok han avskjed og
begynte reisen over til Makedonia. 2 Der dro han fra sted til
sted og oppmuntret de troende. Da han kom fram til Hellas,
3 stanset han i tre måneder. Han sto klar til å seile videre til
Syria da han fikk greie på at noen jøder la planer om å drepe
ham. Han forandret derfor reiseruten og dro tilbake gjennom
Makedonia. 4 En gruppe menn skulle reise med ham til Syria
og videre til Jerusalem. Det var Sopatros, som var sønn
av Pyrrus fra Berøa, Aristark og Sekundus fra Tessaloniki,
Gaius fra Derbe, Timoteus samt Tykikus og Trofimus fra
provinsen Asia. 5 Han lot disse seile i forveien over til Troas
og ba dem vente på oss der. 6 Etter påskehøytiden gikk vi
andre ombord på et skip i Filippi, og fem dager seinere møtte
vi dem i Troas, der vi stanset en uke. 7 På søndagen, da vi
hadde samlet oss for sammen å bryte brødet, talte Paulus til
de troende. Etter som han skulle reise fra Troas neste dag,
holdt han på helt til midnatt. 8 Rommet i øvre etasjen der
vi var samlet, var opplyst av mange oljelamper. 9 En ung
mann som het Eutykus, hadde satt seg i vinduet. Da Paulus
talte så lenge, gikk det ikke bedre til enn at han sovnet og
falt ned fra tredje etasjen og døde. 10 Paulus sprang da ned,
la seg over ham og tok ham i armene sine og sa:"Ikke vær
redd, han lever!" 11 Så gikk alle opp igjen og brøt brødet og
spiste sammen. Etterpå fortsatte Paulus å tale ytterligere en
stund, ja, det rakk faktisk å bli morgen før han til slutt forlot
dem. 12 Den unge mannen som hadde falt ut av vinduet,
ble ført hjem i beste velgående, noe som selvfølgelig var til
stor lettelse for alle. 13 Paulus tok landeveien over til byen
Assos, mens vi andre seilte rundt med båt. 14 Da vi etter en
tid møtte han i Assos, tok vi ham ombord og seilte ned til
Mitylene. 15 Videre passerte vi øya Kios neste dag. Dagen
etter la vi til ved øya Samos og nådde en dag seinere fram
til byen Milet. 16 Paulus hadde bestemt seg for ikke å reise
til Efesos denne gangen, til tross for at byen lå i nærheten.
Han ville ikke bli heftet i provinsen Asia, etter som han ville
rekke fram til Jerusalem for å kunne feire pinsehøytiden der.
Da vi kom fram til Milet, sendte han en beskjed til lederne i
menighetene i Efesos og ba dem komme ned til skipet for
å treffe ham. 18 Da de hadde møtt opp, sa han:"Dere vet
om alt jeg har gjort helt fra den dagen da jeg først satte
mine føtter i provinsen Asia. 19 Uten å tenke på meg selv
har jeg tjent Herren Jesus. Det har jeg gjort til tross for de
sorger og prøvelser som rammet meg gjennom alt jødene
gjorde mot meg. 20 Jeg har aldri nølt med å tale om det som
kunne være til nytte for dere, men jeg har undervist dere
både offentlig og i hjemmene. 21 Jeg har alvorlig formant
både jøder og dem som ikke er jøder, til å vende om til Gud
og tro på vår Herre Jesus. 22 Men nå blir jeg drevet av Guds
Ånd til å reise tilbake til Jerusalem. Veien går dit til tross for
at jeg ikke aner hva som venter meg der. 23 Det eneste jeg
vet, er at Guds Hellige Ånd i by etter by har minnet meg
om at fengsel og lidelse kan ligge foran meg. 24 Men for
meg er ikke livet noe verdt, dersom jeg ikke får bruke det
til å fullføre den oppgave som Herren Jesus har gitt meg.
Helt til livets slutt vil jeg spre det glade budskapet om Guds
kjærlighet og tilgivelse. 25 Nå vet jeg at dere aldri kommer til
å få se meg igjen, alle dere som jeg har besøkt og undervist
om hvordan dere kunne bli Guds eget folk. 26 Derfor vil jeg i
dag si dere at jeg ikke er skyldig om noen av dere går evig
fortapt. 27 Jeg har jo uten å nøle meddelt dere hele Guds
plan om frelse. 28 Pass nå nøye på hvordan dere selv lever,
og ta godt være på de menneskene som Guds Hellige Ånd
har satt dere til ledere for. Vær gjetere for Guds menighet,
den flokken som han har kjøpt med sin egen Sønns blod.
29 Jeg vet at når jeg forlater dere, vil det komme glupske
ulver og trenge seg inn blant dere, og de kommer ikke til å
skåne flokken. 30 Noen av dere kommer selv til å forvrenge
sannheten og forsøke å få egne tilhengere blant disiplene.
31 Vær derfor på vakt! Husk på at jeg i tre år personlig har
undervist hver og en av dere, og at jeg dag og natt med
tårer har formant dere. 32 Jeg ber nå om at Gud skal ta
hånd om dere. Ikke glem budskapet hans om kjærlighet og
tilgivelse. La det veilede dere, slik at troen blir sterkere og
sterkere, og dere får del i den arven som venter på dem som
tilhører Gud. 33 Dere vet at jeg aldri har krevd å få penger
eller klær av dere. 34 Jeg har med egne hender forsørget
både meg selv og mine medarbeidere. 35 Jeg ville gjennom

egne handlinger vise at vi gjennom hardt arbeid skal skaffe
mulighet til å hjelpe de fattige og ikke falle menigheten til
byrde. Husk på det Herren Jesus sa:'Vi blir lykkeligere av å
gi enn å få.'" 36 Da Paulus avsluttet talen, falt han på kne og
ba. 37 Mennene begynte å gråte høyt og omfavnet og kysset
ham. 38 Det som bedrøvet dem aller mest, var at han sa at
de aldri mer ville se hverandre her i livet. Til slutt fulgte alle
ham ned til skipet.

**21** Etter at vi skilte lag med lederne for menigheten i
Efesos, seilte vi rett ned til øya Kos. Neste dag nådde
vi øya Rhodos og fortsatte derfra til byen Patara. 2 Der
fant vi et skip som skulle til Fønikia i provinsen Syria, og vi
gikk ombord og seilte av sted. 3 Etter en tid fikk vi Kypros i
sikte og passerte sør for øya med kurs mot Syria. Vi kom til
byen Tyrus, for der skulle skipet losse lasten. 4 Mens dette
sto på, gikk vi i land og fant fram til disiplene og stanset
hos dem en uke. De ble ledet av Guds Ånd til å advare
Paulus mot å fortsette til Jerusalem. 5 Da uken hadde gått,
vendte vi på tross av advarslene tilbake til skipet. Alle de
troende, også kvinner og barn, fulgte med oss ut av byen
og ned til stranden. Der ba vi sammen og tok avskjed med
hverandre. 6 Vi gikk om bord, og de andre vendte hjem til
sitt. 7 Nesten uten opphold kom vi til Ptolemais. Der hilst vi
også på de troende, men stanset bare en dag. 8 Så fortsatte
vi til Cæsarea, der vi bodde hos Filip. Han var stadig opptatt
med å spre det glade budskapet om Jesus. Filip var en av de
første sju medarbeiderne til disiplene. 9 Han hadde fire ugifte
døtre, som alle hadde fått evner av Gud til å tale profetisk.
10 Under besøket som varte i flere dager, kom en mann fra
Judea for å treffe oss. Han het Agabus. Også han hadde fått
evner av Gud til å tale profetisk. Han tok beltet til Paulus
og bandt sine egne føtter og hender med det og sa:"Guds
Hellige Ånd sier:'På denne måten skal eieren av dette belte
bli bundet av jødene i Jerusalem og bli utlevert til romerne.'"
12 Vi som hørte dette, både reisekameratene og de troende
på stedet, forsøkte på alle måter å overtale Paulus til ikke å
fortsette til Jerusalem. 13 Men han sa:"Hvorfor gråter dere
og gjør det vanskelig for meg? Jeg er beredt, ikke bare til å
bli fengslet i Jerusalem, men også å dø for Herren Jesu
skyld." 14 Vi forsto da at han ikke hadde noen planer om å
bøye av. Vi roet oss og sa:"La det bli som Herren vil." 15
Etter disse dagene hos Filip gjorde vi oss klare og fortsatte
mot Jerusalem. 16 Noen av disiplene i Cæsarea fulgte med
oss et stykke og viste oss veien til Mnason sitt hus der vi fikk
bo. Mnason kom fra Kypros, og var en av de første som
begynte å tro på Jesus. 17 Da vi kom fram til Jerusalem, ble
vi hilst hjertelig velkommen av de troende. 18 Dagen etter
at vi hadde kommet, tok Paulus oss med hjem til Jakob.
Der samlet også de andre lederne i menighetene seg. 19
Etter at vi hadde hilst, fortalte Paulus smått og stort om
arbeidet sitt og om hvordan Gud hadde brukt ham for å nå
ut til andre folk. 20 Da lederne i menighetene hørte dette,
hyllet de Gud. Men etter en stund sa de:"Du vet, kjære bror,
at mange tusen jøder har kommet til tro her, og de er alle
nøye med å følge Moseloven. 21 Nå har et rykte blitt spredd
i Jerusalem om at du lærer de jødene som bor blant andre
folk, at de ikke behøver å følge Moseloven. Du skal også
ha sagt at de ikke behøver å omskjære sine sønner eller å
følge våre jødiske tradisjoner. 22 Noe må derfor bli gjort,
for de kommer sikkert til å få greie på at du er her. 23 Vårt
forslag går ut på dette: Her er det fire menn som har gitt
et løfte til Gud. 24 Ta dem med til templet og gå sammen
med dem og foreta seremonien for renselse. Betal etterpå
utgiftene slik at de også kan klippe håret, slik det er påbudt i
loven. Da forstår alle at ryktene om deg er falske, og at du
selv følger Moseloven. 25 Når det gjelder troende fra andre
folk, står vi fast ved vår beslutning. Det eneste vi krever av
dem er det vi skrev om i vårt brev: At de ikke skal spise mat
som blir ofret til avguder, at de ikke skal spise kjøtt fra kvalte
dyr eller noe annet som fortsatt har blod i seg, og at de skal
avholde seg fra seksuell løssluppenhet." 26 Paulus syntes
forslaget hørtes bra ut, og neste dag tok han mennene med
seg og foretok seremonien for renselse sammen med dem.
Senere gikk han til templet og meldte offentlig fra om at
renselsestiden skulle være slutt om sju dager og at et offer
da ville bli båret fram for hver og en av de fire mennene.
Like før de sju dagene var slutt, fikk noen jøder fra provinsen
Asia øye på Paulus i templet og hisset opp folket mot ham.
De grep tak i ham og 28 skrek:"Israelitter! Hjelp oss! Her er
den mannen som over alt i verden, og til alle i vårt folk, lærer
stikk i strid med Moseloven og templet. Nå har han til og
med tatt med noen som ikke er jøder, inn i templet og gjort
dette hellige stedet uverdig." 29 Mannen hadde tidligere på
dagen sett Paulus nede i byen sammen med Trofimus fra
Efesos, og de trodde derfor at Paulus hadde tatt ham med
seg til templet. 30 Det drøyde ikke lenge før hele byen var i
opprør og kom løpende. De slepte Paulus ut av templet, og
portene ble straks stengt bak ham. 31 Folket tenkte å drepe
ham, men kommandanten ved den romerske garnisonen fikk
vite at hele Jerusalem var i opprør. 32 Derfor rykket han raskt
ut med soldatene og offiserene sine. Da folkemassen fikk se
soldatene, sluttet de å mishandle Paulus. 33 Kommandanten
gikk straks fram og arresterte Paulus og ga befaling om

at han skulle bli bundet med doble kjettinger. Han spurte
folkemassen hvem Paulus var og hva han hadde gjort. 34
Blant folket skrek noen det ene, mens andre sa noe helt
annet. Kommandanten kunne ikke i forvirringen få klarhet i
hva de mente. Han ga derfor befaling om at Paulus skulle bli
tatt med til den romerske festningsborgen. 35 Folket fulgte
etter helt fram og ropte:"Drep ham, drep ham!" Da de kom
fram til trappen, ble folkemassen så voldsom at soldatene
måtte løfte Paulus opp på skuldrene for å beskytte ham.
37 I det Paulus skulle bli ført inn i festningsborgen, sa han
til kommandanten:"Får jeg si noen ord til deg?""Kan du
gresk?" undret kommandanten forbauset. 38 "Er ikke du den
egypteren som satte i gang et opprør for noen år siden og
tok med seg 4 000 bevæpnete rebeller ut i ørkenen?" 39
"Nei", svarte Paulus,"jeg er en jøde fra Tarsus i Kilikia, borger
av en stor og viktig by. Jeg ber derfor om at du lar meg tale
til folket." 40 Kommandanten ga ham da sin fullmakt, og
Paulus gjorde tegn til folket fra toppen trappen at han hadde
noe å si. Da alle hadde roet seg, begynte han å tale til dem
på arameisk.

**22** Han sa:"Kjære søsken og dere som er ledere for
folket, hør etter på det jeg har å si til mitt forsvar." 2
Da de hørte at Paulus talte på deres eget språk, ble de
enda mer stille. 3 Han fortsatte:"Jeg er jøde, født i byen
Tarsus i Kilikia, men oppvokst her i Jerusalem. Jeg hadde
Gamaliel som lærer og ble undervist om mye rett og riktig i
Moseloven og alle våre tradisjoner. Min ekstreme fanatisme i
livet var å kjempe for Gud, slik som også dere forsøker å
gjøre. 4 Jeg forfulgte og ville drepe alle som fulgte Jesu
vei. Jeg lot både menn og kvinner bli bundet og satt i
fengsel. 5 Dette kan øverstepresten og alle medlemmene i
Det jødiske rådet bevitne. Det var også de som ga meg
brev adressert til synagogene i Damaskus, for at jeg skulle
fengsle menneskene der og føre dem til Jerusalem, hvor
de kunne bli straffet. 6 Da jeg var på veien til Damaskus,
ved middagstiden, og nærmet meg byen, ble jeg plutselig
innhyllet av et sterkt lys fra himmelen. 7 Jeg falt til jorden og
hørte en stemme som sa:'Saulus, Saulus, hvorfor forfølger
du meg?' 8 Jeg spurte da:'Hvem er du, herre?' og han
svarte:'Jeg er Jesus fra Nasaret, han som du forfølger.' 9
De som var med meg, så lyset, men forsto ikke stemmen
som snakket til meg. 10 Jeg spurte da:'Hva skal jeg gjøre,
Herre?' Herren svarte:'Reis deg opp og gå til Damaskus.
Der vil du få vite hvilken oppgave jeg har valgt deg ut til.' 11
Det sterke lyset hadde gjort meg blind, og derfor måtte jeg
bli ledet inn til Damaskus av mine ledsagere. 12 I Damaskus
bodde det en mann som het Ananias. Han var en hengiven
jøde og nøye med å følge Moseloven. Derfor var han også
godt ansett blant alle jøder i Damaskus. 13 Denne mannen
kom til meg, stilte seg ved siden meg og sa:'Saulus, min
bror, du skal få ditt syn tilbake!' Og i samme øyeblikk kunne
jeg se. 14 Så sa han til meg:'Våre forfedres Gud har valgt
deg ut til å kjenne hans vilje og til å se den Rettferdige og
høre stemmen hans. 15 Nå skal du vitne for alle mennesker
og fortelle det du har sett og hørt. 16 Tvil ikke, men tilbe
Jesus og la deg straks døpe slik at du blir vasket ren fra
syndene dine.' 17 Senere, da jeg hadde kommet tilbake
til Jerusalem og en dag sto og ba i templet, fikk jeg se et
syn. 18 Jeg så Herren Jesus som sa til meg:'Skynd deg,
forlat straks Jerusalem, for folket her kommer ikke til å tro på
det du forteller om meg.' 19 'Men, Herre', innvendte jeg,'de
kjenner meg jo. De vet at jeg i hver eneste synagoge har
fengslet og pisket dem som trodde på deg. 20 Da Stefanus
ble drept, han som fortalte om deg til alle, sto jeg ved siden
av og mente at de handlet rett. Jeg voktet til og med klærne
til dem som steinet ham!' 21 Herren Jesus sa til meg:'Dra
bort fra Jerusalem, for jeg vil sende deg langt av sted til
andre folk!'" 22 Fram til dette punktet i Paulus sin tale hadde
folket lyttet rolig, men nå begynte de å rope:"Drep ham!
Pass på at han forsvinner fra jordens overflate! Han har
ingen rett til å leve!" 23 Folkets rop ble villere og villere. De
slet av seg kappene sine og kastet jord opp i luften. 24
Kommandanten tok derfor Paulus inn i festningsborgen og
ga befaling om at de skulle piske ham til han tilsto sine
forbrytelser, slik at de fikk greie på hvorfor folkemassen var
så rasende. 25 Da de surret Paulus fast for å piske ham,
sa han til en offiser som sto der:"Er det tillatt å piske en
romersk borger som ikke er dømt for noe?" 26 Da offiseren
hørte dette, gikk han til kommandanten og sa:"Hva er det du
tenker å gjøre? Denne mannen er jo romersk borger!" 27
Da gikk kommandanten til Paulus og spurte:"Er det sant at
du er romersk borger?""Ja", svarte Paulus,"det er jeg." 28
"Det er jeg også", mumlet kommandanten,"og det kostet
meg veldig mange penger!""Jeg ble det i fødselen", svarte
Paulus. 29 Soldatene som skulle ha pisket og forhørt ham,
trakk seg raskt tilbake da de hørte at Paulus var romersk
borger. Kommandanten selv ble forskrekket, etter som det
var han som hadde gitt befaling om at Paulus skulle bli
bundet og pisket. 30 Neste dag satte kommandanten Paulus
fri fra fengslet og ga befaling om at øverstepresten og Det
jødiske rådet skulle samle seg. Han førte Paulus ned fra
festningsborgen og stilte han for Det jødiske rådet for å få
greie på hva bråket handlet om.

**23** Da Paulus kom inn, så han medlemmene i rådet rett i
øynene og sa:"Brødre, jeg har alltid levd livet mitt med
god samvittighet for Gud." **2** Da ga øverstepresten Ananias
befaling om at de som sto nærmest Paulus, skulle slå ham
over munnen. **3** Paulus sa til han:"Gud skal slå deg, du som
har sunket ned i en slik dobbelmoral! Her sitter du for å
dømme meg etter Moseloven, og så bryter du selv loven
ved å befale at de skal slå meg." **4** De som sto ved siden
av Paulus, sa da til ham:"Hvordan våger du å forulempe
Guds øverstepresten?" **5** "Tilgi meg brødre", svarte Paulus,"jeg
visste ikke at han var øverstepresten. Det står i Skriften:'Du
skal ikke forbanne den som er leder for folket ditt.'" **6** Hva
Paulus derimot visste, var at noen av medlemmene i rådet
var saddukeere, mens andre var fariseere. Derfor ropte
han:"Brødre, jeg er fariseer liksom alle mine forfedre. Og
jeg blir stilt for retten her i dag fordi jeg tror at de døde
står opp igjen." **7** Dette delte straks rådet i to grupper som
begynte å krangle med hverandre. **8** Saddukeerne tror
nemlig ikke at de døde står opp igjen eller at det finnes
engler eller ånder. Fariseerne derimot tror på alt dette. **9**
Alle i rådet skrek i munnen på hverandre, og noen av de
skriftlærde fra partiet til fariseerne stilte seg opp og forsvarte
Paulus."Vi kan ikke se at denne mannen har gjort noe galt",
protesterte de høylytt."Kanskje en Ånd eller en engel virkelig
har snakket til ham." **10** Krangelen ble bare verre og verre,
og mennene rykket og slet i Paulus fra alle kanter. Til slutt
fikk kommandanten gitt befaling til soldatene om å ta med
Paulus og føre ham til festningsborgen, etter som han var
redd for at de skulle slite ham i filler. **11** Da det seinere var
blitt natt, viste Herren Jesus seg for Paulus og sa:"Vær ikke
redd! På samme måten som du har fortalt om meg her i
Jerusalem, skal du også fortelle om meg i Roma." **12** Neste
morgen samlet mer enn 40 jødiske menn seg og sverget på
at de verken skulle spise eller drikke før de hadde drept
Paulus. **14** De gikk til øverstepresten og folkets ledere og
sa:"Vi har sverget en ed og lovet at vi verken skal spise eller
drikke før vi har drept Paulus. **15** Be derfor kommandanten
om at han lar Paulus bli stilt for rådet igjen. Si til ham at dere
vil undersøke tilfellet nærmere, så kan vi drepe ham når
han er på vei hit." **16** Paulus sin søstersønn fikk greie på
planene deres og gikk til festningsborgen og fortalte alt for
Paulus. **17** Straks kalte han til seg en offiser og sa:"Ta med
denne unge mannen til kommandanten. Han har noe viktig
å fortelle ham." **18** Offiseren gikk da til kommandanten og
forklarte:"Fangen Paulus kalte på meg og ba meg ta med
denne unge mannen til deg. Han har visst noe å fortelle
deg." **19** Kommandanten tok ham da ved armen og førte
ham til siden og spurte:"Hva er det du har å fortelle?" **20**
Søstersønnen til Paulus forklarte straks:"Jødene har blitt
enige om å be deg sende Paulus ned til deres råd i morgen,
slik at de kan undersøke tilfellet nærmere. **21** Ikke la dem få
det som de vil, for mer enn 40 menn ligger gjemt i et bakhold
for å drepe Paulus. De har sverget at de verken skal spise
eller drikke før han er død. De har allerede gjort seg klare
og venter bare på at du skal gi ditt ja." **22** Kommandanten
advarte ham og sa:"Ingen må få vite at du har fortalt meg
dette", og så lot han mannen gå. **23** Kommandanten kalte på
to av offiserene sine og sa:"Kall ut 200 soldater som står
klare til å marsjere til Cæsarea klokka ni i kveld sammen med
200 spydkastere og 70 ryttere. **24** Gi Paulus en hest å ri på
og pass på, at han kommer fram til landshøvdingen Feliks i
god behold." **25** Han skrev følgende brev til landshøvdingen:
**26** "Fra Claudius Lysias, til den høyt ærede landshøvdingen
Feliks. Beste hilsen! **27** Denne mannen har blitt arrestert av
jødene. De skulle nettopp til å drepe ham da jeg sendte ut
soldater for å redde ham. Etterpå har jeg fått vite at han
er romersk borger. **28** Jeg førte ham ned til Det jødiske
rådet for å få greie på hva de anklaget ham for. **29** Jeg
forsto snart at det bare var noen interne stridsspørsmål
som hadde med deres religiøse lover å gjøre, og ikke noe
som bør bli straffet med fengsel eller døden. **30** Senere fikk
jeg ved en anledning greie på at de planla å drepe han,
og jeg besluttet derfor å sende ham til deg. Jeg har også
formant motstanderne hans til å legge fram anklagene sine
for deg." **31** Samme natten tok soldatene Paulus og førte
ham til den romerske militærforlegningen Antipatris slik de
hadde fått befaling om. **32** Neste morgen fortsatte de 70
rytterne med ham til Cæsarea, mens de øvrige mennene
vendte tilbake til festningsborgen i Jerusalem. **33** Da de kom
fram til Cæsarea, overlot de brevet til landshøvdingen Feliks
og førte Paulus inn til han. **34** Landshøvdingen leste brevet
og spurte Paulus hvilken provins han kom fra."Fra Kilikia",
svarte Paulus. **35** "Bra", sa landshøvdingen,"jeg skal ta opp
saken din når de som anklager deg kommer hit." Så ga han
befaling om at Paulus skulle bli anbrakt i fengslet som lå i
palasset til kong Herodes.

**24** Fem dager seinere kom øverstepresten Ananias og
noen av de religiøse lederne sammen med advokaten
Tertullus til Cæsarea for å anklage Paulus for landshøvdingen.
**2** Da Paulus ble ført inn, begynte Tertullus å legge fram
anklagene. Slik lød prosedyren hans: **3** "Høyt ærede Feliks!
Det er takket være deg at vi jøder kan leve i fred og trygghet.
Du har også sett til at vårt folk på alle måter har fått det

bedre. Dette er vi alle uendelig takknemlige for. 4 Jeg vil
ikke ta for mye av tiden din, men jeg ber deg være så
vennlig å høre etter på meg mens jeg i korthet legger fram
våre anklager. 5 Vi har funnet at denne mannen sprer uro
og elendighet blant jødene over alt i verden. Han er leder
for sekten til nasaréerne. 6 Han har til og med forsøkt å
skjende templet. Det var derfor vi arresterte ham. 8 Dersom
du forhører ham, kan du selv få bekreftet at våre anklager
er sanne." 9 De andre jødene samtykket og sa at alt som
Tertullus hadde prosedert var riktig. 10 Landshøvdingen
gjorde tegn til Paulus at det var hans tur til å forklare
seg. Han begynte sin tale:"Jeg vet at du har vært dommer
for dette folket i mange år. Det føler jeg som en fordel
og trygghet når jeg nå skal forsvare meg. 11 Du kan lett
kontrollere at det ikke er mer enn tolv dager siden jeg kom til
Jerusalem for å be i templet. 12 Du kan også få bekreftet at
jeg i denne tiden ikke har diskutert med noen eller har stelt
til uroligheter, det være seg i templet, i synagogene eller ute
på gatene. 13 Det finnes heller ikke fnugg av bevis for at jeg
skulle ha gjort alt dette som disse mennene anklager meg
for. 14 Jeg erkjenner at jeg tilhører den gruppen som følger
Jesu vei, den gruppen som de kaller en sekt. Gjennom
dette tjener jeg våre forfedres Gud, og jeg tror på alt som
Gud har sagt i Moseloven og det profetene har skrevet.
15 Jeg tror, akkurat som disse mennene, at Gud en dag
skal la alle stå opp fra de døde, noen til evig straff, noen
til evig liv. 16 Derfor gjør jeg mitt beste for alltid å ha en
ren samvittighet for Gud og mennesker. 17 Etter å ha vært
borte fra byen i flere år, vendte jeg tilbake til Jerusalem
med penger for å hjelpe jødene og for å ofre til Gud. 18
Det var i templet de fikk øye på meg. Jeg holdt nettopp
på å avslutte seremonien for renselse. Det var ikke noen
folkemasse rundt meg, og ikke antydning til uro. 19 Noen
jøder fra provinsen Asia var der. Det var egentlig de som
burde stått her i dag dersom de mente å ha noe å anklage
meg for. 20 Når de ikke er her, må du ta til takke med å
høre hva de som er på plass, har å anklage meg for. De kan
fortelle hvilken forbrytelse Det jødiske rådet fant meg skyldig
til. 21 Jeg tror ikke de har noe annet å anklage meg for enn
det som jeg høyt og tydelig ga uttrykk for da jeg sto foran
dem:'Jeg står her for retten i dag på grunn av troen min
på at døde står opp igjen!'" 22 Feliks, som visste en hel
del om Jesu vei, utsatte rettsforhandlingene og sa:"La oss
vente til kommandanten Lysias kommer hit fra Jerusalem.
Da skal jeg dømme i saken." 23 Han sendte Paulus tilbake til
fengslet, og sa til vaktene at de skulle behandle ham mildt.
De fikk også befaling om å la vennene til Paulus besøke
ham, og at de kunne gi ham alt han trengte. 24 Noen dager
seinere kom Feliks, som var landshøvding, tilbake sammen
med sin kone som het Drusilla, og var jødinne. Han ba om å
få Paulus hentet, fordi han ville at han skulle fortelle mer om
troen på Jesus som Messias, den lovede kongen. 25 Da
Paulus begynte å snakke om å leve etter Guds vilje, om å
avstå fra enkelte ting, og om at Gud en dag vil dømme alle
mennesker, ble Feliks redd og sa:"Dette holder for i dag. Nå
kan du gå. Når jeg har god tid, skal jeg sende bud etter deg
igjen." 26 Feliks sendte virkelig bud på Paulus gang etter
gang for å snakke med ham. Det var nok helst for at han
håpet at Paulus skulle bestikke ham. 27 Slik fortsatte det i to
år. Da sluttet Feliks som landshøvding og fikk en etterfølger
som het Porkius Festus. Etter som Feliks ville holde seg
godt inne med jødene, lot han Paulus bli igjen i fengslet da
han sluttet som landshøvding.

**25** Tre dager etter at Festus hadde kommet til Cæsarea
for å begynne sin tjeneste som landshøvding, reiste
han til Jerusalem. 2 Der ble han oppsøkt av øverstesprestene
og noen betydningsfulle jøder som på nytt tok opp anklagene
mot Paulus. 3 De ba også om at Festus skulle vise sin godhet
mot jødene ved å la Paulus bli ført tilbake til Jerusalem.
Deres egentlige plan var å overfalle og drepe Paulus på
veien. 4 Festus svarte at Paulus satt i fengsel i Cæsarea,
og at han snart skulle dit selv. 5 "Derfor", fortsatte han,"må
lederne deres heller følge meg dit for å anklage ham, dersom
han nå har gjort noe galt." 6 Vel en uke seinere vendte
Festus tilbake til Cæsarea. Følgende dag satte han seg på
dommersetet og ga befaling om at Paulus skulle bli ført inn.
7 Da Paulus kom inn, ble han omringet av jødene som hadde
kommet fra Jerusalem. De nærmest slynget ut sine mange
og sterke anklager mot ham. Likevel kunne de ikke bevise
en eneste en av påstandene. 8 Paulus nektet alt og sa:"Jeg
har ikke brutt den jødiske loven eller gjorde noen forbrytelse
mot templet eller snakket nedsettende om den romerske
keiseren." 9 Da spurte Festus, som ville holde seg til venns
med jødene:"Er du villig til å reise til Jerusalem og la deg bli
dømt av meg der oppe?" 10 "Nei!" svarte Paulus."Jeg er
romersk borger og derfor er det i den romerske domstolen
jeg skal bli dømt. Jeg har ikke gjorde noe galt mot jødene,
og det vet du godt selv. 11 Dersom jeg har gjort noe som
fortjener døden, da er jeg beredt til å dø. Dersom jeg er
uskyldig, da har verken du eller noen andre rett til å overgi
meg til disse mennene for at de kan drepe meg. Jeg ber
om å bli dømt ved den keiserlige domstolen i Roma." 12
Festus diskuterte dette med sine rådgivere og svarte:"Du har

bedt om å få bli dømt ved den keiserlige domstolen, derfor
skal du få reise til Roma." 13 Noen dager seinere kom kong
Agrippa og Berenike til Cæsarea på et høflighetbesøk til
den nye landshøvdingen. 14 De stanset i flere dager, og
Festus passet på å ta opp saken om Paulus med kongen.
Han sa:"Det finnes en fange her som heter Paulus, og som
Feliks har etterlatt til meg. 15 Da jeg var i Jerusalem, kom de
jødiske øversteprestene og folkets ledere til meg med en
anklage mot ham. De ba om at jeg måtte passe på å få
ham dømt. 16 Jeg fortalte da at romerne ikke har for vane å
utlevere noen før han har blitt stilt for retten. Den anklagede
skal ha mulighet til å møte dem som anklager ham, og alle
skal ha anledning til å forsvare seg. 17 Da de religiøse
lederne kom hit til Cæsarea, tillyste jeg rettsforhandlingene
allerede neste dag og ga befaling om at Paulus skulle bli ført
inn. 18 Men anklagene mot ham var noe helt annet enn det
jeg hadde ventet meg. 19 De gjaldt bare noen stridsspørsmål
i deres interne religion og om en mann som het Jesus, som
er død, men som Paulus påstår lever! 20 Jeg ble forvirret og
visste ikke hva jeg skulle gjøre i dette tilfellet. Derfor spurte
jeg Paulus om han var villig til å reise til Jerusalem og stå for
domsstolen der. 21 Paulus ba i stedet om å få bli her. Han
ville heller vente og bli dømt ved den keiserlige domstolen.
Derfor har jeg gitt befaling om at han skal sitte i fengslet her
til jeg kan sende ham til Roma." 22 Da sa kong Agrippa:"Jeg
skulle selv ønske å høre denne mannen." Festus svarte:"Det
skal vi ordne. Du kan få treffe ham allerede i morgen!" 23
Neste dag kom kong Agrippa og Berenike i full uniform
til domsstolen sammen med de høye offiserene og byens
ledende menn. Festus ga befaling om at Paulus skulle bli
ført inn. 24 Han sa:"Kong Agrippa, og alle dere andre som er
samlet her i dag. Dette er den mannen som jødene både her
og i Jerusalem vil straffe med døden. 25 Etter min oppfatning
har han ikke gjort noe som fortjener dødsstraff. Han har bedt
om å få bli dømt ved den keiserlige domstolen, og derfor har
jeg besluttet å sende ham til Roma. 26 Rullebladet hans vet
jeg ikke mye om, men vil rapportere til min øverste leder,
keiseren. Det finnes rett og slett ikke noen virkelige anklager
mot denne mannen. Jeg har nå stilt ham fram for dere, og
spesielt for deg, kong Agrippa, slik at du kan avhøre ham
og etterpå si meg hva jeg skal skrive i rapporten. 27 Det
virker jo ikke særlig logisk å sende en fange til den keiserlige
domstolen uten å ha noe å anklage ham for!"

**26** Kong Agrippa sa til Paulus:"Hva har du å si til ditt
forsvar? Vær så god, ordet er ditt." Da løftet Paulus
hånden til en hilsen og begynte på sin forsvarstale. Han sa:
2 "Kong Agrippa, jeg er svært glad for at jeg får svare deg
på de anklagene jødene har mot meg. 3 Jeg vet at du er
ekspert på jødiske skikker og stridsspørsmål. Derfor ber jeg
deg om å høre på meg med tålmodighet! 4 Som alle jøder
godt vet, fikk jeg en grundig jødisk oppdragelse helt fra min
tidligste barndom, først i Tarsus, og seinere i Jerusalem. 5
Jødene kjenner meg fra lang tid tilbake. Dersom de bare vil
erkjenne det, vet de veldig godt om at jeg har levd som en
ekte fariseer og fulgt den strengeste retningen i vår religion.
6 Jeg står nå anklaget fordi jeg tror at Gud skal innfri det løfte
han ga til forfedrene våre. 7 Dette løfte håpet Israels tolv
stammer å få se oppfylt ved at de dag og natt tjente ham! Det
er altså, kong Agrippa, helt inkonsekvent av jødene å påstå
at det er en forbrytelse å tro på dette løftet. 8 Hvorfor skal
det være så vanskelig å tro at Gud kan vekke opp døde? 9
Tidligere trodde jeg selv at det var min plikt å gå så hardt
som mulig fram mot dem som tror på Jesus fra Nasaret.
10 Jeg arresterte mange av de troende i Jerusalem ved
hjelp av den fullmakten jeg hadde fått av øversteprestene.
Jeg stemte for at de skulle bli dømt til døden. 11 Mange
ganger brukte jeg tortur i synagogene for å få troende til å
forbanne Jesus. Jeg var en så bitter motstander at jeg til og
med forfulgte troende langt borte i fremmede land. 12 En
dag var jeg på vei til Damaskus i et slikt ærende, utrustet
med fullmakt og utsendt av øversteprestene. 13 Da fikk jeg
ved middagstiden se et lys fra himmelen. Det var sterkere
enn solen, og både jeg og mine ledsagere ble hyllet inn i
lysglansen. 14 Vi falt alle til jorden, og jeg hørte en stemme
som snakket til meg på arameisk og sa:'Saulus, Saulus,
hvorfor forfølger du meg? Du skader bare deg selv ved å
trasse min vilje.' 15 'Hvem er du, herre?' spurte jeg. Herren
svarte:'Jeg er Jesus, han som du forfølger. 16 Reis deg opp!
Jeg har vist meg for deg, for at du skal bli tjeneren min og
fortelle alle om det du har sett i dag og alt jeg vil vise deg i
framtiden. 17 Jeg skal redde deg både fra jødene og andre
folk. Ja, jeg skal sende deg til folk som ikke er jøder. 18 Du
skal åpne øynene deres, slik at de vender om fra mørket til
lyset, fra Satans makt til Gud. Ved å tro på meg skal de
få tilgivelse for syndene sine og bli regnet med blant dem
som tilhører Gud.' 19 Derfor, kong Agrippa, måtte jeg være
lydig mot dette synet fra himmelen. 20 Først forkynte jeg for
dem som bodde i Damaskus og Jerusalem, så fortsatte jeg i
hele Judea og gikk videre til andre folk. Over alt oppfordret
jeg alle til å forlate syndens vei, vende om til Gud og vise
sin forvandling gjennom gode gjerninger. 21 Det var derfor
jødene arresterte meg i templet og forsøkte å drepe meg.
22 Men Gud beskyttet meg, slik at jeg fortsatt lever og kan

fortelle om Jesus både for fine mennesker og vanlige folk.
Likevel er det ikke noe nytt jeg kommer med. Det jeg snakker
om, hadde Gud forutsagt ved profetene og Moses for lenge
siden. 23 Gud forutsa at Messias, den lovede kongen, måtte
lide og bli den første som sto opp fra de døde. Han skulle
føre lyset fram både til jøder og andre folk." 24 Da Paulus
hadde kommet så langt i sin forsvarstale, ble han plutselig
avbrutt av landshøvdingen Festus som ropte:"Paulus, du
er helt fra sans og samling! All lærdommen din har gjort
deg fullstendig sinnssyk!" 25 Paulus svarte:"Nei, høyt ærede
Festus, jeg er ikke sinnssyk. Jeg forteller sannheten, rolig
og fornuftig. 26 Kong Agrippa kjenner godt til alle disse
spørsmålene. Jeg snakker åpent ut, for jeg er sikker på
at disse begivenhetene er kjente for ham. De foregikk jo
ikke i noen avkrok av verden! 27 Kong Agrippa, tror du på
det Gud har forutsagt ved profetene? Ja, jeg vet at du gjør
det." 28 Da sa Agrippa til ham."Holder du på lenger nå, så
kommer du til å gjøre også meg til en kristen." 29 Paulus
svarte:"Enten det går fort eller tar tid, så ønsker jeg til Gud at
ikke bare du, men alle som hører meg her i dag, vil bli som
jeg, bare uten disse lenkene." 30 Kongen, landshøvdingen
Berenike og alle de andre reiste seg. 31 Da de gikk ut, sa
de til hverandre:"Denne mannen har ikke gjort noe som
fortjener dødsstraff eller fengsel." 32 Kong Agrippa sa til
Festus:"Han kunne blitt satt fri, dersom han ikke hadde bedt
om å bli dømt ved den keiserlige domstolen i Roma."

**27** Tiden kom da vi skulle reise til Italia. Paulus og noen
andre fanger ble overlevert til en offiser som het Julius,
ved Den keiserlige bataljon. 2 Med på reisen hadde vi også
Aristark fra Tessaloniki i Makedonia. Vi gikk ombord på et
skip i Adramyttium og seilte av sted. Skipet skulle seile
innom flere steder langs kysten av provinsen Asia. 3 Dagen
etter la vi til i byen Sidon. Offiseren Julius var vennlig innstilt
mot Paulus og lot ham gå i land for å besøke venner og nyte
godt av gjestfriheten deres. 4 Da vi dro fra Sidon, fikk vi
motvind og seilte derfor i le av Kypros. 5 Etter det var vi ute
på åpent hav og passerte provinsene Kilikia og Pamfylia før
vi la til i byen Myra i provinsen Lykia. 6 Der fant offiseren et
egyptisk skip fra Alexandria som skulle til Italia og som tok
oss ombord. 7 I flere dager gikk nå seilturen tungt, etter som
vinden sto imot oss. Da vi til slutt nærmet oss øya Knidos,
la kapteinen om kursen og seilte rett sørover til vi rundet
neset ved Salmone og kom inn i le sjø ved øya Kreta. 8 Der
klarte vi å kjempe oss fram langs kysten og kom etter en
tid til stedet som blir kalt Godhavn nær byen Lasea. 9 Vi
hadde mistet mye tid, og været holdt på å bli farlig for lange
sjøreiser, etter som det allerede var seint på høsten. Paulus
advarte derfor offiseren og mannskapet 10 og sa:"Mine
venner, det kommer til å bli store problemer om vi fortsetter
reisen. Både skipet og lasten vil gå tapt, og vi kommer til å
risikere våre egne liv!" 11 Men offiseren som var ansvarlig for
fangene, hørte mer på kapteinen og de som eide skipet, enn
på Paulus. 12 Etter som Godhavn ikke var noen god havn
for vinteropplag, syntes de fleste av mannskapet at de skulle
seile videre til Føniks og der ta landligge over vinteren. Dette
var en god havn lenger vest på Kreta, og som var åpen mot
nordvest og sørvest. 13 Nå begynte det å blåse svak vind fra
sør. De trodde derfor at reisen til Føniks skulle bli enkel.
Altså lettet de anker og begynte å seile tett inn mot kysten av
Kreta. 14 Det drøyde ikke lenge før været plutselig slo om.
En voldsom storm, den blir kalt nordoststormen, feide ned fra
øya og drev skipet med seg ut på åpne havet. Mannskapet
forsøkte å snu inn mot land, men klarte det ikke og ble
tvunget til å la skipet drive for vinden. 16 Til slutt kom vi i le
bak en liten øy som het Klauda. Med store problemer kunne
vi da få ombord skipsbåten som vi hadde på slep. 17 Da vi
hadde heist den opp, surret vi skipet med tau for å styrke
skroget. Sjømennene var redde for at skipet skulle drive mot
sandbankene ved Syrtebukten. Derfor firte de ned storseilet
og lot skipet drive. 18 Da stormen neste dag fortsatte å rase,
begynte mannskapet å kaste lasten overbord. 19 Den tredje
dagen kastet de også utrustningen på skipet over bord og alt
annet som var løst. 20 I flere døgn så vi verken solen eller
stjernene og kunne ikke navigere. Stormen fortsatte med
uforminsket styrke. Til slutt regnet vi med at alt håp var ute.
21 Over lenger tid hadde ingen spist. Til slutt gikk Paulus til
mannskapet og soldatene og sa:"Dere skulle ha hørt på
meg allerede fra begynnelsen av og tatt landligge på Kreta
over vinteren. Da hadde dere sluppet alle disse problemene
og det store tapet. 22 Men ikke gi opp håpet! Ingen av oss
kommer til å dø, bare skipet vil gå tapt. 23 I natt kom nemlig
en engel til meg fra den Gud som jeg tilhører og som jeg
tjener. 24 Han sa:'Vær ikke redd Paulus. Du skal stilles for
retten hos keiseren. For øvrig har Gud lovet å redde livet til
alle dem som seiler sammen med deg.' 25 Gi derfor ikke
opp! Jeg stoler på Gud. Alt skal gå akkurat som han har
sagt. 26 Vi kommer til å drive i land på en øy." 27 Da vi
hadde drevet omkring på Adriaterhavet i fjorten stormnetter,
oppdaget sjøfolkene midt på natten at vi nærmet oss land.
28 De loddet dybden og oppdaget at den var mindre enn
40 meter. Etter en liten stund målte de dybden til snaut 30
meter. 29 De var redde for at skipet skulle gå på skjærene og
kastet ut fire ankere fra akterstavnen. Utålmodig ventet de

på at det skulle bli morgen. 30 Noen av sjøfolkene forsøkte
å rømme skipet. De låret skipsbåten på vannet og sa at
de måtte legge ut ankere også fra baugen. 31 Da advarte
Paulus offiseren og soldatene og sa:"Vi kommer til å dø
alle sammen, dersom disse sjøfolkene ikke blir ombord."
32 Da kappet soldatene tauene og lot skipsbåten drive av
sted. 33 Straks før det begynte å lysne, oppfordret Paulus
på nytt alle om å spise."Dere har ikke rørt mat på to uker",
sa han. 34 "Pass på å få i dere litt mat, slik at dere orker
anstrenngelsene! Vær ikke redde, ikke et hårstrå på hodene
deres kommer til å bli krummet!" 35 Han tok et brød, takket
Gud, brøt av en bit og spiste. 36 Straks kjente alle seg
bedre til motes og begynte å spise de også. 37 Det var 276
personer om bord. 38 Da alle hadde spist seg mette, kastet
mannskapet hvetelasten overbord for å gjøre skipet lettere.
39 Da det lysnet av dag, kjente de ikke igjen kysten de så,
men de merket seg en bukt med en sandstrand og ville
forsøke å sette skipet på grunn der. 40 De kappet trossene
og lot ankrene falle. Så surret de løs roret, heiste framseilet
og satte kursen mot stranden. 41 Men skipet støtte på en
grunne. Baugen satte seg bom fast, mens akterstavnen
begynte å bli brutt i stykker av de voldsomme brenningene.
42 Soldatene besluttet da å drepe alle fangene for at ingen
skulle svømme i land og rømme. 43 Men offiseren ville redde
Paulus og hindret at planen ble gjennoført. Han ga befaling
om at alle som kunne svømme, først skulle hoppe overbord
og ta seg i land. 44 Resten skulle forsøke å buksere seg inn
til land ved å flyte på planker og vrakrester fra det knuste
skipet. På denne måten klarte alle å redde seg opp på
stranden.

**28** Da alle hadde kommet velberget i land, fikk vi greie på
at øya het Malta. Befolkning på øya var svært vennlige
mot oss og tente et bål på stranden der alle kunne varme
seg. Det hadde begynt å regne og var kaldt. 3 Paulus hjalp
til med å samle kvist. Mens han kastet et fang på ilden, ble
han plutselig bitt av en slange. Den hadde blitt lokket fram av
varmen og hogg seg fast i hånden hans. 4 Da innbyggerne
fra øya så slangen henge i hånden, sa de til hverandre:"Han
er sikkert en morder! Det må han være siden han ble reddet
fra havet, men nå blir drept av rettferdighetens gudinne."
5 Paulus ristet bare av seg slangen inn i ilden og var like
uskadd. 6 Alle ventet at hånden skulle hovne opp eller at han
plutselig skulle falle død om. Da de hadde ventet lenge og
vel og ikke noe av det skjedde, forandret de oppfatning og sa
at han måtte være en gud. 7 Nær stranden der vi kom i land,
var det en stor eiendom som tilhørte Publius, som var den
fremste mannen på øya. Han hilste oss vennlig velkommen
og ga oss mat og husrom i tre dager. 8 Samtidig som vi var
der, lå far til Publius syk i feber og alvorlig dysenteri. Paulus
gikk inn og ba for mannen, la hendene på ham og helbredet
ham. 9 Etter dette kom alle syke på øya til Paulus og ble
helbredet. 10 De viste sin takknemlighet ved å overøse oss
med gaver. Da det var tid for oss til å seile av sted, kom folk
ombord med alt mulig som vi kunne trenge for reisen. 11
Det drøyde tre måneder etter skipsbruddet før vi seilte fra
Malta. Denne gangen reiste vi med skipet"Tvillinggudene"
fra Alexandria. Skipet hadde ligget i vinteropplag på øya. 12
Først la vi til i Syrakus på Sicilia, der vi stoppet i tre dager.
13 Derfra seilte vi direkte til Reggio. En dag seinere fikk vi
sydlig vind, og kom etter to dager fram til Puteoli. 14 Der
fant vi noen troende. De ba oss om å bli hos dem en uke.
Det gjorde vi før vi fortsatte landeveien mot Roma. 15 De
troende i Roma hadde hørt at vi var under veis. De første
møtte oss allerede ved Forum Appii. Flere sluttet seg til
følget da vi kom til Tres Tabernæ. Da Paulus så de troende,
takket han Gud og fikk nytt mot. 16 Til slutt kom vi fram til
Roma. Paulus fikk lov til å bo i et privat hus sammen med
den soldaten som voktet ham. 17 Tre dager etter ankomsten
kalte Paulus til seg lederne blant jødene. Da alle var samlet,
sa han:"Brødre, jeg ble arrestert i Jerusalem og utlevert til
de romerske myndighetene. Dette til tross for at jeg ikke har
gjort noe galt mot vårt folk eller brutt noen av tradisjonene
fra forfedrene våre. 18 Romerne stilte meg for domstolen
og ville frifinne meg etter som de ikke fant noen grunn til
å dømme meg til døden. 19 Men jødene protesterte mot
beslutningen deres. Derfor ble jeg nødt til å be om å bli
dømt ved den keiserlige domstolen. Hensikten er slett ikke
på noen måte å anklage mitt eget folk. 20 Dette er altså
bakgrunnen for at jeg har bedt dere komme hit i dag, slik at
vi kan lære hverandre å kjenne. Jeg vil fortelle dere at jeg
er bundet med disse lenkene fordi jeg tror at Israels håp,
Messias, den lovede kongen, allerede er kommet." 21 De
svarte:"Vi har ikke fått noen negative rapporter om deg! Det
har heller ikke kommet noe brev fra Judea om deg, og ingen
av dem som har kommet fra Jerusalem, har hatt noe galt å
si om deg. 22 Tvert imot, vi vil gjerne vite hva du tror på. Det
eneste vi vet om denne nye retningen, er at den støter på
motstand over alt." 23 De ble enige om å treffe hverandre på
nytt en annen dag. Da anledningen kom, samlet enda flere
folk seg der Paulus bodde. Han begynte tidlig på morgenen
og holdt på til sene kvelden med å fortelle og undervise om
Guds plan for å frelse menneskene og gjøre alle til sitt eget
folk. Ved hjelp av Moseloven og profetene forsøkte han å

overbeviste dem om hvem Jesus var. **24** Noen begynte å tro,
mens andre nektet. **25** Etter en heftig diskusjon gikk hver
til sitt. Paulus ga et siste ord med på veien:"Guds Hellige
Ånd hadde rett da den ved profeten Jesaja sa: **26** 'Gå og
si til dette folket: Dere skal høre det jeg sier, men likevel
ikke forstå. Dere skal se hva jeg gjør, men likevel ikke fatte!
**27** Ja, hjertet til dette folket er så hardt og likegyldig at det
ikke kan forstå. Hørselen deres er svekket, slik at de ikke
kan høre. Øynene deres er lukket, slik at de ikke kan se.
Derfor kan de ikke vende om til meg og bli helbredet!' **28**
Dere må ha det klart for dere at Gud også vil frelse andre
folk enn jødene. Og de kommer til å ta imot frelsen." **30**
Paulus bodde to år i det huset han hadde leid. Han tok imot
alle som kom på besøk. **31** Åpent underviste han om Herren
Jesus Kristus og Guds plan for å frelse menneskene og
gjøre alle til sitt eget folk. Ingen forsøkte å hindre ham.

# Romerne

**1** Hilsen fra Paulus, som er Jesu Kristi tjener. Jeg er valgt
ut av Gud for å være hans utsending og spre det glade
budskapet som han for lenge siden lovet oss ved profetene
sine i den Hellige Skriften. **3** Dette er det glade budskapet
om hans Sønn, Jesus Kristus, vår Herre. Han kom til verden
som et menneske og ble født inn i slekten til kong David.
Jesus Kristus var ikke bare menneske. Samtidig var han
Guds sønn, noe som Gud på en mektig måte ga bevis på
ved å la sin Hellige Ånd reise ham opp fra de døde. **5** Jesus
Kristus har gitt meg den forretten å få være hans utsending
og fortelle alle folk om det han har gjort, slik at de kan
begynne å tro og lyde ham. Gjennom dette livet kan alle
gi Gud ære. **6** Blant dem som har fått innbydelsen for å
høre Jesus Kristus til, er også dere. **7** Til alle dere som bor i
Roma, som er elsket av Gud og har takket ja til innbydelsen
hans om å tilhøre ham. Jeg ber om at Gud, vår Far, og
Herren Jesus Kristus, vil vise dere godhet og fylle dere med
fred. **8** Først av alt vil jeg si at jeg takker Gud for dere alle
på grunn av det Jesus Kristus har gjort. Jeg takker Gud,
etter som de over alt snakker om den troen dere har. **9** Gud
selv vet at jeg stadig ber for dere. Det er ham jeg tjener av
hele hjertet mens jeg sprer det glade budskapet om Guds
sønn. **10** En ting jeg alltid ber om, er at jeg en dag må få
muligheten til å reise til dere, om Gud vil. **11** Jeg lengter
etter å treffe dere og dele alt godt med dere som Gud ved
sin Ånd vil gi oss, slik at dere blir styrket i troen. **12** Eller
rettere sagt: Slik at jeg kan oppmuntre dere, og dere meg,
gjennom den tro vi har felles. **13** Jeg vil at dere skal vite,
kjære søsken, at jeg flere ganger har tenkt å komme til dere,
for at troen skal få det samme gode resultat hos dere, som
den har fått hos andre folk. Alltid er det blitt noe som hindret
meg i å komme. **14** Det inngår i oppdraget mitt å nå ut til
folk, både i vår kultur og i andre kulturer, både til dem som
er velutdannet og til vanlig enkle mennesker. **15** Derfor vil
jeg gjerne komme til dere i Roma, slik at jeg kan spre det
glade budskapet også der. **16** Jeg skammer meg ikke for
det glade budskapet om Jesus. Det handler om Guds kraft
til å frelse hver og en som tror. Jødene var de første som
fikk høre budskapet, men det gjelder for alle folk. **17** Det
glade budskapet gjør klart at vi gjennom helhjertet å tro på
Jesus, kan bli skyldfri innfor Gud. Det står i Skriften:"Den
som tror, blir skyldfri innfor Gud og får leve." **18** Gud viser
fra himmelen sitt sinne mot alle mennesker som lever i
synd og ondskap, og som hindrer andre fra å kjenne til
sannheten om ham. **19** De blir straffet fordi de ikke vil lyde
Gud til tross for at de allerede kjenner til det vi kan vite om
ham. Gud har vist hvem han er. **20** Helt siden verden ble
skapt har menneskene kunne se Guds grenseløse makt og
forstå at han virkelig er Gud. De kan ikke med sitt blotte øye
oppdage egenskapene hans, men de kan forstå hvem Gud
er gjennom å betrakte alt han har skapt. Derfor finnes det
ingen unnskyldning for dem som ikke vil lyde Gud! **(aïdios
g126)** **21** Til tross for at menneskene kjente Gud, nektet de å
tilbe ham som Gud og takke ham. I stedet henga de seg
til egne fantasier om tilværelsen. Deres forvirrede sinn ble
fylt av et åndelig mørke. **22** De påsto seg å være kloke,
men endte i stedet i den komplette dårskap. **23** I stedet for å
tilbe Gud, han som har all makt og aldri kan dø, tilba de
avguder, bilder av vanlige dødelige mennesker og alle slags
dyr, både slike som flyr og slike som lever på land. **24** Gud
lot folkene følge sine egne begjær. De utførte motbydelige
og skammelige seksuelle handlinger med hverandre. **25** I
stedet for å tro på Gud, han som er sannheten, valgte de å
tro på løgn og bedrag. De tilba og tjente det skapte i stedet
for Skaperen. Han er den som skal bli hyllet for evig. Ja,
dette er sant! **(aiōn g165)** **26** Etter som de trodde på løgn og
bedrag, lot Gud dem hengi seg til homoseksuelle aktiviteter.
Til og med kvinnene byttet ut sin naturlige seksualitet og
tilfredsstilte sine behov med hverandre. **27** Mennene sluttet
å ha naturlige seksuelle forhold til kvinner og begynte å bli
tent av begjær til hverandre, slik at de utførte skammelige
handlinger med andre menn. På denne måten ble de selv
årsaken til den rettferdige straffen de fikk for sin ondskap.
**28** Ja, etter som de ikke brydde seg om å kjenne Gud, lot
Gud dem få følge sine egne onde tanker, slik at de gjorde
det de ikke skulle ha gjort. **29** Menneskene ble fylt av all
slags ondskap, umoral, egoisme, hat, misunnelse, mordlyst,
aggresjon, svik og ond vilje. **30** Ja, de sladrer og lyver
om andre. De håner Gud. De er storsnutet, arrogante og
skrytende. De finner stadig nye måter til å gjøre det som er
ondt, de er ulydige mot foreldrene sine. **31** De tenker aldri på
andre, men bryter stadig løftene sine, etter som de mangler
både kjærlighet og medfølelse. **32** De vet at Gud en dag skal
straffe dem med døden for det de gjør, men likevel fortsetter
de. Ikke nok med det: De roser også andre som lever på
dette viset.

**2** Selv om Gud en dag vil straffe menneskene, har du ingen
rett til å dømme andre, hvem du enn er. Om du dømmer
en annen for det han gjør, da dømmer du jo samtidig deg
selv, etter som du handler på samme måten som han. Det
finnes ingen unnskyldning for deg som dømmer! **2** Vi vet

at Gud har rett når han dømmer dem som lever på denne
måten. 3 Men du som dømmer dine medmennesker, du
tror vel ikke at Gud bare skal dømme de andre, og ha
overbærenhet med deg når du handler på samme måten? 4
Du skal ikke undervurdere Gud, når han på grunn av sin
godhet og sin tålmodighet ikke straffer deg! Innser du ikke
at han ved sin godhet vil få deg til å vende om til ham? 5
Dersom du gjenstridig nekter å vende om til Gud, da gjør du
din straff verre på dommens dag, for på den dagen skal
det vise seg at Gud dømmer alle rettferdig. 6 Da skal hver
og en få lønn etter sine gjerninger. 7 Gud skal gi evig liv
til dem som uten å bli trette fortsetter å gjøre det gode og
søker herlighet, ære og udødelighet sammen med Gud.
(aiōnios g166) 8 Men han skal i sitt sinne straffe dem som
bare tenker på seg selv, og som i stedet for å gjøre det som
er rett, lever i ondskap. 9 Nød og angst skal ramme hvert
mennesker som gjør det onde. Dette gjelder jødene, som
først fikk høre Guds budskap, men også alle andre folk. 10
På samme måten skal herlighet, ære og fred bli gitt til hver
og en som gjør det gode. Det skal bli gitt til jødene, som først
fikk høre Guds budskap, men også til alle andre folk. 11 Gud
behandler alle likt. 12 Gud skal straffe alle folk for syndene
deres, også om de ikke kjenner til Moseloven som Gud ga
til jødene. Men han skal også straffe jødene for syndene
deres, etter som de har fått loven. 13 Det rekker nemlig ikke
å bare kjenne teoretisk til loven for å bli skyldfri innfor Gud.
Vi må også følge den. 14 Bare jødene har fått Guds lov
skriftlig. Men når andre folk, uten å kjenne til loven, likevel
lyder det som står i den, da forstår vi at de vet forskjell på
godt og ondt. 15 De viser ved handlingene sine at loven er
skrevet i hjertene deres. Deres samvittighet reagerer alt etter
om de handler rett eller galt. 16 At det er slik, vil vise seg
den dagen da Jesus Kristus på Guds befaling skal dømme
oss alle etter våre innerste tanker og motiv. Dette er det
budskapet jeg har fått fra Gud. 17 Dere som er jøder, stoler
på den loven dere har fått fra Gud. Dere er stolte over det
spesielle forholdet dere har til ham. 18 Dere sier at dere
kjenner Guds vilje og vet hvordan alle bør handle, etter som
dere har fått lære dere det som står i Moseloven. 19 Dere
sier at dere kan peke ut Guds vei for de blinde og være et
lys for dem som lever i åndelig mørke. 20 Dere vil veilede
uforstandige og undervise de umodne. Deres tro på loven
har gitt dere den fullkomne kunnskapen om det som er rett
og galt. 21 Ja, dere underviser andre, men ikke dere selv!
Dere sier til andre at de ikke skal stjele, men dere er selv
tyver. 22 Dere sier at det er galt å være utro i ekteskapet,
men dere er selv utro. Dere sier at de ikke skal tilbe avguder,
men dere plyndrer avgudstemplene for å tjene penger. 23
Dere er stolte over å ha Moseloven, men bringer skam over
Gud ved å bryte den. 24 Det står i Skriften:"Andre folk håner
Gud på grunn av dere." 25 Dere jøder som tror dere holder
paktene med Gud ved å omskjære sønnene deres, dere
har bare nytte av denne seremonien dersom dere samtidig
lyder hele Moseloven. Dersom dere ikke gjør det, da er
dere ikke noe bedre enn andre folk, som ikke omskjærer
sønnene sine. 26 Om noen fra et annet folk lyder loven,
skulle ikke da den personen få det privilegiet å tilhøre Guds
eget folk? 27 Jo, og på dommens dag skal de som ikke er
omskåret rent fysisk, men likevel følger loven, anklage dere
jøder, dere som omskjærer sønnene deres og har fått loven,
men ikke følger den. 28 Alle som kaller seg jøder, tilhører
altså ikke Guds eget folk. Det har ikke noe med den fysiske
omskjærelsen å gjøre. 29 Nei, den som vil tilhøre Guds eget
folk, må ha et rett forhold til Gud. Det virkelige tegnet på dem
som tilhører Guds folk, altså den virkelige omskjærelsen,
er ikke det bokstavelige, fysiske inngrepet som Moseloven
beskriver, men det handler om at Guds Ånd får forvandle
hjertet. Og den som har gjennomgått en slik forvandling, blir
æret av Gud, ikke av mennesker.

**3** Hvilken fordel er det å være jøde? Finnes det noen verdi
i den jødiske seremonien å omskjære sønner? 2 Ja, å
være jøde er en enorm fordel. Den fremste grunnen er at det
var jødene som fikk Guds budskap for å spre det videre til
andre. 3 At visse jøder på et seinere tidspunkt ga opp troen
på Gud, det forandrer ingenting. Skulle Gud bryte løftene
sine, bare fordi disse menneskene ikke holdt det de hadde
lovet? 4 Selvfølgelig ikke! Selv om hvert eneste menneske
lyver, så snakker Gud alltid sant. Det står i Skriften:"De skal
se at du har rett i alt du sier, og at du vinner seier når de
anklager deg." 5 "Men", sier noen,"det må være bra for Gud
dersom vi handler galt, for da forstår alle at han handler
rett. Derfor er det også urettferdig at han straffer oss." Ja,
slik tenker noen mennesker. 6 Nei, Gud er ikke urettferdig!
Hvordan skulle han da kunne dømme menneskene? 7 Noen
sier kanskje:"Hvorfor skal jeg bli kalt for en synder og bli
dømt? Det er jo bra for Gud om jeg lyver, for da ser alle
klart og tydelig at han snakker sant. Da kommer alle til å
ære ham." 8 Men tenker de på denne måten, da kunne de
like gjerne si:"Jo mer vi synder, desto bedre, for da kommer
Gud til å bli æret for sin godhet!" Noen påstår at det er på
denne måten jeg underviser, men de som snakker slik, skal
få den straffen de fortjener. 9 Hva har vi nå kommet fram
til? Er vi jøder bedre enn andre? Nei, slett ikke, for jeg har

allerede forklart at alle mennesker uten unntak er syndere
enten det er jøder eller ikke. 10 Det står i Skriften:"Ikke noe
menneske er skyldfri innfor Gud, ikke et eneste. 11 Ikke
noen er forstandig, ingen søker Gud. 12 Alle har vendt ham
ryggen, alle er like fulle av synd. Ingen gjør det som er
rett, ikke en eneste. 13 Deres prat er motbydelig og råtten,
lik stanken fra en åpen grav. De lyver og bedrar. Deres
ord er som giften fra huggormen. 14 Alt de sier, er fylt av
forbannelser og bitterhet. 15 De er raske å gripe til vold og
død, 16 hvor de enn drar fram etterlater de seg nød og
elendighet. 17 De kjenner ikke til den veien som leder til fred.
18 De kommer ikke på den tanken å vise respekt for Gud."
19 Selvfølgelig gjelder Moseloven for jødene. Hensikten med
loven er at ingen skal ha noen unnskyldninger å komme
med, og at alle mennesker skal bli dømt av Gud. 20 Ingen
kan noen gang stå skyldfri innfor Gud gjennom det å holde
alt som står i loven. Nei, loven kan bare få oss til å innse at
vi er syndere. 21 Men nå har Gud vist oss en annen vei til
å bli skyldfri innfor ham enn gjennom det å holde alt som
står i Moseloven. Denne veien har Gud hele tiden vist oss
i Moseloven og profetene. 22 Vi kan bli skyldfri for Gud
gjennom å tro på Jesus Kristus. Dette gjelder alle, hvem vi
enn er. 23 Alle har syndet og mistet fellesskapet med Gud,
han som kan frelse oss. 24 Men nå har han gitt oss en
mulighet som vi ikke fortjener. Han har vist oss nåde og
latt oss bli skyldfri innfor ham gjennom å la Jesus Kristus
kjøpe oss fri fra vårt slaveri under synden. 25 Gud lot Jesus
ofre sitt blod, og han tok straffen for syndene våre på seg
for at alle som tror, skal få tilgivelse. Gud ville gjennom
dette vise hvor fullkommen god og rettferdig han er. I sin
store tålmodighet lot han straffen vente for de syndene som
menneskene gjorde for lenge siden. I vår egen tid lot han
Jesus dø, og han tok straffen vår. Ja, Gud viste sin godhet
ved å la oss bli skyldfrie dersom vi tror på Jesus. 27 Har vi
da noe å skryte av når det gjelder vårt forhold til Gud? Nei,
slett ikke, for det er ikke gjennom våre gode gjerninger vi har
blitt forsonet med Gud, men gjennom troen. 28 Vi er nemlig
fullt overbevist om at menneskene blir skyldfri innfor Gud på
grunn av troen, og ikke ved at de forsøker å holde alt som
står i Moseloven. 29 Ellers ville jo Gud bare være Gud for
jødene. Sikkert nok er han Gud for alle folk? Ja, selvfølgelig
er han Gud for alle, 30 etter som det bare finnes en Gud.
Han lar alle mennesker bli skyldfri innfor ham gjennom det at
de tror. Det gjelder både jøder og andre folk. 31 Når vi sier at
troen er så viktig, betyr da det at vi kan være likegyldige til
Moseloven? Nei, tvert imot! Gjennom det å tro på Jesus
respekterer vi det som står i loven.

**4** Hvilken erfaring hadde Abraham, som var stamfar for
Israels folk, av å bli frelst gjennom tro? 2 Var det på
grunn av gode gjerninger Gud aksepterte han? Ja, i så
tilfelle kunne han virkelig vært stolt over seg selv. Men det
var ikke derfor han ble regnet skyldfri innfor Gud. 3 Hva står
det i Skriften? Jo, at"Abraham trodde på Gud, og derfor ble
regnet som skyldfri innfor Gud". 4 Den som arbeider, får
ikke sin lønn som en gave, men som betaling for det han
har utrettet. 5 Den som blir erklært skyldfri innfor Gud på
grunn av troen, får det ikke som betaling for noe han har
utrettet. 6 Derfor beskriver også kong David hvor lykkelig
det mennesket er som uten å fortjene det blir regnet som
skyldfri innfor Gud. Han skriver: 7 "Lykkelig er den som
har fått tilgivelse for sin ulydighet og fått synden sin strøket
bort! 8 Ja, lykkelig er den som Herren ikke lenger anklager
for synd." 9 Men nå er spørsmålet: Gjelder denne lykken
bare for jødene, de som holder Guds pakt ved å omskjære
sine sønner. Gjelder den også andre folk? La oss vende
tilbake til Abraham. Jeg sa før at det var på grunn av troen at
Abraham ble regnet som skyldfri innfor Gud. 10 Når ble han
da skyldfri? Var det etter at han hadde blitt omskåret, eller
var det før? Svaret er at Gud aksepterte ham før han ble
omskåret. 11 Seremonien med å omskjære alle menn var et
tegn på at Abraham ved troen hadde blitt skyldfri innfor Gud
allerede før han ble omskåret. Gjennom dette ble han en
åndelig far for alle som tror, også om de ikke omskjærer sine
sønner. 12 Abraham ble også en åndelig far for sitt eget folk
som omskjærer sønnene, men han er bare deres åndelige
far dersom de har samme slags tro som han hadde før han
ble omskåret. 13 Det var altså ikke fordi Abraham var lydig
mot loven at han fikk løftet om at etterkommerne hans skulle
arve hele jorden. Nei, han fikk løftet fordi troen hadde gjort
ham skyldfri innfor Gud. Hans etterkommere skulle få løftet
oppfylt gjennom å tro på Gud, akkurat som Abraham. 14 De
som forsøker bli skyldfrie ved å være lydig mot Moseloven,
kan ikke være Abrahams etterkommere. Da ville troen være
uten mening, og løftet ville ikke gjelde. 15 Husk på at lovens
krav er så høye at alle blir dømt av den. Å ha en lov betyr
også at vi kan overtre den. 16 Derfor er troen det viktigste!
Guds løfte var en fri gave til alle Abrahams etterkommere,
både til dem som har fått Moseloven og til dem som bare
har samme slags tro som Abraham. Han er en åndelig far
for alle som tror. 17 Gud sier i Skriften:"Jeg har gjort deg
til far for mange folk." I Guds øyne er han vår far, for han
trodde på den Gud som gjør de døde levende og får ting til
å skje som ikke før var mulig. 18 Når Gud lovet Abraham
at han skulle bli far til mange folk, da trodde Abraham på

Gud. Dette til tross for at det menneskelig sett ikke var noe
håp om at han kunne bli far. Men Gud hadde sagt:"Dine
etterkommere skal bli så mange at det ikke er mulige å telle
dem." 19 Derfor fortsatte Abraham å tro til tross for at han
var omkring 100 år gammel og uten kraft i kroppen, og til
tross for at kona Sara ikke kunne få barn og i tillegg var
rent for gammel. 20 Nei, Abraham tvilte aldri på Guds løfte,
for troen ga ham styrke, og han æret Gud. 21 Han var helt
overbevist om at Gud kan gjøre hva som helst når han har
lovet det. 22 Derfor ble han regnet som skyldfri innfor Gud.
23 Sannheten om at han"ble regnet som skyldfri innfor Gud",
ble ikke skrevet bare med tanke på Abraham. 24 Den gjelder
også for oss. Vi skal også bli regnet som skyldfrie etter som
vi tror på Gud, han som vakte opp vår Herre Jesus fra de
døde. 25 Herren Jesus ble utlevert for å dø for syndene våre,
og ble vakt opp igjen for at vi skulle bli skyldfrie innfor Gud.

5 Når vi nå har blitt skyldfri innfor Gud ved å tro, har vi
fred med Gud gjennom det vår Herre Jesus Kristus har
gjort for oss. 2 På grunn av troen har Gud i sin godhet tilgitt
oss. Ja, vi bygger nå vårt liv på Guds tilgivelse, og kan med
stolthet og glede se fram til den dagen da vi får ta del i Guds
herlighet. 3 Vi gleder oss ikke bare over dette, men også
over de lidelsene vi må gå gjennom. Vi vet at lidelsene gjør
oss utholdende. 4 Utholdigheten gjør oss faste i troen, slik at
vi konstant klamrer oss til håpet om at vi til slutt blir frelst for
evig. 5 Dette håpet om frelse kommer ikke til å gå over i
skuffelse, for vi vet hvor sterkt Gud elsker oss. Han har gitt
oss sin Hellige Ånd som fyller våre hjerter med kjærlighet.
6 Mens vi ennå var hjelpeløse og svake, da kom Kristus.
Han innfant seg på det tidspunktet som var i tråd med Guds
plan, og døde for alle oss som ikke brydde oss om Gud. 7
Snaut nok er det vel noen som ville ofre livet sitt selv for et
menneske som lever rett? Muligens ville noen ta på seg å
dø for en som var god tvers i gjennom. 8 Men Gud beviste
hvor sterkt han elsket oss, ved at Kristus døde for oss, ennå
mens vi, var syndere. 9 Da vi nå har blitt skyldfri innfor Gud
ved at Jesus ofret sitt blod for oss, kan vi være helt trygge
på at han også vil frelse oss fra å bli dømt av Gud. 10 Vi var
Guds fiender, men ble forsonet med ham gjennom det at
Sønnen tok straffen vår da han døde. Derfor kan vi, nå når
vi er Guds venner, også være trygge på at Sønnen vil frelse
oss fra evig straff, etter som han sto opp fra de døde. 11
Ikke nok med det, vi gleder oss over det fellesskap vi har
med Gud allerede nå, et fellesskap som ble mulig gjennom
at vår Herre Jesus forsonet oss med Gud og gjorde oss til
vennene hans. 12 Gjennom det ene mennesket, som var
Adam, kom synden inn i hele menneskeslekten. Straffen
for synden var at Adam måtte dø. Etter den dagen dør alle
mennesker, etter som alle har syndet. 13 Ja, menneskene
syndet lenge før jødene hadde fått Moseloven. Til tross for at
det ikke var noen lov å bryte, 14 døde alle menneskene som
levde i tidsperioden mellom Adam og Moses. De døde selv
om de ikke hadde vært direkte ulydige mot Guds befaling,
slik som Adam hadde vært. Adam hadde en viss likhet med
Jesus, han som skulle komme seinere, og likevel var det en
skarp kontrast mellom de to. 15 For det er en enorm forskjell
mellom et menneske som synder, og Gud, som i sin godhet
tilgir. Likheten består i at det var et menneske alene som
gjennom sin synd gjorde det slik at alle måtte dø. Og at
det var et menneske alene, Jesus Kristus, som gjorde det
slik at Gud ga alle den tilgivelsen vi ikke fortjener. Denne
frie gaven, som Gud i sin godhet ga oss, er uendelig mye
større. 16 Det er også stor forskjell mellom konsekvensene
av den ene mannen sin synd og Guds fri gave, tilgivelsen.
Synden til den ene mannen førte til at alle menneskene ble
dømt til å dø, mens synden hos alle mennesker førte til
at Gud viste oss nåde og tilga oss. 17 Det er sant at det
ene menneske sin synd gjorde at døden fikk makt over alle
mennesker. Men det er like så sant at det ene menneske,
Jesus Kristus, har gjort det slik at livet dominerer i alle som
tar imot Guds frie gave. Gud lar oss i sin grenseløse godhet
bli skyldfri innfor ham, dersom vi tar imot tilgivelsen hans. 18
Ja, den ene syndige handlingen av Adam gjorde det slik
at alle mennesker ble dømt til å dø, mens den ene rette
handlingen av Kristus gjorde det slik at alle kan bli tilgitt av
Gud og få leve. 19 Gjennom det at det ene menneske var
ulydig mot Gud, ble vi alle syndere. På samme måten skal
vi, ved at det ene menneske var lydig mot Gud, bli skyldfri
innfor ham. 20 Gud ga oss Moseloven for klart å vise at
menneskene ikke følger hans vilje. Men da det sto klart at
menneskene stadig bryter Guds lov, viste det seg også at
hans godhet er uendelig stor, etter som han tilgir. 21 Før
hersket jo synden over alle mennesker og førte døden inn
i verden. Nå overtar i stedet Guds kjærlighet og tilgivelse
makten, ved at Jesus Kristus, vår Herre, og gjør oss skyldfri
innfor Gud og gir oss evig liv. **(aiōnios g166)**

6 Hva betyr da dette? Skal vi fortsette å synde, slik at Gud
kan vise sin godhet og tilgi oss gang på gang? 2 Nei,
selvfølgelig ikke! Synden har jo ikke lenger noen makt over
oss. Hvordan kan vi da fortsette å synde? 3 Vet dere ikke
at alle vi som har blitt døpt inn i fellesskapet med Jesus
Kristus, også døde sammen med ham da vi ble døpt? 4

Ja, gjennom dåpen er vi både døde og begravd sammen
med ham. På samme måten som Kristus ble vakt opp fra de
døde ved sin Fars store makt, får også vi nå leve et nytt
liv. 5 Om vi altså har blitt fullt og helt forent med Kristus
gjennom det å dø sammen med ham, da skal vi også bli
levende igjen sammen med ham. 6 Vi vet at vårt gamle ego
ble spikret fast på korset sammen med ham, for at synden
skulle miste makten over oss. Derfor er vi ikke lenger slaver
under synden. 7 Den som er død, kan jo ikke bli lokket til å
synde. 8 Men om vi døde sammen med Kristus, da skal
vi også leve i fellesskap med ham. Dette tror vi på. 9 Vi
vet at Kristus har stått opp fra de døde og aldri mer vil dø.
Døden har ikke lenger noen makt over han. 10 Han døde for
å knuse syndens makt, en gang for alle. Nå lever han for
å ære Gud. 11 Gjennom fellesskapet med Jesus Kristus
er dere døde i forhold til synden og kan nå leve for å ære
Gud. Det er slik dere skal se på dere selv. 12 La altså ikke
synden få makt over deres dødelige kropper, slik at dere gir
etter for kroppens begjær. 13 Pass på at dere ikke bruker
deres kropper i det ondes tjeneste ved å synde, men la Gud
bruke deres kropper i tjeneste for det gode, slik at dere ærer
ham. Dere har jo gått over fra død til liv. 14 Synden skal
ikke lenger styre dere, slik den gjorde da dere i egen kraft
forsøkte å leve opp til kravet i Moseloven. Dere har blitt løst
fra lovens krav gjennom det at Gud i sin godhet har tilgitt
dere. 15 Hva betyr da dette? Er vi fri til å synde, etter som
Gud har tilgitt oss og i sin godhet satt oss fri fra kravet i
Moseloven? Nei, naturligvis ikke! 16 Innser dere ikke at dere
selv kan velge hvem som skal ha makt over dere? Velger
dere å bli slaver under synden, kommer det til å lede til
død. Velger dere derimot å være lydig mot Gud, da blir dere
skyldfri innfor ham. 17 Jeg takker Gud for dere! Dere som en
gang var slaver under synden, valgte av et helt hjerte å være
lydig mot den undervisningen om Jesus som dere har fått
høre. 18 Nå er dere fri fra synden, og har blitt Guds slaver i
tjeneste for det gode. 19 Jeg bruker bildet av slavene, etter
som dette er lett å forstå. Tidligere lot dere kroppen deres
være slave under umoralske begjær, slik at dere gjorde det
som stred mot Guds vilje og ble mer og mer ulydige mot
ham. La nå i stedet kroppen bli Guds slave, slik at dere kan
gjøre det som er godt og leve fullt og helt for ham. 20 Da
dere var slaver under synden, ble dere komplett likegyldige i
forholdet om hva som var rett og galt. 21 Hva ble resultatet?
Selvfølgelig, at dere gjorde slikt som dere nå skammer dere
over, etter som dere vet at det leder til døden. 22 Nå har dere
blitt fri fra syndens makt og er blitt Guds slaver. Resultatet
blir at dere lever helt og fullt for Gud og til slutt får evig liv.
(aiōnios g166) 23 Syndens lønn er døden, men Guds gave er
evig liv sammen med Jesus Kristus, vår Herre. (aiōnios g166)

7 Dere vet sikkert, kjære søsken, at lovene i et samfunn
bare bestemmer over et menneske så lenge det lever.
Dere kjenner selv til våre jordiske lover. 2 La meg bruke et
bilde: Når en kvinne gifter seg, er hun på grunn av loven
bundet til mannen så lenge han lever. Dersom mannen dør,
er hun ikke lenger bundet til ham, men er fri fra loven som
regulerer ekteskapet. 3 Dersom hun går til en annen mens
mannen hennes ennå lever, da er hun utro i ekteskapet.
Dersom mannen hennes dør, er hun fri fra loven og kan leve
med en annen, uten å være utro mot sin første mann. 4 På
samme måten er det med dere, kjære søsken. Dere er ikke
lenger bundet til Moseloven. Lovens makt døde dere bort
fra da dere døde sammen med Kristus. Nå tilhører dere en
annen, han som Gud vakte opp fra de døde. Resultatet blir
at dere lever for Gud og gjør det som er godt. 5 Så lenge
vi levde på vanlig menneskelig vis, ble vi fristet til å bryte
loven, etter som vi var fylt av syndig begjær. Resultatet var
at vi ble lokket til å gjøre det som er ondt og som fører til
døden. 6 Nå er vi frie fra loven, etter som Gud løste oss fra
synden da vi døde med Kristus. Vi er ikke lenger bundet
av lovens makt, men kan tjene Gud på en ny måte. Det
skjer ikke ved at vi i egen kraft forsøker å være lydig mot alt
som står i loven, men ved at Guds Ånd hjelper oss. 7 Hva
betyr dette? Er Moseloven ond? Nei, naturligvis ikke! Loven
oppfordrer ingen til å synde. Det var loven som viste oss
hva synd er. Jeg ville ikke ha visst hva det betyr å begjære,
dersom ikke loven hadde befalt:"Du skal ikke begjære." 8
Synden utnyttet loven til å friste oss til å gjøre det som var
forbudt. Dersom loven ikke hadde eksistert, ville ikke synden
våknet i meg. 9 Det var en periode i livet mitt da jeg ikke
visste hva som sto i Moseloven. Da jeg fikk høre rekken av
bud i loven, våknet straks synden til live i meg. 10 Synden
fikk meg til å gjøre det som resulterer i at jeg blir dømt til å
dø. Guds bud som skulle lede til liv for alle, viste seg altså
i stedet å føre meg til død. 11 Synden utnyttet budene i
Moseloven til å friste meg. Den satte meg i en situasjon
der jeg fortjente døden. 12 Selve loven kommer fra Gud,
og budene er Hellige, rettferdige og gode. 13 Var det disse
gode budene som førte til at jeg måtte dø? Nei, naturligvis
ikke! Det var synden som utnyttet det gode til å sette meg i
den situasjonen at jeg måtte dø. Gjennom dette forstår vi
hvor fryktelig synden egentlig er, etter som den til og med
kan utnytte Guds bud i sine onde hensikter. 14 Vi vet altså at
Moseloven kommer fra Gud. Derfor er det ikke loven som er

selve problemet, men jeg selv, etter som jeg som menneske
er slave under synden. 15 Min egen måte å handle på er en
stor gåte for meg: Jeg vil gjøre det som er rett, men gjør det
likevel ikke. Jeg avskyr å gjøre det som er galt, men gjør det
likevel om igjen og om igjen. 16 Jeg erkjenner at loven er
god og egentlig vil følge den, men likevel gjør jeg galt. 17
Derfor er det med andre ord ikke min vilje som styrer meg,
men synden som bor i meg! 18 Jeg vet at i meg selv, det vil
si i min syndige natur, finnes ikke noe godt. Jeg vil gjøre det
som er rett, men klarer det ikke. 19 Alt det gode jeg hadde
bestemt meg for å gjøre, det blir fortsatt ugjort. Alt det onde
jeg for enhver pris vil unngå, det gjør jeg likevel. 20 Dersom
jeg stadig handler galt, da er det altså ikke min egen vilje
som styrer meg, men synden som bor i meg. 21 Det synes
som om det finnes en slags ufravikelig regel som sier at jeg
støtt og stadig må handle galt. Det skjer til tross for at jeg vil
gjøre det som er rett. 22 Av hele mitt hjerte samtykker jeg i
alt som står i Guds lov. 23 Det er likevel en annen lov som
styrer kroppen og handlingene mine. Denne syndens lov
som finnes i meg, fører krig mot min egen fornuft og tar
meg til fange. 24 Jeg stakkars menneske! Hvem kan frelse
meg så grundig at kroppen og handlingene mine ikke fører
meg i døden? 25 Jeg takker Gud for at det finnes et svar:
Det er Jesus Kristus, vår Herre. Han kan frelse meg. Ellers
ville jeg fortsatt med å streve i egen fornuft for å holde fast
på Guds lov, mens jeg i min menneskelige natur var slave
under syndens lov.

8 De menneskene som lever i fellesskap med Jesus Kristus,
blir ikke dømt av Gud til å dø. 2 Kraften i Guds Ånd, som
gir oss liv i fellesskap med Jesus Kristus, har gjort oss fri
fra syndens lov som fører meg i døden. 3 Loven Gud ga
oss gjennom Moses, kunne ikke frelse oss fra synden på
grunn av vår menneskelige natur. Gud måtte selv gripe inn.
Han sendte sin egen Sønn og lot ham bli som et syndig
menneske. Det gjorde Gud for at han skulle ofre livet sitt og
ta straffen for syndene våre på seg. Gjennom dette mistet
synden makten over vår menneskelige natur. 4 Nå kan
vi, på samme måten som Guds lov krever, være skyldfri
innfor Gud. Det skjer dersom vi i stedet for å bli styrt av
vår menneskelige natur, lar Guds Ånd styre oss. 5 De som
blir styrt av sin menneskelige natur, tenker på det som
tilfredsstiller den menneskelige naturen. De derimot som blir
styrt av Guds Ånd, tenker på det som tilfredsstiller Gud. 6
Dersom den menneskelige naturen får styre våre tanker,
leder det til døden. Dersom Guds Ånd får styre våre tanker,
leder det til liv og fred. 7 Vår menneskelige natur får oss til å
bli fiender av Gud, for det er umulig for den menneskelige
naturen å underordne seg Guds lov. 8 Derfor kan de som
fortsatt blir styrt av sin menneskelige natur, aldri tilfredsstille
Gud. 9 Dersom Guds Ånd bor i dere, da blir dere ikke styrt
av den menneskelige naturen, men av Ånden. Den som ikke
har Ånden som Kristus har gitt oss, tilhører ikke Kristus. 10
Dersom Kristus bor i dere ved sin Ånd, da kommer Ånden til
å gi dere evig liv. Det skjer etter som dere har blitt skyldfri
innfor Gud, selv om kroppen fortsatt må dø på grunn av
synden. 11 Ja, dersom Guds Ånd, han som vakte opp Jesus
Kristus fra de døde, bor i dere, da vil Gud en dag også
gjøre deres dødelige kropper levende igjen, etter som hans
Ånd bor i dere. 12 Vi har, kjære søsken, ingen som helst
forpliktelse mot vår menneskelige natur, i den forstand at vi
må leve på den måten naturen krever. 13 Nei, den som lever
på det viset, kommer til å dø. Dersom dere i Guds Ånds kraft
kveler de syndige impulsene i kroppen, da får dere leve. 14
Alle som blir styrt av Guds Ånd, er Guds barn. 15 Guds Ånd
lar ikke livet bli et slaveri under Gud, på den måten at dere
på nytt skal være livredde for ham. Nei, Ånden gjør dere til
Guds egne barn. Barn som kan rope til Gud:"Far, min Far."
16 Guds Ånd hvisker mildt og trygt helt inn i hjerteroten at vi
er barna hans. 17 Dersom vi er Guds barn, skal vi også arve
alt det gode som finnes hos ham. Alt han har gitt sin sønn,
Jesus Kristus, er nå også vårt. Dersom vi en dag skal dele
herligheten med Kristus, må vi også dele lidelsene hans. 18
Jeg sier at de lidelsene vi må gå gjennom her på jorden, ikke
betyr noe som helst sammenlignet med den herligheten som
Gud en dag vil gi oss. 19 Ja, hele skaperverket venter med
spenning på å se hvilken herlighet Guds barn skal få. 20
Alt det skapte har havnet på siden av Guds plan, ikke fordi
skaperverket selv ville det, men fordi Gud dømte det skapte
til å dø. Han ga oss likevel et håp om at det skapte en dag
vil bli satt fri fra kretsløpet av konstant forgjengelighet. Ja, en
dag vil alt det skapte få del i friheten som Guds barn får nyte
godt av. 22 Vi vet at alt det skapte stønner som en kvinne
når hun skal føde barnet sitt. 23 Til og med vi, som har fått
Guds Ånd, som er en forsmak på herligheten, stønner i vårt
indre. Vi venter på at Gud for alltid vil gjøre oss til barna
sine og sette kroppene våre i fullkommen frihet. 24 Vi er
frelst allerede nå, men har samtidig et håp om den fullkomne
friheten. Dersom vi allerede var fullkomne fri, trengte vi ikke
speide framover mot det som kommer. Det er vel ikke noen
som håper på det som allerede har skjedd? 25 Ved å vente
på at dette håpet en dag skal bli oppfylt, lærer vi oss å holde
ut. 26 For øvrig hjelper Guds Ånd oss i vår svakhet. Vi vet
ikke en gang hva vi skal be om, men hans Ånd roper en

ordløs bønn til Gud fra vårt indre. 27 Gud, han som kjenner
hjertene til alle sine, vet hva Ånden mener. Når Guds Ånd
ber for alle som tilhører Gud, da ber han alltid slik Gud vil
bønnen skal være. 28 Vi vet at Gud kan bruke alt som skjer,
til noe godt for dem som elsker ham, de som i trå med hans
plan får tilhøre ham. 29 Det gode Gud vil, er at vi skal bli lik
Jesus, hans Sønn. Gud bestemte allerede fra begynnelsen
at de som takket ja til å tilhøre ham, skulle bli lik Jesus.
Gjennom det skulle Sønnen bli den førstefødte i en lang
rekke med søsken. 30 De som han i forveien hadde bestemt
til det, skulle bli lik Sønnen. Gud innbød alle disse til å tilhøre
ham og bli skyldfri innfor ham. De som har blitt skyldfri innfor
Gud, skal også få dele herligheten hans. 31 Hvilken slutning
skal vi trekke av dette? Jo, at dersom Gud står på vår side,
da spiller det ingen rolle hvem som er imot oss! 32 Gud
sparte til og med ikke sin egen Sønn, men utleverte ham for
å hjelpe oss alle. Skulle han ikke da være beredt til å skjenke
oss alt det andre sammen med ham? 33 Om noen anklager
oss som har takket ja til Guds innbydelse for å tilhører ham,
hva spiller vel det for rolle? Gud selv har erklært oss skyldfri
innfor ham. 34 Om noen dømmer oss, hva spiller vel det for
rolle? Kristus selv er vår forsvarsadvokat, han som døde og
sto opp og nå sitter på Guds høyre side og regjerer sammen
med ham. 35 Skulle noe kunne hindre oss fra å ta imot
Kristi kjærlighet? Nei, ikke noe! Det spiller vel ingen rolle
om vi opplever nød eller angst, om vi blir forfulgt, må sulte,
mangler klær eller blir rammet av farer og dødstrussel. 36 At
dette vil skje vet vi jo allerede. Det står i Skriften:"Det er på
grunn av at vi tjener deg, de hele tiden forsøker å drepe oss.
Vi er som sauer som venter på å bli slaktet." 37 Gjennom alt
dette vinner vi en uomtvistelig seier ved det Kristus i sin
kjærlighet gjorde for oss. 38 Det spiller vel ingen rolle om vi
lever eller dør. Jeg er helt overbevist om at ikke noe kan
skille oss fra den kjærligheten Gud viste oss gjennom Jesus
Kristus, vår Herre. Ingen engler eller demoner, ikke noe som
finnes nå eller i framtiden, ingen krefter i himmelen eller i
dypet eller noe annet i tilværelsen, kan hindre kjærligheten
hans fra å favne oss.

**9** Det jeg nå vil si, understreker jeg sannheten av. Jeg
lyver ikke, etter som jeg har fellesskap med Kristus. Nei,
både min egen samvittighet og Guds Hellige Ånd forsikrer
at sannheten er denne: 2 Mitt hjerte er fylt av sorg og
vedvarende angst. 3 Jeg føler slik når jeg tenker på mitt eget
folk, mine jødiske brødre og søstrer. Ja, jeg skulle heller
ønske at jeg selv gikk evig fortapt og ble skilt fra Kristus, om
det bare kunne frelse de andre. 4 Folket mitt er israelitter,
og Gud så seg ut at de skulle være barna hans og få del i
herligheten. Han inngikk en pakt med jødene og ga dem
Moseloven. Videre lærte han dem å tilbe på den rette måten
og ga løftene om frelse. 5 De er etterkommere av forfedrene
våre, Abraham, Isak og Jakob. Kristus selv tilhørte som
menneske dette folket. Kristus er Gud over alle ting og verd
å bli hyllet for evig. Ja, dette er sant! **(aiōn g165)** 6 Har da
Gud mislyktes med å innfri løftet sitt til israelittene? Nei,
slett ikke. Løftet om å bli Guds eget folk gjelder nemlig dem
som er sanne israelitter, ikke dem som i fysisk betydning
er Israels etterkommere. 7 På samme måten er ikke alle
som i fysisk betydning er Abrahams etterkommere, blitt de
barna som Gud lovet Abraham. Gud sier i Skriften:"Det er
etterkommerne av Isak som skal bli regnet for det folket
jeg lovet deg," 8 Dette til tross for at Abraham hadde flere
barn. Det er med andre ord ikke de barna som blir født etter
naturens fysiske lover, som får være Guds eget folk, men
bare de som er født som et resultat av Guds løfte. 9 Isak
ble jo til som et resultat av løftet som Gud ga:"Neste år på
samme tid kommer jeg tilbake igjen, og da skal Sara ha
en sønn." 10 Det samme skjedde også med vår stamfar
Isak sine to tvillinggutter, som hans kone Rebekka fikk. 11
Før de ble født, ja, før de hadde gjort godt eller ondt, sa
Gud til Rebekka:"Den eldste gutten skal tjene den yngste."
Gud sier også i Skriften:"Jeg elsket Jakob, men forkastet
Esau." Dette viser at Gud har sin egen plan for å velge ut
mennesker. Han velger ikke ut på grunn av deres gode
gjerninger, men gjennom å innby for å tilhøre ham. 14 Hva
betyr dette? Er Gud urettferdig? Nei, naturligvis ikke! 15
Gud sa til Moses:"Jeg viser nåde mot den jeg vil, og jeg
viser medfølelse mot den jeg vil." 16 Dersom Gud altså er
god mot noen, er det ikke fordi den personen ville det eller
gjorde noe helt spesielt. Nei, Gud bestemte seg bare for å
vise denne personen medfølelse. Derfor kan vi heller ikke
anklage Gud for å ha behandlet oss urettferdig. 17 Det står
for eksempel i Skriften at Gud sa til farao:"Jeg har latt deg bli
konge for at jeg skal kunne vise min makt gjennom det jeg
gjør med deg, og for at alle folk skal høre om meg." 18 Gud
er altså god mot hvem han vil, og han gjør hjertet hardt hos
den han måtte ønske. 19 Nå vil kanskje noen si: Hvorfor
anklager Gud oss når vi gjør galt? Det er jo hans vilje som
styrer oss mennesker. 20 Si meg, hvem tror du at du er?
Forsøker du å kritisere Gud? Det som er skapt, kan vel
ikke si til han som har skapt det:"Hvorfor gjorde du meg slik
som jeg er?" 21 Når en pottemaker finner fram sin leire,
har han ikke da rett til å forme en vakker krukke som er til
pynt, og en annen gjenstand som dere kan bruke til å kaste

søppel i av den samme leirklumpen? 22 På samme måten
har Gud rett til å gjøre det han vil med oss mennesker. Han
vil vise sitt sinne og sin makt på onde mennesker ved til å la
dem gå evig fortapt. Han har også rett til å ha tålmodighet
med dem til tiden er ute. 23 Samtidig har han rett til å gi
av sin herlige rikdom til dem han i forveien hadde bestemt
skulle få del i alt godt, og motta medfølelsen fra han. 24 De
som får nyte godt av hans rikdom, er vi som har takket ja til
innbydelsen om å tilhøre ham, både blant jøder og andre
folk. 25 Gud uttaler seg om de folkene som ikke er jøder,
når han sier ved profeten Hosea:"De som ikke var mitt folk,
skal jeg nå kalle for mitt folk, og de som jeg før ikke elsket,
de skal jeg nå elske." 26 Og:"På det stedet der jeg sa til
dem:'Dere er ikke mitt folk', der skal de nå bli kalt'barna til
den Gud som lever'." 27 Gjennom profeten Jesaja roper
Gud ut til Israels folk:"Selv om israelittene teller like mange
som sandkornene på havets strand, så skal bare en brøkdel
av dem bli frelst. 28 Herren skal dømme alle mennesker,
raskt og en gang for alle." 29 Jesaja sier også på et annet
sted:"Dersom Herren Gud, han som har all makt, ikke hadde
reddet noen fra vårt folk, da hadde vi blitt tilintetgjort akkurat
som Sodoma og Gomorra." 30 Hva skal vi da si til dette? Jo,
at mennesker fra andre folk som ikke en gang forsøkte å bli
skyldfri innfor Gud, nå har blitt skyldfri innfor ham ved å tro
på Jesus Kristus. 31 Men Israels folk, som forsøkte å bli
skyldfri innfor Gud ved å være lydige mot hele Moseloven,
de ble mislykket i sine anstrengelser. 32 Hvorfor? Jo, fordi de
forsøkte å bli skyldfrie gjennom sine gode gjerninger, og ikke
ved å stole på Gud. De har snublet mot den anstøtssteinen,
33 som Gud omtaler i Skriften når han sier:"Lytt! Jeg legger i
Jerusalem en stein som de snubler mot, en stein som de
faller over. Men den som tror på ham skal ikke bli skuffet."

**10** Kjære søsken, jeg ønsker av hele hjertet, og jeg ber
stadig til Gud, om at Israels folk skal bli frelst. 2 Jeg
vet hvordan de med iver kjemper for å tjene Gud, men de
skjønner ikke hva hans vilje for dem er. 3 De forstår ikke at
det er Gud selv som vil gjøre alle skyldfri innfor ham, men de
fortsetter i sin egen kraft å streve etter å bli feilfri. Derfor
nekter de å akseptere tilbudet hans. 4 Etter at Kristus kom,
er ikke Moseloven lenger veien til frelse, etter som hver og
en nå kan bli skyldfri innfor Gud ved å tro på det Kristus
har gjort for oss. 5 Når det gjelder våre muligheter til å bli
skyldfri innfor Gud gjennom å være lydig mot Guds lov, lot
Gud Moses skrive på denne måten:"De som holder alle
budene, skal få liv gjennom loven." 6 Men når det gjelder å
bli skyldfri innfor Gud ved å tro, har Gud sagt i Skriften:"Du
trenger ikke stille deg selv spørsmålet: Hvem skal fare opp
til himmelen?" Det vil si for å hente Kristus ned, for at han
kan frelse oss. 7 Eller:"Hvem skal fare ned i avgrunnen?"
Det vil si, for å hente Kristus tilbake fra de døde. **(Abyssos g12)** 8 Hva har Gud mer sagt om dette? Jo, at:"Budskapet er
nær deg. Det finnes i hjertet ditt og på leppene dine" Det vil
si, dette budskapet om tro på Jesus Kristus som vi sprer. 9
Dersom du altså åpent bekjenner at Jesus er Herren og av
hele hjertet tror at Gud har vekket ham opp fra de døde, da
blir du frelst. 10 Det er vårt hjertes tro som gjør oss skyldfri
innfor Gud, og vår åpne bekjennelse som frelser oss. 11
Gud har jo sagt i Skriften:"Ingen som tror på ham, skal bli
skuffet." 12 Dette gjelder både for jøder og andre folk, for vi
har alle den samme Herre. Han gir sjenerøst av sine goder
til alle som tilber ham. 13 I Skriften står det også:"Hver og en
som tilber Herren, skal bli frelst". 14 Dersom menneskene
skal kunne tilbe Kristus, må de først tro på ham. Og om de
skal kunne tro på ham, må de først få høre om ham. Og om
de skal få høre om ham, må noen spre budskapet til den
enkelte. 15 Og de som sprer budskapet, må være sendt av
noen. Det er dette Gud taler om ved profeten Jesaja når
han sier:"Hvor herlig det er når noen kommer med gode
nyheter!" Alle israelittene trodde ikke på de gode nyhetene.
Jesaja sier også:"Herre, hvem trodde på budskapet vårt?" 17
Troen kommer altså av at de hører budskapet, og det vil si,
budskapet om Kristus. 18 Da blir spørsmålet mitt: Har Israels
folk virkelig hørt budskapet om Kristus? Jo, visst har de hørt
det! Det står i Skriften:"Budskapet til utsendingene har nådd
hele jorden, ordene deres har nådd til verdens ende." 19
Men da spør jeg: De forsto kanskje aldri budskapet? Jo, visst
forsto de det. Allerede for lenge siden advarte Gud Israels
folk og sa ved Moses:"Jeg vil gjøre dere misunnelige ved å
vende meg til de som ikke er et folk. Ja, dere vil bli sinte på
folk som mangler forstand." 20 Gud går så langt at han ved
profeten Jesaja sier:"Jeg ble funnet av dem som ikke søkte
meg, og jeg viste meg for dem som ikke spurte etter meg."
21 Om Israels folk sier Gud:"Hele tiden har jeg vært beredt til
å bli forsont med dem, men de har vært ulydige og i opprør
mot meg."

**11** Nå spør jeg derfor: Har Gud helt støtt bort folket sitt,
israelittene? Nei, slett ikke! Jeg er jo selv israelitt, en
etterkommer av Abraham og tilhører Benjamins stamme. 2
Nei, Gud har ikke støtt dem bort, han som en gang valgte
dem ut til sitt eget folk. Husker dere ikke det som står i
Skriften om profeten Elia? Han anklaget Israels folk for
Gud og sa: 3 "Herre, de har drept profetene som bar fram

budskapet ditt, og de har revet ned alterene dine. Jeg er den
eneste profeten som er igjen, og nå vil de også drepe meg."
4 Hva svarte da Gud? Jo, han sa:"Det finnes 7 000 personer
som ikke har tilbedt Baal, og de har jeg bevart som mine." 5
På samme måten har Gud i sin godhet innbudt Israels folk til
å tilhøre ham. En liten del har takket ja. 6 Dersom de tilhører
Gud på grunn av innbydelsen, da har det jo ikke noe med
deres gode gjerninger å gjøre. Dersom de hadde fortjent
dette, ville det jo ikke vært noe som Gud i sin godhet hadde
gjort. 7 Altså, det som Israels folk søkte etter med stor iver, å
bli skyldfri innfor Gud, det oppnådde de aldri. Denne friheten
fra skyld ble i stedet gitt til den lille gruppen som har takket
ja til Guds innbydelse om å tilhøre ham. De andre ble døve
og blinde for det Gud ville. 8 Det står i Skriften:"Gud gjorde
personligheten deres avstumpet. Helt til denne dag har han
hindret øynene deres fra å se og ørene deres fra å høre." 9
Kong David skriver om dette:"La festene deres blir en felle,
slik at de faller for fristelsene og blir straffet. 10 La øynene
deres bli forblindet, slik at de ikke kan se. La ryggene deres
bli krummet under framtidens byrder." 11 Nå spør jeg på nytt:
Det at folket som Gud utvalgte, syndet mot ham, betyr det at
de skal gå til grunne for alltid? Nei, slett ikke! Men etter som
israelittene syndet mot Gud, har frelsen også nådd andre
folk, og nå er israelittene misunnelige på disse folkene. 12
Om nå hele verden fikk del i Guds rikdom fordi israelittene
syndet, ja, om deres tragiske tabbe ble til andre folks lykke,
hvor mye større rikdom skal ikke da verden få oppleve når
hele Israels folk tar imot Guds frelse. 13 Nå henvender jeg
meg til dere som ikke er jøder: Gud har valgt meg ut til å
være en spesiell utsending for folk som ikke er jøder, og jeg
er stolt over oppgaven min. 14 Kanske jeg gjennom denne
stoltheten kan få mitt eget folk til å lengte etter det som de
egentlig allerede skulle ha, slik at i det minste noen blir frelst.
15 Da Gud støtte bort Israels folk, innebar det at resten av
verden ble forsonet med Gud og framsto som hans venner.
Hvor herlig skal det ikke da bli når Gud for andre gangen
aksepterer Israels folk. Det skal bli som når døde får liv! 16
Jødene tilhører egentlig Gud, etter som forfedrene deres,
Abraham, Isak og Jakob, gjorde det. Det står i Skriften, at
dersom den første biten med gjær bli ofret til Gud, da er det
et symbol på at hele deigen tilhører Gud. Og om røttene til
et tre tilhører Gud, da tilhører også grenene Gud. 17 Israels
folk er som et plantet oliventre, der noen av grenene har blitt
brukket av. Du som ikke er jøde, er som grenen fra et vilt
oliventre. Du har blitt podet inn på den ekte stammen i stedet
for de grenene som var brukket av. Derfor får du nå også del
i sevjen som stiger opp fra roten av treet. 18 Men for all del,
ikke begynn å skryte over at du har blitt plassert der i stedet
for grenene som ble brukket av. Husk på at du bare er en
gren som er podet inn. Det er roten som holder deg oppe og
ikke tvert om. 19 Nå tenker kanskje noen som så:"Men disse
grenene ble jo brukket av for å gi plass til meg." 20 Det er
sant. Men glem ikke at de ble brukket av fordi de ikke trodde
på det Gud sa. Du har fått plassen fordi du tror på Guds
budskap! Vær ikke hovmodig, men ta deg i vare! 21 Dersom
Gud til og med straffer de ekte grenene, da vil han også
straffe deg. 22 Legg merke til at Gud er både god og streng
samtidig. Han er streng mot dem som synder mot ham, men
han er god mot deg så lenge du innser at det er hans godhet
som frelser deg. I motsatt tilfelle vil han skjære bort deg
også. 23 Dersom en jøde begynner tro på Guds budskap om
frelse, da kommer Gud til å pode ham tilbake på treet. Det
har han makt til å gjøre. 24 Dersom Gud var villig å ta imot
dere, som er grenene fra et vilt oliventre, og mot naturens
orden pode dere inn i et plantet oliventre, hvor mye lettere er
det ikke da for ham å pode inn de ekte grenene igjen. 25
Kjære søsken, jeg vil at dere skal kjenne til denne sannhet
som Gud først nå har avslørt, slik at dere ikke blir innbilske
og tror at dere selv er best i alt. Noen av jødene nekter å tro,
og slik kommer det til å være til alle som ikke er jøder, har
fått mulighet til å komme til Kristus. 26 Senere skal hele
Israels folk bli frelst. Det står i Skriften:"Redningsmannen
skal komme fra Jerusalem. Han skal ta bort all ondskap fra
Israels folk. 27 Og jeg inngår en pakt der jeg lover å ta bort
syndene deres." 28 Vi kan se på jødene på to forskjellige
måter: De er Guds fiender, etter som de nekter å ta imot
Guds budskap om frelse. Takket være dette ble dere frelst.
Samtidig er jødene Guds utvalgte og elskede folk, takket
være de løftene forfedrene fikk av Gud. 29 Dersom Gud gir
oss noe godt eller innbyr oss til å være hans, da angrer han
seg aldri og trekker innbydelsen tilbake. 30 Før var det dere
som var opprørske mot Gud, men da jødene nektet å ta imot
den nåde Gud ville vise, ga han den i stedet til dere. 31 Nå
er det jødene som er opprørske mot Gud, men Gud kan vise
nåde også mot dem, etter som han allerede har vist dere
sin nåde. 32 Gud lot alle mennesker bli fanget i sin egen
opprørske innstilling for at han kunne vise nåde mot alle.
(eleēsē g1653) 33 Hvilken fantastisk Gud vi har! Han vet alt,
kan alt og eier alt! Hvem kan fatte og forstå hans beslutning
og plan? 34 Som det står i Skriften:"Hvem kjenner til hvordan
Herren tenker? Hvem vet nok til å gi ham råd? 35 Hvem kan
gi noe til Gud, slik at han blir tvunget til å betale tilbake?" 36
Alt kommer jo fra Gud. Alt er skapt av ham og finnes til for å
ære ham. Æren er for evig hans. Ja, dette er sant! (aiōn g165)

**12** Etter som Gud har vist oss så stor nåde, oppfordrer
jeg dere nå, kjære søsken, til å tjene Gud av hele
hjertet. Bruk deres kropper på en slikt måte at dere blir et
levende offer til Gud som gleder ham. **2** Følg ikke verdens
tenkemåte, men la Gud forandre deres måte å tenke på, slik
at dere blir som nye mennesker. Da skal dere forstå det Gud
vil: Hva som er rett, hva som gleder ham og hva som er
fullkomment godt i hans øyne. **(aiōn g165)** **3** Med stor kraft i
oppdraget som Gud i sin godhet har gitt meg, vil jeg advare
dere mot å ha for høye tanker om dere selv. Bruk litt sunn
selvkritikk når dere vurderte deres egen verdi. Tenk på at
verdien ligger i hvor mye tro dere har, og troen har dere
fått fra Gud. **4** La meg bruke et bilde: Det finnes mange
lemmer på kroppen. De forskjellige kroppsdelene er alle
verdifulle, etter som hvert lem har sin spesielle funksjon.
**5** På samme måten er det med oss som lever i Kristus.
Sammen utgjør vi en felles kropp, selv om vi også er mange.
De forskjellige lemmene er til for å hjelpe hverandre. **6** Gud
har i sin godhet gitt hver og en av oss sine evner for å utføre
definerte oppgaver. Dersom Gud har gitt deg evner til å
holde fram forskjellige budskap fra ham, da skal du gjøre
det når troen overbeviser deg om at du har fått et budskap.
**7** Dersom du har fått evner til å hjelpe andre, da skal du
hjelpe dem det gjelder, av hele ditt hjerte. Dersom du har fått
evner til å undervise, da skal du undervise slik Gud vil. **8**
Dersom du har fått evner til å oppmuntre andre, da skal
du virkelig gjøre det. Dersom du har fått evner til å gi av
dine midler til den som trenger støtte, da skal du gjøre det
med et sjenerøst hjerte. Dersom du har fått evner til å lede
andre, da ta din lederoppgave på største alvor. Dersom du
har fått evner til å vise medfølelse med andre, da gjør dette
med glede. **9** Vis hverandre ekte kjærlighet. Avsky alle onde
handlinger, og gjør det som er godt. **10** Ja, elsk hverandre
slik som søsken bør og skal gjøre. Gjør alt for å vise hvor
mye dere setter pris på og respekterer hverandre. **11** Vær
ikke late og sløve når det gjelder å tjene Herren Jesus, men
arbeid for ham med stor iver. **12** Vær glade over håpet om at
dere til slutt skal bli frelst for evig. Vær utholdende når dere
må lide, og be mye og lenge. **13** Hjelp de kristne som lider
nød med alt de trenger, og hold et gjestfritt og åpent hjem.
**14** Dersom dere blir forfulgt, ikke be at Gud skal straffe dem
som forfølger dere, men be om at han må gi alt godt også
til dem. **15** Når andre er lykkelige, da gled dere på deres
vegne. Dersom noen er ulykkelige, da ta del i sorgen. **16**
Behandle alle likt! Ikke se på dere selv som så fint folk at
dere ikke kan ha omgang med slike som andre mennesker
ser ned på. Tro ikke at dere vet alt! **17** Hevn dere ikke på
den som gjør noe ondt mot dere. Forsøk i stedet å gjøre
godt mot alle mennesker. **18** Gjør det dere kan for å leve i
fred og fordragelighet med alle. **19** Det er ikke dere som skal
måle ut straffen, kjære søsken. Overlat det til Gud, han som
en dag skal dømme alle. Det står i Skriften:"Hevnen er min,
og jeg skal straffe dem som fortjener det, sier Herren." **20**
Nei, i stedet for å hevne dere, skal dere gjøre som det står i
Skriften:"Dersom din fiende er sulten, da gi ham noe å spise.
Og om han er tørst, da gi ham noe å drikke. Ved å gjøre
godt, vil din fiende bli skamfull over det han har gjort mot
deg." **21** La ikke det onde styre livet ditt, men du kan beseire
det onde ved å gjøre det som er godt.

**13** Vær lojale mot myndighetene som styrer i landet, for
de er innsatt av Gud. All myndighet har fått sin makt
av Gud. **2** Den som nekter å være lydig mot landets lover,
nekter derfor å være lydige mot Gud og kommer til å bli
straffet. **3** Myndighetene er jo ikke noen trussel mot den
som gjør godt, men mot den som gjør ondt. Dersom dere vil
slippe å være redd for myndighetene, skal dere gjøre det
som er godt. Kanskje du da til og med får ros og ære av
dem som bestemmer. **4** Myndighetene er innsatt av Gud
for å hjelpe oss. Dersom du gjør det som er ondt, bør du
naturligvis være redd, for da kommer myndighetene til å
straffe deg. Det er for å straffe de onde Gud har bestemt at
det skal finnes myndigheter til. **5** Du skal altså være lojal
mot landets myndigheter av to grunner: Dels for at du ikke
skal bli straffet, og dels for at du skal ha en ren samvittighet.
**6** Det er derfor dere betaler skatt, for at myndighetene kan
utføre det arbeid som inngår i Guds plan. **7** Betal det dere er
skyldige, både skatter og andre avgifter, og vis respekt for
alle. **8** Ja, pass på at dere betaler alt dere er skyldige. Men
et punkt blir dere aldri ferdige med. Det gjelder forpliktelsen
til å elske hverandre. Den som elsker sine medmennesker,
oppfyller kravet i Moseloven. **9** Budene som er skrevet ned
er:"Du skal ikke være utro i ekteskapet. Du skal ikke drepe.
Du skal ikke stjele. Du skal ikke begjære." Alle andre bud kan
sammenfattes i dette ene:"Du skal elske dine medmennesker
som deg selv." **10** Den som elsker sine medmennesker,
gjør ingen noe ondt. Det er derfor kjærligheten oppfyller de
kravene Gud setter i loven. **11** En annen grunn til å leve
slik Gud vil, er at den tiden vi har, er begrenset. Våkn opp,
for vår endelige frelse er nærmere nå enn da vi begynte
å tro. **12** Natten er snart slutt. Dagen da Gud skal frelse
oss for evig, nærmer seg. Lev ikke i åndelig mørke, men
kast av dere alle onde handlinger som om de var skitne
klær. Ta i stedet på dere en rustning som består av gode

gjerninger som passer for dem som lever i lyset. 13 Pass på
at livet tåler dagslyset. Ikke delta i ville fester, drikk dere ikke
fulle, lev ikke i seksuell løssluppenhet og umoral, vær ikke i
konflikt med andre mennesker og vær ikke misunnelige. 14
Nei, ta på dere nye rene klær som passer sammen med
Herren Jesus Kristus. Pass på at dere ikke blir så opptatt
med til å tilfredsstille de menneskelige behovene at dere blir
fristet til å gjøre det som er ondt.

**14** Aksepter alle som vil dele fellesskapet med dere, også
de som er svake i troen. Ikke driv å diskutere de minste
ting. Tving ikke noen til å gjøre det de anser for å være galt
ut fra sine forutsetninger. 2 Troen er kanskje hos noen så
sterk at de mener det er greit å spise hvilken som helst
mat, mens hos andre er troen så svak at de bare våger å
spise grønsaker. 3 Da skal den som drister seg til å spise
alt, ikke dømme den som ikke våger. Og den som bare
spiser utvalgt mat, skal ikke dømme den som spiser alt.
Gud har jo akseptert begge parter! 4 Hvilken rett har du
til å dømme dem som tjener Herren Jesus? De står bare
ansvarlige for ham. Da må det være Gud som underviser i
spørsmålet om de handler rett eller galt. Herren skal hjelpe
alle til å gjøre det som er rett. 5 På samme måten sier
noen at spesielle dager er mer betydningsfulle enn andre,
mens andre mener at alle dagene er like. Her må hver og
en følge sin egen samvittighet. 6 Den som gjør forskjell på
ulike dager, gjør det altså for Herren Jesus skyld. Og den
som spiser hva som helst av mat, gjør det for å ære Herren.
Han takker jo Gud for maten. Den som avstår fra enkelte
matretter, gjør det også for å ære Herren. Han takker jo Gud
for maten! 7 Vi lever altså ikke for vår egen skyld, og når vi
dør, angår ikke det bare oss selv. 8 Nei, mens vi lever, vil vi
ære Herren Jesus, og når vi dør, da vil vi også ære Herren
Jesus. Enten vi lever eller dør, tilhører vi Herren. 9 Kristus
døde, og ble levende på nytt, nettopp for at han skulle være
Herre over både levende og døde. 10 Hvorfor dømmer du da
dine troende søsken og ser ned på dem? Husk på at hver
og en av oss en dag skal stå for Guds domstol. 11 Det står i
Skriften:"Så sant jeg lever, sier Herren, skal alle mennesker
falle på kne for meg, og alle skal bekjenne at jeg er Gud." 12
Altså skal hver og en stå til rette for sine egne handlinger
ovenfor Gud. 13 Slutt derfor med å dømme hverandre. Si i
stedet til dere selv:"Vi skal aldri mer gjøre noe som kan få
en troende bror eller søster til å synde." 14 Selv er jeg helt
overbevist om at det jeg spiser, aldri kan gjøre meg uverdig
for Gud, etter som jeg lever i fellesskap med Jesus Kristus.
Den som sier at det er forbudt å spise en viss type mat, han
gjør opprør mot Gud dersom han spiser det likevel. Ut fra
det blir det galt for ham å spise. 15 Dersom du altså støter
troen hos din bror eller søster ved den maten du spiser, da
elsker du ikke lenger dine medmennesker. La ikke det du
spiser, bli årsak til at noen som Kristus har gått i døden for,
går evig fortapt. 16 Dersom dere gjør det, kommer folk til å
snakke nedsettende om det dere er overbevist om er rett. 17
Å tilhøre Guds eget folk handler jo ikke om hva vi spiser eller
drikker, men om at Guds Hellige Ånd skal fylle oss med sin
godhet, slik at vi kan leve i fred og glede med hverandre. 18
Dersom du tjener Kristus med denne innstillingen, gleder
du Gud og blir satt pris på av andre mennesker. 19 Vi må
altså gjøre flid for å skape fred og hjelpe andre til å få en
sterkere tro. 20 Riv ikke ned det som Gud har bygget opp,
bare for matens skyld! Det er tillatt å spise hva som helst,
men den som sier at det er galt, vil synde mot Gud dersom
han spiser. 21 Avstå derfor heller fra å spise kjøtt og drikke
vin eller gjøre andre ting som kan få din troene bror eller
søster til å synde. 22 Det du selv mener om alt dette, får
være en sak mellom Gud og deg. Lykkelig er den som kan
følge sin overbevisning og spise hva som helst. 23 Men den
som tviler på det som er rett og likevel spiser, han kommer å
bli dømt av Gud, etter som han handler mot sin egen tro. Alt
det vi gjør uten å være overbevist om at det er rett, er synd!

**15** Vi som har en sterk tro er skyldige til å hjelpe de svake
med problemene, og kan ikke bare tenke på oss selv.
2 Hver og en av oss må hele tiden gjøre det som er best
for andre. Pass på at troen blir sterkere og sterkere. 3
Kristus tenkte ikke på seg selv, men på andre. Det står i
Skriften:"Hån og spott som blir rettet mot deg, har falt på
meg." 4 Alle budskap fra Gud som finnes i Skriften, står
skrevet for å undervise. De er til for å oppmuntre oss, slik at
vi uten å bli trette kan holde fast ved håpet om at vi til slutt
skal bli frelst for evig. 5 Jeg ber at Gud, som oppmuntrer og
gir varig utholdenhet, skal hjelpe dere til å leve i fullkommen
harmoni med hverandre, og at Jesus Kristus vil bli idealet for
dere. 6 Da kan dere alle sammen hylle Gud, han som er
Far til vår Herre Jesus Kristus. 7 Aksepter derfor hverandre
på samme måten som Kristus har akseptert dere. Da blir
Gud æret. 8 La meg forklare hvordan vi sammen kan hylle
Gud: Kristus kom for å hjelpe jødene og vise at Gud holder
løftene han ga til forfedrene deres. 9 Han kom også for at
alle andre folk skulle kunne hylle Gud for den nåde han også
har vist mot dem. Slik står det i Skriften:"Derfor skal jeg
hylle deg blant folkene, og synge til din ære." 10 Det står
også:"Gled dere, alle dere jordens folk, sammen med hans

folk." 11 På et tredje stedet i Skriften står det:"Hyll Herren,
alle folk! Syng til hans ære, alle jordens folk!" 12 Profeten
Jesaja skriver også:"Han som arver kong Davids trone, skal
komme, og han skal herske over alle folk. Alle skal håpe
på ham." 13 Derfor ber jeg at Gud, han som har gitt oss
dette håpet, vil fylle dere med glede og fred i troen på ham.
Ja, jeg ber at Guds Hellige Ånds kraft vil gjøre troen og
håpet sterkere og sterkere. 14 Selv er jeg overbevist om,
kjære søsken, at Gud har fylt dere med godhet mot andre
mennesker. Dere vet allerede så mye om disse tingene at
dere nå kan undervise hverandre. 15 Jeg ville likevel skrive
til dere for å minne om alt dette. Iblant har jeg vært ganske
rett på sak. Det beror på at Gud ga meg den forretten å
tjene ham. Han gjorde meg til prest for Jesus Kristus, for
at jeg skulle spre Guds glade budskap til folk som ikke er
jøder. Etterpå kunne jeg gi disse folkene som offergave til
Gud. Han tar imot alle med glede, etter som hans Hellige
Ånd har gjort alle verdige til å være hans. 17 Takket være
mitt fellesskap med Jesus Kristus kan jeg være stolt over
oppdraget Gud har gitt meg. 18 Noe ut over det som Kristus
har utført gjennom meg, våger jeg ikke å snakke om. Det er
han som har fått folkene som ikke er jøder, til å bli lydig
mot Gud gjennom mine ord og handlinger. 19 Kraften i de
tegnene og miraklene jeg har fått utføre ved hjelp av Guds
Ånd har styrket budskapet. På denne måten har jeg spredd
det glade budskapet om Kristus, først i Jerusalem og seinere
over alt, helt til Illyria. 20 Hele tiden har min målsetting vært
å spre det glade budskapet på steder der de aldri før har
hørt snakk om Kristus. Dette har gått foran det å fortsette
arbeidet i menigheter som andre hadde startet. 21 Jeg har
fulgt rådet som står i Skriften:"De som ikke har fått budskapet
om ham, skal se, og de som ikke har hørt, skal forstå." 22
Det er på grunn av denne prioriteringen jeg har blitt hindret
så lenge i å reise til dere. 23 Nå er jeg endelig ferdig med
mitt arbeid i dette området. Etter mange år med ventetid
kan jeg komme til dere. 24 Jeg planlegger nemlig å reise til
Spania, og på veien dit tenker jeg å stanse i Roma. Etter at
jeg har fått vært sammen med dere en kort tid, håper jeg at
dere hjelper meg med det jeg trenger for min videre reise?
25 Først må jeg reise til Jerusalem for å hjelpe de troende
der. 26 Menighetene i Makedonia og Akaia har nemlig gjort
en frivillig innsamling til dem som er fattige blant de troende i
Jerusalem. 27 De var glade for å kunne gjøre dette, etter
som de står i takknemlighetsgjeld til jødene. De folkene som
ikke er jøder, har jo fått del i de åndelige godene som Gud
har gitt jødene. Derfor er det også bare rett og rimelig at de
folkene som ikke er jøder, deler av sine materielle goder
med jødene. 28 Så snart jeg har avsluttet dette oppdraget og
har overlevert gaven, planlegger jeg å reise til Spania. På
veien dit vil jeg hilse på dere. 29 Jeg vet at når jeg kommer
til dere, skal jeg få være med og gi av alt det gode som
Kristus har i beredskap for dere. 30 Inntil da vil jeg be dere
om en ting, kjære søsken: Hjelp meg i min kamp ved å be til
Gud for meg, slik at vår Herre Jesus Kristus kan bli æret.
Jeg vet jo hvilken kjærlighet Guds Ånd har gitt dere. 31 Be at
Gud redder meg fra den type personer i Judea som nekter å
tro på Kristus. Be også om at de troende i Jerusalem må
bli glade over den hjelpen jeg har med meg. 32 Da kan
jeg, dersom Gud vil, få besøke dere, og gjennom det bli
oppmuntret og samle nye krefter. 33 Jeg ber om at Gud, han
som gir fred, vil være med dere alle. Ja, det er min bønn!

**16** Vår søster Føbe, som er medarbeider i menigheten i
byen Kenkreæ, kommer snart og hilser på dere. Ta vel
imot henne, etter som hun lever i fellesskap med Herren
Jesus. Dere må behandle henne på en måte som troende
bør gjøre. Hjelp henne med alt hun trenger, for hun har
vært til støtte for mange, også for meg. 3 Hils til Priska og
Akvilas, som sammen med meg sprer budskapet om Jesus
Kristus. 4 De har til og med risikert livet for min skyld. Det er
ikke bare jeg som er takknemlig for disse to. Det gjelder
også alle menighetene som ikke består av jøder. 5 Hils også
menigheten som møtes i hjemmet deres. Hils min gode venn
Epainetos, som var den første til å tro på Kristus i provinsen
Asia. 6 Hils også Maria, som har arbeidet så hardt for å
hjelpe dere. 7 Hils Andronikos og Junias, som begge er
jøder og har sittet i fengsel sammen med meg. De er disipler
til Kristus, og er satt stor pris på av alle, og de begynte å tro
på Kristus før meg. 8 Hils min kjære venn Ampliatus, som
deler mitt fellesskap med Herren Jesus. 9 Hils Urbanus, som
sammen med meg tjener Kristus, og min kjære venn Stakys.
10 Hils Apelles, som har fått gå gjennom så mye for Kristus.
Hils også dem som bor og arbeider i Aristobolus sitt hjem. 11
Hils Herodion, som er jøde, slik som jeg. Hils alle dem som
bor og arbeider i hjemmet til Narkissos og lever i fellesskap
med Herren Jesus. 12 Hils Tryfena og Tryfosa, som arbeider
i tjenesten for Herren, og den kjære Persis, som har stått
så hardt på for å tjene Herren. 13 Hils Rufus, som takket
ja til å bli Herrens utvalgte, og mor hans, som er som en
mor også for meg. 14 Hils Asynkritos, Flegon, Hermes,
Patrobas, Hermas og de troende søsken som er sammen
med dem. 15 Hils Filologos, Julia, Nerevs og søsteren hans,
Olympas og alle de andre troende som er sammen med
dem. 16 Gi hverandre et velkomstkyss som troende. Alle
menighetene her hilser til dere. 17 Til slutt, kjære søsken,

vil jeg oppfordre dere: Pass dere for dem som blir årsak til
splittelse og får mennesker til å forlate troen på Kristus ved å
undervise om det som strider mot troen dere har fått lære
å kjenne. Hold dere borte fra disse personene! **18** Denne
type mennesker tjener ikke vår Herre Kristus, men er bare
interessert i det de kan mette sin egen mage med. Med fine
ord og talemåter bedrar de lettlurte tilhørere. **19** Det er en
kjent sak at dere holder fast ved troen på Herren, og det gjør
meg glad. Jeg ønsker at dere skal være oppfinnsomme når
det gjelder å gjøre godt, og totalt uerfarne når det gjelder å
gjøre ondt. **20** Jeg ber om at Gud, han som gir fred, snart
skal la dere beseire Satan. Videre ber jeg om at alt godt og
at vår Herre Jesu Kristi kjærlighet, vil være med dere alle.
**21** Min medarbeider Timoteus hilser til dere. Det samme
gjør også mine jødiske venner Lukius, Jason og Sosipater.
**22** Også jeg, Tertius, som har skrevet ned dette brevet for
Paulus, hilser til dere som deler fellesskapet med Herren
Jesus. **23** Gaius hilser til dere. Det er i hjemmet hans jeg bor.
Der møter også hele menigheten hverandre. Erastus, som
er regnskapsfører her i byen, hilser til dere. Det gjør også
Kvartus, som er en av de andre troende her. **25** Hyll Gud, for
han er den som kan gjøre troen sterk hos alle! Dette fortalte
jeg dere da jeg kom med det glade budskapet om Jesus
Kristus. Budskapet om Kristus var Guds hemmelige plan,
som hadde ligget skjult siden tidenes begynnelse. **(aiōnios
g166)** **26** Men nøyaktig som Gud, han som er evig, hadde
bestemt, har han nå avslørt sin plan. Han har gjort kjent det
han hele tiden har forutsagt ved profetene i Skriften, for at
alle folk skal kunne tro på Kristus og bli lydige mot ham.
**(aiōnios g166)** **27** Gud, han som ene og alene har fullkommen
innsikt og visdom, er verd å bli hyllet i all evighet for det som
Jesus Kristus har gjort for oss. Ja, dette er sant! **(aiōn g165)**

# 1 Korintierne

**1** Hilsen fra Paulus, som ved Guds vilje er valgt ut for
å være utsending for Jesus Kristus. Min medarbeider
Sostenes sender også sin hilsen. **2** Til Guds menighet i
Korint, til dere som tilhører Gud på grunn av det som Jesus
Kristus har gjort for oss. Til dere som har tatt imot tilbudet
om å være Guds folk, sammen med alle dem utover jorden
som tilber vår Herre Jesus Kristus, han som er både deres
og vår Herre. **3** Jeg ber at Gud, vår Far, og Herren Jesus
Kristus vil vise dere godhet og fylle dere med fred. **4** Jeg
takker alltid Gud for at han har gitt dere alt godt på grunn av
fellesskapet med Jesus Kristus. **5** Takket være Kristus har
Gud utrustet dere med alt det dere trenger i menigheten.
Dere er dyktige til å tale og kjenner godt budskapet hans. **6**
Det viser at dere har en fast tro på det vi fortalte dere om
Kristus. **7** Derfor har Gud gitt dere alle de forskjellige evner
som menigheten trenger mens dere venter på at vår Herre
Jesus Kristus igjen skal vise seg på jorden. **8** Gud vil hjelpe
dere til å holde fast på troen helt til slutten, slik at dere er
uten skyld den dagen vår Herre Jesus Kristus kommer igjen.
**9** Gud har innbudt dere til å leve evig sammen med hans
Sønn Jesus Kristus, vår Herre. Han holder alltid sitt ord. **10**
Nå oppfordrer jeg dere, kjære søsken, at dere for vår Herre
Jesu Kristi skyld, lever i harmoni med hverandre, slik at
menigheten ikke blir splittet. Vær enige i måten dere tenker
på, og strev mot det samme målet. **11** Dessverre har jeg
hørt fra dem som bor i hjemmet til Kloes, at dere har begynt
å krangle og splitte dere opp i forskjellige grupper, kjære
søsken. **12** En del av dere sier:"Jeg følger Paulus". Andre
sier:"Jeg følger Apollos", eller"Jeg følger Peter", eller"Jeg
følger Kristus". **13** Hva er dette for dumt prat? Kristus kan
vel ikke bli delt opp i smågrupper? Det var vel ikke jeg,
Paulus, som ble spikret fast på et kors for deres skyld? Og
dere ble vel ikke døpt til fellesskap med meg? **14** Nei, når
jeg hører slike meldinger som dette, er jeg takknemlig for
at jeg ikke har døpt noen andre enn Krispus og Gaius i
menigheten deres. **15** Eller kanskje noen begynner si at
de har blitt døpt til fellesskap med Paulus? **16** Jo, jeg har
forresten døpt flere, Stefanas, og familien hans. Noen andre
kan jeg ikke huske at jeg har døpt. **17** Kristus sendte meg
ikke i første hånd ut for å døpe, men for å spre det glade
budskapet om ham. Mens jeg gjør dette, forsøker jeg ikke å
overtale noen ved bruk av menneskelig visdom og strategisk
uttenkte formuleringer. Nei, det ville stjele oppmerksomheten
fra budskapet om at Kristus døde på korset for vår skyld.
**18** Dette budskapet om at Kristus døde på korset for oss,
høres ut som rent tøv for dem som nekter å tro på det, og
derfor går evig fortapt. Vi som tror på budskapet, vet at det
er gjennom korset Gud viser sin kraft til frelse. **19** Gud sier i
Skriften:"Jeg vil gjøre slutt på visdommen hos de vise, og
forstanden hos de forstandige vil ikke føre til noe som helst."
**20** Hva hender med all verdens vise og lærde mennesker?
Hva hender med filosofene og de store tenkerne? Jo, Gud
har vist at deres visdom ikke er noe annet enn rent nonsens.
**(aiōn g165)** **21** Menneskene så at det var Gud som i sin visdom
hadde skapt den verden de levde i, men de brukte ikke sin
visdom til å lære Gud å kjenne, slik at de kunne bli frelst.
Derfor bestemte Gud at menneskene i stedet skulle bli frelst
ved å tro på de uforståelige tesene vi forteller. **22** Problemet
er at jødene ikke vil tro dersom de ikke får se mirakler, og at
grekerne bare hører på menneskelig visdom. **23** Men vi sprer
budskapet om denne Kristus som jødene ventet på. Han
som døde på et kors, noe som jødene ikke kan akseptere,
og som for grekerne høres ut som rent nonsens. **24** Men de
som takker ja til Guds innbydelse om å tilhøre ham, enten de
er jøder eller ikke, de forstår at Gud viste sin kraft og visdom
da han lot Kristus dø i vårt sted. **25** Det som virker å være
uforståelige teser om Gud, er klokere enn all menneskelig
visdom. Det som virker å være svakhet hos Gud, er sterkere
enn all menneskelig styrke. **26** Tenk på hvordan det var
da dere selv ble innbudt av Gud for å tilhøre ham, kjære
søsken. Det var ikke mange av dere som ble regnet som
vise og lærde, hadde innflytelse i samfunnet, eller kom fra
en fin familie. **27** Nei, de som takker ja for å tilhøre Gud,
er ofte slike som blir ansett for å være ubetydelige her i
verden. En dag skal de vise og lærde stå skamfull for Gud.
De som takker ja for å tilhøre Gud, er ofte slike som mangler
innflytelse i samfunnet. Rollene blir byttet, og de mektige
skal stå skamfull for Gud. **28** Ja, nettopp de menneskene
som resten av verden ser ned på, de som har lav status
og ikke blir ansett å være verd noe, de takker ja til Guds
innbydelse og får tilhøre ham. På denne måten ville Gud
vise dem som trodde de var noe ekstra, at statusen deres
ikke hadde noen verdi for ham. **29** Ingen skal kunne skryte
av seg selv overfor Gud. **30** Heller ikke dere som har takket
ja til Guds innbydelse, kan skryte over dere selv, for det er
Gud som har gjort det slik at dere kan leve sammen med
Jesus Kristus. Gud har gjort synlig sin visdom gjennom å la
Kristus kjøpe oss fri fra vårt slaveri under synden, slik at vi
nå er skyldfri innfor Gud og kan leve fullt og helt for ham. **31**
Derfor står det i Skriften:"Den som vil skryte, han skal skryte
over det som Herren har gjort."

**2** Da jeg første gangen kom til dere, kjære søsken, forsøkte
jeg ikke å overtale dere ved hjelp av godt uttenkte
formuleringer og overbevisende argumentasjon når jeg
fortalte Guds budskap. **2** Nei, jeg hadde bestemt meg for
bare å tale enkelt om Jesus Kristus, at han døde på korset for
å ta straffen for våre synder på seg. **3** Jeg var svak, redd og
nervøs da jeg sto foran dere. **4** Det var slett ikke metodene
mine, mine naturlig talegaver eller mine menneskelige evner
til å overtale som overbeviste dere. Nei, det var Guds Ånds
kraft som overbeviste dere om at budskapet var sant. **5** Gud
ville ikke at dere skulle tro på Jesus på grunn av naturlig
talegaver, men på grunn av hans kraft. **6** Likevel når vi er
blant mennesker som har en moden tro, da er også vår
undervisning fylt av kunnskap. Denne kunnskapen har ikke
noe med verdens kunnskap å gjøre. Den kommer ikke fra
denne verdens onde makthavere, som Gud en dag vil la
gå under. **(aiōn g165)** **7** Nei, vår lære er fylt av Guds egen
kunnskap. Den handler om Guds hemmelige plan. En plan
som har ligget skjult fra tidenes begynnelse. I tråd med
denne planen hadde Gud bestemt at Herren Jesus skulle dø
for å frelse oss, slik at vi får del i Guds herlighet. **(aiōn g165)** **8**
Denne verdens onde makthavere, forsto ikke Guds plan.
Derfor lot de Jesus bli henrettet på et kors, han som har del i
Guds makt og herlighet. **(aiōn g165)** **9** Ja, denne herligheten,
som i tråd med Guds kunnskap og plan skal bli vår, er det vi
underviser om. Det står i Skriften:"Det ikke noe øye har sett,
ikke noe øre har hørt, det ingen mennesker kunne forestille
seg, det har Gud forberedt til dem som elsker ham." **10** Gud
har ved sin Ånd vist oss alt dette som han har forberedt.
Guds Ånd vet alt om Gud og kjenner til alle planene hans.
**11** Guds Ånd er den eneste som virkelig kjenner til Guds
innerste tanker, akkurat som bare Ånden hos mennesket
kjenner til menneskets innerste tanker. **12** Vi blir ikke lenger
drevet av den naturlige måten å tenke på, for vi har fått Guds
egen Ånd, slik at vi kan kjenne til det Gud har gitt oss i sin
godhet. **13** Når vi forteller om alt som Gud i tråd med sin
plan har lovet oss, benytter vi oss ikke av menneskelige
talegaver for å overtale noen. Nei, vi lar Guds Ånd styre oss
når vi taler, etter som vi underviser om Guds tanker og taler
til personer som selv har fått Guds Ånd. **14** De menneskene
som ikke tilhører Jesus Kristus og ikke har fått Guds Ånd,
nekter å høre etter på det som Guds Ånd forkynner. Det
høres ut som rent nonsens for disse. De kan ikke forstå
undervisningen, etter som det bare er ved hjelp av Guds Ånd
de kan forstå. **15** Den som har Guds Ånd, kan forstå Guds
plan. Andre derimot, forstår ikke det de troende snakker om.
**16** Hvordan skulle de kunne forstå? Det står i Skriften:"Hvem
kjenner til hvordan Herren tenker? Hvem vet nok til å gi ham
råd?" Men for oss har Guds Ånd gjort kjent hvordan Jesus
Kristus tenker.

**3** Da jeg først begynte å undervise dere, kjære søsken,
kunne jeg ikke tale til dere som til troende som virkelig
har lært Gud å kjenne og blir drevet av hans Ånd. Nei,
jeg måtte tale til dere som til mennesker som fortsatt blir
drevet av sin menneskelige natur. Dere hadde begynt å
tro på Kristus, men var i modenhet som nyfødte barn. **2**
Derfor måtte jeg gi maten i form av melk og begynne med
en grunnleggende undervisning. Fast føde klarte dere ikke
å ta til dere. Ja, dere klarer ennå ikke å fordøye den mer
grundige undervisningen. **3** Dere blir fortsatt styrt av den
gamle naturen. Dersom dere er misunnelige på hverandre,
krangler og splitter dere opp i grupper, da viser dere at
dere fortsatt blir drevet av den gamle naturen og lever på
samme vis som dem som ikke kjenner Gud? **4** Er det ikke
den gamle naturen som får dere til å si:"Jeg tilhører Paulus"
eller"Jeg tilhører Apollos"? **5** Hverken Apollos eller jeg er
noe særlig. Gud har bare brukt oss for å hjelpe dere til å
begynne å tro. Hver og en av oss har utført det oppdraget vi
fikk fra Herren Jesus. **6** Jeg plantet Guds budskap i hjertene
deres. Så kom Apollos og vannet med sin undervisning.
Men det var Gud som fikk troen til å spire. **7** Hverken den
som planter eller den som vanner, er avgjørende i denne
sammenhengen. Den eneste som er viktig, er Gud, for det er
bare han som kan få troen til å spire. **8** Både den som planter
og den som vanner, er medarbeidere til Gud. De arbeider
sammen på Guds åker, som er hans menighet. Hver for seg
skal alle få lønn for arbeidet sitt. Menigheten kan også bli
sammenlignet med et hus som Gud holder på å bygge. **10**
Gud ga meg den forrett å bli en erfaren byggmester. Ved å
fortelle det glade budskapet om Jesus har jeg lagt selve
fundamentet for dere. Senere bygger andre videre med sin
undervisning. Hver og en som bygger en menighet, må
tenke på hvordan han bygger. **11** Han kan aldri legge et nytt
fundament. Grunnvollen for menigheten er og blir Jesus
Kristus selv. **12** Derimot kan han undervise på ulike måter
om den grunnvollen som allerede er lagt. Billedlig talt bygger
vi på denne grunnvollen med gull, sølv og edelsteiner, eller
med tre, gress og halm. **13** Når Jesus kommer igjen for å
dømme alle, vil det vise seg om byggmesteren brukte rett
materiale. Om vi fortsatt bruker vår billedlige tale, vil Jesus
la ilden teste om undervisningen hadde varig verdi eller ikke.
**14** Den byggmester som bygget med et materiale som består
testen gjennom ild, skal få lønn for arbeidet sitt. **15** Dersom

han har bygget med materialer som ikke tåler ilden, blir han
uten lønn. Selv skal han bli frelst, men hele livsverket hans
går opp i røyk. 16 Forstår dere ikke at dere til sammen,
billedlig talt, utgjør Guds tempel, etter som Guds Ånd bor i
dere? 17 Dersom noen ødelegger Guds tempel, skal Gud
straffe ham. Guds hus er jo hellig, etter som det tilhører
ham. Dere er hans tempel. 18 Ikke bedra dere selv. Den
som er vis og klok på denne verdens måter, må endre sin
visdom dersom han skal kunne forstå Guds visdom. (aiōn
g165) 19 Denne verdens visdom er jo bare nonsens for Gud.
Det står i Skriften:"Han lar de kloke vikle seg inn i sine egne
utspekulerte tanker", 20 og:"Herren vet hvordan menneskene
tenker. Han vet at de mangler forstand." 21 Skryt derfor ikke
over at dere er sympatisører til spesielle personer. Dere
tilhører jo Kristus, og Kristus tilhører Gud. Derfor eier dere
alt som tilhører Gud, Paulus, Apollos, Peter og hele verden.
Det spiller ingen rolle om dere lever eller dør. Nåtiden og
framtiden er deres. Ja, alt er deres, etter som dere tilhører
Kristus.

**4** Dere skal altså se på oss som tjenere for Jesus Kristus.
Vi er forvaltere som har fått i oppdrag å fortelle om Guds
plan, den som til nå har vært hemmelig for menneskene. 2
Den viktigste egenskapen hos en forvaltere er at han er
ærlig og ikke forspiller sin herres rikdom. 3 Om jeg har vært
trofast i oppdraget mitt eller ikke, kan verken dere eller noen
andre vurdere. Nei, jeg våger ikke en gang å stole på min
eget dømmekraft. 4 Min samvittighet er ren, men det betyr jo
ikke at jeg har gjort alt rett. Den eneste som kan avgjøre
hvordan jeg har maktet oppdraget mitt, er Herren Jesus selv.
5 Dra derfor ingen forhastede konklusjoner om mennesker.
Vent til Herren Jesus kommer igjen for å dømme alle. Han
skal trekke alt fram i lyset og vurdere de innerste tanker hos
hvert menneske. På den dagen vil Gud gi hver og en den ros
og ære han fortjener. 6 Bilde om tjenere og forvaltere som
jeg har brukt på meg selv og Apollos, viser at dere ikke skal
skryte av enkelte personer, mens dere nedvurderer andre.
Nei, følg oppfordringen:"hold dere til Skriften" da skal dere
forstå. 7 Finnes det noe som gjør dere bedre enn andre? Alt
det gode dere har fått fra Gud, var ikke det en fri gave?
Hvorfor skryter dere da og er overlegne, akkurat som om det
kom fra dere selv? 8 Når dere skryter slik, får jeg følelsen av
at dere er mette og forsynt til tross for at dere er underernært
på sunn undervisning. Dere framstiller dere som rike og
synes å ha blitt konge på haugen uten oss. Ja, jeg ønsker at
dere allerede var konger, slik at vi kunne regjere sammen
med dere. 9 Men nå virker det i stedet som om Gud har gitt
oss som er utsendingene for Jesus, den laveste statusen av
alle. Vi er som fanger under dødsdom som blir vist fram for
å bli henrettet med hele verden på tilskuerplass, ja, både
for mennesker og engler. 10 Vi er disipler og lever fullt og
helt for Kristus. I folks øyne er vi dumme. Dere derimot er
akkurat passe hengivne og forstandige. Vi mangler makt her i
verden, men dere er mektige. Alle tenker godt om dere, men
oss ler de av. 11 Vi går til og med sultne og tørste, mangler
klær, blir mishandlet og har ingen fast bostedsadresse. 12 Vi
arbeider hardt med våre egne hender for å forsørge oss. Når
noen håner oss, ber vi om at Gud må gi dem som håner
oss alt godt. Når vi blir forfulgt, finner vi oss i det uten å
klage. 13 Når de snakker stygt om oss, svarer vi vennlig.
Vi blir behandlet som skrot på verdens skraphaug, søppel
som menneskene har kastet fra seg. 14 Jeg skriver ikke
dette for å få dere til å gå skamfull omkring. Nei, jeg vil bare
at dere skal kjenne til virkeligheten slik den er, etter som
dere er mine kjære barn. 15 For selv om dere hadde et stort
antall som underviste dere om Kristus, er det bare jeg som
er deres åndelige far. Det var jeg som fikk anledningen til å
fortelle det glade budskapet om Jesus Kristus til dere, slik at
dere begynte å tro. 16 Etter som jeg er deres far, ber jeg
dere nå ha meg som ideal. 17 Det er derfor jeg sender min
trofaste medarbeider Timoteus til dere. Han er min elskede
sønn, etter som jeg fikk hjelpe ham til tro på Herren Jesus.
Han vil minne dere om grunnsetningene jeg har stilt opp for
dem som tilhører Jesus Kristus, og som jeg underviser om i
alle menighetene. 18 Det virker som enkelte av dere har blitt
selvsikre, etter som de tror at jeg aldri mer vil komme tilbake
til Korint. 19 Jeg vil komme til dere, og det ganske snart, om
Herren vil. Da skal jeg finne ut om disse selvsikre typene
virkelig er fylte av Guds kraft, eller om ordene deres bare
er tomt skryt. 20 Dersom Gud får regjere i oss, blir vi fylte
av hans kraft og snakker ikke i lange tirader med tomme
ord. 21 Hva foretrekker dere selv, mine kjære barn? Skal jeg
komme for å vise dere til rette, eller skal jeg komme for å
vise dere ømhet og kjærlighet?

**5** Jeg må ta opp en annen sak med dere. Det blir påstått at
det forekommer seksuelle utskeielser blant dere. Ja, til og
med slik umoral som vi ikke en gang hører snakk om blant
dem som ikke kjenner Gud. Dere har en mann i menigheten
som har et forhold til sin fars kone. 2 Enda går dere rundt og
er stolte! Dere burde heller sørge og skamme dere, og se til
at denne mannen blir ekskludert fra fellesskapet? 3 Selv
har jeg allerede bestemt hvilken straff han må få, og det til
tross for at jeg ikke befinner meg hos dere. Selv om jeg er
langt borte, følger jeg alltid med i det som skjer hos dere. 4

Gå fram på denne måten: Alle som tror på Herren Jesus,
må samle seg. Da vil jeg i tankene mine være hos dere.
Så skal dere i kraft av den autoritet som Herren Jesus har
gitt oss, 5 ekskludere mannen fra fellesskapet. La Satan
ta hånd om ham, slik at kroppen brytes ned. Da vil han
kanskje vende seg bort fra synden, slik at Ånden i ham kan
bli frelst den dagen vår Herre Jesus kommer igjen. 6 Nei,
dere har virkelig ikke noe å skryte av. Forstår dere ikke at
dersom denne personen får lov til å leve i synd, vil synden
spre seg i hele menigheten? En liten klump gjær får hele
deigen til å gjære. 7 Rens ut all gammel gjær, slik at dere
på nytt blir en ren deig. Jesus Kristus, vårt påskelam, er
slaktet for oss. Vi har blitt et brød som er bakt uten gjær. 8
La oss derfor feire høytid, renset for all gammel gjær, fra all
ondskap og styggedom. Lev helt og fullt for Gud og hold
dere til det sanne budskapet om Jesus. Ja, pass på at dere
på nytt blir ett brød som er bakt uten gjær. 9 I mitt første brev
skrev jeg til dere at dere må holde dere borte fra mennesker
som lever i seksuell løssluppenhet. 10 Jeg mente naturligvis
ikke at dere skal unngå alle mennesker her i verden som
lever i seksuell umoral, alle som er egoistiske, snyter andre
på penger eller tilber avgudene. Nei, da må dere jo forlate
jorden for godt. 11 Det jeg mente i brevet mitt, var at dere
ikke skal ha nær omgang med en troende som begynner å
leve i seksuell løssluppenhet, blir egoistisk, tilber avguder,
snakker nedsettende om sine medmennesker, drikker seg
full eller snyter andre på penger. Slike mennesker skal
dere ikke en gang spise sammen med. 12 De som ikke
tilhører menigheten, er det ikke vår sak å dømme. De vil
Gud straffe på dommens dag. Derimot er det deres oppgave
å dømme dem som tilhører menigheten. Dersom et medlem
gjør det som er ondt, skal dere ekskludere den personen fra
fellesskapet.

**6** Jeg har for øvrig hørt at det finnes noen blant dere som
trekker andre for domstolen når de blir uvenner. Hvordan
kan dere komme på en slik idé å la personer som ikke
følger Guds vilje, få avgjøre tvistene deres i stedet for å la
troende dømme mellom dere? 2 Vet dere ikke at de som
tilhører Gud, en dag skal dømme verden? Skulle dere ikke
da selv kunne oppklare de mindre konfliktene blant dere? 3
Vet dere ikke at vi en dag skal dømme englene? Da må vi
vel kunne ordne opp i de hverdagslige tvistene. 4 Nå drar
dere altså i stedet hverandre for domstolen for småsaker,
og lar utenforstående personer som dere egentlig ikke har
tillit til, dømme mellom dere. 5 Dere burde være skamfull!
Finnes det ingen i menigheten som er klok nok til å dømme
mellom sine troende søsken? 6 Hadde dere det, slapp dere
å leve i konflikt med hverandre midt blant de som ikke tror
på Gud? 7 Ja, at dere drar hverandre for domstolen er et
stort nederlag for dere som tror. Hvorfor er dere i konflikt
med troende søsken om materielle ting? Hvorfor vil dere ta
fra andre det som er deres? Burde dere ikke selv i stedet å
akseptere å bli dårlig behandlet, og la de ta fra dere det som
er deres? 9 Har dere helt glemt at den som ikke følger Guds
vilje, heller ikke vil få tilhøre hans folk? Bedra ikke dere selv.
Ingen som lever i seksuell løssluppenhet, tilber avguder, er
utro i ekteskapet eller som lar seg bruke til homoseksualitet,
får tilhøre Gud. Heller ikke tyver, egoistiske mennesker,
de som drikker seg fulle, de som snakker dårlig om sine
medmennesker eller de som snyter andre på penger, får
tilhøre Gud. 11 Enkelte av dere levde tidligere på denne
måten, men nå er dere døpt og har blitt vasket rene fra
syndene. Dere tilhører Gud og har blitt skyldfri innfor ham
på grunn av det som Herren Jesus Kristus og vår Guds
Ånd har gjort for dere. 12 En del av dere sier:"Jeg er fri og
kan gjøre som jeg vil." Tenk på at ikke alt er bra for oss
mennesker. Den som hevder at han er fri og kan gjøre som
han vil, han tar en stor risiko for å bli slave under sine egne
begjær. 13 Jeg kan være enige med disse menneskene når
de sier:"maten er til for magen og magen for maten". Men
husk på at Gud en dag skal gjøre slutt på både mat og
mage. Derimot tar de fullstendig feil når de sier at det er
tillatt å leve i seksuell løssluppenhet. Kroppen er ikke skapt
for slikt. Den er til for å ære og tjene Herren Jesus, etter
som han er Herre også over kroppene våre. 14 Kroppene
våre skal ved Guds kraft bli vekket opp fra de døde en dag,
akkurat som Herren Jesus ble vekket opp. 15 Dessuten er
de troende kroppen til Kristus. Det betyr at den enkelte av
oss utgjør de ulike lemmene i kroppen hans. Skal jeg da ta
et lem av Kristus og forene det med en prostituert? Aldri i
livet! 16 Dere vet vel at den som ligger med en prostituert,
blir smeltet sammen med henne i en kroppslig enhet? Det
står i Skriften:"Når en mann blir forent med en kvinne, da
blir de to til ett." 17 Den som blir forent med Herren Jesus,
smelter sammen til en åndelig enhet med ham. 18 Hold dere
derfor borte fra all seksuell løssluppenhet. Andre synder
skjer utenfor kroppen, men den som lar seg bruke til seksuell
løssluppenhet, synder mot sin egen kropp. 19 Vet dere ikke
at kroppen deres er et tempel for Guds Hellige Ånd som bor
i dere, og som dere har fått av Gud? Kroppen tilhører altså
ikke dere selv, men Gud. 20 Han har jo kjøpt dere fri fra
slaveriet under synden, og har allerede betalt løsepengene
for dere. Se derfor til å ære Gud med kroppen.

**7** Jeg vil nå forsøke å svare på de spørsmålene dere stilte
angående sex og ekteskap. Ja, det er best for en troende
ikke å gifte seg. **2** Men etter som så mange kjenner lysten til
å leve seksuelt aktivt, bør hver og en som ønsker å gifte
seg, gjøre det. **3** Gifte par bør ha et regelmessig sexliv. Det
er både mannen og kvinnen sin rett som gifte. **4** En gift
kvinne tilhører mannen, og ikke seg selv. På samme måte
tilhører en gift mann sin kone, og ikke seg selv. **5** Gjør ikke
noen kunstige avbrudd i de seksuelle relasjonene bortsett fra
korte perioder, og da bare dersom begge er enige. Dette kan
være naturlig dersom en eller begge vil konsentrere seg om
å leve i bønn. Etterpå må dere igjen leve normalt, ellers kan
Satan friste dere fordi lengselen etter sex blir for sterk. **6** Jeg
befaler dere slett ikke å gjøre slike avbrudd i samlivet, men
sier bare at dere godt kan gjøre det dersom dere virkelig vil.
**7** Helst skulle jeg ønske at alle levde som ugifte, slik jeg gjør.
Men vi er ikke alle like. Gud har gitt oss forskjellige gaver.
Noen har fått evnen til å leve som ugift, andre ikke. **8** Til
dere som er enslige eller enker vil jeg si at det er bedre
at dere fortsetter som ugifte, akkurat som jeg. **9** Dersom
dere ikke kan leve uten en seksuell relasjon, skal dere gifte
dere. Det er bedre å gifte seg enn å brenne av begjær. **10** Til
dere som nå er gifte, har jeg derimot en befaling, etter som
denne kommer fra Herren Jesus selv: Kvinnen må ikke skille
seg fra sin mann. **11** Mannen må heller ikke skille seg fra
sin kvinne. Dersom dere likevel skulle skille dere, må dere
fortsette som ugifte eller forsone dere med hverandre. **12**
Her skulle jeg gjerne komme med mitt eget tillegg, som ikke
er en direkte befaling fra Herren: Dersom en troende mann
har en kone som ikke deler hans tro, men likevel vil leve i
fellesskap med ham, skal han ikke skille seg fra henne. **13**
Det samme gjelder en troende kvinne som har en mann
som ikke deler hennes tro, men likevel vil leve sammen med
henne. Da skal hun ikke skille seg fra ham. **14** Den mannen
som ikke tror, opplever Guds atmosfære gjennom det at
han er gift med sin troende kone. Den kvinnen som ikke
tror, opplever Guds atmosfære gjennom det at hun er gift
med sin troende mann. Ellers ville jo ikke barna deres høre
til Guds folk, men nå tilhører de Gud. **15** Dersom de som
ikke tror heller vil skille seg, så la dem gjøre det. Da er den
troende mannen eller kvinnen ikke lenger bundet. Gud vil at
alle skal leve i fred med den de er gift med. **16** Det finnes
ingen garanti for at den troende parten i ekteskapet kan få
den andre til å tro gjennom det å fortsette å leve sammen.
**17** En generell regel er at hver og en bør fortsette å leve i
den situasjonen han var i, da Gud innbød ham til å bli en
troende. Det er slik jeg underviser i alle menighetene. **18** Den
som var jøde da han ble innbudt for å tilhøre Gud, han kan
fortsette å være jøde. Den som ikke var jøde, kan fortsette å
ikke være det. Mennene som ikke er jøder, behøver ikke å
gå gjennom den jødiske seremonien med omskjærelse. **19**
Det spiller ingen rolle for Gud om en mann er omskåret eller
ikke. Det viktige er at vi lever slik Gud vil. **20** Dere skal altså
fortsette i den situasjonen dere befant dere i da Gud innbød
dere for å tilhøre ham. **21** Var du slave da du fikk Guds
innbydelse for å tilhøre ham, skal du ikke bekymre deg over
det. Naturligvis skal du gripe sjansen til å bli fri dersom du
får et slikt tilbud. **22** Den slaven som gjennom sin tro tilhører
Herren Jesus, kan glede seg over at Herren har kjøpt ham fri
fra slaveriet under synden. Den som er fri og tilhører Herren
Jesus, må huske på at han er blitt slaven til Jesus Kristus.
**23** Ja, Gud har kjøpt dere alle fri fra slaveriet under synden,
og har allerede betalt skylden for dere. Se derfor til at dere
ikke blir slaver under de regler som menneskene setter opp.
**24** Fortsett, kjære søsken, å tjene Gud i den situasjonen dere
befant dere i da dere takket ja til Guds innbydelse om å
tilhøre ham. **25** Når det gjelder dem som aldri har vært gift,
har jeg ingen ekstra befaling fra Herren Jesus. Herren har i
sin godhet gitt meg oppdraget til å undervise, og derfor kan
dere stole på de råd jeg gir dere. **26** Jeg sier altså at det er
best å være ugift med tanke på de forfølgelsene de troende
blir utsatt for. **27** Den som allerede er gift, skal naturligvis
ikke skille seg. Men om du ikke er gift, skal du ikke forsøke å
finne noen å gifte deg med. **28** De menn og kvinner som
likevel bestemmer seg for å gifte seg, bryter ikke Guds vilje.
Men de kommer til å bli rammet av mange vanskeligheter,
noe jeg ønsker at de kunne slippe å gå gjennom. **29** La meg
si en ting, kjære søsken. Den nåværende verden kommer
snart til å gå under. Det er ikke lange tiden igjen. Derfor må
den mannen som er gift, ikke bare leve for sitt ekteskap.
Uansett om noen er trist til mote eller jublende glad, skal de
ikke bare være opptatt av følelsene sine. Den som handler,
skal ikke bare være opptatt med det økonomiske. Den som
holder på med materielle ting, skal ikke bli så opptatt med
dette at tingene betyr alt for ham. **32** Jeg vil spare dere for
mange ekstra bekymringer. En ugift mann har tid å tjene
Herren Jesus og gjøre det som gleder Herren. **33** Men en
gift mann må tenke på hjem, familie og gjøre det som gleder
kona hans. **34** Han blir splittet i sine interesser. På samme
måten har en ugift kvinne eller jente tid å tjene Herren, etter
som både hennes kropp og sjel tilhører Gud. Men en gift
kvinne må tenke på hjem og familie og gjøre det som gleder
mannen hennes. **35** Jeg har ikke gitt dere disse reglene for å
begrense friheten for dere, men for å hjelpe dere. Det eneste

jeg vil, er at dere skal kunne tjene Herren Jesus og leve fullt
og helt for ham uten å bli opptatt med en masse andre ting.
36 Dersom et par er trolovet og har bestemt seg for ikke å
gifte seg, men mannen mener at han handler galt mot sin
forlovede, eller om han ikke kan avstå fra sex, og derfor
mener at de bør gifte seg, da skal de gifte seg. De bryter
ikke Guds vilje. 37 Dersom et trolovet par derimot klarer å
holde fast ved sine beslutninger om å ikke gifte seg, og ikke
er tvunget til det av noen andre, da handler de rett om de
fortsatt blir ugifte. 38 De som gifter seg, handler altså rett, og
de som ikke gifter seg, handler enda bedre. 39 En gift kvinne
er bundet til mannen sin så lenge han lever. Dersom hennes
mann dør, kan hun gifte om seg med hvem hun vil, bare det
er med en troende. 40 Etter min mening er det bedre for
henne å leve som ugift. Og jeg tror at det er Guds Ånd som
uttrykker seg gjennom meg når jeg sier dette.

8 La oss nå gå over til spørsmålet om kjøtt som har blir
ofret til avgudene. Dere skriver at dere kjenner det rette
svaret. Husk på at den som innbiller seg at han vet alt, lett
kan bli hovmodig. Dersom dere virkelig elsker hverandre, vil
dere hjelpe hverandre til å få en sterkere tro. 2 Den som sier
at han vet alt, kjenner ikke til så veldig mye. 3 Den som
elsker Gud, er kjent av ham. 4 Når det gjelder spørsmålet
om dere skal spise kjøtt som har blitt ofret til avgudene, vet
vi at en avgud ikke er noen gud, og at det bare finnes en
virkelig Gud. 5 Mange tilber såkalte guder, både i himmelen
og på jorden, og det finnes et stort antall av disse gudene og
herrene. 6 Likevel vet vi at det bare finnes en Gud, Far i
himmelen, som har skapt alt og vil at vi skal leve for ham. Vi
vet at det bare finnes en Herre, Jesus Kristus, som fikk i
oppdrag av Gud å skape alt, og som gjør det mulig for oss
å leve for Gud. 7 En del troende har ikke forstått at disse
gudene ikke er ekte guder. De tilba avgudene før de begynte
å tro på Jesus, og når de nå ser kjøtt som har blitt ofret
til avgudene, ser de på dette som et fortsatt offer. Når de
spiser av kjøttet, går de mot sine egne samvittigheter, for de
har fortsatt ikke lært seg hvordan de skal tenke. 8 Det er
sant at maten ikke har noe med vårt forhold til Gud å gjøre.
Derfor er det fullstendig uvesentlig om vi spiser av kjøttet
eller ikke. 9 Men dere må passe på at den friheten dere
påstår dere har, ikke får en vaklende troende til å miste troen
på Jesus. 10 Om nye troende, som ennå ikke vet hvordan de
skal tenke, ser deg som har"det rette svaret" spise kjøtt i et
avgudstempel, kommer de ikke da til å trekke den slutningen
at de også kan spise? For disse kan dette innebære at de
faller tilbake til sin gamle avgudsdyrkelse. 11 Ved at du
kjenner til"det rette svaret" får du altså en svak troende til å
gå evig fortapt, en som er din egen bror eller søster som
Kristus døde for! 12 Husk på at den som gjør urett mot
sine troende søsken og lurer dem til å gå mot sin egen
samvittighet, han synder mot Kristus. 13 Mitt svar er altså:
Dersom maten du spiser får en troende bror eller søster til å
synde, da skal du heller konsekvent avstå fra å spise kjøtt.
Risiker ikke at et annet menneske forlater troen på Jesus og
går til grunne for evig på grunn av deg. (aiōn g165)

9 Noen påstår at jeg ikke har de samme rettighetene
som de andre utsendingene, og at jeg ikke er en sann
utsending av Jesus. Jeg har virkelig med egne øyne sett
vår Herre Jesus, og dere er selv resultatet av det arbeidet
jeg har utført for ham. 2 Ja, dersom jeg ikke har vært en
utsending for Jesus til andre, så har jeg i det minste vært det
for dere. At dere tilhører Herren Jesus er jo beviset på at
han har sendt meg for å spre budskapet om ham. 3 Derfor
vil jeg stille noen spørsmål til dem som kritiserer meg: 4
Har ikke Barnabas og jeg den samme retten som de andre
utsendingene til å bo hos dere og spise av maten deres? 5
Har ikke vi den samme retten til å ta med oss en troende
kone på reisene våre som de andre utsendingene og Herren
Jesu egne brødre og Peter? 6 Er det bare vi som må arbeide
for å forsørge oss selv? 7 Dersom noen blir soldat, har
han ikke da rett til lønn? Dersom noen planter og bygger
en vingård, vil han ikke da spise av druene? Dersom noen
vokter en saueflokk, vil han ikke da drikke av melken? 8
Eller dere sier kanskje at dette bare er en menneskelig måte
å forsvare seg på? Da glemmer dere at disse reglene faktisk
kommer fra Gud. I loven han ga til Moses, står det:"Du skal
ikke binde munnen på den oksen som tresker." Dere tror vel
ikke at det bare var oksene Gud tenkte på? 10 Nei, han
tenkte naturligvis på oss som arbeider for ham. Reglene om
at den som pløyer og den som tresker skal få sin del av
avlingen, står fast for å vise at vi som arbeider på Guds
åker, skal ha lønn for det vi gjør. 11 Vi har sådd et åndelig
budskap i hjertene deres. Er det da for mye forlangt at vi får
høste litt av de materielle godene dere rår over? 12 Dere
gir jo andre det de trenger når de kommer for å undervise
dere. Har ikke vi som først lot dere høre Guds budskap, en
enda større rett til det samme? Vi har aldri utnyttet denne
retten, men forsøkt å klare oss selv så godt vi kan. Vi ville
vise dere at vi har rene motiv, slik at ikke noe skulle hindre
dere fra å ta imot det glade budskapet om Jesus Kristus. 13
Dere vet at prestene i Guds tempel får spise av den maten
som blir brakt dit som offergave, og at de får spise en viss
del av kjøttet fra dyrene de ofret på alteret? 14 På samme

måten har Herren Jesus bestemt at de som sprer det glade
budskapet om ham, skal bli forsørget av arbeidet sitt. 15
Som sagt har jeg aldri benyttet meg av denne fordelen. Jeg
skriver ikke dette for å kreve noe av dere nå heller. Nei, jeg
ville heller sulte i hjel enn å ta imot noe fra dere, for jeg er
ganske stolt over å spre budskapet uten betaling. 16 At jeg
sprer budskapet, er derimot ikke noe jeg vil skryte av. Det er
noe jeg ganske enkelt er nødt til å gjøre. Gud ville straffe
meg om jeg ikke spredde det glade budskapet om Jesus! 17
Dersom jeg selv hadde bestemt meg for å spre budskapet,
da kunne jeg kreve å få lønn av dere. Nå er det et oppdrag
fra Gud, og derfor er det min plikt å spre budskapet. 18 Skal
jeg slett ikke få noen lønn? Jo, min lønn er å få spre det
glade budskapet om Jesus uten kostnad for noen og uten
å kreve det jeg egentlig har rett til. 19 Jeg er altså fri og
uavhengig av alle mennesker. Jeg har likevel gjort meg til
slave for alle, for at jeg skal kunne vinne så mange som
mulig for Jesus Kristus. 20 Når jeg er sammen med jødene,
er jeg som en av dem, for at de skal begynne tro på Kristus.
Til tross for at jeg selv ikke lenger er nødt til å følge den
jødiske loven, respekterer jeg alle bud i loven når jeg er
sammen med jødene, etter som jeg vil vinne dem for Kristus.
21 Når jeg er sammen med folk som ikke er jøder, lever jeg
som dem for å vinne dem for Kristus. Dette betyr ikke at jeg
ikke følger noen lov fra Gud, for jeg lyder den kjærlighetens
lov som Kristus har gitt oss. 22 Når jeg er sammen med dem
som ennå har svak tro på Kristus, unngår jeg å utnytte min
frihet til å gjøre noe som kan lokke dem til å forlate troen.
Jeg gjør alt for å identifisere meg med de menneskene jeg
møter, slik at jeg i det minste kan frelse noen. 23 Alt dette
gjør jeg for at det glade budskapet om Jesus skal bli spredd
til så mange som mulig, og for at jeg selv en dag skal oppnå
alt det gode som Gud har lovet dem som tror på Jesus. 24
Tenk på løperne i en stor idrettskonkurranse. Alle kjemper
hardt for å vinne gullmedaljen som venter på vinneren, men
bare en får førsteplassen. Gjør som disse løperne. Kjemp
slik at dere en dag vinner den utmerkelsen som venter den
som holder fast ved troen på Jesus. 25 Vær beredt til å
avstå fra alt annet. Idrettsutøveren kjemper for å vinne en
seierskrans som snart visner og dør. Vi kjemper for å få det
evige livets seierskrans. 26 Selv løper jeg ikke hit og dit uten
mål, og jeg er ikke lik en bokser som slår i løse luften. 27
Nei, for å vinne seiersprisen tvinger jeg min egen kropp til
å bli en slave under Guds vilje. Jeg vil jo ikke spre Guds
budskap til andre, og så etterpå selv miste det evige livet.

**10** Når det gjelder avgudsdyrkelse må jeg minne dere,
kjære søsken, om det som skjedde med Israels folk da
de var i ørkenen. Gud staket ut veien ved å sende en sky
som fulgte dem og han lot alle gå gjennom Rødehavet. 2
Alle ble knyttet til Moses gjennom sin erfaring med skyen
og havet. Billedlig talt ble de alle døpt til fellesskap med
Moses gjennom skyen og havet. 3 Alle spiste av den maten
som kom ned fra himmelen, 4 Alle drakk av det vannet som
på en overnaturlig måte kom ut av fjellet. Dette skjedde
flere ganger, akkurat som om fjellet gikk sammen med dem.
Dette fjellet er et symbol for Kristus, som går sammen med
dere. 5 Gud var misfornøyd med de fleste av Israels folk, og
derfor lot han dem dø i ørkenen. 6 Ja, alt det som skjedde
Israels folk, er eksempler som advarer oss mot å bli lokket
av det onde, slik som de ble lokket i uføret. 7 Ikke delta i
avgudsdyrkelse slik som mange av dem gjorde. Det står i
Skriften:"Folket slo seg ned for å spise av offerkjøttet og
drikke. Etterpå reiste de seg for å danse for avguden." 8
Vi må heller ikke hengi oss til seksuell løssluppenhet som
mange gjorde, noe som førte til at Gud drepte 23 000
personer på en eneste dag. 9 Vi må heller ikke sette Herren
på prøve som mange av de gjorde, noe som førte til at de
ble drept av slangebitt. 10 Vi må heller ikke klage og gjøre
opprør mot Gud som mange av dem gjorde, noe som førte til
at de ble drept av den ødeleggende engelen. 11 Alt det som
skjedde med Israels folk, er som sagt advarende eksempler.
De ble skrevet ned for å hjelpe oss som lever i denne tiden
da verden går mot slutten. (aiōn g165) 12 Innbill deg ikke at
nettopp du aldri kommer til å falle for en fristelse, men pass
på at du ikke synder. 13 Til dere som allerede kjenner dere
fristet, vil jeg si at dere ikke er utsatt for verre fristelser enn
andre mennesker. Gud skal hjelpe dere slik at dere klarer
å stå imot fristelsene. Det har han lovet. Hver gang dere
kjenner dere fristet, vil Gud vise en utvei slik at dere ikke
behøver å falle. 14 Hold dere altså borte fra avgudsdyrkelse,
kjære venner. 15 Dere er jo forstandige mennesker. Avgjør
selv om det jeg nå vil si, er sant. 16 Når vi feirer minnet
om at Kristus døde for oss, og takker Gud for begeret med
vin, har vi ikke da fellesskap med Kristus, han som ofret sitt
blod for oss? Når vi bryter brødet, har vi ikke da fellesskap
med Kristus, han som lot kroppen sin bli brutt i stykker for
oss? 17 Det at vi alle spiser fra ett og samme brød som
har blitt brukket i biter, er et symbol for fellesskapet mellom
de troende som utgjør kroppen til Kristus. 18 Tenk også på
Israels folk. Når de spiser av det som blir ofret på alteret, får
de ikke da fellesskap med Gud og hverandre? 19 Hva vil jeg
nå si med dette? At de som ofrer til avguder får fellesskap

med avgudene? Nei, slett ikke! En avgud er bare et dødt
avgudsbilde. Kjøtt som er ofret til avguder, er bare vanlig
kjøtt. Når disse personene ofrer, ofrer de til onde ånder og
får fellesskap med dem. Jeg vil at dere skal holde dere til
Gud, og ikke ha fellesskap med onde ånder. 21 Dere kan
ikke i det ene øyeblikket delta i et måltid der dere feirer
minnet om den døden som Herren Jesus led, for så i neste
øyeblikk å delta i et måltid der dere hyller onde ånder. Dere
må velge hvem dere vil ha fellesskap med! 22 Eller våger
dere å utfordre Herren Gud slik som Israels folk gjorde? Tror
dere at vi mennesker er større en ham? 23 Noen av dere
sier altså:"Den som er fri, kan gjøre som han vil." Tenk heller
på at alt ikke er bra for oss mennesker. Den som hevder at
han er fri og kan gjøre som han vil, løper en stor risiko for å
ødelegge troen hos andre. 24 Slutt derfor å bare tenke på
dere selv, og forsøk heller å gjøre det som er best for andre.
25 Når det gjelder kjøtt, skal dere holde dere til følgende
regel: Dere kan spise alt som blir solgt i kjøttbutikken. Dere
behøver ikke å bekymre dere for om det er ofret til noen
avgud. 26 Det står i Skriften:"Hele jorden og alt som finnes
på den, tilhører Herren." 27 Blir dere bedt hjem til noen som
ikke tror på Kristus, behøver dere ikke å bekymre dere for å
svare ja. Dere kan spise alt som blir servert for dere uten å
spørre om det har blir ofret til noen avgud. 28 Dersom noen
advarer dere og sier:"Dette er offerkjøtt", da skal dere ikke
spise. Dersom dere spiser, kan den personen tro at dere
mener det er tillatt å hylle en avgud. 29 Det er ikke for deres
egen samvittighets skyld dere skal la være, men for den
andres. Kanskje du protesterer og sier:"Hvorfor skal jeg gi
opp min frihet bare fordi en person sier at den troende ikke
kan spise offerkjøtt? 30 Det rekker vel med at jeg takker
Gud for maten og viser at den kommer fra ham. Da kan vel
ingen klage?" 31 Mitt svar er: Hva dere enn gjør, skal dere
gjøre det til Guds ære. Det gjelder også når dere spiser eller
drikker. 32 Lokk derfor aldri en person til å gjøre det som
er ondt, det være seg om det er jøde, greker eller en som
tilhører Guds menighet. 33 Selv forsøker jeg på alle måter å
ta hensyn til alle. Jeg gjør ikke det som er best for meg selv,
men tenker på andre slik at de også kan begynne å tro på
Kristus og bli frelst. Følg derfor mitt eksempel, på samme
måte som jeg følger Kristus sitt eksempel.

**11** Jeg må likevel berømme dere, kjære søsken, for at
dere følger mitt eksempel og holder fast ved den
undervisningen jeg ga videre til dere. 3 Når det gjelder
møtene og gudstjenestene deres, er det likevel en ting jeg
vil dere skal vite. Kristus er leder og hode for hver mann,
og mannen er leder og hode for sin kone, mens Gud er
leder og hode for Kristus. 4 Derfor skjemmer mannen ut
Kristus, han som er hans hode, dersom han har noe på
hodet sitt når han ber eller bringer fram et budskap fra
Gud. 5 En kvinne derimot, skjemmer ut mannen sin, han
som er hennes hode, dersom hun ikke har noe på hodet
sitt når hun ber eller bringer fram et budskap fra Gud. 6
Dersom hun nekter å ha noe på hodet sitt, kan hun like
gjerne barbere av seg hele håret. Etter som det er en skam
for en kvinne å få håret sitt klippet av eller barbert bort, må
hun ha noe på hodet. 7 Mannen behøver ikke å ha noe på
hodet når han ber eller bringer fram et budskap fra Gud, for
han ble skapt i Guds bilde og avspeiler herligheten hans.
Kvinnen derimot avspeiler mannens herlighet. 8 Den første
mannen ble jo ikke født av en kvinne, men kvinnen kom
fra mannen. 9 Mannen ble heller ikke skapt for kvinnens
skyld, men kvinnen ble skapt for mannens skyld. 10 Derfor
må kvinnen ha noe på hodet sitt når dere er samlet. Det er
et tegn for englene på den plassen hun har fått. 11 Husk
på at for dem som lever i fellesskap med Herren Jesus,
er mennene like avhengige av kvinnene som kvinnene er
avhengige av mennene. 12 For selv om den første kvinnen
kom fra mannen, så har hver eneste mann etter det blitt født
av en kvinne. Både menn og kvinner er skapt av Gud. 13
Hva sier dere selv om dette? Er det rett at en kvinne ber høyt
til Gud for andre, uten å ha noe på hodet? 14 Nei, jeg tror
dere mener det er ganske naturlig for kvinnene å dekke sitt
hode når dere er samlet. Dere sier jo at det er en ære for en
kvinne å ha langt hår, og at hun har fått håret som et slags
slør. Dersom en mann opptrer med langt hår, da mener dere
at han skjemmer seg ut. 16 Kanskje noen vil begynne å
krangle om dette, da skal dere vite at både vi og alle Guds
menigheter holder på denne regelen. 17 Når det gjelder
neste spørsmål, kan jeg derimot ikke rose og ære dere. Det
virker som om møtene og gudstjenestene deres gjør mer
skade enn nytte for fellesskapet. 18 Først og fremst har jeg
hørt at dere splitter dere opp i grupper når dere har møter i
menigheten. Jeg frykter for at ryktet er sant. 19 Iblant må det
til og med finnes forskjellige grupper i menigheten, for at det
skal bli klart hvem som virkelig holder fast ved troen. 20 Jeg
har også hørt at dere i møtene og gudstjenestene ikke kan
holde et felles måltid for å feire minnet om Jesu død. 21
Ingen deler med de andre, men hver og en setter straks i
gang med å spise av sin egen mat. Derfor må de fattige sitte
sultne, mens de rike metter seg og drikker til de blir ruset. 22
Hva er dette for en oppførsel? Har dere ikke egne hjem
der dere kan spise og drikke? Har dere så lite respekt for

medlemmene i Guds menighet at dere lar de fattige sitte
der og føle skam fordi de ikke har noe å spise? Nei, når
det gjelder dette, kan jeg virkelig ikke rose og ære dere!
23 La meg få minne dere om det som Herren Jesus selv
underviste meg om, og som jeg seinere førte videre til dere:
Den natten da Herren Jesus ble forrådt, tok han et brød. 24
Han takket Gud for maten, brøt brødet i biter og sa:"Dette
er kroppen min som blir ofret for dere. Dette måltidet skal
dere feire til minne om min lidelse og død." 25 Etter måltidet
tok han også begeret med vin og sa:"Dette beger er den
nye pakten mellom Gud og menneskene, en pakt som blir
inngått ved at blodet mitt blir ofret for dere. Hver gang dere
drikker av det, skal dere gjøre det til minne om min lidelse
og død." 26 Derfor, hver gang dere spiser dette brødet og
drikker fra dette begeret, forteller dere verden at Herren
led og døde for oss. Det skal vi fortsette med helt til han
kommer igjen. 27 Det er altså ikke hvilket som helst brød,
eller hvilken som helst vin. Den som spiser Herrens brød
og drikker fra begeret på en uverdig måte, han synder mot
Herren, som ofret kroppen og blodet for oss. 28 Før dere
spiser av brødet og drikker av begeret, skal dere derfor teste
dere selv. 29 For om dere spiser og drikker uten å tenke på
at dette handler om Herrens kropp, da blir dere straffet av
Gud. 30 Det er derfor det finnes så mange svake og syke
iblant dere, noen til og med er døde. 31 Dersom vi bare først
tester oss selv, slipper vi å bli straffet på denne måten. 32
Husk også på at når Herren straffer oss som er troende, er
det for å vise oss til rette. Han vil få oss til å slutte å synde,
slik at vi slipper å bli straffet for evig sammen med dem som
nekter å tro på ham. 33 Når dere spiser sammen for å feire
minnet om Jesu død, skal dere altså vente på hverandre,
kjære søsken. 34 Dersom noen er sulten, skal han spise
hjemme først, slik at dere kan spise sammen på en verdig
måte og ikke bli straffet av Herren. Resten skal jeg undervise
dere om når jeg kommer.

**12** Og nå, kjære søsken, vil jeg ta opp spørsmålet om
hvordan Guds Ånd virker, og om de forskjellige evner
Gud har gitt oss. Det er viktig at dere kjenner til dette. 2
Dere vet jo, at før dere begynte å tro på Kristus, ble dere
drevet av onde ånder og tilba døde avguder. 3 Derfor vil jeg
at dere nå skal lære Guds Ånd å kjenne. Grunnregelen er
at den som er fylt av Guds Ånd, aldri kan forbanne Jesus,
mens den som bekjenner at Jesus er Herre, alltid er fylt av
Guds Ånd. 4 Guds Ånd virker på forskjellige måter, men
husk på at det bare finnes en Gud. Selv om vi har fått mange
forskjellige evner, så kommer alle fra den samme Ånd. 5
Selv om vi hjelper hverandre på forskjellige måter, er det
den samme Herren Jesus vi tjener. 6 Selv om vi utfører
forskjellige slags oppgaver gjennom Åndens kraft, er det den
samme Gud som virker i oss, uavhengig av oppgavenes art.
7 Den evnen som Guds Ånd har gitt hver og en, er til for at
vi skal hjelpe andre. 8 En av oss får evner ved Guds Ånd
til å tale visdomsord fra Gud, en annen får evner ved den
samme Ånd til å bringe fram kunnskap fra Gud. 9 En får
sterk tro ved Guds Ånd, en annen får ved den samme Ånd
evner til å helbrede syke. 10 En får kraft til å gjøre mirakler.
En får evner til å holde fram forskjellige budskap fra Gud, en
annen får evner til å skille mellom ånder. En får evner til å
snakke fremmede språk, og en annen får evner til å tyde det
budskapet som Gud vil ha fram i fremmede språk. 11 Alle
disse evnene kommer altså fra en og samme Ånd, og han gir
evnene til hver og en slik han selv vil. 12 Den menneskelige
kroppen består av mange forskjellige lemmer. Til tross for
sine ulike funksjoner utgjør de bare en kropp. På samme
måten er det med kroppen til Kristus, der de troende utgjør
de ulike lemmene. 13 Vi har alle blitt døpt med en og samme
Ånd, for at vi skal tilhøre den samme kroppen. Det spiller
ingen rolle om vi er jøder eller andre folk, slaver eller frie, for
vi har alle blitt fylte med en og samme Ånd. 14 Ja, verken
den menneskelige kroppen eller kroppen til Kristus består av
bare et lem, men av mange. 15 Billedlig talt kan derfor ikke
foten si:"Jeg tilhører ikke kroppen, etter som jeg ikke er en
hånd". Foten er jo likevel et lem på kroppen. 16 På samme
måten kan ikke øret si:"Jeg tilhører ikke kroppen, etter som
jeg ikke er øye". Øret er jo likevel et lem på kroppen. 17
Dersom hele kroppen var øye, hvordan ville vi da kunne
høre? Dersom hele kroppen var øre, hvordan ville vi da
kunne kjenne noen lukt? 18 Nå har Gud skapt kroppen vår
med mange forskjellige lemmer, og hvert lem sitter nøyaktig
der det skal. 19 Dersom kroppen besto av bare et eneste
lem, ville det jo ikke være noen kropp. 20 Nå har Gud
føyd sammen mange lemmer, og lar de sammen danne
en kropp. 21 Øyet kan ikke si til hånden:"Jeg trenger deg
ikke." Hodet kan ikke si til føttene:"Jeg trenger dere ikke."
22 Tvert imot, noen av de lemmene som ser ut til å være
de svakeste og minst viktige, de er de mest nødvendige.
23 Visse lemmer på den menneskelige kroppen mener vi
er mindre fine, men nettopp de tar vi best vare på. Visse
lemmer vil vi ikke vise fram, og de klær vi ekstra nøye. 24
De lemmene som vi ikke skjuler, får være som de er. På
samme måten vil Gud at vi som sammen utgjør kroppen til
Kristus, skal vise ekstra respekt for de lemmene på kroppen
som synes å være mindre viktige. 25 Gud vil ikke at det skal

bli splittelse mellom de forskjellige lemmene i kroppen, men
at alle skal vise omsorg for hverandre. 26 Dersom en del av
kroppen må lide, vil dere alle kjenne smerte. Dersom en
del av kroppen blir satt pris på, vil dere alle være glade.
27 Dere som tilhører Gud utgjør altså sammen kroppen
til Kristus, og hver for seg er dere viktige og nødvendige
lemmer på denne kroppen. 28 Her er noen av de lemmene
som Gud plasserer i sin menighet: Han har gjort noen til
disipler som skal grunnlegge menigheter på nye steder.
Andre til profeter som skal holde fram budskap fra ham.
Noen har fått oppgaven til å undervise andre. Så har også
noen fått evner til å gjøre mirakler, helbrede syke, til å hjelpe
mennesker i nød, organisere arbeidet i menigheten eller å
snakke i fremmede språk. 29 Kan alle være disipler? Kan
alle holde fram budskapet fra Gud? Kan alle undervise? Kan
alle gjøre mirakler? 30 Kan alle helbrede syke? Kan alle
snakke i fremmede språk, eller kan alle tyde disse språkene?
31 Nei, hvert lem i kroppen har sin oppgave. Be Gud å gi
dere de evnene som er til størst nytte i menigheten. Nå skal
jeg vise dere en egenskap vi alle må ha dersom de evnene
Gud har gitt oss skal bli til nytte for andre.

**13** Dersom jeg har fått evner til å snakke fremmede språk,
både jordiske og himmelske, men ikke viser kjærlighet,
da ligner jeg en gongong eller cymbal som bare lager
støyende, tom lyd. 2 Dersom jeg har fått evner til å bringe
fram budskap fra Gud, kjenner til alle Guds hemmeligheter
og har kunnskap fra Gud, om jeg har tro som er så sterk
at jeg kan flytte fjell, men ikke viser kjærlighet, da er mine
evner verdiløse. 3 Dersom jeg gir alt jeg eier, til de fattige, til
og med er villig til å dø for troen, men ikke viser kjærlighet,
da har jeg likevel ikke gjort noe av verdi. 4 Den som elsker
andre, viser tålmodighet og omsorg. Han er ikke misunnelig
eller skrytende eller hovmodig. 5 Han er ikke støtende
eller egoistisk. Han blir ikke ergerlig for bagateller, og er
ikke langsint. 6 Den som elsker andre, blir ikke glad når
de gjør noe dumt, men blir glad når de holder seg til det
sanne budskapet. 7 Den som elsker, gir ikke opp. Han tror
på andre, håper i det lengste og er tålmodig til å holde ut
gjennom alt. 8 Kjærliheten vil alltid eksistere. Det å holde
fram budskap fra Gud, snakke i fremmede språk eller fortelle
kunnskap fra Gud, er derimot evner som det ikke alltid vil
være bruk for. 9 Den kunnskapen vi får fra Gud, og de
budskapene han gir oss å bringe fram, gir oss bare et glimt
av Gud. 10 Når Jesus kommer igjen, da trenger vi ikke lenger
disse evnene som er begrenset til vår verden. 11 La meg
forklare dette med et bilde: Da jeg var barn, snakket, tenkte
og resonnerte jeg som et barn. Etter at jeg ble voksen,
tenker jeg ikke lenger som et barn. 12 På samme måten er
det med vår kunnskap om Gud. Vi er fortsatt som barn, vi ser
bare i et uklart speilbilde. Når Jesus kommer igjen, skal vi
møte Gud ansikt til ansikt. Da skal vi lære Gud å kjenne like
pressist som han kjenner oss. 13 Tre ting kommer alltid til å
være viktige: Å tro på Jesus, å holde fast ved håpet om vår
endelige frelse og å vise kjærlighet til våre medmennesker.
Det aller viktigste er at vi viser kjærlighet.

**14** Be altså at Gud må hjelpe dere til å elske andre
mennesker. Be også om at han gir dere de evnene
som trengs i menigheten, helst evnene til å bringe fram
budskap fra ham. 2 Den som snakker i et ukjent språk,
snakker ikke til menneskene, men til Gud. Ingen mennesker
forstår det han sier, etter som Guds Ånd lar ham snakke i
gåter. 3 Den som bringer fram budskap fra Gud, snakker til
menneskene, ordene hans styrker troen til andre gjennom
advarsel eller oppmuntring. 4 Den som snakker et ukjent
språk, blir selv styrket i troen på Jesus, men den som bringer
budskap fra Gud, hjelper hele menigheten til å få en sterkere
tro. 5 Jeg vil at dere alle skal snakke fremmede språk,
men jeg vil enda mer at dere bringer forskjellige budskap
fra Gud. Det å kunne holde fram et budskap fra Gud med
hjelp av Guds Ånd, er nemlig viktigere enn å kunne snakke
fremmede språk, dersom de ikke har fått evnen til å tyde det
fremmede språket slik at troen i menigheten blir styrket. 6
Kjære søsken, tenk om jeg kom til dere og bare snakket
et ukjent språk. Ville det hjelpe dere? Må jeg ikke heller
fortelle om det Gud har vist meg eller om kunnskapen han
har betrodd meg? Må jeg ikke heller gi dere budskap fra
ham eller undervise dere? 7 La meg forklare dette med et
nytt bilde: Dersom et instrument, en fløyte eller en harpe,
gir fra seg uklare toner som ikke kan skilles fra hverandre,
hvordan skal de da kunne høre hvilken melodi som blir spilt?
8 Dersom et signal fra trompeten er utydelig, hvordan skal
da soldatene kunne gjøre seg klare til strid? 9 På samme
måten er det med dere når dere snakker. Dersom tungen
former uforståelige ord, hvordan skal da noen kunne forstå
hva dere mener? Det blir jo bare nonsens. 10 Verden er full
av språk. Alle inneholder lyder som det går an å forstå for
dem som snakker språket. 11 Dersom en person snakker
til meg på et språk med lyder som jeg ikke kan tyde, da
står vi der som fremmede for hverandre. 12 På samme
måten er det med dere når dere snakker i fremmede språk i
menigheten. Når dere med iver ber om at Gud må gi dere
forskjellige evner, skal dere be om slike evner som de andre
i menigheten kan forstå, slik at troen kan bli styrket. 13 Den

som allerede har fått evnene til å snakke i fremmede språk,
skal be om at Gud gir ham evnene til å tyde det han sier. 14
Når vi snakker i et ukjent språk, forstår vi ikke selv det vi
sier, etter som det er vår Ånd som ber og fornuften ikke
tar del i det. 15 Hva skal vi da gjøre? Jo, vi skal be på to
måter. Vi skal be med vår Ånd, men også med ord som alle
forstår. Vi skal synge med vår Ånd, men også med tekster
som alle forstår. 16 Dersom du takker Gud bare med din
Ånd, hvordan vil personene rundt deg da kunne ta del i din
takk til Gud? De forstår ikke det du sier. 17 Det er bra at du
takker Gud, men det hjelper ikke de andre til å få en sterkere
tro. 18 Selv er jeg takknemlig for at Gud har gitt meg evner
til å snakke i fremmede språk, og jeg bruker evnene mine
oftere enn noen av dere. 19 Når jeg derimot møter andre
troende, vil jeg heller snakke fem ord som alle forstår og kan
lære av, enn ti tusen ord i et ukjent språk. 20 Kjære søsken,
vær ikke så barnslig begeistret over evnene dere har fått, at
dere ikke er i stand til å bruke dem på en voksen måte. Det
eneste området dere skal være barnslige og uskyldige på, er
når det gjelder å gjøre det som er ondt. 21 Dere må innse at
evnen til å bringe fram budskap fra Gud er viktigere enn å
kunne snakke fremmede språk. Å snakke i et ukjent språk er
nemlig ikke et tegn fra Gud som fører til at menneskene
tror. Det står i Skriften:"'Jeg skal snakke til dette folket i
fremmede språk og med hjelp av fremmede folks lepper.
Likevel vil de nekte å høre på meg', sier Herren." Bringer
de derimot fram et budskap fra Gud, er det et tegn som
styrker troen hos mennesker som hører. 23 Tenk dere at
alle er samlet og alle samtidig snakker i fremmede språk.
Dersom det da kommer inn personer som ikke forstår det
dere holder på med, eller noen som slett ikke tror på Jesus,
da mener de selvfølgelig at dere er fullstendig fra sans og
samling. 24 Dersom alle derimot har forskjellige budskap
å bringe fram fra Gud, og det da kommer inn noen som
ikke tror på Jesus, eller noen som ikke forstår de åndelige
sannhetene, da får tilhørerne dårlig samvittighet av det de
hører, og innser at de lever i synd. 25 Deres innerste tanker
kommer til å bli avslørt, de kaster seg ned og tilber Gud
og roper:"Hos dere er virkelig Gud til stede." 26 Hvordan
skal møtene og gudstjenestene foregå, kjære søsken? Jo,
når dere kommer sammen, skal hver og en bidra med sine
ulike evner: En synger, en underviser, en forteller noe som
Gud har vist ham, en snakker fremmede språk, og en annen
tolker det Gud vil si gjennom det fremmede språket. Målet
med alt dere gjør, skal være at menigheten får en enda
sterkere tro på Jesus. 27 Når dere snakker i fremmede språk
i gudstjenestene skal bare to eller tre si noe hver gang,
og alltid en om gangen. Dessuten må noen tyde det som
blir sagt. 28 Dersom ingen av dem som er til stede, har
fått evnen til å tyde, da må den som snakker fremmede
språk, tie i gudstjenesten og bare snakke til Gud. 29 På
samme måten må bare to eller tre holde fram budskapet fra
Gud i en og samme gudstjeneste. De andre skal teste om
budskapet virkelig er fra Gud. 30 Dere må snakke en om
gangen. Dersom Gud åpenbarer noe for en annen i møtet,
da skal den første slutte å snakke. På denne måten kan
flere få anledning til å holde fram det budskapet de har fått
fra Gud, og hele menigheten kan lære og bli oppmuntret. 32
Den som har fått evnen til å holde fram budskap fra Gud,
har også fått evnen til å ha herredømme over det han skal
si. 33 Gud liker ikke at det er uorden og rot, for han er den
som skaper fred. Derfor skal heller ikke kvinnene sitte og
diskutere høyt i møtene og gudstjenestene. Denne regelen
følger alle menighetene der de troende kommer sammen.
Kvinnene skal gjøre slik det står i Skriften, og la mennene
lede møtene. 35 Dersom de begynner å lure på noe, kan de
spørre mennene sine når de kommer hjem, ettersom det
ikke er akseptert at en kvinne snakker under gudstjenestens
gang. 36 Hva kommer det av at noen av dere ikke vil følge
de reglene som blir praktisert i andre menigheter? Har dere
rett til selv å bestemme hvordan Guds budskap skal tolkes?
Hvor var det budskapet kom fra i begynnelsen? 37 Alle dere
som tror at Guds Ånd har gitt dere evnene til å holde fram
forskjellige budskap fra Gud, eller at dere har fått andre
evner av ham, dere burde være de første til å innse at det
jeg skriver til dere, er en befaling fra Herren Jesus selv.
38 Dersom noen ikke vil akseptere det som er fra Herren,
skal heller ikke dere godkjenne de personene. 39 Som en
konklusjon på alt dette vil jeg si, kjære søsken: Be Gud om
evnene til å holde fram budskap fra ham og ikke hindre noen
fra å snakke i fremmede språk. 40 Se bare til at alt skjer
verdig og med orden.

**15** Kjære søsken, la meg få minne dere om det glade
budskapet om Jesus. Dette budskapet som jeg fortalte,
og som dere tok imot og bygger troen på. 2 Budskapet
vil en dag frelse dere for evig, dersom dere holder fast på
det. Dersom dere ikke holder fast på det, da er troen uten
mening. 3 Kjernen i budskapet som jeg ga videre til dere,
og som jeg selv hadde fått høre og ta imot, var følgende:
Kristus døde for å ta straffen for syndene våre på seg.
Det skjedde akkurat slik Gud hadde forutsagt i Skriften. 4
Han ble begravd, men på den tredje dagen sto han opp
fra de døde. Igjen skjedde det akkurat som Gud hadde

forutsagt i Skriften. 5 Han viste seg for Peter og seinere for
de øvrige disiplene. 6 Etter dette viste han seg for mer enn
500 troende ved en og samme anledning. De fleste av disse
lever fortsatt, men noen er døde. 7 Litt seinere viste han seg
for Jakob, og deretter for alle disiplene. 8 Aller sist viste han
seg også for meg, jeg som ikke er noe annet enn et uverdig
lite menneskekryp. 9 Ja, jeg er den minst betydningsfulle av
alle utsendingene, og burde egentlig ikke få lov til å kalle
meg utsending i det hele tatt, etter som jeg har forfulgt Guds
menighet. 10 På grunn av Guds kjærlighet og tilgivelse er
jeg nå en utsending av Jesus Kristus. Den nåde Gud viste
meg var ikke bortkastet. Nei, jeg har arbeidet hardere enn
noe andre utsendinger, noe jeg naturligvis ikke selv skal ta
æren for. Det er Gud som i sin godhet har arbeidet gjennom
meg. 11 Hvem av de andre utsendingene de lytter til, spiller
ingen rolle, etter som både jeg og de andre forteller nøyaktig
samme budskapet om Kristus, nemlig det som jeg nå har
minnet dere om, og som dere bygger troen på. 12 Dersom
alle utsendingene forteller at Kristus har stått opp fra de
døde, hvordan kan da visse personer hos dere påstå at
døde ikke står opp igjen? 13 Dersom ingen kan stå opp fra
de døde, da har jo heller ikke Kristus blitt levende igjen. 14
Dersom Kristus ikke ble levende igjen, da er alt det som vi
har fortalt dere, bare tomt prat, og dere grunnlegger troen på
rene fantasier. 15 Ja, vi som er utsendinger, har i så fall til og
med løyet om Gud. Vi har jo bevitnet at Gud vakte Kristus
opp fra de døde. Har vi påstått det til tross for at han ikke
gjorde det? Altså har ikke Kristus blitt vakt opp fra de døde,
dersom døde ikke kan stå opp. 16 Kristus kan jo ikke ha blitt
levende igjen dersom døde ikke kan stå opp. 17 Dersom
Kristus aldri sto opp fra de døde, da er troen uten mening.
Det betyr at dere ikke har fått tilgivelse for syndene deres og
at det ikke finnes noe evig liv å se fram til. Da må også de
som trodde på Kristus når de døde, ha gått evig fortapt. 19
Nei, mine kjære venner, dersom håpet om frelse som Kristus
har gitt oss, bare gjelder livet her på jorden, da er det virkelig
synd på oss. 20 Nå er det faktisk slik at Kristus har stått
opp fra de døde. Han er den første blant alle døde som
en dag skal stå opp. 21 Døden kom inn i menneskeslekten
gjennom et menneske. Derfor ble også oppstandelsen til
gjennom et menneske. 22 Alle dør på grunn av sitt slektskap
med Adam. På samme måte står de opp til et nytt liv de
som lever i fellesskap med Kristus. 23 De døde står opp
etter en fast rekkefølge. Først sto Kristus opp, og når han
kommer tilbake, skal alle de som tilhører ham, stå opp. 24
Så kommer dommens dag da Kristus skal overgi all makt til
Gud, Far i himmelen, etter at han har tilintetgjort alle makter
og krefter. 25 Kristus må nemlig regjere til han har lagt
alle fiender under sine føtter. 26 Den siste fienden som blir
tilintetgjort, er døden. 27 Det står i Skriften om Kristus:"Gud
har gitt ham makt over alle ting." Uttrykket"makt over alle
ting" betyr naturligvis ikke at Kristus har makt over Gud, etter
som det er Gud som har gitt makten til sin sønn. 28 Når
Sønnen har fått makt over alle ting, skal han overlate all
makt til Gud, slik at Gud blir Herre over alt og alle. 29 Noen
av dere lar seg døpe for de døde. Dersom de døde ikke skal
stå opp igjen, hvorfor behøver dere da å døpe dere for dem?
30 Hvorfor skulle da jeg og mine medarbeidere, dag ut, og
dag inn, risikere livet for å spre et budskap som ikke er sant?
31 Ja, kjære søsken, dere som er min stolthet på grunn av
fellesskapet med vår Herre Jesus Kristus, jeg har gang på
gang vært nær ved å miste livet. 32 Dere vet for eksempel
hvordan jeg kjempet mot villdyrene i Efesos. Hvilken mening
skulle det være i å risikere livet på den måten, dersom jeg
som andre hadde tenkt at det ikke er noe etter døden?
Nei, mine kjære venner, dersom de døde ikke kan stå opp,
da kan vi like gjerne følge oppfordringen:"La oss spise og
drikke, for i morgen skal vi dø." 33 Ikke la dere bli lurt av
dem som sier at døde ikke skal stå opp. Dere kjenner alle
til ordtaket:"Av dårlig selskap kommer dårlige vaner." 34
Begynn derfor å tenke klart igjen. Slutt med å leve i synd.
Hos noen av dere virker det som om dere fullstendig har
glemt det dere har lært om Gud. Dere burde skamme dere!
35 Nå vil kanskje noen protestere med å si:"Hvordan kan et
menneske stå opp fra de døde? Hva slags kropp vil det få?"
36 Førsøk å tenke etter! Forstår du ikke at det er som når de
sår et frø? Frøet må først dø om livet skal spire fram. Den
planten som vokser opp, er slett ikke lik det frøet de la i
jorden, enten det nå var et hvetekorn eller noe annet frø. 38
Gud har bestemt hvordan hver vekst skal se ut. Forskjellige
frø gir forskjellige vekster. På samme måten har han bestemt
hvordan våre nye kropper skal se ut. 39 Allerede her på
jorden finnes det forskjellige slags kropper. Menneskene
har en type kropp, og dyrene har en annen type kropp. De
dyrene som lever på land, har en type kropp, og de som flyr
under himmelen eller svømmer i vannet, har en annen. 40
Det finnes også himmelske legemer, og de har en annen
skjønnhet enn de jordiske. 41 Solen har sin lysstyrke, og
månen har sin. Ja, også stjernene lyser med ulik styrke seg
imellom. 42 Altså behøver du bare å se deg rundt i naturen
for å forstå hvordan det skal bli når vi står opp fra de døde.
Det som blir lagt ned i jorden, er en forgjengelig kropp, men
den skal stå opp til evig liv. 43 Det som blir lagt ned i jorden,
er en kropp uten herlighet, men den skal stå opp for å få del

i Guds herlighet. Det som blir lagt ned i jorden, er en kropp
som er svak, men den skal stå opp fylt av guddommelig
kraft. 44 Den fysiske kroppen blir begravd, men det står altså
opp en kropp som får liv gjennom Guds Ånd. På samme
måten som det finnes fysiske kropper, så finnes det kropper
som får liv gjennom Guds Ånd. 45 Det står i Skriften:"Det
første mennesket, Adam, ble en skikkelse som fikk liv." Den
andre Adam, det vil si Jesus Kristus, ble en Ånd som gir liv.
46 Gud gir oss altså først en fysisk kropp, og deretter får
vi en kropp som får liv gjennom Guds Ånd. 47 Det første
mennesket, Adam, kom fra jorden og ble skapt av jord. Det
andre mennesket, Kristus, kom fra himmelen. 48 Så lenge vi
er på jorden, har vi derfor samme type kropp som Adam.
Når vi kommer til himmelen, får vi samme type kropp som
Kristus. 49 Først ble vi lik Adam, han som kom fra jorden.
Deretter blir vi lik Kristus, han som kom fra himmelen. 50 Hva
jeg mener med dette, kjære søsken, er altså: Den kroppen
som vi har nå, er ikke den vi skal ha i den nye verden der
Gud regjerer. En forgjengelig kropp kan ikke vare for evig.
51 La meg nå fortelle en hemmelighet som Gud har vist oss:
Noen av oss kommer ikke til å dø. Men vi skal alle få nye
kropper. 52 Det kommer til å skje raskt som et lyn, på et
øyeblikk, når Guds trompet lyder på den siste dagen. Når
trompeten lyder, skal alle troende som er døde, stå opp
til evig liv, og vi som fortsatt lever, skal i samme øyeblikk
få nye kropper. 53 Våre jordiske kropper blir forandret til
himmelske kropper, slik at vi som en gang var dødelige, kan
leve i evighet. Når vi har fått disse udødelige kroppene, da
har det som Gud forutsa i Skriften gått i oppfyllelse:"Døden
er overvunnet og finnes ikke mer. 55 Død, hvor er din seier?
Død, hvor er din makt?" (Hadēs g86) 56 Dødens makt kommer
av at vi synder, og synden får sin inspirasjon fra loven som
Gud ga Moses. 57 Vi takker Gud for at vår Herre Jesus
Kristus har gitt oss seier over døden, etter som han tok
straffen for syndene våre på seg ved å dø og etterpå stå opp
igjen. 58 Hold derfor fast ved troen på Herren Jesus, kjære
søsken. Gi ikke opp, men arbeid helhjertet for ham. Dere vet
jo at det dere gjør for Herren, ikke er bortkastet.

**16** Når det gjelder innsamlingen til de troende i Jerusalem,
skal dere følge de instrukser jeg ga til menighetene i
Galatia. 2 Hver søndag skal hver og en ta sin del av ukens
lønn og legge pengene til side hjemme hos seg selv. Legg
til side så mye dere har råd til. Vent ikke med å samle
pengene sammen til jeg kommer. 3 Velg ut noen personer
som er skikket og kan reise til Jerusalem med gaven. Når
jeg kommer, skal jeg skrive et brev som de kan ta med
seg til lederne i menighetene i Jerusalem. 4 Dersom det er
bedre at jeg også reiser dit, så kan vi gjøre selskap. 5 Jeg
planlegger å reise gjennom Makedonia. Når jeg har gjort
det, tenker jeg å komme til dere. 6 Sannsynligvis stanser jeg
hos dere en tid, kanskje hele vinteren. Etter det kan dere
hjelpe meg med det jeg behøver for min videre reise, hvor
enn det måtte bli. 7 Denne gangen vil jeg ikke bare gjøre
et kort besøk og så reise videre, men jeg håper å kunne
stanse en god stund om Herren tillater det. 8 Jeg stanser
her i Efesos til pinse. 9 Det er store muligheter for oss til å
arbeide nettopp nå, selv om vi også har fått mange fiender.
10 Dersom Timoteus kommer til dere, pass da på at han får
ta det litt rolig hos dere. Han arbeider for Herren Jesus slik
jeg gjør. 11 Derfor må dere behandle ham med respekt.
Hjelp ham med det han trenger når han skal reise videre, og
send gode ønsker om fred med ham på reisen, slik at han
kan komme tilbake til meg. Jeg ser fram til å treffe både
ham og de andre som reiser sammen med ham. 12 Når
det gjelder vår bror Apollos, så ba jeg ham om å reise til
dere sammen med de andre, men han mente at det ikke
var den rette tiden akkurat nå. Han kommer til dere seinere
når han får anledning. 13 Våk over dere selv, og pass på
at dere holder fast ved troen. Vær modige og sterke. 14
Husk på alltid å behandle hverandre med kjærlighet. 15
Jeg vil be dere om en ting, kjære søsken. Dere vet jo at
Stefanas og familien hans var de første i provinsen Akaia
som begynte å tro på Kristus. De bruker nå hele livet sitt til å
hjelpe de troende. 16 Pass på at dere virkelig viser disse
personene anerkjennelse. Det samme med alle som jobbar
hardt sammen med dem. 17 Jeg er glad for at Stefanas,
Fortunatus og Akaikus har kommet til meg. 18 Nå behøver
jeg ikke savne dere like mye. De har oppmuntret meg på
alle måter, og jeg vet at de har oppmuntret også dere.
Slike menn skal vi virkelig sette pris på. 19 Menighetene i
provinsen Asia hilser til dere. Akvilas og Priska og hele den
menighet som samles i hjemmet deres, hilser hjertelig til alle
dere som lever i fellesskap med Herren Jesus. 20 Alle de
troende her hilser til dere. Gi hverandre et velkomstkyss som
tegn på at dere tilhører Herren. 21 Her skriver jeg, Paulus,
min hilsen, med egen hånd. 22 Om noen ikke elsker Herren
Jesus, da skal Gud dømme ham til evig straff. Kom, Herre
Jesus! 23 Med ønsker om at alt godt og kjærligheten fra
Herren Jesus skal være med dere alle. 24 Min kjærlighet er
med dere som lever i fellesskap med Jesus Kristus.

# 2 Korintierne

**1** Hilsen fra Paulus, som ved Guds vilje er utsending for
Jesus Kristus. Min medarbeider Timoteus er med og
sender sin hilsen. Til Guds menighet i Korint, og til alle de
troende rundt om i provinsen Akaia. **2** Jeg ber at Gud, vår
Far, og Herren Jesus Kristus vil vise dere godhet og fylle
dere med fred. **3** La oss hylle Gud, han som er Far til vår
Herre Jesus Kristus. All trøst og oppmuntring har jo sitt
utspring i Gud. **4** Han trøster og oppmuntrer oss i alle våre
vanskeligheter, slik at vi selv kan gi trøst og oppmuntring
videre til andre som har det vanskelig. **5** Jo mer vi må
lide for Kristi skyld, desto mer trøst og oppmuntring får vi
gjennom vårt fellesskapet med Kristus. **6** Når jeg og mine
medarbeidere møter vanskeligheter, er det altså til det beste,
slik at dere skal bli frelst for evig. Gjennom den trøst og
oppmuntring vi selv får når vi har det vanskelig, kan vi styrke
og oppmuntre dere, slik at dere ikke forlater troen når dere
må gå gjennom de samme lidelsene. **7** Vi er sikre på at dere
virkelig vil holde fast ved troen, etter som Gud trøster og
oppmuntrer dere når dere må lide, akkurat som han gjør
med oss. **8** Jeg vil at dere skal vite, kjære søsken, hvilke
enorme vanskeligheter jeg måtte gå gjennom i provinsen
Asia. Jeg var så ille ute at jeg ikke hadde noen krefter igjen
og faktisk trodde at min siste time var kommet. **9** Ja, det
kjentes ut som om jeg allerede hadde fått min dødsdom.
Men gjennom dette skulle jeg lære å ikke stole på min egen
kraft, men bare på Gud, han som kan vekke opp døde. **10**
Gud reddet meg virkelig fra den visse død, og han vil gjøre
det igjen etter som jeg stoler på ham. **11** Husk på å hjelpe
meg ved at dere ber for meg, slik at vi alle kan takke Gud for
at han svarte på bønnene våre og reddet meg. **12** Jeg er
stolt over ærlig å kunne si at jeg alltid har handlet rett mot
dere, akkurat som jeg med Guds hjelp forsøker å handle rett
mot alle mennesker. Jeg har ikke blitt styrt av menneskelig
visdom og har ikke skjult noe, men har alltid vært ærlig og
fulgt Guds vilje. **13** Mine brev har vært åpne og rett på sak.
Det finnes ingen skjulte motiv, men alt er skrevet slik at dere
enkelt og greit skal kunne forstå det jeg mener. Jeg håper
også at dere snart fullt og helt skal forstå det som dere inntil
nå bare har forstått enkelte deler av. Når vår Herre Jesus
kommer igjen, kan dere være like stolte over meg som jeg er
over dere. **15** Etter som jeg er sikker på at dere virkelig har
tillit til meg, hadde jeg tenkt å glede dere, ikke bare med ett,
men med to besøk. Jeg hadde tenkt å besøke dere først på
veien til Makedonia, og så på returen hjem igjen. Da ville
dere sikkert kommet meg til hjelp med det jeg trengte for min
reise til Judea. **17** Men nå ble det altså ikke slik, og dere
mener kanskje at jeg forandret planene mine litt vel lettvint.
At jeg kanskje sier en ting og gjør noe annet? Nesten som
om et ja fra meg kan bety et nei? **18** Absolut ikke! Gud, som
selv holder løftene sine, kan vitne om at jeg alltid står for det
jeg sier. **19** Jesus Kristus, Guds sønn, som jeg, Silvanus og
Timoteus har undervist dere om, sa heller aldri ja til noe uten
at han holdt sitt ord. Gjennom Jesus har Gud sagt sitt ja til
menneskene. **20** Alt det som Gud har lovet, vil bli oppfylt
gjennom Jesus. Derfor har vi som nå tilhører Gud, sagt vårt
ja til ham og lever for å ære ham. **21** Det er han som har
utrustet oss med sin Ånd, og som hjelper både dere og meg
til å holde fast ved troen på Kristus. **22** Ånden som bor i vårt
indre, er et tegn på at vi tilhører Gud, og garantien for at han
en dag skal innfri løftet sitt og frelse oss for evig. **23** Gud selv
kan vitne om at det jeg nå sier, er sant: Den eneste grunnen
til at jeg ikke besøkte dere slik jeg først hadde tenkt, var at
jeg ikke ville komme for å irettesette dere. **24** Ikke se på meg
og mine medarbeidere som autoriteter som vil bestemme
over hva dere skal tro. Nei, vi vil bare hjelpe dere til å være
glade for troen på Jesus som dere allerede har. Det er den
som gjør dere sterke.

**2** Jeg bestemte meg altså for å ikke reise til dere, så lenge
det var en risiko for at besøket mitt skulle ende med at
dere ble lei dere. **2** Jeg ville så gjerne selv bli glad over å
treffe dere igjen. Dersom jeg først hadde gjort dere lei dere,
hvordan kunne dere da gjøre meg glad? **3** Derfor skrev jeg
brevet i stedet, slik at jeg seinere kunne komme uten å bli
skuffet. Dere er min store glede, og jeg er sikker på at dere
vil gjøre meg glad. **4** Jeg var sterkt nedtrykt og bedrøvet
da jeg skrev til dere, og tårene rant. Jeg ville jo ikke gjøre
dere lei dere, men jeg ville bare vise hvor mye jeg elsker
dere. **5** Den mannen jeg skrev om, har ikke rent personlig
skuffet meg. Nei, det er alle dere i menigheten som han har
skuffet ved den måten dere handlet på. Det er det vel ingen
overdrivelse å si? **6** Mannen har nå blitt straffet nok, etter
som nesten alle hos dere var enige i dommen mot ham. **7**
Nå er det i stedet tid for å tilgi og oppmuntre, slik at han
ikke blir fullstendig knust. **8** Se derfor til at dere møter han
med all den kjærlighet dere kan. **9** I mitt forrige brev skrev
jeg at dere skulle straffe mannen. Det skrev jeg for å se
om dere tenkte å følge rådene mine. **10** Nå vil jeg at dere
slutter å straffe ham. Dersom dere tilgir ham, så gjør jeg
det også, om jeg nå har noe å tilgi ham for. Kristus har jo
gitt befaling om å tilgi og vil at vi skal leve i harmoni med
hverandre. **11** Gjør vi ikke det, kan Satan overliste oss. Vi

vet hva han er ute etter. 12 Da jeg kom til byen Troas for
å spre det glade budskapet om Herren Jesus Kristus, ga
Herren meg mange muligheter til å tale til folket. 13 Jeg
kjente meg hele tiden urolig, etter som min medarbeider
Titus fortsatt ikke hadde kommet med noen rapport fra dere.
Derfor tok jeg avskjed med de troende og reiste videre hit til
Makedonia. 14 Jeg takker Gud, han som har vunnet seier
gjennom det Kristus gjorde, og som har gjort meg til sin
slave. Nå må jeg marsjere med i hans triumftog over verden,
for å spre det glade budskapet om Kristus til alle mennesker.
15 Mitt arbeid er som aromatisk røkelse som blir ofret til Gud.
Til hans ære sprer jeg duften om Kristus til alle mennesker.
16 For dem som tror på budskapet og blir frelst, er dette en
duft som feirer livet. De derimot som ikke tror på budskapet
og derfor går evig fortapt, opplever det som duften av Guds
påminnelse om dagen med straff og døden. Hvem er da
verdige til å utføre et slikt arbeid? 17 Jo, bare den som har
fellesskap med Kristus, som er sendt av Gud og ansvarlig for
ham. Dere vet at jeg tilhører denne kategorien. Jeg er ikke
som visse andre, som sprer budskapet for å tjene penger.

3 Begynner jeg nå skryte av meg selv igjen? Er jeg kanskje
lik visse mennesker som må ha anbefalingsbrev med
seg til dere eller ber om å få attester fra dere? 2 Nei, det
eneste anbefalingsbrevet jeg behøver, er at dere har fått et
forandret liv. Det brevet er skrevet i hjertene, og kan åpent
bli lest av alle. 3 Hver og en kan tydelig se at hjertene er
forandret. Det blir et anbefalingsbrev fra Kristus selv, men
skrevet ut av meg. Det er ikke skrevet med blekk, men med
Guds levende Ånd. Heller ikke er det skrevet på steintavler
som Moseloven. Det er skrevet på levende materiale, på
deres egne hjerter. 4 At jeg våger å snakke om meg selv på
denne måten, kommer av jeg stoler på at Gud har forandret
dere på grunn av det Kristus gjorde. 5 Det er ikke jeg selv
som har fått til noe, for jeg har ingen kraft i meg selv. Nei,
alle mine evner kommer fra Gud. 6 Han har gitt meg evner
til å spre budskapet om den nye pakten mellom Gud og
mennesker. Den pakten som ikke bygger på at de er lydige
mot en lov av bokstaver, men på at Guds Ånd forvandler
hjertene. De som forsøker å tilfredsstille Gud ved å følge
hele Moseloven, vil bli straffet med døden. De som lar Guds
Ånd forvandle hjertene, får evig liv. 7 Den gamle pakten
mellom Gud og Israels folk, bygget på en lov som var hogget
inn i steintavler. Den pakten førte til døden. Likevel strålte
ansiktet til Moses så sterkt av Guds herlighet da han kom
ned fra fjellet med steintavlene, at folket ikke våget å se på
ham. Etter en tid bleknet stråleglansen. Dersom den gamle
pakten allerede var så fylt av Guds herlighet, hvor mye mer
av Guds herlighet skal da ikke finnes i den nye pakten,
der Guds Ånd gir evig liv? 9 Dersom allerede den pakten
som leder til Guds dom, var fylt av herlighet, hvor mye mer
herlighet skal da ikke finnes i den nye pakten, som kan gjøre
oss skyldfri innfor Gud? 10 Ja, sammenligner vi herligheten i
den nye pakten med herligheten i den gamle, da blir det som
om den gamle ikke hadde noen herlighet i det hele tatt. 11
Dersom den gamle pakten, den som dere satte til side, var
fylt av Guds herlighet, da er det ingenting sammenlignet med
herligheten i den pakten som varer for evig. 12 Etter som
denne nye pakten gir oss håp om, en evig herlighet hos Gud,
sprer jeg budskapet om Kristus uten å gå skamfull. 13 Jeg
gjør ikke som Moses, som hengte et slør foran ansiktet, for
at Israels folk ikke skulle se hvordan herligheten bleknet og
forsvant. 14 På grunn av det sløret, innså heller ikke Israels
folk at herligheten i den gamle pakten forsvant. Sløret hindrer
dem til denne dagen i å forstå den virkelige meningen når
bøkene fra den gamle pakten blir lest opp. Sløret forsvinner
ikke før de tror på Kristus. 15 Ja, til denne dagen henger det
et slør over hjertene når de leser Moseloven. 16 Så fort noen
begynner å følge Herren Jesus Kristus, bli sløret tatt bort.
17 Den som tar imot Herren, tar imot hans Ånd. Herrens
Ånd setter oss fri fra den skyld som skiller oss fra Gud.
18 Alle vi som har fått sløret tatt bort, kan nå se Herrens
herlighet. Herligheten hans forvandler oss, slik at vi blir mer
og mer lik ham. Ja, for hver dag som Herrens Ånd virker i
oss, avspeiler vi mer og mer hans herlighet.

4 Etter som Gud i sin godhet har valgt meg ut til å spre
budskapet om denne nye pakten, fortsetter jeg altså å
kjempe uansett hva som enn hender. 2 Jeg tar ikke i bruk
simple metoder eller falske triks for å gjøre det lett for meg
selv. Jeg forvrenger ikke sannheten og skjuler ingenting,
men forteller Guds budskap nøyaktig slik det er. Jeg står
ansvarlig for Gud for det jeg gjør. Jeg overlater til hver og
en å vurdere om jeg snakker sant eller ikke. 3 Dersom det
budskapet jeg forteller er skjult bak et slør, da beror ikke
dette på meg. Det er bare skjult for dem som er på vei til å
gå evig fortapt. 4 Djevelen som er denne onde verdens gud,
han har forblindet dem som ikke tror. De kan ikke se lyset fra
det glade budskapet om Kristus, han som avspeiler Guds
egen herlighet og er det synlige bildet på Gud selv. **(aiōn g165)**
5 Jeg går heller ikke rundt og snakker om meg selv for å bli
populær. Nei, budskapet mitt er at Jesus Kristus er Herren,
jeg er tjener for hans skyld. 6 Gud sa ved skapelsen:"Lys
skal skinne i mørke", og han har tent lyset i midt indre,
slik at jeg kan spre kunnskapens lys videre om at Jesus

Kristus stråler av Guds herlighet. 7 Gud ga meg forretten til å
spre budskapet om Kristus. Jeg er bare et svakt menneske.
Billedlig talt er jeg en skrøpelig leirkrukke som inneholder en
skjult skatt. Derfor forstår alle at den voldsomme kraften
som virker i meg, kommer fra Gud, og ikke er fra meg selv.
8 Jeg er omgitt av vanskeligheter, men ikke knust. Jeg ser
ingen utvei, men gir aldri opp. 9 Jeg er forfulgt, men ikke
forlatt av Gud. Jeg blir slått til jorden, men reiser meg igjen.
10 Jeg har fått lide og vært nær døden for Jesus skyld, men
gjennom dette har jeg også fått oppleve hans livgivende
kraft. 11 Ja, jeg lever stadig i livsfare for Jesu skyld, for at
hans livgivende kraft skal bli synlig i min dødelige kropp. 12
Det oppdraget som betyr døden for meg, betyr altså evig liv
for dere. 13 Denne troen på evig liv får meg til å fortsette å
forkynne evangeliet. Guds Ånd har fylt meg med samme
slags tro som det står om i Skriften, som sier:"Jeg tror, derfor
snakker jeg." 14 Jeg vet at Gud, han som vakte opp Herren
Jesus fra de døde, en dag skal vekke opp både meg og
dere på grunn av vårt fellesskap med Jesus, og la oss få
audiens hos ham. 15 Alt det jeg må gå gjennom, er altså for
deres skyld. Jo flere som blir nådd av budskapet om Guds
kjærlighet og tilgivelse, desto flere kan ære ham ved å takke
for alt han har gjort. 16 Derfor fortsetter jeg å kjempe uansett
hva som enn skjer. Jeg vet at om kroppen min blir brutt ned
av lidelse, så blir mitt indre fornyet dag for dag. 17 De små
og kortvarige problemene jeg møter nå, er en lav pris for en
gang å få del i den evige og vidunderlige herligheten som
Gud har forberedt for oss som tror. (aiōnios g166) 18 Vi er ikke
opptatt av det som hører til den synlige verden, men heller
det som hører til den usynlige. For det synlige skal snart
forsvinne, mens det usynlige varer for evig. (aiōnios g166)

5 Vi vet at når vi dør og forlater kroppen, da blir det som
å forlate et gammelt fillete telt. Gud har forberedt en evig
kropp for oss i himmelen, et nytt og vakkert hus, som ikke er
gjort av noen menneskehånd. (aiōnios g166) 2 Så lenge vi
er her i vår jordiske kropp, sukker og lengter vi etter å få
kle på oss vår himmelske kropp. 3 For når vi har kledd på
oss vår himmelske kropp, da er vi ikke lenger ånder som
mangler kropp. 4 Mens vi lever her nede, sukker vi og har
det vanskelig. Vi vil jo ikke dø og miste våre jordiske kropper.
Nei, vi vil raskest mulig bli påkledd den nye kroppen, slik at
vår dødelige kropp blir tatt opp i det evige livet. 5 Det er
det livet Gud har skapt oss for. Som en garanti for at han
skal oppfylle håpet vårt, har han gitt oss sin Ånd. 6 Derfor
er vi fulle av håp, også om vi vet at vi så lenge vi er i vår
jordiske kropp, ikke bor sammen med Herren Jesus. 7 Vår
tro gjør oss overbeviste om det evige livet, selv om vi ikke
kan se det ennå. 8 Ja, vi ser fram imot det evige livet og
ville heller forlate kroppen og få bo hos Herren Jesus. 9
Det viktige er at vi alltid gleder Herren, det gjelder enten vi
lever eller dør. 10 Vi skal alle en dag stå for hans domstol
og bli belønnet eller straffet for det vi har gjort her nede på
jorden. 11 Jeg vet altså at jeg en dag skal stå til ansvar for
Herren for alt det jeg har gjort. Derfor gjør jeg alt for å få så
mange som mulig til å tro på ham. Allerede nå vet Gud alt
om meg, men jeg håper at også dere vil vurdere meg på en
rettferdig måte. 12 Er dette et nytt forsøk fra min side på
å fortelle hvor dyktig jeg er? Nei, jeg vil bare få dere til å
forstå at dere kan være stolte over meg. Da har dere noe
å svare andre såkalte utsendinger som skryter over sine
egne evner og høye status. Dette gjør de i stedet for å vise
fram at de har rene motiv for det de gjør. 13 Når jeg snakker
som om jeg var fra sans og samling, er det et utslag av min
iver etter å tjene Gud. Når jeg snakker fornuftig, er det for å
hjelpe dere. 14 Hva jeg enn gjør, så er det kjærligheten fra
Jesus Kristus som driver meg. Jeg vet jo at Kristus døde
for alle mennesker, og at alle som tror på ham, har vært
død sammen med ham. 15 Ja, Kristus har vært død for alle,
for at de som lever i fellesskap med ham, ikke lenger skal
leve for seg selv, men for ham som har vært død og var
stått opp. 16 Derfor vurderte jeg ikke lenger den som tilhører
Kristus på vanlig menneskelig vis. Nei, etter at jeg forsto
hvem Kristus er, vurderer jeg verken dem eller andre på
den måten. 17 Den som lever i fellesskap med Kristus, er
forandret til et nytt menneske. Det gamle livet er borte, og
noe nytt har begynt. 18 Dette nye livet kommer fra Gud,
han som forsonet oss med seg selv og gjorde oss til sine
venner gjennom det Kristus gjorde. Han ga meg oppdraget å
fortelle om denne forsoningen. 19 Ja, ved det som Kristus
gjorde, tilga Gud menneskene deres synder og forsonet
hele menneskeheten med seg selv. Dette budskapet om
forsoning har han gitt meg i oppdrag å spre til andre. 20 Jeg
er altså en ambassadør for Kristus, og Gud appellerer til
menneskene gjennom meg. Som en høytaler for Kristus
roper jeg til alle:"Aksepter Guds tilbud og bli venner med
han." 21 Gud la alle sin skyld og synd på Kristus, han som
aldri hadde gjort noe galt. Ved at Kristus døde for å ta
straffen vår, kan vi bli skyldfri innfor Gud.

6 Som Guds medarbeider oppfordrer jeg dere til ikke å
sløse bort tilgivelsen som Gud i sin godhet har gitt dere.
La den få konsekvenser i livet. 2 Gud sier i Skriften:"Jeg
svarte på bønnen i rette tid, og jeg var deg til hjelp da du
trengte å bli frelst." Lytt derfor til Gud. Han vil hjelpe dere i

dag. Nå er frelsens tid. 3 Jeg gjør alt for ikke å støte noen
bort. Ingen skal kunne klage på meg som Jesu utsending. 4
Jeg vil at alle handlingene skal vise at det er Gud jeg tjener.
Derfor har jeg uten å klage holdt ut med mange lidelser og
vanskeligheter. 5 Jeg har blitt mishandlet, kastet i fengsel og
har møtt aggressive folkemasser. Jeg har arbeidet og slitt,
våket natten i gjennom og ofte gått uten mat. 6 I alt dette
har jeg levd fullt og helt for Gud, opptrådt på en reflektert
måte og vist tålmodighet. Jeg har vært vennlig, fylt av Guds
Hellige Ånd og vist ekte kjærlighet. 7 Jeg har spredd det
sanne budskapet om Jesus og gjort mirakler ved Guds kraft.
Jeg følger Guds vilje i ett og alt, det er mitt eneste våpen,
både i angrep og forsvar. 8 Iblant blir jeg æret og iblant
blir jeg hånet. Gode rykter blir spredd om meg, men også
onde. Jeg blir anklaget for å spre falsk lære, men byr fram
det ekte budskapet hvor jeg enn ferdes. 9 Menneskene
bryr seg ikke om meg, men Gud kjennes ved meg. Jeg
er nær døden, men lever i beste velgående. Jeg har blitt
slått, men er ikke slått til døde. 10 Jeg møter mange sorger,
men er likevel glad. Jeg er fattig, men sprer om meg med
åndelige rikdommer til andre. Jeg eier ikke noe, men har alt
jeg behøver. 11 Kjære venner i Korint! Jeg har nå snakket
ærlig og oppriktig til dere. Dere har en stor plass i hjertet
mitt. 12 Jeg elsker dere, men dere er reservert i kjærligheten
mot meg. 13 Kan dere ikke forsøke å gi litt tilbake av den
kjærligheten jeg gir dere? Dere har blitt mine barn ved at jeg
førte dere til tro, så gi meg plass i hjertene. 14 Gjør dere ikke
til ett med dem som ikke tror på Kristus. Kan dere på en
og samme tid både lyde og trasse Gud? Kan dere på en
og samme tid både være lys og mørke? 15 Kan Kristus og
djevelen trekke i samme retning? Kan dere på en og samme
tid både tilhøre Kristus og fornekte ham? 16 Hva har Guds
tempel med avguder å gjøre? Vet dere ikke at vi er et tempel
for den Gud som lever, og at Gud selv bor i oss? Han har jo
sagt i Skriften:"Jeg vil bo og ferdes iblant dere. Jeg vil være
deres Gud, og dere skal være mitt folk." 17 Derfor har han
også sagt:"Hold dere unna og skill dere fra dem. Rør ikke
det som er uverdig for Gud. Da vil jeg ta imot dere. 18 Jeg vil
være en Far for dere, og dere skal være mine sønner og
døtre, sier Herren, han som har all makt."

**7** Kjære venner, Gud har lovet at vi skal få være hans
eget folk. La oss derfor holde oss borte fra all synd, det
være seg slikt som gjelder handlinger eller tanker. La oss
vise respekt for det Gud har sagt og leve fullt og helt for
ham. 2 Jeg ber enda en gang om at dere gir meg plass i
hjertene. Jeg har ikke handlet urett, lurt eller utnyttet noen. 3
Dette sier jeg ikke for at dere skal føle dere skyldige. Nei,
jeg har allerede sagt at jeg elsker dere uansett hva som
skjer. 4 Jeg stoler fullt og helt på dere og er svært stolt over
dere. Nå har dere virkelig oppmuntret meg og gjort meg
jublende glad midt i alle vanskelighetene mine. 5 Da jeg
kom fram til Makedonia, fikk jeg ikke ro over meg. Rundt
meg var det stridigheter, og innvendig var jeg fylt av frykt
og uro. 6 Men Gud, som oppmuntrer den som er nedtrykt,
han møtte meg gjennom det at Titus kom. 7 Det var ikke
bare det at han kom som gjorde meg glad. Nei, det som
virkelig gledet meg, var at han selv hadde blitt oppmuntret
hos dere. Nå kunne han fortelle at dere lengtet etter besøket
mitt, at dere var lei dere over det som hadde skjedd og at
dere fortsatt ville meg alt godt. 8 Jeg angrer ikke lenger
på at jeg sendte mitt første brev til dere, selv om jeg en
tid var bekymret for hvordan dere ville reagere på det jeg
skrev. Jeg innså at deres fortvilelse snart ville gå over. 9
Nå er jeg i stedet glad, ikke for at dere ble lei dere, men
fordi deres fortvilelse fikk dere til å vende om til Gud. Deres
fortvilelse kom jo av at dere innså at dere hadde handlet galt
mot Gud, og derfor skadet jeg ingen ved brevet mitt. 10
Den fortvilelsen Gud lar oss kjenne, virker slik at vi vender
om til ham og får evig liv. Denne type fortvilelse vil ingen
behøve å angre på. Vanlig menneskelig fortvilelse derimot,
den driver oss mot døden. 11 Husk på så mye godt det har
kommet ut av den fortvilelsen Gud lot dere føle. Dere stilte
dere straks på min side. Dere ble opprørt over den synden
som mannen i menigheten hadde begått. Dere ble urolige
for konsekvensene det kunne få. Dere har lengtet etter meg
og ville følge rådene mine og straffe den skyldige. Ja, dere
gjorde alt for å handle rett. 12 Jeg skrev ikke brevet bare
med tanke på den mannen som hadde syndet, eller på dere
som måtte lide for det han gjorde. Jeg ville også at dere med
Guds hjelp skulle innse hvor helhjertet dere egentlig støtter
meg. 13 Den iveren dere nå viser, har virkelig oppmuntret
meg. Dessuten ble jeg veldig glad for Titus sin skyld. Han
var så lykkelig og lettet etter å ha truffet dere. 14 Jeg hadde
allerede før snakket med Titus hvor stolt jeg er over dere, og
jeg trengte virkelig ikke å skjemmes over dere. Alt jeg hadde
sagt til Titus om dere, viste seg å være sant, akkurat som
alt det andre er sant som jeg har sagt. 15 Han elsker dere
nå mer enn noen gang, etter som han husker med hvilken
respekt dere lyttet til ham og var villige til å følge rådene
hans. 16 Ja, jeg er virkelig glad for at jeg så fullt og helt kan
stole på dere.

**8** Nå vil jeg fortelle dere, kjære søsken, hva Gud i sin
godhet har gjort for menighetene i Makedonia. **2** Til tross
for at de har gått gjennom mange fryktelige prøvelser og
lever i den ytterste fattigdom, så har de vært glade for å
kunne gi til andre. **3** Ja, jeg kan vitne om at de har gitt alt de
hadde råd til, og på toppen av det litt mer. Helt frivillig **4**
kom de til meg og tigget og ba om å få være med og hjelpe
de troende i Jerusalem. **5** De ga ikke bare en sum penger,
slik som jeg hadde ventet meg. Nei, de var også klare til å
være lydige først og fremst mot Herren Jesus, men også
mot meg, etter som de ville følge Guds vilje. **6** Da jeg så
hvor villige menighetene i Makedonia var til å hjelpe til, da
ba jeg Titus om å reise tilbake til dere, slik at dere kunne
samle inn resten av denne kjærlighetsgaven til de troende.
Det var Titus som begynte innsamlingen hos dere. **7** Dere
korinter har fått mange evner fra Gud. Dere har en sterk tro,
dere er dyktige til å tale, dere kjenner godt til Guds Ord, dere
er hengivne og fulle av kjærlighet til oss. Se nå til at dere
også gir bevis på at dere makter å støtte andre. **8** Dette er
ikke noe påbud jeg gir dere. Jeg vil bare fortelle om hvor
ivrige andre er til å gi, slik at dere kan bevise at kjærligheten
hos dere er like stor. **9** La dere bli inspirert av den godhet og
kjærlighet vår Herre Jesus Kristus viste. Han forlot Guds
rikdom og ble fattig for deres skyld. Ved hans fattigdom får
dere del Guds rikdom. **10** Jeg foreslår derfor at dere fullfører
innsamlingen som dere selv også tok initiativet til for et år
siden. Dere var de første som begynte å samle inn pengene.
Se nå til at dere er like ivrige til å gi i sluttfasen som dere var
i begynnelsen. Gi så mye dere har råd til. **12** Har dere bare
ærlig vilje til å gi, spiller det mindre rolle hvor stor gaven er.
Gud krever ikke at noen skal gi mer enn de har råd til. **13**
Det er ikke meningen at andre plutselig skal leve i overflod,
mens dere får det vanskelig. Nei, dette handler om å fordele
våre ressurser rettferdig. **14** Akkurat nå er det dere som lever
i overflod og kan hjelpe andre. En annen gang er det tvert
om. På den måten får alle det de trenger. **15** Det blir som det
står i Skriften:"Den som samlet mye, hadde ikke overflod, og
den som samlet lite, manglet ingenting." **16** Jeg takker Gud
for at han har gjort Titus like ivrig til å hjelpe dere som jeg
selv er. **17** Han svarte ikke bare ja da jeg spurte om han ville
reise til dere. Han var mer enn villig til straks å dra av sted.
**18** Jeg lot også en annen troende mann reise med ham. Det
er en som alle menighetene her setter stor pris på etter som
han har gjort mye for å spre budskapet om Jesus. **19** Den
samme mannen har også blitt valgt av menighetene til å
reise med meg til Jerusalem når gaven skal bli overlevert.
Den reisen gjør jeg for å ære Herren Jesus og for å vise
iver til å hjelpe. **20** Ved å ta med meg en annen troende,
unngår jeg å bli anklaget for å ha underslått noe av den
store gaven. **21** Gud vet at jeg er ærlig, men jeg vil også
at andre skal stole på det. **22** Sammen med Titus sendte
jeg også en tredje person til dere, en mann som på mange
måter har vist hvor hengiven han er. Han var nå ivrigere enn
noen gang, etter som han stolte på at dere ville bidra med
en stor gave til de troende. **23** Dersom noen lurer på disse
tre, så er altså Titus min medarbeider og har kommet for å
hjelpe dere. De andre to er sendt ut fra menighetene her, og
ærer Kristus med sine liv. **24** Når disse tre kommer til dere,
omsett da kjærligheten til praktisk handling, slik at de andre
menighetene ser hvor rett jeg hadde når jeg skrøt av dere.

**9** Egentlig behøver jeg ikke å skrive til dere om innsamlingen
til de troende i Jerusalem. **2** Jeg vet hvor villige dere er til
å gi, og jeg har allerede skrytt av dere til menighetene her i
Makedonia. Jeg sa:"De troende i provinsen Akaia var klare
til å sende hjelp allerede for et år siden." Deres entusiasme
har smittet over på de fleste her. **3** Jeg sender likevel Titus
og de to andre for å være sikker på at dere virkelig har
forberedt dere slik som jeg sa. Jeg vil jo ikke skryte uten
grunn over iveren til å hjelpe. **4** Tenk som både dere og jeg
skulle skjemmes dersom jeg dukket opp med noen troende
fra Makedonia for å hente gaven og dere ikke hadde samlet
inn noe! **5** Det var derfor jeg ba disse tre om å reise i
forveien, slik at den store gaven dere fortalte om, kan være
innsamlet og klar når jeg kommer. Det må jo ikke se ut som
om dere i siste liten rasker sammen litt bare for at dere er
tvunget til det. **6** Husk at på dette området gjelder samme
lov som i jordbruket: Den som sår gnieraktig med frø, får
mager høst. Den som sår flust med frø, får rikelig avling.
**7** Hver og en skal bestemme seg for hvor mye han vil gi.
Det må ikke skje motvillig eller av tvang, for Gud elsker den
som gir med glede. **8** Gud har makt til å gi dere alt det dere
trenger og enda noe til, slik at dere alltid med glede kan gi
store gaver til alle som trenger hjelp. **9** Det står i Skriften om
den som er sjenerøs:"Han gir rikelig til de fattige, og de vil
for alltid huske hans gode gjerninger." **(aiōn g165)** **10** Gud
som gir bonden såkorn til å så og brød til å spise, han vil gi
dere flust med"såkorn" slik at dere kan strø rikelig ut til de
fattige. Gjennom det sanker dere en stor innhøsting av gode
gjerninger. **11** Ja, Gud skal gi dere en slik overflod på alt, så
at dere kan gi generøse gaver til andre. Når vi overrekker
gaven til de troende i Jerusalem, kommer de til å takke
Gud for dere. **12** Innsamlingen kommer altså til å gi dobbelt
resultat: For det første får de troende i Jerusalem alt det de

trenger. For det andre blir Gud takket om igjen og om igjen.
13 Når de ser gaven, kommer de til å hylle Gud for at dere
omsetter det glade budskapet om Kristus til praktisk handling
og sjenerøst deler med andre av de ressursene dere har. 14
Ja, de kommer å elske dere og be for dere, etter som Gud i
sin uendelige godhet lot dere høre budskapet og omsette
det til praktisk handling. 15 Selv takker jeg Gud for at han ga
oss Kristus, som er den store, ubeskrivelige gaven.

**10** Noen av dere beskylder meg for å opptre som en
feiging når jeg er hos dere. Modig er jeg bare når jeg
er langt unna. Jeg har nå i brevet appellert til dere med den
samme mildhet og godhet som vi finner hos Kristus. 2 Nå
håpet jeg virkelig at jeg skulle slippe å bruke mitt mot og min
autoritet når jeg kommer til dere. Det er jeg nemlig beredt
til å gjøre dersom jeg må gå imot dem som påstår at jeg
blir drevet av egoistiske motiv. 3 Visst nok lever jeg her i
verden, men jeg kjemper ikke med jordiske metoder. 4 Nei,
de våpen jeg bruker i min åndelige kamp, er Guds mektige
kraft. De som kan bryte ned alle sterke festningsverk som
vi i tankene våre bygger opp. 5 Jeg bryter ned alle stolte
argumenter, alt som går imot det vi vet om Gud. Hver tanke
tar jeg til fange og tvinger den til å være lydig mot Kristus.
6 Jeg er beredt til å straffe alle dem som fortsatt nekter å
være lydige mot Kristus, etter at resten av dere har begynt
å være lydig mot ham. 7 Problemet med dere er at dere
vurderte menneskene på en overfladisk måte. Dere må
forstå at jeg og mine medarbeidere tilhører Jesus Kristus
like mye som disse som så stolt sier:"Vi tilhører Kristus". 8
Ja, som utsending for Herren Jesus kunne jeg skryte enda
mer med den autoritet jeg har fått av ham, en autoritet som
er til for å styrke troen deres, ikke for å straffe dere. Jeg
ville likevel ikke bli anklaget for noen overdrivelse. 9 Jeg vil
ikke at det skal virke som om det bare er i brevs form jeg
kan opptre med myndighet. 10 Noen hos dere sier:"Brevene
hans er fulle av autoritet og kraft, men når han dukker opp
i egen person, er han feig, svak og ikke mye å høre på."
11 De som snakker på denne måten, må skjønne at jeg er
innstilt på å handle ut fra autoriteten jeg har når jeg er fjernt
unna. Den samme autoritet som jeg bruker i brevene mine.
12 Jeg kan ikke tenke meg å sammenligne eller likestille
meg med de personene som bare framhever seg selv hos
dere. De mangler nødvendig selvkritikk og lar ikke andre
vurdere det de har utrettet. Så dumt! 13 Nei, jeg vil bare rose
og ære meg over å ha utført oppdraget som Gud har gitt
meg. Han har gjort meg til sin utsending. I det oppdraget
inngikk kallet til å nå fram helt til dere. 14 Dersom jeg bruker
autoriteten min til å advare dere, går jeg likevel ikke ut
over oppdraget jeg har fått. Jeg og mine medarbeidere var
de første som kom til Korint med det glade budskapet om
Kristus. 15 For det arbeidet vil jeg ikke innkassere æren som
andre troende har utrettet blant dere. Men etter som troen
vokser seg sterkere hos dere, håper jeg å kunne arbeide
enda mer blant dere. 16 Etterpå kan jeg gå videre og spre
budskapet om Kristus til nye steder som ligger enda lengre
borte en Korint. Da trenger jeg ikke å skryte over det andre
har utført som oppdrag fra Gud. 17 Det står i Skriften:"Den
som vil skryte, han skal skryte over det som Herren har
gjort." 18 Det hjelper ikke å fremheve seg selv. Alle må få sin
anerkjennelse av Herren.

**11** Jeg håper dere holder ut med at jeg snakker som
en gal litt til. Ja, det gjør dere sikkert! 2 Det var jeg
som var vitne til at dere billedlig talt ble trolovet med Jesus
Kristus. På oppdrag av Gud våker jeg nå lik en sjalu mann
over dere, slik at jeg en dag kan gi dere til Kristus som en
brud som har vært trofast mot ham hele tiden. 3 Jeg er
redd for at dere skal bli forført og overtalt til å forlate den
ekte trofastheten mot Kristus, akkurat som Eva ble lurt av
slangens evne til å overtale. 4 Når det dukker opp en annen
og forteller dere noe nytt om Jesus, i tillegg til det jeg har
fortalt dere, aksepterer dere dette uten å blunke. Og når
noen vil lokke dere til å ta imot en annen Ånd enn den dere
en gang fikk, eller kommer med et nytt budskap om frelse,
da er dere straks med på notene. 5 Jeg sier meg ikke på
noen måte underlegen for disse oppskrytte utsendingene
som opptrer med sine falske budskap. 6 Jeg er kanskje ikke
trent i talekunst som de er, men jeg kjenner personlig til
innholdet i det jeg har å si. Dette har jeg allerede bevist for
dere, gang på gang, og på mange ulike måter. 7 Dere ville
kanskje ha vurdert meg høyere dersom jeg hadde krevd
betaling av dere, på samme måten som disse utsendingene
gjør? Nå respekterte jeg i stedet dere og fortalte dere Guds
glade budskap uten lønn. 8 Jeg belastet andre menigheter
og lot dem underholde meg, for at jeg ville hjelpe dere. 9 Da
jeg var hos dere og ikke hadde noe å leve av, ba jeg ikke
om at dere skulle forsørge meg. I stedet kom noen troende
menn fra Makedonia og ga meg det jeg trengte. Nei, jeg
har aldri krevd dere for betaling, og kommer heller aldri til
å gjøre det. 10 Den stoltheten skal ingen i hele provinsen
Akaia ta fra meg, det lover jeg for Kristus, han som lever i
meg. 11 Hvorfor nekter jeg å ta imot betaling? Er det fordi
jeg ikke elsker dere? Det vet Gud at jeg gjør. 12 Saken er at
jeg ikke vil at disse falske utseningene skal få anledning til å

skryte av at de er like dyktige som jeg. 13 Gud har aldri
sendt disse mennene. De er bedragere, som har lurt dere
til å tro at de er disipler av Kristus. 14 Det er ikke noe å
bli forbauset over. Satan selv klær seg jo ut som en lysets
engel. 15 Derfor er det ikke unaturlig om tjenerne hans også
later som om de gjør Guds vilje. En dag vil de få den straffen
som deres onde gjerninger fortjener. 16 Jeg ber dere på nytt
å ikke tro at jeg helt har mistet forstanden. Dersom dere
tar meg for en gal mann, så hør likevel etter, slik at jeg får
skryte på samme måten som de falske utsendingene gjør.
17 Å skryte er slett ikke noe Herren Jesus har bedt meg om
å gjøre. Nei, det er rene galskapen. 18 Men etter som disse
falske utsendingene skryter over hvem de er og hva de
gjør, så må også jeg ta meg den friheten. 19 Til tross for
at dere sier at dere skal være så kloke, så hører dere jo
mer enn gjerne på galskapen deres. 20 Dere aksepterer at
de gjør dere til sine slaver, at de spiser dere ut av huset,
at de tar autoritet over dere, kuer og krenker dere. 21 Ja,
jeg skammer meg over å måtte innrømme at jeg ikke har
vært like kraftfull som dem. Når det gjelder å skryte over
hvem de er, og hva de gjør, da har jeg like mye å komme
med som disse falske utsendingene. Tilgi om jeg nå igjen
ordlegger meg som en gal manns tale. 22 De skryter over
hvem de er, og sier: De er jøder, det er jeg også. De hører
til Israels folk, det gjør jeg også. De er etterkommere av
Abraham, det er jeg også. 23 De skryter over alt de gjør for
Kristus, nå snakker jeg som om jeg fullstendig har mistet
forstanden, men jeg har gjort mer for Kristus enn de fleste.
Jeg har arbeidet hardere enn andre, sittet i fengsel oftere
enn andre, blitt slått utallige ganger og har ofte vært nær ved
å dø. 24 Fem ganger har jeg fått 39 piskeslag av jødene. 25
Tre ganger har jeg blitt slått av romerne med pisk. En gang
har jeg blitt steinet. Tre ganger har jeg lidd forlis på havet.
Ett helt døgn har jeg drevet omkring på åpent hav. 26 Jeg
har ofte vært ute på reiser der jeg har møtt farer på elver og
blitt utsatt for ransmenn. Jeg har blitt forfulgt både av mitt
eget folk og av andre folk. Jeg har vært utsatt for farer i ulike
byer, i ørkenstrøk, på havet og blant falske utsendinger. 27
Jeg har arbeidet og slitt og ofte våket hele natten. Jeg har
vært sulten og tørst og har måtte lide nød. Jeg har frosset
og gått omkring i utslitte klær. 28 På toppen av alt dette har
jeg hver dag hatt bekymringer for hvordan det skal gå for
alle menighetene. 29 Dersom noen har en svak tro, da blir
jeg minnet om hvor svak og avhengig jeg selv er av Gud. Og
dersom noen forlater troen på Jesus, da blir jeg plaget som
av ild. 30 Ja, om jeg nå må skryte, da vil jeg skryte av alt det
som skjer og som viser min egen svakhet. 31 Gud selv, han
som er Far til vår Herre Jesus og som skal bli hyllet i evighet,
han kan vitne om at jeg ikke har løyet om noe. (aiōn g165) 32
Her er et siste eksempel på det jeg har fått være med om:
Da jeg var i Damaskus, lot kong Aretas landshøvdingen
sette ut vakter ved byportene for å arrestere meg. 33 Men
de troende firte meg ned i en korg fra en åpning i bymuren,
slik at jeg ble reddet bort fra landshøvdingen.

**12** Å skryte på denne måten føles helt galt. Likevel må jeg
fortsette. Nå kommer jeg til det som har med syner å
gjøre og som Herren Jesus har vist meg. Det føles som sagt
helt galt å skryte over dette, 2 men la meg i alle fall fortelle
så mye som at for 14 år siden ble en viss person, en som
lever i fellesskap med Jesus Kristus, ført helt opp til Gud i
himmelen. 3 Om det skjedde i eller utenfor kroppen, vet
jeg ikke. Gud alene vet det. Jeg vet i alle fall at mannen,
der oppe i paradis, fikk høre ord som ikke noe menneske
kan eller skal uttale. 5 Denne mannen kunne jeg skryte av,
men jeg avstår. Det eneste jeg vil være stolt av, er min egen
svakhet og min avhengighet av Gud. 6 Selv om jeg begynte
å skryte over dette, så ville jeg ikke være fra forstanden, for
dette har virkelig skjedd. Men til tross for det foretrekker
jeg å la være, for ingen skal den dagen de får se og høre
meg, tro at jeg er noe spesielt. 7 Men for at jeg ikke skal
bli hovmodig over alt det fantastiske Gud har avslørt for
meg, så har jeg fått en torn i kroppen som stikker meg.
Den er en utsending fra Satan som stadig rammer meg
med sine smerter, for at jeg ikke skal bli hovmodig. 8 Tre
ganger har jeg bedt Herren Jesus at denne tornen må bli tatt
fra meg. 9 Men Herren har svart meg:"Min hjelp er alt du
behøver. Jo svakere du er, desto mer kan min kraft virke
i deg." Derfor vil jeg heller skryte av min svakhet, for på
grunn av den kan kraften fra Kristus virke i meg. 10 Jeg
er glad for å være svak og avhengig av Gud. Jeg er glad
for å lide, for å bli forulempet, forfulgt og for å gå gjennom
vanskeligheter for Kristi skyld. For når jeg er svak, da er jeg
sterk. 11 Dere har tvunget meg til å skryte og handle som en
gal. Egentlig burde dere selv ha forsvart meg. Dere vet godt
at jeg ikke på noe vis er underlegen for disse oppskrytte
utsendingene som kommer med falske budskap, selv om
jeg i egen person ikke er noe som helst. 12 Da jeg var hos
dere, beviste jeg på alle måter at jeg er en ekte utsending
gjennom igjen og igjen å utføre de mest fantastiske mirakler
og tegn i Guds kraft. 13 Det eneste jeg ikke gjorde hos dere,
og som jeg bruker å gjøre i andre menigheter, var å la dere
forsørge meg. Jeg håper at dere kan tilgi meg det! 14 Nå
kommer jeg snart til dere for tredje gangen. Heller ikke da vil

jeg ha noen betaling. Det er kjærligheten deres jeg vil ha,
ikke eiendelene. Dere er jo barna mine, etter som jeg førte
dere til tro. Det er ikke barna som skal spare og samle til
foreldrene sine, men det er foreldrene som skal forsørge
barna sine. 15 Jeg er bare glad over å kunne gi meg selv og
mine eiendeler til dere for å kunne hjelpe dere. Jeg håper at
dere ikke elsker meg mindre fordi jeg elsker dere så høyt. 16
Dere vet selv at dere ikke trengte å forsørge meg da jeg
var hos dere. Visse personer mener at jeg er så slu, at jeg
kanskje har lurt dere på andre måter? 17 Har jeg kanskje latt
dere forsørge noen av de medarbeiderne jeg sendte til dere,
slik at dere likevel ble utnyttet? 18 Jeg ba Titus om å reise
til dere og sendte en annen troende mann med ham. Har
Titus kanskje utnyttet dere? Nei, det er umulig, for han og
jeg tenker og handler på nøyaktig samme måten. 19 Nå
har dere kanskje hele tiden tenkt at jeg har skrytt på denne
måten for å forsvare meg for dere. Men Gud kan vitne om at
jeg som tjener for Kristus, har gjort dette for at troen deres
skal bli sterkere, kjære venner. 20 Jeg er nemlig redd for at
jeg skal finne menigheten i en helt annen tilstand enn jeg
ønsker. Da vil jeg også fortelle dere noe helt annet enn det
dere ønsker å høre. Jeg er redd at jeg skal finne at dere er i
konflikt med hverandre, og at dere er fylt av misunnelse
og sinne, at dere lar dere bruke til intriger, baktalelser og
sladder, og at dere er hovmodige og ikke holder orden. 21
Ja, jeg er redd for at jeg skal måtte skjemmes over dere for
Gud. At jeg blir tvunget til å sørge over alle som fortsatt lar
seg bruke til seksuell løssluppenhet, umoral og grenseløse
orgier, til tross for at de nå tror på Kristus.

**13** Dette blir som sagt tredje gangen jeg kommer til dere.
Det står i Skriften:"Det blir krevd to eller tre vitner for at
saken skal stå fast.". 2 Ved mitt andre besøk advarte jeg
dem som hadde syndet, og nå advarer jeg på nytt mens jeg
er fraværende. Ja, jeg advarer også dere andre: Når jeg
kommer til dere, vil jeg ikke vise noen mildhet, men passe på
at de skyldige får sin straff. 3 Dere vil støtt og stadig ha bevis
for at det er Kristus som taler gjennom meg. Det skal dere
sannelig få. Dere kommer til å merke at Kristus ikke er veik,
men han viser sin kraft hos dere. 4 Det er sant at Kristus
var veik da han døde på korset, men han ble levende igjen
ved Guds kraft. Gjennom fellesskapet med ham har også
jeg vært veik og død, men jeg skal leve i fellesskap med
ham gjennom Guds kraft. Det er denne kraften dere skal få
oppleve når jeg kommer. 5 Test dere selv for å se om troen
virkelig er ekte. Ransak dere selv. Dersom dere ikke kan
merke at Jesus Kristus lever i dere med sin kraft, da er troen
ikke ekte. 6 Jeg håper at dere i alle fall vil innse at kraften fra
Kristus finnes i meg når jeg kommer til dere. 7 Jeg ber om at
dere tar avstand fra alt som er ondt. Ikke for at det skal vise
seg at jeg holder mål, men for at dere frivillig ønsker å gjøre
det som er godt. Det spiller ingen rolle om jeg på grunn av
dette kan bli oppfattet som kraftløs. 8 Jeg vil selvfølgelig
ikke sette meg imot at dere følger det sanne budskapet om
Jesus. Gjør dere det, kan jeg bare oppmuntre dere. 9 Ingen
ting gjør meg mer glad enn at dere har en sterk tro. Jeg får
heller bli oppfattet som svak. Det er jo det som er bønnen
min, at dere skal få en tro som modnes mer og mer. 10 Det
er derfor jeg skriver til dere allerede nå. Da kan jeg slippe å
være streng mot dere når jeg kommer. Dersom jeg unngår å
refse dere, kan jeg i stedet bruke den autoriteten Herren
Jesus har gitt meg, til å styrke troen enda mer. 11 Til sist,
kjære søsken: Vær glade! Rett dere etter advarslene mine,
slik at troen blir mer og mer moden. Vær enige og lev i fred
med hverandre. Gud, han som gir kjærlighet og fred, vil da
være med dere. 12 Gi hverandre et velkomstkyss som tegn
på at dere tilhører Herren. 13 Alle de troende her hilser til
dere. 14 Med ønske om at alt godt fra Herren Jesus Kristus
vil følge dere, at Gud vil gi dere sin kjærlighet og at hans
Hellige Ånd vil styrke fellesskapet med hverandre.

# Galaterne

**1** Hilsen fra Paulus, en utsending som ikke har fått oppdraget
sitt av noe menneske, eller gjennom menneskelige
ordninger. Nei, jeg har blitt sendt ut av Jesus Kristus selv og
av Gud, vår Far som reiste ham opp fra de døde. **2** Jeg og
alle troende på dette stedet hilser til menighetene i provinsen
Galatia. **3** Jeg ber at Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus
vil vise dere godhet og fylle dere med fred. **4** Kristus døde
for å ta straffen for syndene våre og frelse oss fra denne
onde verden, akkurat som Gud vår Far hadde planlagt. **(aiōn**
**g165)** **5** Æren tilhører Gud i all evighet. Ja, det er sant! **(aiōn**
**g165)** **6** Jeg er forbauset over at dere så snart vender dere
bort fra Gud, han som i sin godhet har innbudt dere til å få
evig liv gjennom det Kristus gjorde. Dere har begynt å tro på
et annet budskap om frelse. **7** Det til tross for at det slett ikke
finnes noe annet budskap som kan frelse dere. Nei, det er
bare noen som vil skape forvirring blant dere ved å forvrenge
sannheten om Kristus. **8** Dersom noen forsøker få dere til å
tro på et annet budskap enn det vi har fortalt dere, da ber
jeg om at han må bli rammet av Guds dom. Det mener jeg
selv om det skulle ramme meg selv eller til og med en engel
fra himmelen som kom med det nye budskapet. **9** Ja, jeg
gjentar det jeg også før har sagt: Dersom noen forsøker
få dere til å tro på et annet budskap enn det dere allerede
har tatt imot, da vil han bli rammet av Guds dom. **10** Som
dere forstår, jeg sier ikke dette for å holde meg inne med
mennesker, men for å bli anerkjent av Gud. Jeg bryr meg
ikke om hva menneskene tenker, for dersom jeg fortsatt
forsøkte å holde meg inne med mennesker, ville jeg ikke
kunne tjene Kristus. **11** Kjære søsken, jeg forsikrer dere
at det glade budskapet om Jesus som jeg sprer, ikke er
en lære som menneskene har tenkt ut. **12** Jeg har heller
ikke fått budskapet gjennom noen menneskelige ordninger,
men det er Jesus Kristus selv som åpenbarte det for meg.
Ingen andre har undervist meg. **13** Dere vet jo hvordan jeg
var før, da jeg var en overbevist tilhengere av den jødiske
religionen. Jeg forfulgte alle som tilhørte Guds menighet
og gjorde alt for å utrydde de som trodde. **14** Jeg var en
av de mest fanatiske jødene på min egen alder og var
ekstremt nøye med å følge alle de tradisjonene vi arvet fra
forfedrene. **15** Men noe skjedde! Allerede før jeg ble født,
hadde Gud bestemt at jeg skulle tjene ham, og han ga meg
den forretten å bli hans utsending da tiden kom. **16** En dag
lot han sin sønn Jesus vise seg for meg, for at jeg skulle
spre budskapet om ham til folk som ikke er jøder. Da dette
skjedde, oppsøkte jeg ikke noe menneske for å spørre meg
til råds. **17** Jeg reiste ikke til Jerusalem for å lete opp dem
som før hadde blitt utsett til å være utsending for Jesus. Nei,
jeg ga meg av sted til Arabia og vendte seinere tilbake til
byen Damaskus. **18** Det drøyde hele tre år før jeg reiste til
Jerusalem for å besøke Peter. Da stanset jeg to uker hos
ham. **19** Den eneste av utsendingene jeg møtte, i tillegg til
Peter, var Jakob, som var Herren Jesus sin egen bror. **20**
Det jeg skriver her er sant. Gud selv kan vitne om at jeg ikke
lyver for dere. **21** Etter besøket i Jerusalem fortsatte jeg
nordover til provinsene Syria og Kilikia. **22** Jeg møtte aldri de
andre troende i Judea. **23** Det eneste de hadde hørt, var
et rykte som sa:"han som før forfulgte oss, sprer nå selv
budskapet om Jesus og overbeviser andre om den tro han
ville utrydde." **24** De hyllet Gud for min skyld.

**2** Etter 14 år kom jeg tilbake til Jerusalem sammen med
Barnabas. Titus var også med oss. **2** Den gangen reiste
jeg dit fordi Gud hadde vist meg at jeg skulle gjøre det. Ved
en spesiell anledning møtte jeg lederne i menigheten og
fortalte om innholdet i det glade budskap jeg sprer til folk som
ikke er jøder. Jeg ville at de skulle anerkjenne undervisningen
min, slik at jeg ikke hadde arbeidet, eller fortsatte å arbeide
forgjeves blant andre folk. **3** De aksepterte undervisningen
min. De krevde ikke en gang at min reisekamerat Titus,
som ikke er jøde, skulle bli omskåret. **4** Spørsmålet om
omskjærelse av personer som ikke er jøder, var en av de
sakene vi diskuterte. Noen falske troende hadde nemlig
lurt seg inn blant oss for å spionere på den friheten vi har
i Jesus Kristus. Disse personene ville gjøre oss til slaver
under jødiske regler og lover. **5** Ikke et øyeblikk ga vi etter og
bøyde oss for kravene deres. For vi ville at alle som ikke er
jøder, også i framtiden skulle få høre et uforandret budskap
om Jesus. **6** Lederne for menigheten i Jerusalem aksepterte
altså undervisningen min. At disse lederne før hadde vært
Jesu nærmeste disipler, teller ikke i denne sammenhengen,
for i Guds øyne er alle like. Disse mennene, som nå har så
høy anseelse blant de troende, ville altså ikke legge noe til i
undervisningen min. **7** Tvert imot innså de at jeg hadde fått
oppdraget med å spre det glade budskapet om Jesus til
folk som ikke er jøder, mens Peter hadde fått oppdraget å
arbeide blant jødene. **8** Den samme Gud som hadde gitt
Peter kraft til å være utsending blant jødene, hadde gitt meg
kraft til å arbeide blant folk som ikke er jøder. **9** Når da de
fremste lederne i menigheten, Jakob, Peter og Johannes,
forsto hvilket oppdrag Gud i sin godhet hadde gitt meg,
rakte de meg og Barnabas hånden som et tegn på vårt
samarbeid. Vi skulle fortsette å arbeide blant folk som ikke
er jøder, mens de selv skulle arbeide blant jødene. **10** Det

eneste de ba oss om, var at vi skulle hjelpe de fattige blant
de troende i Jerusalem, og det har jeg virkelig forsøkt å
gjøre. 11 Da Peter kom til Antiokia, ble jeg nødt til åpent å
anklage ham, etter som han handlet helt galt. 12 Før han
kom til oss, brukte han å spise sammen med de troende
som ikke var jøder, men etter at andre troende kom hit fra
Jakob og menigheten i Jerusalem, våget han ikke lenger å
spise sammen med dem som ikke var jøder. Han var redd
for å bli uvenn med de representantene som forlangte at alle
troende menn som ikke var jøder, måtte bli omskåret. 13 De
andre troende jødene oppførte seg på samme feige måten.
Til og med Barnabas ble dratt med i dette. 14 Da jeg så at de
handlet stikk i strid med det sanne budskapet om Jesus, sa
jeg til Peter mens alle de troende hørte på:"Du er født jøde,
men har nå lenge fulgt skikker som ikke er jødiske i stedet
for de jødiske tradisjonene. Hvorfor vil du plutselig nå tvinge
dem som ikke er jøder, til å følge jødiske tradisjoner igjen?
15 Du og jeg ble født som jøder. Vi er ikke noen'syndere'
som ikke kjenner til Moseloven. 16 Men vi innså at alle
blir skyldfri innfor Gud ved å tro på Jesus Kristus, og ikke
gjennom det å være lydige mot loven. Derfor begynte vi selv
å tro på Kristus, slik at vi kunne bli skyldfri innfor Gud ved
troen på Kristus og ikke på grunn av at vi var lydige mot
loven. Ingen kan noen gang bli skyldfri innfor Gud gjennom
det å være lydige mot loven. 17 Vi som ville bli skyldfri innfor
Gud gjennom troen på Kristus, ble altså i jødene sine øyne
lik disse'synderne' som ikke kjenner til Moseloven. Men
betyr det at Kristus har fått oss til å synde? Nei, naturligvis
ikke! 18 Om jeg derimot bygger opp det jeg har revet ned,
og enda en gang forsøker å bli skyldfri gjennom å være lydig
mot loven, da blir jeg en virkelig synder. 19 Det er jo loven
som får meg til å synde, og derfor har jeg forlatt loven, etter
som den likevel ikke kunne frelse meg. Ja, jeg døde bort
fra loven for å leve for Gud, da jeg lot mitt gamle ego bli
spikret fast på korset sammen med Kristus. 20 Nå lever jeg
selv om mitt gamle ego er avgått ved døden, for Kristus
lever i meg. Så lenge jeg lever her på jorden, lever jeg altså
gjennom troen på Guds sønn, han som elsket meg og ga
livet sitt for å ta straffen for syndene mine på seg. 21 Jeg
tilhører ikke dem som sier at den nåden Gud viste oss, var
uten mening. Om vi kunne lykkes med å være lydige mot
hele Moseloven, og gjennom det blitt skyldfri innfor Gud, da
trengte ikke Kristus ha gått i døden for oss."

**3** Hvor dumme går det an å bli, dere galatere! Hvem er det
som har forhekset dere på denne måten? Jeg har nøye
undervist dere om hvorfor Jesus Kristus måtte dø på korset.
2 La meg stille et enkelt spørsmål til dere: Var det fordi dere
hadde lykkes med å holde hele Moseloven at dere fikk ta
imot Guds Ånd, eller var det fordi dere trodde på budskapet
dere hørte? 3 Har dere helt mistet forstanden? Guds Ånd ga
dere det nye livet som en gave, hvorfor vil dere da forsøke å
vinne det gjennom menneskelige anstrengelser? 4 Dere
som har måtte lide så mye for troen. Det har vel ikke vært til
ingen nytte? Vil dere virkelig kaste vrak på alt sammen? 5
Jeg spør igjen: Når Gud gir dere sin Ånd og utfører mirakler
hos dere, er det på grunn av at dere har lykkes med å holde
hele Moseloven eller er det fordi dere tror budskapet dere
har fått høre? 6 Tenk på hvordan det var med Abraham:"Han
trodde på Gud, og derfor ble han regnet som skyldfri innfor
ham." 7 Dere må forstå, at det er de som tror som er ekte
barn av Abraham. 8 Gud har hele tiden forutsagt i Skriften at
han en dag ville gjøre alle folk skyldfri innfor ham gjennom
troen. Han lot Abraham få innsikt i disse glade nyhetene
allerede i forveien. Han sa:"Gjennom deg skal alle verdens
folk få del i mine goder." 9 Derfor får alle som tror på Kristus,
del i Guds godhet, akkurat som Abraham fikk del i hans
godhet da han trodde. 10 De som stoler på at de blir skyldfri
innfor Gud gjennom å forsøke å holde hele Moseloven,
de vil bli rammet av Guds dom. Det står i Skriften:"Den
som ikke holder alle budene som er skrevet i Guds lov, vil
bli rammet av Guds dom." 11 At ingen mennesker kan bli
skyldfri innfor Gud gjennom å holde loven er helt innlysende
etter som det står i Skriften:"Den som tror, han blir skyldfri
for Gud og får leve." 12 Loven bygger ikke på tro, men på
at alle budene blir holdt. Det står i Skriften:"Hver den som
holder alle budene, skal få liv gjennom loven." 13 Kristus har
kjøpt oss fri fra den dommen som rammer alle som ikke
holder hele loven. Det gjorde han ved selv å ta straffen
vår på seg. Da han døde på korset, ble han rammet av
Guds dom. Det står i Skriften:"Den som er hengt opp på
et kors, er rammet av Guds dom." 14 Gjennom det som
Jesus Kristus gjorde for oss, vil alle folk få del i det gode
som Gud har lovet Abraham. Når vi derfor tror på Kristus, får
vi del i Guds Ånd, akkurat som Gud lovet for lenge siden. 15
Kjære søsken, la meg forsøke å forklare med et bilde fra
dagliglivet: Dersom et menneske skriver sitt testamente,
da kan ingen etterpå endre det eller legge noe til etter at
testamentet er gyldig. 16 På samme måten er det med det
løfte Gud ga Abraham og hans avkom. Legg merke til at
det ikke står flertall,"hans etterkommere", som det ville ha
gjort dersom det gjaldt mange. Nei, det står entall,"hans
avkom", som siktet til en enkelt person, og det var Kristus.
17 Det jeg vil si, er dette: Guds testamente, det løfte han

ga Abraham, kan ikke bli endret eller erklært ugyldig av
Moseloven som han ga til Israels folk 430 år seinere. 18
Dersom de kunne få del i den arven Gud lovet Abraham
gjennom å være lydig mot hele Moseloven, da ville det jo
ikke lenger være på grunn av det løftet de fikk i arven. Men
nå har Gud bestemt at arven fra Abraham skulle være en fri
gave, som de får på grunn av Guds løfte. 19 Hvilken nytte
har vi av Moseloven? Jo, den var et tillegg som skulle vise
menneskene at de ikke følger Guds vilje. Loven skulle gjelde
til Kristus kom, han som var"avkom" og hadde fått Guds
løfte. Det var også en annen forskjell mellom loven og løftet.
Moseloven var en pakt som ble inngått mellom Gud og hele
Israels folk. Derfor trengtes det en mellommann. Moses fikk
ta imot loven fra engler og ga den videre til folket. Da Gud
ga løftet sitt til Abraham, gjorde han det direkte. 21 Finnes
det da en konflikt mellom Guds lov og Guds løfter? Nei,
naturligvis ikke! Dersom vi kunne ha fått evig liv gjennom det
å følge Moseloven, da hadde den virkelig vært veien til å
bli skyldfri innfor Gud. Men Gud har erklært i Skriften at vi
mennesker er fanger under synden. Derfor finnes det bare
en måte å få del i den arven som Gud har lovet oss, og det
er ved å tro på Jesus Kristus. 23 Inntil vi fikk muligheten til å
tro, disiplinerte Moseloven oss og holdt oss i et autoritært
grep. Ja, den styrte oss helt til den dagen vi begynte å tro på
Kristus. 24 Eller for å si det på en annen måte: Moseloven
tok hånd om oss og veiledet oss inntil Kristus kom, og vi da
kunne bli skyldfri innfor Gud ved troen på ham. 25 Da vi nå
har fått muligheten til å tro på Kristus, behøver vi ikke lenger
loven som holder sitt grep om oss. 26 Alle dere som tror på
Jesus Kristus og lever i fellesskap med ham, er Guds barn.
27 Dersom dere er døpt til fellesskap med Kristus, har dere
blitt lik Kristus. 28 Derfor spiller det ikke lenger noen rolle om
dere er jøder eller ikke er jøder, om dere er slaver eller frie,
om dere er menn eller kvinner. Alle som lever i fellesskap
med Jesus Kristus, er likeverdige for ham. 29 Dersom dere
tilhører Kristus, er dere også etterkommere av Abraham og
får arve alt det gode som Gud lovet ham.

**4** La meg gjennom et nytt bilde forklare dette: Dersom
sønnen skal arve sin fars formue den dagen han blir
myndig, da er det ingen forskjell mellom ham og en slave
fram til dagen da sønnen er myndig. Slik er det til tross for
at han egentlig eier alt. 2 Sønnen må rette seg etter sin
formynder og forvalter, helt til han har oppnådd den alderen
faren hans hadde bestemt. 3 Slik var det også for oss før
Kristus kom. Vi var slaver under denne verdens onde makter.
4 Men da tiden kom som Gud hadde bestemt, sendte han
sin sønn. Han ble født av en kvinne og var selv nødt til
å være lydig mot Moseloven. 5 Sønnen kom for å kjøpe
oss fri fra vårt slaveri under Moseloven, slik at vi kunne bli
Guds egne barn. 6 Etter som vi som tror er Guds barn, har
han gitt oss sin sønns Ånd, som roper i oss til Gud:"Far,
min Far i himmelen". 7 Den som har Guds Ånd, er altså
ikke lenger slave, men Guds barn. Som Guds barn skal vi
også få arve alt det gode som finnes hos ham. 8 Før dere
galatere kjente Gud, var dere slaver under makter som dere
trodde var guder. 9 Hvordan kan dere da, etter at dere har
lært Gud å kjenne, eller rettere sagt, etter at Gud har lært
dere å kjenne, på nytt vende tilbake og bli slaver under
denne verdens svake og ynkelige makter? 10 Dere forsøker
å tilfredsstille Gud gjennom det å følge en mengde regler om
forskjellige dager, måneder, høytider og år. 11 Jeg er urolig
for dere. Har mitt arbeid blant dere vært bortkastet? 12 Jeg
henstiller til dere, kjære søsken, å leve i samme frihet som
jeg gjør. Jeg har jo blitt som dere som ikke er jøder, fri fra
Moseloven. Husk på hvordan det var da jeg først kom til
dere. Da behandlet dere meg aldri dårlig. 13 Dere vet at
det var på grunn av sykdom jeg første gangen kom til byen
deres og fikk fortelle det glade budskapet om Jesus. 14 Til
tross for at min fysiske svakhet kunne ha fristet dere til å
se ned på meg, hånte dere meg ikke eller støtte meg bort.
Nei, dere hilste meg velkommen som om jeg hadde vært en
engel fra Gud, eller til og med Jesus Kristus selv. 15 Dere var
så lykkelige og glade. Hvor er gleden deres nå? Jeg vet at
dere på den tiden ville ha gjort hva som helst for meg. Dere
ville ha revet ut øynene deres og gitt meg om det hadde vært
mulig. 16 Men nå virker det som om jeg har blitt en fiende,
etter som jeg sier dere sannheten! 17 Disse personene som
sprer falske budskap, gjør det ikke for at dere skal ha det
godt. De forsøker bare å få dere bort fra meg, slik at dere
skal bli deres tilhengere i stedet. 18 Visst nok er hengivenhet
vel og bra, bare den gjelder en god sak, slik som å være
hengivne til det gode budskapet også når jeg ikke er hos
dere. 19 Hør, mine kjære barn, det ser ut som om jeg enda
en gang må gå gjennom den smertefulle prosessen med å
føde dere fram til et liv sammen med Kristus. 20 Jeg skulle
ønske at jeg var hos dere nå, slik at jeg kunne tale på en
måte som nådde inn i hjertene deres. Jeg vet virkelig ikke
hva jeg skal gjøre med dere. 21 Lytt til meg, dere som vil
være lydige mot Moseloven. Vet dere egentlig hva Moses
har skrevet? 22 Det står at Abraham hadde to sønner, den
ene fikk han med sin slavekvinne Hagar og den andre med
kona si Sara, som var en fri kvinne. 23 Slavekvinnen sin
første sønn ble født i tråd med naturens lover, men den frie
kvinnen sin første sønn ble født som et resultat av Guds

løfte. 24 Fortellingen om disse to kvinnene har en dypere
mening. De representerer to forskjellige pakter som Gud har
inngått med menneskene. Den første pakten er den som ble
inngått på fjellet Sinai, der Gud ga Israels folk loven. Den er
representert ved slavekvinnen Hagar. Alle som blir født i
den pakten, blir slaver. 25 Dette fjellet, Sinai i Arabia, er et
symbol for det nåværende Jerusalem, sentrum og hovedstad
for alle jøder som lever i slaveri under Moseloven. 26 Men
Sara, den frie kvinnen, representerer den andre pakten.
Hun er et symbol for det nye Jerusalem, det som finnes i
himmelen. Alle vi som tilhører Kristus, lever i frihet og har
Sara til mor, hun som før ikke kunne få barn. 27 Det er derfor
det står i Skriften:"Vær glad, du kvinne som ikke kan få barn.
Juble av glede, du som aldri har kjent noen veer og født
fram noe barn. Den ensomme kvinnen får mange barn, flere
enn den kvinnen som har mann." 28 Dere, kjære søsken, er
altså de barna som Gud lovet Abraham, akkurat slik Isak
var det. 29 Derfor blir vi forfulgt i dag, på samme måten
som Isak ble: Han var født på en overnaturlig måte og ble
forfulgt av slavekvinnens første sønn. Vi er født av Guds
Ånd og blir forfulgt av dem som er slaver under Moseloven.
30 Finnes det da noen løsning i Skriften på dette problemet?
Jo, det står:"Driv bort slavekvinnen og sønnen hennes, for
slavekvinnen sin første sønn skal ikke få dele arven sammen
med den frie kvinnens første sønn." 31 Altså, mine kjære
søsken, vi er ikke født til å leve i slaveri, men til å leve i
frihet.

**5** Kristus har satt oss fri fra vårt slaveri, slik at vi for all
framtid kan leve i friheten. Hold derfor fast ved troen, og
la ingen tvinge dere til å bli slaver under Moseloven. 2 Lytt
på meg, Paulus, for jeg vet hva jeg snakker om: Dersom
dere troende menn lar dere omskjære for å bli skyldfri innfor
Gud, da har dere ingen nytte av at Kristus døde for å ta
straffen deres på seg. 3 Ja, jeg sier det en gang til: Den
av dere som forsøker å bli skyldfri innfor Gud ved å la seg
omskjære og bli som jødene, han må også være lydig mot
alle de andre budene i Moseloven. 4 Men om dere vil bli
skyldfri innfor Gud ved å være lydig mot Moseloven, da har
dere ikke lenger noe fellesskap med Kristus. Dere har takket
nei til det tilbudet om tilgivelse som Gud i sin godhet ga
dere. 5 Hans Ånd har jo gitt oss det sikre håpet at vi en dag
skal stå skyldfri innfor Gud ved troen på Kristus. 6 Når vi
lever i fellesskap med Kristus, spiller det derfor ingen rolle
for en mann om han er omskåret eller ikke. Det eneste som
betyr noe, er troen på Kristus som får oss til å elske våre
medmennesker. 7 Dere begynte med å følge det sanne
budskapet om Jesus Kristus og løp i god fart mot målet.
Hvem er det nå som har stilt seg i veien slik at dere ikke
lenger følger det sanne budskapet? 8 Det er i alle fall ikke
Gud, han som innbød dere til å tilhøre ham. 9 Pass dere
for denne falske undervisningen, for den sprer seg som
gjæren i en deig. 10 Jeg stoler på at Herren Jesus skal
få dere til å tenke på samme måten som jeg gjør når det
gjelder disse tingene. Den som forsøker å bedra dere og
føre dere bort fra det sanne budskapet, skal bli rammet av
Guds dom, hvem det en skulle være. 11 Noen personer
påstår, kjære søsken, at jeg oppfordrer alle troende menn
til å la seg omskjære og bli som jødene. Men dersom jeg
fortsatt holdt fast ved denne jødiske skikken, hvorfor blir
jeg da hele tiden forfulgt? Da trengte jo ikke jødene forarge
seg på budskapet om at Kristus døde på korset for vår
skyld. 12 Nei, jeg ønsker at de som skaper uro blant dere,
skal skjære av seg så mye at de blir kastrert. 13 Kjære
søsken, dere er innbudt til å leve i frihet og slipper å følge
Moseloven. Men utnytt på ingen måte friheten til å følge
deres gamle menneskelige natur, men hjelp hverandre og
vis hverandre kjærlighet. 14 Dere må følge det budet som
sammenfatter hele loven:"Du skal elske dine medmennesker
som deg selv." 15 Om dere i stedet sårer og gjør hverandre
ondt, da er risikoen stor for at dere skader hverandres tro.
16 Jeg oppfordrer dere derfor til å la Guds Ånd lede dere,
slik at dere ikke gir etter for de begjær som finnes i den
menneskelige naturen. 17 Deres menneskelige natur vil få
dere til å gjøre det som er ondt, mens Guds Ånd vil få dere
til å gjøre det som er godt. Det er en strid som stadig pågår i
dere, og som hindrer dere i å gjøre det dere vil. 18 Men
dersom Guds Ånd får lede dere, er dere ikke lenger slaver
under syndens lov som finnes i deres gamle natur. 19 Hvilket
resultat det blir om dere lar den menneskelige naturen styre,
det vet vi alle: Seksuell løssluppenhet, umoral og grenseløse
orgier. 20 Videre ser vi avgudsdyrkelse, magi, okkultisme,
hat, fiendskap, misunnelse, raseriutbrudd, egoisme, strid,
intriger og falsk lære. 21 Det blir maktkamp, fylleri, ville fester
og mye annet. La meg advare dere enda en gang: Den
som lever i dette uføret, får ikke tilhøre Guds eget folk. 22
Når Guds Ånd får lede oss, blir følgene at vi elsker våre
medmennesker, vi fylles av glede, fred og tålmodighet. Vi blir
vennlige, gode mot hverandre og pålitelige. 23 Vi behandler
andre med mildhet og viser selvbeherskelse. Det er nettopp
dette som er summen i Moseloven. 24 De som tilhører Jesus
Kristus, har spikret sitt gamle ego, med alle sine begjær
og onde lyster, til Kristi kors. 25 Dersom Guds Ånd har gitt
oss livet, skal vi også la Guds Ånd lede oss. 26 Pass på at

dere aldri er arrogante, går med misunnelse eller provoserer hverandre.

**6** Kjære søsken, om likevel noen synder mot Gud, da skal dere som blir styrt av Guds Ånd, hjelpe den personen til å få et godt forhold til Gud. Gjør det uten å fremheve dere selv, og pass på at dere ikke selv faller for samme fristelse. **2** Støtt andre på de områdene der de er svake, for da lyder dere den kjærlighetens lov som Kristus har gitt oss. **3** Den som innbiller seg at han er bedre enn andre, til tross for at han selv har en masse svakheter, han lurer bare seg selv. **4** Hver og en må tenke gjennom sine egne handlinger, og ikke sammenligne seg med andre. Vær ikke stolte over dere selv, bare fordi andre kanskje er et hakk verre. **5** Hver og en er ansvarlig for sine egne handlinger for Gud. **6** Den som blir undervist om Guds budskap, har ansvaret for å dele med den som underviser. **7** Ikke bedra dere selv! Det er ikke mulig å bedra Gud. Det et menneske sår, får det også høste. **8** Dersom vi lar den menneskelige naturen styre handlingene våre, får vi til slutt høste evig ødeleggelse. Men dersom vi lar Guds Ånd styre handlingene våre, skal Ånden en dag la oss få høste evig liv. **(aiōnios g166)** **9** La oss ikke bli trette av å gjøre det som er godt. Bare dersom vi ikke gir opp, vil vi nyte godt av det evige livet når den tiden kommer som Gud har bestemt. **10** Ta derfor vare på hver anledning til å gjøre godt mot andre mennesker, og spesielt mot dem som tror på Kristus. **11** For riktig å understreke det jeg vil ha sagt, skriver jeg med egne hender og store bokstaver: **12** De personene som forsøker å tvinge troende menn til å la seg omskjære, gjør det bare for å holde seg til venns med jødene. De vil unngå å bli forfulgt for sin tro på at Kristus døde på korset. **13** Disse som påstår at alle troende menn må bli omskåret, er ikke selv lydige mot hele Moseloven. De vil bare at dere skal la dere omskjære, slik at de kan rose seg over å ha gjort dere til jøder. **14** Men det eneste jeg vil rose meg over, er at vår Herre Jesus Kristus døde på korset for vår skyld. På grunn av hans død har denne onde verden ikke lenger noen makt over meg, etter som mitt gamle ego ble spikret fast på korset sammen med ham. **15** Om en troende mann er omskåret eller ikke spiller ingen rolle. Det handler i stedet om at Kristus må forvandle hele mennesket og gjøre det til en ny skikkelse. **16** Jeg ber om at Gud skal ha omsorg for dere som vil leve etter dette prinsippet og fylle dere med sin fred. Dere er Guds eget folk, det virkelige Israel. **17** Gi meg nå ikke flere bekymringer når det gjelder dette spørsmålet, for det er jeg som har måtte lide for Jesus, og det er jeg som tilhører ham, ikke disse personene som vil forvirre dere. **18** Med ønsker om at vår Herre Jesus Kristus i sin godhet og kjærlighet skal beskytte dere, kjære søsken. Ja, det er min bønn!

# Efeserne

**1** Hilsen fra Paulus, som ved Guds vilje er utsending for
Jesus Kristus. Til alle i Efesos som tilhører Gud og trofast
lever i fellesskap med Kristus. **2** Jeg ber at Gud, vår Far, og
Herren Jesus Kristus vil vise dere godhet og fylle dere med
fred. **3** La oss hylle Gud, han som er Far til vår Herre Jesus
Kristus. Gud har ved sin Ånd gitt oss all godhet på grunn
av vårt fellesskap med Kristus. **4** Allerede før verden ble
skapt, hadde Gud i sin kjærlighet bestemt at den som lever i
fellesskap med hans Sønn, skal få tilhøre ham og en dag
stige fram for Gud uten skyld. **5** Hele tiden var planen at vi
skulle bli hans barn gjennom det Jesus Kristus gjorde for
oss. Ja, dette var hans vilje, og han gledet seg til dagen det
skulle skje! **6** Så la oss hylle Gud for den fantastiske nåden
han har vist oss ved at vi tilhører hans elskede Sønn. **7** Ja,
han viste oss en uendelig nåde da han lot Sønnen ofre sitt
blod. Gjennom dette har vi blitt kjøpt fri fra vårt slaveri og
har fått tilgivelse for syndene våre. **8** I sin overstrømmende
godhet ga Gud oss visdom og forstand. **9** Han avslørte
nemlig sin hemmelige plan for oss, den planen som han
hadde gjort klar allerede i tidenes begynnelse. **10** Den gikk
ut på at Gud, da den rette tiden var kommet, ville la Kristus
bli høvding over hele skaperverket, over alle ting som finnes
både i himmelen og på jorden. **11** Etter som vi nå lever i
fellesskap med Kristus, skal vi også få arve alt det gode som
finnes hos Gud. Dette er i tråd med den planen som han
utformet. Alt det Gud tenker ut, blir som han vil. **12** Hans
hensikt med alt dette var at vi jøder, som var de første til å
håpe på Kristus, skulle hylle og ære Gud. **13** Men nå har
også dere som ikke er jøder, fått høre budskapet om Jesus,
det sanne budskapet som kan frelse dere. Og etter som
dere tror på Kristus og lever i fellesskap med ham, har Gud
også gitt dere sin Hellige Ånd som et tegn på at dere tilhører
ham. Dette er helt i trå med det han lovet for lenge siden. **14**
Guds Ånd er garantien for at Gud virkelig skal la oss arve
alt det gode som finnes hos ham, den dagen han setter
oss fri, vi som er hans eget folk. Dette er enda en grunn til
å hylle og ære Gud. **15** Helt siden jeg fikk høre om troen
deres på Herren Jesus og om den kjærlighet dere viser alle
de troende, **16** har jeg stadig takket Gud når jeg ber for
dere. **17** Jeg ber at Gud, vår Herre Jesu Kristi mektige og
vidunderlige Far i himmelen, skal la sin Ånd gi dere visdom
og forstand, slik at dere dag for dag lærer Gud bedre å
kjenne. **18** Jeg ber også at dere skal innse hvilken fantastisk
framtid Gud har tilbydd oss. Han har nemlig bestemt at
vi som tilhører ham, skal få arve alle de store og herlige
rikdommene som finnes hos ham. **19** Jeg ber om at dere må
forstå hvor utrolig sterk den kraften er som han lar virke i
oss. Det er den samme mektige kraften **20** som han lot virke
i Kristus, da han vakte ham opp fra de døde og satte ham
på sin høyre side i himmelen for at han skulle regjere med
ham. **21** Kristus regjerer nå over alle myndigheter, makter,
krefter og kraftfulle engler. Ja, han står over alle ting som
finnes både i denne verden og i den kommende. **(aiōn g165)**
**22** Gud har gitt Kristus makt over alle ting. Han som har fått
makten over hele universet, har også blitt leder og hode for
menigheten. **23** Menigheten er kroppen hans, og gjennom
den er Kristus fullt og helt til stede hos menneskene, han
som fyller alt i alle i himmelen og på jorden.

**2** Det var en tid da dere var åndelig døde på grunn av deres
ulydighet og synder. **2** Dere levde på samme vis som alle
andre her i verden. Dere syndet og fulgte Satan, høvdingen
over de onde åndene. Han er den åndemakt som nå hersker
i dem som nekter å være lydige mot Gud. **(aiōn g165)** **3** På
den måten levde vi alle tidligere. Vi fulgte våre menneskelige
impulser og lot begjæret i kroppen og våre egne tanker styre
oss. Ja, på grunn av vår menneskelige natur var vi på vei til
å bli rammet av Guds dom akkurat som alle andre. **4** Men
vår kjærlige Gud viste sin store medfølelse med oss. Til tross
for at vi var åndelig døde på grunn av vår ulydighet, elsket
han oss så høyt, at han gjorde oss levende med Kristus. Ja,
det er bare på grunn av at Gud viste oss nåde at vi er frelst.
**6** Han har vakt oss opp fra de døde sammen med Kristus og
har gitt oss plass i himmelen, etter som vi lever i fellesskap
med Jesus Kristus. **7** På grunn av dette fellesskapet vil Gud
i all evighet vise oss sin uendelig store kjærlighet og godhet.
**(aiōn g165)** **8** Dere er altså frelst fordi Gud i sin godhet tilga
dere på grunn av troen på Kristus. Frelsen er en gave fra
Gud og har ikke noe å gjøre med dere selv. **9** Den er ikke en
belønning for gode gjerninger, og derfor kan heller ingen
skryte over sin frelse. **10** Det er Gud selv som har gjort oss
til det vi er. Gjennom vårt fellesskap med Jesus Kristus har
han forandret oss til nye personer, som er beredt til å gjøre
gode gjerninger som Gud fra begynnelsen planla at vi som
tilhører ham skulle være opptatt av. **11** Husk derfor på hvilken
håpløs situasjon dere befant dere i, før dere lærte Kristus å
kjenne. Etter som dere tilhører folkeslag som ikke regnes
som jøder, kalte jødene dere for"dem som ikke er omskåret".
Jødene var stolte over sin seremoni med å omskjære alle
gutter, selv om denne seremonien aldri kunne forvandle
hjertene på noen. **12** På den tiden tilhørte dere ikke Guds
eget folk. Den pakten Gud hadde inngått med Israels folk,

gjaldt ikke dere, og dere hadde ingen del i de løftene han
hadde gitt. Nei, dere hadde ikke noe håp om frelse, og dere
levde uten Gud her i verden. 13 Men nå får dere, som en
gang var langt borte fra Gud, tilhøre hans eget folk takket
være fellesskapet med Jesus Kristus, han som ofret sitt blod
for dere. 14 Kristus har nemlig stiftet fred mellom jødene, og
dere som ikke er jøder, ved å gjøre oss til ett folk. Gjennom
det å dø for oss, rev han ned den muren av fiendskap som
reiste seg mellom oss. 15 Ja, han døde på korset for oss
og tok straffen vår på seg. Ved dette ble Moseloven med
alle sine bud og forskrifter ikke lenger veien til frelse. Hans
mål var å stifte fred mellom jøder, og de som ikke er jøder,
gjennom det å forene dem med seg selv og skape et nytt
menneske, en ny kropp, som er menigheten. Når vi nå er
lemmer på den samme kroppen, har fiendskapet mellom
oss forsvunnet, etter som vi alle er forsonet med Gud og er
vennene hans. 17 Kristus kom med det glade budskapet om
fred for dere som var langt borte fra Gud, og fred for oss som
er jøder og kjente Gud. 18 Nå kan vi alle, både jøder og de
som ikke er jøder, komme fram for Gud, vår Far, ved hjelp av
en og samme Ånd, på grunn av det som Kristus har gjort for
oss. 19 Altså er dere ikke lenger gjester og fremmede. Nei,
dere får være Guds eget folk sammen med alle som tilhører
Gud. Dere er medlemmer i Guds store familie. 20 Sammen
er vi, billedlig talt, et hus som er bygget på ett og samme
fundament. Denne grunnvollen er undervisningen som Jesu
utsendinger har formidlet, og budskapet som profetene bar
fram fra Gud. Huset blir holdt oppe av Jesus Kristus selv.
21 Det er Kristus som sammenføyer hele huset, slik at det
reiser seg som et hellig tempel for Herren Gud. Mursteinene
er alle vi som lever i fellesskap med Herren. 22 Ja, gjennom
det som Jesus gjorde, kan også dere bli en del av denne
bygningen der Guds Ånd bor.

**3** Derfor ber jeg stadig for dere, jeg, Paulus, som tjener
Kristus og sitter i fengsel på grunn av oppdraget mitt for
dere som ikke er jøder. 2 Dere har sikkert allerede hørt
hvordan Gud ga meg dette oppdraget med å fortelle om
kjærligheten han vil vise alle folk. 3 Gud avslørte denne
hemmeligheten for meg gjennom det å vise planen som jeg
nevnte før. 4 Dersom dere leser det jeg har skrevet, kommer
dere til å forstå at jeg kjenner til Guds hemmelige plan, den
som Kristus nå har gjennomført. 5 Gud avslørte ikke planen
sin for tidligere generasjoner, men nå har han ved sin Ånd
vist den for sine hellige utsendinger og profeter, disse som
forkynner budskapet hans. 6 Dette er hemmeligheten: De
folkeslagene som ikke er jøder, har den samme rett som
jødene til en dag å arve alt det gode som finnes hos Gud.
Alle som tror på det glade budskapet om Jesus og lever i
fellesskap med ham, tilhører den samme kroppen, det vil si
menigheten. De har del i løftene som Gud ga til jødene. 7
Det var dette glade budskapet Gud i sin godhet ga meg i
oppdrag å spre i verden da han på en drastisk måte forandret
livet mitt. 8 Ja, tenk at Gud ville bruke meg, jeg som var den
største synderen av alle dem som nå tilhører Gud. Han ga
meg forretten å oppsøke folk som ikke er jøder og spre det
glade budskapet om den ufattelige rikdommen som finnes
hos Kristus. 9 Jeg skulle avsløre Guds hemmelige plan
for alle folk, den planen som har vært skjult hos Gud helt
siden han skapte verden. (aiōn g165) 10 Hensikten med dette
var at maktene og myndighetene i universet, når de nå ser
menigheten, skulle forstå Guds visdom uttrykt på ulike måter.
11 Ja, dette har vært Guds plan helt fra tidenes begynnelse,
og den blir til virkelighet gjennom det som Jesus Kristus, vår
Herre, gjorde for oss. (aiōn g165) 12 Den som tror på Kristus
og lever i fellesskap med ham kan uten frykt komme til Gud
og være sikker på å bli tatt imot. 13 Vær ikke lei dere for det
jeg må gå i gjennom for deres skyld, for mine lidelser fører til
at dere en dag får del i Guds herlighet. 14 Når jeg tenker på
denne fantastiske planen, faller jeg på kne og tilber Gud, vår
Far. 15 Gud som er Far og Skaper til alt i himmelen og på
jorden. 16 Jeg ber at Gud, han som er så rik på herlighet,
skal la sin Ånd gi dere kraft og indre styrke. 17 Ja, jeg ber at
dere skal tro på Kristus av hele hjertet. Hold fast ved den
kjærligheten han har vist dere, og hent kraft fra den. 18 Da
skal dere sammen med alle som tilhører Gud, forstå den
uendelige kjærligheten som finnes hos Kristus: Hvor lang og
bred, høy og dyp denne kjærligheten er. 19 Ja, dere skal
lære å kjenne kjærligheten hans, som er større enn vi noen
gang kan fatte. Gjennom dette skal dere bli mer og mer lik
Gud. 20 La oss derfor ære Gud, som virker i oss med sin
kraft og kan gjøre langt mer enn vi noen gang kan be om
eller forestille oss. 21 Ja, han skal bli æret av menigheten, i
alle generasjoner og i all evighet, på grunn av det Jesus
Kristus gjorde for oss. (aiōn g165)

**4** Derfor vil jeg som ble kastet i fengsel fordi jeg spredde
budskapet om Herren Jesus, oppfordre dere til å leve
på en måte som er verdig dem som er innbudt til å være
Guds barn. 2 Innse at dere trenger hverandre, og møt
hverandre med mildhet og tålmodighet. Elsk hverandre og
ha overbærenhet med hverandre sine feil. 3 Pass på at dere
lever i fred med hverandre, slik at dere kan beholde den
enheten som Guds Ånd har gitt dere. 4 Vi er alle lemmer på

den samme kroppen, og vi har fått den samme Ånden. Alle
har vi blitt tilbudt det samme håpet om til slutt å bli frelst for
evig. 5 Det finnes bare en Herre, en tro og en dåp. 6 Det
finnes bare en Gud, som er Far til oss alle, står over oss
alle, virker gjennom oss alle og bor i oss alle. 7 Kristus har i
sin godhet også gitt hver og en av oss evner til å utføre
definerte oppgaver. 8 Derfor står det i Skriften:"Han steg opp
i det høye, han tok fanger, og han ga menneskene gaver." 9
Legg merke til at det står"han steg opp". Det må bety at han
først hadde kommet ned til jorden. 10 Og han som kom ned,
er også den som steg opp til Gud i himmelen for å fylle hele
universet med sin nærhet. 11 Dette er de evnene og gavene
han ga oss: Noen ble utsendinger som skulle grunnlegge
menigheter på nye steder. Andre ble profeter som fikk evner
til å holde fram budskapet fra Gud. Noen skulle spre de
glade nyhetene om Jesus. Andre igjen skulle bli ledere for
menighetene og undervise. 12 Alle disse har et ansvar for
å utruste de troende, slik at de i sin tur kan tjene Kristus
og bygge opp kroppen hans som er menigheten. 13 Målet
er at vi alle skal være samstemte i vår tro og kunnskap
om Guds sønn, slik at vi blir fullt voksne og lik Kristus i
vår tillit til Gud. 14 Da vil vi ikke lenger være barnslige og
umodne med en stadig vaklende og usikker tro. Ingen vil
lenger kunne bedra oss med falsk lære og fantasifulle løgner
som blir presentert som sannhet. 15 Nei, da vil vi holde fast
ved det sanne budskapet om Jesus Kristus, og bli fylt av
kjærlighet. Ja, for hver dag som går, vil vi bli mer og mer like
Kristus, han som er leder og hode for kroppen sin, det vil si
menigheten. 16 Det er han som føyer hele kroppen sammen
til en enhet og holder den samlet ved hjelp av lederne den
har valgt. Gjennom det at hvert lem i kroppen bidrar med
den oppgaven Gud har gitt den, vokser hele kroppen og blir
bygget opp til en enhet der alle elsker hverandre. 17 På
oppdrag fra Herren Jesus vil jeg oppfordre dere: Lev ikke
lenger som de som ikke kjenner Gud. Tankene deres er
forvirret. 18 Sinnet deres er fylte av et åndelig mørke. De har
ingen del i det livet som Gud gir, for de vet ikke noe om
Gud, og vil heller ikke vite noe. 19 Uten skam kaster de seg
ut i et vilt og umoralsk liv, og kan ikke få nok av all slags
skammelige handlinger. 20 Dere som har lært Jesus Kristus
å kjenne, har fått et annet livssyn og en annen atferd. 21
Dere har fått høre budskapet om ham, og har gjennom det
fått greie på hva fellesskapet med Kristus betyr for dere. 22
Derfor må dere slutte å leve som dere gjorde før. Dere må
kaste fra dere det gamle ego som om det skulle være skitne
klær. Deres gamle ego var dømt til evig undergang og fylt av
begjær som lokket dere til å synde. 23 Dere må tenke på en
nye måte. Et nytt forhold til Gud. 24 Dere skal ta på dere
nye, rene klær, en ny fysisk natur, som er skapt for å ligne
Gud. Da vil dere gjøre det som er rett og leve fullt og helt for
Gud, slik som det sanne budskapet lærer dere. 25 Lyv ikke
lenger, men vær ærlige mot hverandre. Vi hører jo sammen,
som lemmer i den samme kroppen. 26 Dersom dere blir
sinte på hverandre, ta dere da i vare så dere ikke synder.
Pass på å forsone dere med hverandre og bli venner før
dagens slutt. 27 La ikke djevelen få sjanse til å friste dere til
å synde. 28 Den som er tyv, må slutte å stjele. I stedet må
han begynne å arbeide og gjøre rett og skjel for seg. Da kan
han også dele med dem som lider nød. 29 Ikke snakk på en
slik måte at dere sårer og gjør andre lei seg. Forsøk heller å
oppmuntre andre og styrke troen deres når det trengs, slik at
de som hører får nytte av det dere sier. 30 Gjør ikke Guds
Hellige Ånd sorg ved den måten dere handler på. Husk på at
Ånden er tegnet på at dere tilhører Gud og en dag vil bli satt
fri for evig. 31 Slutt med all bitterhet, sinne og raserianfall.
Dere skal ikke forulempe og såre hverandre med harde ord.
Vær ikke ondskapsfulle. 32 Pass på at dere er gode og
kjærlige mot hverandre. Tilgi hverandre, akkurat som Gud
har tilgitt dere på grunn av det Kristus har gjort for oss.

**5** Altså skal dere handle på samme måten som Gud og tilgi
hverandre, etter som dere er hans elskede barn. 2 Elsk
hverandre og la Kristus være ideal for dere. Han elsket oss
så høyt at han ga sitt eget liv for å sette oss fri fra synden.
Denne gaven var et offer som gledet Gud. 3 Blant dere må
det aldri forekomme seksuell løssluppenhet og annen umoral
eller griskhet. Tenk på at dere tilhører Gud! 4 Pornografiske
historier, dumt prat og ondskapsfull spøk passer ikke blant
dere. Takk i stedet Gud når dere er sammen. 5 En ting må
dere ha klart for dere: Ingen som lar seg bruke til seksuell
løssluppenhet og annen umoral eller griskhet, får del i Kristus
og plass blant Guds eget folk. Den slags er å tilbe avguder.
6 La dere ikke bli lurt av de som sier at disse handlingene
ikke er synd, for Gud kommer til å dømme alle som ikke
lyder ham. 7 Delta aldri i det som disse personene hengir
seg til. 8 Før levde dere i åndelig mørke, men nå lever dere i
lyset, i fellesskap med Herren Jesus. La derfor livet deres
vise at dere tilhører lyset. 9 Dersom lyset får forvandle dere,
da kommer dere til å gjøre det som er godt. Dere vil holde
dere til sannheten i tråd med Guds vilje. 10 Spør alltid om
hva Gud vil at dere skal gjøre. 11 De som lever i åndelig
mørke, gjør det som er ondt. Ha derfor ikke noe med deres
onde og meningsløse gjerninger å gjøre, men avslør heller
ondskapen. 12 Det som disse personene har for seg i det

skjulte, er så skammelig at vi ikke en gang vil snakke høyt
om det. 13 Når lyset faller på synden, vil den bli avslørt. 14
Lyset avdekker alt. Derfor bruker vi å appellere, og si:"Våkn
opp du som sover, stå opp fra de døde, så skal Kristus
inspirere deg til å leve i lyset." 15 Vær nøye med hvordan
dere lever. Lev ikke som dumme fjols, men som kloke og
ansvarlige. 16 Ta være på mulighetene dere får til å gjøre
godt. Tiden vi lever i er ond. 17 Gjør ikke noe tankeløst,
men forsøk å forstå hva Herren Jesus vil. 18 Drikk dere ikke
fulle på alkohol, for det leder til et vilt og umoralsk liv. La
dere i stedet bli fylt av Guds Ånd. 19 Oppmuntre hverandre
gjennom å synge lovsanger til Herren Jesus. Ja, syng både
nye og gamle sanger til hans ære. Syng og spill av hele
hjertet! 20 Takk alltid Gud, vår Far, for alt som Herren Jesus
Kristus har gjort for oss. 21 Begge parter i et ekteskap må
sette den andre over seg selv. På denne måten ærer dere
Jesus Kristus. 22 Dere kvinner som er gift, må sette mannen
deres over dere selv på samme måten som dere setter
Herren Jesus først i livet. 23 Mannen skal være en leder for
sin kone, på samme måten som Kristus er leder og hode for
kroppen sin, som er menigheten. Husk på at Kristus ble
leder gjennom det å frelse alle som tilhører hans kropp.
24 På samme måten som menigheten setter Kristus først,
må en gift kvinne sette mannen sin over seg selv. 25 Dere
menn som er gift, må på den andre siden vise kona like mye
kjærlighet og omsorg som Kristus viste menigheten. Kristus
ga til og med sitt liv for menigheten. 26 Det gjorde han for at
den ved budskapet om ham kunne bli vasket ren og tilhøre
Gud. 27 Han ville la menigheten stå fram for Gud full av
herlighet, og uten den minste flekk eller rynke, helt uten synd
og feil. 28 På samme måten må en mann elske sin kone
som om hun skulle være hans egen kropp. Den som elsker
sin kone, elsker med andre ord seg selv. 29 Ingen hater
sin egen kropp, men tar hånd om den og gir den det den
trenger. På samme måten tar Kristus hånd om kroppen sin,
som er menigheten. På den kroppen er vi alle forskjellige
lemmer. 31 Det står i Skriften:"Derfor skal en mann forlate
foreldrene sine og holde seg til kona si, slik at de to blir ett."
32 Det ligger en stor hemmelighet i dette sitatet fra Skriften.
Helt i tråd med min mening er dette et bilde på forholdet
mellom Kristus og menigheten. 33 Men det handler også om
dere som er gift. Derfor skal mannen elske sin kone som
seg selv, og kona skal vise respekt for mannen sin.

**6** Dere som er barn, skal være lydige mot foreldrene deres,
for det ønsker Herren Jesus at dere er. 2 Det står i
Skriften:"Vis respekt for foreldrene dine." Dette er det første
av de ti budene som blir fulgt opp av et løfte: 3 "så skal du få
et langt og lykkelig liv på jorden." 4 Dere som er fedre skal
ikke misbruke makten og gjøre barna bitre, men oppdra og
undervise dem slik som Herren Jesus vil. 5 Dere som er
slaver skal være lydige mot deres jordiske herrer. Vis ærlig
og oppriktig respekt, på samme måten som dere ærer og er
lydige mot Kristus. 6 Pass på at dere alltid gjør jobben dere
skal, også når ingen ser dere. Vær tjenere for Kristus, slik at
dere gjør Guds vilje av et helt hjerte. 7 Arbeid hardt og med
godt humør, som om dere gjorde det for Herren Jesus og
ikke for mennesker. 8 Husk på at Herren en dag vil gi oss
lønn for alt godt vi har gjort. Det gjelder enten vi er slaver
eller frie. 9 Dere som er slaveeiere, må vise respekt for
slavene deres og behandle dem godt. Snakk vennlig og uten
trussel. Husk på at både dere og slavene har den samme
Herre i himmelen. Han gjør ingen forskjell på mennesker. 10
Til slutt: La troen bli sterk gjennom fellesskapet med Herren
Jesus og den enorme kraften som finnes hos ham. 11 Ta på
dere Guds komplette rustning, slik at dere kan stå imot de
lumske angrepene fra djevelen. 12 Det er ikke mennesker
vi kjemper mot, men mot ondskapens åndemakter i den
åndelige verden, mot herskere, makter og krefter som styrer
vår desorienterte verden. **(aiōn g165)** 13 Ta derfor på dere
Guds komplette rustning, slik at dere kan stå imot når dere
blir angrepet av ondskapen. Hold stillingen til kampene er
over. 14 Ja, hold stillingen! Spenn fast troskapen mot Jesus
som et belte rundt livet og lojalitet til ham som et skjold for
brystet. 15 Skoene på føttene skal være iveren for å spre
budskapet om at Gud har sluttet fred med alle mennesker.
16 I hver trefning må dere holde troens skjold foran dere,
for med det kan dere slokke alle de brennende pilene som
kommer fra den onde. 17 Ta imot Guds frelse, for den er
hjelmen som beskytter hodene. Ta imot Guds budskap, for
det er selve sverdet som Guds Ånd utruster dere med. 18
Mens dere står i kampen, skal dere stadig be til Gud og
appellere om hans hjelp. Be alltid i den kraft Guds Ånd gir
dere. Tap ikke konsentrasjonen, men be for alle de troende
uten å bli trette. 19 Be også for meg, at Gud skal gi meg
de rette ordene, slik at jeg uten frykt kan fortelle det glade
budskapet om Jesus, som Gud nå vil gjøre kjent for alle
mennesker. 20 Ja, jeg er en Guds representant her i mitt
fangenskap. Be at jeg kan spre budskapet uten frykt, på den
måten som jeg har fått i oppdrag å gjøre. 21 Min kjære bror
Tykikus, han som trofast sprer budskapet om Herren Jesus
sammen med meg, vil komme for å fortelle dere hvordan jeg
har det og hvordan situasjonen er. 22 Jeg har sendt ham til
dere, for at dere skal få vite hvordan det står til med oss, og

for at han skal oppmuntre dere. **23** Mine kjære søsken, jeg
ber at Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus vil la dere leve i
fred og kjærlighet med hverandre, etter som dere tror på
Kristus. **24** Med ønske om at Guds godhet og kjærlighet
må være med dere alle, dere som elsker vår Herre Jesus
Kristus med den kjærligheten som aldri dør.

# Filippenserne

**1** Hilsen fra Paulus og Timoteus, som sammen tjener
Jesus Kristus. Til alle i Filippi som tilhører Gud
gjennom fellesskapet med Jesus Kristus, og til lederne og
medarbeiderne i menigheten. **2** Jeg ber at Gud, vår Far, og
Herren Jesus Kristus må vise dere godhet og fylle dere med
fred. **3** Jeg takker min Gud hver gang jeg tenker på dere. **4**
Jeg er alltid ekstra glad når jeg ber for dere alle. **5** Helt siden
jeg første gangen kom til dere, har dere støttet meg i mitt
arbeid med å spre det glade budskapet om Jesus. **6** Jeg er
sikker på at Gud vil fullføre den gode gjerningen han har
begynt i dere. Det betyr at dere fortsatt vil holde fast ved
troen når Jesus Kristus kommer igjen. **7** At jeg takker Gud
for dere, og er glad i dere, er bare naturlig siden dere har
en stor plass i hjertet mitt. Dere har jo alle hjulpet meg i
oppdraget, både nå som jeg sitter i fengsel og når jeg før
reiste omkring for å spre og bevise sannheten i det glade
budskapet om Jesus. **8** Gud selv vet at jeg lengter etter dere
med en slik ømhet som bare Jesus Kristus kan gi. **9** Jeg ber
om at kjærligheten til Gud og mennesker vil vokse, og at
dere vil lære å kjenne Gud og klart forstå **10** hvordan dere
skal handle. Da kan dere stå for Gud uten synd og skyld
den dagen Kristus kommer igjen. **11** Ja, jeg ber om at livet
deres skal være fylt av gode gjerninger som blir et resultat
av at dere lever i fellesskap med Jesus Kristus. Da skjer
også det at andre på grunn av dere, ærer og hyller Gud. **12**
Kjære søsken, jeg vil at dere skal vite at fangeoppholdet mitt
faktisk hjelper meg i å spre det glade budskapet. **13** Alle her,
inklusive soldatene fra den keiserlige garden, vet at jeg sitter
i fengsel fordi jeg har spredd budskapet om Jesus Kristus.
**14** De fleste troende har også gjennom fangenskapet mitt fått
en mye sterkere tro på Herren Jesus. Nå sprer de budskapet
fra Gud uten den minste frykt. **15** Noen av dem forteller
riktig nok om Kristus fordi de er misunnelse på meg og
vil konkurrere med meg. Andre har rene motiv. **16** De vil i
sin kjærlighet hjelpe meg etter som de vet at jeg har fått i
oppdrag å forsvare sannheten i det glade budskapet. **17** Den
første gruppen forteller om Kristus ut fra et uverdig motiv.
De vil fremheve seg selv og tror at framgangen deres skal
plage meg mens jeg sitter i fengsel. **18** Hva spiller det for
rolle? Hvilket motiv de nå enn har, rene eller uverdige, så bli
i alle fall budskapet om Kristus spredd. Det gleder meg. Ja,
jeg tenker fortsette å glede meg. **19** Jeg vet at på grunn av
bønnene deres og Jesu Kristi Ånd skal jeg bli satt fri. **20**
Jeg håpet av hele mitt hjerte at jeg aldri skulle behøve å
skamme meg for Gud. Jeg vil være like uredd som jeg alltid
har vært, og gjennom mine handlinger ære Kristus, enten jeg
får leve eller blir dømt til døden. **21** Å leve videre er for meg
å tjene Kristus, og min død ville hjelpe til å spre budskapet
om ham. **22** Men dersom et fortsatt liv her på jorden gir meg
flere muligheter til å arbeide med godt resultat, da vet jeg
ikke hva jeg vil foretrekke. **23** Jeg blir dratt i to retninger: I
det ene øyeblikket lengter jeg etter å forlate dette livet og
være hos Kristus, noe som ville vært bedre for meg. **24** I
neste øyeblikk innser jeg at det er bedre for dere om jeg
lever videre her på jorden. Derfor vet jeg at jeg skal leve og
komme til dere, slik at troen kan spire og gi dere enda mer
glede. **26** Når jeg kommer tilbake til dere, har dere enda
større grunn til å være stolte over Jesus Kristus, på grunn
av det han har gjort for meg. **27** Dere må passe på å leve
på en måte som er verdig det glade budskapet om Kristus.
Enten jeg er på besøk hos dere, eller er på et annet sted, så
vil jeg høre at dere står fast og er enige. Side om side må
dere kjempe for å spre troen på det glade budskapet om
Kristus. **28** Vær aldri redd for motstanderne. Det mot dere
har, kommer til å vise at mange er på vei til å gå evig fortapt,
mens dere vil bli frelst av Gud. **29** Dere har jo fått forretten til
ikke bare å tro på Kristus, men også til å lide for ham. **30**
Dere og jeg kjemper den samme kampen. Dere så hvordan
jeg måtte lide for Kristus da jeg første gangen kom til dere,
og som dere vet, sitter jeg nå igjen i fengsel.

**2** Å leve i fellesskap med Kristus betyr ikke det at vi får
trøst og oppmuntring gjennom den kjærligheten han viste
oss? Betyr ikke det at hans Ånd gir oss fellesskap med
hverandre? At vi blir fylt av godhet og medfølelse? **2** Dersom
dere er enige i dette, da gjør meg virkelig glad ved å leve i
harmoni med hverandre. Elsk hverandre, vær enige i sjel og
sinn, strev mot de samme målene. **3** Vær ikke egoistiske og
forsøk ikke å imponere hverandre. Vær heller ydmyke og
sett andre høyere enn dere selv. **4** Ikke tenk bare på det
som er godt for dere selv, men tenk også på andre sine
behov. **5** Ha den samme innstillingen som Jesus Kristus
hadde. **6** Han var i sin natur som Gud, men unngikk at hans
likhet med Gud skulle bli et privilegium han kjempet for. **7**
Nei, han avsto fra sin makt og herlighet og kom til jorden
for å tjene oss som et menneske. Han levde som en av
oss. **8** Han gjorde seg ydmyk og var lydig mot Gud. Han
var villig å dø, ja, dø på korset. **9** Derfor har Gud opphøyet
ham til å bli hersker over hele universet. Han har på nytt
gjort ham til Gud. **10** Alle skal tilbe ham, både i himmelen og
på jorden og under jorden. **11** Alle skal åpent bekjenne at
Jesus Kristus er Herren. Gjennom dette vil Gud, vår Far i

himmelen, bli æret. 12 Etter som vi har vårt ideal i Jesus,
må dere, kjære venner, passe på å leve sammen på en
måte som viser at dere virkelig er frelst. Dere var alltid nøye
med å følge undervisningen min da jeg var hos dere. Nå når
jeg er borte, må dere være minst like nøye med ydmykt å
lyde og respektere Gud. 13 Det er han som påvirker viljen
deres og gir dere kraft til å gjøre det han vil. 14 Gjør alt dette
uten å klage og diskutere. 15 Ikke slik at dere blir anklaget
for noe, men er lydige barn av Gud og fri fra skyld. Når
dere tilbyr budskapet som gir liv til andre, skinner dere som
stjernene på himmelen for verdens mennesker, dem som
lever i ondskap og åndelig mørke. Og når Kristus kommer
igjen, da kan jeg med stolthet vise at mitt arbeid og slit blant
dere ikke har vært bortkastet. 17 Ja, om jeg så må dø under
tjenesten min og blodet blir ofret, er jeg likevel glad. Jeg
gleder meg sammen med dere når jeg ser troen spire og
livet blir et offer som tilfredsstiller Gud. 18 La oss sammen
glede oss over det vi kan gjøre for Gud. 19 Jeg håper at
Herren Jesus snart skal la meg sende Timoteus til dere. Da
kan jeg bli oppmuntret av ferske rapporter fra dere. 20 Det
finnes ingen som kjenner ansvaret og har så stor interesse
for dere som Timoteus. 21 Alle andre er mest opptatt av sine
egne gjøremål og bryr seg ikke om å tjene Jesus Kristus. 22
Men Timoteus har vist hvor pålitelig han er, det vet dere. På
samme måten som en sønn arbeider for sin far, slik har han
stått på for å spre det glade budskapet om Jesus. 23 Så
snart jeg vet hvordan det går med meg her i fengslet, håper
jeg å kunne sende ham til dere. 24 Ja, jeg stoler faktisk på at
Herren Jesus snart vil la meg komme til dere. 25 Jeg tror
at jeg må sende tilbake vår bror Epafroditus til dere. Dere
sendte ham til meg for å hjelpe meg med det jeg trengte.
Siden det har han arbeidet og kjempet sammen med meg.
26 Nå lengter han etter dere og er urolig over at dere har fått
greie på at han var syk. 27 Han var virkelig alvorlig syk,
faktisk holdt han på å dø. Gud hadde medfølelse med ham
og med meg, slik at jeg slapp bli rammet av en ny sorg i
tillegg til alle mine andre bekymringer. 28 Derfor sender jeg
ham mer enn gjerne tilbake til dere. Jeg vet hvor takknemlige
dere vil å bli over å treffe ham igjen. Dessuten kommer jeg til
å ha en bekymring mindre. 29 Ta godt imot ham. På samme
måte som dere lever han i fellesskap med Herren Jesus. Ja,
gled dere over ham og vis ham anerkjennelse. 30 Det var på
grunn av arbeidet hans for Kristus han holdt på å dø. Han
var villig til å risikere livet for å hjelpe meg med det dere ikke
kunne gjøre, siden dere var så langt unna.

**3** Nå vil jeg, kjære søsken, oppfordre dere til å glede dere
over fellesskapet med Herren Jesus. Jeg vil minne dere
om noe dere allerede har hørt tidligere. Det er ikke noe ekstra
bry for meg, og det er en trygghet for dere at sannheten står
fast. 2 Pass dere for bikkjene. Med det mener jeg disse onde
menneskene som skjærer kroppen i stykker. De som sier at
ingen kan bli frelst uten at de holder fast på seremonien
med å omskjære guttene. 3 Den ekte omskjærelsen handler
ikke om en ytre forandring. Det handler om at vi er stolte
over vårt fellesskap med Jesus Kristus. I vårt indre tilber
og tjener vi Gud og er ledet av hans Ånd. 4 Selv om det
skulle vært nok å sette sin lit til hvem vi er, og til hva vi gjør,
så ville jeg selv ligge godt an. Dersom noen kunne skryte
av slikt, da måtte det være jeg. 5 Jeg ble omskåret da jeg
var åtte dager gammel og tilhører Israels folk og Benjamins
stamme. Jeg er en ekte jøde, født av jødiske foreldre, og
gjorde alt for å følge Moseloven som en ekte fariseer. 6 Ja,
jeg gikk så langt i min fanatisme at jeg forfulgte alle troende.
Når det gjaldt å holde alle budene i loven, var jeg feilfri i
folks øyne. 7 Alt dette, som jeg en gang syntes var så viktig,
anser jeg nå å være fullstendig verdiløst på grunn av det
som Kristus har gjort for oss. 8 Ja, alt annet er verdiløst, når
vi sammenligner det med den grenseløse rikdommen det
er å kjenne Jesus Kristus, min Herre. For hans skyld har
jeg kastet fra meg alt som verdiløst skrot, for at jeg skal få
oppleve verdien av å tilhøre Kristus 9 og leve i fellesskap
med ham. Jeg strever ikke lenger for å bli skyldfri innfor Gud
ved å følge Moseloven til punkt og prikke. Nå stoler jeg på at
troen på Kristus frelser meg, etter som Gud lar den som
tror, stå skyldfri innfor ham. 10 Det eneste jeg nå vil, er å
lære Kristus å kjenne og få oppleve den mektige kraften
som vakte han opp fra de døde. Ja, jeg er villig til å lide
for hans skyld. Til og med dø på samme måten som ham.
11 Jeg håper at jeg en dag skal få stå opp fra de døde til
evig liv. 12 Jeg vil slett ikke påstå at jeg har nådd målet og
er perfekt. Jeg arbeider videre på å lære Jesus Kristus å
kjenne. Jeg vil leve fullt og helt for ham, etter som han har
frelst meg og lar meg tilhøre ham. 13 Nei, kjære søsken, jeg
innbiller meg ikke at jeg er perfekt. En sak er likevel sikker:
Jeg forsøker å glemme det som ligger bak meg og strever
mot det som ligger foran. 14 Jeg spurter mot målet for å
kunne ta imot hyllesten, det evige livet som Gud lovet oss
gjennom det som Jesus Kristus gjorde. 15 Jeg håper at alle
dere som har en moden tro, har den samme innstillingen.
Dersom dere har en annen oppfatning på noe punkt, da vil
Gud vise dere hva han ønsker på det området. 16 Se bare til
at dere praktiserer de sannhetene som dere allerede har

forstått. 17 Kjære søsken, ta meg som ideal. Lær av dem
som følger det eksempel som jeg og mine medarbeidere har
gitt dere. 18 Jeg har ofte sagt til dere og nå sier jeg det på
nytt med stor sorg, at det finnes mange som er motstandere
av budskapet om at Kristus døde på korset for vår skyld.
19 Disse personene er på vei til å gå evig fortapt, for de
tenker bare på å tilfredsstille sine fysiske begjær. De skryter
av forhold som de burde skamme seg over. De er kronisk
opptatt av livet her på jorden. 20 Vårt hjemland er hos Gud i
himmelen, og fra ham skal Herren Jesus Kristus komme
tilbake for å frelse oss for evig. 21 Han vil gjennom sin kraft
forvandle våre dødelige kropper, slik at vi blir lik den kroppen
han fikk da han ble vakt opp fra de døde. Han er Herre over
alt og alle.

4 Derfor, mine kjære søsken, skal dere holde fast ved troen
på Herren Jesus, dere som jeg elsker og lengter etter,
dere som er min glede og stolthet. 2 Jeg vil be Evodia og
Syntyke om å forsøke å inngå forlik, etter som begge lever i
fellesskap med Herren Jesus. 3 Jeg ber deg, min trofaste
medarbeider, om å hjelpe disse kvinnene etter som de har
spredd det glade budskapet om Jesus sammen med meg.
De har arbeidet sammen med Klemens og mine øvrige
medarbeidere som har sine navn skrevet i livets bok. 4
Kjenn glede over fellesskapet med Herren Jesus! Ja, jeg
sier det en gang til: Kjenn glede i fellesskapet med Herren
Jesus! 5 La alle se hvor vennlige og omtenksomme dere er
mot andre. Tenk på at Herren kommer snart! 6 Ikke vær
bekymret for noe som helst, men be til Gud og spør om
hjelp. Be til ham om det dere trenger og takk jevnt og trutt. 7
Da vil Gud gi dere av sin fred, den som går dypere enn vi
noen gang kan forstå. Hans fred skal beskytte hjertene og
tankene deres, etter som dere lever i fellesskap med Jesus
Kristus. 8 Og nå, mine søsken, vil jeg oppfordre dere til å
fylle sinnet med det som er sant, det som er verdt respekt og
det som er rett. La tankene være opptatt med slikt som er
bra i Guds øyne, slikt som er verdt å elske og snakke godt
om, ja, alt som er prisverdig og verdt ros og ære. 9 Fortsett
å leve i tråd med den undervisningen dere har fått av meg,
muntlig eller i brevs form. Praktiser troen på samme måten
som dere så jeg gjorde mens jeg var hos dere. Da skal Gud,
han som gir fred, støtte og hjelpe dere. 10 Jeg er så glad
og takker Herren Jesus, for at dere nå endelig igjen har
fått anledning til å vise at dere vil hjelpe meg. 11 Det betyr
ikke at jeg før led noen nød, for jeg har lært meg å være
fornøyd med det jeg har. 12 Jeg kan mestre både fattigdom
og overflod siden jeg har erfaring med begge deler. Jeg vet
hvordan det er å føle seg mett, og jeg vet hvordan det er
å gå sulten. Iblant har jeg hatt for mye og iblant har jeg
hatt for lite. 13 Alt mestrer jeg, etter som Herren Jesus gir
meg styrke. 14 Men jeg er likevel veldig takknemlig for at
dere ville hjelpe meg i min vanskelige situasjon. 15 Dere i
Filippi vet selv hvordan det var rett etter at dere hadde tatt
imot det glade budskapet om Jesus. Dere var den eneste
menigheten som ga meg økonomisk hjelp da jeg dro fra
Makedonia for å spre budskapet på andre steder. 16 Ja, til
og med før jeg hadde reist fra Makedonia og var alene i
Tessaloniki, sendte dere meg hjelp mer enn en gang. 17
Selv om jeg er takknemlig over gavene deres, så gleder jeg
meg mest over at dere en dag vil få lønn for gavmildheten
deres. 18 Nå har jeg fått alt jeg trenger, og mer enn som så.
Jeg mangler ikke noe etter at jeg fikk gaven dere sendte
med Epafroditus. Dere kan være sikre på at gaven er et
offer som gleder og tilfredsstiller Gud. 19 Den Gud jeg tjener,
er over alle grenser rik. Gjennom Jesus Kristus vil han også
gi dere alt det dere trenger, etter som dere lever i fellesskap
med Kristus. 20 Æren tilhører vår Gud og Far i himmelen i all
evighet. Ja, det er sant! (aiōn g165) 21 Hils alle de som tilhører
Gud gjennom fellesskapet med Jesus Kristus. De troende
brødre som er hos meg, hilser til dere. 22 Alle de troende
her hilser til dere, spesielt de som arbeider ved hoffet til
Keiseren. 23 Med ønske om at godheten og kjærligheten i
Herren Jesus Kristus skal beskytte dere.

# Kolossenserne

**1** Hilsen fra Paulus, som ved Guds vilje er utsending av
Jesus Kristus. Min medarbeider Timoteus sender også
sin hilsen. **2** Til våre søsken i Kolossæ som tilhører Gud og
tror på Kristus. Vi ber at Gud, vår Far, vil vise dere godhet
og fylle dere med fred. **3** Vi takker alltid Gud, vår Herre Jesu
Kristi Far, når vi ber for dere. **4** Vi har hørt om den tro dere
har på Jesus Kristus og om den kjærlighet dere viser alle de
troende. **5** Dere lever i håpet om at Gud til slutt vil frelse dere
for evig. Det håpet har dere hatt helt siden dere fikk høre det
sanne budskapet om Jesus. **6** Dette budskapet nådde dere
og blir nå spredd over hele verden. Over alt forvandler det
menneskene, på samme måten som dere ble forandret den
dagen dere fikk høre det og forsto at Gud i sin godhet virkelig
tilgir syndene våre. **7** Det var vår kjære medarbeider Epafras,
som fortalte disse gode nyhetene til dere. Trofast tjener han
Kristus for at dere skal bli frelst. **8** Det var han som fortalte
oss om hvilken kjærlighet til andre mennesker Guds Ånd har
gitt dere. **9** Helt siden vi først hørte snakk om dere, har vi
bedt for dere. Vi ber at Gud vil hjelpe dere til å forstå hva
hans vilje er, og at hans Ånd vil gi dere visdom og forstand.
**10** Da kan dere klare å leve på en måte som er verdig for
Herren Gud. Vi ber at dere vil glede Herren gjennom alle
slags gode gjerninger, og at dere for hver dag som går vil
lære ham bedre og bedre å kjenne. **11** Ja, Herren vil styrke
dere gjennom sin herlige kraft, slik at dere kan være glade,
utholdende og tålmodige uansett hva som måtte møte dere.
**12** Takk alltid Gud, vår Far, han som har gjort det mulig for
dere å få del i den arven som venter alle som tilhører ham
og lever i lyset. **13** Han har fridd oss ut av mørkets makt
og lar oss nå få tilhøre hans elskede Sønn. **14** Gjennom
det at Sønnen betalte straffen for syndene våre, har vi blitt
kjøpt fri fra slaveriet under synden og fått tilgivelse. **15** Jesus
Kristus er det synlige bildet av Gud, han som er usynlig.
Kristus står over alt det skapte. **16** Gud lot ham skape alt
som finnes i himmelen og på jorden, både det vi kan se og
det vi ikke kan se, alle høye og mektige engler, makter og
myndigheter. Alt er skapt av Kristus og finnes til for å ære
ham. **17** Han er til før alt annet, og kraften fra ham holder
sammen hele skaperverket. **18** Kristus er hodet for kroppen,
det vil si menigheten. Han er alle tings begynnelse. Den
første som sto opp fra de døde. Derfor er han den fremste
av alle. **19** Gud lot nemlig sin fylde, alle hans egenskaper
og hele hans kraft, finnes hos Sønnen. **20** Gjennom det at
Sønnen ofret sitt blod på korset og tok straffen vår på seg,
har Gud sluttet fred med menneskene. Ja, hele skaperverket
er forsonet med Gud, både det som finnes på jorden og det
som finnes i himmelen. **21** Dette gjelder også dere, dere
som hadde vendt ryggen til Gud. Dere var hans fiender,
etter som både tankene og handlingene var onde. **22** Nå er
dere blitt forsonet med Gud og er vennene hans gjennom at
Kristus ble menneske og døde for å ta straffen på seg. Ja,
nå tilhører dere Gud og kan stå for ham uten synd og skyld.
**23** Dette er virkelighet bare dere holder fast ved troen på
Kristus. Troen er den sikre grunnen for livet. La ikke noe
rokke ved troen, og ta fra dere håpet om fullkommen frelse
som dere har hørt gjennom det glade budskapet om Jesus.
Dette budskapet blir nå spredd over hele verden, og jeg,
Paulus, tjener Gud ved å bringe det videre. **24** Nå er jeg
glad over å måtte lide for deres skyld. Enda står det igjen
noen av de lidelsene som Kristus har vist at jeg må gå i
gjennom for menigheten, som er hans kropp. **25** Gud har
nemlig gitt meg i oppdrag å arbeide for menigheten ved å
spre budskapet hans til dere som ikke er jøder. **26** Dette
budskapet som er fra Gud, er hans hemmelige plan som
har ligget skjult gjennom mange generasjoner siden tidenes
begynnelse. Men nå har Gud vist den for alle dem som
tilhører ham. **(aiōn g165)** **27** Han har latt folkene få innsikt i
Guds rike og herlige hemmelighet: At alle jordens folk kan
oppnå fellesskap med Kristus. At de kan ha det samme
håpet om en evig herlighet felles med Gud. **28** Derfor sprer
vi budskapet om Kristus over alt der vi kommer. Vi gir råd til
alle mennesker og underviser på en så klok måte som det er
mulig. Gjennom det vil vi føre alle fram til Gud med en sterk
og moden tro, takket være fellesskapet med Kristus. **29** Det
er dette målet jeg arbeider og kjemper for, gjennom den
mektige kraften som Kristus lar virke i meg.

**2** Jeg vil at dere skal kjenne til hvor hardt jeg har kjempet
for dere og menigheten i Laodikea, og for alle andre
som jeg ikke har truffet personlig. **2** Mitt mål er at dere
skal bli modige, at dere skal bli knyttet sammen gjennom
kjærligheten til hverandre, at dere skal få kunnskap om Guds
hemmelige plan, som er Kristus selv, slik at dere blir helt
trygge. **3** Kristus er den som gjør Guds visdom og kunnskap
kjent, den skatten som før var skjult. **4** Dette sier jeg for at
ingen skal bedra dere med lokkende argumenter. **5** Ja, selv
om jeg er langt borte fra dere, så er hjertet mitt hos dere.
Jeg gleder meg over at dere på samme måte som gode
soldater står fast og disiplinert i troen på Kristus. **6** Dere
har tatt imot Jesus Kristus som Herre i livet deres. Lev da i
fellesskap med ham. **7** La Kristus gi dere kraft og næring,
slik at den troen dere har fått undervisning i, kan bli sterkere

og sterkere. Og takk stadig for alt han har gjort. 8 La ingen
bedra dere og ødelegge troen med tomt tankegods. Den
slags bygger på menneskelige tradisjoner og kommer ikke
fra Kristus, men fra onde makter i denne verden. 9 Den
hele og fulle guddommen, alle egenskapene hos Gud og
hele hans kraft, bor nemlig i Kristus. Alt var i ham da han
levde på jorden som menneske. 10 Kristus er Herre over alle
herskere og makter i universet. Når dere lever i fellesskap
med ham, mangler dere ingenting. 11 Gjennom fellesskapet
med Kristus har dere også blitt omskåret. Kristus omskjærer
ikke på den fysiske måten som mennesker gjør. De skjærer
bort forhuden på guttene, men han har skåret bort deres
gamle ego, som blir styrt av synden. 12 Da dere ble døpt
inn i fellesskap med Kristus, begravde dere det gamle ego
sammen med ham. Ved dåpen har dere fått ett nytt liv
sammen med ham, etter som dere trodde at Gud ved sin
kraft vakte opp Kristus fra de døde. 13 Dere var åndelig døde
på grunn av synden og fordi deres gamle ego ennå ikke
var blitt skåret bort. Gud lot dere bli levende sammen med
Kristus og tilga oss alle syndene våre. 14 Han slo en strek
over alt det som anklaget oss. Listen over skylden som vi
selv burde ha betalt for, ble spikret fast sammen med Kristus
på korset. 15 Gjennom det Kristus gjorde for oss, slo Gud
alle våpen ut av hendene på herskerne og myndighetene
i denne onde verden. Han har latterliggjort dem for hele
verden, da han triumferte over dem på korset. 16 La ingen
dømme dere for det dere spiser eller drikker. La heller ingen
tvinge dere til å feire forskjellige høytider og dager som er
knyttet til månefasene eller til å holde en spesiell hviledag.
17 Alle disse reglene ga oss bare en foreløpig uskarp skisse
av det som skulle komme, om Kristus, han som virkelig
eksisterer. 18 La ingen ta fra dere den seieren som Kristus
har vunnet for dere! Bry dere ikke om disse personene som
lar seg bruke til falsk ydmykhet og tilber engler og aldri slutter
med å analysere synene sine. De tenker på en menneskelig
måte, noe som gjør at de blir hovmodige. De har slett ikke
noe å være stolte over. 19 De har mistet kontakten med
Kristus, med han som er leder og hode for kroppen sin som
er menigheten. Gjennom kontakt med Kristus får kroppen
sin styrke. Han holder kroppen sammen med knokler og
sener, slik at den utvikler seg som Gud vil. 20 Dere døde
sammen med Kristus da dere begynte å tro på han. Dere er
satt fri fra de onde maktene i denne verden. Hvorfor velger
dere da en oppførsel som om dere fortsatt tilhørte denne
verden? Hvorfor bøyer dere av for personer som sier: 21 ”Ha
ikke noe med dette eller hint å gjøre! Smak ikke på dette!
Rør ikke dette!” 22 Nei, denne type regler og spissfindig
lære er bare menneskelige påfunn om ting til forbruk og som
etterpå forsvinner. 23 Det ser kanskje ut som visdom, etter
som påbudene handler om strenge religiøse øvelser, om
falsk ydmykhet og om å være likegyldig til kroppens behov.
Disse øvelsene kan aldri hindre et menneske fra å bli styrt
av sine onde tanker og begjær.

**3** Dere fikk altså liv da dere begynte å tro på Kristus og
ble reist opp sammen med ham. Søk da det som Gud
har forberedt til dere i himmelen, der Kristus sitter på Guds
høyre side og regjerer. 2 La tankene være opptatt med
det som finnes hos Gud, og ikke det som finnes her på
jorden. 3 Dere har vært død med Kristus og lever nå i
fellesskap med Gud. Deres virkelige liv vil ikke bli avdekket
før Kristus blir synlig igjen. 4 Når Kristus kommer igjen og
blir synlig for alle, han som er vårt virkelige liv, da skal
også dere være sammen med ham. Dere skal ta del i
hans herlighet. 5 Drep derfor det syndige begjæret som
forsøker å kontrollere deres jordiske kropper. Hold dere
borte fra seksuell løssluppenhet, umoral, onde lyster og
skittent begjær. Vær heller ikke gjerrige, for det er å tilbe en
avgud. 6 Gud kommer til å straffe alle som driver med disse
tingene. 7 Også dere henga dere til slikt mens dere hørte
denne verden til. 8 Nå må dere dessuten legge av sinne,
dårlig humør, ondskap, uvaner med å forulempe andre og
rått snakk. 9 Lyv ikke for hverandre! Dere har jo kvittet dere
med det gamle ego og de dårlige vanene som om det var
skitne klær. 10 I stedet har dere tatt på dere nytt rent tøy, en
ny natur, som jevnt og trutt blir fornyet mens dere lærer Gud
bedre å kjenne og blir enda mer lik Skaperen. 11 Når dere
nå har fått en ny natur, spiller det ikke lenger noen rolle om
dere er jøder eller folk som ikke er jøder, om de praktiserer
omskjærelse av gutter eller ikke, om de tilhører den ene
eller den andre kulturen eller om dere er slaver eller frie.
Nei, Jesus Kristus er det eneste som betyr noe. Han lever i
oss alle. 12 Dere har takket ja til Guds innbydelse om å
tilhøre ham. Dere er hans, og han elsker dere. Derfor må
dere ta på dere en ny fysisk natur: Vis medfølelse og vær
vennlige mot hverandre, dere skal erkjenne behovene for
hverandre, og møt hverandre med mildhet og tålmodighet.
13 Bær over med manglene hos hverandre. Tilgi den som har
gjort dere noe ondt. Herren Jesus har jo tilgitt dere. Da må
også dere tilgi hverandre. 14 Det viktigste av alt er at dere
elsker hverandre, for kjærligheten er det bånd som binder
sammen Kristi kropp som er menigheten. Da kan dere leve
med hverandre i fullkommen enhet. 15 La tankene deres bli
styrt av den freden som Kristus gir. Gud har innbudt dere til

å leve i fred med de andre lemmene i kroppen, det vil si
menigheten. Vær alltid takknemlige! 16 La alt det fantastiske
som Kristus underviste om, stadig få påvirke dere. Veiled
hverandre på en klok måte. Oppmuntre hverandre ved å
synge lovsanger til Gud av et helt hjerte. Ja, syng både nye
og gamle sanger for å vise deres takknemlighet. 17 Hva dere
enn sier eller gjør, så skal dere hele tiden tenke på at dere
tilhører Herren Jesus. Takk alltid Gud, vår Far, for det som
Herren Jesus har gjort for oss. 18 Dere gifte kvinner skal
sette deres menn foran dere selv. Slik skal det være blant
dem som tilhører Herren Jesus. 19 Dere gifte menn skal vise
deres koner kjærlighet og omsorg. Ingen får lov til å være
streng og uvennlig mot sin kone. 20 Dere som er barn skal
alltid være lydige mot foreldrene. Da gleder Herren seg. 21
Dere foreldre skal ikke støtt og stadig kritisere barna deres.
Da blir de bare sinte og lei seg og gir opp alt. 22 Dere som
er slaver skal alltid være lydige mot deres jordiske herrer.
Pass på at dere gjør det dere skal, også når de ikke ser
dere. Vær ærlige og lydige ut fra den dype respekten dere
har for Herren Jesus. 23 Arbeid hardt og med godt humør
samme hva dere enn holder på med. Gjør alt som om dere
gjorde det for Herren og ikke for mennesker. 24 Husk på at
det er Herren selv som en dag skal lønne dere og la dere få
arve alt det gode som finnes hos Gud. Det er Kristus som er
deres virkelige Herre og som dere arbeider for. 25 Den som
gjør det som er ondt, vil bli straffet for sine handlinger på
dommens dag. Gud gjør ingen forskjell på folk.

4 Dere som er slaveeiere, må gi slavene deres alt det
de trenger og har rett på. Husk på at dere også har en
Herre, i himmelen. 2 Be regelmessig til Gud uten å gi opp.
Takk ham alltid. 3 Når dere gjør dette, må dere ikke glemme
å be om at Gud gir oss en mulighet til å spre budskapet
hans. At jeg kan fortelle om Guds hemmelige plan, som
er Kristus. Det er på grunn av denne hemmeligheten jeg
sitter i fengsel. 4 Be om at jeg på en rett måte kan avsløre
hemmeligheten for alle, og at de forstår den. 5 Opptre
fornuftig i møte med mennesker som ikke tror. Ta vare på de
mulighetene dere får til å spre budskapet om Jesus til alle.
6 Snakk med dem du omgås på en vennlig måte, men la
ordene være til ettertanke. Pass på at dere vet hvordan dere
skal svare på spørsmålene deres. 7 Vår kjære bror Tykikus,
som trofast sprer budskapet om Herren Jesus sammen med
meg, vil komme og fortelle dere hvordan jeg har det. 8
Jeg vil sende han til dere for at dere skal få vite hvordan
det står til med oss, og for at han skal oppmuntre dere. 9
Sammen med ham kommer også Onesimus, en trofast og
avholdt bror som tilhører menigheten deres. Han og Tykikus
kommer til å gi dere en fersk rapport om det som skjer her.
10 Aristark, som sitter i fengslet sammen med meg, hilser til
dere. Det gjør også Markus, som er fetter av Barnabas. Som
jeg allerede har meddelt dere tidligere: Ta vel imot Markus
dersom han skulle komme til dere. 11 Jesus, som også blir
kalt Justus, hilser til dere. Disse er de eneste troende jødene
som arbeider sammen med meg for å spre budskapet om at
Gud vil frelse menneskene og gjøre dem til sitt eget folk. De
har vært til stor oppmuntring for meg. 12 Epafras, som også
tilhører menigheten deres, hilser til dere. Han tjener Jesus
Kristus og kjemper for dere ved å be til Gud for dere. Han
ber at dere må holde fast på troen, og at troen vil modnes,
slik at dere forstår Guds vilje. 13 Jeg kan bekrefte hvor
hardt han kjemper for dere og for de troende i Laodikea og
Hierapolis. 14 Vår kjære Lukas, legen, hilser til dere. Det
gjør også Demas. 15 Hils til alle de troende i Laodikea og til
Nymfa og til menigheten som samles i hjemmet hans. 16
Når dette brevet har blitt lest opp i menigheten, send det da
videre til Laodikea, slik at også de får lese det. Se til at dere
selv får lese det brevet som kommer fra Laodikea. 17 Og
si til Arkippus:"Pass på at du fullfører den oppgaven som
Herren Jesus har gitt deg." 18 Her skriver jeg, Paulus, min
hilsen med egen hånd. Husk på å be for meg mens jeg sitter
i fengsel. Med ønske om at Guds godhet og kjærlighet vil
være med dere alle.

# 1 Tessalonikerne

**1** Hilsen fra Paulus, Silvanus og Timoteus. Til menigheten
i Tessaloniki som lever i fellesskap med Gud, vår Far og
Herren Jesus Kristus. Vi ber at Gud vil vise godhet og fylle
dere med fred. **2** Vi takker alltid Gud for dere alle og ber
stadig for dere. **3** Vi tenker på alt det dere gjør. Deres tro har
blitt omsatt til praktisk handling, deres kjærlighet har vist seg
i hardt arbeid, og dere holder fast ved håpet om at vår Herre
Jesus Kristus skal frelse dere for evig. Derfor må vi takke vår
Gud og Far i himmelen for dere. **4** Kjære søsken, Gud elsker
dere, og vi vet at dere har takket ja til innbydelsen hans om
å tilhøre ham. **5** Da vi kom til dere med det glade budskapet
om Jesus, tok dere imot det. Vi kom ikke bare med ord til
dere. Guds Hellige Ånd ga oss kraft til å gjøre mirakler, slik at
dere så at vi virkelig selv trodde på budskapet. Dere vet alt vi
gjorde blant dere for å frelse dere. **6** Dette overbeviste dere,
slik at dere tok imot budskapet om Jesus med den glede
som Guds Hellige Ånd gir. Det gjorde dere til tross for de
forfølgelsene dere ble utsatt for. Dere fulgte vårt eksempel,
og dermed også eksemplet til Herren Jesus, ved at dere var
villige til å lide. **7** På den måten ble dere selv et ideal for alle
de troende i Makedonia og Akaia. **8** Dere har ført budskapet
om Herren Jesus videre til andre, ikke bare i Makedonia
og Akaia, men langt utenfor grensene til disse provinsene.
Hvor vi enn kommer, har folkene hørt snakk om deres tro på
Gud. Vi trenger ikke si noe som helst. **9** Alle forteller selv om
hvordan dere tok imot oss og budskapet vårt. Hvordan dere
vendte dere bort fra avgudene for å tjene den eneste Guden
som lever og er virkelig. **10** De forteller at dere venter på at
Guds sønn skal komme tilbake fra Gud i himmelen, Jesus,
som Gud vakte opp fra de døde, og som er den som frelser
oss når Gud straffer resten av verden.

**2** Kjære søsken, dere kjenner selv til at besøket vårt hos
dere ikke ble uten resultater. **2** Vi hadde, som dere vet,
blitt mishandlet og forulempet i Filippi like før vi kom til dere.
Gud ga oss mot til å fortelle det glade budskapet om Jesus
for dere, til tross for tøff motstand. **3** Det beviser vel mer
enn ord at budskapet vårt ikke er falskt, og at vi ikke har
uverdige motiv eller noen bedragerske hensikter. **4** Nei, Gud
har testet oss og funnet oss verdige til å holde fram det
glade budskapet. Derfor taler vi som vi gjør. Vi forandrer
ikke budskapet for å tilfredsstille menneskene. Den vi vil
tilfredsstille, er Gud, som kjenner våre ekte motiv. **5** Vi har
aldri forsøkt å vinne dere ved smiger, det vet dere, og har
heller aldri forsøkt å utnytte dere. Det kan Gud bekrefte. **6** Vi
har ikke strevet etter å bli æret av dere eller noen andre. **7**
Som utsendinger for Kristus kunne vi kreve en viss respekt.
Nei, i stedet behandlet vi dere med den kjærlighet en mor
viser når hun steller barna sine. **8** Vi elsker dere så høyt at
vi ikke bare ga dere det glade budskapet fra Gud, men også
var villige til å risikere livet for dere. Vi hjalp dere på alle
måter. **9** Dere kan sikkert huske, kjære søsken, hvordan vi
kjempet og slet da vi var hos dere. Dag og natt arbeidet
vi, slik at dere ikke skulle behøve å forsørge oss mens vi
fortalte Guds glade budskap for dere. **10** Både dere og
Gud kan vitne om at vi fulgte hans vilje da vi var hos dere
troende. Vi handlet ikke galt mot noen, og det finnes ikke
noe å anklage oss for. **11** Dere vet også at vi ga råd og
oppmuntret hver og en av dere personlig, som en far som
snakker med sine barn. Vi bønnfalt dere om å leve slik at
livet deres ærer Gud som har innbudt dere til å tilhøre hans
folk og dele hans herlighet. **13** Derfor takker vi ofte Gud for
at dere ikke bare tok imot budskapet som om det var noe fra
oss selv, men som et budskap fra Gud. Det er virkelig et
budskap fra Gud, og det fortsetter å påvirke alle som tror.
**14** Kjære søsken, dere har fått lide på samme måten som
Guds menigheter i Judea, som lever i fellesskap med Jesus
Kristus. Dere har blitt forfulgt av egne landsmenn på samme
måten som de i Judea har blitt plaget av sine landsmenn,
som er jødene. **15** Noen av jødene drepte Herren Jesus,
akkurat som forfedrene deres drepte profetene som bar fram
Guds budskap. Andre av jødene forfølger også oss. De spør
ikke etter Guds vilje, men er fiender av alle. **16** De forsøker å
hindre oss fra å snakke til andre folk for at de kan bli frelst.
Nå er imidlertid målet i ferd med å renne over for Gud. De vil
en dag bli straffet for syndene sine. **17** Kjære søsken, vi har
nå en tid vært skilt fra dere, selv om dere stadig er i våre
tanker. Derfor har vi gjort alt for å treffe dere igjen, etter
som vi så sterkt lengter etter dere. **18** Vi har forsøkt å reise
til dere. Jeg, Paulus, har forsøkt mer enn en gang, men
Satan har hindret oss. **19** Dere er vårt håp og vår glede. Den
seierskransen kan vi med stolthet vise fram, når vår Herre
Jesus kommer igjen. **20** Ja, dere er vår stolthet og vår glede.

**3** Da vi ikke kunne holde ut lenger, besluttet vi å bli igjen
i Aten. **2** Vi ville heller sende vår bror Timoteus, Guds
medarbeider, som sprer det glade budskapet om Jesus. Han
skulle styrke og oppmuntre dere i troen. **3** Mist ikke motet i
alle vanskelighetene som møter dere. Dere vet alt nå at
lidelser inngår i Guds plan for oss. **4** Mens vi enda var igjen
hos dere, fortalte vi at alle kan bli nødt til å lide. Som dere
vet, gikk det også slik. **5** Jeg orket ikke lenger å holde ut

med uvissheten, og sendte derfor Timoteus for å finne ut
om troen deres hadde tålt påkjenningene. Jeg var redd at
fristeren hadde fått dere til å falle og vårt arbeid hadde vært
uten resultat. 6 Nå har Timoteus nettopp kommet tilbake
med de gode nyhetene om at troen og kjærligheten fortsatt
er like sterk hos dere. Han fortalte at dere husker besøket
vårt med glede. Det gleder oss å høre at dere lengter like
mye etter oss som vi lengter etter dere. 7 Kjære søsken,
dere har gjennom den troen dere viser, trøstet oss i våre
vanskeligheter og lidelser. 8 Nå kjenner vi at livet igjen er
herlig! Vi vet at dere holder fast ved troen på Herren Jesus. 9
Vi kan ikke takke Gud nok for den glede dere har gitt oss! 10
Dag og natt ber vi med iver til Gud om at vi må få treffe dere
igjen. Da kan vi hjelpe dere med det som fortsatt mangler i
troen. 11 Vi ber at vår Gud og Far i himmelen, og vår Herre
Jesus, vil la det bli mulig for oss å reise til dere. 12 Vi ber
også at Herren Jesus vil la deres kjærlighet til hverandre og
til alle mennesker bli sterk og overstrømmende, slik som vår
kjærlighet er til dere. 13 Ja, vi ber at Herren Jesus vil styrke
dere og sette dere fri fra synd og at dere er verdige å stå for
vår Gud og Far i himmelen, den dagen vår Herre Jesus
kommer med alle som tilhører ham.

**4** Kjære søsken, la meg legge til dette: Dere vet hvordan
vi lever til Guds ære. Dere har hørt vår undervisning og
lever allerede på det måten vi lærer. Vi henstiller til dere
for Herren Jesu skyld, at dere mer og mer lever til Guds
ære. 2 De reglene vi ga dere, kommer fra Herren Jesus selv,
det vet dere. 3 Dette er Guds vilje: At dere skal leve fullt
og helt for ham. Dere skal holde dere borte fra all seksuell
løssluppenhet. 4 Hver og en må lære seg å beherske sin
egen kropp og respektere og ære den. 5 Ikke lev i begjær og
lidelser på samme måten som dem som ikke kjenner Gud. 6
Pass på at dere ikke bedrar eller utnytter andre troende på
det seksuelle området. Herren Jesus straffer slike overgrep.
Det har vi allerede klart og tydelig snakket med dere om. 7
Gud har ikke innbudt oss til å leve i seksuell umoral, men til å
leve fullt og helt for ham. 8 Den som nekter å leve i tråd med
disse reglene, er ikke bare ulydig mot mennesker, men mot
Gud som gir dere sin Hellige Ånd. 9 Når det gjelder å elske
hverandre som medlemmer av Guds folk, trenger jeg ikke å
skrive til dere. Gud selv har lært dere å elske hverandre. 10
Deres kjærlighet til alle de troende i hele Makedonia har
allerede vokst seg sterk. Til tross for det, kjære søsken, ber
vi dere å elske dem enda mer. 11 Sett deres ære i å leve et
stillferdig liv, forsørge dere selv og skjøtt arbeidet deres, slik
vi tidligere har undervist dere. 12 Da vil dere bli respektert
av folk utenfor menigheten og blir ikke avhengige av noen.
13 Kjære søsken, vi vil også at dere skal vite hvordan det
går med dem som dør. Innsikten i dette gjør at dere ikke
skal bli lammet av den samme sorgen som rammer dem
som ikke har noe håp. 14 Vi tror at Jesus har vært død og
stått opp igjen. Derfor kan vi være sikre på at Gud også vil
føre alle troende som har vært døde, til seg. De vil bli ført til
Gud sammen med Jesus når han kommer igjen. 15 Vi vil
fortelle dere det som Herren Jesus selv har lært oss: Vi som
fortsatt lever når Herren kommer igjen, skal ikke møte ham
før de døde. 16 Nei, Herren selv skal komme igjen fra Gud i
himmelen. Fanfaren skal gjalle, stemmen til overengelen og
lyden fra Guds trompet skal bli hørt over jorden. Da skal alle
de som døde mens de trofast fulgte Kristus, først stå opp fra
døden. 17 Etter det skal vi, som fortsatt lever og finnes igjen
på jorden, bli ført bort i skyene sammen med dem for å møte
Herren i luften. For alltid skal vi da være med ham. 18 Trøst
og oppmuntre hverandre med disse ordene.

**5** Når skal alt dette skje? Ja, om det trenger vi ikke å skrive
til dere, kjære søsken. 2 Dere vet godt at Herren Jesus
kommer igjen like uventet som en tyv om natten. 3 Mens folk
sier:"Alt er trygt og sikkert", blir de rammet av undergangen.
Det kommer like plutselig som når veene setter inn hos
en kvinne som skal føde barn. Ingen vil slippe unna. 4
Men dere, kjære søsken, lever ikke i åndelig mørke når det
gjelder disse spørsmålene. Derfor skal ikke denne dagen
overraske dere som en innbruddstyv. 5 Dere lever alle i
lyset. Vi som tror, tilhører ikke mørket eller natten. 6 Derfor
må vi ikke sove som andre, men holde oss våkne og edru. 7
Det er om natten vi sover, og om natten folk drikker seg
beruset. 8 Vi som lever i lyset, må være edru og tenke klart.
Vi må beskytte våre hjerter med skjold av tro og kjærlighet
og bruke håpet om frelse som en hjelm på våre hoder. 9 Gud
har ikke bestemt at vi en dag skal bli rammet av dommen,
men at vi skal bli frelst ved vår Herre Jesus Kristus. 10 Han
døde for oss, for at vi for alltid skal leve med ham, enten vi
lever eller er døde når han kommer tilbake. 11 Derfor skal
dere oppmuntre og styrke troen hos hverandre, slik som
dere allerede gjør. 12 Vi henstiller til dere, kjære søsken, å
sette pris på forstanderne hos dere. De som arbeider hardt
iblant dere med å undervise og gi råd. 13 Tenk godt om dem
og vis mye kjærlighet. På grunn av det arbeid de gjør, skal
de settes høyt. Pass på å leve i fred med hverandre. 14
Kjære søsken, vis til rette dem som er late og ikke skikker
seg vel. Oppmuntre dem som har sjenert og tilbakeholdne.
Ta hånd om de svake, og ha tålmodighet med alle. 15 Pass

på at ingen hevner seg mot noen, men forsøk alltid å gjøre
godt mot hverandre, ja, mot alle mennesker. **16** Vær alltid
glade. **17** Be regelmessig. **18** Takk Gud uansett hva som
skjer, for det vil Gud at dere som tror på Jesus Kristus, skal
gjøre. **19** La Guds Ånd få virke fritt iblant dere. **20** Overse
ikke noe budskap som blir framført, men test ut om det
kommer fra Gud eller ikke. Ta imot det som er godt og ekte.
**22** Hold dere borte fra alt som er ondt og falskt. **23** Vi ber at
Gud, han som gir fred, skal hjelpe dere til å leve fullt og helt
for ham. At han skal bevare dere slik at dere til Ånd, sjel
og kropp er uten skyld den dagen vår Herre Jesus Kristus
kommer igjen. **24** Gud, som har innbudt dere å tilhøre ham,
holder sitt ord. Derfor vil han også gjøre alt dette. **25** Kjære
søsken, be for oss. **26** Gi alle de troende et velkomstkyss.
**27** Lov meg innfor Herren Jesus å lese opp dette brevet for
alle de troende. **28** Med ønske om at vår Herre Jesu Kristi
godhet og kjærlighet skal være med dere alle.

# 2 Tessalonikerne

**1** Hilsen fra Paulus, Silvanus og Timoteus. Til menigheten
i Tessaloniki som lever i fellesskap med Gud, vår Far, og
Herren Jesus Kristus. **2** Vi ber at Gud, vår Far og Herren
Jesus Kristus vil vise dere godhet og fylle dere med fred. **3**
Kjære søsken, vi må alltid takke Gud for dere. Det finnes
gode grunner for det. Troen deres fortsetter å spire, og deres
kjærlighet til hverandre blir hele tiden sterkere og sterkere. **4**
Derfor forteller vi med stolthet om dere i Guds menigheter.
Vi tenker på deres langvarige utholdenhet og tro i alle de
forfølgelsene og lidelsene som har rammet dere. **5** Gud
kommer til å bruke disse lidelsene for å vise sin rettferdige
dom. De som plager dere, skal få sin straff, mens dere som
lider på grunn av troen, vil få tilhøre Guds eget folk for evig.
**7** Ja, dere som lider nå, skal få hvile ut da. Gud skal sette fri
både dere og oss fra lidelsene den dagen Herren Jesus
kommer igjen fra Guds himmel og viser seg med alle sine
mektige engler. **8** Han kommer i flammende ild for å dømme
dem som ikke vil vite noe av Gud og som nekter å ta imot
det glade budskapet om frelse ved vår Herre Jesus. **9** Disse
personene vil bli straffet ved å gå evig fortapt og bli skilt
fra Herrens makt og herlighet. **(aiōnios g166)** **10** Alle som tror
på Herren og tilhører ham, skal ære og hylle ham når han
kommer igjen. Dere tilhører Herren, etter som dere har trodd
på budskapet vårt. **11** Derfor ber vi alltid til vår Gud at han
skal hjelpe dere til å leve på en måte som er verdig dem
som er innbudt til å tilhøre ham. Ja, vi ber at han skal gi dere
kraft til å gjennomføre alt det gode dere vil gjøre på grunn av
troen. **12** Gjennom dette blir Herren Jesus æret, og dere blir
så i sin tur æret av ham. Alt skjer takket være den kjærlighet
og tilgivelse vi har fått fra vår Gud og Herre Jesus Kristus.

**2** Kjære søsken, dere vet at vår Herre Jesus Kristus skal
komme igjen, og at vi skal samle oss hos ham. La ingen
få bedra dere angående tidspunktet. **2** La dere ikke skremme
og bli ikke urolige om dere får høre rykter om at Herren
Jesus allerede har kommet igjen. Det kan være at noen
påstår at Guds Ånd har vist det, eller vi skulle ha sagt det
eller skrevet om det i ett eller annet brev. **3** Ikke tro på det.
La dere ikke bli bedratt, uansett hva de enn sier. Før den
dagen kommer, må nemlig to ting skje. For det første skal
det bli en tid med voldsomt opprør mot Gud. For det andre
må Den lovløse stige fram, han som Gud skal dømme til å
gå evig fortapt. **4** Han er Den lovløse, som skal trasse alt
som er hellig og har med Gud å gjøre. Han skal ta plass i
Guds tempel og påstå at han selv er Gud. **5** Husker dere
ikke at jeg fortalte dette da jeg var hos dere? **6** Dere vet hva
det er som hindrer Den lovløse, slik at han ikke kan stige
fram før det er tid for ham å komme. **7** Den lovløse virker
allerede i det skjulte. Det eneste som mangler for at Den
lovløse skal bli avslørt, er at han som hindrer det, ryddes
av veien. **8** Når hinderet er borte, skal Den lovløse vise
seg, han som Herren Jesus bare trenger å puste på for å
drepe og tilintetgjøre når han vender tilbake i sin herlighet.
**9** Den lovløse kommer for å gjøre Satans verk. Han vil
med ondskapens makt utføre mange tegn og mirakler. **10**
Gjennom sine falske kunster vil han bedra dem som går
evig fortapt. Disse personene er motstandere av det sanne
budskapet om Herren Jesus som kunne ha frelst dem. **11**
Derfor vil Gud gjøre dem mottakelige for bedraget og la dem
tro på løgnen. **12** Sammen skal de alle en dag bli dømt for
at de ikke trodde det sanne budskapet, men nøt og moret
seg i sine onde gjerninger. **13** Vi må alltid takke Gud for
dere, våre søsken som Herren Jesus elsker. Gud bestemte
allerede fra tidenes begynnelse at alle dem som trodde på
det sanne budskapet om Jesus, skulle bli frelst. Det blir
dem ved at Guds Ånd gjør alle verdige til å tilhøre Gud. **14**
Det var dette Gud innbød dere til, da vi fortalte det glade
budskapet for dere, slik at dere skulle få dele herligheten
sammen med Herren Jesus Kristus. **15** Hold fast ved troen,
kjære søsken, og følg den undervisningen dere har fått i
våre brev og alt dere fikk lære da vi var hos dere. **16** Vi ber
at vår Herre Jesus Kristus, og Gud, vår Far i himmelen, han
som elsker oss og i sin godhet har frelst oss for evig og gitt
oss et sikkert håp, **(aiōnios g166)** **17** vil oppmuntre dere og gi
dere kraft til alltid å si og gjøre det som er godt.

**3** En ting til, kjære søsken: Be for oss, slik at budskapet om
Herren Jesus raskt når ut og menneskene kan vurdere
det like høyt som dere gjorde. **2** Be også til Gud at han må
frelse oss fra onde og fiendtlige personer som nekter å ta
imot budskapet. Det er ikke alle som tror på det vi sier. **3**
Herren Jesus er trofast mot det han har sagt! Han skal gjøre
dere sterke og beskytte dere fra den onde. **4** Vi stoler på at
Herren skal hjelpe dere både nå og i framtiden til å praktisere
alt som dere lærer gjennom vår undervisning. **5** Vi ber at
Herren Jesus Kristus skal fylle dere med den kjærligheten
som finnes hos Gud og den utholdenheten som han selv
viste. **6** På oppdrag fra Herren Jesus Kristus oppfordrer vi
dere, kjære søsken, å holde dere borte fra de troende som
lever et uryddig liv og ikke vil å følge den undervisningen vi
har gitt dere. **7** Dere vet selv, at dere bør leve på samme
måten som vi gjorde. Vi levde ikke noe uryddig liv da vi var

hos dere. **8** Vi forlangte aldri å få mat av noen, men betalte
alle ting selv. Vi kjempet, slet og arbeidet dag og natt for at
dere ikke skulle behøve å forsørge oss. **9** Det hadde ikke
vært galt av oss å be dere om hjelp, men vi ville gjennom
handlingene våre gi dere et eksempel å følge. **10** Da vi var
hos dere, ga vi dere følgende leveregel:"Den som ikke vil
arbeide, skal heller ikke spise." **11** Nå har vi hørt at det
finnes slike blant dere som lever et uryddig liv. De arbeider
ikke, men driver med helt andre saker. **12** På oppdrag av
Herren Jesus Kristus gir vi derfor streng beskjed til disse
personene om å slå seg til ro og begynne å arbeide, slik at
de kan forsørge seg selv. **13** Dere andre, kjære søsken, bli
ikke trett av å gjøre det som er godt. **14** Dersom noen nekter
å være lydig mot det vi sier i dette brevet, opplys da alle om
hvem det gjelder. Hold dere borte fra de personene, slik at
de skammer seg. **15** Dere skal likevel ikke behandle noen
som en fiende, men som en troende bror som trenger å bli
vist til rette. **16** Vi ber at Herren Jesus, han som gir fred,
skal fylle dere med sin fred uansett hva som enn skjer. Ja,
Herren skal være med dere alle. **17** Her skriver jeg, Paulus,
min hilsen, med egen hånd. Det gjør jeg i slutten av alle
brevene mine, for å bevise at de virkelig kommer fra meg.
Dette er min signatur. **18** Med ønske om at vår Herre Jesu
Kristi godhet og kjærlighet må være med dere alle.

# 1 Timoteus

**1** Hilsen fra Paulus, som er utsending for Jesus Kristus
på oppdrag fra Gud. Gud er den som har frelst oss og gitt
oss håp om evig liv, gjennom det som Jesus Kristus gjorde.
**2** Til Timoteus, som har blitt min ekte sønn ved troen på
Jesus. Jeg ber at Gud, vår Far i himmelen og Jesus Kristus,
vår Herre, vil vise deg godhet og omsorg og fylle deg med
fred. **3** Jeg vil at du stanser i Efesos, slik jeg ba deg om før
jeg reiste til Makedonia. Visse personer i Efesos har nemlig
begynt å spre falsk lære. Jeg vil at du gir råd til dem som
gjør slikt at de må slutte med dette. **4** De skal ikke fortsette
med å forske i myter og endeløse slektstavler. Den slags
leder bare til uenighet og hjelper ikke noen til å forstå at det
bare er Guds plan som kan redde dem gjennom troen på
Jesus. **5** Målet for dine advarsler må være at de troende blir
fylt av kjærlighet, mens de av et helt hjerte søker Gud og har
rene motiv og en ærlig tro. **6** Noen av dem som underviser,
har helt forlatt det sanne budskapet og lar seg hele tiden
bruke til å snakke om meningsløse dumheter. **7** De vil bli
oppfattet og kjent for å være lærere i Moseloven. Til tross for
sin selvsikkerhet har de ingen anelse om hva de snakker
om. **8** Vi vet at loven er nyttig for oss, dersom den bare blir
brukt slik Gud hadde tenkt. **9** Loven ble ikke skrevet i første
hånd for dem som følger Guds vilje, men for de som ikke
bryr seg om loven og bryter den. Loven er til for gudløse og
syndige mennesker, for dem som håner Gud og ikke vil tro
på ham, for slike som dreper foreldrene sine eller andre.
**10** Loven er til for dem som lever i seksuell løssluppenhet
og homoseksualitet, for de som handler med mennesker,
for dem som lyver eller vitner falskt, og for alle andre som
gjør slikt som strider mot den sunne læren. **11** Det vil si
læren om det glade budskapet som vår vidunderlige Gud
har gitt meg i oppdrag å spre. Han er den som er verd å bli
hyllet. **12** Jeg takker Jesus Kristus, vår Herre, for at han
har gitt meg kraft, og for at han syntes jeg var verd å bli
hans utsending. **13** Dette til tross for at jeg tidligere hånte
ham og på voldsom måte forfulgte alle som trodde på ham.
Likevel hadde Herren Jesus kjærlighet til meg, etter som jeg
ikke forsto hvem han var og derfor ikke kunne tro. **14** Han
var god mot meg og tilga meg alt ondt jeg hadde gjort, til
tross for at jeg ikke fortjente det. Jeg begynte å tro på Jesus
Kristus og fikk oppleve den kjærligheten som finnes hos
ham. **15** Jeg som var den verste av alle syndere, jeg forsto
at Jesus Kristus hadde kommet hit til verden for å frelse
syndere. Dette budskapet om frelse er sant, og alle burde tro
på det. **16** Ja, Herren hadde kjærlighet til meg og tilga meg,
og gjennom dette ville han vise hvilken uendelig tålmodighet
han også har med den som har begått fryktelige synder. På
denne måten vil andre forstå at også de kan få evig liv ved å
tro på ham. **(aiōnios g166)** **17** Æren og herligheten tilhører Gud
for alltid. Han er konge i all evighet. Han er den usynlige som
aldri dør, og den som alene er Gud! Ja, det er sant! **(aiōn g165)**
**18** Timotheos, min sønn, jeg gir deg oppdraget med å gi de
troende råd om å holde seg til Gud og ikke å høre på falsk
undervisning. Åndelige personer har også tidligere holdt
fram budskap fra Gud om at han har gitt nettopp deg evner
til å gi råd til andre. La derfor disse budskapene gi deg mot
til å fortsette kampen for Jesus. **19** Hold fast ved troen når
du kjemper, og ha rene motiv for alt du gjør. Noen har med
vilje og vitende ikke brydd seg om sin gode samvittighet.
Derfor har de til slutt helt forlatt troen på Jesus. **20** Blant
dem er Hymeneus og Aleksander, som jeg har ekskludert av
menigheten, for at de skal lære å ikke spotte Gud.

**2** Framfor alt oppfordrer jeg deg og de andre troende til å
be. Be om Guds hjelp og takk ham for alt han har gjort. **2**
Be for alle mennesker, og spesielt for dem med makt og
myndighet, slik at vi får fred og stabilitet og kan leve for Gud
på en verdig måte. **3** Dette er rett og gjør Gud glad, han
som har frelst oss. **4** Han vil at alle skal bli frelst og ta imot
det sanne budskapet om Jesus. **5** For det finnes bare en
Gud, og det finnes bare en som er mellommann mellom
Gud og mennesker, og det er mennesket Jesus Kristus. **6**
Han tok straffen for hvert enkelt menneske ved å gi livet
sitt og kjøpe oss fri fra slaveriet under synden. Dette er
budskapet som Gud ga til verden da den tiden var kommet
som han hadde bestemt for det. **7** Jeg har blitt valgt ut, det
er sant, jeg lyver ikke, valgt ut til å være utsending og spre
dette sanne budskapet til folk som ikke er jøder og til å
undervise alle, slik at de også kan begynne å tro på Jesus.
**8** Jeg vil altså at mennene over alt skal be. I det de løfter
hendene sine for å be, skal de av hele hjertet være opptatt
av Gud. Ikke noe sinne og ikke strid skal fylle tankene deres.
**9** Jeg vil også at kvinnene skal opptre på en måte som ikke
trekker oppmerksomheten mot det ytre, og at de skal kle seg
verdig, slik som det passer seg i en menighet. Det skal ikke
være kunstferdig frisyrer, smykker eller kostbare klær folk
først og fremst legger merke til. **10** Nei, de kvinnene som vil
leve for Gud, skal gjøre seg vakre gjennom det å være god
mot andre. **11** Kvinnene skal høre etter på undervisningen
uten å bryte inn med spørsmål og overlate til mennene å
lede møtet. **12** Jeg tillater ikke at en kvinne skal undervise
menn, eller bestemme over dem. Derfor skal kvinnene høre

etter uten å stille spørsmål. 13 Gud skapte jo Adam først og
så Eva. 14 Det var kvinnen, ikke Adam, som ble fristet av
Satan, slik at mennesket gjorde opprør mot Gud. 15 Gud
skal frelse kvinnen gjennom at hun føder barna sine, dersom
hun ydmykt holder fast ved troen, elsker sine medmennesker
og lever fullt og helt for Gud.

**3** Dette budskap om frelse er sant. Den som vil bli leder
i en menighet, påtar seg en viktig oppgave. 2 Derfor
må det ikke finnes noe å sette fingeren på hos den som er
leder. Han skal være trofast i ekteskapet, sunn, beherske
seg selv og være korrekt i sin opptreden. Han skal være
gjestfri og kunne undervise. 3 Han må ikke misbruke alkohol
eller være voldelig, men være mild og vennlig og ikke stelle
i stand bråk. Han må heller ikke elske penger. 4 Han må
kunne styre sin egen familie og oppdra barna sine slik at
de er lydige og viser respekt. 5 Dersom han ikke kan styre
sin egen familie, hvordan skal han da kunne styre Guds
menighet? 6 Velg ikke en som nylig er blitt frelst, for da kan
han bli hovmodig over å bli leder så fort, og han kan få
samme dommen som djevelen en gang fikk. 7 Han skal
ha et godt rykte blant folk utenfor menigheten, slik at han
ikke blir hånet, og djevelen utnytter anledningen til å få
ham til å synde. 8 På samme måten skal medarbeiderne i
menigheten være ærlige og fortjene respekt. De må ikke
drikke mye alkohol og ikke elske penger. 9 De må holde fast
ved de sannhetene som Gud har vist oss om troen. Videre
må de ha rene motiv for alt de gjør. 10 Før de får begynne
som medarbeidere, skal de bli vurdert. Dersom ingen har
noe å kritisere dem for, da kan de begynne tjenesten sin.
11 På samme måten skal de kvinnelige medarbeiderne ha
respekt. De må ikke snakke dårlig om andre, men være
sunne og pålitelige i alt de gjør. 12 En medarbeider må være
trofast i ekteskapet og kunne styre barna og hjemmet sitt
på en god måte. 13 De som skjøtter tjenestene sin godt
som medarbeidere, vil bli respektert av andre og kan uten
skam fortelle om sin tro på Jesus Kristus. 14 Jeg håper snart
å kunne reise til deg, Timoteus. Om jeg likevel må vente,
har jeg nå gitt deg noen retningslinjer for hvordan tingene
skal være ordnet i Guds husholdning, menigheten, den som
tilhører den levende Gud. Menigheten er den grunnpilar og
sikre fundament som holder sannheten om Jesus oppe. 16
Alle må erkjenne at troen gjør en fantastisk hemmelighet
kjent: Gud kom til jorden som menneske. Guds Ånd viste at
han var uten synd, han ble sett av engler. Budskapet om
ham spredde seg til jordens folk, menneskene trodde på
ham. Han vendte tilbake til himmelen igjen.

**4** Guds Ånd viser oss helt klart at det i den siste tiden før
Jesus kommer igjen, vil være noen i menighetene som
faller fra troen på Jesus. I stedet begynner de å tro på falsk
lære som kommer fra onde ånder. 2 De som sprer denne
læren, gir inntrykk av å være lydige mot Gud, men er løgnere
og har for lenge siden kvalt sin samvittighet. 3 De forbyr folk
å gifte seg og krever at de må avstå fra enkelte typer mat.
Dette gjør de til tross for at det er Gud som har skapt maten,
slik at vi som tror på Jesus og har lært det sanne budskapet
å kjenne, skal kunne spise og være takknemlige. 4 Alt som
Gud har skapt, er godt. Ikke noe er forbudt dersom vi bare
tar imot det med takknemlighet. 5 Når vi leser Guds Ord og
takker Gud for maten, da blir den tillatt for oss. 6 Dersom du
forklarer dette for de troende, tjener du Jesus Kristus på en
rett måte. Du henter kraft fra budskapet om ham og i den
sunne læren som du følger. 7 Hold deg borte fra de dumme
og gudløse mytene. Pass i stedet på at du holder deg i god
åndelig form. 8 Fysisk trening er bra på sin måte, men å
trene seg i å være lydig mot Gud, er nyttig på alle måter.
Den som er lydig mot Gud, har fått løfte om et liv både i
denne verden og i den kommende. 9 Dette budskapet om
frelse er sant, og alle burde tro på det. 10 Derfor arbeider
vi og kjemper, slik at alle skal tro på budskapet. Vi vet at
Gud som lever, og som vil at alle skal bli frelst, en dag vil
innfri håpet vårt og gi evig liv til alle som tror på Jesus. 11
Advar og undervis de troende om denne sannheten. 12 Bry
deg ikke om at du er ung, men pass på at du vinner deres
respekt ved å være et forbilde for de troende i alt du sier
og gjør. Elsk dine medmennesker, vær sterk i troen og lev
et rent liv fullt og helt for Gud. 13 Les høyt av Skriften for
de troende og advar og undervis alle til jeg kommer. 14
Glem ikke bort å bruke den evnen som Guds Ånd ga deg da
lederne i menigheten la hendene på deg for å innvie deg til
oppgaven din. Gjennom de budskap som noen da fikk fra
Gud, ble du valgt ut for å undervise og advare. 15 Husk på å
bruke disse evnene og lev fullt og helt for tjenesten din, slik
at alle kan se de framstegene du gjør i livet som troende. 16
Tenk nøye på hvordan du lever og underviser. Hold fast ved
det som er rett. Da vil du frelse både deg selv og dem som
hører på deg.

**5** Snakk aldri strengt til en eldre mann, men appeller til
ham som til en far. Du skal behandle unge menn som
brødre. 2 Eldre kvinner skal du behandle som mødre og
unge kvinner som søstrer i et rent vennskap. 3 Menigheten
skal bare ta hånd om de enkene som ikke har noen familie
som kan hjelpe dem. 4 Dersom en enke har voksne barn

eller barnebarn, skal disse først og fremst lære seg å vise
troen i praktisk handling i egen familie. På den måten gir
de noe tilbake til de gamle av det de selv har fått fra dem.
Det er nettopp slik Gud vil ha det. 5 Den enken som ikke
har noen familie som kan hjelpe henne, setter sitt håp til
Gud. Dag og natt ber hun til Gud og leter etter hjelp. 6 Den
enken som bare er ute etter å få det godt, hun er åndelig
død. 7 Undervis menigheten om dette, slik at de enkene
som får underhold, ikke blir anklaget for noe. 8 Den som
ikke tar hånd om sine egne slektninger, og spesielt sin egen
nære familie, de har forlatt troen på Jesus og er verre enn
den som aldri har kommet til tro. 9 For å få underhold av
menigheten må en enke være minst 60 år og skal ha vært
trofast mot mannen. 10 Hun må være kjent for å være god
mot andre. Hun skal ha tatt hånd om barna sine, ha tatt imot
gjester i hjemmet sitt, ha hjulpet de andre troende og ha
støttet mennesker som var i nød. Kort sagt, hun skal ha
vært fullt og helt innstilt på å gjøre godt mot andre. 11 Yngre
enker skal ikke få underhold av menigheten. Det er gjerne
slik at når deres seksuelle behov blir tent, mister de iveren
etter å tjene Jesus og vil gifte seg på nytt. 12 Gjennom dette
drar de på seg Guds dom, etter som de da bryter sitt eget
løfte til menigheten om fortsatt å være ugift. 13 Dersom
de lærer seg til å få underhold, kan de bli late og bare gå
omkring fra hjem til hjem. Ja, de blir ikke bare late, men
de begynner å sladre, er nysgjerrige og blander seg bort i
forhold som de ikke har noe med. 14 Derfor vil jeg at unge
enker skal gifte seg på nytt og få barn og skjøtte sine egne
hjem. Da får motstanderne våre ingen mulighet til å snakke
dårlig om kvinnene. 15 Dessverre har noen av disse unge
enkene forlatt sannheten om Jesus og slått følge med Satan.
16 Dersom en troende kvinne har enker i slekten, skal hun
ta hånd om dem og ikke kreve at menigheten betaler for
dem. Menigheten må heller ta hånd om de enkene som ikke
har noen familie som kan hjelpe. 17 Ledere i menigheten
som er gode til å styre, er verd både respekt og betaling i
penger. Dette gjelder spesielt dem som arbeider hardt med
å spre budskapet om Jesus og undervise i menigheten. 18
Gud har sagt i Skriften:"Du skal ikke binde munnen på den
oksen som tresker", og:"Arbeideren er verd lønnen sin." 19
Lytt ikke til anklager mot en leder dersom det ikke finnes
to eller tre vitner som kan bekrefte anklagene. 20 Dersom
han virkelig har gjort galt, skal han bli vist til rette foran hele
menigheten. Da blir de andre også advarte mot å handle
galt. 21 Jeg befaler deg innfor Gud, Jesus Kristus og Guds
engler, alltid å følge denne regelen uten å ta parti for eller
imot noe menneske, og uten å favorisere noen. 22 Tenk
grundig etter før du legger hendene på noe menneske for å
innvie det til ulike tjenester. Ellers kan du bli medskyldig i det
onde som de kommer til å gjøre. Pass på at du holder deg
selv borte fra all synd. 23 Se også til å stelle og verne om
kroppen din. Drikk ikke lenger bare vann, men også litt vin,
etter som du har problemer med magen og ofte er syk. 24
Noen mennesker synder helt åpent, og alle vet at Gud en
dag vil straffe dem. Andre lykkes i å skjule syndene sine slik
at de ikke bli avslørt før langt seinere. 25 På samme måten
er noen mennesker helt åpne i det gode de gjør mot andre.
Det gode som andre har gjort i det skjulte, vil komme fram
og ikke for alltid bli en usynlig hemmelighet.

**6** Troende slaver skal vise sine eiere sine ekte respekt.
Da får ingen grunn til å håne Gud og læren om Jesus. 2
Dersom slaveeieren også er en troende, skal ikke slaven
vise mindre respekt på grunn av at de to er brødre og har
samme status for Gud. Tvert imot bør slaven arbeide enda
hardere, etter som han på den måten hjelper en troende bror
som han elsker. Undervis om disse levereglene, Timoteus!
Gi råd til alle om å leve etter det vi sier. 3 Levereglene
stemmer med det sunne budskapet vi har fått fra vår Herre
Jesus Kristus og den lære som leder oss til å følge Gud. De
som underviser på en annen måte og ikke holder seg til
den sunne læren, 4 er forblindet og uten innsikt. De har et
sykelig behov for å diskutere og krangle om ulike sider ved
læren, noe som leder til misunnelse, trette, beskyldninger,
ondskapsfulle mistanker 5 og stadig bråk mellom mennesker.
Deres sinn er totalt i mørke og de har forlatt det sanne
budskapet om Jesus. For dem er religion bare en måte å bli
rik på. 6 Sann rikdom er å tro på Gud og samtidig være
fornøyd med det vi har. 7 Vi hadde ikke noe med oss da
vi ble født, og vi kan ikke ta noe med oss når vi dør. 8
Om vi derfor har det aller mest nødvendige som mat og
klær, skal vi være fornøyd. 9 De som vil bli rike, kommer
ut for mange fristelser og faller som offer for tåpelige og
skadelige begjær som leder menneskene mot den visse
og evige undergang. 10 Kjærlighet til penger er roten til alt
ondt. På grunn av at de er pengekjære har mange forlatt
troen på Jesus og voldt seg selv mange lidelser. 11 Men du
Timoteus, som tilhører Gud, du skal holde deg borte fra falsk
undervisning og trangen etter å bli rik. Pass på at du følger
Guds vilje og lever fullt og helt for ham. Tro på Jesus av
hele ditt hjerte, elsk dine medmennesker og vis tålmodighet
og mildhet. 12 Fortsett med å forsvare og spre troen. Hold
fast ved det evige livet, som Gud innbød deg til da du uten
frykt bekjente troen på han offentlig for mange mennesker.

(aiōnios g166) 13 Jeg oppfordrer deg overfor Gud, han som gir
liv til alt, og overfor Jesus Kristus, han som bekjente hvem
han var for den romerske landshøvdingen Pontius Pilatus:
14 Følg disse rådene, slik at ingen har noe å anklage deg for,
og lev fullt og helt for Gud til den dagen vår Herre Jesus
Kristus kommer igjen. 15 Når den tiden kommer som Gud
har bestemt, skal Gud, han som er verd å bli hyllet, vår
eneste hersker, alle kongers konge og alle herrers Herre,
vise oss Jesus. 16 Gud er den eneste som aldri kan dø, og
han bor i et lys som er så sterkt at ikke noe menneske kan
nærme seg. Ingen har noen gang sett ham eller kan se ham.
Han skal ha æren og makten i all evighet. Ja, det er sant!
(aiōnios g166) 17 Advar dem som er rike i denne verden, slik
at de ikke skryter og ikke setter sitt håp til noe så usikkert
som rikdom. Oppfordre i stedet alle til å stole på Gud, han
som gir oss alt vi trenger for å kunne nyte godt av livet. (aiōn
g165) 18 Be alle å gjøre godt mot andre mennesker, slik at de
i stedet blir rike på gode gjerninger. Oppfordre alle til å være
sjenerøse og dele av det de har med andre. 19 Da samler de
seg en skatt hos Gud, et godt grunnlag for framtiden, og de
vinner det evige livet. 20 Kjære Timoteus, bevar kunnskapen
som Gud har gitt deg, og spre den til andre. Hold deg borte
fra all gudløs lære og spekulative ideer som visse folk kaller
kunnskap, men som slett ikke er det. 21 Noen har begynt å
tro på denne type kunnskap og har derfor forlatt troen på
Jesus. Med ønske om at Guds godhet og kjærlighet skal
være med dere alle.

# 2 Timoteus

**1** Hilsen fra Paulus, som i tråd med Guds vilje er valgt ut
som utsending for Jesus Kristus og har fått oppdraget
med å fortelle om det evige liv som Gud har lovet alle som
tror på Jesus Kristus. **2** Til Timoteus, min kjære sønn. Jeg
ber om at Gud, vår Far i himmelen og Jesus Kristus, vår
Herre, vil vise deg godhet, omsorg og fylle deg med fred.
**3** Jeg takker Gud for deg, Timoteus. Dag og natt minner
jeg ham om å ta vare på deg når jeg ber. Han er den Gud
som jeg tjener med rene motiv, akkurat som mine forfedre
gjorde. **4** Jeg husker tårene dine ved avskjeden, og jeg
lengter etter deg. Tenk hvor hyggelig det skulle vært å treffe
hverandre igjen! **5** Jeg husker også den oppriktige troen du
har på Jesus. Den samme troen som vi fant hos din mormor
Lois og din mor Eunike. Jeg forstår at den samme sterke
troen også finnes i deg. **6** Jeg vil minne deg om å blåse
liv i den nådegaven Gud ga deg gjennom sin Ånd, da jeg
la hendene på deg og innviet deg til oppgaven du har. **7**
Den Ånd Gud har gitt oss, gjør oss ikke redde og forsiktige,
men fyller oss med kraft, kjærlighet og selvbeherskelse. **8**
Derfor trenger du ikke gå skamfull rundt når du forteller
andre om vår Herre Jesus. Heller ikke behøver du være
skamfull over meg som sitter i fengsel for hans skyld. Vær
også du beredt til å lide for det glade budskapet om Jesus.
Gud skal gi deg kraft. **9** Gud har frelst og innbudt oss til å
tilhøre ham. Det var ikke på grunn av våre gode gjerninger
han gjorde det, men fordi han i sin egen godhet allerede ved
tidenes begynnelse hadde bestemt at vi skulle få tilgivelse
gjennom Jesus Kristus. **(aiōnios g166)** **10** Denne kjærligheten
og tilgivelsen fra Gud, som vi ikke har gjort oss fortjent til, ble
gjort kjent for oss da Jesus Kristus kom til jorden for å frelse
oss. Jesus har brutt dødens makt og gjennom troen på ham
får vi evig liv. Dette er det glade budskapet. **11** Jeg har blitt
utvalgt til å være utsending for dette budskapet, slik at jeg
kan spre sannheten og undervise andre. **12** Det er derfor jeg
må lide. Jeg skammer meg ikke for mine lidelser, for jeg vet
på hvem jeg tror, og jeg er sikker på at han som har gitt meg
oppgaven med å spre budskapet, også vil bevare det helt til
dommens dag. **13** Det du har hørt av meg, skal du bruke
som en modell for sunn undervisning. Hold fast ved troen på
Jesus Kristus og den kjærligheten vi får oppleve i fellesskap
med ham. **14** La Guds Hellige Ånd som bor i oss, hjelpe deg
til å bevare det gode budskapet som Gud har gitt deg å
spre. **15** Som du vet har alle de troende i provinsen Asia
sveket meg, også Fygelus og Hermogenes. **16** Jeg ber at
Herren Jesus vil være god mot Onesiforos og alle i hjemmet
hans, for han har ikke skammet seg over å besøke meg i
fengslet, men har ofte oppmuntret meg. **17** Da han kom til
Roma, begynte han å lete etter meg over alt helt til han fant
meg. **18** Dessuten var han til enorm hjelp i Efesos. Dette vet
du bedre enn noen andre. Ja, jeg ber at Herren Jesus vil
vise nåde mot ham på dommens dag.

**2** Timoteus, min sønn, jeg ber deg hente styrke fra den
kjærlighet og tilgivelse som finnes i Jesus Kristus. **2**
Den undervisningen du og mange andre har hørt av meg,
skal du føre videre til pålitelige personer, som i sin tur kan
undervise andre. **3** Vær beredt til å lide sammen med meg
for Jesus Kristus, som en god soldat. **4** Høyeste prioritet for
en soldat er å være lydig mot kommandanten. Derfor lar
han seg ikke hindre av de små trivielle tingene som hører
dagliglivet til. **5** Vær som en idrettsmann. Pass på at du
vinner seierskransen ved å følge reglene som gjelder. **6** Vær
som en hardt arbeidende bonde. Da skal du bli den første
som får del i avlingen. **7** Tenk på det jeg har sagt. Herren
Jesus vil hjelpe deg til å forstå alt. **8** Glem aldri at Jesus
Kristus, etterkommeren til kong David, har stått opp fra de
døde. Dette er innholdet i mitt glade budskap. **9** Det er på
grunn av dette budskapet jeg må lide og til og med har blitt
lenket fast som en forbryter. Men Guds budskap har ikke
blitt lenket fast. **10** Derfor er jeg villig å holde ut hva som
helst for deres skyld som har takket ja til Guds innbydelse
om å tilhøre ham. Mitt ønske er jo at de til slutt må bli frelst
for evig gjennom det som Jesus Kristus har gjort, slik at de
får oppleve Guds herlighet. **(aiōnios g166)** **11** Dette budskapet
om frelse er sant: Dersom vi er døde med ham, skal vi også
leve med ham. **12** Dersom vi lider for ham, skal vi også
regjere med ham. Men om vi fornekter ham, skal han også
fornekte oss. **13** Dersom vi sviker ham, står han likevel fast
ved sitt ord, for han kan ikke fornekte seg selv. **14** Minn alle
om disse sannhetene og advar alle innfor Gud mot å holde
på med krangel og diskusjon om forskjellig troslære. Slike
diskusjoner er uten mening og leder til katastrofe for dem
som hører på. **15** Undervis heller i det sanne budskapet
om Jesus på en rett måte. Da blir du en arbeider som ikke
trenger å gå skamfull, en som Gud vil være fornøyd med.
**16** Ha ikke noe å gjøre med disse gudløse lærene. Deres
tilhengere vil dras lengre og lengre bort fra Gud. **17** Læren
vil spre seg som kreft i kroppen. To av disse typene som
sprer falsk lære, er Hymeneus og Filetus. **18** De har forlatt
det sanne budskapet og påstår at de døde allerede har stått
opp. De ødelegger troen på Jesus hos mange. **19** Guds
sanne budskap er et fast fundament som ingen kan rokke.

På dette fundamentet står det skrevet:"Herren kjenner sine"
og"Den som tilber Herren, skal ikke gjøre det som er urett".
20 I et rikt hjem finnes det skåler og krus av gull og sølv, men
også av tre og leire. De kostbare gjenstandene blir brukt ved
fine anledninger, og de andre blir brukt til hverdags. 21 På
samme måten er det hos Gud. Den troende som holder seg
borte fra den falske læren jeg snakket om og i stedet holder
seg til det sanne budskapet, han blir som skåler og krus av
gull eller sølv. Han lever fullt og helt for Gud og vil bli brukt til
noe fint, til å gjøre Guds vilje. 22 Flykt bort fra fristelsene
og begjæret som særlig unge blir utsatt for. Strev i stedet
etter å gjøre Guds vilje og etter å få en sterkere tro. Elsk
dine medmennesker og lev i fred med alle som tilber Herren
Jesus og søker ham av hele hjertet. 23 Enda en gang sier
jeg: Unngå å bli dratt inn i dumme og umodne diskusjoner.
Du vet at det bare leder til bråk. 24 Den som tjener Gud,
skal ikke krangle. Han må være vennlig mot alle og i stand
til å undervise med tålmodighet. 25 På en mild måte skal
han vise dem til rette som motsier ham. Kanskje da Gud gir
disse personene en ny mulighet til å vende om og forstå
det sanne budskapet om Jesus. 26 Ja, kanskje tar de til
fornuften og bryter ut av den fellen som Satan hadde fanget
dem i, for å lokke dem til å følge hans vilje.

**3** Du bør også vite, Timoteus, at det i denne verdens siste
tid skal det bli svært vanskelig. 2 Da vil menneskene
bare tenke på seg selv og pengene sine. De vil skryte og
se ned på andre, være storsnutet og ikke lyde foreldrene
sine. De vil være utakknemlige og savne respekt for Gud. 3
De vil være iskalde og nekte å tilgi andre. De vil snakke
stygt om andre og savne selvbeherskelse. De vil være rå,
grusomme og hate alt godt. 4 De vil forråde vennene sine,
miste alle sperrer og være hovmodige. De vil elske nytelsene
mer enn Gud. 5 De vil gi inntrykk av å tro på Gud, men vil
ikke vedstå seg Guds kraft som kan forandre alt. Hold deg
borte fra slike personer. 6 Til denne gruppen hører også
dem som lurer seg inn i hjemmet og skaffer seg innflytelse
over kvinner som lett lar seg lede. Disse kvinnene blir plaget
av syndene sine og blir drevet av alle mulige impulser. 7
Slike kvinner er alltid villige til å følge en ny lære, men de
lykkes aldri i å forstå sannheten i budskapet om Jesus. 8
De som sprer falsk lære, er motstandere av Jesus, akkurat
som de egyptiske trollmennene Jannes og Jambres var
motstanderne til Moses. Deres tanker er onde, og troen
deres er ingenting verd. 9 Framgangen de har, skal snart ta
slutt. En dag skal deres dumhet bli avslørt for alle, på samme
måten som motstanderne til Moses ble avslørt. 10 Men du,
Timoteus, du kjenner min undervisning. Du vet hvordan jeg
lever og hvilke mål jeg har i livet. Du kjenner til troen min på
Jesus, min tålmodighet med mennesker, min kjærlighet og
min langvarige utholdenhet. 11 Du vet at jeg har blitt forfulgt
og måtte lide. Du vet hva som skjedde i Antiokia, Ikonium
og Lystra, hvordan folk der gikk til voldsomme angrep på
meg. Men Herren reddet meg fra alt! 12 Alle som vil leve fullt
og helt for Gud og Jesus Kristus, kommer til å bli forfulgt
på samme måten. 13 Onde personer og bedragere vil gå
lengre og lengre i sin ondskap. De bedrar andre, men er
samtidig selv bedratt. 14 Du må holde fast ved det du har
lært. Du vet jo at det er sant og du vet at du kan stole på
dem som har undervist deg. 15 Helt siden du var liten kjente
du til det som står i den Hellige Skriften. Der kan vi finne
all den visdom vi trenger for å bli frelst gjennom troen på
Jesus Kristus. 16 Hele Skriften er inspirert av Gud og kan bli
brukt til undervisning om det som er sant, og avsløre det
som er falskt. Den korrigerer og hjelper oss til å leve slik
Gud ønsker. 17 Den som tilhører ham, blir godt utrustet for
oppgaven med å gjøre godt mot andre.

**4** Innfor Gud og Jesus Kristi ansikt, han som skal dømme
levende og døde og komme igjen for å regjere på jorden,
pålegger jeg deg: 2 Spre budskapet om Jesus. Vær beredt til
å uttale deg når som helst, både når det passer mennesker
og når det ikke passer. Undervis alle med stor tålmodighet,
overbevis, advar og oppmuntre dem som hører deg. 3 Det
kommer en tid folk ikke lenger vil akseptere den sunne
læren. I stedet vil de samle tilhengere rundt seg som bare
underviser i det de vil høre. 4 De vil nekte å høre på det
sanne budskapet om Jesus og vende seg til myter uten
historisk bakgrunn. 5 Vær rolig og nøktern i alle situasjoner,
var beredt til å lide og spre det glade budskapet om Jesus.
Gjør alt det du har fått i oppdrag å gjøre! 6 Selv kommer jeg
nok ikke til å være så lenge til her på jorden. Livet mitt blir
allerede ofret for Gud. 7 Jeg har kjempet godt, jeg har løpt til
veis ende, og jeg har bevart troen på Jesus. 8 Nå venter
prisutdelingen. Herren Jesus, den rettferdige dommeren,
skal på dommens dag gi meg seierskransen som et bevis
på at jeg har fulgt hans vilje. Den samme seierskransen
venter alle som lengter etter at Jesus skal komme igjen. 9
Forsøk å komme hit så fort du kan. 10 Demas har begynt å
elske denne verden og har forlatt meg og reist til Tessaloniki.
Kreskens har reist til Galatia og Titus til Dalmatia. (aiōn g165)
11 Det er bare Lukas som alene er hos meg. Ta med deg
Markus, for han er til stor hjelp i arbeidet mitt. 12 Tykikus
har jeg sendt til Efesos. 13 Pass på at du tar med deg
kappen som jeg dro fra hos Karpus i Troas. Ta også med

deg bøkene, først og fremst skriftrullene av pergament. **14** Smeden Aleksander har vært årsak til mye ondt, men Herren Jesus vil straffe ham for det han har gjort. **15** Pass deg for ham, for han har gått til hardt angrep mot budskapet. **16** Da jeg sto for domstolen første gangen, var det ingen som våget å vitne til min fordel, men alle forlot meg. Jeg håper at de ikke vil bli straffet for det. **17** Men Herren Jesus var med meg og ga meg kraft, for at det glade budskapet gjennom meg skulle nå ut til alle folk. Og han reddet meg fra en sikker død. **18** Ja, Herren skal redde meg fra alt ondt og føre meg inn i himmelen, der han regjerer. Hans er æren i all evighet. Ja, det er sant! **(aiōn g165)** **19** Hils Priska og Akvilas og alle som tilhører Onesiforos sitt hjem. **20** Erastus stanset i Korint, og Trofimus reiste jeg fra i Milet, etter som han var syk. **21** Forsøk å komme hit før vinteren. Eubulus, Pudens, Linus, Klaudia og alle de troende hilser til deg. **22** Jeg ber at Herren Jesus vil beskytte deg. Med ønske om at Guds godhet og kjærlighet må være med dere alle.

# Titus

**1** Hilsen fra Paulus, som er Guds tjener og utsending for
Jesus Kristus. Mitt oppdrag er å innby alle for å tilhøre
Gud, føre alle til tro på Jesus og undervise alle om det
sanne budskapet, slik at de kan følge Guds vilje. **2** Gud, som
aldri lyver, lovet for lenge siden å gi oss evig liv. Vi har fått
dette håpet gjennom budskapet om Jesus. **(aiōnios g166)** **3** Et
budskap som kan frelse oss, og som Gud gjorde kjent da det
rette tidspunktet var kommet. Dette budskapet har jeg fått i
oppgave å spre videre til alle mennesker. **4** Til Titus, som har
blitt min ekte sønn gjennom vår felles tro på Jesus. Jeg ber
at Gud, vår Far i himmelen og Jesus Kristus, vår Frelser, vil
vise deg godhet og fylle deg med fred. **5** Jeg reiste fra deg
alene på Kreta for at du skulle avslutte det som ennå ikke var
ferdig i de forskjellige menighetene. Oppgaven din er å velge
ut ledere i hver by etter de retningslinjene jeg ga. **6** Du skal
velge ut menn som det ikke finnes noe å sette fingren på.
De skal være trofaste i ekteskapet, og barna deres skal tro
på Jesus og ikke leve et vilt og ulydig liv mot foreldrene sine.
**7** Den som er forstander, har ansvaret for Guds menighet.
Det skal derfor ikke finnes noe å sette fingren på hos ham.
Han må ikke virke overlegen, ikke ha heftig temperament,
ikke misbruke alkohol, ikke være voldsom eller ha begjær
etter penger. **8** Han skal være gjestfri, elske å gjøre godt
mot andre, kunne beherske seg selv, være rettferdig, leve
fullt og helt for Gud og være disiplinert. **9** Han må holde
seg til det troverdige budskapet og den læren han har fått
undervisning i. Gjennom den sunne undervisningen kan
han oppmuntre andre og vise til rette motstanderne. **10** Det
finnes nemlig mange, spesielt blant de troende jødene, som
ikke vil at noen skal bestemme over dem. De kommer med
tomt prat og forsøker å bedra andre mennesker. **11** Dette må
bli stoppet. De har ødelagt troen på Jesus hos hele familier
ved å spre falsk lære. Det eneste de er ute etter, er å tjene
penger. **12** En mann av deres eget folk, en profet fra Kreta
som bar fram ulike budskap, har sagt:"Folket på Kreta lyver
støtt og stadig. De oppfører seg som udyr og elsker å stappe
i seg mat mens de dovner seg." **13** Dette utsagnet er helt
sant. Derfor må du gå sterkt imot all falsk undervisning, slik
at alle i menigheten holder fast ved en sunn tro. **14** De må
slutte å høre på jødiske myter og følge kravene fra dem som
har vendt seg bort fra det sanne budskapet om Jesus. **15**
Gud stiller ingen ekstra krav til oss som tror. Alt er renset og
tillatt for den som i troen har begynt å leve et rent liv fullt og
helt for Gud. Den derimot som nekter å tro, er ikke verdig til å
komme innfor Gud. Han blir alt smittet av ondskapen. Disse
menneskene som sprer falsk lære og forsøker å legge en
masse ekstra krav på dere, går med onde tanker og uverdige
motiv. **16** De påstår at de kjenner Gud, men handlingene
viser at det ikke er sant. De er motbydelige, ulydige og noe
godt vil aldri ikke komme fra dem.

**2** Men du, Titus, du skal undervise i de reglene som er en
del av troen og den sunne læren. **2** Eldre menn skal du
lære å vise selvbeherskelse. Lær dem å opptre på en klok
måte, slik at de fortjener respekt. De må ha en sunn tro på
Jesus og være fylt av kjærlighet og tålmodighet. **3** Lær også
eldre kvinner å opptre på en måte som er verdig for alle som
tilhører Gud. De skal ikke snakke stygt om noen og ikke
drikke for mye vin, men være gode idealer for andre på den
måten de lever. **4** De skal lære yngre kvinner å elske sin
mann og sine barn. **5** De skal ha selvbeherskelse, leve et
rent liv fullt og helt for Gud, skjøtte sitt hjem, gjøre godt mot
andre og sette sin mann foran seg selv. På den måten kan
ingen håne Guds budskap på grunn av måten de lever på. **6**
På samme måten skal du oppfordre unge menn til alltid å
vise selvbeherskelse. **7** Selv må du også være et ideal ved
å gjøre godt mot andre. Bevis gjennom dine egne handlinger
at din undervisning er ekte og seriøs. **8** Hold deg til den
sunne læren når du underviser i troen, slik at du ikke kan bli
kritisert for noe. Da må motstanderen din gå skamfull, etter
som han ikke finner noe ondt å si om oss som tror. **9** Du
skal oppmuntre slavene til å sette sine eiere foran seg selv,
slik at de er lydige i alt uten å si imot. **10** De skal ikke stjele,
men alltid være gode og pålitelige. Da gjør de budskapet fra
Gud, vår Frelser, attraktivt for andre mennesker. **11** Gud har
vist oss sin kjærlighet og tilgivelse. Gjennom hans tilgivelse
kan alle bli frelst. **12** Den får oss til å si nei til et liv uten tro,
og til de begjær i verden som lokker og drar. Den får oss til
å vise selvbeherskelse, slik at vi kan følge Guds vilje. Ja,
Guds kjærlighet og tilgivelse får oss til å leve fullt og helt
for ham i denne verden. **(aiōn g165)** **13** I mens venter vi på
den fantastiske dagen da vår store Gud, Jesus Kristus, skal
komme i herlighet for å frelse oss for evig. **14** Det var Jesus
som kjøpte oss fri fra syndene våre ved å betale straffen da
han ofret sitt liv. Han gjorde oss verdige til å komme innfor
Gud. Han lot oss bli hans eget folk, et folk som med iver
gjør godt mot andre. **15** På denne måten skal du undervise,
oppmuntre og advare menigheten med stor autoritet. Pass
på at du vinner respekt hos alle.

**3** Du skal minne de troende om at de skal finne sin plass
og være lydige mot makthavere og myndighetene. De må
alltid være beredt til å gjøre godt mot andre. **2** De må ikke

forulempe noen og stelle til bråk, men være vennlige og vise
hensyn mot alle. **3** En gang manglet vi alle forstand, var
ulydige og hadde gått oss vill. Vi var slaver under forskjellige
begjær og impulser. Vi var fylt av ondskap og misunnelse.
Ja, vi var motbydelige og hatet hverandre. **4** Midt i alt dette
viste Gud sin godhet og kjærlighet og frelste oss. Det var
ikke fordi vi handlet rett eller fulgte hans vilje at han frelste
oss, men fordi han hadde medfølelse med oss. Gjennom sin
Hellige Ånds kraft lot han oss bli født på ny, han vasket bort
syndene våre og ga oss en ny start i livet. **6** Ja, etter som
Jesus Kristus allerede hadde frelst oss ved å ta straffen
for syndene våre, lot Gud sin Hellige Ånd flomme over oss
og vaske oss rene. **7** Han viste oss nåde og erklærte oss
skyldfri. Nå får vi arve det evige livet som er vårt håp. **(aiōnios
g166)** **8** Dette budskapet om frelse er sant. Jeg vil at du skal
gi råd og undervise de troende om denne sannheten, slik at
de alltid anstrenger seg for å gjøre godt mot andre. Denne
undervisningen er god og nyttig for alle. **9** Unngå å bli dratt
inn i dumme diskusjoner om slektstavler og strid og trette
om den jødiske loven. Disse diskusjonene er skadelige og
leder ingen steds hen. **10** Den som splitter menigheten med
falsk undervisning, skal bli advart først en gang, eller to om
det trengs. Dersom han ikke hører etter, skal du nekte å
ha noe med ham å gjøre. **11** Du vet da at han har forlatt
sannheten om Jesus, og er en synder som allerede har
dømt seg selv. **12** Jeg planlegger å send enten Artemas eller
Tykikus til deg. Så snart en av dem har kommet, vil jeg at du
forsøker å møte meg i Nikopolis, for jeg har tenkt å stanse
over vinteren der. **13** Pass på at den lovkyndige Zenas og
Apollos får alt de trenger for reisen sin. De må ikke mangle
noe i utrustningen for sin reise. **14** De troende må jevnt og
trutt lære seg å gjøre godt mot andre når de ser at det er
behov for det. Dersom troen ikke blitt omsatt til praktisk
handling, er den verdiløs. **15** Alle som er her hos meg, hilser
til dere. Hils alle våre troende venner fra oss. Med ønske om
at Guds godhet og kjærlighet må være med dere alle.

# Filemon

1 Hilsen fra Paulus, som er kastet i fengsel for å ha spredd
budskapet om Jesus Kristus. Min medarbeider Timoteus
sender også sin hilsen. Til vår kjære venn og medarbeider
Filemon. 2 Til menigheten som har sin møteplass i hjemmet
hans. Til vår søster Appia, og vår stridskamerat Arkippus. 3
Vi ber at Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus vil vise dere
godhet og fylle dere med fred. 4 Jeg takker alltid Gud når
jeg ber for deg, kjære Filemon. 5 Jeg hører ofte om din tro
på Herren Jesus og kjærligheten du viser alle troende. 6
Jeg ber om at den styrken du har gitt andre gjennom din
tro, også vil få alle til å innse hvor mye godt de kan utrette
for Kristus. 7 Jeg ble selv svært glad og oppmuntret da
jeg hørte hvordan du, min bror, gjennom gode gjerninger,
har gitt nytt mot til de troende. 8 Takket være vårt lange
vennskap, vil jeg nå be deg om en ting. Jeg Paulus, er nå en
gammel mann og fange for Jesus Kristi skyld. Jeg kunne
nok kreve denne tjenesten av deg i kraft av at oppdraget
mitt kommer fra Kristus, men det vil jeg ikke. 10 Det jeg ber
deg om, er at du må være god mot Onesimus. Han har blitt
som en sønn for meg, etter som han kom til tro ved mitt
arbeid her i fengslet. 11 Du hadde ikke spesielt stor nytte av
Onesimus før, men nå har han blitt til virkelig nytte for både
deg og meg. 12 Når jeg nå sender ham tilbake til deg, er det
som om jeg sendte en del av meg selv. 13 Jeg hadde helst
ønsket å ha ham igjen her. Da kunne han hjelpe meg i ditt
sted siden jeg nå sitter i fengsel for å ha spredd det glade
budskapet om Jesus. 14 Jeg ville ikke beholde ham uten
først å ha fått din fullmakt. Dersom vi gjør noe godt, skal det
jo ikke være av tvang, men av fri vilje. 15 Kanskje kan vi se
det på denne måten: Onesimus ble borte fra deg en kort
periode, for at du skulle få ham tilbake for alltid! **(aiōnios g166)**
16 Nå er han ikke bare slaven din, men noe mye mer. Nå er
han din elskede bror. Selv elsker jeg ham høyt, men for deg
må han bety enda mer. Det gjelder både som slave og som
en troende bror som hører Herren Jesus til. 17 Dersom du
ser på meg som vennen din, må du ta imot Onesimus på
samme måten som du ville ha tatt imot meg. 18 Har han
gjort deg urett på noen måte eller er skyldig deg noe, da kan
du sette det på min regning. 19 Jeg, Paulus, signerer her
med egen hånd: Jeg skal betale tilbake. At du har en større
gjeld til meg, etter som du kom til tro på grunn av meg, er en
annen sak. 20 Ja, min kjære bror, la meg nå få nytte av at
du lever i fellesskap med Herren Jesus. Gjør meg lettet og
glad for Jesu Kristi skyld. 21 Dette skriver jeg, fullt overbevist
om at du kommer til å gjøre det jeg ber deg om, ja mer enn
som så. 22 En ting til ber jeg deg om: Ha et rom klart til meg.
Jeg håper at Gud skal svare på bønnene deres og snart la
meg få komme til dere. 23 Epafras, som også sitter i fengsel
her for å ha spredd budskapet om Jesus Kristus, hilser til
deg. 24 Det gjør også mine medarbeidere Markus, Aristark,
Demas og Lukas. 25 Med ønske om at vår Herre Jesus
Kristus i sin godhet og kjærlighet vil beskytte dere.

# Hebreerne

**1** For lenge siden talte Gud, mange ganger og på ulike
måter, til forfedrene våre ved å la profetene holde fram
budskap fra ham. **2** Nå ved denne tidenes slutt har han
talt til oss gjennom sin sønn. Gud lot Sønnen skape hele
universet, og han har bestemt at alt til slutt skal tilhøre
ham. **(aiōn g165)** **3** Sønnen er en kraftfull utstråling av Guds
egen herlighet. Han er det synlige bilde på Gud og bærer
oppe hele universet med sitt mektige ord. Han døde for
at menneskene skulle få tilgivelse for syndene og sitter
på Guds høyre side i himmelen og regjerer. **4** Guds sønn
rangerer langt høyere enn englene. Gud tiltaler ham på en
måte som viser at han er mye større enn englene. **5** Gud
har jo aldri sagt til en engel:"Du er min Sønn. I dag har jeg
blitt din Far." Eller:"Jeg skal være hans Far, og han skal
være min Sønn." **6** Og når Gud lar Sønnen, han som er
den fremste, komme til jorden, sier Gud:"Alle Guds engler
skal tilbe ham." **7** Når Gud taler om englene, sier han:"Jeg
gjør mine engler til vind og tjenerne mine til ild." **8** Men til
Sønnen sier han:"Gud, tronen din skal stå fast i all evighet.
Du regjerer over folket ditt med rettferdighet. **(aiōn g165)** **9** Du
elsker det som er rett og hater det onde. Derfor har jeg,
din Gud, gjort deg til konge og gitt deg mer ære og glede
enn noen annen." **10** Og:"Herre, i tidenes begynnelse la du
jordens grunnvoll og formet himmelen med dine hender. **11**
Alt dette skal en dag forsvinne og bli til ingenting, men du
kommer til å finnes i evighet. Ja, himmelen og jorden skal
slites ut som klær. **12** Du skal rulle sammen disse utslitte
plaggene og bytte dem ut mot en ny kledning. Selv skal
du aldri bli forandret, og aldri dø." **13** Gud har ikke sagt til
noen engel, det han sier til Sønnen:"Kom og sett deg på min
høyre side for å regjere, til jeg har lagt dine fiender som
en skammel under føttene dine." **14** Nei, englene er bare
tjenere. De er ånder som Gud har sendt ut for å hjelpe dem
som blir frelst og få evig liv.

**2** Etter som vi nå vet hvilken makt Jesus har, må vi være
nøye med å holde oss til budskapet vi har hørt og ikke gli
bort fra det. **2** Allerede den jødiske loven som Moses tok imot
fra englene, gjaldt som et budskap fra Gud. Hver og en som
syndet og brøt loven, fikk sin rettferdige straff. **3** Hvordan
skal da vi unngå å bli straffet dersom vi ikke bryr oss om den
vidunderlige frelsen som Gud har tilbydd oss. Det var Herren
Jesus selv som først underviste om denne frelsen. Senere
har vi fått undervisningen bekreftet av dem som lyttet til
ham. **4** Dessuten har Gud selv bekreftet budskapet ved å gi
de troende kraft til å utføre mange fantastiske mirakler og
tegn. Gud har gitt oss forskjellige nådegaver ved sin Hellige
Ånd, alt i tråd med Guds plan. **5** Den kommende verden
som vi snakker om, vil ikke bli styrt av engler. **6** Dette er
klart beskrevet i Skriften der det står et sted:"Hva er da et
menneske, at du tenker på det, en menneskesønn, at du tar
hånd om ham? **7** Du lot mennesket stå lavere i rang enn
englene for en kort tid, men ga det kongelig herlighet og ære.
**8** Du satte mennesket til å herske over alt du hadde skapt,
du ga det makt over alle ting." Da Gud satte mennesket til å
herske over alle ting, mente han virkelig alle ting. Han gjorde
ikke noe unntak. Ennå har vi ikke sett alt dette skje. **9** Det vi
til nå har sett, er at Menneskesønnen, Jesus, som for en
kort tid var lavere i rang enn englene, nå har fått kongelig
herlighet og ære, fordi han var villig til å lide og dø. Ja, i
sin uendelige godhet lot Gud ham dø for alle. **10** Gud har
skapt alt, og alt finnes til for å ære ham. Derfor ville han
også gjøre mange mennesker til sine barn og gi dem del i
herligheten. Gud lot Jesus lide og dø i vårt sted, for at Jesus
skulle bli den fullkomne herskeren som kan frelse oss for
evig. **11** Jesus døde for at vi skulle bli satt fri fra skyld og bli
verdige til å stå innfor Gud. Vi som har blitt satt fri, har nå
den samme Far som Jesus. Derfor skammer ikke Jesus
seg for å kalle oss søsken. **12** Det står i Skriften at han sier
til Gud:"Jeg skal fortelle om din storhet for mine søsken,
og lovsynge deg midt i menigheten." **13** På et annet stedet
sier han:"Jeg vil stole på ham", og:"Her er jeg og de barna
som Gud har gitt meg." **14** De barna det er snakk om, var
mennesker av kjøtt og blod. Derfor måtte også Jesus bli
et menneske av kjøtt og blod, slik at han kunne dø. Bare
ved å dø i vårt sted, kunne han som var herre over døden,
bryte djevelens makt. **15** Gjennom dette satte Jesus alle fri
som hele livet hadde vært slaver under dødens frykt. **16**
Det var ikke englene Jesus kom for å hjelpe. Nei, han kom
for å hjelpe etterkommerne til Abraham. **17** Derfor var han
nødt til å bli lik oss på alle vis som sine søsken. På den
måten kunne han få medfølelse med oss og trofast tjene
som vår øversteprest for Gud. Ja, han ble vår øversteprest
og forsonet oss med Gud gjennom å ta straffen for syndene
våre på seg. **18** Siden han nå selv har lidd og blitt fristet, kan
han også hjelpe oss når vi blir fristet til å gjøre det som er
galt.

**3** Kjære søsken, dere tilhører Gud og har blitt innbudt
til å leve i evig fellesskap med ham. Tenk på Jesus
som vi bekjenner som vår øversteprest. Det var ham Gud
sendte til jorden. **2** Tenk på hvordan Gud valgte ut Jesus til
øversteprest, og hvor trofast Jesus var mot Gud. På samme

måten var Moses trofast mot Gud i oppgaven med å lede
Guds folk. 3 Likevel var oppdraget Jesus har fått, mer ære
verdt enn Moses sitt. Det er på samme måten som at en
byggmester må bli mer æret enn det huset han har bygget.
4 Ja, hvert hus har en byggmester, og Gud er byggmesteren
som står bak alt. 5 Visst nok var Moses trofast i å tjene
alt Guds folk, men han ble likevel bare en tjener. Hans
tjeneste var et forbilde på sannhetene Gud seinere ville
avsløre. 6 Jesus Kristus derimot er Guds sønn. Han er
trofast i oppgaven med å regjere over Guds folk. Dette folket
er vi en del av dersom vi uten frykt holder fast ved håpet om
å bli frelst for evig. 7 Etter som Jesus Kristus nå er Herre
over alle ting, sier Guds Hellige Ånd til oss:"Om dere i dag
hører stemmen hans, da må dere lytte. 8 Vær ikke harde
og kalde som Israels folk var da de gjorde opprør og satte
meg på prøve i ørkenen. 9 Der testet de min tålmodighet og
utfordret meg. Det til tross for at i 40 års tid hadde de sett
meg gjøre utallige mirakler. 10 Derfor ble jeg sint på den
generasjonen som da levde, og sa:'De handler alltid imot
min vilje. De nekter å følge den loven jeg har gitt.' 11 I mitt
sinne sverget jeg derfor en ed og sa:'De skal ikke få komme
til hvileplassen der de kan få ro sammen med meg.'" 12 Pass
derfor på, kjære søsken, at dere ikke blir fylt av onde tanker.
Dere må ikke være troløse og slutter å holde dere til Gud,
han som gir liv. 13 I dag lyder kallet fra Kristus: Hold ut dag
etter dag med å oppmuntre hverandre mens dere ennå har
muligheten, slik at ingen blir fristet til å synde og bli harde og
kalde. 14 Dersom vi helt til siste øyeblikk holder fast på den
overbevisningen vi hadde da vi begynte å tro på Kristus,
skal vi få del i alt godt sammen med ham. 15 Glem ikke
advarselen:"Dersom dere hører hans stemme i dag, da må
dere lytte til ham. Vær ikke harde og kalde som Israels folk
var da de gjorde opprør." 16 Hvem var det som hørte Guds
stemme og likevel gjorde opprør mot ham? Jo, det var de
som sammen med Moses ble ledet ut av Egypt. 17 Og hvem
var det som Gud seinere ble sint på i 40 år? Jo, det var de
samme menneskene. De syndet mot Gud og måtte derfor dø
i ørkenen. 18 Og hvem tenkte Gud på da han til slutt sverget
eden sin og sa:"De skal ikke få komme inn til hvileplassen
der de kan få ro sammen med meg." Jo, det var de samme
menneskene. De nektet å tro på Gud. 19 Vi ser altså at det
var på grunn av sin troløshet disse menneskene ikke fikk
komme inn til hvileplassen Gud hadde forberedt for dem.

**4** Guds løfte om at vi skal få hvile sammen med ham,
gjelder fortsatt. La oss derfor ta nøye vare på hverandre,
slik at vi oppdager dersom noen sakker akterut på veien.
2 Vi har fått høre det samme glade budskapet som dem
som gikk sammen med Moses, om at vi skal få hvile ut ved
reisens slutt hos Gud. De som hørte budskapet den gangen,
hadde ingen nytte av det, etter som de ikke trodde på det
Gud sa. 3 Vi som derimot tror på løftet, skal få oppleve den
hvilen Gud gjorde kjent da han sa:"I mitt sinne sverget jeg
derfor en ed og sa:'De skal ikke få komme inn i landet der
de kan hvile sammen med meg.'" Denne hvilen har ligget og
ventet på menneskene helt siden Gud skapte verden. 4 At
det er på den måten forstår vi når vi leser i Skriften om den
sjuende dagen i uken. Det står:"Og når det sjuende døgnet
kom, hvilte Gud, etter som han var ferdig med alt sitt arbeid."
5 På det stedet vi allerede snakket om, sier Gud:"De skal
ikke få komme inn til stedet der de kan hvile sammen med
meg." 6 Guds løfte om at mennesket skal få hvile sammen
med ham, står altså igjen. De som først fikk høre dette glade
budskapet, kunne ikke få hvile sammen med Gud, etter
som de ikke var lydige mot ham. 7 Gud bestemte derfor en
ny tid da mennesket skulle få sjansen til å hvile sammen
med ham. I dag lever vi i denne tiden. At det var en ny tid,
forstår vi etter som Gud først mange år seinere lot kong
David si:"Dersom dere hører hans stemme i dag, da må
dere lytte til ham. Vær ikke harde og kalde." 8 Josva førte
Israels folk inn i Kanaans land. Det var ikke der de fikk hvile
sammen med Gud. Hvorfor ellers skulle Gud snakke om en
ny dag som mennesket kunne få oppleve hvilen hos ham? 9
Den som begynner å tro på Jesus Kristus, får tilhøre Guds
folk og oppleve en evig hviledag sammen med Gud. 10 De
som når fram til hvilen, har utført det arbeidet de fikk av
Gud. Disse kan hvile, akkurat som Gud hvilte da han var
ferdig med å skape. 11 La oss derfor gjøre alt for å holde
fast ved troen, slik at vi får hvile sammen med Gud. Da blir
vi ikke som Israels folk, de som var ulydige mot Gud og ga
ham opp mens de var underveis. 12 Ja, pass på at dere
ikke er ulydige, for Guds budskap er fullt av liv og kraft.
Det er skarpere enn et dobbeltegget sverd, og trenger dypt
inn til vårt innerste. Det avslører alle tankene og motivene
våre, og avdekker om vi handler rett eller galt. 13 Ingen kan
skjule noe for Gud. Han vet alt om alle. For ham skal vi alle
en gang stå til rette for det vi har gjort. 14 La oss derfor
holde fast ved troen på Jesus, Guds sønn. Han er vår store
øversteprest som har steget opp til Gud i himmelen. 15 Vi
har en øversteprest som forstår våre svakheter, etter som
han selv har blitt fristet på alle måter akkurat som oss, men
uten å synde. 16 Derfor kan vi uten den minste frykt komme
til Gud når vi er i vanskeligheter. Vi kan stole på at han i sin
godhet tilgir oss og bistår oss med den hjelpen vi trenger.

**5** En vanlig øversteprest er et menneske som har fått i
oppdrag å representere andre mennesker for Gud. Han
bærer fram gaver og offer til Gud, for at menneskene skal få
tilgivelse for syndene sine. **2** Han har de samme svakhetene
som dem han representerer. Derfor kan han ha medfølelse
med dem når de handler galt og ikke forstår det Gud vil. **3**
Etter som han er svak, må han selv få tilgivelse for syndene
sine. Derfor bærer han fram offer til Gud både for folket
og seg selv. **4** Det å være øversteprest er en stor ære.
Det er ikke noe de selv tar på seg. De må bli valgt ut av
Gud, akkurat som Aron ble. **5** Derfor tok heller ikke Jesus
Kristus selv på seg æren å være øversteprest. Nei, han fikk
oppgaven av Gud, som sa til ham:"Du er min Sønn. I dag
har jeg blitt din Far." **6** Og på et annet sted i Skriften sier
Gud:"Du er prest for evig, akkurat som Melkisedek." **(aiōn
g165)** **7** Mens Jesus ennå var her på jorden, ropte og ba
han til Gud under tårer om at han måtte få slippe å dø.
Likevel var Jesus ydmyk og fulgte Guds vilje. På grunn av
sin lydighet ble han seinere vekket opp fra de døde. **8** Jesus
måtte altså lære seg å være lydig gjennom den lidelsen
han fikk, og det til tross for at han var Guds sønn. **9** På
samme måten ble han en fullkommen øversteprest. For evig
og alltid kan han frelse alle som er lydige mot ham. **(aiōnios
g166)** **10** Gud så seg ut Jesus til å bli øversteprest, akkurat
som Melkisedek. **11** Det finnes mye, mye mer vi kunne si
om dette. Det virker imidlertid ikke som dere hører etter.
Derfor er det vanskelig å få dere til å forstå. **12** Dere har
vært troende ganske lenge nå og burde kunne undervise
andre, men i stedet trenger dere på nytt å bli fulgt opp i de
grunnleggende sannhetene i Guds ord. Dere er som nyfødte
barn, som bare kan drikke melk. Fast føde klarer dere ikke å
ta til dere. Den som fortsatt lever på melk, kan ikke forstå
en undervisning om å følge Guds vilje. **14** Den faste føden
derimot er mat for voksne, for alle som gjennom lang trening
har lært seg å skille mellom rett og galt.

**6** La oss derfor slippe å gjenta det første vi måtte lære
om Jesus Kristus. Det er tid til å gå videre til den
undervisningen som passer for de mer modne. Vi vil ikke
på nytt begynne fra begynnelsen med å undervise om
elementære grunnsetninger som: At de skal forlate sine
onde handlinger og tro på Gud. **2** At de skal la seg døpe
til fellesskap med Kristus. At de troende skal be og legge
hendene på den døpte. At dere er kjent med at de døde
skal stå opp igjen. At alle som ikke tror på Gud, skal få evig
straff. **(aiōnios g166)** **3** La oss nå gå videre i vår undervisning,
dersom Gud tillater det. **4** De personene som har forlatt
troen på Jesus Kristus, kan vi ikke få til å vende tilbake. **5**
Nei, dersom de en gang har tatt imot det sanne budskapet,
fått del i Guds gave og Ånd, fattet hvor godt Guds budskap
er og opplevd kreftene i den kommende verden, **(aiōn g165)**
**6** men likevel forlater Kristus, da kan vi ikke få dem til å
vende tilbake. Ved det de gjør, spikrer de på nytt Guds
sønn til korset og vil latterliggjøre hans vei til korset. **7** Et
troende menneske er som en åker. Dersom åkeren suger til
seg regnet som faller og gir bonden god avling, da vil Gud
være god mot den. **8** Men dersom åkeren bare gir tistler og
tornekratt, da er den verdiløs, og risken er stor for at Gud en
dag forkaster åkeren og svir den av. **9** Nå tror vi ikke, kjære
venner, at det er så dårlig stelt med dere, selv om vi snakker
på denne måten. Tvert imot er vi sikre på at dere er på vei til
å bli frelst for evig. **10** Gud er ikke urettferdig, men husker
hvor hardt dere har arbeidet for ham. Han ser hvor mye dere
elsker ham, etter som dere stadig hjelper dem som tilhører
Gud. **11** Fortsett derfor å gjøre alt dette med den samme
iver, slik at Gud en dag kan oppfylle håpet deres og frelse
dere for evig. **12** Vær ikke late og likegyldige, men ta som
ideal dem som gjennom tro og tålmodighet får del i alt det
gode Gud har lovet. **13** En av de som fikk et slikt løfte fra
Gud, var Abraham. Gud sverget ved seg selv, etter som det
ikke var noen høyere å sverge ved. **14** Han sa:"Jeg vil gi deg
av alt det gode som er mitt og la dine etterkommere bli så
mange at ingen kan telle dem." **15** Abraham ventet med stor
tålmodighet og fikk til slutt en sønn, slik Gud hadde lovet.
**16** Også menneskene kan sverge sine eder. De tar Gud til
vitne på at det de sier er sant, slik at det blir slutt på alle
diskusjoner. **17** Da Gud ga løftet sitt, sverget han en ed. Med
det ville han vise dem som fikk løftet, at det var et løfte han
aldri kunne tenkte seg å ta tilbake. **18** Gud har gitt oss både
løftet og eden sin. Disse to bekreftelsene står fast, etter som
Gud aldri kan lyve. De er en sterk oppmuntring til oss som
håper på Gud og stoler på at han en dag vil innfri løftet og
frelse oss for evig. **19** Dette håpet om at sjelene til slutt skal
bli frelst for evig, er som et solid anker som sitter urokkelig
fast hos Gud selv, innenfor forhenget til Det aller helligste i
himmelen. **20** Forhenget ble spjæret i to deler da Jesus døde
på korset. Gjennom det åpnet han veien til Gud for oss, og
ble øversteprest for evig, akkurat som Melkisedek. **(aiōn g165)**

**7** Denne Melkisedek var konge i byen Salem og prest for
den Høyeste Gud. Det var han som møtte Abraham, den
gangen Abraham kom tilbake etter å ha vunnet et stort slag
mot flere konger. Melkisedek ba til Gud om at han skulle gi
Abraham alt godt. **2** Abraham på sin side tok en tiendedel

av alt han hadde vunnet i krigen, og ga til Melkisedek.
Navnet Melkisedek betyr"kongen som gjør Guds vilje". Han
var også"fredens konge", etter som Salem betyr fred. 3
Det står ikke noe i Skriften om Melkisedek sin far eller mor
eller forfedre. Livet hans blir omtalt som om det ikke hadde
noen begynnelsen eller slutt. Derfor er han prest for evig,
akkurat som Guds sønn. 4 At Melkisedek fikk stor ære, kan
vi forstå, etter som Abraham selv, stammefaren til oss jøder,
ga Melkisedek en tiendedel av det beste krigsbyttet. 5 Langt
seinere fikk Abraham sine etterkommere ta imot Moseloven
som sier at de skal gi en tiendedel av alt til prestene, som
alltid blir valgt fra Levis stamme. 6 Men Melkisedek hørte
ikke til denne presteslekten. Likevel fikk han ta imot en
tiendedel av Abraham sitt bytte. Melkisedek måtte også be
om at Gud skulle gi Abraham alt godt, det til tross for at det
var Abraham som hadde fått Guds løfter. 7 Alle vet jo at det
er en større ære å få be Gud om å gi et annen menneske alt
godt, enn det er å være det menneske som selv får ta imot
gaven. 8 De jødiske prestene, som langt seinere fikk ta imot
en tiendedel av alt, var vanlige, dødelige mennesker. Med
Melkisedek var det annerledes. Det er som om Gud ville vise
oss at han fortsatt lever, etter som det ikke står noe i Skriften
om hans død. 9 Vi kan til og med si at Levi, stammefaren til
alle jødiske prester som får ta imot en tiendedel av alt, også
ga en tiendedel av alt til Melkisedek gjennom Abraham. 10
Selv om ikke Levi var født da Abraham møtte Melkisedek,
fantes likevel bakgrunnen for hans røtter hos Abraham. 11
Jødene har for lenge siden hatt en lov som bygger på at
prestene fra Levis stamme gjør tjeneste for Gud. Dersom
tjenesten deres kunne gjøre oss feilfrie, behøvde ikke Gud å
sende en annen prest, en som var lik Melkisedek, og ikke
lik Aron, den første presten fra Levis stamme. 12 Når Gud
forandret hele dette regelverket for hvordan prestene skulle
bli valgt, og lot en annen prest gjøre tjeneste for ham, da må
også Moseloven erstattes med noe nytt. 13 Den presten vi
snakker om her, tilhører ikke Levis stamme, men en annen
stamme som aldri har tjent Gud og ofret på hans alter. 14
Vår Herre kom fra Juda stamme, som dere alle vet, og
det står ingenting i Moseloven om noen prester fra denne
stammen. 15 At noe helt nytt har kommet og erstattet den
gamle ordningen med at prester skal blir valgt ut fra Levis
stamme, er helt klart, etter som denne nye presten er lik
Melkisedek, og ikke de andre prestene. 16 Jesus ble ikke
valgt ut til prest fordi han tilhørte Levis stamme, slik som
Moseloven krever, men fordi livet hans aldri tar slutt. 17 Det
står i Skriften om ham:"Du er prest til evig tid, på samme
måte som Melkisedek." (aiōn g165) 18 Moseloven har altså
blitt erstattet med noe bedre, etter som loven ikke kunne
hjelpe oss til å følge Guds vilje og komme nær ham. 19
Ingen mennesker har noen gang blitt fullkomne ved å være
lydig mot loven. Men nå har Jesus ført oss nær til Gud og
gitt oss et sikkert håp om at vi en dag skal bli frelst for
evig. 20 Gud har sverget en ed på at Jesus for alltid skal
være presten vår. 21 Noe slikt har han aldri gjort med de
andre prestene. Det er bare Jesus som har fått høre Gud
si:"Herren har sverget en ed som han ikke vil bryte:'Du er
prest for evig.'" (aiōn g165) 22 Denne eden er garantien for at
den nye og bedre pakten som Jesus har opprettet mellom
Gud og menneskene skal stå fast. 23 En annen forskjell er
at de i den gamle ordningen med prester fra Levis stamme
hele tiden måtte tilsette nye prester, etter som døden satte
en stopper for tjenesten deres. 24 Jesus derimot fortsetter å
tjene som prest, etter som han lever for evig. (aiōn g165) 25
Derfor kan han også i all framtid frelse de som kommer til
Gud på grunn av det han gjorde. Han lever for alltid og kan
appellere til Gud for hvert menneske. 26 Jesus er en slik
øverstеprest som vi virkelig trengte. En som er hellig og uten
skyld og aldri har gjort noe galt. Derfor er han også skilt
fra verdens onde mennesker og har blitt tatt opp til Gud i
himmelen. 27 Han ligner ikke de andre øverstеprestene som
hver dag må ofre til Gud. Først for å få tilgivelse for sine
egne synder, så for at folket skal få tilgivelse for sine. Nei,
Jesus ofret seg selv på korset en gang for alle, for at vi skal
få tilgivelse for syndene. 28 De øverstеprestene som har blitt
tilsatt i tråd med Moseloven er vanlige syndige mennesker.
Nå har altså Gud, ved å sverge en ed, satt Moseloven til
side og innført en ny ordning. Han har innsatt sin sønn som
fullkommen øverstеprest til evig tid. (aiōn g165)

**8** Hovedsaken i det vi vil si, er altså at Jesus er vår
øverstеprest. Han sitter på Guds høyre side i himmelen
og regjerer. 2 Han tjener som prest for Gud i himmelen, i en
helligdom som ikke er laget av mennesker, men av Gud selv.
3 Oppgaven for øverstеpresten er å bære fram gaver og
offer til Gud, og derfor var også Jesus nødt til å bære fram et
offer. 4 Dersom han fortsatt levde her på jorden, ville han
likevel ikke vært prest, for her finnes det allerede prester som
bærer fram de offer som Moseloven krever. 5 Disse prestene
tjener i en jordisk helligdom som bare gir oss et uklart bilde
av det som finnes i himmelen. Da Moses skulle reise det
teltet som Israels folk brukte til sine gudstjenester i ørkenen,
sa Gud til ham:"Pass på at du gjør alt etter det forbilde jeg
viste deg på fjellet Sinai." 6 Jesus Kristus derimot er prest
for en mye viktigere oppgave, for han er mellommann i en

ny og bedre pakt mellom Gud og menneskene, en pakt som
hviler på bedre løfter. 7 Dersom den første pakten mellom
Gud og hans folk kunne ha hjulpet oss til å følge Guds vilje,
da hadde ikke Gud behøvd å erstatte den med en annen. 8
Men Gud anklaget Israels folk for ikke å følge hans vilje, og
sa:"Det skal komme en dag da jeg inngår en ny pakt med
det folk som bor i Israel og Juda. 9 Den vil ikke ligne den
pakten jeg inngikk med forfedrene deres da jeg tok dem ved
hånden og førte dem ut av Egypt. De holdt ikke fast ved min
pakt, og derfor brydde jeg meg ikke om dem lenger. 10 Men
dette er den nye pakten jeg en dag vil inngå med Israels folk,
sier Herren: Jeg vil la dem forstå min vilje og mine lover, og
jeg vil gjøre det slik at de av hele hjertet er lydige mot meg.
Jeg vil være deres Gud, og de skal være mitt folk. 11 Da
skal ingen lenger behøve å undervise hverandre og si:'Pass
på at du lærer Herren å kjenne', for da skal alle kjenne meg,
både store og små. 12 Jeg vil tilgi deres ondskap, og jeg vil
aldri mer huske på syndene deres." 13 Gud taler altså om en
ny pakt, og det betyr at den første pakten er gått ut på dato
og snart skal forsvinne.

**9** I det første pakten mellom Gud og hans folk var det en
lang liste med regler for hvordan prestene skulle tjene
Gud i teltet i ørkenen som de brukte til helligdom her på
jorden. 2 Teltet besto av to rom. Det første inneholdt en
lysestake og et bord med tolv brød som representerte Israels
tolv stammer. Dette rommet ble kalt Det hellige. 3 Helt bak i
dette rommet var det et forheng. Bak forhenget var det et nytt
rom som ble kalt Det aller helligste. 4 Der inne sto et alter av
gull for røkelse og en kiste kledd av gull som ble kalt Paktens
ark. I arken oppbevarte de tre forskjellige gjenstander: En
krukke av gull fylt med manna, Aron sin stav, som en gang
hadde skutt friske skudd, og steintavlene med de ti budene.
5 Oppe på arken sto to modeller av kjeruber, et symbol på
Guds nærhet. Vingene brettet seg ut over lokket på arken og
ble kalt"plassen der Gud tilgir". Men vi har ikke tid til å gå inn
på hver detalj i disse tingene. 6 Etter at alt dette var gjort
klart, gikk prestene regelmessig inn i Det hellige rommet
i teltet for å utføre sin tjeneste for Gud. 7 Men i Det aller
helligste rommet innerst i teltet, måtte bare øverstepresten
gå inn. Det gjorde han en gang i året. Da hadde han alltid
med blod for å ofre til Gud for at både han og folket skulle få
tilgivelse for syndene de hadde begått i sin tankeløshet. 8
Gjennom denne symbolske handlingen viser Guds Hellige
Ånd at veien til Gud og Det aller helligste rommet var stengt
for menneskene så lenge det første rommet og regelverket
for prestene ennå sto ved lag. 9 Bilde viser også til vår
egen tid, for menneskene bærer fortsatt fram gaver og offer
som ikke kan gjøre dem fullkomne eller gi dem en ren
samvittighet. 10 Menneskene følger en lang liste med regler
for det de har lov til å spise, drikke og ulike seremonier av
renselse for å bli verdige å komme innfor Gud. Alt dette
er bare ytre regler for å tjene Gud, og skulle bare gjelde
inntil den nye pakten kom med en ny og bedre ordning. 11
Nå har altså Jesus Kristus kommet som øverstеprest for
den nye pakten, med alle fordelene dette fører med seg.
Han har gått inn i den store og fullkomne helligdommen,
som ikke er bygd av mennesker og derfor heller ikke tilhører
denne verden. 12 En gang for alle gikk han inn med blod i
Det aller helligste i himmelen. Men det var ikke med blod fra
geiter og kalver. Nei, han ofret sitt eget blod, og gjennom det
har vi fått tilgivelse for syndene våre og blitt frelst for evig.
**(aiōnios g166)** 13 Dersom menneskene i den første pakten
hadde gjort noe som ut fra Moseloven var forbudt, kunne
blodet fra geiter og okser, og vann blandet med asken fra
en kvige, på en symbolsk måte sette dem fri fra skyld og
gjøre dem verdige å komme innfor Gud. 14 Hvor mye mer vil
ikke da blodet fra Kristus sette oss fri fra skyld, slik at vi
blir verdige til å tjene Gud, han som gir liv. Kristus bar fram
seg selv som et feilfritt offer til Gud gjennom kraften i Guds
evige Ånd. **(aiōnios g166)** 15 Kristus er altså mellommann i
en ny og bedre pakt mellom Gud og menneskene. Han
døde for å ta straffen for de syndene menneskene hadde
begått i den første pakten, ja, han kjøpte oss fri fra vårt
slaveri under synden. Gjennom dette kan alle som takker
ja til Guds tilbud, få del i Guds arv, det evige liv han har
lovet oss. **(aiōnios g166)** 16 En pakt fungerer nemlig som et
testamente. Ingen kan arve noe før det er bevist at personen
som skrev testamentet er død. Da først trår det i kraft. 18
Derfor var blodet bevis for at døden hadde funnet sted og
nødvendig for at den første pakten skulle tre i kraft. 19 Da
Moses hadde lest opp alle budene i loven for hele folket, tok
han blod fra kalver og geiter som var slaktet, og blandet det
med vann. Etterpå dyppet han stilkene fra isopplanten og
rød ull i blodet og stenket det over lovboken og alt folket. 20
Så sa han:"Dette blodet bekrefter den pakten som Gud har
fastsatt at dere skal holde." 21 På samme måten stenket
han blod på helligdommen og alle gjenstandene som ble
brukt. 22 Ja, Moseloven krever at nesten alt og alle som skal
komme innfor Gud, må gå gjennom denne seremonien for
renselse og bli stenket med blod. Uten blod og død finnes
det ingen tilgivelse. 23 Helligdommen og alt som var i den,
det vil si de symbolske bildene av det som finnes i himmelen,
må altså bli renset gjennom denne seremonien før de kan

bli brukt i gudstjenesten. Men forbildene i himmelen, den
virkelige helligdommen, forlangte et mye bedre offer. 24
Kristus har ikke gått inn i noen vanlig helligdom, som er
bygd av mennesker og bare er et bilde på den virkelige. Nei,
han gikk inn i selv himmelen med sitt blod og trådte fram
for Gud på grunn av vår skyld. 25 Offeret hans var ikke et
offer som må bli gjentatt gang etter gang, slik som offer med
blod fra dyrene som øversteprestene hvert år bærer inn i
helligdommen. 26 Nei, da hadde Kristus måtte lide og dø
gang på gang helt fra verdens skapelse. Nå kom han til
jorden ved tidenes slutt for en gang for alle å ofre seg på
korset, for at vi skulle få tilgivelse for syndene våre. (aiōn
g165) 27 Gud har bestemt at vi mennesker skal dø en gang,
og at vi etterpå skal bli dømt av ham. 28 Derfor døde også
Kristus bare en gang for å ta straffen for alle syndene på seg.
Kristus skal likevel komme til jorden for andre gang, men
ikke for å ofre seg selv for syndene våre. Nei, denne gangen
kommer han for å frelse for evig alle de som venter på han.

**10** Reglene i Moseloven om forskjellige slags offer gir
bare en uskarp skisse av alle de godene som skulle
komme da Jesus Kristus ofret livet sitt. Øverste prestene
som år etter år bærer fram offer, kan jo ikke gjøre seg selv
eller noen andre fullkomne for evig. 2 I så tilfelle ville de
ha sluttet å ofre, etter som både øverste prestene og folket
ville ha blitt fullkomne en gang for alle og ikke lenger hatt
dårlig samvittighet for syndene. 3 Nå fortsetter i stedet disse
årlige ofrene med å minne menneskene gang på gang om
syndene de har begått. 4 Blodet fra okser og geiter kan
aldri ta bort syndene. 5 Derfor sa Kristus da han kom til
verden:"Offer og gaver vil du ikke ha, men en kropp har
du gjort til meg, slik at jeg kan være lydig mot deg. 6 Du
gleder deg ikke over syndoffer og brennoffer, at de slakter
dyr som de brenner på alteret. 7 Da sa jeg:'Se, her er
jeg. Jeg har kommet for å gjøre din vilje, Gud, slik det var
skrevet om meg i skriftrullen.'" 8 For det første sier altså
Kristus at Gud ikke vil ha offer og gaver. Han gleder seg
ikke over at prestene brenner dyr eller bærer fram andre
offer for syndene til folket. Likevel står det i Moseloven at de
skulle gjøre alt dette. 9 For det andre sier Kristus at han har
kommet for å gjøre Guds vilje. Gud setter altså Moseloven til
siden og erstatter alle offer med Kristi offer. 10 Jesus Kristus
fulgte Guds vilje og ofret kroppen sin en gang for alle, for
at vi skulle bli satt fri fra vår skyld og bli verdige å komme
innfor Gud. 11 De prestene som tjener i den første pakten,
bærer dag etter dag fram offer som aldri kan ta bort noen
synd. 12 Jesus bar fram det ene offer for synden. Det gir oss
tilgivelse i all framtid. Han satte seg på Guds høyre side
for å regjere. 13 Der venter han nå på at hans fiender skal
bli lagt som en skammel under føttene hans. 14 Gjennom
det ene offer har han for all framtid gjort oss fullkomne i
Guds øyne, slik at vi er verdige til å komme innfor Gud. 15
Guds Hellige Ånd vitner også for oss at dette er sant. Han
sier først: 16 "Dette er den nye pakten jeg en dag vil inngå
med dem, sier Herren: Jeg vil la dem skjønne min vilje og
mine lover. Jeg vil gjøre det slik at de er lydige mot meg av
hele sitt hjerte." 17 Senere legger han til:"Jeg vil aldri mer
huske på syndene og ondskapen deres." 18 Når syndene nå
en gang for alle er blitt tilgitt, da trengs det ikke flere offer.
19 Jesus ofret altså sitt blod for oss da han døde. Takket
være det kan vi nå, kjære søsken, uten frykt gå rett inn
i Det aller helligste der Gud finnes. 20 Jesus er den nye
veien til Gud. Han er den som gir oss liv. Han tok bort det
forhenget som skilte oss fra Gud. Forhenget til Det aller
helligste revnet i to deler da han døde på korset. 21 Siden vi
nå har en så stor øverste prest som regjerer over Guds folk,
22 da la oss gå rett inn til Gud selv, med hele hjertet fylt av
tro på at han vil ta imot oss. Jesus har ved sitt blod gjort
oss verdige til å komme innfor Gud, etter som syndene er
tilgitt og kroppene våre er blitt vasket i rent vann. 23 La oss
tillitsfullt holde fast ved håpet om til slutt å bli frelst for evig.
Gud kommer til å innfri de løftene han har gitt oss. 24 La oss
på alle måter oppmuntre hverandre til å vise kjærlighet og
være hjelpsomme. 25 La oss ikke være likegyldige til møter
og gudstjenester, slik som visse personer bruker å gjøre.
La oss i stedet bruke disse anledningene til å styrke og
oppmuntre hverandre, spesielt etter som dere ser at dagen
nærmer seg da Gud skal dømme verden. 26 Dersom vi med
vitende og vilje fortsetter å synde mot Gud, og det til tross
for at vi har tatt imot det sanne budskapet om Jesus, da
finnes det ikke lenger noe offer som kan gi oss tilgivelse for
syndene våre. 27 Nei, da venter bare Guds fryktelige straff
og en fortærende ild som skal utslette alle Guds fiender. 28
Allerede den som nektet å være lydig mot Moseloven, ble
uten skånsel drept, dersom to eller tre vitner kunne bevise
hans skyld. 29 Hvor mye verre skal da ikke straffen bli for
den som går bort fra Guds sønn. En slik person sier nei til
den frihet fra skyld som han selv har fått oppleve ved at
Jesus ofret blodet sitt og opprettet en ny pakt mellom Gud
og menneskene. Han håner Guds Ånd som formidler denne
kjærligheten og tilgivelsen fra Gud. 30 Vi vet hvem som har
sagt:"Hevnen er min, og jeg skal straffe dem som fortjener
det," og:"Herren skal dømme sitt folk." 31 Ja, det er fryktelig
å bli straffet av den levende Gud. 32 Tenk tilbake på hvordan

det var i den første tiden, da dere nettopp hadde tatt imot
budskapet om Jesus. Da holdt dere fast ved troen midt i
fryktelige lidelser. 33 Iblant ble dere selv hånet og mishandlet
av mennesker, og iblant stilte dere solidarisk opp for å hjelpe
andre som ble utsatt for det samme. 34 Dere led med dem
som ble kastet i fengsel, og når de tok eiendelene, var dere
likevel glade, etter som dere visste at dere eide noe bedre i
himmelen, noe som hadde evig verdi. 35 Fortsett å være like
uredde. Tenk på den store belønningen som venter! 36 Det
blir krevd langvarig utholdenhet dersom dere vil gjøre Guds
vilje og få det han har lovet. Gud sier i Skriften: 37 "Om en
kort tid kommer han som skal komme. Det skal ikke trekke
ut for lenge. 38 Den som tror, blir skyldfri innfor meg og får
leve. Om han derimot vender seg bort fra meg, har jeg ingen
glede av ham." 39 Vi tilhører ikke dem som vender seg bort
fra Gud og gjennom det går fortapt. Nei, vi tilhører dem som
tror på ham og blir frelst for evig.

**11** Å tro på Gud betyr at vi stoler på at han en dag vil
innfri håpet vårt og frelse oss for evig. Vår tro gjør oss
overbevist om en virkelighet som vi ennå ikke kan se. 2
Mange av forfedrene våre hadde en slik tro og fikk høre av
Gud at de var akseptert av ham. 3 I tro på Gud forstår vi at
hele universet ble skapt på hans befaling. Det som er synlig
for våre øyne, ble formet av den usynlige verden. (aiōn g165)
4 I tro på Gud kunne Abel bære fram et bedre offer enn Kain.
Gud aksepterte offeret til Abel. Han erklærte Abel for å være
skyldfri innfor ham, etter som Abel trodde på Gud. Derfor er
troen hos Abel en oppmuntring for oss i dag, til tross for at
han for lenge siden er død. 5 I tro på Gud ble Enok rykket
direkte opp til Gud uten å dø. De kunne ikke finne ham
lenger, for Gud tok ham til seg. Før dette hadde Enok fått
høre av Gud at han gledet seg over ham. 6 Som dere forstår,
det er umulig å glede Gud dersom vi ikke tror og stoler på
ham. Den som vil finne ham, må tro at det er en Gud til, og
at han belønner dem som virkelig leter etter ham. 7 I tro
på Gud bygget Noah en båt for å redde sin familie. Gud
hadde avslørt for ham at det skulle bli en oversvømmelse,
selv om ingen tegn akkurat da tydet på noe slikt. Noah var
likevel lydig mot Gud. Som en følge av dette ble resten av
menneskene på jorden dømt, mens Noah gjennom troen ble
skyldfri innfor Gud. 8 I tro på Gud var Abraham lydig da Gud
sa at han skulle forlate hjemmet og dra til det landet som
Gud ville gi ham og etterkommerne hans. Abraham ga seg
av sted, uten å vite hvor han ville havne. 9 Etter som han
trodde på Gud, bodde han som en fremmed i det landet
Gud hadde lovet ham. Han bodde i telt, det samme gjorde
sønnen Isak, og sønnesønnen Jakob, som begge hadde
fått det samme løfte av Gud. 10 Abraham så nemlig fram
til å få bo i byen som er bygd på et evig fundament, den
byen som Gud selv er arkitekt og byggmester for. 11 I tro
på Gud fikk Abraham kraft til å bli far, til tross for at han
var å regne som en olding. Hans kone Sara hadde aldri
vært i stand til å få barn og var nå blitt rent for gammel. Han
stolte på at Gud som hadde gitt løftet, også ville holde det
han hadde lovet. 12 Derfor ble Abraham stamfar til et helt
folk. Denne ene mannen, som var så godt som død, fikk
så mange etterkommere at det var like umulig å telle dem
som det er med stjernene på himmelen og sandkornene
på havets strand. 13 All disse personene som trodde på
Gud, døde uten å ha opplevd det som Gud hadde lovet.
De hadde bare sett hvordan alt lå og ventet i framtiden.
De var takknemlige over Guds løfter. Her på jorden kalte
de seg gjester og fremmede. 14 Den som ordlegger seg
slik, viser at han leter etter et hjemland. 15 Dersom deres
hjemland hadde vært det landet de kom fra, da kunne de jo
vende tilbake dit. 16 Men de har lengtet til et bedre land, det
landet som finnes i himmelen. Derfor skammer ikke Gud seg
for å bli kalt deres Gud. Han har bygd en by som venter i
himmelen for alle som tror. 17 I tro på Gud kunne Abraham
stole på Gud da han ble satt på prøve. Derfor var han beredt
til å ofre Isak på alteret, til tross for at Isak var hans eneste
sønn. 18 Gud hadde jo sagt:"Det er etterkommerne av Isak
som skal bli regnet som det folket jeg lovet deg" 19 Abraham
visste at Gud til og med kunne vekke opp døde. Billedlig talt
fikk Abraham Isak tilbake fra de døde. 20 I tro på Gud kunne
Isak be for sine sønner Jakob og Esau, slik at de fikk del i
alle Guds goder i framtiden. 21 I tro på Gud kunne Jakob
be for begge sønnene til Josef like før han døde, slik at de
også fikk del av Guds goder. Lutende mot sin støttestav
tilba han Gud. 22 I tro på Gud så Josef for seg hvordan
Israels folk en dag kunne forlate Egypt. Derfor kunne han på
dødsleiet gi sine befalingen om at en gang i framtiden skulle
etterkommerne frakte med seg de jordiske levningene av
kroppen hans ut av Egypt. 23 I tro på Gud klarte foreldrene
til Moses å gjemme sitt nyfødte barn i tre måneder. De så at
det var et vakkert barn, og var ikke redde til tross for at farao
hadde gitt befaling om at alle nyfødte gutter blant Israels folk
skulle drepes. 24 I tro på Gud nektet Moses seinere som
voksen å holde fast på sin status som sønn til datteren av
farao. 25 Han valgte å lide sammen med Guds folk i stedet
for en kort tid å nyte godt av et liv borte fra Guds vilje. 26
Han syntes det var mer verdt å lide, på samme måten som
Jesus Kristus måtte lide, enn å eie alle skattene i Egypt. Han

visste hvilken belønning som ventet ham. 27 I tro på Gud dro
Moses seinere ut av Egypt. Han var ikke redd for hevnen
fra farao, men fortsatte å gå, etter som han i tro opplevde
Gud, den usynlige, nær seg. 28 I tro på Gud fikk Moses lære
Israels folk å feire påske og stryke blod på dørkarmene, slik
at dødsengelen ikke skulle drepe den eldste sønnen i hver
familie. 29 I tro på Gud kunne Israels folk gå som på tørre
landet rett gjennom Rødehavet. Da egypterne fulgte etter,
druknet alle sammen. 30 I tro på Gud fikk Israels folk murene
i Jeriko til å rase sammen, etter at de i sju dager hadde
marsjert rundt dem. 31 I tro på Gud reddet den prostituerte
Rahab seg. Hun slapp å bli drept sammen med de andre i
Jeriko som nektet å tro på Gud, etter som hun hadde tatt
imot de israelske spionene som venner. 32 Må jeg gjøre
listen lenger? Det ville ta altfor lang tid å fortelle om Gideon,
Barak, Samson og Jefta, om David, og om Samuel og de
andre profetene som bar fram Guds budskap. 33 I tro på
Gud kunne alle disse beseire andre riker, skape rettferdighet
i landet, og få del i det Gud hadde lovet. De kunne stoppe
kjeften på løvene. 34 De kunne slokke rasende ild og unngå
å bli drept av sverd. Til tross sine svakheter ble de sterke i
tro. De fikk kraft til å stride mot fienden og drive hele armeer
på flukt. 35 I tro kunne de vekke opp døde, slik at kvinner
fikk tilbake sine pårørende. Andre ble torturert til døde, men
holdt fast ved troen på Gud. De ville heller dø enn å vende
seg bort fra Gud for å bli sluppet fri. De visste at en gang ville
de stå opp til et bedre liv. 36 Noen ble hånet og pisket, andre
ble lenket fast og måtte sitte i fengsel. 37 Noen ble steinet til
døde, andre ble saget i stykker eller drept med sverd. De
gikk omkring kledd i skinn fra sauer og geiter. De var sultne,
forfulgt og mishandlet. 38 Derfor holdt de til i ødemarken, i
fjellene, eller gjemte seg i grotter og huler. Egentlig var de
for gode for å leve i denne verden. 39 Ingen av disse som
jeg nå har regnet opp, fikk se Guds løfte oppfylt. Det til tross
for at alle i tro hadde fått høre fra Gud at de var akseptert av
ham. 40 Gud hadde nemlig en større plan som inkluderer
alle som tror. Han ville vente på oss, slik at vi alle en dag
kunne bli fullkomne i Guds øyne for alltid.

**12** Når vi nå har hørt om denne lange rekken av personer
som holdt fast ved troen på Gud, da la oss i fantasien
se alle dem som står rundt oss og heier oss fram på troens
løpebane. La oss gjøre som de gjorde og kaste av oss alt
som bremser oss, all synd som vil fange oss og få oss til å
snuble. La oss holde ut mot målet i det løpet som er lagt
opp for oss. 2 Jesus står og venter på oss. Fest blikket
på ham som først fikk oss å tro, og i tillegg vil hjelpe oss
til å nå målet. Jesus så også fram imot den gleden som
ventet ham. Derfor kunne han holde ut både døden på
korset og den skam det innebar å bli henrettet. Nå sitter
han på Guds høyre side og regjerer. 3 Ja, tenk på Jesus
som selv måtte holde ut med så mye hat og fiendskap fra
syndige mennesker. Da må dere ikke bli trette og gi opp. 4
Ennå har dere ikke behøvd å ofre livet deres i kampen mot
synden, slik som han måtte gjøre. 5 Kan dere ikke huske
de trøstende ordene Gud ga dere som er hans barn? Det
står i Skriften:"Mitt barn, vær takknemlig når Herren oppdrar
deg. Tap ikke motet, når han snakker deg til rette. 6 Herren
oppdrar alle dem han elsker. Han straffer alle dem han har
akseptert som sine barn." 7 Hold ut og lær av den lidelsen
dere må gå gjennom. Det er bare Guds måte for å oppdra
dere. Han behandler dere som sine barn. Hvem har noen
ganger hørt om et barn som aldri blir snakket til rette? 8 Ja,
dersom dere aldri blir irettesatt, som alle andre, da er dere
ikke Guds ekte barn. Da må dere være barn til noen andre.
9 Våre fedre her på jorden irettesatte oss, og vi var lydige
og respekterte dem. Har vi da ikke mye større grunn til å
akseptere at vår Far i himmelen oppdrar oss, slik at vi får
leve evig? 10 Våre fedre her på jorden oppdro oss i noen
korte år, og de gjorde så godt de kunne. Når Gud oppdrar
oss, er det alltid til vårt beste. Hans oppdragelse leder til at
vi blir lik Gud, han som er hellig. 11 All tilrettevisning kjennes
smertefull og ubehagelig i øyeblikket. Dersom de tar lærdom
av å bli vist til rette, leder det til at de følger Guds vilje og
lever i fred både med ham og mennesker. 12 La derfor Gud
fylle dere som er svake med ny kraft. 13 Pass på at dere
lever etter Guds vilje, slik at ingen av dere vakler i troen og
går under, men blir sterke på nytt. 14 Ja, strev etter å leve i
fred med alle mennesker, og lev fullt og helt for Gud. Bare
den som gir seg helt til Gud, vil en dag få se Herren. 15 Ta
hånd om hverandre slik at ingen går glipp av Guds kjærlighet
og tilgivelse. La dere ikke bli grepet av bitterhet mot Gud og
mot hverandre. Det kan ødelegge livet for mange. 16 Pass
på at ingen av dere lever i seksuell løssluppenhet, og pass
på at ingen kaster bort det dere har fått av Gud. Vær ikke
som Esau, som solgte sin arverett for et eneste måltid mat.
17 Som dere vet, ville han seinere svært gjerne få ut arven
sin, men da var det for seint å angre seg. Far hans nektet å
gi ham arven, det til tross for at Esau med tårer ba og tigget.
18 Gud har talt til dere, men ikke slik som han talte til Israels
folk. Dere står ikke ved noe fjell her på jorden, et fjell dekket
av ild, svarte skyer, stummende mørke og voldsomt uvær.
19 Dere har ikke hørt trompetstøt og en stemme som taler
slik at dere ikke ønsker å høre mer. Den gangen ba Israels

folk at Gud måtte slutte å tale til dem. 20 De holdt ikke ut
med å høre befalingen hans:"Til og med det dyret som kom
borti fjellet, måtte bli steinet til døde." 21 Ja, synet av Guds
hellighet var så fryktelig at Moses selv sa:"Jeg skjelver av
skrekk." 22 Nei, dere er blitt innbudt til å komme til Sions fjell,
til det nye Jerusalem, byen som finnes i himmelen hos Gud,
han som gir liv. Dere får stå for tusener av engler 23 som er
samlet til fest. Dere har blitt Guds barn og får arve alt det
gode som Gud har lovet, etter som deres navn er skrevet i
det himmelske folkeregister. Dere har tatt tilflukt til Gud, han
som en dag vil dømme alle mennesker. Ja, dere er innbudt
til fest hos Gud sammen med alle forfedrene som fulgte
Guds vilje og nå står skyldfri innfor Gud på grunn av troen.
24 Dere har kommet til Jesus, han som ble mellommann til
en ny pakt mellom Gud og menneskene da han ofret sitt
blod på korset. Hans blod roper ikke på hevn slik som Abels
blod gjorde. Nei, det roper til Gud om tilgivelse. 25 Se derfor
til at dere ikke avviser Gud når han taler til dere. Dersom
Israels barn ble straffet da de nektet å være lydig mot Gud
når han talte til dem her på jorden, hvor mye hardere skal da
ikke vi bli straffet dersom vi avviser Gud når han taler til oss
fra himmelen. 26 Da Gud talte fra Sinaifjellet, fikk stemmen
hans jorden til å riste. I Skriften har Gud lovet:"En siste gang
vil jeg riste ikke bare jorden, men også himmelen." 27 Dette
betyr at alt det skapte vil bli tilintetgjort og forsvinne. Det
som dere har bygget på en evig grunn vil derimot bestå. 28
Vi tilhører Guds eget folk og har bygd våre liv på det evige
fundamentet som aldri skal forsvinne. La oss derfor være
takknemlige og tjene Gud slik som han vil. Vi frykter Gud og
gir ham æren. 29 Vår Gud er som en fortærende ild når han
straffer dem som er utro mot ham.

**13** Fortsett å elske hverandre slik som søsken bør gjøre.
2 Husk på å holde et åpent og gjestfritt hjem. Ved
det har noen fått engler på besøk uten å vite om det! 3
Tenk på dem som sitter i fengsel, som om dere selv satt
fengslet sammen med dem. Del smerten med dem som
blir mishandlet, som om det var deres egen kropp som fikk
unngjelde. 4 Pass på å respektere ekteskapet. Vær trofast
mot den du er gift med. Gud vil straffe dem som lever i
seksuell løssluppenhet og alle som er utro i sine ekteskap. 5
Lev ikke for pengene, men nøy dere med det dere har! Gud
har sagt:"Jeg vil aldri forlate eller fornekte deg." 6 Derfor kan
vi også med sikkerhet si:"Herren er min hjelper, jeg trenger
aldri å være redd. Hva kan et menneske gjøre meg." 7
Husk på deres ledere, dem som først underviste dere Guds
budskap. Husk på hvordan de holdt fast ved troen helt til
livets slutt. Ta dem som et ideal for dere selv. 8 Jesus Kristus
er den samme i går, i dag og i evighet. **(aiōn g165)** 9 La derfor
ikke noen lokke dere med ny og fremmed lære som vil føre
dere vill. Det indre livet blir ikke styrket av at dere spiser en
spesiell type mat. Nei, det indre livet blir styrket av gaven fra
Gud. Regler om mat har aldri hjulpet noen. 10 Vi har fått
noe som er bedre enn reglene i Moseloven. Vi har fått en
øversteprest som har ofret seg selv på korset for å gi oss
tilgivelse for syndene våre. Vi kan alle få del i hans offer. Da
de jødiske øversteprestene slaktet sine dyr på alteret, fikk
de aldri spise av offeret som skulle utslette folkets synder.
11 De bar inn blodet av dyrene som var slaktet til Det aller
helligste. Kroppene til dyrene ble brent utenfor leiren. 12 På
samme måten led og døde Jesus utenfor byens port. Hans
blod skulle sette oss fri fra skyld og gjøre oss verdige til å
komme innfor Gud. 13 Så la oss gå ut til Jesus utenfor leiren
og være villige til å bli hånet sammen med ham. 14 Denne
verden er ikke vårt hjem for all framtid. Nei, vi ser fram imot
at vi en dag skal få bo for evig hos Gud. 15 La oss stadig
hylle Gud for det som Jesus har gjort for oss. La oss takke
Gud og åpent bekjenne troen på Jesus. Glem heller ikke å
gjøre godt mot andre. Del med andre av det dere har. Dette
gleder Gud, og er en type offer han gjerne vil ha fra oss. 17
Lytt til lederne i menigheten og gjør som de sier. De har fått
oppgaven med å ta hånd om dere, og skal en dag stå til
rette for Gud for hvordan de har skjøttet tjenesten sin. La
alle merke at oppgavene blir løst med glede, og ikke utført
som en tung byrde. Det vinner dere alle på. 18 Fortsett å be
for oss. Vi vet at vi har rene motiv og gjerne vil handle rett i
alt vi gjør. 19 Særlig vil jeg at dere skal be om at jeg snart får
komme til dere. 20 Selv ber jeg om at Gud, han som gir fred,
på alle måter vil støtte og å hjelpe dere, slik at dere alltid
kan gjøre hans vilje. Ja, jeg ber om at han gjennom den kraft
som Jesus Kristus gir, vil hjelpe dere til alltid å gjøre det som
gleder ham. Gud vakte opp vår Herre Jesus fra de døde. På
grunn av at Jesus hadde ofret sitt blod og innstiftet en evig
pakt mellom Gud og menneskene, ble Jesus Kristus den
store gjeteren for alle sauene i flokken. **(aiōnios g166)** 21 Hans
er æren i all evighet. Ja, det er sant! **(aiōn g165)** 22 Til sist ber
jeg dere, kjære søsken, ta nøye vare på de advarslene som
jeg har skrevet i mitt korte brev. 23 Jeg kan fortelle dere at
vår bror Timoteus har sluppet ut av fengslet. Dersom han
snart kommer hit, vil jeg besøke dere sammen med ham. 24
Hils alle lederne hos dere og alle de troende. De troende her
som kommer fra Italia, hilser til dere. Med ønske om at Guds
godhet og kjærlighet vil være med dere alle.

# Jakobs

**1** Hilsen fra Jakob, han som er tjener for Gud og Herren
Jesus Kristus. Til alle de jødiske troende som er spredd
rundt om i mange land. Hilsen til dere alle! **2** Vær glade, kjære
søsken, når dere må gå gjennom ulike slags vanskeligheter
og prøvelser. **3** Dere vet at dersom dere holder fast ved
troen på Herren Jesus midt i alle prøvelsene, da lærer dere å
bli utholdende. **4** Dersom dere fortsetter å holde ut, får dere
til slutt en sterk og moden tro som gjør at dere kan møte hva
som helst. **5** Dersom noen ikke forstår hvordan han skal
klare dette, må han be til Gud. Gud skal da gi ham forstand.
Gud er villig til å gi visdom til alle. Han blir ikke sint om vi
spør om hjelp. **6** Den som ber til Gud, må stole på at han
svarer. Tvil ikke, for den som tviler på Gud, er som en løpsk
bølge på havet som blir kastet hit og dit av vinden. **7** Dersom
du ikke stoler på Herren Gud, vil han heller ikke gi deg det du
trenger. **8** Den som tviler på Gud, vil aldri bestemme seg for
om han skal be til ham eller ikke. Han blir usikker i alle sine
beslutninger. **9** Den troende som ikke har noen høy status
her i verden, skal være stolt over sin høye status hos Gud.
**10** Den troende som er rik og har innflytelse her i verden,
skal være stolt over at Gud har vist ham hvor lite dette er
verdt. Den rike visner bort som en blomst på marken. Når
solen går opp, svir den av gresset, og blomstene visner
og mister skjønnheten. På samme måten vil den rike dø
midt i alt sitt stress og prangende luksus. **12** Lykkelig er det
menneske som holder ut når det blir satt på prøve. Den
som holder fast ved troen på Herren Jesus til tross for alle
prøvelsene, vil få evig liv som seierskrans. Det har Gud lovet
alle som elsker ham. **13** Dersom dere blir fristet til å gjøre
det som er ondt, må dere huske på å ikke skylde på Gud.
Gud blir aldri fristet til å gjøre det som er ondt, og selv vil
han aldri friste noen. **14** Nei, når et menneske blir fristet til å
gjøre det som er ondt, er det naturens onde begjær som
lokker og drar. **15** Det onde begjæret er som et foster i oss
som stadig vokser. Når det er ferdig utviklet, blir synden født.
Synden vokser så i sin tur og føder død. **16** La dere ikke
bedra, mine kjære søsken. **17** Gud gir oss bare gode gaver.
Han har skapt alle himmelens lys og selv veksler han aldri
mellom lys og mørke. Derfor gir han oss bare det som er
fullkomment godt. **18** Han fødte oss til et nytt liv da vi tok
imot det sanne budskapet om Jesus, helt i tråd med hans
egen vilje. Vi ble høstet inn som de første troende blant
alle generasjoner han har skapt. **19** Glem aldri, mine kjære
søsken, at dere bør være snare til å lytte, men sene til å
prate og sene til å bli sinte. **20** Et menneske som er sint, har
vanskelig for å følge Guds vilje. **21** Gjør dere derfor fri fra
umoralen og ondskapen som finnes hos dere. Vær glade
og takknemlige over det budskapet som Gud har sådd i
hjertene. Det har kraft i seg til å frelse dere for evig. **22** Husk
på å omsette budskapet til praktisk handling. Dersom noen
tror at det holder bare med å kjenne budskapet teoretisk, tar
han skammelig feil. **23** Den som kjenner til budskapet, men
ikke følger det i praksis, ligner en mann som får øye på sitt
ansikt i et speil. **24** Han tar en rask titt og går etterpå bort og
glemmer hvordan han så ut. **25** Den som speiler seg selv i
frihetens lov, i det budskapet som gjør oss helt fri fra synden,
og ikke glemmer det han fikk se, han vil bli lykkelig når han
omsetter budskapet til praktisk handling. **26** Den som påstår
å være troende, men ikke kan kontrollere tungen og ordene
sine, bedrar seg selv. Troen hans kommer ikke til å frelse
ham. **27** Den som derimot har en sann tro, viser omsorg mot
foreldreløse barn, enker og andre som har det vanskelig.
Han lar seg ikke påvirke av ondskapen i denne verden. En
slik tro blir satt pris på av Gud, vår Far i himmelen. Han vil
ikke sette fingeren på noe hos dem som har en slik tro.

**2** Kjære søsken, dere tror på Herren Jesus Kristus, han
som har del i Guds makt og herlighet. Bli derfor ikke
imponert av den status enkelte mennesker har, men gjør likt
mot alle. **2** La meg bruke et eksempel: Tenk dere at dere er
samlet til gudstjeneste. Plutselig kommer det inn to personer.
Den ene har vakre, kostbare klær og en ring av gull på
fingeren. Den andre er en fattig person i skitne klær. **3** Straks
tar dere hånd om den rike mannen og fører ham til den beste
plassen i rommet. Til den fattige sier dere:"Du kan stå der
borte", eller"Sett deg her på gulvet ved siden av stolen min."
**4** Har dere ikke da en feil innstilling når dere på denne måten
vurderer personer etter ytre status? **5** Lytt til det jeg sier,
mine kjære søsken! Har ikke Gud innbudt dem som er fattige
i verdens øyne til å være hans og få del i et rikt liv når de tror
på Herren Jesus? De skal være Guds eget folk, på samme
måte som Gud har lovet alle som elsker ham. **6** Hvorfor
behandler dere da de fattige så dårlig? Er det ikke de rike
som undertrykker dere og trekker dere for domstolene? **7** Er
det ikke de som håner Jesus, ham som dere tilhører? **8** Gud
vil at dere skal følge det viktigste budet i hele Moseloven, det
som i Skriften sier:"Du skal elske dine medmennesker som
deg selv." **9** Dersom dere behandler menneskene forskjellig,
da synder dere mot Gud. Dere er skyldige i å ha brutt loven.
**10** I følge loven er de enten skyldige eller skyldfrie. Den som
har forbrutt seg mot et eneste bud, er like skyldig som den
som har forbrutt seg mot alle. **11** Den Gud som sa:"Du skal

ikke være utro i ekteskapet" har også sagt:"Du skal ikke
drepe." Dersom du dreper noen, er du skyldig ut fra lovens
definisjon. Det gjelder like fullt om du ikke har vært utro i
ekteskapet. 12 Hver gang dere sier eller gjør noe, skal dere
handle som dem som en dag skal få evig liv på grunn av
frihetens lov, det budskapet som gjør oss fri fra synden. 13
Den som ikke viser medfølelse med andre, vil på dommens
dag heller ikke få noe medfølelse av Gud. Den som derimot
viser medfølelse, vil selv få medfølelse. 14 Kjære søsken,
hva nytte er det i å si at vi tror på Gud, dersom vi ikke
omsetter troen til praktisk handling? Kan en slik tro frelse
noen? 15 La meg bruke et eksempel: Dersom dere har noen
fattige medlemmer i menigheten som verken har mat eller
klær. 16 Rekker det da med å si til dem:"Gud vil ta hånd om
dere. Kle dere varmt og spis skikkelig mat?" Vil ordene fra
dere hjelpe disse som er i nød? Må dere ikke også gi dem
det de trenger? 17 Slik er det altså med troen. Dersom den
ikke er blitt omsatt til praktisk handling, er den død, bare
en masse tomme ord. 18 Nå vil kanskje noen protestere
og si:"Tro er en ting, og gode gjerninger noe helt annet.
Disse to forhold har ikke noe med hverandre å gjøre." Da
svarer jeg:"Hvordan kan du bevise at du tror, dersom du ikke
omsetter troen til praktisk handling? Det er handlingene som
viser hvilken substans troen har." 19 Innbiller du deg at det
rekker med å tro at det bare finnes den ene Gud? Dette vet
til og med de onde åndene og skjelver av skrekk for ham. 20
Nei, vær ikke så dum. Du må innse at troen er uten mening i
tilfelle du ikke omsetter den til praktisk handling. 21 Tenk
på vår stamfar Abraham, som var villig til å ofre sønnen
sin Isak på alteret. Abraham var lydig mot Gud, og det var
denne handlingen som gjorde at han ble akseptert av Gud.
22 Troen fikk Abraham til å handle i tråd med Guds vilje. Han
beviste troen ved å omsette den til praktisk handling. 23
Gjennom dette ble det som står i Skriften oppfylt:"Abraham
trodde på Gud. Derfor ble han regnet som skyldfri innfor
ham." Ja, Abraham ble til og med kalt Guds venn. 24 Dere
ser altså at menneskene blir skyldfri innfor Gud på grunn av
handlingene sine. Det rekker ikke bare med å tro. 25 Rahab,
den prostituerte kvinnen i Jeriko, er et annet eksempel på
dette. Hun tok imot de israelske utsendingene i huset sitt og
slapp dem ut en annen vei. På grunn av denne handlingen
ble hun akseptert av Gud. 26 En tro som ikke blitt omsatt til
praktisk handling, er altså død og tom, akkurat som en kropp
er død dersom det ikke finnes noen pust i den.

**3** Kjære søsken, ikke alle av dere skal undervise i
menigheten. Gud gransker ordene ekstra nøye til dem
som underviser. 2 Alle gjør vi feil på ulike måter, men det
som er vanskeligst, er å kontrollere sin egen tunge og ordene
vi sier. Den som lykkes med det, er et feilfritt menneske som
også har kontroll over handlingene sine. 3 La meg bruke
to bilder: Ved å legge et bissel i munnen på hesten, kan
vi få den å lystre og gå dit vi vil. 4 Og med et lite ror kan
styrmannen få et stort skip til å seile akkurat dit han vil, ja,
selv om det blåser kraftig. 5 På samme måten er det med
tungen. Den er en liten del av kroppen vår, men den kan
skryte av å få oss akkurat dit den vil. Et annet bilde er en
liten gnist som kan tenne fyr på en hel skog. 6 På samme
måten er det med tungen. Denne lille delen på kroppen
er som en gnist fra selveste helvete. Den flammer opp av
ondskapen i denne verden, og kan forvandle våre liv til et
inferno av ild som ødelegger hele vår tilværelse. **(Geenna
g1067)** 7 Menneskene har gjennom alle tider lyktes med
å temme og dressere alle slags dyr, både slike som flyr i
luften, lever på land og svømmer i vannet. 8 Sin egen tunge
derimot kan ikke mennesket temme. Den lever sitt eget liv,
full av ondskap og dødelig gift. 9 Det ene øyeblikket bruker
vi den for å hylle vår Gud og Far, og i neste øyeblikk bruker
vi den til å forbanne menneskene, som Gud har skapt i sitt
eget bilde. 10 Av samme munnen kommer både lovsang og
forbannelser. Kjære søsken, dere forstår selv at dette ikke
er rett! 11 Samme kilden kan vel ikke gi både ferskvann
og saltvann? Det er like umulig som at oliven skulle vokse
på fikentre eller fiken på vinranker. 13 Om noen blant dere
påstår å ha fått åndelig innsikt og visdom fra Gud, må han
gå foran med et godt eksempel og vise dette i praktisk
handling, uten å fremheve seg selv. 14 Dersom noen er fylt
av misunnelse og egoisme, avslører han at alt pratet om
åndelig innsikt bare er løgn og tomt skryt. 15 En slik visdom
kommer ikke fra Gud. Den er jordisk, fysisk og inspirert av
djevelen. 16 Misunnelse og egoistiske ambisjoner leder til
kriminalitet og all slags ondskap. 17 Nei, den visdommen
som kommer fra Gud, inspirerer oss til å gjøre det som er
rett i Guds øyne. Den blir ikke årsak til konflikter, men gjør
oss vennlige og hensynsfulle mot hverandre. Den hjelper oss
til å vise medfølelse, slik at vi kan gjøre godt mot andre. Den
lærer oss å behandle alle likt og til å være åpne og ærlige.
18 Dersom vi deltar i å løse konflikter, sår vi fred blant våre
medmennesker. Resultatet blir at de følger Guds vilje.

**4** Hva er det som er årsaken til trette og strid blant dere?
Er det ikke det egoistiske begjæret som vil ta makten
over kroppen og handlingene? 2 Dere vil ha det som andre
har, men føler at dere får så lite. Dere er misunnelige og
ødelegger livene til hverandre for å få det som dere selv vil.

Ja, dere krangler og ypper strid, men blir ikke tilfredsstilt
etter som dere ikke ber Gud om å fylle behovene. 3 Når dere
ber, får dere likevel ikke det dere ber om etter som dere har
feil motiv. Dere er bare ute etter å tilfredsstille egne begjær.
4 Hvorfor går dere bort fra Gud? Forstår dere ikke at dersom
dere elsker denne verden, blir dere Guds fiender? Dere
kan ikke være venn med Gud dersom målet er å nyte godt
av denne verden. 5 Tror dere ikke at Gud sier sannheten
når det står i Skriften:"Vårt eget ego som Gud har latt bo
i oss, er alltid misunnelig"? 6 Gud vil i sin godhet hjelpe
oss til å stå imot dette egoistiske begjæret. Derfor heter
det i Skriften:"Gud misliker dem som er stolte, men er god
mot dem som erkjenner sitt behov av ham." 7 Erkjenn altså
behovene av Gud. Bekjemp djevelen, så vil han rømme fra
dere. 8 Hold dere nær Gud, så vil han holde seg nær til dere.
Be Gud om tilgivelse for syndene. Tvil ikke mer, men tro på
Gud av et fullt og helt hjerte. 9 Gråt over det onde dere
har gjort. Vis en ekte anger. Slutt å flire og la heller tårene
strømme. La deres overfladiske glede bli vendt til sorg. 10
Ja, erkjenn behovene av Herren Gud, så skal han opphøye
dere. 11 Snakk ikke stygt om hverandre, kjære søsken, for
den som snakker stygt om andre og dømmer andre, han
snakker nedsettende om Moseloven og dømmer den. Dere
har ingen rett til å snakke nedsettende om loven og gjøre
dere til dommere over den. Oppgaven er å følge loven. 12
Det finnes bare en som har rett til å dømme, og det er Gud.
Det var han som ga oss loven og som alene har makt til
å redde eller tilintetgjøre oss. Hvilken rett har du som er
menneske, til å dømme andre? 13 Nå kommer en advarsel til
dere som sier:"I dag eller i morgen skal vi reise til den eller
den byen, stanse der et år og gjøre gode forretninger." 14
Hvordan kan dere vite hva som skal skje i morgen? Hvordan
livet deres skal bli? Menneskene er som morgenduggen, det
ene øyeblikket syns den, og i neste sekund er den dunstet
bort. 15 Dere burde i stedet si:"Dersom Herren Gud vil, da
kan vi leve og gjøre det ene eller det andre." 16 Nå skryter
dere over egne planer. En slik selvsikkerhet er ond. 17 Husk
på at dere synder mot Gud, når dere vet hvordan dere bør
handle, men ikke gjør det.

**5** Jeg vil også advare alle som er rike: Gråt og jamre dere
over den ulykken som vil ramme dere. 2 Rikdommen vil
miste sin verdi, og de fine klærne vil bli forandret til filler.
3 Ja, gullet og sølvet vil bli ødelagt som av rust. De blir
et forvarsel om det som vil ramme dere selv. Dere vil bli
brent opp som av ild, etter som dere samlet på rikdom i
denne verdens siste tid. 4 Dere lot andre arbeide for dere,
slik at dere kunne bli rike, men ga dem ingen lønn. Nå har
ropene deres om rettferdighet nådd Herren Gud, han som
har all makt. 5 Dere har levd i luksus og overflod her på
jorden. Dere er klare for Guds straff, akkurat som dyr som
har spist seg feite før de skal bli slaktet. 6 Dere har dømt og
drept uskyldige mennesker som ikke gjorde motstand mot
dere. 7 Kjære søsken, vent tålmodig på at Herren Jesus
skal komme igjen. Vær lik bonden som tålmodig venter på
regn om høsten og våren. Han vet at jorden etterpå vil bære
en rik avling. 8 Ja, vis tålmodighet og hold fast ved troen.
Herren Jesus kommer snart igjen. 9 Klag ikke på hverandre,
kjære søsken, for at ikke Gud en dag skal anklage dere.
Herren Jesus, den øverste dommeren, kommer snart. 10
Tenk på alle profetene som bar fram budskap fra Herren
Gud. La dem være et ideal for dere når det gjelder å lide og
vise tålmodighet. 11 Tenk også på Job og den langvarige
utholdenheten han viste. Lykkelige er de som på samme
måten som han holder fast ved troen når de må lide. Gud
lot også Jobs liv slutte lykkelig, etter som Gud er full av
kjærlighet og medfølelse. 12 Framfor alt, kjære søsken, dere
skal ikke forsterke løftene dere gir med å sverge eder. Dere
skal ikke sverge ved himmelen eller ved jorden eller ved noe
annet, for alt tilhører Gud. Si bare et enkelt ja eller nei. Da
bryter dere ikke noe løfte dere har sverget for Gud og blir
heller ikke straffet av ham. 13 Dersom noen av dere lider,
skal han be Gud om hjelp. Dersom noen er glad, skal han
synge lovsanger til Gud. 14 Dersom noen er syk, skal han
kalle til seg lederne i menigheten. De skal be for ham og
salve ham med olje, slik at kraften fra Herren Jesus kan
helbrede den syke. 15 Dersom lederne i menigheten stoler
på at Herren vil svare på bønnene deres, skal Herren redde
den syke og gjøre han frisk. Dersom den syke har syndet,
skal han bli tilgitt. 16 Bekjenn syndene for hverandre og be
for hverandre, slik at dere kan bli helbredet. Den som har
fått syndene sin tilgitt, formidler Guds kraft når han ber. En
slik person kan derfor utrette mye. 17 Tenk på Elia. Han
var et menneske akkurat som vi. Da han med iver ba til
Gud om at det ikke skulle regne i Israels land, ja, så regnet
det ikke på tre og et halvt år. 18 Da han igjen ba om at det
skulle regne, kom regnet. Alt begynte å spire som før. 19
Kjære søsken, dersom noen av dere har kommet bort fra det
sanne budskapet om Jesus, må dere forsøke å hjelpe den
personen tilbake. Dere skal vite at den som lykkes i å føre
noen tilbake til Jesus, redder denne personen fra en evig
død, og gjør at alle syndene hans blir tilgitt.

# 1 Peters

**1** Hilsen fra Peter, som er utsending for Jesus Kristus. Til
dere som tilhører Gud og er fremmede i denne verden.
Dere som bor spredt rundt i provinsene Pontos, Galatia,
Kappadokia, Asia og Bitynia. **2** Dere takket ja til innbydelsen
om å tilhøre Gud, vår Far i himmelen. Nå har dere fått
tilgivelse for syndene, etter som Jesus døde for å ta straffen
vår slik som Gud for lenge siden hadde planlagt. Ved kraften
i Guds Ånd kan dere nå være lydig mot Jesus Kristus og
leve fullt og helt for ham. Jeg ber at Gud vil vise dere godhet,
og at dere mer og mer vil bli fylt av den freden han gir. **3** La
oss hylle Gud, han som er Far til vår Herre Jesus Kristus. I
sin uendelige godhet lot han oss bli født på nytt. Han fødte
oss til åndelig liv, etter som vi tror at Jesus Kristus har stått
opp fra de døde. Ved at Jesus sto opp, har vi fått et sikkert
håp. **4** En dag skal vi få arve alt det gode som venter hos
Gud. Ja, vi skal få det evige livet som aldri kan bli ødelagt
eller miste sin herlighet. **5** Denne evige frelse, som Gud skal
avsløre ved tidenes slutt, ligger allerede og venter på dere.
Etter som dere stoler på ham, vil han ved sin kraft ta vare
på dere, slik at dere virkelig får del i frelsen. **6** Vær derfor
glade. Juble over deres frelse, selv om dere nå for en kort
tid må gå gjennom forskjellige slags prøvelser. **7** Gjennom
disse prøvelsene blir troen foredlet, slik at bare det som
er ekte, står igjen. Det er på samme måten som med gull
som blir foredlet når det blir varmet opp i ilden. Denne ekte
troen er uendelig mye mer verd enn gullet, som til slutt bare
vil forsvinne. Når Jesus Kristus kommer igjen, vil dere få
del i herligheten og bli hyllet og æret på grunn av troen. **8**
Dere elsker Jesus til tross for at dere ikke kan se ham. Ja, til
tross for at dere ennå ikke har sett ham, tror dere på ham og
jubler. Dere blir fylt av en herlig og ubeskrivelig glede, **9**
etter som dere vet at Gud snart vil lønne troen og frelse
dere for evig. **10** Det var denne frelsen profetene med iver
har lengtet etter å forstå. De bar fram Guds budskap om
kjærligheten og tilgivelsen som dere skulle oppleve, men de
visste ikke selv hva det handlet om. **11** Kristi Ånd som bodde
i dem forutsa at Kristus først måtte lide, og at han etterpå
skulle vende tilbake til herligheten hos Gud. De undret seg
over når dette skulle skje, og lurte på hvordan det skulle
gå til. **12** Gud viste dem at budskapet ikke gjaldt i deres
egen tid, men for dem som skulle leve mye seinere. Nå har
dette budskapet om frelse nådd dere. Guds Hellige Ånd,
som Gud har sendt, har gitt utsendingene kraft til å komme
til dere med det glade budskapet om Jesus. Det budskapet
er så fantastisk at til og med englene lengter etter å få vite
mer om det. **13** Hold derfor hodet kaldt og vær beredt. Pass
på å holde fast ved håpet om at Jesus Kristus i sin godhet
frelser dere for evig når han kommer tilbake. **14** Vær lydige
mot Gud, etter som dere er hans barn. La dere ikke lenger
bli drevet av det onde begjæret som styrte dere før dere
lærte Jesus å kjenne. **15** Lev fullt og helt for Gud og hold
dere rene fra synd. Han som innbød dere for å tilhøre ham,
er ren og hellig. **16** Han har selv sagt i Skriften:"Dere skal
holde dere rene fra synd, fordi jeg er ren og hellig." **17** Husk
på når dere ber, at han som dere kaller Far i himmelen,
en dag vil dømme alle mennesker. Han gjør ingen forskjell
på personer. Alle skal bli dømt etter det de har gjort. Vis
derfor respekt for Gud og vær lydig mot ham i den korte
tiden dere lever her på jorden. **18** Dere vet selv hvor mye det
kostet Gud å kjøpe dere fri fra det meningsløse livet både
dere og forfedrene deres levde. Løsepengene besto ikke
av sølv eller gull, som bare er materielle verdier som snart
vil forsvinne. **19** Nei, dere ble kjøpt fri gjennom Jesu Kristi
kostbare blod. Kristus, som aldri hadde syndet, var Guds
feilfrie lam som ble ofret for å ta straffen for syndene. **20** Han
var valgt ut av Gud for denne oppgaven allerede før verden
ble skapt. Det var først nå ved tidenes slutt at han kom til
jorden for å frelse dere. **21** Takket være Kristus har dere nå
begynt å tro på Gud. Gud vakte Kristus opp fra de døde og
lot ham etterpå vende tilbake til herligheten hos Gud. Derfor
tror dere på Gud og har et sikkert håp om at han skal innfri
sine løfter. **22** Dere har fått tilgivelse for syndene gjennom å
tro på det sanne budskapet om Jesus. Nå kan dere vise
hverandre en ekte kjærlighet. Se til at dere elsker hverandre
av hele hjertet. **23** Dere har blitt født på nytt, ikke ved en
fysisk, men ved en overnaturlig fødsel. Gud sådde sitt evige
og levende budskap i hjertene deres. **(aiōn g165)** **24** Det står i
Skriften:"Menneskene er som gresset, og all dets herlighet
er som skjønnheten i markblomstene. Gresset visner og
blomstene drysser av. **25** Men Herrens budskap består i all
evighet." Det er dette budskapet dere nå har fått høre. **(aiōn
g165)**

**2** Dere har tatt imot Guds evige budskap. Kvitt dere derfor
med all ondskap og falskhet. Slutt med å spille perfekte,
og legg bort misunnelse og stygt snakk om hverandre. **2**
"Dere har jo fått smake Herrens godhet." Vær derfor som
nyfødte barn, som lengter etter å få suge i dere mer av den
åndelige melken. Ja, sug i dere av Guds budskap, så skal
dere vokse opp og forstå mer og mer av den frelse han har
gitt dere. **4** Dere har kommet til den levende Jesus Kristus.
Han er den steinen som ikke var brukbar i menneskers øyne,
men som er valgt ut og verdifull for Gud. **5** Selv er dere

nå levende byggesteiner, som Gud vil bruke for å reise sin
menighet, sitt åndelige tempel. Dere har blitt prester for Gud,
og ved Guds Ånd kan dere tjene ham. Denne tjenesten blir
et offer som han tar imot med glede på grunn av det som
Jesus Kristus har gjort. 6 Gud sier i Skriften:"Lytt! Jeg legger
i Jerusalem en utvalgt og verdifull hjørnestein. Den som
tror på ham, vil ikke bli skuffet." 7 Ja, Kristus er verdifull for
dere som tror på han. For de derimot som ikke tror, har"den
steinen som ikke var brukbar for bygningsarbeiderne, blitt
selveste hjørnesteinen, 8 ja, en brysom stein som de dunker
borti, en stein som de snubler over." De snubler fordi de ikke
tar imot Guds budskap og er lydige mot det. Slik var det
bestemt allerede fra begynnelsen av for disse menneskene.
9 Dere som derimot tror på budskapet, har"blitt innbudt av
Gud til å være hans folk og til å være prester som tjener
ham." Ja,"dere tilhører Gud fullt og helt. Dere er hans eget
folk som skal fortelle andre om hans fantastiske gjerninger."
Dere har blitt ført ut av det åndelige mørke og kommet til
hans vidunderlige lys. 10 Dere som ikke før var et folk, får nå
være Guds eget folk. Nå har han vist medfølelse med dere
som han tidligere ikke viste medfølelse. 11 Kjære venner,
dere lever som fremmede i denne verden. Derfor vil jeg
oppfordre dere til ikke å gi etter for de egoistiske begjær som
vil ta makten over dere og skade dere. 12 Tenk på hvordan
dere opptrer blant dem som ikke tror. La dem få se at dere
gjør det som er godt. Da vil de som før anklaget dere, hylle
Gud den dagen han besøker dem. 13 Etter som dere tilhører
Herren Jesus, skal dere underordne dere den regjering og
de myndigheter som finnes i landet. Regjeringen har jo
etablert ordensmakten for å straffe dem som gjør ondt og
lønne dem som gjør godt. 15 Gud vil at dere ved å gjøre det
som er godt, skal stoppe munnen på dem som kommer med
dumme anklager mot dere. 16 Jesus Kristus har kjøpt dere fri
fra synden, men utnytt ikke denne friheten til å gjøre det som
er ondt. Husk på at dere har fått friheten for å kunne tjene
Gud. 17 Dere skal behandle alle mennesker med respekt.
Elsk deres troende søsken. Vis ære mot Gud, og ha respekt
for regjering og myndigheter. 18 Dere som er slaver, må
sette eierne foran dere selv. Vær lydige og respekter eierne,
ikke bare når de er vennlige og behandler dere godt, men
også når de er harde og urimelige. 19 I Guds øyne gjør dere
noe stort når dere er villige til å lide urettferdig, for å være
lydige mot Gud. 20 Dersom dere handler galt og på grunn av
det må tåle å bli slått og straffet, hva er det å være stolte
av? Om dere derimot handler rett og likevel må lide for det,
da er det stort i Guds øyne. 21 Den som har takket ja til
Guds innbydelse om å tilhøre ham, må være villig å lide.
Kristus selv måtte lide for alles skyld og har gitt dere et
eksempel for å følge etter. 22 Kristus syndet aldri, og han
sa alltid sannheten. 23 Når han ble hånet, svarte han ikke
med å håne tilbake, og når han måtte lide, truet han ikke
fiendene. Nei, han overlot straffen til Gud, som en dag vil
dømme alle rettferdig. 24 Han bar syndene våre på sin egen
kropp da han døde på korset. Gjennom dette er vi satt fri fra
syndens makt og kan følge Guds vilje. Ja, ved hans sår har
dere blitt legt. 25 Dere var som sauer på villstrå, dere var
borte fra Gud, men nå har dere vendt tilbake til ham som er
deres gjeter og beskytter.

**3** Dere gifte kvinner må sette mennene deres foran dere
selv. Det gjelder også de kvinnene som er gifte med
menn som ikke tror på budskapet om Jesus. For dersom
mannen ser at dere handler uselvisk og lever et rent liv for
Gud, 2 kan dere påvirke ham til å tro uten å si et eneste ord.
3 Strev ikke etter å fange oppmerksomheten på det ytre, som
kostbare smykker, vakre klær og kunstferdig frisyre. 4 Nei,
prioriter heller de indre verdiene og ha et mykt og behagelig
vesen. Det er en skjønnhet som aldri forsvinner, og noe
som er kostbart i Guds øyne. 5 Den skjønnheten preget
de kvinnene som levde for lenge siden og tilhørte Gud. De
stolte på Gud og satte mannen over seg selv. 6 Sara for
eksempel, var lydig mot Abraham som var mannen hennes,
og kalte ham herre. Ta henne til et ideal og gjør det som er
godt uten å være redd for noe som helst. 7 Dere gifte menn,
dere har ansvaret for å leve sammen med konene deres på
en måte som stemmer med den undervisningen dere har
fått. Vis omsorg for henne, etter som hun er svakere og mer
utsatt. Husk på at også hun en dag vil få del i gaven som er
det evige livet. Vis henne respekt. Ja, dere må behandle
konene deres slik som Gud vil, ellers kommer han ikke
til å svare på bønnene dere ber. 8 Og nå ett ord til dere
alle: Forsøk å leve i fullkommen harmoni med hverandre.
Tenk alltid på det som er best for andre. Elsk hverandre
som søsken bør gjøre. Vis hverandre medfølelse og erkjenn
hverandre sine behov. 9 Pass på at ingen tar hevn over
noen, og at ingen svarer med hån selv om han blir hånet.
Nei, be i stedet om at Gud må gi alt godt til fiendene dere
måtte ha. En slik innstilling vil Gud at dere skal ha, etter som
dere selv har blitt innbudt til en dag å få del i alle godene
hans. 10 Det står i Skriften:"Dersom du elsker livet og vil
nyte godt av det, forsøk da å kontrollere tungen din. Tenk på
hvert minste ord som kommer over leppene. Si ikke noe ondt
og lyv aldri! 11 Slutt å gjøre det som er ondt, gjør heller det
som er godt. Strev etter å leve i fred med alle. 12 Herrens

øyne våker over dem som er lydige mot ham, og ørene
hans hører bønnene deres. Men han står imot dem som
gjør det onde." 13 Hvem vil gjøre dere noe ondt dersom
dere er ivrige til å gjøre godt? 14 Dersom noen gjør dere
ondt fordi dere følger Guds vilje, da skal dere se på dette
som et privilegium. Vær ikke redd for noen og la dere ikke
skremme. 15 Dere skal ære og opphøye Jesus Kristus, han
som er Herre i livet deres. Dersom noen spør dere om troen,
skal dere være beredt til å gjøre greie for håpet dere har om
evig liv. 16 Dere skal svare med respekt, og uten å virke
overlegne. Pass på at dere alltid har god samvittighet. Da
må de som anklager dere, gå skamfull bort. De har snakket
nedsettende om alt det gode dere gjør fordi dere tilhører
Kristus. 17 Iblant kan det være Guds vilje at vi må lide på
grunn av at vi har gjort noe godt. Det er i alle fall bedre å ha
det slik, enn å lide for å ha gjort noe ondt. 18 Kristus selv
måtte lide. Han døde for å ta straffen for syndene våre på
seg, en gang for alle. Ja, han som aldri hadde gjort noe ondt,
døde for at vi som var onde mennesker, skulle få tilgivelse
og komme til Gud. Kroppen hans ble drept, men Guds Ånd
gjorde ham levende igjen. 19 Gjennom Guds Ånds kraft
kunne han seinere oppsøke og befale åndene som Gud
holder fanget. 20 Det var disse åndene som på Noah sin tid
nektet å være lydig mot Gud, til tross for at han tålmodig
ventet mens Noah bygde sin båt. Bare åtte personer ble
reddet da vannet oversvømte jorden. 21 Dette vannet er et
bilde på dåpen, som nå redder dere på grunn av at Jesus
Kristus har stått opp fra de døde. Dåpen handler ikke om at
kroppen bli vasket ren fra smuss, men om at vi vender oss
til Gud og ber om å få syndene renset bort. 22 Ja, Jesus
Kristus sto opp fra de døde og vendte tilbake til himmelen.
Der sitter han nå på Guds høyre side og regjerer, etter at
alle englene, maktene og kreftene har blitt lagt under ham.

**4** Etter som Jesus Kristus måtte lide i kroppen, må også
dere være beredt til å gjøre det. Den som er villig til å
lide for å følge Kristus, vil også velge å slutte å synde. 2
Han vil ikke resten av livet bli styrt av de onde begjær som
finnes i den menneskelige naturen, men heller streve etter å
gjøre Guds vilje. 3 Dere har allerede syndet nok, ved at dere
før levde i seksuell løssluppenhet og tok del i grenseløse
orgier. Dere drakk dere fulle og var med på ville fester og
organiserte fyll sammen med andre som ikke kjente Gud.
Ja, dere henga dere til all slags skammelig avgudsdyrkelse.
4 De gamle vennene deres er forskrekket over at dere ikke
lenger vil velte dere i denne gjørmen av sex og rus sammen
med dem. Derfor begynner de å håne dere. 5 Husk da på at
alle en dag må stå til ansvar overfor Gud for sine handlinger.
Han er klar til å dømme både dem som lever nå og dem
som har rukket å dø. 6 Ja, alle mennesker skal en gang stå
for Gud. Derfor ble det glade budskapet om Jesus fortalt
også for de troende som nå er døde. De er døde, akkurat
som alle mennesker må oppleve, men de skal leve evig
lik Gud, etter som de tok imot budskapet. 7 Tidenes slutt
kommer snart. Vis derfor selvbeherskelse og tenk klart så
dere kan be. 8 Det viktigste av alt, er at dere av hele hjertet
elsker hverandre. Den som elsker, tilgir sine medmennesker
uansett hvor mye ondt de har gjort ham. 9 Ta imot gjester
i hjemmet deres, uten å klage over det ekstra bryet det
medfører. 10 Gud har i sin godhet gitt hver og en av oss
evner til å utføre enkelte oppgaver. Hjelp derfor hverandre på
forskjellige måter, slik at alle får nytte av de evnene Gud har
gitt dere. 11 Har du fått evnen til å tale, så se til at du taler i
tråd med Guds budskap. Har du fått evnen til å hjelpe andre,
så se til å hjelpe dem i den kraft Gud gir deg. Da skal Gud
bli opphøyd og æret på grunn av det som Jesus Kristus gjør
gjennom dere. Æren og makten tilhører Gud i all evighet. Ja,
det er sant! **(aiōn g165)** 12 Kjære venner, bli ikke forskrekket
over de mange prøvelsene dere må gå gjennom. Det er
bare det en troende må vente seg. 13 Vær heller glade når
dere må lide for Kristi skyld. Dersom dere deler lidelsene
hans nå, vil dere også få juble i glede den dag han kommer
tilbake med makt og herlighet. 14 Ja, dere er lykkelige når
noen håner dere for Kristi skyld, for slik motstand er gjerne
et bevis på at Guds mektige Ånd bor i dere. 15 Selvfølgelig
må det aldri skje at noen av dere påfører dere lidelser ved å
ha myrdet, stjålet, stelt i stand annet ondt eller lagt seg bort i
andre sine affærer. Det ville være en stor skam. 16 Den
derimot som må lide fordi han tilhører Kristus, behøver ikke
gå skamfull, men kan hylle Gud for privilegiet det er å få
tilhøre Kristus. 17 Den lidelse dere må gå gjennom, er en
slags dom som rammer Guds eget folk. Dersom til og med vi
som tilhører Gud, må gå gjennom lidelse, hvor mye verre vil
det da ikke bli på dommens dag for dem som nekter å tro på
det glade budskapet fra Gud? 18 Det står i Skriften:"Dersom
den som følger Guds vilje må gå gjennom så mye lidelse før
han blir frelst, hvordan vil det ikke da gå for den som er ond
og ikke bryr seg om Guds frelse?" 19 Fortsett å gjøre det
som er godt, også dersom Gud lar dere lide. Stol på ham
som skapte dere, for han kommer aldri til å slippe taket i
dere.

**5** Nå en advarsel til dere som er ledere i menigheten. Jeg
er jo selv forstander og har med egne øyne sett all den

lidelsen Jesus Kristus måtte gå gjennom. Jeg skal også
sammen med dere få dele herligheten i Kristus når han
kommer igjen. **2** Jeg vil at dere skal være som en gjeter for
menigheten, den flokken Gud har satt dere til å lede. Ta godt
vare på alle, ikke fordi dere blir tvunget til det, men fordi dere
selv ønsker det. Det er slik Gud vil ha det. Ta ikke vare på
menigheten for å tjene penger eller ha andre fordeler, men
fordi dere vil tjene Gud av et helt hjerte. **3** Ikke opptre som
en hersker over flokken, men led menigheten ved å gå foran
med et godt eksempel. **4** Da vil Jesus selv, den øverste
gjeteren, lønne dere den dagen han kommer igjen. Dere
skal for evig få del i herligheten hos ham. **5** Dere som er
unge, må tilpasse dere etter dem som er eldre og har fått i
oppdrag å lede menigheten. Men for alle gjelder det at ingen
må være stolte, uten å erkjenne sitt behov av andre. Det
heter i Skriften:"Gud misliker dem som er stolte, men han er
god mot dem som erkjenner sitt behov av ham." **6** Erkjenn
derfor behovene dere har av Gud og hans kraft, så vil han
en dag opphøye dere. **7** Overlat alle bekymringer til ham, for
han tar hånd om dere. **8** Vær på vakt og tenk klart. Ta dere i
vare for djevelen som er en fiende. Han raser omkring som
en brølende løve blant dere og leter etter hvem han kan
sluke. **9** Stå imot angrepene hans og hold fast ved troen på
Jesus. Gi ikke opp når dere må lide. Husk på at alle troende
i hele verden må gå gjennom de samme prøvelsene. **10** Gud
har i sin godhet innbudt oss til evig herlighet. Dette får vi på
grunn av det Jesus Kristus har gjort for oss. Det er bare en
kort tid dere må å lide. Gud vil støtte dere og gi dere kraft
så dere kan holde fast ved troen. **(aiōnios g166)** **11** Hans er
makten i all evighet. Ja, det er sant! **(aiōn g165)** **12** Jeg har
skrevet dette brevet til dere med hjelp av Silvanus. Han er
en troende bror som jeg stoler fullt og helt på. Jeg ville med
disse korte linjene oppmuntre dere og minne dere om Guds
godhet og kjærlighet, slik at dere alltid vil holde fast ved
troen på ham. **13** Menigheten her i Babylon, som på samme
måte som dere har takket ja til Guds innbydelse om å tilhøre
ham, hilser til dere. Markus, min unge medarbeider, hilser
også til dere. **14** Hils hverandre med et kyss for å vise den
kjærlighet dere har. Med ønske om at Guds fred skal fylle
alle dere som lever i fellesskap med Kristus.

# 2 Peters

**1** Hilsen fra Simon Peter, som er tjener og utsending for
Jesus Kristus. Til alle dere som har fått den samme
verdifulle tro som vi, takket være alt godt i Jesus Kristus, vår
Gud, som frelste oss. **2** Jeg ber om at Gud vil vise dere
godhet, og at dere for hver dag mer og mer blir fylt av hans
fred ved at dere lærer å kjenne Gud og vår Herre Jesus. **3**
Da vi lærte Gud å kjenne, ham som har innbudt oss for å få
del i sin herlighet og makt, fikk vi også del i den kraften vi
trenger, for å kunne leve etter hans vilje. **4** Ved disse store
og fantastiske løftene blir dere lik Gud. Dere slipper unna
det onde begjæret i denne verden som ødelegger livet for
menneskene. **5** Derfor skal dere satse alt på å omsette troen
til praktisk handling. Lær Gud å kjenne. **6** Da vil dere utvikle
selvbeherskelse og utholdenhet og kan være lydige mot
ham. **7** Dere må også ta hånd om hverandre i kjærlighet, slik
som søsken bør gjøre. **8** Jo mer dere er lydige mot Gud og
elsker hverandre, desto mer kan dere tjene vår Herre Jesus
Kristus. Da har dere ikke blitt kjent med ham forgjeves. **9**
Den som ikke bryr seg verken om Gud eller sine troende
søsken, forstår ikke særlig mye. Han har allerede glemt
at Gud har tilgitt syndene hans og gitt ham et nytt liv. **10**
Kjære søsken, Gud har innbudt dere til å tilhøre ham, og
dere har takket ja til innbydelsen hans. Gjør derfor alt for
å leve etter hans vilje, slik at dere beviser at dere virkelig
er hans. Da kommer dere ikke til å falle tilbake til synden
igjen og går fortapt. **11** Gud vil en dag hilse dere velkommen
i sin nye verden. Der regjerer vår Herre Jesus Kristus for
evig, han som har frelst dere. **(aiōnios g166)** **12** For at dere
helt sikkert den dagen, skal bli hilst velkommen av Gud, vil
jeg fortsette å minne dere om å leve etter hans vilje. Dette
sier jeg selv om dere allerede kjenner til alt dette og holder
fast ved det sanne budskapet om Jesus. **13** Jeg ser det
som min plikt å fortsette å minne dere om sannheten så
lenge jeg lever. **14** Vår Herre Jesus Kristus har nemlig vist
meg at mine dager her på jorden er begrenset, og at jeg
snart skal dø. **15** Derfor vil jeg gjøre alt for at dere skal
huske undervisningen min lenge etter at jeg er borte. **16**
Det var ikke noen snedig uttenkte sagn vi fortalte dere,
da vi sa at vår Herre Jesus Kristus var kommet til oss i
makt og ære. Nei, med egne øyne fikk vi se ham med egne
øyne i hans kongelige glans. **17** Vi var med ham opp på det
hellige fjellet. Der fikk vi se ham stråle av den herlighet Gud,
hans Far i himmelen, ga ham. Vi hørte selv at Gud talte fra
himmelen og æret ham idet han sa:"Dette er min elskede
Sønn, han er min glede." **19** Denne begivenheten viste oss
at det budskapet Gud lot profetene holde fram om Kristus, er
sant. Hold dere til dette budskapet. Det er som skinnende
lys i denne verdens åndelige mørke. Det skal lyse for oss
helt til Jesus Kristus, den strålende morgenstjerne, kommer
igjen for alltid å lyse opp vårt indre. **20** Framfor alt må dere
tenke på at ingen kan tyde budskap fra Gud som finnes i
Skriften, uten hjelp av hans Ånd. **21** Ingen av disse budskap
har blitt til på menneskelig vis. Det er Guds Ånd, som har
drevet personene til å skrive ned Guds egne budskap.

**2** Det var også profeter som spredde falske budskap blant
Israels folk, akkurat som det finnes personer som sprer
falsk undervisning blant dere. De vil lure inn løgn om Gud
som kan ødelegge troen hos dere. Ja, de vil til og med
fornekte Herren Jesus, han som har kjøpt alle fri fra slaveriet
under synden. Ved dette vil de selv gå evig fortapt. **2** Mange
kommer til å følge og delta i deres ville og umoralske liv. På
grunn av dem vil Jesu sanne vei få et dårlig rykte. **3** I sitt
begjær etter makt og penger, vil de lure dere med oppdiktede
historier. Gud har for lenge siden lovet å straffe dem. De
er på vei til å gå evig fortapt. **4** Gud sparte ikke en gang
englene som gjorde opprør mot ham, men kastet dem ned i
den mørke avgrunnen. Der blir de nå holdt fanget mens de
venter på straffen fra Gud. **(Tartaroō g5020)** **5** Han sparte heller
ikke de personene som levde på Noahs tid, og som nektet å
høre på når Noah fortalte om den rettferdige dommen som
ville ramme hans samtid. Den gangen reddet Gud bare Noah
og sju andre da han lot den store oversvømmelsen utslette
alle onde mennesker. **6** Gud straffet også byene Sodoma og
Gomorra og forandret dem til askehauger. Han ville vise
hvilken straff som venter dem som ikke er lydige mot Gud. **7**
Han reddet likevel en person som bodde i Sodoma, og det
var Lot. Lot levde nemlig etter Guds vilje. Han ble sterkt
plaget dag etter dag av å bli tvunget til å se på og høre om
onde menneskers ville og umoralske liv. **9** Gud har altså
makt til å redde dem som er lydige mot ham, når de kommer
ut i vanskeligheter. Han har også makt til å straffe dem som
er ulydige mot ham, helt fram til dommens dag når han skal
dømme for evig. **10** Han straffer spesielt dem som blir drevet
av sine skitne seksuelle begjær og nekter å la Gud styre
livene deres. På samme måte straffer han mennesker som
sprer falske budskap, som jeg nettopp snakket om. Disse
personene er storsnutet og selvsikre. De unndrar seg ikke
for å håne maktene i engleverdenen. **11** Dette gjør de, til
tross for at Guds engler, som er mye sterkere og større
enn oss mennesker, ikke våger å komme til Gud med noen
anklager mot maktene i engleverdenen. **12** Ja, de som sprer
falsk undervisning, håner det som de ikke kjenner. De er

som uforstandige dyr, som bare følger instinktene og er født
for å bli fanget og drept. Akkurat som dyrene går under, vil
også de gå under for evig. 13 De vil selv måtte lide for all
den lidelsen de har blitt årsak til. Disse personene elsker å
feste mitt på lyse dagen. De er en skam og vanære der
de tar plass og spiser i møtene og gudstjenestene deres,
samtidig som de lar seg bruke til sine syndige nytelser. 14
De kan ikke se på en kvinne uten å tenke på sex, og de får
aldri nok av synden. De lurer mennesker som er usikre på
hva de tror, og får dem til å synde. De er smarte til å leve på
andre sine penger. Gud vil straffe dem for alt det onde de
gjør. 15 De har forlatt den rette veien og har gått vill, akkurat
som Bileam, Beors sønn. Han elsket å tjene penger på å
gjøre det som var ondt. 16 Gud stoppet profeten Bileam
da han hadde tenkt å bringe fram et falskt budskap i Guds
navn. Gud lot et esel snakke til ham med en stemme som
et menneske. 17 De som sprer falsk undervisning, er som
brønner som har tørket ut, som tåkedotter som blir drevet av
vinden. De lover den tørste vann, men har ingenting å gi.
Derfor venter helvetes mørke på dem. **(questioned)** 18 De
snakker så fint, men løftene drønner av tomhet. Gjennom å
lokke med et vilt og umoralsk liv, der menneskene får følge
sine onde begjær, lurer de nyfrelste og umodne troende som
nylig har forlatt et liv i synd til seg. 19 De lover menneskene
frihet, men de er selv slaver i synden, som gjør at de går
evig fortapt. Et menneske er slave under det som tar makten
hos det. 20 Dersom de som har flyktet fra umoralen i denne
verden, gjennom å lære Herren Jesus Kristus, vår Frelser, å
kjenne, på nytt blir fanget inn og gjort til slave under synden,
da er deres situasjon blitt verre enn før. 21 Ja, det hadde
vært bedre at de aldri fikk innsikt i den rette måten å leve på,
framfor først å lære Guds vilje å kjenne, og så etterpå vende
ryggen til alt han befalte. 22 Det har gått med disse, akkurat
som det står i det gamle ordspråket:"Hunden snur seg om
mot sitt eget spy", og"Ikke før er grisen vasket ren, før den
på nytt velter seg i sølen."

**3** Dette er mitt andre brev til dere, kjære venner. I to av
dem har jeg ønsket å minne dere om å helhjertet holde
dere til det sanne budskapet om Jesus. 2 Jeg ønsket å
minne dere, både om det som Gud har forutsagt ved sine
egne profeter, og om den undervisningen fra Herren Jesus,
vår Frelser, som dere har hørt fra de utsendingene som kom
til dere. 3 Først av alt må dere vite at i verdens siste tid
kommer det til å finnes mennesker som spotter sannheten
og følger sine onde begjær. 4 De vil si:"Var det ikke dere
som sa at Jesus lovet å komme igjen? Hvorfor kommer han
ikke? Generasjon etter generasjon dør jo, alt er som før, helt
fra verden ble til." 5 Når de sier slikt, glemmer de at Gud for
lenge siden skapte himmelen og jorden ved sitt ord. Han
skilte jorden fra vannmassene og det tørre landet kom fram.
6 Senere lot han hele den daværende verden gå under ved
å oversvømme den i vann. 7 Den himmel og jord som nå
eksisterer, har Gud lovet å brenne opp i ild. Himmelen og
jorden skal bli spart til dommens dag når alle som ikke er
lydige mot Gud, skal gå evig fortapt. 8 Ikke glem, kjære
venner, at for Gud er en dag som 1 000 år, og 1 000 år som
en dag. 9 Det er ikke slik som mange tror, at han er forsinket
med å innfri løftet om at Herren Jesus skal komme igjen.
Nei, sannheten er at han venter for deres skyld, etter som
han vil at alle mennesker skal få tid til å vende om til ham så
ingen går evig fortapt. 10 Herren Jesus kommer igjen for
å dømme alle. Han kommer like uventet som en tyv, som
dukker opp om natten. Ja, på dommens dag skal himmelen
forsvinne i fryktelig larm, solen, månen og stjernene skal bli
oppløst i ild, jorden og alt som er på den, skal bli brent opp.
11 Jorden vi bor på, skal altså bli totalt tilintetgjort. Se derfor
til at dere lever helt og fullt for Gud og følger hans vilje,
12 mens dere venter på dagen Gud skal dømme verden.
Gjør alt for at den snart skal komme. På den dagen skal
Gud ikke bare la himmelen bli oppløst i ild og solen, månen
og stjernene smelte av hete. 13 Da skal han også innfri
løftet sitt, om at vi skal få en ny himmel og en ny jord, der
Guds vilje skal bestemme for evig. 14 Når dere nå venter
på at Herren Jesus skal komme igjen, kjære venner, må
dere gjøre alt for å leve i fred med Gud for at dere en dag
kan stå for ham uten synd og skyld. 15 At vår Herre ikke
kommer igjen nå straks, skal dere se på som noe positivt,
etter som det betyr at flere kan bli frelst. Det har også vår
kjære bror Paulus skrevet til dere om, med den visdom han
har fått fra Gud. 16 Ja, hver gang han skriver noe i sine
brev om at Herren Jesus skal komme tilbake, da nevner han
akkurat dette. Noe av det Paulus underviser, er vanskelig å
forstå, og det finnes uerfarne mennesker med en usikker tro,
som forvrenger det han skriver. Akkurat på samme måten
forvrenger de også andre ting som står i Skriften. På grunn
av dette vil de gå evig fortapt. 17 Nå har jeg på forhånd
advart dere, kjære venner, for at dere kan være på vakt når
disse onde personene kommer med sin falske undervisning.
La dere ikke bli bedratt og miste troen på Jesus. 18 Hold
i stedet fast ved den kjærlighet og tilgivelse dere har fått
oppleve. Pass på at dere for hver dag mer og mer lærer vår
Herre Jesus Kristus å kjenne, han som har frelst oss. Hans
er æren, både nå og i evighet. Ja, det er sant! **(aiōn g165)**

# 1 Johannes

**1** Vi skriver til dere om Ordet som gir liv. Han var til allerede
i tidenes begynnelse. Vi har hørt ham, vi har sett ham
med våre egne øyne og tatt på ham med våre egne hender.
**2** Han som gir liv har vist seg, og vi har sett ham. Det er dette
vi er vitner om. Vi forteller dere om ham som er det evige
livet, ham som var hos Far i himmelen og viste seg for oss.
**(aiōnios g166)** **3** Ja, det vi har sett og hørt forteller vi dere for
at også dere kan dele vårt fellesskap, som er et fellesskap
med Far i himmelen, og med hans Sønn, Jesus Kristus. **4**
Dette skriver vi for at vår glede skal bli fullkommen. **5** Det
budskapet vi har hørt av Jesus, og som vi nå forteller dere,
er at Gud er lys. Det finnes ikke fnugg av mørke i han. **6**
Dersom vi sier at vi har fellesskap med Gud, men fortsetter
å leve i åndelig mørke, lyver vi. Da holder vi oss ikke til
han som er sannheten. **7** Dersom vi lever i Guds lys, på
samme måten som Jesus hele tiden er i Guds lys, har vi
fellesskap med hverandre og får tilgivelse for syndene våre
ved at Jesus, Guds sønn, ofret livet og ga sitt blod for oss.
**8** Dersom vi sier at vi er uten synd lurer vi oss bare selv.
Da har vi ikke sluppet inn Gud, han som er sannheten. **9**
Dersom vi bekjenner syndene våre for Gud, holder han løftet
sitt og er god mot oss og tilgir oss syndene og vasker oss
rene fra alt ondt vi har gjort. **10** Dersom vi påstår at vi ikke
har syndet, sier vi samtidig at Gud er en løgner og viser at vi
ikke har tatt imot budskapet hans i våre liv.

**2** Mine barn, jeg skriver dette til dere for at dere skal holde
dere borte fra synden. Dersom dere synder, finnes det en
som forsvarer dere for Far i himmelen. Det er Jesus Kristus,
han som behandler alle rettferdig. **2** Han betalte straffen for
syndene våre ved å ofre livet sitt. Derfor kan alle få tilgivelse
for syndene sine. **3** Beviset på at vi virkelig har lært Jesus å
kjenne, er at vi er lydige mot det han har gitt befaling om. **4**
Den personen som sier:"Jeg kjenner Jesus", men ikke er
lydig mot det Jesus har gitt befaling om lyver. Han har ikke
sluppet til Gud, som er sannheten. **5** Den som lever i tråd
med Jesu undervisning beviser at han virkelig elsker Gud.
Det er gjennom dette vi kan vite om vi lever i fellesskap
med ham eller ikke. **6** Den som sier at han lever i fellesskap
med Gud, må leve på samme måten som Jesus gjorde. **7**
Kjære venner, jeg vil nå gi dere en befaling. Det er på sett
og vis ikke noen ny befaling jeg skriver til dere, men noe
som dere har hørt helt fra begynnelsen. Det er det samme
budskapet og samme befalingen som dere har hørt tidligere:
Dere skal elske hverandre. **8** Likevel er det en ny befaling,
for Jesus har gjennom sitt liv vist hva virkelig kjærlighet
innebærer. Som følge av dette har livet deres blitt fylt av
kjærlighet. Mørket forsvinner, lyset fra Jesus bryter fram og
skinner over hele livet. **9** Den som sier:"Jeg lever i Guds
lys", men samtidig hater noen av sine troende brødre eller
søstrer sitter fortsatt tilbake i mørket. **10** Den som elsker sine
troende søsken fortsetter å leve i Guds lys, og ikke noe får
han til å snuble og falle i synd. **11** Den som hater en annen
troende, sitter fortsatt tilbake i mørket. Han lever sitt liv i
åndelig mørke, og ser ikke hvor han går, etter som mørket
har forblindet ham. **12** Jeg skriver til dere, dere som nylig har
begynt å tro: Syndene deres har blitt tilgitt ved at Jesus ofret
livet sitt. **13** Jeg skriver til dere, dere som har en moden tro:
Dere har lært Jesus Kristus å kjenne, ham som er og blir helt
fra tidenes begynnelse. Jeg skriver til dere, dere som har
vært troende en tid: Dere har overvunnet den onde. **14** Ja,
jeg skrev til dere, dere som nylig har begynt å tro: Dere har
lært Far i himmelen å kjenne. Jeg skrev til dere, som har en
moden tro: Dere har lært Jesus Kristus å kjenne, ham som
er og blir helt fra tidenes begynnelse. Og jeg skrev til dere,
dere som har vært troende en tid: Dere er sterke og holder
fast på Guds budskap, og har overvunnet den onde. **15** Ikke
elsk denne onde verden og alt den lokker med. Den som
elsker verden, og ondskap i den, har ikke sluppet inn Fat i
himmelen sin kjærlighet i livet sitt. **16** Verden lokker stadig
med at vi skal tilfredsstille våre fysiske begjær, at vi skal
kreve å få alt vi peker på, og at vi skal skryte av oss selv og
det vi har. Denne atferden kommer ikke fra Far i himmelen,
men fra verden. **17** Denne verden skal gå under med alle
sine fristelser, men den som gjør Guds vilje skal leve for evig
og alltid. **(aiōn g165)** **18** Mine barn, den siste timen har snart
slått. Dere har hørt at"Motstanderen til Kristus" skal komme,
og allerede har mange motstandere vist seg. Av dette forstår
vi at tidenes slutt er nær. **19** Disse motstanderne dukket opp
i våre menigheter, men de forsvant fra oss etter som de
egentlig aldri hørte til hos oss. Dersom de hadde hørt til
hos oss hadde de blitt værende. Nå ble det avslørt at de
aldri hørte til hos oss. **20** Dere er ikke slik, for dere har fått
Guds Hellige Ånd. Dere kjenner til det sanne budskapet
om Jesus. **21** Jeg skriver altså ikke til dere fordi dere ikke
kjenner til det som er sant. Heller tvert imot fordi dere vet at
det aldri kommer noe falskt fra Gud, han som er sannheten.
**22** Hvem er en løgner? Er det ikke den som sier at Jesus
ikke er Kristus, kongen som Gud lovet å sende? Jo, den
personen er"Motstanderen til Kristus". Han fornekter både
Far i himmelen og Sønnen. **23** Den som fornekter Sønnen
har heller ikke fellesskap med Far i himmelen. Den som

erkjenner Sønnen har også fellesskap med Far i himmelen.
24 Fortsett derfor å tro på det dere har blitt undervist i fra
begynnelsen. Dersom dere holder fast ved det dere har hørt
fra begynnelsen, kommer dere fortsatt til å leve i permanent
fellesskap med både Sønnen og Far i himmelen. 25 Da
har Jesus lovet at vi skal få evig liv. (aiōnios g166) 26 Jeg
har skrevet dette til dere for å advare dere mot dem som
forsøker å lede dere vill. 27 Dere har fått Guds Ånd. Så
lenge Ånden finnes i dere, trenger ingen å lære dere om hva
som er sant eller falskt. Han underviser dere om alt, og han
lærer alltid sannhet. Han kan ikke lyve. Fortsett derfor å leve
i fellesskap med Jesus, akkurat som Guds Ånd sier til dere.
28 Ja, barna mine, fortsett å leve i fellesskap med Jesus, slik
at vi ikke trenger å gå skamfull når han kommer igjen, men
kan glade og forventningsfulle se ham i øynene. 29 Dersom
vi følger Guds vilje og lever rett, vet vi at vi er hans barn,
etter som Gud selv alltid handler rett.

**3** Tenk så stor kjærlighet Far i himmelen har vist oss når
vi får kalle oss hans barn. Tenk at vi virkelig er det! De
som tilhører denne onde verden, kjenner ikke Gud. Derfor
kan de ikke forstå at vi er hans barn. 2 Kjære venner, nå
er vi allerede Guds barn, og hva vi skal bli i framtiden, har
vi ennå ikke klart å forestille oss. Ett er likevel sikkert, og
det er at når Jesus kommer igjen skal vi bli like han. Da får
vi se ham akkurat som han er. 3 Den som tror at Jesus
skal vende tilbake til jorden holder seg ren fra synden på
samme måten som Jesus er fullstendig ren. 4 Hver og
en som synder bryter Guds lov. Synd er å gå imot Guds
vilje. 5 Dere vet at Jesus kom for å ta bort syndene våre,
og at det ikke finnes noen synd i ham. 6 Dersom vi lever
i fellesskap med ham fortsetter vi ikke å synde. Den som
fortsetter å synde har aldri forstått hvem Jesus er, og kjenner
ham ikke. 7 Mine barn, la ingen bedra dere når det gjelder
dette: Den som følger Guds vilje og handler rett er et godt
menneske, akkurat som Jesus er god. 8 Den derimot som
fortsetter å synde, tilhører djevelen. Djevelen har syndet helt
fra tidenes begynnelse. Guds sønn kom for å gjøre slutt
på det onde som djevelen har stelt i stand. 9 Den som har
blitt Guds barn fortsetter ikke å synde, for Guds livskraft
virker i ham. Han kan ikke fortsette å synde etter som han
er Guds barn. 10 Av dette kan vi altså vite hvem som er
Guds barn, og hvem som tilhører djevelen. Den som handler
galt og går imot Guds vilje, er ikke Guds barn. Den som
ikke elsker sine troende søsken er heller ikke Guds barn.
11 Det budskapet som vi har hørt fra begynnelsen, er at
vi skal elske hverandre. 12 Vi skal ikke være som Kain,
som tilhørte den onde og drepte sin bror. Hvorfor drepte
Kain ham? Jo, fordi han handlet galt, mens broren fulgte
Guds vilje og handlet rett. 13 Vær derfor ikke forskrekket,
mine søsken, om menneskene hater dere. 14 Dersom vi
elsker våre troende søsken er det et bevis på at vi har gått
over fra døden til livet. Den som ikke elsker sine søsken, er
fortsatt åndelig død. 15 Den som hater en annen troende,
kan bli sammenlignet med en morder. Dere vet at ingen
mordere har evig liv i seg. (aiōnios g166) 16 Jesus ofret livet
sitt for oss, og ved det kjenner vi til hva virkelig kjærlighet er.
Derfor er også vi skyldige til å gi vårt liv for våre troende
søsken. 17 Dersom noen, som har alt det han trenger og ser
en annen troende som lever i fattigdom, likevel ikke kjenner
medfølelse med sin troende bror eller søster, hvordan kan
da Guds kjærlighet være i ham? 18 Mine barn, dere kan ikke
elske bare med vakre ord. Sann kjærlighet viser vi gjennom
praktisk handling. 19 Det er gjennom våre handlinger vi kan
vite om vi lever i tråd med Guds vilje, han som er sannheten.
Gjør vi det, kan vi kjenne oss trygge for ham, 20 selv om vår
samvittighet anklager oss. For Gud er større enn vår egen
samvittighet, og vet alt om oss. 21 Kjære venner, dersom vi
har ren samvittighet, kan vi uten frykt vende oss til Gud. 22
Uansett hva vi ber om, skal vi få, etter som vi er lydige mot
det han har gitt oss befaling om, og gjør det som gleder
ham. 23 Det han gir oss befaling om, er at vi skal tro på
hans Sønn, Jesus Kristus, og elske hverandre som han vil.
24 Den som er lydig mot Guds befalinger fortsetter å leve i
fellesskap med Gud, og Gud med han. Vi vet at Gud bor i
oss, etter som han har gitt oss sin Ånd.

**4** Kjære venner, tro ikke på alle som sier at de har Guds
Ånd. Prøv budskapet først og se om det virkelig kommer
fra Gud. Mange personer har gått ut i verden med falske
budskap om Gud. 2 På denne måten kan dere avgjøre om
budskapet er fra Guds Ånd: Den som erkjenner at Jesus
Kristus var et ekte menneske, han har Guds Ånd. 3 Den
derimot, som ikke erkjenner Jesus som et ekte menneske,
kommer ikke fra Gud. Han får sin kraft fra"Motstanderen til
Kristus", den Ånd som dere vet skal komme, og som allerede
finnes i verden. 4 Mine barn, dere tilhører Gud og har seiret
over dem som sprer falske budskap om ham. Guds Ånd,
som finnes i dere, er sterkere enn den Ånd som finnes i
verden. 5 Disse personene tilhører denne onde verden og
lærer på verdens vis. Derfor hører verdens mennesker på
dem. 6 Vi tilhører Gud. Den som tilhører Gud hører på oss,
mens den som ikke tilhører Gud, ikke hører på oss. Gjennom
dette kan vi avgjøre hvem som har Guds Ånd og hvem

som har en falsk Ånd. Den som har Guds Ånd vil høre på
sannhetens ord om Gud. 7 Kjære venner, la oss fortsette å
elske hverandre, for kjærligheten kommer fra Gud. Den som
elsker er Guds barn, og kjenner Gud. 8 Den som ikke elsker,
har ikke lært Gud å kjenne, for Gud er kjærlighet. 9 Gud viste
sin enorme kjærlighet til oss ved å sende sin eneste Sønn til
verden for at vi skulle få evig liv gjennom det han gjorde for
oss. 10 Dette er den ekte kjærligheten, at Gud elsket oss.
Det var ikke vi som elsket ham, men at han elsket oss først
og sendte sin sønn for å ta straffen for syndene våre, slik at
vi kunne få tilgivelse. 11 Kjære venner, etter som Gud elsket
oss så intenst, da må også vi elske hverandre. 12 Ingen
har noen ganger sett Gud. Dersom vi elsker hverandre,
fortsetter Gud å bo i oss, og da viser kjærligheten hans
seg gjennom oss, etter som vi er oppfylt av den. 13 Gud
har gitt oss sin Ånd. Derfor vet vi at vi fortsetter å leve i
fellesskap med Gud og at han bor i oss. 14 Vi har selv sett
og kan vitne om at Far i himmelen sendte sin sønn for å
frelse menneskene. 15 Dersom noen bekjenner at Jesus er
Guds sønn, da blir Gud i ham, og han lever i fellesskap med
Gud. 16 Vi vet hvor mye Gud elsker oss, og vi stoler på
hans kjærlighet. Gud er kjærlighet, og den som lever i denne
kjærligheten fortsetter å leve i fellesskap med Gud, og Gud
bor i han. 17 Når vi lever i fellesskap med Gud, blir vi fylt av
hans kjærlighet. Derfor trenger vi ikke være redde for å møte
ham på dommens dag, for vi lever på samme måten som
Jesus levde her i verden. 18 Kjærlighet og redsel hører ikke
sammen. Den virkelige kjærligheten driver all redsel bort.
Redselen hører sammen med tanken på straff. Den som
fortsatt er redd er ikke oppfylt med Guds kjærlighet. 19 Vi
elsker fordi han elsket oss. 20 Dersom noen sier:"Jeg elsker
Gud", men hater sin troende bror eller søster, da lyver han.
For dersom han ikke elsker sine troende søsken, som han
har sett, hvordan kan han da elske Gud, som han aldri har
sett? 21 Gud har gitt befaling om at den som elsker ham,
også må elske sine troende søsken.

**5** Hver og en som tror at Jesus er Kristus, kongen som
Gud lovet å sende, de er Guds barn. Den som elsker
Far i himmelen elsker også hans barn. 2 Vi vet at vi elsker
Guds barn dersom vi elsker Gud og er lydige mot det han
har gitt oss befaling om. 3 Å elske Gud, er å være lydige
mot befalingene hans, og befalingene er ikke vanskelige. 4
Alle som er Guds barn vinner over verden. Det er ved troen
vi kan seire over denne onde verden. 5 Ja, bare den som
tror at Jesus er Guds sønn, kan seire over verden. 6 Jesus
Kristus beviste å være Guds sønn, da han ble døpt i vann,
og ofret sitt blod på korset. Det var ikke bare vannet som
bevitnet hvem Jesus er, men både vannet og blodet. Også
Guds Ånd vitner om hvem Jesus er, og det Guds Ånd sier er
alltid sant. 7 Vi har altså tre vitner: 8 Guds Ånd, vannet og
blodet. Alle tre er samstemt. 9 Vi tror på de personene som
vitner i våre domstoler. Skulle vi ikke da tro på Gud, når han
vitner om sin egen Sønn? 10 Alle som tror på Guds sønn
holder fast ved det som Gud har bevitnet er sannhet. Den
som ikke tror på det Gud vitner om sin egen Sønn, påstår at
Gud lyver. 11 Dette er det Gud har bevitnet: At han har gitt
oss evig liv, og at dette livet finnes i hans Sønn. **(aiōnios g166)**
12 Den som lever i et nært fellesskap med Guds sønn eier
livet, men den som ikke lever i fellesskap med Sønnen har
ikke livet. 13 Dette har jeg skrevet til dere som tror på Guds
sønn, for at dere skal vite at dere har evig liv. **(aiōnios g166)** 14
Vi kan være sikre på at Gud hører oss, når vi ber ham om
noe som er i pakt med hans vilje. 15 Dersom vi vet at han
hører oss, uansett hva det måtte gjelde, da vet vi også at vi
får det vi har bedt ham om. 16 Dersom dere ser en annen
troende som synder på en slik måte at det ikke fører til noen
evig død, da bør dere be for den det gjelder. Gud vil da la
den troende fortsatt få evig liv. Men det finnes synd som
leder til døden, og jeg sier ikke at dere skal be for dem som
begår slike synder. 17 Hver uriktig handling er synd, men
alle synder leder ikke til evig død. 18 Vi vet at dem som
har blitt Guds barn ikke fortsetter å synde, for Guds sønn
beskytter dem, og den onde kan ikke røre dem. 19 Vi vet at
vi tilhører Gud, og at verden rundt oss er i den ondes makt
og innflytelse. 20 Vi vet også at Guds sønn har kommet for å
hjelpe oss til å lære den sanne Guden å kjenne, han som er
evig liv. Nå lever vi i fellesskap med den sanne Guden, etter
som vi lever i fellesskap med hans Sønn, Jesus Kristus.
**(aiōnios g166)** 21 Mine barn, hold dere borte fra alle falske
guder.

# 2 Johannes

1 Hilsen fra lederen Johannes, til dere som har takket ja til
Guds innbydelse om å tilhøre ham. Til Guds menighet og
medlemmene som jeg elsker med oppriktig kjærlighet. Ja,
alle som har lært den sanne Guden å kjenne, elsker dere,
2 for han bor i våre hjerter og vil være med oss for evig
og alltid. (aiōn g165) 3 Jeg ber at Gud, vår Far i himmelen,
og hans Sønn Jesus Kristus, vil vise oss godhet, omsorg
og fylle oss med fred, vi som følger det sanne budskapet
om Jesus, og elsker hverandre. 4 Jeg ble svært glad da
jeg forsto at noen av dere følger det sanne budskapet om
Jesus, akkurat slik Far i himmelen har gitt oss befaling om.
5 Nå ber jeg dere, kjære venner, at dere vil elske hverandre.
Dette er ingen ny befaling som jeg skriver om til dere, men
noe som vi har hørt helt fra begynnelsen. 6 Kjærlighet
er å gjøre det som Far i himmelen har gitt oss befaling
om. Det han har gitt oss befaling om, er at vi skal elske
hverandre, akkurat slik dere har hørt fra begynnelsen. 7
Mange bedragere har gått ut i verden. De erkjenner ikke at
Jesus Kristus var et ekte menneske. Den som ikke erkjenner
dette, er en bedrager, en”Motstander til Kristus”. 8 Pass dere
for disse bedragerne, slik at dere ikke mister den lønnen
dere har arbeidet så hardt for. Vær trofaste, så skal Gud
gi dere full lønn. 9 Den som ikke holder seg til Kristus og
hans undervisning, mister fellesskapet med Gud. Den som
trofast følger undervisningen hans, har fellesskap med både
Far i himmelen og Sønnen. 10 Dersom noen kommer til
dere og vil undervise om noe som ikke stemmer med det
Kristus lærte oss, skal dere ikke be ham hjem og hilse ham
velkommen. 11 Den som tar imot bedrageren, blir hans
medarbeider. 12 Jeg har mye mer å si til dere, men jeg vil
ikke gjøre det i brevs form. Jeg håper i stedet snart å hilse
på dere, slik at vi kan snakke med hverandre og få oppleve
ekte glede. 13 Medlemmene i deres søstermenighet på dette
stedet, hilser dere.

# 3 Johannes

1 Hilsen fra lederen Johannes, til min kjære venn Gaius,
som jeg elsker med ekte kjærlighet. 2 Kjære venn, jeg
håper at alt står godt til med deg, og at kroppen er like
frisk som sjelen din. At sjelen din er frisk, vet jeg. 3 Jeg
ble svært glad da jeg hørte fra noen menighetsmedlemmer
som hadde hilst på deg, at du trofast holder fast ved det
sanne budskapet om Jesus, og lever etter det. 4 Ikke noe
gjør meg mer glad enn å høre at barna mine følger det
sanne budskapet. 5 Kjære venn, du viser deg trofast når du
tar hånd om de troende brødre som er på gjennomreise,
også de som du ikke kjenner fra før. 6 De har fortalt om din
kjærlighet til alle i menigheten her. Du har også vist at du er
verd å bli kalt Guds tjener, etter som du har gitt alle det de
trengte for den videre reisen. 7 Det er for å spre budskapet
om Jesus de har gitt seg av sted. De tar ikke imot noen
støtte fra folk de kommer til. 8 Derfor bør vi støtte dem og på
den måten hjelpe til å spre det sanne budskapet om Jesus.
9 Jeg sendte et brev til menigheten deres om dette, men
Diotrefes, som gjerne vil overta ledelsen der, nekter å ha noe
med oss å gjøre. 10 Når jeg kommer, vil jeg derfor ta opp
med dere at han sprer falske rykter om oss. Han nøyer seg
ikke bare med det, han nekter også å ta imot de omreisende
troende. Dersom andre ønsker å ta imot dem, hindrer han
dem i dette og ekskluderer dem fra menigheten. 11 Kjære
venn, la deg ikke påvirke av det onde, men fortsett bare
å gjøre det som er godt. Den som gjør det gode, tilhører
Gud, men den som gjør det onde, har aldri forstått hvem
Gud er. 12 Alle roser og ærer Demetrius, og det er helt rett,
etter som han handler i tråd med det sanne budskapet om
Jesus. Også vi roser og ærer ham, og du vet at vi snakker
sant. 13 Jeg har mye å si deg, men jeg vil ikke gjøre det i
brevs form. 14 Jeg håpet snart å treffe deg, slik at vi kan
snakke personlig. Jeg ønsker deg fred fra Gud! De andre i
menigheten hilser til deg. Gi en personlig hilsen fra meg til
hver og en av våre venner.

# Judas

1 Hilsen fra Judas, tjeneren til Jesus Kristus og bror til
Jakob. Til alle dere som har takket ja til Gud, vår Far i
himmelen sin innbydelse om å tilhøre ham. Han elsker dere
og vil bevare dere til den dagen Jesus Kristus kommer igjen.
2 Jeg ber om at Gud vil vise dere omsorg, og at dere for hver
dag vil bli fylt av hans fred og kjærlighet. 3 Kjære venner, jeg
har lenge tenkt å skrive til dere om hvordan Gud frelste oss,
men nå kjenner jeg at brevet mitt i stedet må handle om
noe annet. Jeg har nemlig hørt at noen onde personer har
trengt seg inn blant dere for å spre falsk lære. Derfor må jeg
oppfordre dere til å stå imot disse falske lærerne, og dere
må holde fast ved den troen på Jesus som Gud en gang for
alle har gitt oss som tilhører ham. 4 Disse personene påstår
at siden Gud i sin godhet har tilgitt oss, kan vi leve et vilt
og umoralsk liv. De fornekter vår eneste sanne hersker og
Herre, Jesus Kristus. Gud har for lenge siden bestemt at
ugudelige skal bli rammet av dommen. 5 At Herren Gud
straffer den som er ond, det kjenner dere allerede til. Jeg vil
likevel minne dere om noen eksempler: Til tross for at Herren
hadde reddet Israels folk ut av landet Egypt, drepte han
seinere dem som gjorde opprør mot ham. 6 De englene som
gjorde opprør mot Gud, og ga opp sitt rette hjem i himmelen,
sitter for evig fengslet i mørke mens de venter på at Gud
skal straffe dem på dommens dag. (aïdios g126) 7 Tenk også
på innbyggerne i Sodoma og Gomorra og byene i nærheten.
De brøt Guds vilje og levde i seksuell umoral og henga seg
til homoseksualitet. Derfor ble byene ødelagt av ild. Dette er
en høyst aktuell påminnelse om den evige ilden som kan
bli straffen for de onde. (aiōnios g166) 8 Til tross for Guds
advarsler holder disse drømmerne fast på sin falske lære, og
oppfører seg på samme måten som innbyggerne i Sodoma
og Gomorra gjorde. De krenker sine egne kropper og nekter
å la Gud styre livet deres. De håner kreftene i englenes
verden. 9 Det gjør de til tross for at ikke Mikael, som var
en av Guds mektigste engler, våget å anklage djevelen
eller håne ham da han kjempet med ham om kroppen til
Moses. Han sa bare:"Herren skal straffe deg." 10 Ja, disse
falske lærerne håner det de ikke kjenner til. Mer tvilsomme
forhold har de derimot nærkontakt med, og det bruker de til
å ødelegge seg selv. De er som uforstandige dyr, som bare
følger instinktene sine. 11 Ja, ulykken vil ramme disse falske
lærerne! De følger Kains eksempel, han som myrdet sin
bror. På samme måten som Bileam tjener de penger på å
spre falske budskap. De kommer til å gå under akkurat som
Korah, etter som de gjør opprør mot Gud. 12 Disse falske
lærerne er en skam der de sitter og spiser i gudstjenestene
deres. Det eneste de tenker på, er å tilfredsstille seg selv. De
er som en sky som blir drevet bort av vinden. De lover den
tørste regn, men de har ikke noe vann å gi. De er som visne
trær som ikke bærer frukt når høsten kommer. Ja, de er
dobbelt døde, etter som de har forlatt det sanne budskapet
og er rykket opp med røttene. 13 De er som havets ville
bølger som skyller smuss og søppel opp på strendene. Alt
de etterlater seg, er rot og møkk. De er som stjerner som har
kommet ut av sin baner og stuper ut i et evig og kompakt
mørke. (aiōn g165) 14 Enok, han som levde i den sjuende
generasjonen etter Adam, bar fram Guds budskap om hva
som skal skje med denne slags personer. Han sa:"Se,
Herren kommer sammen med titusener som tilhører ham.
15 Han kommer for å dømme alle menneskene på jorden.
Han skal avsløre hver ond handling og hvert ondt ord som
menneskene har uttalt mot ham, Ja, alle som har syndet mot
ham, skal få sin straff." 16 Disse falske lærerne går uavbrutt
omkring og klager. De er aldri fornøyd, til tross for at de
tilfredsstiller hvert begjær de har. De skryter vidt og bredt om
seg selv, samtidig som de smisker med de menneskene de
selv kan ha nytte av. 17 Men dere, kjære venner, dere må å
huske på det utsendingene til vår Herre Jesus Kristus sa om
framtiden. 18 De advarte dere og sa:"Ved tidenes slutt skal
menneskene spotte Gud og bli drevet av sine onde begjær."
19 De personene det ble siktet til, var nettopp disse falske
lærerne som er blitt årsak til splittelse i menigheten. De blir
drevet av sine menneskelige instinkter, etter som de ikke har
Guds Ånd. 20 Men dere, kjære venner, dere skal oppmuntre
og styrke hverandre, slik at dere kan holde fast ved troen på
Gud. Be til ham, og la hans Ånd lede dere. 21 Hold fast
ved Gud, så skal han fortsette å vise dere kjærlighet. Da
kan dere også med glede se fram til den dagen Jesus i
sin godhet vil frelse dere for evig. (aiōnios g166) 22 Noen av
de troende har ærlig tvil. De skal dere vise medfølelse og
forsøke å hjelpe. 23 Andre holder på å miste troen helt. De
må dere redde, slik at de ikke går under for evig. Selv om
noen lever i helt åpen synd og umoral, skal dere forsøke å
redde disse, men ta dere i vare så dere ikke dras med i
syndene deres. Ta avstand fra alt det onde de gjør! 24 Hyll
Gud, for han er den som kan bevare dere slik at dere holder
fast ved troen. Han kan også hjelpe dere slik at dere en dag
kan stå jublende og uten skyld innfor ham i herlighet. Han,
som er den ene sanne Gud, frelste oss gjennom det som
vår Herre Jesus Kristus gjorde. 25 Ja, hyll Gud, for han er
mektig, sterk og regjerer over alt, fra tidenes begynnelse, nå
og i all evighet. Ja, det er sant! (aiōn g165)

# Apenbaring

**1** Dette er åpenbaringen som Gud ga Jesus Kristus om
begivenheter som snart skal skje. Jesus viste innholdet
for dem som tjener ham, ved å sende en engel til sin
tjener Johannes. **2** Johannes skrev helt nøyaktig ned Guds
budskap og alt det som Jesus Kristus lot ham få vite. **3**
Lykkelig er den som leser opp dette budskapet fra Gud,
og lykkelige er de som hører det og tar vare på det som
står skrevet i budskapet. For den tiden er ikke langt borte
da alt dette vil gå i oppfyllelse. **4** Fra Johannes, til de sju
menighetene i provinsen Asia. Kjære venner! Jeg ber at
dere må få leve i fred og få del i alt godt fra ham som er til,
alltid har vært til og alltid kommer å være til. Ja, også fra de
sju Åndene foran troen hans, **5** og fra Jesus Kristus, han
som alltid sier sannheten og lar oss få kjenne sannheten om
Gud. Jesus var den første som sto opp fra de døde til et
nytt liv. Han er hersker over alle jordens makthavere. Han
elsker oss og har fridd oss ut av synden ved å ofre sitt liv og
blod for oss. **6** Han har gjort oss til sitt eget folk, til prester
som tjener Gud, hans Far i himmelen. Hans er æren for
evig, for han skal herske i all framtid! Ja, det er sant! **(aiōn g165)** **7** Hør på meg! Jesus kommer snart i himmelens skyer.
Alle skal se ham, ja, også de som har spiddet ham med
sitt spyd. Alle folk skal gråte over hans skyld. Ja, slik vil
det virkelig bli. **8** ”Jeg er alfa og omega, begynnelsen og
slutten på alle ting”, sier Herren Gud, han som er til, alltid
har vært til og alltid kommer å være til, han er den som
har all makt. **9** Jeg, Johannes, deres bror, som tålmodig
lider for Jesu skyld sammen med dere som blir regnet som
Guds eget folk. Jeg satt i fengsel på øya Patmos. Der var
jeg landsforvist fordi jeg hadde spredd Guds budskap om
Jesus. **10** Da kom plutselig, det var på en søndag, Guds
Ånd over meg. Jeg fikk se et syn og hørte en sterk stemme
bak meg som lød som et trompetstøt. **11** Stemmen sa til
meg:”Skriv ned i en bok alt det du ser og send den til de sju
menighetene i Efesos, Smyrna, Pergamon, Tyatira, Sardes,
Filadelfia og Laodikea.” **12** Da jeg vendte meg om for å se
hvem det var som snakket til meg, så jeg sju lysestaker av
gull bak meg. **13** Midt mellom dem sto en skikkelse som
lignet på en menneskesønn. Han var kledd i en kappe som
gikk helt ned til gulvet, og han hadde et belte av gull om
brystet. **14** Hodet og håret hans var hvitt som hvit ull eller
som snø. Øynene hans var som flammende ild. **15** Føttene
hans lignet skinnende bronse som var glødet i smelteovnen.
Stemmen hans hørtes ut som lyden av store vannmasser.
**16** Han holdt sju stjerner i sin høyre hånd, og fra munnen
hans kom det ut et skarpt, dobbeltegget sverd. Ansiktet hans
lyste som solen når den er på sitt høyeste. **17** Da jeg så
ham, falt jeg ned som død ved føttene hans. Men han la
sin høyre hånd på meg og sa:”Vær ikke redd, jeg er den
første og den siste, **18** den som gir liv. Jeg var død, men jeg
lever i all evighet, og jeg har nøklene som gir meg makt til
å åpne de dødes verden og gjøre de døde levende igjen.
**(aiōn g165, Hadēs g86)** **19** Skriv ned det du har sett, det som er
nå og det som kommer til å skje i framtiden. **20** Dette er
hemmeligheten med de sju stjernene som du så i hånden
min, og de sju lysestakene av gull: De sju stjernene er de sju
englene som våker over menighetene, og de sju lysestakene
er de sju menighetene.

**2** Skriv til engelen for menigheten i Efesos:’Dette er
budskapet fra ham som holder de sju stjernene i sin høyre
hånd og går omkring blant de sju lysestakene av gull. Han
sier til menigheten: **2** Jeg kjenner til alt i livet deres. Jeg har
sett hvordan dere har kjempet tålmodig for å følge meg. Jeg
vet at dere ikke kan tåle de onde menneskene, og at dere
nøye har testet ut dem som kaller seg mine utsendinger,
men ikke er det. Dere har avslørt at de lyver. **3** Dere har
tålmodig lidd på grunn av troen på meg, og dere har ikke gitt
opp. **4** En ting må jeg kritisere dere for: Kjærligheten deres
er ikke like sterk nå som den var da dere først begynte å tro
på meg. **5** Tenk på den store forskjellen, og vend om og lev
som dere gjorde før. For dersom dere ikke vender om, skal
jeg komme til dere og flytte lysestaken fra ditt sted. **6** Jeg vil
likevel rose og ære dere: Dere hater nikolaittenes gjerninger,
akkurat som jeg selv gjør. **7** Lytt nøye og forsøk å forstå
det Guds Ånd sier til menighetene! Den som vinner seier
over ondskapen, vil jeg gi rett til å spise av livets tre i Guds
paradis.’ **8** Skriv til engelen for menigheten i Smyrna:’Dette
er et budskap fra ham som er den første og den siste, han
som var død men nå lever. Han sier til menigheten: **9** Jeg
vet hvor mye dere må lide for min skyld, og jeg vet hvor
fattige dere er. Men dere er rike, for dere tilhører Gud! Jeg
vet at dere blir hånet av dem som kaller seg jøder og Guds
folk, men ikke er det. Deres synagoge står i Satans tjeneste.
**10** Vær ikke redde for den lidelse som venter dere. Jeg sier
dere: Djevelen kommer å kaste noen av dere i fengsel for å
teste dere. Dere skal bli forfulgt i ti dager. Stå fast ved troen i
alt, også når dere møter døden. Da skal jeg gi dere det evige
livet som en seierskrans. **11** Lytt nøye og forsøk å forstå det
Guds Ånd sier til menighetene! Den som vinner seier over
ondskapen, skal ikke blir skadet av den annen død.’ **12** Skriv
til engelen for menigheten i Pergamon:’Dette er budskapet

fra ham som har det skarpe, dobbeldeggede sverdet. Han
sier til menigheten: 13 Jeg vet hvor dere bor. Dere bor i den
byen der Satan har sitt maktsentrum. Til tross for det holder
dere fast ved meg. Dere har avstått fra å fornekte troen. Til
og med da Antipas ble drept i byen der Satan bor nølte dere
ikke med å bekjenne dere til meg. 14 En ting må jeg likevel
kritisere dere for: Dere aksepterer at noen av medlemmene
i menigheten er tilhengere av Bileams lære. Det var han
som viste Balak hvordan de kunne lokke Israels folk til fall
ved å få dem til å spise det som var ofret til avgudene og
lede dem inn i seksuell løssluppenhet. 15 Denne læren er
den samme som nikolaittenes lære. Dere har medlemmer
som følger den og lar seg bruke til disse syndene. 16 Vend
om! Ellers skal jeg brått komme til dere og kjempe mot
tilhengerne av denne læren med sverdet som kommer ut fra
min munn. 17 Lytt nøye og forsøk å forstå det Guds Ånd sier
til menighetene! Den som vinner seier over ondskapen, skal
få spise av det brødet som finnes skjult i himmelen. Jeg skal
gi ham en hvit stein, og på den skal det stå et nytt navn,
som bare den som får det, kjenner til.' 18 Skriv til engelen for
menigheten i Tyatira:'Dette er budskapet fra Guds sønn,
han som har øyne som gnistrende ild og føtter som ligner
skinnende bronse. Han sier til menigheten: 19 Jeg kjenner til
alt i livet deres. Jeg vet at dere elsker hverandre og holder
fast ved troen på meg. Jeg har sett hvordan dere hjelper
hverandre og tålmodig holder ut i lidelsene. Jeg vet at dere
gjør mer i dag enn dere gjorde i den første tiden. 20 En
ting må jeg likevel kritisere dere for. Dere tillater kvinnen
Jesabel, hun som sier seg å være en profet, å fortsette å
holde fram sine budskap og føre vill mine tjenere til seksuell
løssluppenhet. I tillegg spiser de også mat som blir ofret til
avgudene. 21 Jeg ga henne tid til å angre og vende om,
men hun ville ikke slutte med sine seksuelle utsvevelser. 22
Derfor vil jeg la henne bli syk og sengeliggende. Alle som
har sex med henne, skal bli rammet av fryktelige lidelser,
dersom de ikke angrer sitt syndige liv og slutter å være
sammen med henne. 23 Hennes disipler vil bli rammet av
døden. Gjennom dette skal alle menighetene forstå at jeg er
den som kjenner de innerste tankene og begjær hos hvert
menneske, og at jeg gir hver og en den lønnen han fortjener.
24 Når det gjelder dere andre i menigheten i Tyatira, dere
som ikke har fulgt denne falske læren, disse"Satans dype
hemmeligheter" som de kaller det, så tenker jeg ikke å kreve
noe mer av dere. 25 Hold bare fast ved troen til jeg kommer.
26 Den som vinner seier over ondskapen og fortsetter å
gjøre viljen min helt til veis ende, han vil jeg gi makt over
folkene. 27 Han skal herske over dem med et spir av jern,
og knuse alle som leirkrukker. 28 Han skal få samme makten
som jeg har fått av min Far i himmelen, og jeg skal gi han
morgenstjernen. 29 Lytt nøye og forsøk å forstå det Guds
Ånd sier til menighetene!'

**3** Skriv til engelen for menigheten i Sardes:'Dette er
budskapet fra ham som har Guds sju ånder og de sju
stjernene. Han sier til menigheten: Jeg kjenner til alt i livet
deres. Jeg vet at dere er kjent som en levende menighet,
men dere er døde! 2 Våkn opp og gjør sterk den resten
av liv som finnes igjen. Alt holder på å dø! Jeg har sett at
gjerningene hos dere ikke stemmer med Guds vilje. 3 Tenk
på hvordan det var i begynnelsen da dere fikk høre Guds
budskap og trodde på det. Hold uavbrutt fast ved budskapet
og vend om til meg igjen, for dersom dere ikke våkner, vil
jeg komme over dere like brått og uventet som en tyv om
natten og straffe dere. 4 Til tross for alt finnes det noen hos
dere i Sardes menighet som ikke har flekket til klærne sine
med verdens synd og smuss. De skal gå med meg i hvite
klær, for de har fortjent det. 5 Ja, den som vinner seier over
ondskapen, skal få sine hvite klær, og jeg skal ikke viske ut
hans navn av livets bok, men forklare for min Far og englene
at denne personen tilhører meg. 6 Lytt nøye og forsøk å
forstå det Guds Ånd sier til menighetene!' 7 Skriv til engelen
for menigheten i Filadelfia:'Dette er budskapet fra ham som
er hellig, sann og har kong Davids nøkler. Når han åpner,
kan ingen stenge, og når han stenger, kan ingen åpne. Han
sier til menigheten: 8 Jeg kjenner til alt i livet deres. Nå har
jeg åpnet en dør for dere, som ingen kan stenge. Dere er
ikke sterke, men har holdt fast ved budskapet om meg og
har ikke fornektet troen. 9 Lytt! Jeg skal la noen komme til
dere fra Satans synagoge, disse som påstår at de er jøder
og Guds folk, men lyver og ikke er det. De skal bli tvunget
til å falle ned for dere og erkjenne at jeg elsker dere. 10
Dere har fulgt mitt bud om å holde ut. Derfor skal jeg frelse
dere fra den perioden med store plager som skal komme
over verden for å sette alle menneskene på prøve. 11 Jeg
kommer snart! Hold fast ved troen, så ingen tar fra dere den
seierskransen som er det evige livet. 12 Den som vinner
seier over ondskapen, skal jeg gjøre til en bærebjelke i
Guds tempel, og han trenger aldri mer forlate det. Jeg skal
skrive min Guds navn og mitt nye navn på ham og gjøre
ham til borger i min Guds by, det nye Jerusalem, som snart
kommer ned fra himmelen fra min Gud. 13 Lytt nøye og
forsøk å forstå det Guds Ånd sier til menighetene.' 14 Skriv
til engelen for menigheten i Laodikea:'Dette er budskapet
fra ham som dere kan stole på. Han som trofast forteller

sannheten, herskeren over Guds skaperverk. Han sier til
menigheten: 15 Jeg kjenner til alt i livet deres. Dere verken
elsker meg eller hater meg! Jeg ønsker at dere gjorde det
ene eller det andre. 16 Etter som dere bare er likegyldig
uinteressert og verken er for meg eller imot meg, vil jeg støte
dere bort! 17 Dere sier:"Vi er rike! Vi har det materielt godt
og har ikke behov av noe mer!" Dere innser ikke at dere,
åndelig sett, er elendige, ynkelige, fattige, blinde og nakne.
18 Derfor vil jeg gi dere et råd: Kom og kjøp av mitt gull, det
som er renset i ild, slik at dere blir virkelig rike. Kjøp rene,
hvite klær av meg, slik at dere ikke trenger gå naken og
skamfull. Kom og kjøp salve hos meg, slik at dere kan salve
øynene deres og få synet tilbake. 19 Jeg viser til rette og
oppdrar alle som jeg elsker. Vend derfor om og lev på nytt
helhjertet for meg! 20 Jeg står ved døren og banker. Dersom
noen hører stemmen min og åpner døren, vil jeg gå inn til
ham, og vi skal spise sammen som venner. 21 Den som
vinner seier over ondskapen, skal få sitte ved siden av meg
på min trone, på samme måten som jeg sitter ved siden av
min Far i himmelen på hans trone, etter som jeg har vunnet
seier. 22 Lytt nøye og forsøk å forstå det Guds Ånd sier til
menighetene!'"

**4** Da jeg så opp, så jeg en dør som sto åpen til himmelen.
Stemmen som jeg først hadde hørt, den som lød som et
kraftig trompetstøt, snakket til meg og sa:"Kom hit opp, så
vil jeg vise deg hva som skal skje i framtiden!" 2 I samme
øyeblikk kom Guds Ånd over meg og jeg så en trone i
himmelen og noen som satt på den. 3 Han som satt på
tronen gnistret som en edelstein, likt jaspis og karneol.
Omkring tronen var en regnbue som lyste lik smaragd. 4
I en ring rundt tronen sto 24 andre troner. På dem satt
24 himmelske ledere. Alle var kledd i hvite klær og hadde
kranser av gull på hodene sine. 5 Fra tronen kom det lyn og
drønnende torden. Helt framme ved tronen brann det sju
fakler. De representerer Guds sju Ånder. 6 Foran tronen
lå noe som lignet et hav av glass, klart som krystall. Fire
levende skikkelser som var dekket med øyne foran og bak,
sto midt foran, bak og på begge sidene rundt tronen. 7
Den første av disse skikkelsene så ut som en løve. Den
andre lignet en ung okse. Den tredje hadde ansikt som et
menneske. Og den fjerde var som en svevende ørn. 8 Hver
skikkelse hadde seks vinger og var helt dekket med øyne, til
og med på innsiden av vingene. Dag og natt roper de uten å
tie: 9 Hver gang de fire skikkelsene ærer, hyller og takker
ham som sitter på tronen, han som lever i evighet, (aiōn g165)
10 faller de 24 lederne i himmelen ned og tilber ham som
sitter på tronen, han som lever i evighet. De 24 lederne i
himmelen kaster sine kranser av gull for tronen og sier: (aiōn
g165) 11 "Vi hyller deg, vår Herre og Gud, for du er verd å bli
æret. Du er mektig, du har skapt alt. Ja, på grunn av din vilje
ble alt skapt av det som finnes til."

**5** Videre så jeg at han som satt på tronen, hadde en
skriftrull i den høyre hånden. Teksten sto på begge sidene
og rullen var forseglet med sju segl. 2 En betydningsfull
engel spurte med kraftig stemme:"Hvem er verdig til å bryte
seglet og åpne skriftrullen?" 3 Ingen i hele himmelen, på
jorden eller under jorden hadde fullmakt til åpne skriftrullen
og lese den. 4 Jeg gråt av skuffelse, etter som det ikke
var en eneste som var verdig til åpne skriftrullen og lese
den. 5 Da sa en av de 24 lederne i himmelen til meg:"Gråt
ikke, for løven av Juda stamme, arvingen til kong Davids
trone, har vunnet seier. Han kan bryte de sju seglene og
åpne skriftrullen." 6 Da så jeg opp og fikk se et lam. Det sto
for tronen midt blant de fire levende skikkelsene og de 24
lederne i himmelen. Det så ut som om det hadde blitt slaktet.
Det hadde sju horn og sju øyne. Disse er symboler for Guds
sju Ånder, som har blitt sendt ut over hele jorden. 7 Lammet
steg fram til ham som satt på tronen og tok imot skriftrullen
fra hans høyre hånd. 8 Da Lammet tok imot skriftrullen, falt
de fire skikkelsene og de 24 lederne i himmelen ned for
Lammet og hyllet det. Alle hadde hver sin harpe og holdt en
skål av gull som var fylt med røkelse. Dette er et symbol på
de bønnene og den tilbedelsen som er blitt sendt opp fra
dem som tilhører Gud. 9 De sang en ny sang med denne
teksten:"Du er verdig til å ta skriftrullen og bryte seglene
på den, du har blitt slaktet, med din død og ditt blod har
du kjøpt menneskene fri til Gud fra alle stammer, språk,
folk og land. 10 Du har gjort alle til et nytt folk som tilhører
Gud, slik at de kan tjene ham som prester og regjere på
jorden." 11 Så hørte jeg et stort kor av engler. Jeg fikk se at
de sto rundt tronen og de fire skikkelsene og de 24 lederne i
himmelen. De var så mange at det var umulig å telle alle.
12 De sang med en enorm kraft:"Verdig er Lammet som
ble slaktet. Vi hyller og ærer ham for hans makt, rikdom,
visdom og styrke. Han vil vi lovsynge." 13 Så hørte jeg at alt
det skapte i himmelen, på jorden, under jorden og i havet
rope:"Lovsangen, æren, herligheten og makten tilhører ham
som sitter på tronen og Lammet i all evighet." (aiōn g165) 14
De fire skikkelsene sa:"Ja, det er sant!" Og de 24 lederne i
himmelen falt ned og tilba.

**6** Mens jeg så på, brøt Lammet det første seglet. Med
en stemme som lignet på torden sa en av de fire

skikkelsene:"Kom!" 2 Da fikk jeg se at det sto en hvit hest
foran meg. Rytteren som satt på den, hadde en pil og bue.
De satte en seierskrans på hodet hans. Som en seierherre
red han ut over jorden for å vinne seier på nytt. 3 Da Lammet
brøt det andre seglet, hørte jeg neste skikkelse si:"Kom!" 4
Da kom det fram en ildrød hest. Rytteren på hesten fikk
makt til å forstyrre freden på jorden, slik at folkene ville
drepe hverandre, og han ble utstyrt med et langt sverd. 5 Da
Lammet brøt det tredje seglet, hørte jeg den tredje av de fire
skikkelsene si:"Kom!" Jeg fikk se en svart hest. Rytteren på
hesten holdt en vekt i hånden. 6 Jeg hørte noe som lød som
en stemme blant de fire skikkelsene si:"Ett kilo hvete for
en hel daglønn. Tre kilo korn for samme lønn. Men oljen
og vinen må du ikke skade." 7 Da Lammet brøt det fjerde
seglet, hørte jeg den fjerde skikkelsen si:"Kom!" 8 Nå fikk
jeg se en blek gul hest. Rytteren på hesten het Døden. Etter
den fulgte en representant fra de dødes verden. De fikk
makt over en fjerdedel av jorden, slik at de kunne drepe
folkene i krig, med sultekatastrofe, sykdommer og ville dyr.
(Hadēs g86) 9 Da Lammet brøt det femte seglet, fikk jeg se
alteret i templet. Under alteret så jeg sjelene til alle dem som
var drept fordi de hadde spredd Guds budskap om Jesus.
10 De ropte med kraftig stemme:"Herre, du som er hellig
og sann, hvor lenge vil det dra ut før du dømmer folkene
på jorden og straffer fordi de drepte oss?" 11 Da fikk hver
enkelt på seg hvite klær. De ble bedt om å være i ro enda en
kort stund til antallet av Jesu tjenere, deres troende søsken,
var fullt av dem som måtte dø for sin tro. 12 Videre så jeg
Lammet bryte det sjette seglet. Da kom det et stor jordskjelv.
Solen ble svart som en sørgedrakt, hele månen ble rød som
blod. 13 Stjernene på himmelen falt til jorden som umoden
frukt når fikentreet blir rystet av kraftige stormkast. 14 Ja,
himmelen forsvant for mine øyne, som om den ble rullet
sammen som en skriftrull. Alle fjell og øyer ble flyttet fra sine
steder. 15 Makthaverne på jorden, ledere, høye militærsjefer,
de rike og mektige, ja, alle folk, både slaver og frie gjemte
seg i grotter og mellom fjellknauser. 16 De ropte til fjellene
og steinene:"Fall over oss. Gjem oss for sinnet til ham som
sitter på tronen og Lammet. 17 For nå har den fryktelige
dagen kommet da Gud og Lammet vil dømme alle. Hvem
kan da overleve?"

**7** Så fikk jeg se fire engler stå ved jordens fire hjørner. De
hindret de fire vindene i å blåse over jorden. Løvet rørte
seg ikke på trærne og havet lå blankt som et speil. 2 Jeg
fikk se en engel komme opp i øst. Han hadde med seg et
segl fra den Gud som lever, og ropte til de fire englene, de
som hadde fått makt til å skade jorden og havet: 3 "Vent!
Ikke skad jorden, havet eller trærne før vi har fått satt et
merke på vår Guds tjenere, et segl i pannen." 4 Jeg fikk høre
hvor mange som hadde blitt merket med Guds segl. Det var
144 000. De kom fra alle Israels stammer: 12 000 fra Juda
stamme var merket med segl. 12 000 fra Rubens stamme.
12 000 fra Gads stamme. 12 000 fra Asjers stamme. 12 000
fra Naftali stamme. 12 000 fra Manasse stamme. 12 000
fra Simons stamme. 12 000 fra Levi stamme. 12 000 fra
Isaskars stamme. 12 000 fra Sebulons stamme. 12 000 fra
Josefs stamme og 12 000 fra Benjamins stamme. 9 Videre
fikk jeg se en enorm forsamling mennesker som ingen kunne
telle. De var fra alle folk, stammer, land og språk. De sto for
tronen og Lammet, kledd i hvite klær og med palmegrener i
hendene. 10 De ropte med kraft:"Det er vår Gud, han som
sitter på tronen, og Lammet som har frelst oss." 11 Alle
englene sto rundt tronen, de 24 lederne i himmelen og de
fire skikkelsene. De falt ned på sine ansikter for tronen og
tilba Gud. 12 De sa:"Vi synger lovsanger og ærer vår Gud
for hans visdom. Ja, vi synger lovsanger for ham! Vi takker
og hyller ham i evighet for hans makt og styrke. Ja, vi takker
ham!" (aiōn g165) 13 En av de 24 lederne i himmelen spurte
meg:"Vet du hvem disse er som er kledd i hvite klær, og
hvor de kommer fra?" 14 "Nei, min herre", svarte jeg,"du
er den som har det svaret." Da sa han til meg:"Det er de
som er kommet ut av de store lidelsene. De har vasket
klærne sine, gjort seg rene og hvite i Lammets blod. 15 Det
er derfor de står her for Guds trone og tjener ham dag og
natt i hans tempel. Han som sitter på tronen skal bo blant
dem og beskytte alle. 16 De skal aldri mer gå sultne og
tørste. Verken solen eller annen brennende hete skal skade
dem. 17 For Lammet, som står for tronen, skal være gjeteren
deres og lede dem til kildene med livets vann. Gud skal
tørke bort tårene fra deres øyne."

**8** Da Lammet brøt det sjuende seglet, ble det helt stille
i himmelen. Stillheten varte i omkring en halv time. 2 Så
fikk jeg øye på de sju englene som står for Gud. De fikk hver
sin trompet. 3 En annen engel kom og stilte seg ved alteret
med en gullskål for røkelse. Han ble gitt rikelig med røkelse.
Den skulle han ofre på alteret av gull foran tronen, sammen
med de bønnene og den tilbedelsen som er blitt sendt opp
fra dem som tilhører Gud. Lukten av røkelsen, den som
ble ofret sammen med bønnene og tilbedelsen, steg opp
til Gud fra skålen i hånden til engelen. 5 Engelen fylte så
skålen med ild fra alteret og kastet ned den på jorden. Straks
begynte det å lyne, drønne av torden, og jorden bevet i

jordskjelv. 6 De sju englene gjorde seg beredt til å blåse i
sine sju trompeter. 7 Den første engelen blåste i sin trompet.
Da kom det hagl og ild blandet med blod som falt ned over
jorden. Ilden brente opp en tredjedel av jorden. Alle trær og
grønn vegetasjon ble brent opp på den tredjedelen. 8 Så
blåste den andre engelen i sin trompet. Da ble det kastet
noe som så ut som et stort brennende fjell ned i havet.
Fjellet forandret en tredjedel av havet til blod. Det drepte alt
levende og utslettet alle skip på den tredjedelen av havet. 10
Den tredje engelen blåste nå i sin trompet. Da kom en stor
flammende stjerne fra himmelen og falt ned på en tredjedel
av elvene og vannkildene. 11 Stjernen ble kalt"Bitterhet",
for den forurenset en tredjedel av alt vannet på jorden.
Mange mennesker døde på grunn av at de hadde drukket
forurenset vann. 12 Etter dette blåste den fjerde engelen
i sin trompet. Da ble solen, månen og stjernene skadet.
De lyste ikke i en tredjedel av tiden. Da var det ikke noe
sollys på en tredjedel av dagen. I en tredjedel av natten lyste
verken månen eller stjernene. 13 Nå så jeg en ensom ørn
fly tvers over himmelen, og jeg hørte den rope med kraftig
stemme:"Ulykken, ulykken, ulykken vil ramme alle som bor
på jorden, når de tre siste englene vil blåse i trompetene."

**9** Den femte engelen blåste i trompeten. Da så jeg en
stjerne som hadde falt ned på jorden fra himmelen.
Stjernen fikk nøkkelen til den bunnløse avgrunnen. **(Abyssos g12)** 2 Da den åpnet avgrunnen, veltet det fram røk som
fra en enorm ovn. Solen og luften ble formørket av røken.
**(Abyssos g12)** 3 Så dukket det fram gresshopper i røken og slo
seg ned på jorden. De fikk makt til å stikke på samme måten
som skorpioner. 4 De ble likevel nektet å skade gresset,
vegetasjonen og trærne, men bare de menneskene som
ikke var merket med Guds segl på pannene sine. 5 De fikk
ikke drepe noen, men skulle pine folkene i fem måneder.
Smertene som de ble årsak til, kjentes som stikk fra en
skorpion. 6 Når dette skjer, vil menneskene ta sine liv, men
de skal ikke gjennomføre det. De vil lengte etter å dø, men
døden skal rømme bort! 7 Gresshoppenne så ut som hester
som var utrustet til kamp. Disse hadde noe som så ut som
kranser av gull på hodene sine. Hestehodet lignet på ansiktet
hos et menneske. 8 Håret var langt som håret hos en kvinne.
Tennene var som løvetenner. 9 De hadde brystskjold av
noe som lignet jern. Lyden av vingene deres lød som når
en armé av hester og vogner stormer av sted til kamp. 10
De hadde haler og brodder som skorpioner. Det var med
giftbroddene de kunne pine menneskene i fem måneder. 11
Kongen deres var avgrunnens engel. På hebraisk blir han
kalt Abaddon og på gresk Apollyon, som betyr"Ødeleggeren".
**(Abyssos g12)** 12 Den første katastrofen er over med dette,
men det skal komme to til. 13 Den sjette engelen blåste i
trompeten. Da hørte jeg en stemme som talte fra de fire
hornene på alteret av gull foran Guds trone. 14 Stemmen
sa til den sjette engelen:"Slipp løs de fire englene som er
bundet nær den store elven Eufrat." 15 De hadde blitt holdt i
beredskap nettopp for denne timen, denne dagen, denne
måneden og dette året. Nå ble de sluppet løs for å drepe en
tredjedel av menneskene. 16 De disponerte en armé med
200 millioner ryttere; jeg fikk greie på hvor mange de var. 17
I synet mitt så jeg hestene og rytterne. De så ut på denne
måten: Rytterne bar brystskjold som var ildrøde, mørkeblå
og gule som svovel. Hodet til hestenes lignet på hodet til
en løve. Ut av munnen deres kom det røk, ild og svovel.
18 En tredjedel av alle menneskene ble drept av disse tre
plagene, ilden, røken, og svovel som kom ut fra munnen
til hestene. 19 De hadde dødelig kraft i sin munn og hale.
Halene deres var som slanger med hode som kunne skade.
20 De menneskene som overlevde disse plagene, nektet
fortsatt å vende om til Gud! De fortsatte å tilbe demoner og
avgudsbilder, som de selv hadde laget av gull, sølv, bronse,
stein og tre. Figurene kunne verken se, høre eller gå. 21
De sluttet ikke med mordene sine, sin magi, okkultisme,
seksuelle løssluppenhet og sine tyverier.

**10** Nå så jeg en annen enorm engel som kom ned fra
himmelen. Han var innhyllet i en sky og med en
regnbue over sitt hode. Ansiktet hans lyste som solen og
føttene hans var som søyler av ild. 2 I hånden holdt han en
liten skriftrull som var åpnet. Han satte den høyre foten på
havet og den venstre på jorden. 3 Med kraftig stemme, lik
en løve som brøler, ropte han. Da han hadde sluttet å rope,
drønnet sju tordenbrak til svar. 4 Jeg ville skrive ned det de
sju tordenbrakene ga til svar. Da hørte jeg en stemme fra
himmelen si:"Bevar ordene som lød i tordenen for deg selv,
ikke skriv dem ned!" 5 Engelen, som jeg hadde sett stå på
havet og på jorden, løftet sin høyre hånd mot himmelen. 6
Han sverget ved ham som lever i all evighet, han som skapte
himmelen og alt som finnes i den, jorden og alt som finnes
på den, havet og alt som finnes i det. Han sa:"Tiden er ute.
**(aiōn g165)** 7 Når den sjuende engelen blåser i trompeten,
da har Guds hemmelige plan blitt sluttført, helt i tråd med
det glade budskap han bar fram gjennom sine tjenere og
profeter." 8 Så hørte jeg stemmen fra himmelen på nytt, som
sa:"Gå til engelen som står på havet og på jorden. Ta den
åpne skriftrullen ut av hånden hans." 9 Da gikk jeg bort til

engelen og ba ham om å gi meg den lille skriftrullen. Han sa
til meg:"Ja, ta den og spis den. Den skal svi i magen din,
men så lenge du har den i munnen, vil den smake søt som
honning." 10 Da tok jeg skriftrullen ut av hånden hans og
spiste den opp. Akkurat som han hadde sagt smakte den
søtt i munnen, men da jeg hadde svelgd den, svidde den i
magen. 11 Han sa til meg:"Enda en gang må du holde fram
Guds budskap om det han planlegger å gjøre med land, folk,
språk og makthavere."

**11** Nå ga de meg en målestokk, den var en stav, og de
sa til meg:"Gå og mål Guds tempel og alteret, og tell
alle som tilber der. 2 Templets ytre gård skal du ikke måle,
for den har Gud overlatt til dem som ikke kjenner ham. De
vil beseire Guds by, Jerusalem og ha kontrollen over byen
i 42 måneder. 3 I disse 1 260 dagene vil jeg gi mine to
representanter i oppdrag å holde fram mitt budskap mens
de er kledd i sørgeklær." 4 Disse representantene er de to
oliventrærne og de to lysestakene som står foran jordens
Herre. 5 Dersom noen forsøker å skade dem kommer
flammer av ild til å sprute ut av munnen deres. Hver fiende
som vil skade dem, vil bli drept av ilden. 6 De har makt til å
stenge himmelen, slik at det ikke kommer regn i den tiden
som de bringer Guds budskap. Videre har de makt til å
forvandle alle elver til blod og sende alle slags plager over
jorden, så ofte de vil. 7 Når de har sluttført oppdraget sitt
med å bære fram budskapet som Guds representanter, vil
udyret som stiger opp fra den bunnløse avgrunnen, angripe,
beseire og drepe de to. **(Abyssos g12)** 8 Likene deres vil ligge
på gaten i den store byen som symbolsk blir kalt"Sodoma"
og"Egypt", der deres Herre også ble henrettet ved å bli
spikret fast på et kors. 9 Mennesker fra alle land, stammer,
språk og folk vil i tre og en halv dag se kroppene deres ligge
der. De vil ikke tillate at kroppene blir begravd. 10 Jordens
innbyggere vil glede seg over at Guds representanter endelig
er døde. De vil juble og utveksle gaver til hverandre for å
feire at de er kvitt disse to profetene som bar fram Guds
budskap og var til så mye bry. 11 Etter tre og en halv dag
vil livets Ånd fra Gud komme inn i de to døde. De vil sette
seg opp, og alle som ser dette, vil bli vettskremt. 12 Så vil
en kraftig stemme fra himmelen rope:"Kom hit opp!" Jeg
var vitne til at de for opp til himmelen i en sky, rett foran
øynene på deres fiender. 13 I samme øyeblikk ble det et
kraftig jordskjelv, som fikk en tiendedel av byen til å styrte
sammen. 7 000 mennesker ble drept, og de som overlevde,
skalv av skrekk og begynte å hyllet, himmelens Gud. 14
Den andre katastrofen er med dette over, men den tredje er
like om hjørnet. 15 Akkurat da blåste den sjuende engelen
i trompeten. Sterke stemmer ble hørt fra himmelen. De
sa:"Vår Gud og Kristus, kongen han lovet oss, har nå tatt
makten over hele verden. Han skal regjere i all evighet." **(aiōn
g165)** 16 De 24 lederne i himmelen, som satt på sine troner
for Gud, falt ned på ansiktene, tilba, og sa: 17 "Vi takker deg,
Herre Gud, du som har alt makt, du som er og alltid har vært,
for at du har begynt å utøve din store makt for å regjere. 18
Folkene raste i sinne, men nå er det din tur å være sint. Det
er tid for at de døde skal bli dømt. Du vil lønne profetene
som tjente deg ved å holde fram budskapet, og alle folk
som tilhører deg. Ja, du vil lønne alle som er lydige og tilber
deg. Det gjelder både fine mennesker og vanlige folk. Du vil
utslette dem som ødelegger verden." 19 Så ble Guds tempel
i himmelen åpnet. Der inne ble Paktens ark synlig. Det lynte,
drønnet av torden, ble jordskjelv og store hagl falt ned.

**12** Jeg fikk se et symbolsk drama i himmelen. Jeg så en
kvinne, som var svøpt inn i solen, hadde månen under
sine føtter og en krans av tolv stjerner på hodet. 2 Hun
var gravid og skulle straks føde, for hun skrek mens veene
begynte å komme. 3 Videre så jeg en annen symbolsk
handling i himmelen: En svær rød drake dukket opp. Den
hadde sju hoder med ti horn og sju kroner på hodene. 4
Halen på dragen dro med seg en tredjedel av stjernene og
kastet dem ned på jorden. Han sto foran kvinnen som skulle
føde, slik at han kunne sluke barnet i samme øyeblikk det
var født. 5 Kvinnen fødte en gutt som en gang skal herske
over alle folk med uinnskrenket makt. Barnet ble rykket bort
og ført opp til tronen hos Gud. 6 Kvinnen flyktet ut i ørkenen,
der Gud hadde gjort i stand et sted for henne. Der vil hun bli
tatt hånd om i 1 260 dager. 7 Så brøt en krig ut i himmelen.
Mikael og de englene som var under hans kommando, gikk
til krig mot dragen og englene hans. 8 Dragen tapte slaget,
og han og englene ble presset ut av himmelen. 9 Han, den
store dragen, den gamle slangen, som ble kalt djevelen
eller Satan, og som bedrar hele verden, ble kastet ned på
jorden sammen med alle englene sine. 10 Jeg hørte en
kraftig stemme som ropte i himmelen:"Vår Gud har endelig
frelst oss for evig! Han har vist sin styrke og er begynt å
regjere. Kristus, kongen som han lovet oss, har fått all makt.
Anklageren, han som dag og natt anklaget våre troende
søsken for vår Gud, han har blitt kastet ned fra himmelen på
jorden. 11 De troende beseiret den som anklaget, etter som
Lammet døde og ofret sitt blod for å ta straffen for syndene.
Ja, de beseiret Anklageren fordi de troende til og med var
villige til å miste sitt liv for å spre budskapet om det som
Lammet hadde gjort. 12 Juble derfor, du himmel og alle dere

himmelens innbyggere. Ulykken vil ramme jorden og havet,
for djevelen har kommet ned til dere og hans sinne er uten
kontroll, etter som han vet at han bare har en kort tid igjen.”
13 Da dragen merket at han hadde blitt kastet ned på jorden,
forfulgte han kvinnen som hadde født gutten. 14 Hun fikk
vinger som på en stor ørn, slik at hun kunne fly ut i ørkenen,
til det stedet der hun skulle bli tatt hånd om og bli beskyttet
for dragen i tre og en halvt år. 15 Dragen forsøkte å drukne
kvinnen i voldsomme vannmengder som fosset ut av hans
munn. 16 Jorden åpnet sin munn og reddet kvinnen ved å
absorbere vannmengdene som dragen sprutet ut. 17 Da ble
dragen rasende på kvinnen og startet en krig mot resten av
barna hennes, mot alle de som er lydige mot Gud og sprer
budskapet om Jesus. Dragen stilte seg på stranden ved
havet.

**13** I synet mitt så jeg et udyr stige opp av havet. Det
hadde ti horn og sju hoder. Hvert horn var prydet med
en krone. På alle hodene sto et navn som spottet Gud. 2
Udyret så ut som en leopard, men hadde føtter som en bjørn
og kjeft som en løve. Dragen overførte sin kraft, trone og
enorme makt til udyret. 3 Jeg så at et av hodene på udyret
var hardt skadet, men at det dødelige såret hadde blitt leget.
Hele verden ble grepet av beundring for udyret og begynte å
følge det. 4 De tilba dragen for at han hadde gitt udyret slik
makt, og de tilba udyret og sa:”Ingen er større enn udyret!
Hvem kan kjempe mot det?” 5 Så ble udyret utstyrt med en
munn som skrøt og hånte alt og alle som var hellig og hadde
med Gud å gjøre. Det fikk makt til å holde på i 42 måneder.
6 Det spottet Gud og hans rett til å bestemme, og det spottet
Guds bolig der han er og alle som finnes i himmelen. 7
Det fikk også makt å kjempe mot alle som tilhører Gud,
og beseire dem. Videre fikk det makt til å regjere over alle
stammer, land, språk og folk. 8 En stor del av innbyggerne
på jorden vil tilbe udyret. De eneste som ikke vil delta i
tilbedelsen, er de som har takket ja til Guds innbydelse om å
tilhøre ham. Derfor har de navnene sine skrevet i livets bok
som finnes hos Lammet som er slaktet. Gud hadde bestemt
navnene i boken allerede før verden ble skapt. 9 Lytt nøye
og forsøk å forstå! 10 På grunn av denne motstanden mot
udyret vil enkelte bli ført bort i fangenskap, og andre vil bli
drept med sverd. Her gjelder det for dem som tilhører Gud å
holde hardnakket fast ved troen. 11 Jeg så også et annet
udyr. Det kom opp av jorden og hadde to horn som lignet på
hornene hos en ung saubukk, men det hadde stemmen til
en drake. 12 Det har samme makten som det første udyret
og representerer udyret. Det krever at alle innbyggerne på
jorden må tilbe det første udyret som hadde de dødelige
sårene som ble leget. 13 Det utfører store mirakler og kan til
og med få ild til å falle ned fra himmelen mens alle ser på. 14
Gjennom alle miraklene som det utfører på oppdrag av det
første udyret, bedrar det innbyggerne på jorden. Udyret ber
menneskene å lage et stort bilde av det udyret som hadde
blitt hugget med sverdet, men blitt levende igjen. 15 Det får
også makt til å gi liv til dette bilde, slik at bildet til og med
kan snakke og gi befaling om at den som ikke tilber det,
skal bli drept. 16 Det andre udyret krever at alle, både fine
mennesker og vanlige folk, rike og fattige, frie og slaver, skal
ha et merke på høyre hånden eller i pannen. 17 Ingen kan
kjøpe eller selge noe som helst dersom de ikke har udyrets
merke. Merket er enten udyrets navn, eller de tallene som
står i stedet for navnet. 18 Her blir det krevd visdom, og bare
den som har forstand, kan regne ut udyrets tall. Det er et
mennesketall, og tallet er 666.

**14** Nå så jeg Lammet stå på Sions fjell. Sammen med
Lammet sto de 144 000, som hadde Lammets navn
og hans Fars navn skrevet i sine panner. 2 Jeg fikk høre
stemmer fra himmelen. Stemmene lød som lyden av store
vannmasser, og som drønn av torden, som et helt orkester
av harper. 3 Disse tusener av mennesker som sto for Guds
trone, for de fire skikkelsene, de 24 lederne i himmelen, og
de sang en ny sang. Ingen kunne lære seg denne sangen
uten de 144 000 som hadde blitt kjøpt fri fra jorden. 4 Det
er de som har holdt seg borte fra avgudsdyrkelse og har
bevart sin åndelige renhet. De følger Lammet hvor det enn
går. De har blitt kjøpt fri fra jordens alle mennesker, som
en første innhøsting til Gud og Lammet. 5 De har aldri
løyet for noen, de er skyldfri. 6 Etter dette fikk jeg se en
annen engel. Den fløy tvers over himmelen og hadde et evig
gledesbudskap å fortelle for dem som bor på jorden, for
alle land, stammer, språk og folk. **(aiōnios g166)** 7 Den ropte
med kraftig stemme:”Ha respekt for Gud og gi ham æren.
Tiden er kommet da han skal dømme. Tilbe ham som skapte
himmelen, jorden, havet og alle vannkildene.” 8 En annen
engel fulgte etter ham og ropte:”Den store byen Babylon
har falt. Denne byen som dro med seg verdens folk i sine
seksuelle utskeielser og ble årsak til at de nå må drikke
Guds vredes vin.” 9 Så fulgte en tredje engel som ropte
med kraftig stemme:”Alle som tilber udyret, bildet av udyret
og bærer udyret sitt merke i sin panne eller på hånden, 10
de vil også måtte drikke av Guds vredes vin. Ublandet har
den blitt fylt opp i Guds vredes beger. De vil bli plaget med
ild og svovel foran Guds engler og Lammet. 11 Røken fra

deres plager vil stige opp i all evighet. De vil ikke få noen
lindring verken dag eller natt. Dette rammer alle disse som
tilber udyret og bildet av det og som tar på seg merket med
udyrets navn. **(aiōn g165)** **12** Her gjelder det at de som tilhører
Gud, har langvarig utholdenhet og holder fast ved Guds
befalinger og troen på Jesus." **13** Jeg hørte en stemme fra
himmelen som sa:"Skriv dette ned: Lykkelige er de som fra
og med nå dør mens de trofast følger Herren Jesus! Ja,
sier Guds Ånd, de skal få hvile fra sitt strev og deres gode
gjerninger følger med dem!" **14** Jeg fikk se en hvit sky. På
den satt noe som lignet en menneskesønn. Han hadde en
krans av gull på hodet og en skarp sigd i hånden. **15** En
engel kom nå ut fra templet og ropte med kraftig stemme til
ham som satt på skyen:"Det er tid til å høste! La din sigd
svinge over jorden, for avlingen er moden." **16** Han som
satt på skyen, svingte sigden over jorden, og avlingen på
jorden ble samlet inn. **17** Enda en engel kom ut fra templet i
himmelen. Han hadde også en skarp sigd. **18** Så kom en
engel ut fra alteret i templet. Han hadde makt over ilden
og ropte med kraftig stemme til engelen som hadde den
skarpe sigden:"Ta sigden og skjær av drueklasen fra jordens
vinstokk, for druene er modne." **19** Da svingte engelen
sigden over jorden og skar av drueklasen og kastet druene i
Guds vredes store vinpresse. **20** Druene ble trampet til mos i
vinpressen utenfor byen. Fra pressen fløt en strøm av blod
som var så dyp at den ville nådd opp til bislet på en hest, og
strømmen var 1 600 stadier lang.

**15** Nå fikk jeg se et annet symbolsk og fantastisk drama i
himmelen. Jeg så sju engler. De var valgt ut for å spre
de sju siste katastrofene på jorden. Disse katastrofene er de
siste, for når de er over, kommer Guds sinne til å være slutt.
**2** Jeg så noe som lignet et hav av glass blandet med ild. På
det sto alle dem som hadde lykkes med å komme fri fra
udyret, bildet av udyret og tallet som representerer navnet på
udyret. Alle holdt de Guds harper i hendene sine. **3** De sang
Guds tjener Moses sine sanger og Lammets sang:"Store og
vidunderlige er dine gjerninger, Herre Gud, du som har all
makt. Du er rettferdig og sann i alt det du gjør, du høvding
over alle land. **4** Hvem ville ikke frykte for deg, Herre, og
hylle deg? Du alene er hellig. Alle folk vil komme og tilbe
deg, for dine rettferdige dommer er blitt synlige." **5** Videre så
jeg i synet mitt hvordan templet i himmelen, vitnesbyrdets
telt, ble åpnet. Fra Det aller helligste kom de sju englene
som var valgt ut til å spre de sju katastrofene. De var kledd i
skinnende hvitt tøy av lin og hadde gullbelter over brystet.
**7** En av de fire skikkelsene rakte hver av de sju englene
skålen sin av gull. Hver skål var fylt av Guds sinne, sinne fra
ham som lever i all evighet. **(aiōn g165)** **8** Det aller helligste
ble fylt av røk fra hans herlighet og makt, og ingen kunne gå
inn der før de sju katastrofene fra de sju englene var over.

**16** Jeg hørte en kraftig stemme fra Det aller helligste i
templet si til de sju englene:"Gå og tøm de sju skålene
med Guds sinne ut over jorden." **2** Da gikk den første
engelen bort og tømte skålen sin over jorden. Fryktelige og
plagsomme byller slo ut på dem som bar udyrets merke og
tilba bildet av udyret. **3** Den andre engelen tømte skålen sin
over havet. Vannet ble som blodet fra et dødt menneske, og
alt som levde i sjøen, døde. **4** Den tredje engelen tømte
skålen sin over elvene og vannkildene. De ble også forandret
til blod. **5** Så hørte jeg at engelen som hadde makten over
vannet sa:"Rettferdig er du som er til og alltid har vært,
du Hellige som har felt denne dommen. **6** Innbyggerne på
jorden har drept profetene som bar fram budskapet ditt,
og de menneskene som tilhører deg. De har latt blodet
deres renne på jorden. Derfor har du gitt dem blod å drikke.
Dette er straffen de har fortjent." **7** Jeg hørte en stemme
fra alteret i templet si:"Ja, Herre Gud, du som har all makt,
dine dommer er sanne og rettferdige." **8** Den fjerde engelen
tømte skålen sin over solen. Solen fikk tillatelse til å svi
menneskene med sin ild. **9** Da menneskene ble brent av
den voldsomme heten fra solen, forbannet de Gud som
hadde makt til å sende slike plager. Ingen angret synden
sin, vendte om til Gud og ga ham æren. **10** Så tømte den
femte engelen skålen sin over udyrets maktsentrum. Da ble
hans rike dekket av mørke. Menneskene bet tungene sine i
biter av smerte. **11** De forbannet Gud i himmelen for sine
plager og byller, men de angret ikke sine onde handlinger og
vendte om til Gud. **12** Den sjette engelen tømte skålen sin
over den store elven Eufrat. Den tørket ut, slik at veien lå
åpen for makthaverne fra Østen. **13** Jeg så tre onde ånder
som så ut som padder. De kom fram fra draken sin munn, av
udyret sin munn og av den falske profeten sin munn. **14**
Disse demoniske åndene som kan utføre mirakler, gikk ut til
alle verdens makthavere og overtalte dem til å samle seg til
kamp mot Herren Jesus på den store dagen, da Gud, som
har all makt, skal dømme verden. **15** "Lytt", sier Jesus:"Jeg
kommer uventet som en tyv om natten! Lykkelig er den som
holder seg våken og har klærne sine parat, slik at han ikke
behøver gå naken og skamfull når de han møter, ser ham."
**16** De onde åndene samlet alle verdens makthavere på det
stedet som på hebraisk blir kalt Harmageddon. **17** Til slutt
tømte den sjuende engelen skålen sin over luften. Da hørte

jeg en kraftig stemme fra tronen i Det aller helligste i templet,
og den sa:"Det er skjedd!" 18 Det lynte, drønnet av torden
og ble et stort jordskjelv som var så kraftig at ingen noen
gang sett noe tilsvarende. 19 Den store byen ble kløvd i
tre deler. Mange byer rundt om i verden styrtet sammen.
Gud glemte ikke den store byen Babylon og syndene som
florerte, og lot byen tømme begeret med hans glødende
vredes vin. 20 Alle øyene forsvant, og fjellene var borte. 21
Det falt enorme hagl på omkring 40 kilo fra himmelen ned
over jorden. Menneskene forbannet Gud for haglene, etter
som katastrofen var en så fryktelig pine.

**17** En av de sju englene som hadde tømt ut plagene, kom
nå fram og snakket til meg. Han sa:"Kom, jeg vil vise
deg dommen som skal ramme den prostituerte kvinnen, den
store byen som ligger ved de mange vann. 2 Makthaverne i
alle land har ligget med henne. Innbyggerne på jorden har
ruset seg som av vin med hennes seksuelle løssluppenhet."
3 I synet som Guds Ånd lot meg se, ble jeg av engelen
ført ut i ørkenen. Der fikk jeg se en kvinne som satt på et
lysende rødt udyr. Udyret var tatovert med navn som spottet
Gud. Det hadde sju hoder og ti horn. 4 Kvinnen bar klær av
mørkerøde og lysende rødt tøy, og hun hadde vakre smykker
av gull, edelsteiner og perler. I hånden holdt hun et beger
av gull som var fylt av snuskete og skitten styggedom fra
hennes seksuelle løssluppenhet. 5 På pannen hennes sto
det skrevet et navn som hadde en hemmelig formel:"Babylon
den store, alle prostituerte og styggedommens mor i verden."
6 Jeg så at kvinnen også var ruset. Hun hadde drukket seg
full på blodet fra dem som tilhører Gud, fra dem som er blitt
martyrer fordi de hadde spredd budskapet om Jesus. Jeg
stirret på henne med vantro forskrekkelse. 7 "Hvorfor er du
så forskrekket?" spurte engelen."Jeg vil fortelle deg hvem
hun er og hvem udyret som hun rir på er, det som har sju
hoder og ti horn. 8 Udyret som du fikk se, har eksistert, men
er ikke mer, det skal på nytt komme opp av den bunnløse
avgrunnen for så å gå under. En stor del av innbyggerne på
jorden vil bli dypt sjokkert når de ser at udyret, det som har
eksistert men ikke er mer, og som på nytt kommer tilbake.
De eneste som ikke blir forskrekket, er de som har takket ja
til Guds innbydelse om å tilhøre ham, og derfor har sine navn
skrevet i livets bok, slik som Gud hadde bestemt allerede før
verden ble skapt. **(Abyssos g12)** 9 I dette blir det krevd både
visdom og forstand. De sju hodene representerer sju høyder
som kvinnen sitter på. Samtidig er de sju makthavere. 10
Fem av disse makthaverne har allerede falt, den sjette
regjerer nå og den sjuende skal komme. Hans regjeringstid
skal bli kort. 11 Udyret som har eksistert, men ikke er mer,
det er den åttende makthaver. Han er også en av de sju
og skal gå under. 12 De ti hornene du så på udyret, er ti
makthavere som ennå ikke har begynt å regjere. De skal en
kort periode regjere sammen med udyret. 13 Alle ti vil bli
enige om å overdra makten og myndigheten til udyret. 14
Sammen med udyret vil de kjempe mot Lammet. Lammet,
og alle som har takket ja til Guds innbydelse om å tilhøre
Lammet og trofast holde seg til ham, de skal beseire alle
disse makthaverne. Lammet er alle herrenes Herre og alle
kongenes konge." 15 Så sa engelen til meg:"De vassdragene
som du så, der den prostituerte bor, er et bilde på land,
individer, folk og språk. 16 Udyret og de ti hornene som du
så, skal hate den prostituerte, ta eiendelene og klærne, spise
kjøttet hennes og brenne henne opp i ilden. 17 Dette er helt i
tråd med Guds plan, for det er han som får de ti kongene til
å overdra makten til udyret, helt til Guds forutsigelse har gått
i oppfyllelse. 18 Kvinnen som du så i synet, hun er den store
byen som regjerer over makthaverne i alle land på jorden."

**18** Etter alt dette så jeg en engel komme ned fra himmelen.
Han hadde stor makt, og hans herlighet skinte som
lyset fra lyskastere over jorden. 2 Han ropte med kraftig
stemme:"Den store byen Babylon har falt. Den har blitt et
sted der demonene bor, et oppholdssted for alle onde ånder,
en plass der motbydelige rovfugler samler seg. 3 Dommen
har falt over den prostituerte, over byen som trakk med seg
verdens folk i sine seksuelle utskeielser og ble årsak til at de
nå må drikke Guds vredes vin. Makthaverne i alle verdens
land har ligget med henne. Forretningsfolk i hele verden
har blitt rike på hennes ufattelige luksus og overflod." 4
Så hørte jeg en annen stemme fra himmelen si:"Dra bort
fra henne, mitt folk, slik at dere ikke synder sammen med
henne og må gjennomgå den samme straffen som hun får.
5 Syndene hennes har blitt stablet opp på hverandre og
rekker helt til himmelen. Gud har ikke glemt det onde hun
har gjort. 6 Dere skal behandle henne slik hun behandlet
dere. Gi henne dobbelt igjen for alt hun har gjort. Hun ga
andre av sin drikke, så gi henne drikke som er dobbelt så
bitter. 7 Hun omga seg med luksus og overflod, så la henne
få smake sin del av smerte og sorg. Hun sier til seg selv:'Her
sitter jeg som dronning, er ingen enke og kommer aldri til å
oppleve sorg.' 8 På en og samme dag skjer forandringen,
og plagene rammer henne. Hun vil få oppleve død, sorg,
hunger, og hun vil bli brent opp av ilden. Mektig er Herren
Gud som dømmer henne. 9 Makthaverne i verden, som tok
del i hennes seksuelle utskeielser og nøt hennes luksus,

skal gråte og jamre seg når de ser røken stige opp fra de
forkullede restene av henne. 10 Av frykt kommer de til å stå
langt unna for ikke å bli rammet av den samme straffen.
De vil rope:'Ulykken, ulykken har rammet deg Babylon,
du kraftfulle by! På et øyeblikk har dommen kommet over
deg.' 11 Forretningsfolkene på jorden vil sørge og gråte
over deg. Det finnes ingen som vil kjøpe varene deres. 12
Ikke noe marked for gullet og sølvet deres, edelsteinene,
perlene, stoff av lin og silke, mørkerødt og lysende rødt tøy,
aromatiske tresorter, varer av elfenben, kostbare treslag,
kopper, jern og marmor. 13 Heller ikke krydder, parfyme,
salve, røkelse, vin, olivenolje, fint mel, hvete, buskap, sauer
og hester, vogner, slaver og krigsfanger. 14 'Alt det vakre du
har lengtet etter, har gått tapt', roper de.'All luksusen og
prakten som du satte så høyt, vil aldri mer tilhøre deg. Alt er
borte for alltid.' 15 Ja, forretningsfolkene som ble rike ved
å selge dette til henne, vil stå lang unna av frykt for å bli
rammet av den samme straffen. De vil gråte og jamre seg og
si: 16 'Ulykken, ulykken har rammet deg, du kraftfulle by! Du
som bar klær av fineste lin, mørkerøde og lysende røde tøy,
du som hadde smykker av gull, edelsteiner og perler. 17 På
et øyeblikk forsvant all din rikdom!' Alle handelsfartøyene,
kapteinene, besetningene, ja, alle som lever av å seile på
havet, vil stå langt unna. 18 Når de ser røken stige opp
fra de forkullete restene av henne vil de rope:'Aldri har det
eksistert en by som denne!' 19 De vil strø jord på hodet for å
vise sorgen sin, og de vil sørge og rope:'Ulykken, ulykken
har rammet deg Babylon, du kraftfulle by! Du som gjorde alle
skipsrederne rike i sin lengsel etter luksus. På et øyeblikk
har alt gått tapt.' 20 Gled dere over hennes skjebne, du
himmel og alle dere som tilhører Gud. Dere disipler av Jesus
og profeter som bar fram budskapet hans, gled dere. Endelig
har Gud dømt henne for det hun gjorde mot dere!" 21 En stor
engel løftet opp en stein, stor som en kvernstein, kastet den
i havet og sa:"Med den samme kraften skal Babylon, den
store byen, bli styrtet i dypet og forsvinne for alltid. 22 Aldri
mer skal lyden av musikk fra harper, fløyter og trompeter bli
hørt i deg. Aldri mer skal håndverkere av noe slag finnes i
deg. Aldri mer skal noen male korn i deg. 23 Aldri mer skal
lampene lyse i deg. Aldri mer skal glade røster fra brud og
brudgom bli hørt i deg. Dine kjøpmenn styrte handelen i hele
verden, og du bedro alle med din magi og okkultisme. 24 På
dine gater rant blodet fra profetene som bar fram budskapet
ditt. Ja, du passet på at de som tilhører Gud, ble myrdet
over hele verden."

**19** Etter dette hørte jeg noe som lød som kraftige stemmer
fra en stor skare mennesker i himmelen. De ropte:"Hyll
Gud! Vår Gud har frelst oss! Han har vist sin ære og
makt 2 ved å dømme sant og rettferdig. Han har dømt
den prostituerte kvinnen, den kraftfulle byen som ødela
verden med sin seksuelle utskeielser. Han har hevnet seg
på henne for drapene på sine tjenerne." 3 Så ropte de enda
en gang:"Hyll Gud! Røken fra henne stiger opp i all evighet!"
(aiōn g165) 4 De 24 lederne i himmelen og de fire skikkelsene
falt ned og tilba Gud som sitter på tronen, og sa:"Ja, det
er sant! Hyll Gud!" 5 Fra tronen kom det en stemme som
sa:"Hyll vår Gud, alle dere som er tjenerne hans, alle dere
som lyder og tilber ham, både fine mennesker og vanlige
folk." 6 Enda en gang hørte jeg noe som lød som stemmen
fra en stor skare mennesker. Stemmene lød som lyden av
store vannmasser, som drønnende torden. De ropte:"Hyll
Gud! Herren, vår Gud, han som har all makt, han er den
som regjerer. 7 La oss være glade og juble og gi ham æren.
Det er tid for Lammets bryllupsfest. Hans brud har gjort seg i
stand. 8 Gud har gitt henne rett til å kle seg i skinnende hvitt,
fint tøy av lin. Det fine tøyet av lin er et bilde på at bruden,
alle som tilhører Gud, har fulgt hans vilje." 9 Engelen sa
til meg:"Skriv: Lykkelige er de som er innbudt til Lammets
bryllupsfest." Han fortsatte:"Dette er et sant budskap, og det
kommer fra Gud." 10 Da falt jeg ned ved føttene av engelen
for å hylle ham, men han sa:"Nei, ikke gjør det! Jeg er bare
Guds tjener, akkurat som du og de andre troende som sprer
budskapet om Jesus. Det er Gud du skal tilbe, for sannheten
om Jesus inspirerer menneskene til å holde fram Guds
budskap." 11 Jeg så himmelen åpen, og jeg fikk se en hvit
hest. Rytteren som satt på den heter"Troverdig og Sann".
Han er rettferdig både når han dømmer og når han kjemper.
12 Øynene hans er som ild, og han har mange kroner på
hodet sitt. Ett navn står skrevet på ham, men ingen vet
hva det navnet betyr uten han selv. 13 Han er kledd i en
kappe som har blitt dyppet i blod. Navnet hans er"Ordet fra
Gud". 14 Jeg så himmelens armeer, kledd i skinnende hvitt,
fint tøy av lin, som fulgte etter ham på hvite hester. 15 Fra
munnen hans kommer det ut et skarpt sverd som han skal
beseire folkene med, og han skal herske over alle med total
makt. Han skal trampe druene i Guds vinpresse til mos,
og Gud, han som har all makt, skal la folkene få drikke sin
glødende vredes vin. 16 På kappen hans, over lårene, står
det skrevet et navn:"Kongenes Konge og Herrenes Herre."
17 Jeg så også en engel som sto inne i solen. Han ropte med
kraftig stemme til alle fugler som fløy over himmelen:"Kom
hit og samle dere til Guds store måltid. 18 Dere skal få spise

kjøtt av makthavere, høye militære og ledere, fra hester og
ryttere, ja, fra alle folk, frie og slaver, fine mennesker og
vanlige folk." 19 Jeg så at udyret, alle makthaverne i verden
og armeene deres hadde samlet seg for å kjempe mot ham
som satt på hesten og mot armeen hans. 20 Udyret ble tatt
til fange, sammen med den falske profeten, han som hadde
utført mirakler på udyrets oppdrag og bedratt alle som hadde
tatt imot udyrets merke og tilbedt bildet av udyret. Både
udyret og den falske profeten ble levende kastet i sjøen av
ild som brenner som svovel. **(Limnē Pyr g3041 g4442)** 21 Hele
armeen deres ble drept av sverdet som gikk ut av munnen til
rytteren. Alle fuglene spiste seg mette på kjøttet deres.

**20** Etter dette fikk jeg se en engel komme ned fra
himmelen. Han hadde nøkkelen til den bunnløse
avgrunnen og en tung kjetting i hånden. **(Abyssos g12)** 2
Han grep dragen, den gamle slangen, som er djevelen eller
Satan, og bandt ham for 1 000 år. 3 Så kastet engelen
ham ned i den bunnløse avgrunnen og låste og forseglet
den med et segl, slik at han ikke kunne bedra folkene før
de 1 000 årene hadde gått. Etter det må han bli sluppet
ut igjen for en kort periode. **(Abyssos g12)** 4 Jeg så også
troner. På dem satte noen seg som hadde fått retten til å
dømme. Disse som jeg så, var sjelene til de menneskene
som hadde blitt halshugget fordi de spredde Guds budskap
om Jesus. De hadde ikke tilbedt udyret, bildet av udyret eller
tatt imot merke av udyret i sine panner eller på hendene.
Disse menneskene fikk liv igjen og regjerte med Kristus, den
lovede kongen, i 1 000 år. 5 Resten av de døde ble ikke
levende igjen før de 1 000 årene var ute. Dette er den første
oppstandelsen. 6 Lykkelige er de som tilhører Gud og får
være med i den første oppstandelsen. Den andre døden kan
ikke skade dem, men de skal være prester som tjener Gud
og Kristus, den lovede kongen, og skal regjere med ham i 1
000 år. 7 Når de 1 000 årene er ute, skal Satan bli sluppet
løs av sitt fengsel. 8 Han skal gå ut og bedra folk fra alle
jordens hjørner, de som blir kalt Gog og Magog, og samle
dem til kamp. De skal være tallrike som sanden i havet. 9
Jeg så hvordan de dro fram over hele jorden og omringet
den byen som Gud elsker, det stedet der menneskene som
tilhører Gud, hadde samlet seg. Ild fra himmelen falt ned
og utslettet dem. 10 Djevelen som fortsatte sitt bedrag, ble
kastet ned i den samme sjøen av ild og svovel som udyret
og den falske profeten hadde blitt. Der skal de bli plaget dag
og natt i all evighet. **(aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442)** 11 Jeg så
en stor hvit trone og ham som sitter på den. Da han sto fram,
forsvant jorden og himmelen, de var ikke mer. 12 Jeg så
også de døde, både fine mennesker og vanlige folk. De sto
for Gud, og bøker ble åpnet. Også en annen bok ble åpnet.
Det var livets bok. De døde ble dømt etter det som sto i de
første bøkene, for der var alle gjerningene deres skrevet
ned. 13 Havet ga tilbake de døde som var i det. Dødens rike
ga tilbake de døde som var i det. Hver og en ble dømt etter
sine gjerninger. **(Hadēs g86)** 14 Så ble selve døden og dødens
rike kastet i den brennende sjøen. Dette er den andre død,
den brennende sjøen. **(Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442)** 15
Hver og en som ikke hadde sitt navn skrevet i livets bok, ble
kastet i den brennende sjøen. **(Limnē Pyr g3041 g4442)**

**21** Jeg så en ny himmel og en ny jord. Den første
himmelen og den første jorden var borte, og havet var
ikke mer. 2 Jeg så Guds by, det nye Jerusalem, komme ned
fra himmelen, fra Gud. Den var pyntet som en brud som er
klar til å møte sin brudgom. 3 Jeg hørte en kraftig stemme
fra tronen si:"Se, nå har Gud tatt bolig blant menneskene!
Han skal bo sammen med dem, og de skal være hans folk,
ja, Gud selv skal være hos dem. 4 Han skal tørke hver tåre
av øynene deres, og døden skal ikke eksistere mer. Det skal
ikke lenger forekomme noen sorg eller gråt eller pine. Alt det
som før var, er nå borte." 5 Han som sitter på tronen sa:"Se,
jeg gjør alle ting nye!" Så sa han til meg:"Skriv dette ned, for
det jeg sier er pålitelig og sant. 6 Det har skjedd! Jeg er alfa
og omega, begynnelsen og slutten på alle ting. Jeg vil la den
som er tørst, få drikke av kilden med livets vann helt gratis.
7 Den som vinner seier over det onde, skal få alt dette som
gave. Jeg vil være hans Gud, og han skal være min sønn.
8 De feige, de som fornekter meg, de onde og korrupte,
mordere, de som lar seg bruke i seksuell løssluppenhet, de
som driver med magi og okkultisme, avgudsdyrkere og alle
løgnere, stedet for alle disse blir i sjøen som brenner av ild
og svovel. Det er den andre død." **(Limnē Pyr g3041 g4442)** 9 Så
kom en av de sju englene som hadde tømt skålene med de
sju siste plagene og sa til meg:"Kom bli med meg, jeg vil vise
deg bruden, Lammets elskede." 10 I synet som Guds Ånd
lot meg se, ble jeg av engelen ført til en høy fjelltopp. Fra
toppen viste han meg Guds by, Jerusalem, som kom ned fra
himmelen, fra Gud. 11 Byen strålte av Guds herlighet, og den
gnistret som en kostbar edelstein, som krystallklar jaspis. 12
Den hadde en stor og høy mur med tolv porter, som ble
voktet av tolv engler. Navnene på Israels tolv stammer sto
skrevet på portene. 13 Tre av portene lå mot nord, tre mot
sør, tre mot øst og tre mot vest. 14 Bymuren hadde tolv
grunnsteiner. På dem sto navnene på Lammets tolv disipler.
15 Engelen som snakket til meg, holdt en målestokk av gull i

hånden for å måle byen, portene og muren. 16 Da han målte
byen, fant han at den var bygget som en kube. Den var
like bred som den var lang, og høyden var nøyaktig den
samme. Alle målene var 12 000 stadier. 17 Så målte engelen
muren og fant at tykkelsen var 144 alen som tilsvarer de
menneskelige målene, som også engelen brukte. 18 Muren
var bygget av edelstein, av jaspis. Byen var av rent gull, som
lignet gjennomsiktig glass. 19 Grunnsteinene i bymuren var
av alle slags vakre edelsteiner. Den første var en jaspis,
den andre en safir, den tredje en kalsedon, den fjerde en
smaragd, den femte en sardonyks, 20 den sjette en karneol,
den sjuende en krysolitt, den åttende en beryll, den niende
en topas, den tiende en krysopras, den ellevte en hyasint og
den tolvte en ametyst. 21 De tolv portene var laget av tolv
perler, og hver port besto av en massiv, udelt perle. Den
store gaten i byen var av rent gull som lignet gjennomsiktig
glass. 22 Jeg så ikke noe tempel i byen. Herren Gud, han
som har all makt, er selv tempel i byen, han og Lammet.
23 Byen trenger verken sol eller måne, for Guds herlighet
stråler over den, og Lammet er deres lys. 24 Folkene på
jorden skal bli ledet av dette lyset, og verdens makthavere
skal komme til byen med sine rikdommer. 25 Portene i byen
skal aldri bli stengt, for dagen tar ikke slutt, og det finnes
ingen natt. 26 Alt kostbart og herlig som folkene eier, skal bli
ført inn dit. 27 Ikke noe uverdig skal bli tillatt å komme inn,
det blir ingen som gjør noe ondskapsfullt eller uhederlig,
bare de som har navnene sine skrevet i livets bok, og som
tilhører Lammet, får plass.

**22** Han viste meg en elv med livets vann, glitrende som
krystall. Den kom fra Guds og Lammets trone. 2 Midt
i den store gaten fløt den fram. På begge sider av elven
vokste livets tre, som bærer frukt tolv ganger om året og gir
avling hver måned. Bladene fra trærne er medisin for alle
folk. 3 Ingen som Gud har dømt til å gå under, eksisterer
lenger. Guds og Lammets trone skal stå i byen, og tjenerne
hans vil tilbe ham. 4 De skal se ham ansikt til ansikt, og
navnet hans vil stå skrevet på pannene deres. 5 Det skal
aldri mer bli mørkt, og ingen skal lenger behøve lampe
eller solens lys, for Herren Gud skal lyse over alle. De skal
regjere i all evighet. **(aiōn g165)** 6 Etter dette sa engelen til
meg:"Mitt budskap er troverdig og sant. Herren Gud, som gir
budskapet til profetene, han har sendt sin engel for å vise
tjenerne sine det som snart vil skje." 7 "Se", sier Jesus,"jeg
kommer snart! Lykkelig er den som tar være på budskapet
fra Gud som er skrevet ned i denne boken." 8 Det var jeg,
Johannes, som fikk høre og se alt dette. Da jeg hadde
hørt og sett alt, falt jeg ned for å hylle engelen som hadde
vist det for meg. 9 Han sa:"Nei, gjør ikke det! Jeg er bare
Guds tjener, akkurat som du og de andre profetene som
bar fram Guds budskap på samme måten som alle dem
som tar være på det som står i denne boken. Det er Gud
du skal tilbe." 10 Han sa til meg:"Ikke hold budskapet fra
Gud hemmelig, det som du har skrevet ned i denne boken.
Det drøyer ikke lenge før alt dette går i oppfyllelse. 11 En
kort periode til får den onde fortsette å være ond, og den
som synder, får fortsette å synde litt til. Den som er god,
fortsetter å være god, og den som lever fullt og helt for Gud,
fortsetter å leve fullt og helt for Gud." 12 "Se", sier Jesus,"jeg
kommer snart. Jeg har med meg lønnen som skal bli delt
ut til hver og en etter gjerningene hans. 13 Jeg er alfa og
omega, den første og den siste, begynnelsen og slutten på
alle ting." 14 Lykkelige er de som vasker klærne sine rene.
De skal få rett til å spise av frukten fra livets tre og gå inn
gjennom portene i byen. 15 Utenfor står de som har vendt
Gud ryggen, de som har drevet med magi og okkultisme, de
som har hengitt seg til seksuell løssluppenhet, morderne,
avgudsdyrkerne og alle som har elsket løgnen og levd livet
sitt i falskhet. 16 "Jeg, Jesus, har sendt min engel til dere for
å fortelle om dette til menighetene. Jeg er etterkommer av
kong David og arving til hans trone. Jeg er den strålende
morgenstjernen." 17 Guds Ånd og bruden sier:"Kom!" Når du
hører dette, skal du svare:"Kom!" Du som er tørst, kom, for
den som vil, kan få drikke av livets vann helt gratis. 18 Jeg
advarer alle som hører budskapet fra Gud i denne boken:
Dersom noen legger til noe i det som er skrevet, da skal
Gud la ham bli rammet av alle de plagene som det står om i
boken. 19 Dersom noen tar bort noe fra det budskapet Gud
har båret fram, da skal Gud ta bort hans del i livets tre og
den Hellige byen, som det står om i denne boken. 20 Han
som forteller dette, sier:"Ja, jeg kommer snart!" Ja, det er
sant! Kom, Herre Jesus! 21 Ta imot ønsket om at Herren
Jesu godhet og kjærlighet må være med dere alle.

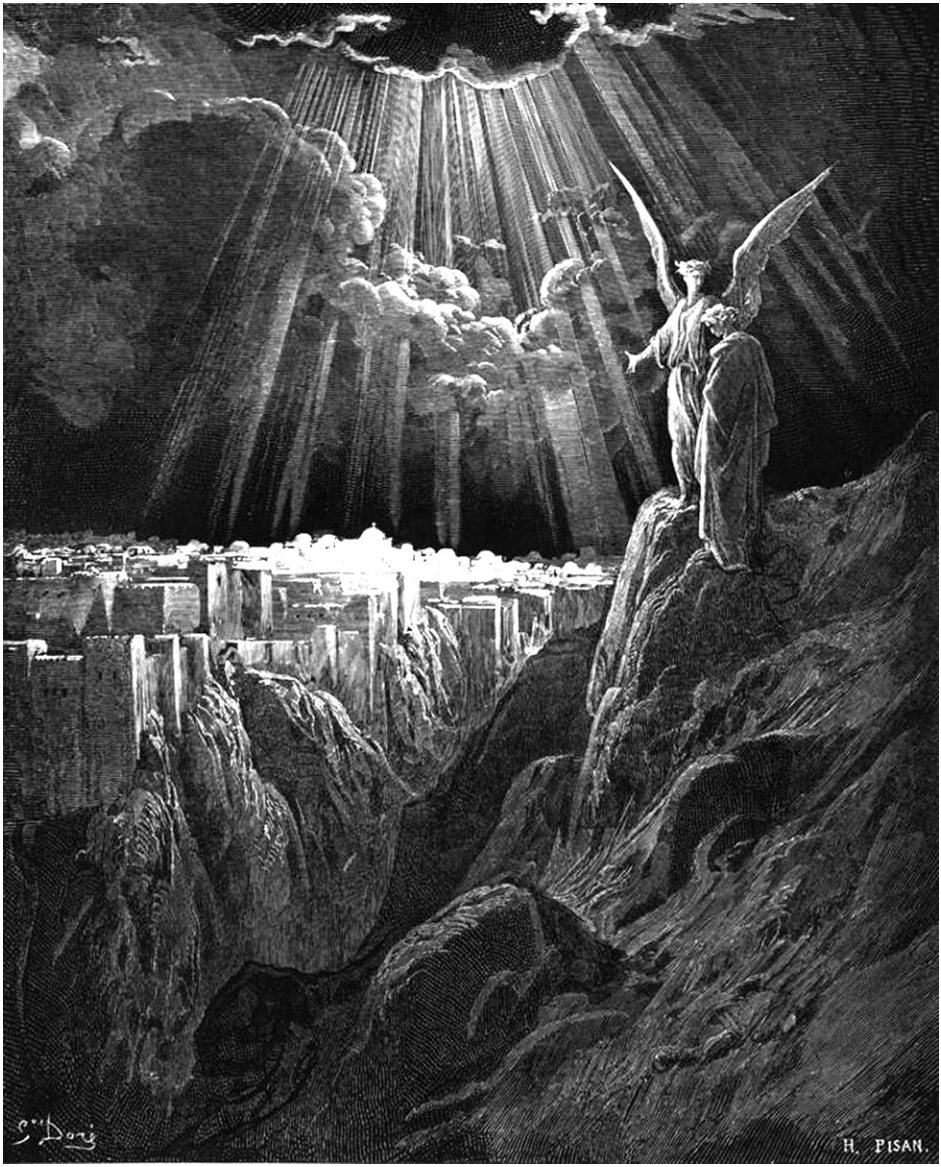


*Jeg så Guds by, det nye Jerusalem, komme ned fra himmelen, fra Gud. Den var pyntet som en brud som er klar til å møte sin brudgom. Jeg hørte en kraftig stemme fra tronen si:"Se, nå har Gud tatt bolig blant menneskene! Han skal bo sammen med dem, og de skal være hans folk, ja, Gud selv skal være hos dem.*

Apenbaring 21:2-3

# Guide til Leseren

Norsk Bokmål at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

# Ordliste

Norsk Bokmål at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

***Abyssos*** g12
*Greek:* proper noun, place
*Usage:* 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses
*Meaning:*
Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

***aïdios*** g126
*Greek:* adjective
*Usage:* 2 times in Romans 1:20 and Jude 6
*Meaning:*
Lasting, enduring forever, eternal.

***aiōn*** g165
*Greek:* noun
*Usage:* 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses
*Meaning:*
A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

***aiōnios*** g166
*Greek:* adjective
*Usage:* 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses
*Meaning:*
From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

***eleēsē*** g1653
*Greek:* verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular
*Usage:* 1 time in this conjugation, Romans 11:32
*Meaning:*
To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possiblity, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

***Geenna*** g1067
*Greek:* proper noun, place
*Usage:* 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses
*Meaning:*
Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

***Hadēs*** g86
*Greek:* proper noun, place
*Usage:* 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses
*Meaning:*
Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

***Limnē Pyr*** g3041 g4442
*Greek:* proper noun, place
*Usage:* Phrase 5 times in the New Testament
*Meaning:*
Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

***Sheol*** h7585
*Hebrew:* proper noun, place
*Usage:* 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses
*Meaning:*
The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

***Tartaroō*** g5020
*Greek:* proper noun, place
*Usage:* 1 time in 2 Peter 2:4
*Meaning:*
Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

# Ordliste +

AionianBible.org/Bibles/Norwegian---Living-Bible/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

## *Abyssos*

Lukas 8:31
Romerne 10:7
Apenbaring 9:1
Apenbaring 9:2
Apenbaring 9:11
Apenbaring 11:7
Apenbaring 17:8
Apenbaring 20:1
Apenbaring 20:3

## *aïdios*

Romerne 1:20
Judas 1:6

## *aiōn*

Matteus 12:32
Matteus 13:22
Matteus 13:39
Matteus 13:40
Matteus 13:49
Matteus 21:19
Matteus 24:3
Matteus 28:20
Markus 3:29
Markus 4:19
Markus 10:30
Markus 11:14
Lukas 1:33
Lukas 1:55
Lukas 1:70
Lukas 16:8
Lukas 18:30
Lukas 20:34
Lukas 20:35
Johannes 4:14
Johannes 6:51
Johannes 6:58
Johannes 8:35
Johannes 8:51
Johannes 8:52
Johannes 9:32
Johannes 10:28
Johannes 11:26
Johannes 12:34
Johannes 13:8
Johannes 14:16
Apostlenes-gjerninge 3:21
Apostlenes-gjerninge 15:18
Romerne 1:25
Romerne 9:5
Romerne 11:36
Romerne 12:2
Romerne 16:27
1 Korintierne 1:20
1 Korintierne 2:6
1 Korintierne 2:7
1 Korintierne 2:8
1 Korintierne 3:18
1 Korintierne 8:13
1 Korintierne 10:11
2 Korintierne 4:4
2 Korintierne 9:9
2 Korintierne 11:31
Galaterne 1:4
Galaterne 1:5
Efeserne 1:21
Efeserne 2:2
Efeserne 2:7
Efeserne 3:9
Efeserne 3:11
Efeserne 3:21
Efeserne 6:12
Filippenserne 4:20
Kolossenserne 1:26
1 Timoteus 1:17
1 Timoteus 6:17
2 Timoteus 4:10
2 Timoteus 4:18
Titus 2:12
Hebreerne 1:2
Hebreerne 1:8
Hebreerne 5:6
Hebreerne 6:5
Hebreerne 6:20
Hebreerne 7:17
Hebreerne 7:21
Hebreerne 7:24
Hebreerne 7:28
Hebreerne 9:26
Hebreerne 11:3
Hebreerne 13:8
Hebreerne 13:21
1 Peters 1:23
1 Peters 1:25
1 Peters 4:11
1 Peters 5:11
2 Peters 3:18
1 Johannes 2:17
2 Johannes 1:2
Judas 1:13
Judas 1:25
Apenbaring 1:6
Apenbaring 1:18
Apenbaring 4:9
Apenbaring 4:10
Apenbaring 5:13
Apenbaring 7:12
Apenbaring 10:6
Apenbaring 11:15
Apenbaring 14:11
Apenbaring 15:7
Apenbaring 19:3
Apenbaring 20:10
Apenbaring 22:5

## *aiōnios*

Matteus 18:8
Matteus 19:16
Matteus 19:29
Matteus 25:41
Matteus 25:46
Markus 3:29
Markus 10:17
Markus 10:30
Lukas 10:25
Lukas 16:9
Lukas 18:18
Lukas 18:30
Johannes 3:15
Johannes 3:16
Johannes 3:36
Johannes 4:14
Johannes 4:36
Johannes 5:24
Johannes 5:39
Johannes 6:27
Johannes 6:40
Johannes 6:47
Johannes 6:54
Johannes 6:68

Johannes 10:28
Johannes 12:25
Johannes 12:50
Johannes 17:2
Johannes 17:3
Apostlenes-gjerninge 13:46
Apostlenes-gjerninge 13:48
Romerne 2:7
Romerne 5:21
Romerne 6:22
Romerne 6:23
Romerne 16:25
Romerne 16:26
2 Korintierne 4:17
2 Korintierne 4:18
2 Korintierne 5:1
Galaterne 6:8
2 Tessalonikerne 1:9
2 Tessalonikerne 2:16
1 Timoteus 1:16
1 Timoteus 6:12
1 Timoteus 6:16
2 Timoteus 1:9
2 Timoteus 2:10
Titus 1:2
Titus 3:7
Filemon 1:15
Hebreerne 5:9
Hebreerne 6:2
Hebreerne 9:12
Hebreerne 9:14
Hebreerne 9:15
Hebreerne 13:20
1 Peters 5:10
2 Peters 1:11
1 Johannes 1:2
1 Johannes 2:25
1 Johannes 3:15
1 Johannes 5:11
1 Johannes 5:13
1 Johannes 5:20
Judas 1:7
Judas 1:21
Apenbaring 14:6

## *eleēsē*

Romerne 11:32

## *Geenna*

Matteus 5:22
Matteus 5:29
Matteus 5:30
Matteus 10:28
Matteus 18:9
Matteus 23:15
Matteus 23:33
Markus 9:43
Markus 9:45
Markus 9:47
Lukas 12:5
Jakobs 3:6

## *Hadēs*

Matteus 11:23
Matteus 16:18
Lukas 10:15
Lukas 16:23
Apostlenes-gjerninge 2:27
Apostlenes-gjerninge 2:31
1 Korintierne 15:55
Apenbaring 1:18
Apenbaring 6:8
Apenbaring 20:13
Apenbaring 20:14

## *Limnē Pyr*

Apenbaring 19:20
Apenbaring 20:10
Apenbaring 20:14
Apenbaring 20:15
Apenbaring 21:8

## *Sheol*

1 Mosebok 37:35
1 Mosebok 42:38
1 Mosebok 44:29
1 Mosebok 44:31
4 Mosebok 16:30
4 Mosebok 16:33
5 Mosebok 32:22
1 Samuels 2:6
2 Samuel 22:6
1 Kongebok 2:6
1 Kongebok 2:9
Jobs 7:9
Jobs 11:8
Jobs 14:13
Jobs 17:13
Jobs 17:16
Jobs 21:13
Jobs 24:19
Jobs 26:6
Salmenes 6:5
Salmenes 9:17
Salmenes 16:10
Salmenes 18:5
Salmenes 30:3
Salmenes 31:17
Salmenes 49:14
Salmenes 49:15
Salmenes 55:15
Salmenes 86:13
Salmenes 88:3
Salmenes 89:48
Salmenes 116:3
Salmenes 139:8
Salmenes 141:7
Salomos Ordsprog 1:12
Salomos Ordsprog 5:5
Salomos Ordsprog 7:27
Salomos Ordsprog 9:18
Salomos Ordsprog 15:11
Salomos Ordsprog 15:24
Salomos Ordsprog 23:14
Salomos Ordsprog 27:20
Salomos Ordsprog 30:16
Predikerens 9:10
Salomos Høisang 8:6
Esaias 5:14
Esaias 7:11
Esaias 14:9
Esaias 14:11
Esaias 14:15
Esaias 28:15
Esaias 28:18
Esaias 38:10
Esaias 38:18
Esaias 57:9
Esekiel 31:15
Esekiel 31:16
Esekiel 31:17
Esekiel 32:21
Esekiel 32:27
Hoseas 13:14
Amos 9:2
Jonas 2:2
Habakuk 2:5

## *Tartaroō*

2 Peters 2:4

## *Questioned*

2 Peters 2:17

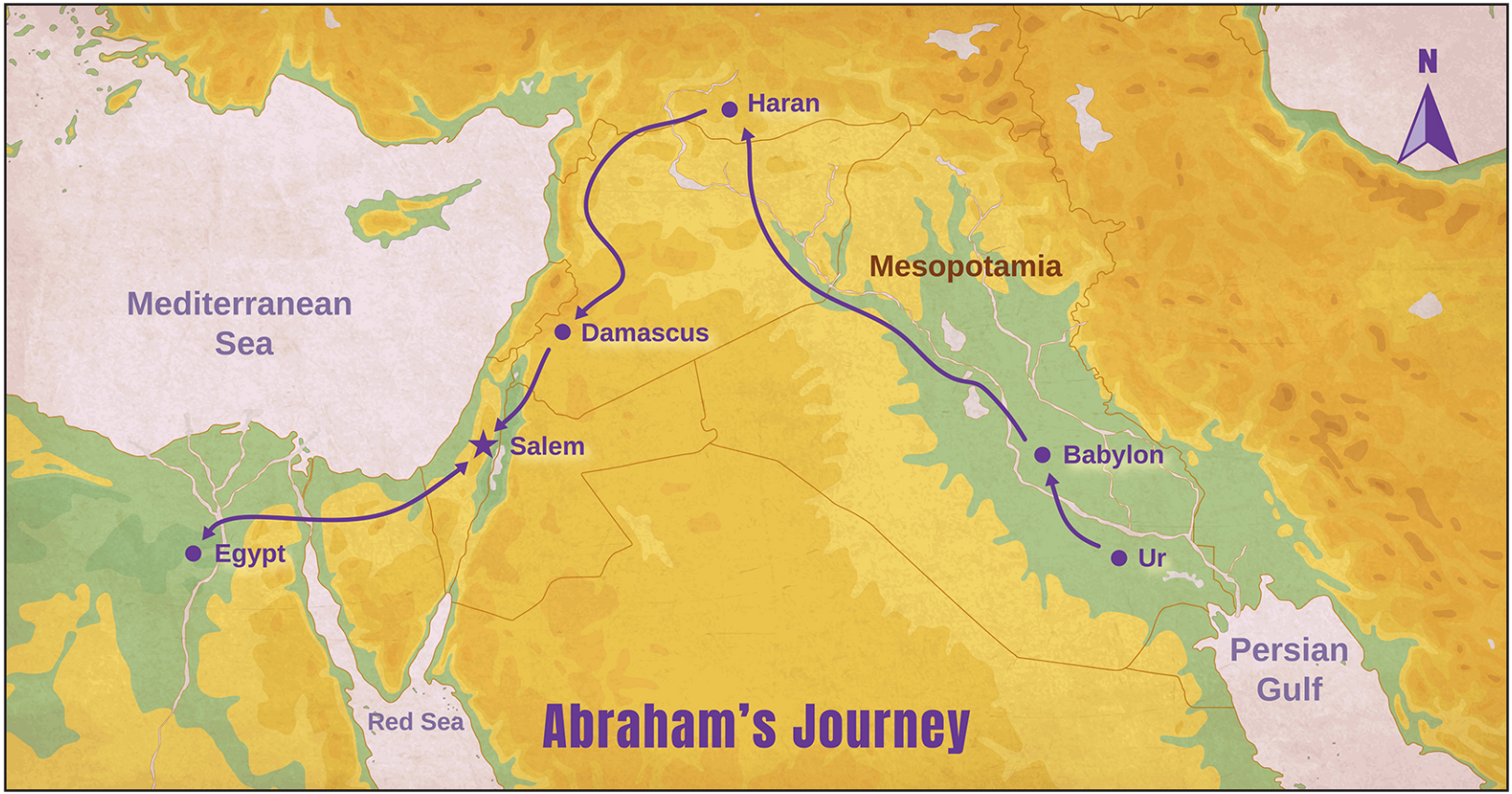


*I tro på Gud var Abraham lydig da Gud sa at han skulle forlate hjemmet og dra til det landet som Gud ville gi ham og etterkommerne hans. Abraham ga seg av sted, uten å vite hvor han ville havne.* - Hebreerne 11:8

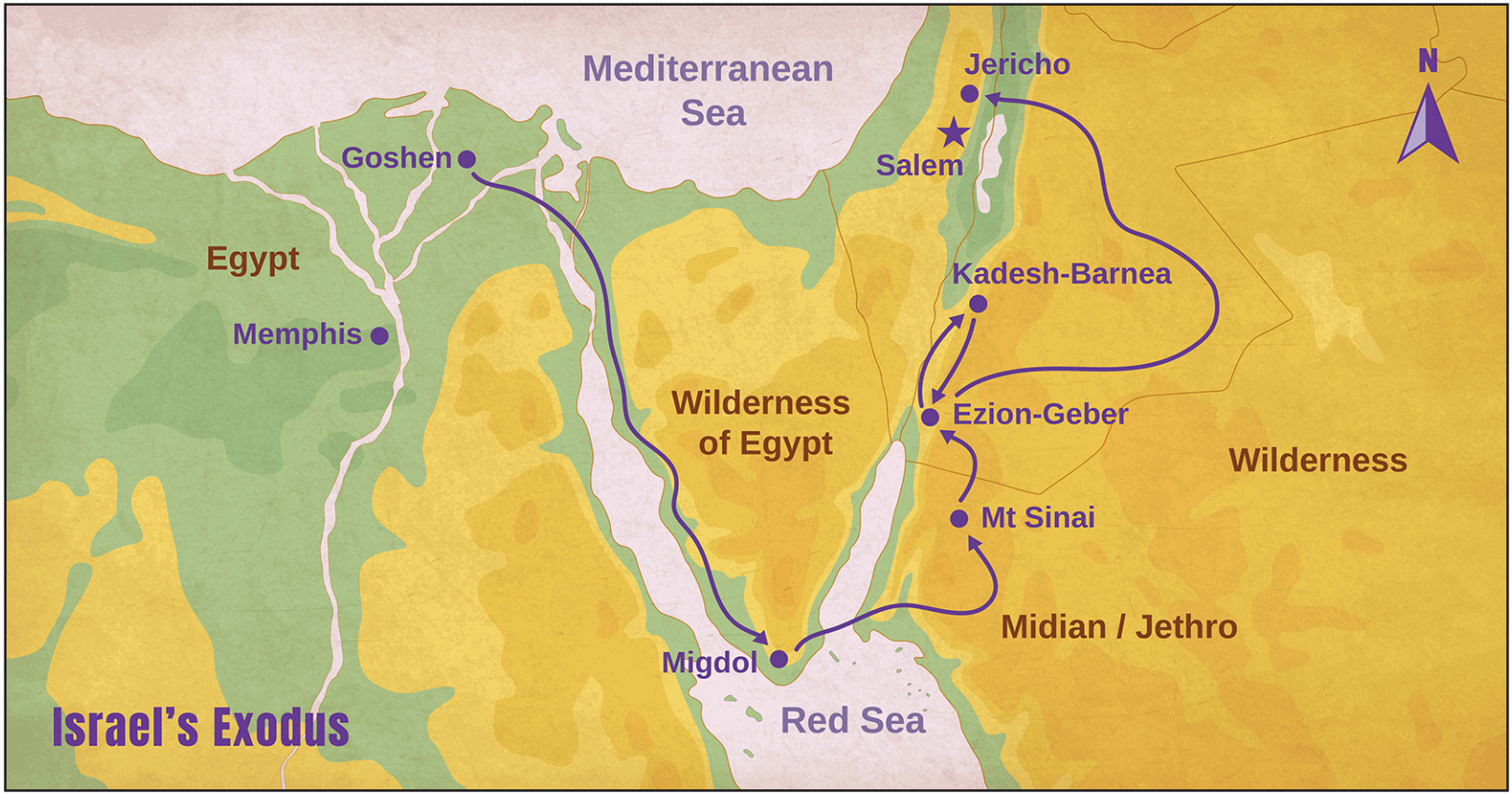


*Då Farao hadde gjeve folket lov til å fara, so førde Gud deim ikkje på den vegen som bar til Filistarlandet, endå det var den næmaste.*
*Han tenkte dei kunde koma til å angra seg, når dei møtte ufred, og so fara attende til Egyptarlandet;* - 2 Mosebok 13:17

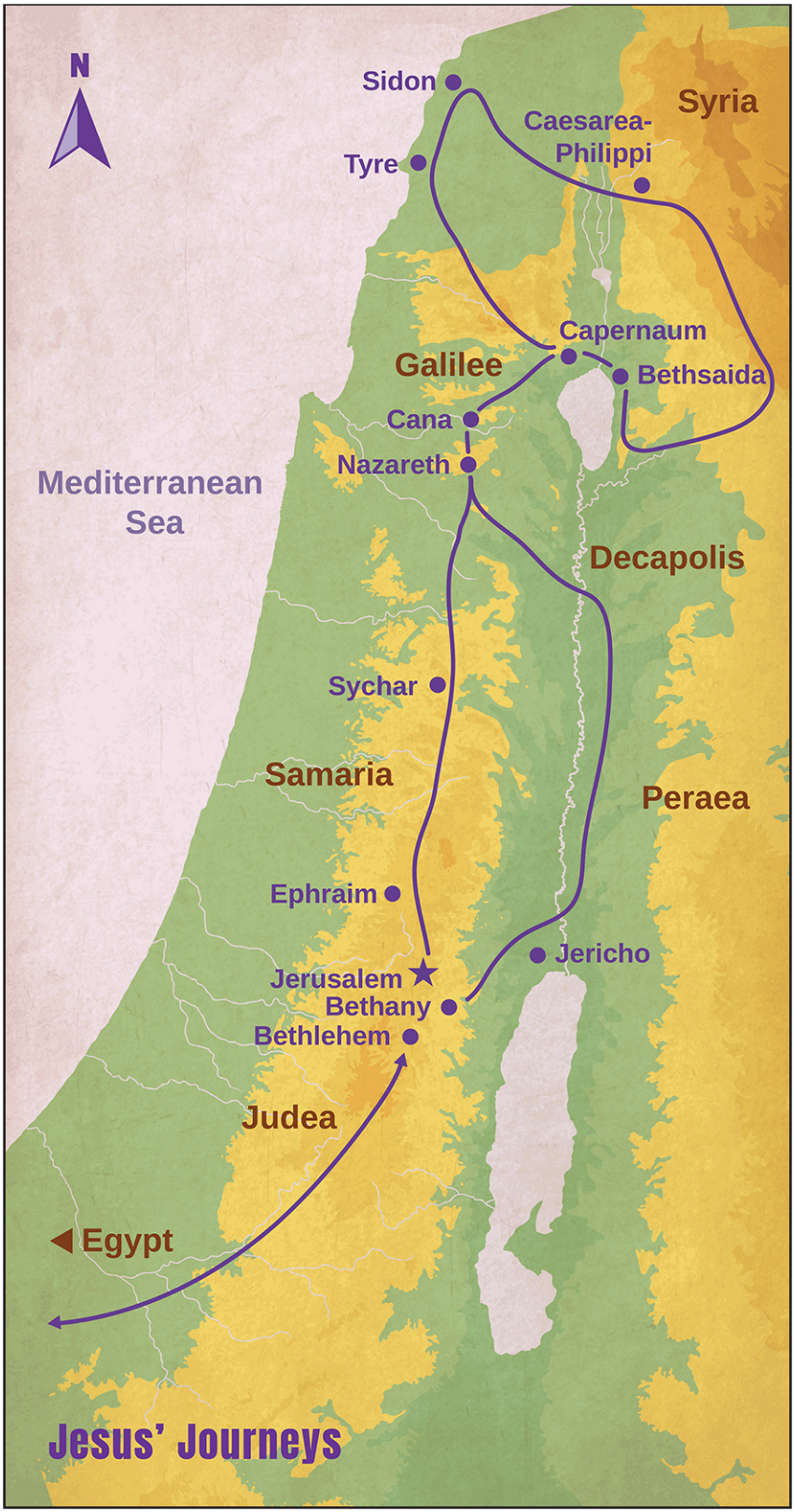


*Følg mitt eksempel. Jeg, Menneskesønnen, har ikke kommet for å bli betjent, men for å tjene andre.*
*Jeg har kommet for å gi livet mitt og kjøpe menneskene fri fra deres slaveri under synden.* - Markus 10:45

*Hilsen fra Paulus, som er Jesu Kristi tjener. Jeg er valgt ut av Gud for å være hans utsending og spre det glade budskapet som han for lenge siden lovet oss ved profetene sine i den Hellige Skriften.* - Romerne 1:1

## Creation 4004 B.C.

| | |
|---|---|
| Adam and Eve created | 4004 |
| Tubal-cain forges metal | 3300 |
| Enoch walks with God | 3017 |
| Methuselah dies at age 969 | 2349 |
| God floods the Earth | 2349 |
| Tower of Babel thwarted | 2247 |
| Abraham sojourns to Canaan | 1922 |
| Jacob moves to Egypt | 1706 |
| Moses leads Exodus from Egypt | 1491 |
| Gideon judges Israel | 1245 |
| Ruth embraces the God of Israel | 1168 |
| David installed as King | 1055 |
| King Solomon builds the Temple | 1018 |
| Elijah defeats Baal's prophets | 896 |
| Jonah preaches to Nineveh | 800 |
| Assyrians conquer Israelites | 721 |
| King Josiah reforms Judah | 630 |
| Babylonians capture Judah | 605 |
| Persians conquer Babylonians | 539 |
| Cyrus frees Jews, rebuilds Temple | 537 |
| Nehemiah rebuilds the wall | 454 |
| Malachi prophecies the Messiah | 416 |
| Greeks conquer Persians | 331 |
| Seleucids conquer Greeks | 312 |
| Hebrew Bible translated to Greek | 250 |
| Maccabees defeat Seleucids | 165 |
| Romans subject Judea | 63 |
| Herod the Great rules Judea | 37 |

(The Annals of the World, James Uusher)

## Jesus Christ born 4 B.C.

## New Heavens and Earth

| | |
|---|---|
| | Christ returns for his people |
| 1956 | Jim Elliot martyrd in Ecuador |
| 1830 | John Williams reaches Polynesia |
| 1731 | Zinzendorf leads Moravian mission |
| 1614 | Japanese kill 40,000 Christians |
| 1572 | Jesuits reach Mexico |
| 1517 | Martin Luther leads Reformation |
| 1455 | Gutenberg prints first Bible |
| 1323 | Franciscans reach Sumatra |
| 1276 | Ramon Llull trains missionaries |
| 1100 | Crusades tarnish the church |
| 1054 | The Great Schism |
| 997 | Adalbert marytyrd in Prussia |
| 864 | Bulgarian Prince Boris converts |
| 716 | Boniface reaches Germany |
| 635 | Alopen reaches China |
| 569 | Longinus reaches Alodia / Sudan |
| 432 | Saint Patrick reaches Ireland |
| 397 | Carthage ratifies Bible Canon |
| 341 | Ulfilas reaches Goth / Romania |
| 325 | Niceae proclaims God is Trinity |
| 250 | Denis reaches Paris, France |
| 197 | Tertullian writes Christian literature |
| 70 | Titus destroys the Jewish Temple |
| 61 | Paul imprisoned in Rome, Italy |
| 52 | Thomas reaches Malabar, India |
| 39 | Peter reaches Gentile Cornelius |
| 33 | Holy Spirit empowers the Church |

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

## Resurrected 33 A.D.

| Where? | | | When? | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | | | Innocence | | Fallen | | | | Glory | |
| | | | Eternity Past | 4000 BC Creation | Fall to Sin No Law | 1500 BC Moses' Law | Advent of Christ 0-33 AD | Church Age Kingdom Age | Great White Throne | New Heaven and Earth |
| Who? | God | Father | God's Perfect Fellowship<br><br>John 10:30 | God's Perfect Fellowship with Adam in the Garden of Eden<br><br>No Fall<br>No Death<br><br>Gen 1:31 | Living in Unapproachable Light, 1 Timothy 6:16 | | | | God's Perfectly Restored Fellowship with All Mankind in the Holy City<br><br>No Hades<br>No Dead<br><br>Rev 20:3 | All Restored<br><br>Acts 3:21 |
| | | Son | | | Pre-Incarnate, John 8:58 | | Incarnate, John 1:14 | Paradise, Luke 23:43 | | |
| | | Holy Spirit | | | Everywhere, Psalm 139:7 | | Indwelling Believers, John 14:17 | | | |
| | Mankind | Living Mankind | No Creation<br><br>No people<br><br>Gen 1:1 | | Serving the Savior or Satan on Earth, Ephesians 2:1-5 | | | | | |
| | | Deceased Believing Mankind | | | Blessed in Paradise, Luke 16:22 | | | | | |
| | | Deceased Unbelieving Mankind | | | Punished in Hades until the final judgment, Luke 16:23 and Rev 20:13 | | | | | |
| | Angels | Holy Angels | | | Serving Mankind at God's Command, Hebrews 1:14 | | | | | |
| | | Imprisoned Angels | | No Fall<br><br>No Unholy Angels<br><br>Gen 1:31 | Imprisoned in Tartarus, 2 Peter 2:4 and Jude 6 | | | | Lake of Fire Prepared for the Devil and his Angels<br><br>Mat 25:41<br>Rev 20:10 | Fallen Angels Forgiven?<br><br>Col 1:20<br>Yes?<br><br>Heb 2:16<br>No? |
| | | Fugitive Angels | | | Rebelling Against Christ<br><br>Accusing Mankind<br><br>1 Peter 5:8 and Revelation 12:10 | | | Thalaasa, Rev 20:13 | | |
| | | First Beast Demon | | | | | | Lake of Fire Revelation 19:20 | | |
| | | False Prophet Demon | | | | | | | | |
| | | Satan | | | | | | Abyss Revelation 20:2 | | |

# Skjebne

Norsk Bokmål at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarrantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. *"If the first fruit is holy, so is the lump,"* Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

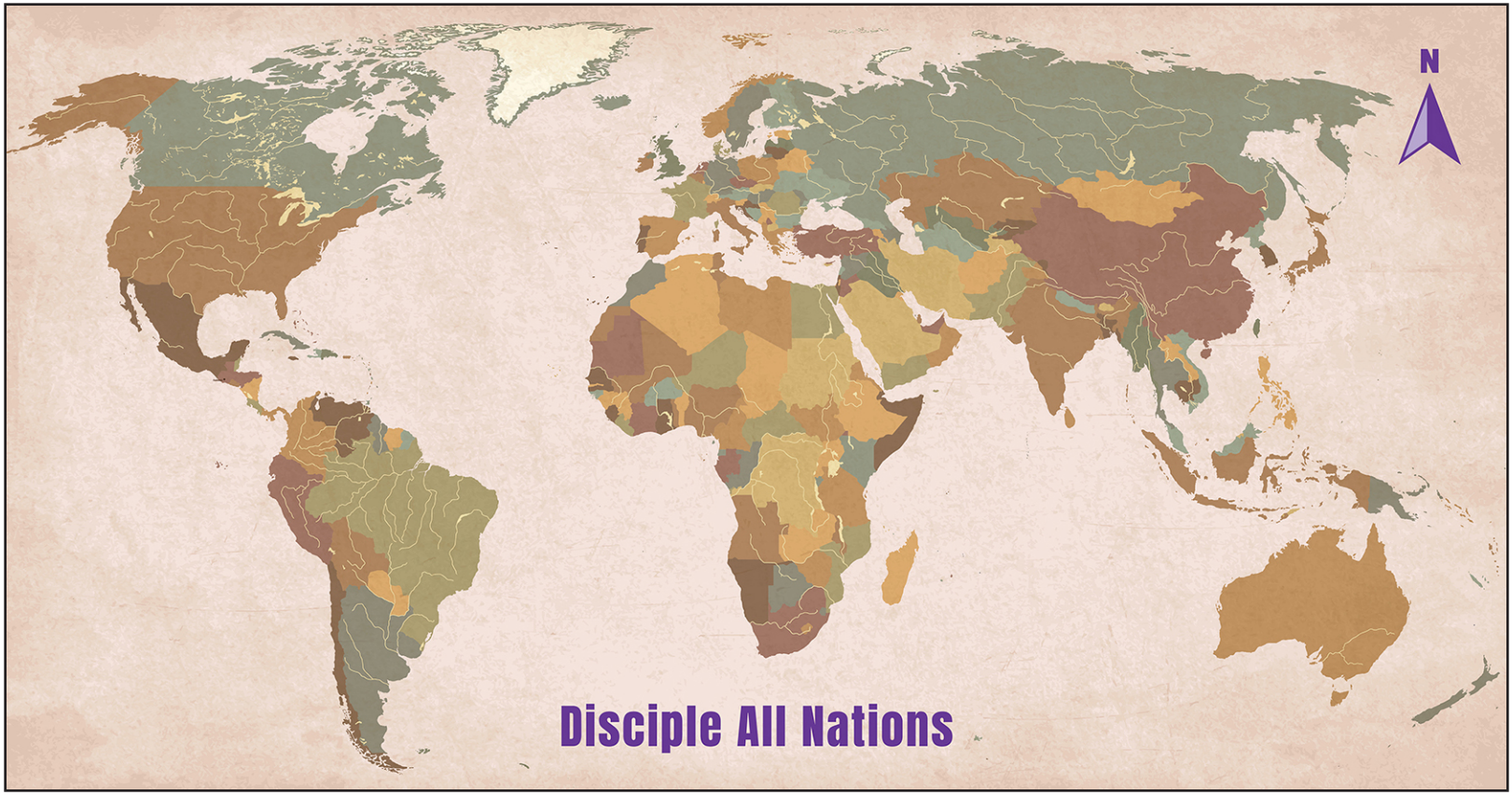


*Gå derfor ut til alle folk og gjør dem til mine disipler. Døp dem til fellesskap med Far i himmelen, Sønnen og Guds Hellige Ånd.* - Matteus 28:19